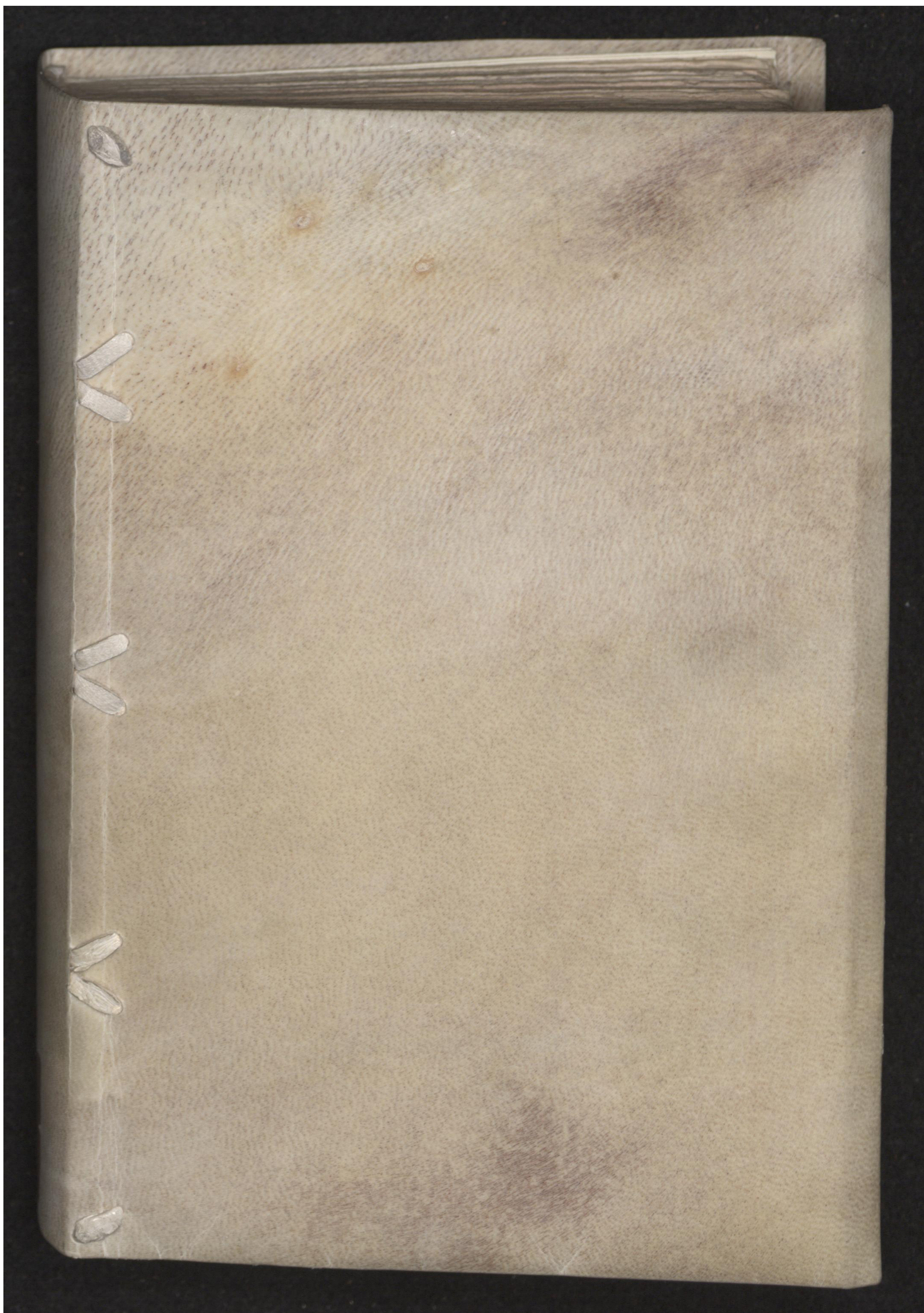

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

1.6.86

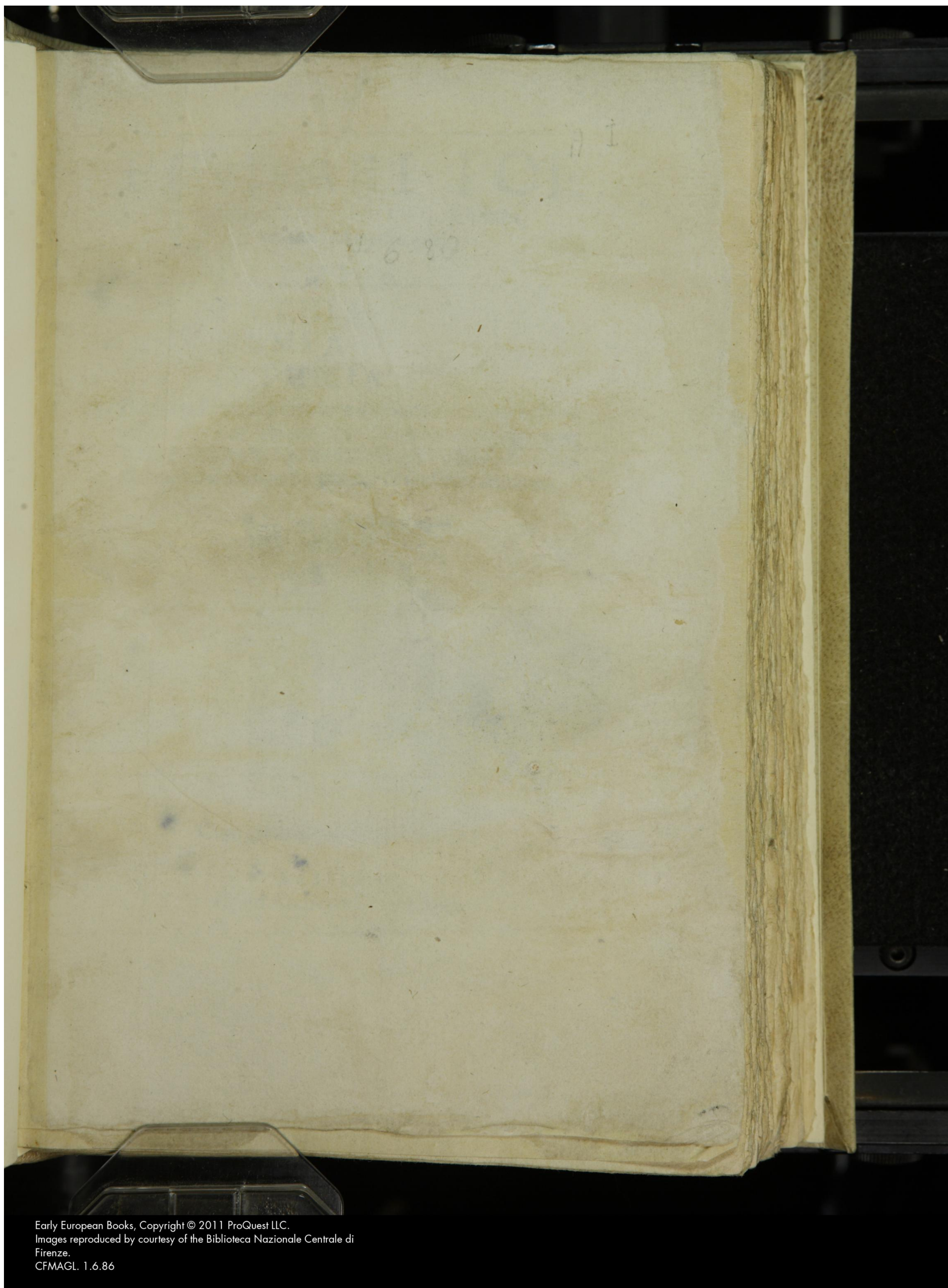
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

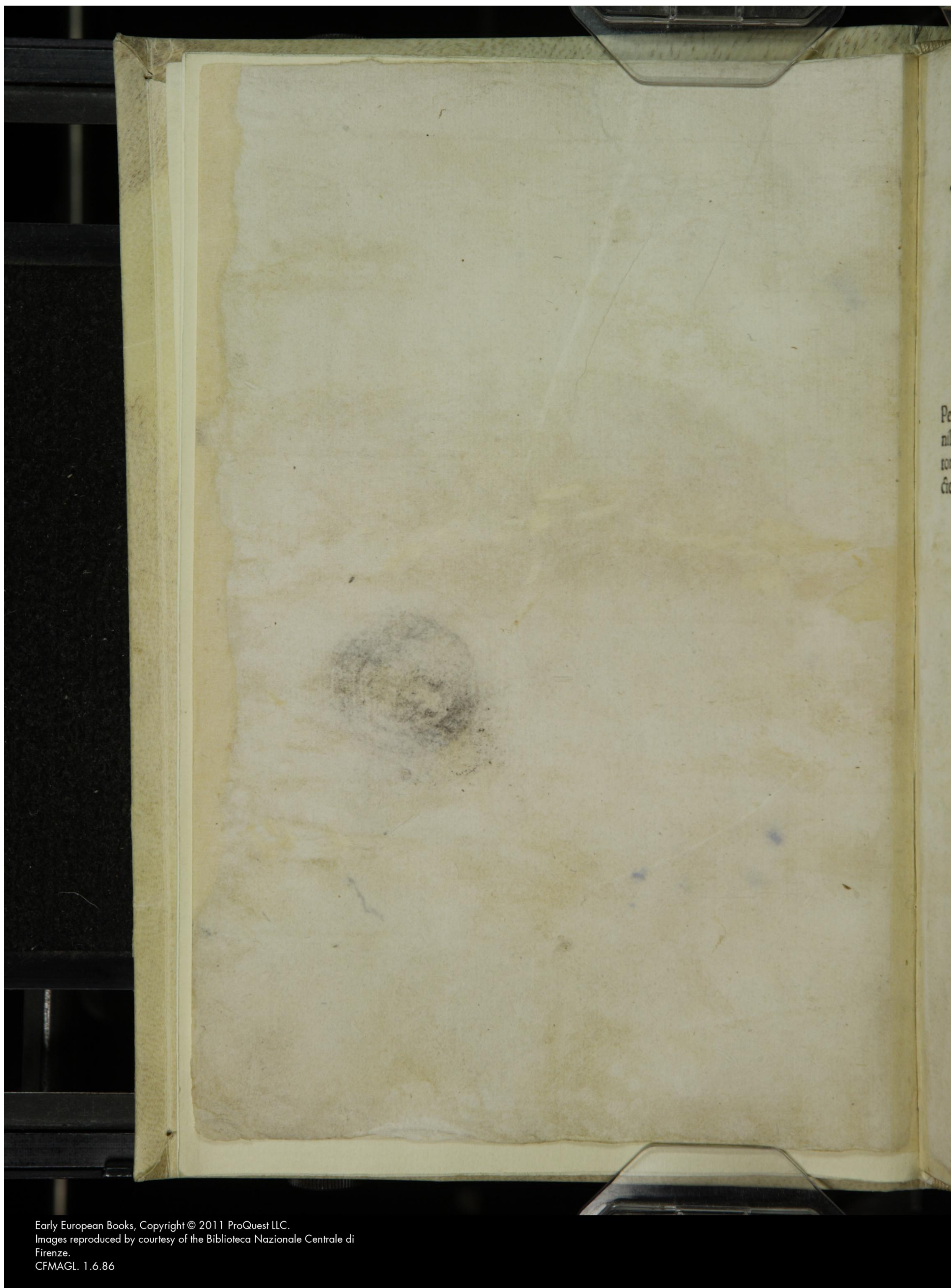
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

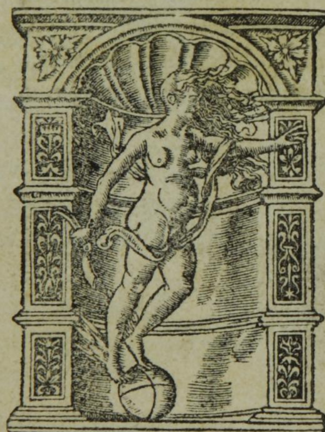

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

PINDARI POETAE VETVSTISSIMI, LYRIcorum facile principis,

OLYMPIA
PYTHIA
NEMEA
ISTHMIA

Per Ioan. Lonicerũ latinitate donata: adhibitis enarrationibus, é Græcis Scholijs, & doctissimis utriusq; linguę autoribus desumptis: quarum suffragio Poëta, à paucis hactenus intellectus, nunc planior & illustrior redditur.

Cum gratia & priuilegio Cæsareo.

BASILEAE,
Apud Andream Cratandrum,
M. D. XXXV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

EVRICII CORDI MEDICI
in Pindarum Epigramma.

Martia sectetur discissus tympana miles,
Et streperos lituos terribilesq; tubas.
Te Phœbea decent imberbis carmina pubes,
Conuenit hic studijs cultus amorq; tuis.
Pindaricos igitur facili cape pectore cantus,
Et sua belligero classica linque deo.

IACOBI MICYLLI
in eundem.

Carmina Thebani cernis memoranda poëtæ,
Qui Lyricos inter maximus unus erat,
Dũ studijs honor, & laudes mansere Camœnis,
Nec profuga in sola Musa iacebat humo.
Hunc Latijs postquam Lonicerus reddidit oris,
Et fecit studijs omnia clara suis,
Vlterius nihil est quod nunc studiose requiras,
Quo minus hũc oculis, mẽte, manuq; teras.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

IMAGINIBVS, VIRTVTIBVS ET LIteris claro, D. Iacobo à Tubenheym, Illuſtrißimi Heſſorũ Principi à conſilijs, domino ſuo, Ioannes Lonicerus εὖ πράττειν.

Callimachus minime uulgaris poëta, Eximie uir, gnomen cedro dignam inter alias pleraſq; hanc memoriæ prodidit: Diuitiæ ſine uirtutibus haudquaquam aliquem fœlicem conſtituunt. Veriſsima profectò ſententia: qua quid quæſo rectius ab elegantiſſimo Muſarum ſacerdote dici potuit? Nónne enim ſanctißimum uerbum eſt: Diuitiæ ſublatis uirtutibus homini nihil proſunt, non reddunt beatum? Siquidem ad ſummi omnium rerum conditoris imaginem formatus homo, immortalis & æternus, caducis ac paulò poſt interituris bonis, uerè & fœliciter exornari nequit. Etiamſi enim corpus laute alatur, ſplendide ueſtiatur, molliter curetur, animus tamen adhuc nihilominus impolitus, & indecorus manet. Fingamus purpura quempiam amictum, auro & agento circunfuſum, Smaragdis, Chryſolithis & Amethiſtis & collum & digitos redimitum: uirtutem adime, quid differet rogo à pecore, à beſtia, à bellua? Atqui ut aër ni ſole illuſtretur, obſcurus, tenebricoſus & horridus eſt: non diſsimilem ad modum, humanum ingenium, niſi uirtutibus excolatur, ſtupidum, ignobile, Bœoticamq; ſuem ſpirans perſeuerat. Quod in Tantalo præſertim & Mida, ingenioſißimi & prudentißimi rerum indagatores Poëtæ, pulchre mehercle adumbrarunt: qui quum nullo planè honeſti reſpectu, ſoli Pluto & auaritiæ dediti eſſent, ignauorum regum notam apud poſteros conſequuti ſunt. Ad hæc doctißima Sappho, quæ ob Lyrices ſuæ excellentiam decima Muſa à Græcis nominatur, à Callimachi ſententia non diſsidet, dum ait:

Opes citra uirtutis eximium decus
Domum male incolunt, ſin has commiſceas
Felicitas hinc ſummá belle naſcitur.

Et Iſocrates: Sola, inquit, uirtutis poſſeßio immortalis. Ecquur nõ meritò ſacratißimas has chrias demirabimur? Proinde quum tua humanitas, præſtantißime Iacobe, & opibus θεῶν βουλῇ aucta, & uirtutibus decorata ſit: optimo in literas & Muſas affectu eſſe, à doctißimis quibuſq; deprædicetur e intelligit, ni fallar, quali quantá ue fœlicitate clareſcat. Deniq; quum præter has præclarißimas cœlitus cõmunicatas dotes, pietatis etiam amore flagret & ardeat præſtantia tua, eſt quur ego cupiuerim te cum ſanctis tum pudicis uetuſtißimi Lyricorum principis Pindari monumentis & patronum & defenſorem, uti claritudinis tuæ fulgore, in ueſtibulo operis choruſcante, aliquid luminis & gratiæ meo

labori accedat: habeatq; Pindarus meus, imò tuus, quo sese aduersum liuidos aliquatenus tueatur: cuius encomion, quoniam subnexũ est, hic lubens prætermitto. Amico ergo uultu ne dedigneris Pindarum oro, & si quando per ocium uacat, eo simul fruere: eius enim te (scio) hymni & lyræ sonitus mirandum in modum oblectabunt. Recognoui priorem Pindari æditionem meam, correctior & lucidior iamnunc in lucem prodijt, iuxta parœmian, δευτέρων ἀμεινόνων. Enarrationes adiecimus, è Græcis Scholijs & optimis quibusq; utriusq; linguæ autoribus decerptas: quarum ope Pindarum nostrum apertiorem fore quàm antehac, equidem spero. Qui quum ubiq; principes, heroës, uiros uirtutibus & literis insignes euehat, potißimum eos, qui quatuor Græciæ celeberrimis ludis, Olympiacis, Pythijs, Nemeis, Isthmijs uictoriam retulere, cuius gratia uictores ipsi, per uniuersam Græciam clarißimi habebantur, ac perpetuus solius honestatis sit amator: honestißimo uirtutum pariter & pietatis eximio amatore te, unicè, eximie Iacobe, gaudebit. Vertimus autem eam ob causam prosa oratione Pindarum, quod immensi propemodum laboris sit Pindaricas odarum leges, simili uersu exprimere: neq; facile Pindaricæ lyræ maiestatem & sublimitatem assequi aliquis posse uideatur. Deinde, quod lyrica carmina non multum à soluta loquendi formula discedant. Si enim, ut Cicero inquit, optimorum quorunq; poëtarum, qui λυρικοὶ à Græcis appellantur, uersus cantu spoliaueris, nuda remanebit oratio: & nisi tibicen accesserit, orationi sunt solutæ simillimi. Curaui, quantum in me est, uti Thebanus uates, ni mihi nimium blandiar, à Latinis etiam intelligi poßit. Superest iam, uti præstantia tua, eximie uir, & Poëtam hunc & laborem nostrum exporrecta & hilari fronte suscipiat: quod si factum esse percepero, satis præmij pro sudoribus hisce meis reportasse arbitrabor. Sin quibusdam hæ uigiliæ meæ displicuerint, nihil mirum, quandoquidem Somni & Noctis filius Momus, ne superos quidem inculpatos relinquere queat. ἔρρωσο. Marpurgi

M. D. XXXII.

PINDARI

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

PINDARI ENCOMIVM

A IOANNE LONICERO MARpurgi pronunciatum, & uitam & insignia uatis decora complectens.

QVIA Latinis auribus autorem, quod equidem sciam, ferè incognitum, iamnunc enarrandum, ut uires meæ tulerint, recepi, Pindarum nimirum, ut Lyricorum omnium facile principem, sic uetustate ac pietate iuxtà, apprime conspicuum: non indignum fuerit Magnifice domine Rector, uiri & adolescentes iucundißimi, tanti uatis & laudum & uirtutum catalogum quendam texere, ut inde uel ad sempiternum, neq; ullis seculis interiturum eius poëma inflammentur, alacrioresq; ad cœlestem Pindaricæ lyræ siue citharæ sonitum audiendum (quo aquila in sceptro Iouis residens, præ nimia dulcedine in soporem collocatur) studiosi reddantur. Quod ut rectiori ordine perficiamus, de Lyricis poëtis nonnihil primũ dicendum: Pindari nostri encomion, hac uia, apertius illustriusq; in medium prolaturi. Porrò Latinæ linguæ cum decus tum gloria M. Cicero, Pompeium pro lege Manilia cõmendaturus, facilius orationis illius initium, quàm exitum inueniri posse testatur. Quod ipsum præsenti nostræ causæ longe pulcherrime accõmodare possemus. Tot enim, tanta, tamq; uaria ad summas Pindari laudes facientia me circunstant, ut ferè undénam principium ducam, & ubi tandem finem quærã, hæsitem. Interim tamen hoc oratũ impetratumq; uelim Magnifice domine Rector, cæteriq; disertißimi uiri, ut si quid minus ingenio perfectũ, industria'ue elaboratum à me animis uestris perceperitis, boni consulatis. Nihil enim ostentandi causa à me proficiscetur, nihil arrogans, nihil tumidum, nihil nimium audietis. Veri studiosus nihil aliud conabor, quàm ut, si fieri modo poterit, & planè & succinctim, amplißima Pindari præconia ob oculos uestros ponam. Lyrici igitur poëtæ sunt, quorum poëmata ad lyram sunt decantata. Lyra uero idem organon est, quod Græcis κιθάρα & φόρμιγξ appellatur: ut ita lyra & cithara non diuersum ualeant: ut paßim in Pindaricis est uidere. Cuius lyræ & uires & epœnus, quum ipse Pindarus noster in prima Pythiorum ode celebret, auream & Apollinis & Musarum possesionem, lyram nuncupans: eadem iamnunc prætermittere lubet, ne à maioribus longe, quæ sequentur, diutius æquo auocer. Proinde lyrici poëtæ in uniuersum nouem celebrantur, ut hæc senariorum trias docet. Dabitis autem ornatißimi uiri ueniam, si in Græci poëtæ efferendis ornamentis, græca etiam nõnunquam interseruero:

De lyræ & citharæ discrimine fusius disputatur 2. Olympiorũ ode.

λυρικοὶ ποιηταί εἰσιν ἐννέα. ἀλκαῖος, σαπφώ,
στησίχορος, ἴβυκος, βακχυλίδης, σιμωνίδης,

ἀλκμὰν, ἀνακρέων, καὶ πίνδαρος. Hoc est,

Lyrici poëtæ sunt nouem: Alcæus, Sappho,
Stesichorus, Ibycus, Bacchylides, Simonides,
Alcman, Anacreon & Pindarus. Enimuero in Epigrammatis Græcis, & fusius & uenustius hunc ad modum numerantur:

Ἔκλαγεν ἐκ θηβῶν μέγα πίνδαρος, ἔπνεε τερπνὰ
ἡδὺ μελιφθόγγου μοῦσα σιμωνίδεω.
λάμπει στησίχορός τε καὶ ἴβυκος, ἦν γλυκὺς ἀλκμάν,
λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο βακχυλίδης.
πειθὼ ἀνακρείοντι συνέσπετο, ποικίλα δ' αὐδᾷ
ἀλκαῖος κύκνος λέσβιος αἰολίδι.
ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
ἐν μούσαις, δεκάτη μοῦσα καταγράφεται. Quod est, si utcunq; latine reddatur:

Thebanus clanxit certe ardua Pindarus, inde
Suaue sonat grati Musa Simonideω.
Fulget Stesichorus, dulcis post Ibycon Alcman,
Oreq; iucundo Bacchylides resonat.
Suada & Anacreonta suum comitatur, adestq;
Alcæus cycno Lesbius Aeolico.
Nona nec est inter Sappho lyricosq; uirosq;,
Sed numerum Musis auget & hæc decima.

Plura de Lyricorum origine, patria, parentibus, dialectisq; adferre, nec unius horulæ celeritas permittit, nec præsens institutum requirit. Nouem igitur Græcorum lyricos eximios uates, ex hisce quantũ satis est, ni fallar, accepimus. Verum quis inter eos primas tenet? quis inter illos omnium longe præstantissimus? Num Alcæus, quem primo loco Senarij superiores produxere? An'ne Pindarus à quo Heroëlegij duxere principium? Difficile profecto est ullam hac de re sententiam proferre, quandoquidem de reliquorum Lyricorum monumentis nihil ad nos usq; deuenerit, neq; quicquam de illis sit nobis traditũ. At esto sanè quod nihil aliorum Lyricorum uiderimus, quid tum postea? quum Fabius ille Quintilianus adsit, alterum illud eloquentiæ lumen: qui nisi omniũ insignia opera, suis temporibus euoluisset, perlustrasset, cõtulisset, nihil de ipsorum scriptis iudicare potuisset. Age ergo Marce Fabi, de Lyricis mentem nobis atq; sententiã ostende tuam, cuinam inter eos primas defers? Nónne Pindaro? Maxime. Sic enim literis tradidisti: Nouem uero Lyricorũ longe Pindarus princeps, spiritus magnificentia,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

magnificentia, sententijs, figuris, beatißima rerum uerborumq; copia, & ueluti quodam eloquentiæ flumine: propter quæ Horatius eum meritò credidit nemini imitabilem. Principem igitur Lyricorum esse, diuinum illum uatem nostrum euicimus. Nunc ut & uirtutes & reliqua ipsius monumentorū præconia rectius attingamus, facilius id fieri non arbitror, quàm si uitæ eius uniuersam rationem ordine recenseamus, amplitudinem hinc Pindari poëmatum, phrasis seu dictionis obseruaturi: tandem etiam quid ex Pindaro requirendum, quid cōmoditatis expectandum, quarum item uirtutum eximium præconem agat, in propatulum collocaturi. Pindarus itaq; genus suum ad Thebanos refert, perinde ac Thomas Magister digeßit: Diophanti filius, ut illorum est sententia quibus plus fidei adhibendum. Vel, ut alij uolunt, Scopelini. Quanquā sint qui Diophantum & Scopelinum eundem esse uelint. Alij Pagonidæ & Myrtûs gnatū contendunt, à uico Cynocephalis. Heroici tamen uersus in Scholijs matri huius Clidice nomen fuisse tradunt. Atenim siue Myrto, siue Clidice genitrix ei fuerit, Scopelinum patrem tibicinem extitisse constat: unde & ipsum tibia canere filium docuit. Verum quum pater egregiam nati indolem animaduerteret, Laso Hermioni insigni Musico tradidit, apud quē in Lyrice institutus est. Aeditus in huius mundi lucem fertur Aeschyli temporibus. Qui quum & literis & moribus præclare ornatus esset, non reliquorum perditorum iuuenum instar, corporis sui cum integritatē, tum incolumitatem fœdißimis scortis perdidit: non alijs detestabilißimis uitijs (quibus Græcia referta erat) obnoxiam reddidit: enimuero casto pudicoq; matrimonij toro frui maluit, quàm illicita nefariaq; Venere & corporis sui uires & facultates amittere, profundere, absumere. Duas è coniugio filias sustulit, Polymeten & Protomachen: Thebis proxime templū Rheæ matris deorum demorans, quam uir longe pientißimus præ cæteris coluit. Post hanc Pana & Apollinem charos habuit, quos & carminibus suis celebrauit. Minor natu Simonide, Bacchylide senior. Xerxicæ expeditiōis temporibus clāruit, ab uniuersis Græcis uehementer dilectus. Quid uero mirū? quum & Apollini adeò in delicijs esset, ut partem semper immolationum, quæ Apollini offerrentur acciperet, sacerdosq; in sacrificijs palàm inclamando, Pindarū ad cœnam Dei uocaret. Fama tenet, Pana deum illum pastoriū Arcadicumq;, hymnum quem in eius gloriam Pindarus conscripserat, saltando chorumq; ducendo in montibus lætabundum paßim decantare. O excellens ingeniū, ô summum & eruditißimū uirum, qui tam docta, tam celebria, tam inclyta, imò summa & præclarißima ædere potuit, ut ab Apolline, à Rhea & Pane dijs illis immortalibus unicè diligeretur, ac summo in precio esset. Fertur etiam Lacedæmonios, quum Bœotos atq; Thebanos incendio uastarent, ac depopularentur,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

à solis Pindari ædibus sibi abstinuisse, quod hoc trochaico ornatas uiderent:

Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε. Hoc est,
Pindari poëtæ tecta incendio ne perdite.

Quod ipsum & Alexandrũ fecisse aiunt. Etenim quum ille Thebas incendisset, unis Pindari ædibus pepercit. Præterea quando acre odium inter Thebanos atq; Athenienses uigeret, ac Pindarus in odis suis, O præclaris urbibus constitutæ Athenæ, cecinisset, multa ob eam rem pecuniaria suum afflixere Pindarum, quod Athenas suis hymnis adeò decorasset. Scripsit libros septemdecim: quorũ quatuor sunt, Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. Suidas alios percenset, nempe Prosodia, Parthenia, Enthronismos, Βακχικὰ, δαφνηφορικὰ, παιᾶνας, ὑπορχήματα, ὕμνους διθυράμβους, σκολιὰ, ἐγκώμια, θρήνους, δράματα τραγικὰ, ἐπιγράμματα ἐπικά. parænеses tandem Græcis, & alia quãplurima. Diem suum obijt Pindarus annos natus sexaginta sex, uel secundum alios octuaginta, regnante Abione, Olympiade octuagesimasexta. Proinde uitam Pindari, breuissime, uti res tulit, enarrauimus, è qua tanti uatis magnitudinem & pietatem agnoscere licet: quandoquidem tantopere à dijs immortalibus dilectus sit, adeoq; ei tum ab indigenis tum exteris sit parsum. Equidem iam reliqua à me promissa demonstrarem, nisi Philostratus Pindari quoq; imaginem uidendam nobis proponeret & exhiberet: quam, quia graphice depicta est, ac blandula sui forma nobis arridere uidetur, primũ consideremus, Philostrati iuxtà de eadem sententiam audituri. Arbitror mirum, inquit, tibi uideri apes adeò subtiliter pictas, quarum proboscis manifesta, mox pedes, alæ, ipse habitudinis colos, non sunt inelegantes, postquã eos pictura perinde uariè ornauit, atq; natura. Nónne prudentia & coniunctione ratiocinationeq; excellunt? Nónne in urbe Diophanti ædeis aduolant? Quid ita? Natus est iam Pindarus ut uides, & ab ipsis incunabulis sic depictus, ut concinnus sit, & ad literas ingenuam præ se indolem ferat. Deinde repositus est infans ad laurum & myrti ramos, colligente patre, se sacrum habiturũ filium. Hinc cymbala domi personuerunt in eius natali, tympanaq; ab Rhea audita. Nymphas chorum eius natiuitatis causa ducere fama est, atq; ipsum adeò Pana saltare, quem ferunt etiam, ubi sese Pindarus ad poëticen cõuertisset, posthabita saltatione sua, Pindarica tantummodo concinere. Porrò simulacrum Rhea perfecit, illicq; ad ædem suam constituit sacram, quod lapideum esse puto, indurata illic & confirmata pictura, & quid aliud quàm rasa? Quin roscidas Nymphas adfert, quales sunt fontium. Pan ad rhythmum quendam salit, cui cum hilaris forma, tum nihil sub naribus iracundiæ est. Apes intus puellum formant, mel infundendentes, aculeosq; suos retrahentes, ne ipsum lædant, ex Himeto fortasse aduen

tant,

tant, & Liparis atq; Acœdimis. Etenim idipſum eas arbitror inſtillare Pindaro. Hæc de uatis noſtri imagine Philoſtratus. Quis iam adeò & mentis & corporis oculis orbus iudicetur, ut non, neq; animaduertat, neq; clariſsimi poëtæ præſtantiam agnoſcat? Quur enim apes, quur mella ei adfingit? niſi quod mellitũ eloquentiæ flumen ſubindicet: deinde ut oſtendat poëmata eius & phraſin talia eſſe, ut natiuam iucunditatem, ac gratam nunquam non dulcedinem præſtent: nihil fellis, nihil aloës, nihil ueneni, ſed mella potius, ſed meliphylla, ſed ſaluberrima cunctis mortalibus alexipharmaca, neq; optimas non parœneſes contineant. Quemadmodum autem apes non obſunt mortalium generi, ſed maxime proſunt, excellentiſsimo admirandæ induſtriæ opere: cum fucis duntaxat & furibus acre illis bellum: ſic Pindari poëmata nullius mentem ſiue nefaria libidine ſiue alijs id genus uitijs, ſceleribus, criminibus, inficiunt. Non Lalages, non Lydiæ, non Galateæ, non Paſiphaës, nõ uana Iouis hic adulteria diſces: uerum ex pudico lyrico, pudicam etiam lyram, uel ſi mauis citharam audies. Quinetiam & in Deum & homines pientiſsimus, uirtutes unicè prædicat. Et quũ in hocce quatuor certaminum ſiue ludorum circuitu, reges, principes, aliosq; inſignes uictores ſemper celebret, ubi ut præclariſsima quæq; docet, ac in ſummis uerſatur rebus, ita ſummo etiam dicendi charactêre utitur: propter quem & Horatius nemini imitabilem exiſtimauit. Pertinet quidem Fabij iudicium, non ad ſolam hanc ſpectaculorum Græciæ periodon, ſed ad alia eius pariter opera. Attamen in his ludis phraſeos eius σεμνότης, grauitas & ſublimitas ſatis ſeſe oſtendunt: auguſta honeſtorum argumentorum tractatio ubertim etiam, pro lyrices norma, eniteſcit. Strenuos mehercule, & forteis, æquos & iuſtos laudibus aduſq; ſydera euehit: ignauos, effœminatos, iniquos & iniuſtos ad Tartara uſq; protrudens. Interim de induſtria quædam occultat, adeò ut & ipſe nõ cuiuis ſeſe planum fore putet, dum inquit:

— πολλά μοι ὑπ'
ἀγκῶνος ὠκέα βέλη.
ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας
φωνᾶντα συνετοῖσιν. ἐς
δὲ τὸ πᾶν, ἑρμηνέων χατίζει. Ode Olympiorum 2.

Id eſt, multæ ſunt mihi ſub cubito in pharetra ſagittæ, quæ intelligentibus tantummodo ſonant, & omnino interpretatione egent. Atq; hanc uoluntariã Pindari noſtri nebulam & abſconſionem, difficultatẽ quis appellare poßit, eamq; ob rem, me unà cum Pindaro in diſcrimen uocare, tali uel conſimili apud iudicem obiurgatione inuadens: Ecquæ eſt iſta melliflua uatis eloquentia, quænam & qualis illa Poëtæ grauitas, quod ex compoſito Heracliti τὸν σκοτεινὸν,

ad quem Delio, ut aiunt, natatore opus sit, adamarit? Et Græci & Latini dicendi præceptores τὴν σαφήνειαν καὶ ἐνάργειαν, hoc est, perspicuitatē ipsam, summum dictionis lumen, maximam orationis uirtutem, pulcherrimum ornamentum, uno ore, eademq; sententia prædicant. Ab hac ergo amussi, ab hac Venere deflectens Pindarus, eloquentiæ flumine manare, cum à Philostrato adumbrabitur, tum à Quintiliano prædicabitur? τὴν σαφήνειαν requiro, τὴν ἐνάργειαν efflagito: ualeat cum umbris & numeris Platonicis. Hic bona uerba inquā, consideratius loquere. Si luce & perspicuitate Poëtam nostrū uacare demonstraueris, tum sesquipedalibus obiectionibus submittemur. Atqui ni summis orationis luminibus exuberasset, haudquaquam inter Lyricos concordi seculorum iudicio palmam esset adeptus, nec hymni eius tantopere ab ipsis Græcis, tot, tantis, tamq; uarijs laudibus cumulati forent. Enimuero quum & terrā & pelagus eius lyræ sonitus pertransierit, uti in Isthmijs planū fit, frustra quispiam huiusmodi causabitur. Nec se obscuritatem quærere Pindarus gloriatur, uerum intelligentibus loqui. Si quisquam inscitiæ suæ causa, multa in Cicerone non adsequatur, propterea eloquentiæ laudibus nō orbabitur ipse Cicero. Idem de Pindaro iudicandum. Sapiens, uirtutibus clarus & eruditione, facile, ut alia, sic etiam Pindarica obtinebit: quæ nulla prudentia redimitus, sed nullis nō uitijs inquinatus, inertiaq; deformatus, nunquam sanè deprehendet. Et sapientem & eruditam mentem Pindarus exigit, à qua intelligatur, & puram etiam. A quibus summis uirtutibus tametsi maximo interuallo absim, nimirum sapientia, eruditione, mentisq; puritate: studium tamen erga uos meum, imò & pia uoluntas (beneuolentiam enim & syncerum cum in uos, tum literariam rempublicam affectum meum, haud satis exprimere possum) quod in hisce mihi deest, ni mihi nimium adblandiar, resarcient. Equidem excellentissima quæq;, & omnia summa, quantum per ingenioli mei tenuitatem licet, perspicio. Apes igitur, ut unde defleximus reuertamur, mellifi[illegible] certe profecto dictionis flumen ostendunt. Quod autem solis Pindari ædibus pa[illegible]n est, quid aliud in causa quæso fuit, atq; eximium & sempiternum, [illegible]lli[illegible]is generi seu internecioni obnoxium, monumentorum Pindari decus? Quorum fastigium dum uiuus ipse etiamtum perspiceret, ita in Nemeis de sese canebat:

Isthmiorum ode 5.

οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ'
ὥστ' ἐλινύσοντ' ἐργάζε-
σθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος
ἑστάοτ'.

Nemeorum ode 5.

Non sum, inquit, statuarius, ut inertia fabricem simulacra, in uno solo loco stantia. Quas Chares Lyndius & Xenodorus finxere statuas, Rhodi & Auernis

Galliæ urbe permansere immobiles: at Pindari monumenta per omnia orbis terrarum regna peruolarunt, adeò grata, adeò iucunda nemini nõ habita sunt. Quis & quantus sit Pindarus, qualis item certaminum eius quatuor periodus, exposuimus. De usu porrò & cõmoditate paulum modo dicendum restat: de uirtutibus etiam, quarum præconijs paßim exuberat. Quid ergo emolumenti ei qui Pindaro nauat operam expectandum? quid ex eo requirendum? Hoc sanè, ut mentem ille suam præclaris uirtutibus & sententijs ornet atq; instituat, utq; uel ex prophano, sed præceptionum sanctitate claro, morum integritatem discat, ne morum & puritatis, quũ tamen Christo nomen dederit, expers esse uideatur. Tum ut Epidictici generis rationẽ inde colligat. Et quamuis ex Rhetoribus, qui ex professo ἐπιδείξεις tractarunt, discendum considerandumq; sit hoc encomasticon genus, nec ex lyrico orationis (quæ copia & dilatatione rerum & fluxu materierũ gaudet) formula adeò absolute sumi poßit, quum Lyricorum argumẽta semper breuitate subsidant: Nam & ipse de breuitate & ornatu suo pronunciat, dum inquit: Breuiter ornateq; dicta intelligere sapientum est: pulchrè tamen & scitè, quoad lyra permisit, ad Epidictici filum omneis odas suas tractauit, una & altera generis suasorij demptis. Hac hymnorum œconomia obseruata, facile est uidere cum Schemata tum Tropos, ubi præ cæteris sæpius occurrent, Comparationes, Allegoriæ, Metaphoræ, ut in quibus præcipue regnet, quanquam omnis generis figuris & coloribus luxuriet belle, iam tamen connumerata triade est frequentior. Ecquis dubitat, haud uulgarem hanc esse cõmoditatem? At quarum uirtutũ præconem agit? quarumcunq; præclarißimarum, nempe pietatis, iustitiæ, temperantiæ, fotitudinis, ut alias interim omittam. Nónne summa pietas est, quum canit hunc in modum in cithara sua, εἰ δὲ θεόν τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων ἁμαρτάνει. Et in Pythijs: A Deo omnes humanarũ [illegible]um conatus sunt: sapientes præterea, quiq; potentia & eloquentia mag[illegible]ntur. Qua sententia quid quæso sanctius, quid magis pium, quid θεο[illegible]ερον? Temperantiam cõmendat, dum sic ait: ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει, ἐξαρκέων κτεάτεσσι, καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι. Hoc est: Si quis sanitati diuitias cõiunctas uel mediocres habuerit, ac bonũ nomen, ne porrò Deus fieri laboret. Fortitudinẽ & tolerantiã periculosarũ, uirtutũ causa, rerũ, dum ita canit: 1. Olymp. 1. Pyth.

ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταί,
οὔτε παρ' ἀνδράσιν, οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις 6. Olymp.
τίμιαι.

Omnium uirtutum & eximiarum rerum genera si percensere debeam, dies me citius defecerit, tantum abest, ut unius horæ spacio perficiam. Quare satis fue-

rit has paucas denumerasse: reliquas enim suis posthac locis in ipso autore sumus obseruaturi. Summam autoritatem & lyrici huius Poëtæ uirtutes, quibus ubiq; præfulget, hactenus pro uirili nostra in propatulo conspiciendas collocauimus, nō ut dignum, neq; ut tanti autoris grauitas meruisset, uerum ut mea tenuitas potuit. Reliquum est, studiosissimi adolescentes, dum uirtutes perpetuò ab hoc lyrico cōmendari audimus, eoq; ipso ethnico, ut & nos minime desides, ad earum amorem accendamur, earum desiderio exardescamus, mentem nostram illarum formationi submittamus, ne inferiores in bono gentibus deprehendamur olim, quando cunctarum gentium conditor & gubernator, cum omnibus & singulis rationem gestæ uitæ est initurus. Mores etiam & studia nostra ita instituamus, ut largitor omnis preciosæ rei Deus Opt. Max. inde nunquam non prædicetur, futuræ semper uitæ memores. Sic fiet, ut longe præstantioribus bonis, quàm uirtutes sunt Pindaricæ, exornemur.

PINDARI ENCOMII
FINIS.

PINDARI OLYMPIA.

HIERONI SYRACVSIO, QVI *celete uictoriam obtinuit*, ODE PRIMA.

STROPHE I. COLON XVII.

PTIMA[a] sanè res est aqua: aurum uero ut lucidus ignis noctu, sic præualet eximiè[b] superbis diuitijs. [c]Sin certamīa proloqui desideras mi anime, ne porrò sole contempleris aliud feruentius interdiu [d]fulgidum astrum, [e]per desertum æthera. [f] Neq; Olympico agone, præstantiorem alium feremus: unde[g]celeberrimus hymnus passim decantatur, [h]prudentiū decretis, quo euehunt Saturniū, ad prediuitem qui se recipiūt, felicemq; Hieronis [i]larem.

ENARRATIO.

Pindari Lyricorum principis uita, patria, genus, monimenta, in encomio eius, principio sunt explicata: quare nihil opus est pluribus de ijsdem uerba facere. Heroëlegéos tamen, qui illic omißi sunt, priusquam ad ipsius odes enarrationem accingamur, subnectere placuit. Quanquam autem è græcis scholijs peti poßint, nihil opinor obfuturos, si & hic primum græce, mox latine adscribantur. Sunt uero huiusmodi:

Ἐννέα τῶν πρώτων λυρικῶν πάτρην γενεήν τε
Μάνθανε καὶ πατέρας, καὶ διάλεκτον ἀθρεῖ.
Ὧν μιτυληναῖος μὲν ἔην γεραρώτερος ἄλλων
Ἀλκαῖος πρότερος ἠχικὸς αἰολίδος.
Ἡ δ' αὐτῷ, ξυνὴν πάτρην φωνήν τε λαχεῖσα
Σαπφὼ, κληΐδος καὶ πατρὸς εὐρυγύρου.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Στησίχορος σικελὸς, πάτρη δέ οἱ, ἱμέρα ἐστίν,
  Εὐφήμου πατρὸς, δωρικὸς ἁρμονίην.
Ἴβυκος ἰταλὸς αὖ ἐκ ῥηγίου ἠὲ μεσσήνης,
  Ἡλείδα πατρὸς, δωρίδα δ' ἡρμόσατο.
Παρθενίου δὲ πατρὸς, λιγυρὸς παῖς ἠελίου,
  Ἦν ἄρα μελπόμενος τήϊος ἀνακρέων.
Πίνδαρος ἦν θηβαῖος, ἀτὰρ πατρὸς σκοπελίνου,
  Δώριον αἰνήσας ἁρμονίην ἐπέων.
Ἡ δὲ σιμωνίδεω κείου δωρίσι λαλοῦντος,
  Τὸν πατέρ' αἰνήσας ἴσθι ἀριπρεπέα.
Ἰοσαδλαὴς καὶ κεῖος ἔην γενεῇ μελοποιός,
  Μείλωνος πατέρος ἔπλετο βακχυλίδης.
Ἀλκμὰν δ' ἐν λυδοῖσι μέγα πρέπει, ἀλλ' ἀδάμαντος
  Ἔστι καὶ ἐκ σπάρτης, δωρίδος ἁρμονίης.

Quos sic uertebam obiter.

Primos scire nouem Lyricos patriamq;, genusq;,
  Ac dialecton auens, hæc tibi dicta uide.
Alcæus *Omnibus his Mitylenæus præcellit honore*
  Alcæus, lingua est usus is Aeolica.
Sappho *Haud alia sequitur Sappho lex, patriaq;,*
  Cui mater Cleis, ac pater Eurygyras.
Stesichorus *Stesichorus Siculus, genuitq; hunc Himera uatem,*
  Euphemi gnatum, Doridis harmoniæ.
Ibycus *Rhegion agnoscit Italum Ibycon, atq; Mesena,*
  Eelidemq; patrem: Dorica & is pepigit.
Anacreon *Dulcia concinuit bona proles Eetiei*
  Parthenij patris, Teius Anacreon.
Pindarus *Pindarus ex Thebis prodit, pater huic Scopelinus,*
  Sublime inspirat Dorica Musa melos.
Simonides *Inde Simonideω, pariter quod Doricus idem*
  Patrem commendans, eximium reputa.
Bacchylides *Imparis haud uirtutis adhuc Cium tibi uatem*
  Ex Milone satum suscipe Bacchylidem.
Alcman *Alcman & Lydos inter fulgens, Adamantis*
  Filius & Spartæ est: Doricum & ille canit.

QVID

QVID SINT OLYMPIA, ET VNDE.

Olympia, multitudinis numero, solenniũ apud Græcos ludorũ nomen est. Solent enim illi & festiuitatum & certaminum suorum nomina, pluraliter, neutro genere efferre: ut Anacalypteria, Dija, Demetria, Panathenæa, et id genus quamplurima. Hunc ad modum Olympia, orum, certamina sunt, ludi'ue, qui quinto quoque anno ad Olympiã urbẽ, unde nomen habent, quæ & Pisa dicebatur, autore Stephano, celebrabantur. Ab his ludis Græci Olympiadibus suis nomen fecerunt. Romani quinquennale huiusmodi spatium lustrum appellant. Sunt qui ad Oenomaum & Pelopem horum ludorum institutionem referant. Alij, inter quos & Pindarus habetur, ad Herculem transferunt. Quum enim Augeæ stabulum purgasset Hercules, nec promissam pro labore suo retulisset mercedem, ingenti conscripto exercitu, Eliorum regem Augeam occidit, Elin occupauit, ac multis obtentis spolijs, ludum aperuit ijs, qui in bello auxilium illi tulerant: unde consuetudo tenuit Olympicos, uel Olympiacos (utrunque enim bonis autoribus in usu est) ludos obseruari. Huius uero constitutionis nihil tandem præter memoriam, ob latrociniorũ infestationem remansit. Pòst Iphytus & Eurylochus Cyrrhæis debellatis, prædones ad maritima Phocidis detinentibus, ex magna prædæ ui quam ab ipsis adepti erant, ludos & spectacula huiusmodi redintegrarunt: Iphytus quidem Olympia, Eurylochus uero Pythia. Ab hac instauratione ad sua usque Pindari secula deinde perdurarũt. Idem Eusebius Cæsariensis memoriæ prodidit, quum in Chronicis inquit: A captiuitate Troiæ usque ad Olympiadem primã anni quadringenti sex: aliàs quadringenti quinq;. Aeschyli Atheniensium iudicis secundo anno prima Olympias acta, qui erat agon gymnicus, in quo Chorebus Eliensis extitit uictor. Elij agunt quinquennale certamen, quatuor annis in medio expletis: in quibus principes annui cõstituuntur quatuor. Quam Olympiadẽ Iphytus filius Praxonidis siue Hæmonis primus constituit. Hermannus Contractus Comes Veringensis in Chronicis suis, temporibus Ioathan regis Hebræorũ, Aeschyli Atheniensium secundo iudicis anno, primã Olympiadem actam identidem tradit. Ab his Olympiadibus Græci res gestas suas historias, adeoq; secula sua numerare orsi sunt, ante quas nihil certi apud Græcos literis demandatũ constat: hoc est, fide uacat & historia, & aliæ res ante Olympiades transactæ. Per Olympiades igitur illi numerarunt, perinde ac Romani insignia facinora & ætates suas à Cõsulum suorum fascibus dimensi sunt, donec Christi Iesu natiuitas, per quam iam tempora & annos obseruamus, & Olympiadi Græcorum, & Romanorũ Consulatui, numerationis honorem detraxerit. Constat ex his Olympiadem & lustrum idem utrinq; ualuisse. Olympia itaque, siue Olympionicas, Odas suas Pindarus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

inscribit, quod quum quinquennales ludos, tum eorundem ludorũ uictores hisce prædicet, & adusq; sydera euehat. Fuerunt quidem alia multa, multarum Græciæ urbium certamina atque spectacula, ut Pellenes, Megarorum, Athenarum, Marathonis, Thebarum, ut posthac in Olympijs animaduertemus: cæterum omnium præclarissima semper enituere quatuor illa, quorum Pindarus periodon uel circulum suis his poëmatijs illustrat, nimirũ Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia: ad quorum festiuitates, tota Græciæ iuuentus, atque adeò nobilissimi quique confluxerunt, uarij generis certamina, quæ illic agebantur, uisuri, imò & ipsi uirtutis suæ specimen æditurі aliquod. Meminerũt huius spectaculorum periodi, Epigrammata Græca, quorum primus liber ab illis initium sumit hunc ad modum:

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα, τέσσαρες ἱροί,
    Οἱ δύο μὲν θνητῶν, οἱ δύο δ' ἀθανάτων.
Ζηνὸς, Λητοΐδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο.
    Ἆθλα δὲ τῶν κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς. Id est,

Quattuor exhibuit sacratos Græcia ludos,
    Cœlicolisq; duos, terrigenisq; duos.
Nempe Ioui, Phœboq;, Palæmoniq;, Archemoroq;.
    Præmia sunt olea & mala, apium, strobilus.

Ex hoc Epigrammate liquet, Olympia in Iouis honorem & gloriam instituta esse: brabeum uero seu præmium uictoriæ fuisse sertum oleaginum, siue coronam ex olea. Cicero alicubi Antiquum Græciæ consulatum, Olympicam uictoriam appellat: unde apparet, quanta fuerit eorum apud ueteres & amplitudo & autoritas. Intelligit Olympia Horatius dum sic recinit:

Sunt quos curriculo puluerem Olympicum
Collegisse iuuat. &c.

Ab Hercule autem primũ cœpisse Olympia, Pindarus secunda Olympiorum Ode, testimonium dicit. Verum hæc de origine Olympiorum, de quinquennali eorundem spatio, & præmio uictoriæ (quæ fuit ex olea corona, ut posthac in Pindaro audiemus) sufficiant.

ARGVMENTVM PRIMAE OLYMPIACORVM ODAE.

Generis est epidictici prima Olympiorum Ode, in laudem Hieronis Syracusanorum regis conscripta. Prædicat Hieronem ab Olympica uictoria, à iustitia, à sapientia, à Musices peritia, tum equo quo uictoriam retulit, deinde à loco, ubi Olympica certamina aguntur, Peloponneso nempe. Ab ea insula occasione

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

sione arrepta, ad res de Tantalo & Pelope uulgatas digreditur: postremo uoto claudit hanc Oden, precans, uti Deus & felicitatē Hieronis, et Lyricen, qua Victores celebrare uates ipse queat, adaugeat. Scholia Hieronē septuagesimatertia Olympiade uictorem euasisse tradunt celete, cuius genus hoc modo recensent. Dinomenis filius est Hieron. Dinomeni filij quatuor extitere: Gelon, Hieron, Polybulus, ac Thrasybulus. Genere igitur Syracusiorum rex fuit Hieron, filium Dinomenē habuit. Victoria Olympiaca potitus & Syracusium & Aetnæum sese ipse proclamauit, adiacentemq; Siciliæ ciuitatē Aetnam extruens, monti cognominē reddidit. Obijt, ut Scholia item annotant, quum iterum septuagesimaoctaua Olympiade palmam adeptus esset. Animaduertendum hic: quod si Pindarus, ut Eusebij est sententia, septuagesimatertia Olympiade natus est, hoc est, eo tempore, quo Hieron uictoria potitus est Olympiaca, satis apparet longe pòst à Pindaro celebratū Hieronem, nō ab ipsa statim uictoria: quanq̄ si circiter sexagesimamquintā Olympiadem, ut Scholia uolunt, in mundum fuisset æditus uates ille noster, potuisset ab ipso protenus uictorē triumpho celebrare. Atenim si eo temporis natus dicatur, nō poterit uitæ eius cursus, qui fuit annorum sexagintasex, ad octuagesimamsextam Olympiadem extendi: quam pulchre tamen attingit, si natiuitas eius ad septuagesimamtertiam collocetur. Sed quorsum hæc? ut sciamus Pindarum interdum longe post obtentam uictoriā, interdū ab ipsa statim uictoria, insignes Heroas, principes, & præclaros uiros, hac quatuor spectaculorū, uel si mauis certaminū periodo celebrasse.

Vicit autem celete Hieron. Celes Græcis equum significat, quē Suetonius in Cæsare desultorium equum appellat, quibus Græci in Olympijs utebantur equestri certamine. Meminit huius Homerus Odysseæ quinta, dum de naufragium patienti Vlysse dicit, κέλητ᾽ ὣς ἵππον ἐλαύνων. Aristophanis interpres Celetem generosiorem equū esse adfirmat, quem ad certamen alerent equites, quo'ue ipsi sigillatim uterentur, quiq; ad currus uel bigas non submittantur. Vnde dum Strepsiades de prodigo suo & Hippicæ dedito filio Phidippide conqueritur, Quid Celes

ἱππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται.

Prius uerbū ab ἵππος deductū ad Celetas refert. quasi diceret: Celete uehitur, iamq; in animo suo cōsiderat, quomodo in Olympijs uictoriā Celete suo adipiscatur. Vel, Phidippides Celetes educat, ceu Heroës, et insigniores equites, quorum animi ad Olympicā palmā adspirāt, imitari studeat, nō animaduertēs sese Strepsiadæ filiū esse. Desultorij latinis dicūtur, qui ephippijs carēt, ut à quibus citra negociū desiliri poßit. Celetū reminiscitur & Plinius historiæ suæ trigesimoquarto lib. capite quinto: Equestres uero, inquit, statuæ modo Romanā cele Desultorij equi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

brationem habent, orto sine dubio à Græcis exemplo. Sed illi Celetas tantum dicabant in sacris uictores. Proinde Hieronem, qui Celete, hoc est, equo desultorio superior euaserit, hæc prima Ode celebrat. A κέλης apud Homerum Iliad. o. est uerbum κελητίζειν, pro τὸν κέλητα ἐλαύνειν.

Cur εἶδος per Oden uerterit.

Εἶδος propriè speciem seu formã significat: unde & Aristoteles in Categorijs in quinario Prædicabiliũ, & eum secutus Porphyrius, εἶδος, quã nos speciem, uocat. Pro forma uel specie poëmatij Pindarus usurpat. Huius diminutiuo, quod est εἰδύλλιον, Theocritus suas Eclogas & Asmatia inscribit, qua uocula poëmation, uel paruam poëmatis imagunculam intelligit. Virgilius quum Bucolicis suis consimile nomen indere uellet, quod illis commodum esset, græcum græco permutauit, ἐκλογὰς ea inscribens, ceu selecta quædam poëmatia, παρὰ τὸ ἐκλέγεσθαι appellans. Quare quum neque τὸ εἶδος iuxta Pindaricam usurpationẽ in latinam transfundi linguam possit, per usitatiorem græcam, quæ est Ode, reddidi: Horatianã illam Odarũ inscriptionem τούτῳ τῷ εἴδει πινδαρικῷ nõ inepte accõmodari posse ratus. Qui per hymnum τὸ εἶδος maluerit uertere, cum eo non luctabor: nam & ᾠδὰς & ὕμνους hos suos Olympionicas, seu Victorum hæc encomia, ipse Pindarus passim appellat. Quia uero alios quosdam peculiariter hymnos ædiderit, ut in encomio Pindari annotatum, magis Odarum nomenclatura mihi arridet.

DE TERNARIO SECTIONVM PINDARI.

De Strophe, Antistrophe, & Epodo nonnihil dicendum, ut posthac non sit opus de eis quicquam porrò dicere. Vtitur ergo per omneis planè Odas ternario hoc poëta, nempe Strophe, Antistrophe, & Epodo, per quas hæc sua poemata diuidit: duodecima Pythiorũ, quam in Strophen tantum & Antistrophen: secunda Nemeorum, quam in octonarios: nona Nemeorum Ode, quam in dyodecadas: & ultima Isthmiorũ, quam in diæreses secernit, demptis. Strophe & Antistrophe eodem semper numero & eisdem uersuum legibus constant. Epodus & numero & uersuum ratione ab utraque illa uariat. Scholia talem quidem rationem adferunt. Lyrica carmina ad lyram decantabantur, dum chorum ducerent & saltarent uictores, ni fallor: quum sese uerterent saltatores à dextris ad sinistram, concinebatur Strophe: quum uero à sinistris ad dextram, Antistrophe: dum uero interquiescerent ac sisterent gradum, occinebatur Epodus. Adijciunt mysticum: hoc ipsum non citra specimen motus totius uniuersi institutum & factitatum esse, qui est ab oriente in occidentem: tum Erronum motus, qui est ab occasu ad ortum: postremo terræ immobilitatis. Cui opinioni quantũ sit credendum, alij uiderint. Siue adhibeatur fides, siue minus, nihil

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

hil certe subest periculi. Hanc uero Ternarij sectionē nedum Pindaro, uerumetiam alijs Lyricis, potißimum tamen Stesichoro Himeræo in usu fuisse parœmia indicat, Ne tria quidem Stesichori nosti: de adcò indocto usurpata, ut cui ternarius ille Stesichoræus, nimirum Strophe, Antistrophe & Epodos, incognitus esset. quo de satis Erasmus. Tantum de triade Odarum Pindari. Potest quidem Strophe reddi per uersionem: Antistrophe per inuersionem, & ueluti contrauersionem, uel uersionem ex contrario. Vel si quis ad similitudinem & numeri & uersuū quam habet cum Strophe respiciat, dici potest Antistrophe, similis Strophæ sectio, perinde ac ἀντίθεος ὀδυσσεὺς, pro diuinus ac deo similis Vlysses. Contraria uersio autem si respiciatur, ad motū saltantium. Epodus per accentionem. Atqui dum latinis poëtis uel Lyricis uel Comicis non sint perspectæ & ignotæ appellationes, lubenter græcas, ut erant reliquimus. Strophes & Antistrophes, Odes & Antodes & Systematos apud Aristophanem rationem equidem opinor non satis cōmode huic Pindarico ternario accomodari posse. Cola proprie dicuntur uersus uarijs legibus consistentes, ut Aristophanicus interpres autor. Ideo Aristophanicæ sectiones recte κῶλα uocantur, quandoquidem tot generibus carminū constent, quot uersus habent, utpote Strophe 17 colon, uersus habet 17. legibus 17 cōpositos. Verum de Pindaricis metrorum generibus aliàs θεοῦ διδόντος agetur.

Ne tria quidem Stesichori nosti.

a ¶ Optima sanè res est aqua.) A præstantia Olympiorū certaminū orditur, quorū uictorem Hieronē cōmendat hac Ode, à re ipsa beneuolentiā concilians: clarißimam summorum Græciæ certaminum uictoriam, clarißimo regi etiam Hieroni maximo ornamento esse innuens. Ducitq; principium à tribus summis ac iuxtà pulcherrimis cōparationibus, hac ratione. Perinde atque omnium est optima aqua, siue quod præcipuū elementum sit, siue quod rerum principium prædicetur, siue ob eam uel maxime causam, quod omnes planè creaturæ, uel aquæ beneficio carere ad sui sustentationem nequeant: &, ut aurum inter reliqua metalla fulget, ueluti ignis nocte: tum, quemadmodū sol reliquis & syderibus & stellis in uniuersum omnibus clarior, pulchrior & splendidior: sic Olympiacus agon cunctis reliquis totius Græciæ ludis præstat. Porrò secundam comparationem auri, alia assumpta cōparatione explanat. Aurum, ut rutilans ignis noctu, sic præstat proteruas inter diuitias. Id est, quanto aurum cæteris metallis fulgentius, tanto atra, tenebricosá'ue noctis caligine, ignis lucens melior. Vel, quemadmodum ignis nocte tenebrosa lucet, ac ueluti ex nocte diem efficit: consimili uia aurum inter diuitias resplendet & coruscat. Nec iudicandus est eloquentiæ laudem derogare suam dum aquam rem optimā adseuerat. Neq; enim hic de eloquentia agit, sed de Olympicorū certaminū ampli-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tudine. Quanta uero & uirtus & maiestas eloquentiæ sit, suo etiam loco non prætermittet deinceps. b ℂ Superbis diuitijs.) Diuitias superbas, uel Plutum arrogantem, ac uiribus potentem, ab effectu nominat, quod superbos reddat. c ℂ Sin certamina proloqui.) Apostrophen ad suamipsius mentem facit, qua tertiam cõparationem, de sole uidelicet adsumit, eamq; unà cum superioribus duabus de aqua, auro, Olympicis ludis non minus mirifice, q̃ eleganter applicat. γαρύεν pro γηρύειν. dorica enim dialecto Pindarus usus est, cui familiare η in α. Sic ἁμέρα pro ἡμέρα, ἔλδεαι pro ἔλδῃ, ἅλιος pro ἥλιος, ἐρήμας pro ἐρήμης. Vbi etiam obseruandũ, quod αἰθὴρ fœminino genere accipiat, quemadmodum Homerus Iliad. λ. αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος. &c. d ℂ Fulgidum astrum.) Catachresis est, pro ἀστέρα. Ex multis enim stellis constituta uel signa, uel animalia, astra appellantur & sydera. e ℂ Desertũ per æthera.) Vastum æthera ideo dicit, quod quum mare pisces, tellus quadrupedia, aliaq; animantia, aër uolatilia contineat, æther ob igneam uim nullam huiusmodi creaturarum, ut in eo habitent, admittat. Sunt qui cũ Nebulis Aristophanicis per æthera aërem intelligant, qui etiamsi uolucreis admittat, in eo tamen nõ morantur, neque eum incolunt: unde & ipse aër consimilem ad modũ desertus esse potest. Vel ἐρήμας pro ἡσύχης. f ℂ Neque Olympico certamine.) Applicatio est comparationum. Quemadmodum iam cõnumerata sunt præstantißima: sic Olympicum certamen inter omnia alia est longe eminentißimum. Olympia, inquit Stephanus, primum Pisa dicta: ubi Olympius Iupiter (in cuius gratiam ludi illi instituti sunt) colitur: à qua Olympicus agon nomen habet. Nullus agon Olympico est excellentior, tantum uult dicere. g ℂ Vnde celeberrimus hymnus.) Pulcherrimam parasceuen ad Hieronis laudes concinendas facit, Olympicorum ludorum cum gloriam tum celebritatem in ipsum transferens.

h ℂ Prudentium decretis.) Hoc est, poëtarum & historicorũ scriptis. Laudatur Iupiter ab amicis & familiaribus Hieronis, quod talibus certaminibus Hieronem clariorem reddiderit. i ℂ Larem.) Per larem non priuatam quamlibet domum, sed praeclariorem uel urbis uel optimatis, in quo sacer Vestæ ignis non extinguatur, & focus semper luceat. Sed de Lare & Vesta pluribus agetur, σὺν θεῷ, ultima Nemeorum Ode. ἀμφιβάλλεται pro κοσμεῖται, uel κατασκευάζεται.

ANTISTROPHE, COLON XVII.

[a]Iuste qui administrat sceptrum [b]in opulenta Sicilia, [c]decerpens quidem omnium uirtutũ summam.

mam.[d] Reſplendet autem & Muſices in flore,[e] ut uiri haud raro ludere ſolemus,[f] prope chara ſym poſia.[g] Atqui Doricã à clauo apprehende citharam,[h] ſi tibi Piſæ[i] & Pherenici iucunditas mentẽ dulciſſimis cogitatiõibus imbuit, quando[k] iuxta Alpheũ proruit, corpusq́ꝫ ſuapte ſponte feſtinũ curſu perhibens, uictorem reddidit dominum,

a ℭ *Iuſte qui adminiſtrat.)* *Encomium iam* Hieronis *aggreditur, primum à iuſtitia eum prædicãs, qua in* Sicilia *ſceptris potiatur.* Eſtq́; σκᾶπτρον *pro* σκῆπτρον δωρικῶς. *b* ℭ In opulenta.) *Siciliã* πολύμαλον, *hoc eſt, diuitem pecoris, & per Synecdochen ſimpliciter opulentã, quod pecudibus abundarit & montibus & ſyluis fœcunda tellus, ac pratis.* πολύμαλον *pro* πολυμήλῳ, *quaſi* μήλοις, *hoc eſt ouibus abundantem: etſi* μῆλον *ueteribus omnia animantia ſignificarit, hominũ uſui domeſtico, & imperio ſubdita.* *c* ℭ Decerpens.) *Hyperbolica laude nedum cunctis uirtutibus eum ornatum ait, ſedenim ipſis cunctarum uirtutum culminibus redimitum canit.* Porrò *& in comparationibus & hyperbolis, mirificus* Quintiliano *uiſus eſt* Pindarus. Eſtq́; ἀρετᾶν πασᾶν, *pro* ἀρετῶν πασῶν.

πολυμάλῳ

Quid μῆλον, ſexta olympiorũ ode explicatur.

d ℭ *Reſplendet autem & Muſices in flore.)* μυσικᾶς *pro* μυσικῆς. *A Muſices peritia. Vel ex hoc loco ueterum circa Muſicen diligentiam eſt cernere. Quàm enim ignominioſum fuerit, non poſſe oblato in ſympoſio quidem organo ludere, myrtus* Themiſtocli *datus ſatis oſtendit: & prouerbium,* τὸ πρὸς μύρτον ᾄδειν. *Apud Græcos olim in omni* ἐγκυκλοπαιδείας *genere inſtituebantur, heroum & principũ liberi, atque adeò eorum, qui cum honores tum dignitates affectabant, ut in* Equitibus *Ariſtophanica ſcholia teſtantur. At hodie literis & uirtutibus illuſtriorem eſſe, uitio ducitur & apud optimates & magiſtratus. Muſices encomion eſt apud* Athenæum *in* Dipnoſophiſtis. ἄωτος *& flos & fructus eſt Græcis, nec ullus ſiue flos ſiue fructus Muſices eſt, atque ipſe cantus.* Metaphora *eſt, mea ſententia: florem cum iucunditatem tum amœnitatem Muſices appellat. Vel periphraſtice, pro eo quod eſt, in ipſa Muſica conſpicuus eſt. Quod ſi hic per Muſicã, ipſas Muſas et bonas literas intellexeris, uix errabis opinor.* *e* ℭ Vt uiri.) Demetrius *Triclinius relatiuum ſimilitudinis, pro relatiuo demonſtrationis à poëta uſurpatum teſtatur: ut ſit ſententia,* οἷα, *ea parte, qua ſcilicet ludimus. Nec inepte certe. Quare hic ſenſus erit: Muſices peritia inſignis eſt* Hieron, *quam & con-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

uiuijs semper suis exhibet, pacis uidelicet studiosum principē ostendens, ut cui præter omnium uirtutum fastigia quibus luceat, conuiuia & cithara animo sedeant. Vel Homerica imitatione, ubi Musicam recordatus esset, eam conuiuijs pulchre adhiberi solere cōmemorat. Nam & Homerus citharā & saltū ἀναθήματα δαιτὸς, hoc est, conuiuij ornamenta uocat. f ℂ Prope chara conuiuia.) τράπεζαν pro conuiuio accipit: tabulam seu mensam proprie numulariorū significat. Hinc τραπεζίτης, qui monetæ permutandæ præest. Hinc apud Isocratem Trapeziticus quædam oratio inscribitur, qua mensarius fraudis accusatur. Athenæus in β. δειπνοσοφιστῶν, ex Cratino, Hesiodo, Xenophonte, & Eubulo, & Aristophane confirmat τράπεζαν, quam conuiuis apposuerint, treis habuisse pedes, unde & τρίποδα dictam. Aristophanis apud Athenæum manifesti sunt senarij, τράπεζαν ἡμῖν φέρε τρεῖς πόδας ἔχουσαν. Vnde claret, etymon, nempe τράπεζαν, dictam à τρὶς & πέζα. g ℂ Atqui Doricam à clauo.) Altera ad semetipsum apostrophe, qua equi excellentiam, & Hieronis iuxtà uictoriam prædicat. Hortatur autem semetipsum Pindarus, ut Lyrico carmine & equum & Heroëm celebret. φόρμιγγι, hoc est cithara, Phemius & Demodocus apud Homerum procis & Alcinoo ludunt. Doricam citharā appellat, siue quod Dorienses primum lyram appellarint, siue παρὰ τὸ δῶρον, id est à dono, quod Mercurius hanc primū à sese compactam Apollini pro boum furto dono dederit: siue quod rectius multo est, quod Dorica harmonia & dialecto hoc epinicion Hieroni cōdiderit. h ℂ Si tibi Pisæ.) Pisa & Elis 50. stadijs distant à sese inuicem, ab Endymionis filia Pisa, nomen habens: à qua urbe pisum legumen, quod illic copiose nascitur, nomen habet, aliàs λέκυθος dictum, ut Aristophanica in Plutum hypomnemata habent. i ℂ Pherenici.) Pherenicus Hieronis regis equus, cui nomen à uictoria inditum, παρὰ τὸ φέρειν καὶ τὴν νίκην, quod uictoriam attulerit domino suo. Sic equorum nomina sunt apud Homerum ἰλιάδος θ. Xanthus, πόδαργος, αἴθων, λάμπος. Et apud Aristophanem in νεφέλαις, Coppatias, & Samphoras, quod cauterio impressum κάππα, sed inuersum, & σ gerant: si scholia uera.

φίλαν ἀμφὶ τράπεζαν.

k ℂ Iuxta Alphéum.) Alphæus, penultima diphthongon habet, poëta uersus gratia exclusit ι. Fluuius est non in certaminis loco, pro Elide tamen usus est per κατάχρησιν, ideo quod in Arcadia scaturiens ad Elin, quam circunfluit, sese diffundit. Sed quur hic Elin Olympiæ uel Pisæ adsociat? an ne simul & Olympiæ & Elide ludi sunt exhibiti? Nónne altera urbium exhiberi oportuit? haud dubie. Atqui uerisimile est tantam cōfluxisse frequentiam, tantum principum & magistratuum cōuentum, ut cæterā multitudinem non

recorder,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

recorder, ut eos una Olympia capere, uel etiam Pisa non potuerit. Vnde quum duabus milis germanicis non essent inter sese dißitæ Olympia & Elis, ut paulò ante cōmemoratum, pars Elin, pars Olympiam diuertere coacti sunt. Hinc est quod Pisa, Olympia & Elis, pro eodem quinquennalium certaminum loco & apud hunc uatem & alios accipiantur.

EPODOS, COLON XIII.

[a]Syracusium equis gaudentē regem. [b]Lucet uero ei gloria, apud augustam Lydij Pelopis coloniam, [c]quem potentia clarus [d]amauit concussor terræ Neptunus, postquam hunc ex puro lebete [e]Clotho extraxerat, eburneo fulgentē humero. [f]Mirū profectò nimis uideri potest, quod ali-
» quando uero sermoni, uarijs consutæ mendacijs
» fabulæ præpolleant.

a ℭ Syracusium equis.) A regio fastigio Hieronē extollit: ἱπποχάρμαν eum uocat, quod equis gaudentem hic sonat: etsi enim χάρμη per ἀντίφρασιν bellum significet Homero, quod illic minimū sit gaudij, attamē hic ἱπποχάρμης ab ἵππος & χαίρομαι equis gaudens rectius redditur: ob uictoriam enim equis partam meritò lætatur. Estq; Systole in dictione συρακόσιον, pro συρακούσιον, uersus causa. Commendatur hic iuxtà regis in equorum educationem cura, ut cui non fortefortuna sed studiosa equorum cura & educatione, tum diuina Iouis benignitate, tanta uictoria contigerit.

b ℭ Lucet uero.) A loco ubi ludi celebrati sunt & uictoria parta. Elis enim & Pisa in Pelopis colonia sitæ sunt, non quam deduxerit ipse, sed ad quā ipse missus ac deductus sit, ut interpres habet. Est autem Pelopis colonia periphrasis Peloponnesi: hæc primum Apia, deinde Pelasgia, tandem Peloponnesus dicta est à Pelope, quasi Pelopis insula. Præmium hinc loco uictoriæ includitur. quasi dicat: Tantum nomen Hieron, tantamq; famā per Olympicam uictoriam est adeptus, ut non modo apud suos Siculos & Syracusanos, uerum & in tota insula Peloponneso omnibus sit in ore. ἀποικία coloniam sonat, ut in senario prouerbiali enitescit.

ἄβδηρα καλὴ τηΐων ἀποικία.

Abdera pulchra Teiûm colonia.

c ℭ Quem potentia clarus.) Amplificatio per digreßionem. Occa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſione enim Peloponneſi, fabulam de eo uulgatã admiſcet. Quum honore adfectus eſſet à dijs & conuiuio exceptus Tantalus, uolens illis rependere uicem, filium ſuum Pelopem mactat, dijsq; conuiuantibus apponit. Dijs itaq; cæteris ab eis epulis abſtinentibus, ſola Ceres ab inquiſitione filiæ adueniens, ignara humerum abſumpſit. Hic dij Pelopem lebeti per Mercurium rurſum inijcientes ac in integrum compingentes, pro comeſo humero, eburneum repoſuere.

d ℭ Amauit.) Quur Neptuno charus fuit Pelops? quia mare Peloponneſum circumfluit. Neptunus maris Deus pro ipſo mari accipitur. Poſtquã ergo Neptunus alijs uicinior fuerit, pulchre ante cæteros quoq; amaſſe Pelopẽ, inſulæ iſtius regem dicitur. e ℭ Clotho extrax.) Quur Clotho & nõ potius Lacheſis uel Atropos extraxit è lebete Pelopem? Cauſa eſt in expedito. Tres ſunt Parcæ, κατ' ἀντίφρασιν, quod nemini parcant planè mortaliũ: quibus immobilem & ſempiternam Dei uoluntatem uitæ mortalium diſpenſatricem poëtæ elegantiſſime adumbrarunt, ac iuxtà monuerunt, neminem ſtatum uitæ ſuæ curſum prætergredi poſſe, eſſeq; Dei uoluntatem atq; decretum, quandocunq; & quocunq; mortis genere homo intereat. Atq; eam uitæ mortalium metam, colo & nentibus æquipararunt. Vt enim primum penſum applicatur colo, & è penſo fila nectuntur ac ducuntur, poſtremo fuſo repleto ac penſo abſoluto, & filum abrumpitur, & colus abit: Sic Clotho colum applicat: ἀπὸ τοῦ κλώθειν, quod eſt admouere, adplicare, aduoluere: hoc eſt, principiũ humanæ uitæ ducit. Lacheſis arat, παρὰ τὸ λαγχάνω, id eſt ſortior, quod fila è penſo extrahat, & fila diſtribuat: hoc eſt, ipſum uitæ curſum perficit. Ἄτροπος, id eſt immutabilis: hæc immutabiliter & irreparabiliter fila rumpit, uitãq; mortalibus adimit. Clotho ergo minutatim conciſum & in lebetem proiectum uiuum extrahit, quandoquidem principia uitæ creaturarum ad ipſam pertineant, & ſuum unicuiq; rei fatum aduoluat. Non abſimili ratione Homerus tempus quo Vlyſſi à Calypſone in patriã redeundũ, τῇ κλωθοῖ adſcribit.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοί. &c.

f ℭ Mirũ profectò nimis.) Correctio eſt, qua fabulæ iſtius cõmentũ culpat & reprehẽdit, ut quo dij & gulæ & luxus inſimulentur: ac per demirationem ſimul inquirit, quî fiat, quod fabulis ſæpe plus fidei q̃ ueritati adhibeatur.

STROPHE II. COLON XVII.

[a]Fauor autem, qui omnia efficit iucunda mortalibus, adferens honorem, & incredibile ſæpenumero effecit ut crederetur: [b]cuius rei ſapientiſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

[a] ſimus teſtis eſt tempus.[c] Decet autem uirum de [b] dijs honeſta loqui:[d] res enim non parua eſt.[e] Te uero ô Pelops (contrario prioribus poëtis more canã) quando uocauit parens [f] ad legitimas epulas, charamq; [g] Sipylum, permutatoriã dijs cœnam exhibens, tunc [h] Neptunum aio ſurripuiſſe.

a ℂ *Fauor autem.)* χάρις *& gratiã, & fauorem, & iucunditatem, ac inſitam alicui rei uim ob quam placeat, ſignificat, ut hoc loci. Ornat autem Pindarus priorem admirationẽ ſuam, & ueluti interrogationẽ ſubiectione. Quũ enim demiratus eſſet, quî fiat, quod friuolis interdum nugamentis, quale & Pelopis commentum ſit, habeatur fides, nunc ſibi ipſe reſpondet: Poëmata, inquit, ſua gratia, ſuaq; natiua dulcedine tantum poſſunt, ut uel ea quæ fieri nequeant, facta credantur. breui ita ſententia poëticen haud parum extollens.*

b ℂ *Cuius rei ſapientiſ.)* *Sententiam ſuam teſtimonio & experimento confirmat.* *c* ℂ *Decet uirũ.)* *Emphaſis eſt in dictione* ἀνδρί. *quaſi dicat, moribus & eruditione inſignem uirum. Atq; hic ſimul quomodo de dijs loquendum, admonet.* *d.* ℂ *Res enim.)* *Quanquã Scholia* μείων *pro* οὐκ ὀλίγη *interpretãtur, quæ ſecutus, res enim non parua eſt, reddidi: attamen quum* τὸ μείων τοῦτο, *includat negationem* οὐκ, *non libenter ſecutus ſum ducem interpretem: attamen malui illud accipere, donec alius meliorem uocis originem adferat. Quis enim non uidet longiſſime petitũ eſſe etymon,* μείων *ex* μὴ *&* ὀλίγον? *Atqui certa eſt ſignificatio uocis* μείων: *eſt enim comparatiuus anomalus à* μικρός. *Quare ſi eadem ſua uera ſignificatione accipiatur, ac legatur per interrogationẽ, cui per inficiationẽ reſpondeatur, nullus remanet ſcrupulus, & planus erit locus, & perſpicua dictio, hoc pacto: Res enim parua eſt? pro, nunquid enim res modica eſt? quaſi dicat, minime gentium, non eſt exigua res, ſed arduũ omnino negocium, ab homine deos ludibrijs affici.*

e ℂ *Te uero ô Pelops.)* *Ad Pelopẽ eſt apoſtrophe, qua honeſtiori modo, de Tantalo & Pelope uerba facit, atq; priores poëtæ: recte meliora ſubſtituens, quum reliquorũ opinionem reieciſſet.* *f* ℂ *Ad legitimas epulas.)* ἔρανος. *Amica eſt compotatio atq; conuiuium, quando ſuum pro ſe quiſq; cibum & potum in cõmune confert: autore Demetrio Triclinio. Sic procorum conuiuium, Minerua auguratur non eſſe* ἔρανον, *animaduertens eos aliena, ad quæ nihil planè conferrent, dilapidare. Quamuis autem hic dij nihil epularum ſecum attulerint, illorum tamen præſentia & fauor quid nõ adfert cõmodi mortalibus? ut improprie haudquaquã ſit hac uoce uſus.* εἰλαπίνη *ab* ἴλη

coetus, & πίνω bibo, quasi coetus bibentium. Et συμπόσιον, cõuiuium uel compotationem sonat, ubi cibus & potus per conuiuas non conferuntur.

g ℂ Sipylum.) Sipylum Stephanus Phrygiae urbem apud Hellanicum testatur: interpres Lydiae ciuitatem tradit, uel montem, unde Pelops oriundus, quod huic loco magis quadrat, Pelopis originem indicando commendans, & locum ubi fabula initium duxerit ostendens. h ℂ Neptunũ.) ἀγλαοτριαίνης, tridente splendidus. Neptuni epitheton est.

ANTISTROPHE, COLON XVII.

Desiderio tui flagrantẽ, aureos per equos ad supremã ualde honorati Iouis domũ uexisse, quô & alio tempore uenit [a]Gannymedes in eundem Ioui usum. Vbi uero nusquam apparuisti, neque te ad matrem sedulò inquirentes reduxerũt uiri, ilico quispiã ex inuidis uicinis clàm retulit, quod circa feruentẽ nimis aquam gladio membratim dissecuerint, mensæq́ [b]singulas tuas carnes paterni ministri diuiserint & absumpserint.

Quomodo Pelops per Neptunũ ad Iouem perductus sit, ut pincernã eius & ministrũ ageret, recitat: & unde fabulae de Pelopis mactatione origo profluxerit, cõmemorat. a ℂ Ganymedes.) Ganymedes Trois filius erat pulcherrima forma, cuius gratia in coelum translatus est, ut Iouis pincerna fieret, ac dijs cohabitaret, ut est apud Homer. Iliad. υ.

Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλλος, ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος γανυμήδης,
Ὃς δὴ κάλλιστος γγένετο θνητῶν ἀνθρώπων.
Τὸν καὶ ἀνηρέψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
Κάλλεος εἵνεκα εἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

b ℂ Singulas carnes.) ἀμφιδιδύτατα κρεῶν, minutissima carniũ, seu minutissimas carnis tuae particulas. διδύτατα, superlatiuũ à διδύτερος, id est ὕστατα, metaphorice pro μικρότατα usurpatur hic: in diuisione enim uictimae, quod postremum, ultimum est.

EPODOS, COLON XIII.

Contineo uero me, ne quenquam ex superum

numero

» numero misere ingluuiei deditum dicam: [a]plus » enim damni quàm lucri conuiciatores reportare » solent. [b]Quod si quisquã mortaliũ dijs in precio fuit, hic Tantalus fuit. [c]Sedenim concoquere ingentem felicitatẽ non potuit, ex saturitate nanq; incõmodum assequutus est, non facile exuperabile, quod super ipsius caput Iupiter suspendit, durũ nempe lapidem, quem perpetuò cogitans à capite repellere, cruciatur.

Non tutum esse cõuiciari dijs, eos maledicentia lacessere, huiusmodi uoracitatis insimulare, quod accumbant epulis mortalium, hominum cœnas adeant, humana carne uel inscij uescantur, adfirmat: quo pariter Priscorũ poëtarum figmenta notat, ac suam pietatem commendat Pindarus. a ℂ *Plus enim damni.)* Γνωμὴ *est, qua rationem reddit, quur homo à blasphemia dei sibi temperare debeat.* b ℂ *Quod si quisquam.)* *Ad Tantali laudes primum se confert, quam ob causam in infelicitatem coniectus sit exponens: cunctos ita clanculum mortales adhortans, ut sequundis rebus non sibi nimiũ cristas erigant, ne Tantali in morem ineuitabili nec unquam desitura calamitate mergantur.* c ℂ *Sedenim concoquere.)* *Non propter cõmentitiũ nefarium scelus in filium suum Pelopem admissum, Tantalum adfligi docet: sed quia felicitate sua, atque adeò sequundis rebus uti non potuerit, neq; frui. Pœnam autem primũ recenset, admissum facinus sequenti Strophe explicaturus. Aliter autem Tantali supplicium hic à Pindaro enumeratur, atq; apud Homerum* II. *Odysseæ. Etsi Pindaricus interpres Homeri eos uersus ab Aristarcho non genuinos iudicatos putet. Sunt qui Tantalum naturæ scientia claruisse tradunt, ac demonstrare uoluisse, solem esse ignitum ferrum uel lapidem: atq; ob eam rem capiti eius lapidem, id est solem imminere. Nam physici solem lapidẽ uocari adseuerant, ut apud Anaxagoram & Euripidem in Oreste liquet. Huius lapidis, id est solis æstu dum maceratur Tantalus,* ἀλᾶται, *hoc est,* τιμωρεῖται, *adfligitur, cruciatur.*

STROPHE III. COLON XVII.

Fungitur autẽ imbelli uita illa, & [a]cum tribus quartã hanc ærumnosam pœnã sustinet, [b]quod immortalibus dijs apparatum nectar, ambrosi-

amq;, in quibus incorruptibilitatẽ conſtituerunt dij, ipſe ſurripiens, æqualibus ſuis cõpotoribus impertijt. [c]Errat autem qui ullum perpetratũ ſcelus Deum latêre putat. [d]Propterea mox demiſerunt ei filium dij immortales rurſum ad [e]ſubitò morti obnoxiũ humanũ genus. [f]Huic ubi florida ætate lanugo coronabat nigrum mentum, paratas animo uertit nuptias.

Quur adfligatur apud inferos Tantalus, hic ob oculos ponit. a ℭ *Cum tribus.) Varia huius loci de ternario & quaternario eſt interpretatio. Per tria enim eſurire, ſitire, & ſtare intelligunt quidam, ut quarta pœna ex dependenti lapide ſit. Vel, cum tribus, id eſt, cum* Ixione, Siſypho, & Tityo: *nam & illi apud inferos cruciantur.* Ixion *rotæ adhærens adſiduò circumuoluitur, eo quod* Iunonem *nubis ſpecie deperierit: unde* Hippocentaurus *natus.* Siſyphus *ingens ſaxum inceſſanter uoluit: quod quum in altum locũ pertulerit, inde reuolutum, rurſus eôdem ferre cogitur.* Tityi *ſupine iacentis uiſcera & lactes, ſerpentes rodunt: quæ tamen ſubinde, ut hepar* Promethei, *renaſcuntur & nouantur. Ad ultimũ ita enarratur quoq; hic locus. Tres apud* Homerũ Iliad. ω. *ſortes numerantur, &* Pindarum *in* Pythijs: *quarum unicam tantummodo bonam felices comitari dicunt, duas uero malas: infelices treis prorſus malas, nullam bonam. ut ſit ſenſus, quod* Tantalus *poſt treis ſorteis illas, quas dum uitam exuperaret ſuſtinuit, hanc quartã adiectam poſt fata habeat, imminentẽ nempe capiti ſuo lapidem.* b ℭ *Quod immortalibus.) Ob furtum nectaris & ambroſiæ, quod alijs ſuis communicarit, adfligi* Tantalum *docet.*

c ℭ *Errat.) A gnome dilatat, qua ſtultitiæ accuſat omneis qui putant* Deum *latêre ſua peccata.* d ℭ *Propterea mox demiſerunt.) Deos ob furtum patris filium etiam remiſiſſe in terram, ita peccatum parentis in filium redundaſſe adfirmans.* e ℭ *Subitò morti.) Humanum genus* ταχύποτμον *appellat,* Homerus ὠκύμορον *eadem ſignificatione nominat: quo epitheto humanæ ſortis imbecillitatẽ & miſeriã nobis præſentant uates etiam prophani.* f ℭ *Huic ubi florida.) Quomodo* Pelops *ad* Peloponneſum *peruenerit, uel potius ad* Pelaſgiam, Oenomai *filia ducta narrat, ut ad ludos* Olympicos, *qui in* Peloponneſi *urbibus aguntur, reuertatur.*

ANTISTROPHE, COLON XVII.

Ambiens in uxorem ſibi inclytam Hippodamiam

miam [a]Oenomai Pisæ regis filiam. [b]Noctu itaq; [c]canum solus accedens mare, accersiuit grauisonum Neptunum, qui eo loci ad uocem apparuit. Cui dixit: [d]Si Cypria quicquã tibi munera placent Neptune, impedi æream Oenomai hastam, meq; celerrimis in curribus Elin aduecta, postq; tredecim procos perdens [e]differt nuptias

EPODOS, COLON XIII.

[f]Gnatæ.

Vt Neptuni auxilio Elin celerrime uenerit ad regem Oenomaum, subiungit. a ℭ *Oenomai regis.)* *Oenomaus Pisæ rex Hippodamian filiam suam ob formæ præstantiam amans, renuensq; cuipiam elocare in coniugem, omneis qui eam sibi desponsari cupiebant, ad certamẽ cursus prouocabat, curru Hippodamiæ fidens, qui ut celerrimus erat, sic à nemine illum exuperari posse rebatur. Erat autem certamẽ huiusmodi. Curru uehendã Hippodamiam Mirtylo aurigæ cõmittebat, hoc pacto, ut si procus currũ uel anteuerteret cursu, uel saltem attingeret, potiretur optatis hymenæis. At interim Oenomaus ipse hastam gerens sequebatur procum, quem si iamiam apprehensurum Hippodamiam putaret, hasta traijciebat, ut ita tredecim interficeret, donec Pelops decimusquartus Mirtylo pecunia corrupto, & Oenomaum & Hippodamiæ currum uicerit. Refertur hæc historia in Argonauticis Apollonij, & Euripidem in Tauris. Interemptorum nomina sunt, Mermnes, Hippothous, Pelops Opuntius, Acarnan, Eurymachus, Eurylochus, Automedon, Lasius, Chalcon, Tricoronus, Alcathus, Aristomachus, Crocalus: quorum capitibus templum Marti conditurus erat.* b ℭ *Noctu.)* ὄρφνα *pro* ὄρφνη, *barytonon, noctem significat: sed* ὀρφνὴ *oxytonũ, tenebrosam: noctis uidelicet epitheton.* c ℭ *Canum mare.)* *Id est cœruleum.* d ℭ *Si Cypria.)* *Cypria dona, Veneris munera sunt, hoc est amor, & hymenæus. Precatio est Pelopis ad Neptunum.* e ℭ *Differt.)* ἀναβάλλεται, *differt, suspendit, reijcit.* f ℭ *Gnatæ.)* *Solet Pindarus quoties cola expleta fuerint, nondum absoluta periodo, in aliam statim sectionem spargere sententiæ consummationem. Quare & hic Epodi uocem cum superioribus cohærentem adnexui. Testatur autem et Euripidéus Orestes Pelopem Oenomai filiam duxisse, his uersibus:*

πέλοψ ὁ ταντάλειος εἰς πίσαν μολὼν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Θοαῖσιν ἵπποις οἰνομάου γαμεῖ κόρην.
Ἐξ ἧς ἀτρεὺς ἔβλαστεν. ἀτρέως δὲ παῖς
Μενέλαος ἀγαμέμνων τε. τοῦδ' ἔφυν ἐγώ.

Consiliũ. » [a]Ingens uero diſcrimen imbecillem nõ admittit. Mori nobis neceſſe eſt. Quid autem quiſquã [b]obſcurã ætatem in tenebris deſidens tranſigat fruſtra, omnis honeſti expers? At mihi id certaminis inire decretum eſt, tu fortunatũ euentum dona. Sic dixit: neq; fruſtra illius opem ſibi popoſcit. Adornans enim deus, [c]currum dedit aureum, & indefeſſos curſu equos.

Epilogus: obſequitur precibus Pelopis ipſe Neptunus.

a ℭ Ingens.) Illuſtri gnome orationem ſuam ornat Pelops, conſilium ſuum quo permotus ſit ad certamen illud ſuſcipiendũ, exponens. Immanes res & arduæ, effœminatum & imbellem non admittunt: proinde malo ſtrenue & cum uirtute mortem oppetere, quàm ſine rebus præclare geſtis inglorius ſpiritum ducere. Non decet inſignem imaginibus uirum, obſcurum æuum in ſilentio tranſigere. Age ergo experiar quid Hippodamia, quid Oenomaus poßit.

b ℭ Obſcuram ætatem.) ἀνώνυμον γῆρας ἕψοι μάταν, ingloriã ſenectutem fruſtra coquat, per obſcuram ætatem tranſigat, reddidimus, μεταφορᾷ detracta. Eſt autem ἕψοι actiuum pro paßiuo ἕψοιτο. Non enim aliquis coquere poteſt ſenectutem, ſed potius ab ea coquitur, hoc eſt conſumitur. ἄμμορος pro ἄμορος, geminato μ uerſus cauſa. c ℭ Currum.) δίφρος bigã proprie ſignificat, quæ duobus equis uehitur, uel carrũ.

STROPHE IIII. COLON XVII.

[a]Cepit autem iniuriũ Oenomaũ, uirginemq; coniugẽ, quæ peperit populi [b]ductores ſex, uirtutes ſolicite curantes filios. Nunc uero ſplendidis [c]Hæmacurijs mixtus eſt, Alphei prope meatum [d]celeber, [e]monumentũ quod circumiri poteſt, habens, cum ara hoſpitum frequentiſſima. Celebritas autem Olympiacorũ certaminũ procul [f]cõſpicitur in [g]curſibus Pelopis, [h]ubi uelocitas

pedum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

pedum, intensissimumq́ robur, ingentia audens, certat. [i]Qui uictor euadit, reliquum uitæ [k]mellita [l]tranquillitate transigit.

Persequitur historiam. a ¶ Iniurium Oenomaũ.) Οἰνομάου βίαν, Oenomai uim uel uiolentiam. Periphrasis est, pro iniurium & uiolentum Oenomaum Eliorum regem, sicut apud Homerũ ἲς τηλεμάχοιο, pro forti Telemacho: & βίη ἡρακληείη, pro robusto Hercule. b ¶ Ductores sex.) Sex principes Hippodamia Pelopi peperit, nimirum Atrea, Thyesten, Alcathaon, Plisthenem, Chrysippum: alij aliter numerant, ut Scholia habent.

c ¶ Hæmacurijs.) αἱμακουρίαι cõposita uox est ab αἷμα, id est sanguis, & κοῦρος puer uel filius, quasi iuuenum sanguis. Quotannis nanq; Peloponnesij ephebi, flagris ad Pelopis monumentum sese cedentes ad sanguinis usque effluxum, illo tum cruore Pelopi litabant. Id autem ea ratione faciebant, ut fortitudinẽ cõmonstrarent: nihil dignius & honorificentius & iustius præstari posse, atque si hoc sacrificio eum decorarent, putantes. Apud Bœotas αἱμακουρίαι simpliciter inferias & quæ defunctis uita exhibentur exequias significat. Hæc græca Scholia. Quare Hæmacurijs admixtus est, periphrasis est mortis. Tantũ enim uult dicere: Hæmacurijs mixtus est, hoc est mortuus est, uel splendido Pelopõnesiæ iuuẽtutis sacro quotãnis ornatur. d ¶ Celeber.) κλυθεὶς ἀ κλέομαι, celebratus uel celeber, participiũ secundi aoriston.

e ¶ Monumentum.) τύμβον ἀμφίπολον, monumentum quod circumiri potest: in media enim Pisa urbe erat, siue quod circundari à spectatoribus & athletis potuerit, quippe quod in medio stadij (ut quidam dicunt) erat.

f ¶ Conspicitur) δέδορκε, præteritum medium passiuæ significationis, pro βλέπεται. g ¶ In cursibus Pelopis.) Cursus enim primum Olympiorum siue ludus siue certamen fuit. Per Pelopem autem ipsa Olympia celebriora, q̃ antea fuerint, reddita dicit. h ¶ Vbi uelocitas.) In Olympijs, inquit, nedũ pedum uelocitas, sed omnis generis fortitudinis æduntur specimina: nam præter cursum, illic lucta, pugilatus, & pancration uigent.

i ¶ Qui uictor euadit.) Quæ de Pelope per digreßionem in medium protulit, gnome tandem nõ uulgari concludit: qui uictoria maxime Olympiorum potitur, inquiens, reliquũ omne æuũ suum tranquillus transigit. ἕνεκεν ἀέθλων, hoc est, propter brabea & uictoriæ præmia. k ¶ Μελιτόεσσαν.) με longum est in dictione μελιτόεσσαν, ut apud Homerum in hymno Mercurij: cuius autoritatem secutus est Persius dum inquit, Pegaseium melos. l ¶ εὐδία.) εὐδία maris est tranquillitas, post sedatas pro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

cellas arguit, metaphoricῶs pro felicitate & sequundiori fortuna capitur.

ANTISTROPHE, COLON XVII.

[a] Propter uictoriæ præmia. [b] Sic semper quod in die uictoriæ bonum obuenit, unicuiuis mortalium summũ & acceptissimum est. [c] Me uero coronare illũ [d] equestri lege, [e] Aeolico carmĩe, operæpreciũ est. [f] Siquidem confido neminẽ alium ex ijs qui hodie uitam ducunt, utraq; bona, scientiam & potentiã, uerius uel peculiarius adornaturum hymnorũ uarietate præter me. [g] Deus rerum nostrarum moderator id unice curæ habet, ut conseruet solicitudinis plenam felicitatẽ tuam ô Hieron. [h] Quod si is me non subitò destituerit, dulciori porrò carmine spero

EPODOS, COLON XIII.

Me celebraturum te.

a ℭ Propter uictoriæ præmia.) *Qui Olympicus uictor est, brabeorum nomine te niceteriorũ felix est, inquit. Sed quæ sunt illa brabea? In tertia Olympiorum Ode brabeum quinquennalis huius agonis oleam uel coronam oleaginam fuisse Pindarus testatur. Tanti ergo existimata fuit oleagina corona, ut eam propter uictor beatus prædicari queat? Per sese profectò haudquaquam tanti fuit: cæterum, ut Cicero etiam tradit, uirtutis nomine plurimi fiebat uictoria. Non spectabatur apud priscos illos lucrũ, sed uirtus, sed præclarũ nomen, sed fama, & gloria: clarißimus enim habebatur per omnem Græciam Olympionices aliquis.* b ℭ Sic semper.) τόδ᾽ ἀεὶ παράμερον ἐσλὼν, *bonum præsens, uel quod in diem obuenit, uel quod in die uictoriæ obuenit, à* παρὰ & ἡμέρα. *Epiphonema est, quod præcedẽti gnomæ adhæret. Quod cuique mortalium qualibet die bonum perinde atq; uictoribus sua uirtus atque adeò dulcis uictoria præstò est, hoc sanè præclarißimum est. Generalis Chria est, qua sua cuiusque uirtus, ars, opera, artificiũ, quo semper uti potest, cõmendatur. Ad uictoriam tamen proprie pertinet, cuius causa eam Pindarus priori adnexuit. Pijs & studiosis uerius hic locus accõmodari potest, quàm Olympicis illis uictoribus. Etsi enim magno sudore, plerisque uigilijs, excubijs & laboribus disciplinæ comparentur, tandem ubi quisquam in illis constanter perdurarit,*

rarit, dulcem studiorum & laborum suorum fructum, præsentes nimirum ingenuas artes (quibus nihil melius, nihil iucundius, nihil præstantius) decerpet. Diues Pindari poëma est, quo sese studiosissimus quisque, communibus locis, chrijs, gnomis, declamationibus, paraphrasibus, uersione in earundem legum, uel diuersarum carmina, exercere potest. c ¶ Me uero coronare illum.) A digreßione, quam suprà primæ Strophes Epodo orsus est, reuertitur ad institutum, ad uictoris nempe Hieronis præconia laudesq;. Illum, scilicet Hieronem. d ¶ Equestri lege.) Equestri lege, hoc est, pro more equitum, ut par est equites, & eos qui celere uicerint, celebrare. e ¶ Aeolico carmine.) αἰολίδι μολπᾷ, Aeolico cantu, id est, uario, uel Lyrico, uel Thebano: quod Aeoles olim Thebas inhabitarint, siue quod ipse Pindarus Thebanus fuerit. αἰόλος uarium & mobile significat, ut Scholia Homerica in explicatione τοῦ κορυθαιόλου adfirmant. Lyrici porrò uersus & uarij sunt, & uariarum legum, quare pro Lyrico rectius & simplicius accipitur.

f ¶ Siquidem confido.) Suam poëticen modeste laudat, & cõmendat Hieroni, perinde atque Horatius Mecœnati suam Lyricen prædicat:

Quod si me Lyricis uatibus inseris (inquit)
Sublimi feriam sydera uertice.

Porrò in græco textu hic est ὑπερβάλλοντ: neque quicquam hic obscurum est, si relinquatur argumentum esse à poßibili, nec iam ad Hieronem, nunc ad Pindarum, nunc ad alios poëtas transferatur sermo. ut sit sensus: Operæprecium est & conuenit, me Hieronem prædicare: siquidem me hoc efficere commodum posse arbitror & confido. g ¶ Deus rerum nostrarũ.) θεὸς ἐπίτροπος, deus moderator. Aetiologia est, quare poßit cõmodum euehere ad deos Hieronem. Intelligit autem per moderatorem deum Mercurium, Lyrices præsidem. Nam lyræ pater & inuentor est Mercurius, perinde ac est apud Homerum in hymno Mercurij, & Horatium Ode 10. lib. 1.

Mercuri facunde nepos Atlantis, &c.
Te canam magni Iouis & deorum
Nuncium, curuæq; lyræ parentem.

Est igitur hæc uatis nostri mens: Mercurius Lyrices inuentor, hymnorum meorum moderator & subministrator, id unice curæ habet, ut uictoriæ tuæ per me celebrentur. h ¶ Quod si is me.) Hoc est, nisi me reliquerint & Musæ & Mercurius, in spem uenio, te mihi propediem curru etiam uictoria potitum in Olympijs, celebrandum esse. Victoria nanque tua, nouum lyræ meæ argumentum & occasionem scribendi subministratura est.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Vbi ipſe celeri curru, ad [a]ſublime clarũq; Cronium acceſſero, reperta illic auxiliari encomŋs meis uia. [b]Mihi igitur Muſa fortiſsimum robore [c]telum augeſcere facit. Alŋ alŋs rebus admirandi ſunt: [d]quod uero à nemine exceditur, regũ eſt. [e]Proinde ne longius circũſpice. Faxit autẽ deus, ut hoc uitę tempore in regio faſtigio perſeueres: ego uero ſapientia per totam ubique Græciam cõſpicuus fiam, certaminũ uictoribus tanta præconia concinendo.

a ℂ Sublime Cronium.) Cronium promontorium eſt Piſæ. Circa Cronium, ſiue Saturnium collem aguntur Olympia. εὐδείελον *appellat, id eſt, ſublimem, uel ſoli expoſitum, uel ad ueſperam ſitum. Eſt ergo Cronium cacumen, Olympiorũ periphraſis.* *b ℂ Mihi igitur.) Alios alijs rebus excellere, ſe Lyrica nonnihil poſſe confirmat, quale & Horatij 1. libri 1. Odæ argumentum eſt.* *c ℂ Telum.) Telum* μεταφορικῶς *Odas ſeu hymnos ſuos uocat, quibus uictores iaculatur & ornat.* *d ℂ Quod à nemine exceditur.) Pulchra ueluti gradatione utitur, hunc ad modũ: Ego ſum Lyricus poëta, alij alijs excellunt. Reges uero & principes uictoria, triumphis & rebus omnium præclariſsimis pollent. Et quia nedum regio faſtigio præemineat, cæterum & uictoria omnium clariſsima Olympica cõſpicuus ſit, ideo ſtatim eum hortatur ne ampliora quærat, nihil tanto felicitatis culmine auguſtius eſſe ſubindicans.* *e ℂ Proinde ne longius.) Peroratio eſt, qua regem Hieronem ſua regia ſorte, & Olympica uictoria contentum eſſe debere hortatur: atque in eo regno felicem illi rerum ſucceſſum precatur, ſibiq; ipſi eius ſtudij ſequundiorem euentum, quo ſemper uictores Græciæ prædicare poßit, optat.*

THERONI AGRIGENTINO, QVI *curru uictor euaſit,* ODE SECVNDA.

STROPHE I. COLON XIIII.

[a]Itharæ impãtes hymni, quẽ deũ, quẽ heroa, quem hominẽ ſonabimus? At [b]Piſa quidẽ Iouis eſt, Olympiada uero inſtituit [c]Hercules, [d]primitias ſpoliorum

liorum belli. [e]Theronē uero ob uictoria conspicuum currū extollam carmine, iustum hospitem, murū Acragantis, [f]clarissimorumq; progenitorum florem, urbium rectorem.

ENARRATIO.

Theroni Agrigentino hæc Ode inscripta est, cui ab Agrigento, cuius dominus fuit, cognomen est inditum. Acragas Græcis, Latinis Agrigentum est, ut Plinius autor est lib.3.cap.8. Porrò Stephanus tradit, Acraganta Siciliæ urbem à præterlabente flumine appellatā. Duris plerasq; Siciliæ urbes à fluuijs habere nomenclaturas testatur. Sunt & qui ab Agragante Iouis & Asteropes filio nomen oppido factum adfirment. Polybius & fluuiū & oppidum à regione Agrage nominari sentit, quod illic fertile solum sit, fœcundusq; ager: ab ἄκρον summū, uel ἀγρὸς ager, καὶ γῆ terra: quasi præstantissimū solum, uel tellus aruis prægnans. Generis sui stirpem adusque Oedipodem atque Thebanos Theron refert, ipse filius Aenesidami, Geloni tyranno affinis, utpote socer: filiā enim suam illi in coniugē dederat, cui nomen Demarete, à qua & Demaretæum nomisma appellatum est: Hieroni synchronos: gnatam eius sibi in uxorem accepit: uicitq; curru, circiter Olympiade septuagesimaseptima, Timæo autore, ut scholia. Proinde Theronem laudat à uincente curru, à iustitia, à liberalitate, à fortitudine, à maiorū claritudine. Digressiones ad Semelen, Ino, Pelea, Achillem & reliquos suo loco inspergit suo more. Argumentū uel saltem exordium duodecimæ Odæ suæ ab hac secunda Pindarica Horatius sumpsit, dum inquit: Argumentū

Quem uirum aut hérоa, lyra, uel acri
Tibia sumis celebrare Clio?
Quem Deum?

a ℭ *Citharæ imperantes.)* ἀναξιφόρμιγγες, *citharæ uel lyræ imperantes, lyram regentes: primum enim carmina panguntur, deinde & lyra ad eorum melos apparatur. Orditur à propositione, quæ interrogatione & subiectione constat. Tantum enim ualet interrogationis ambiguitas & responsionis adsertio: Tres, inquit, carminibus iamnunc meis extollam, deum Iouem, heroa Herculem, principē uero eum qui curru Olympico certamine uicit, Theronem potissimum recinam.* *b* ℭ *Pisa.) Pisa urbs, ut in prima Ode cōmemoratum, ubi Ioui templum dicatum, & Olympiaci ludi aguntur. hoc est, Iouem Pisæensem, qui Pisæ colitur, celebrabimus: adiungens causas semper lau*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

dis. Iouem ideo celebrabo, inquit, quod Pisam, certaminis urbem & locum sacrum habeat. c ℂ Hercules.) *Quum Elidis regis Augiæ bubile Hercules pacta quidem mercede purgasset, ac tyrannus iam promißis non staret, arma mouit aduersus tyrannum Hercules, atque tum eo uicto, è spolijs Olympicum ludum instituit, in Olympij Iouis gloriam, gratus nimirum illi ipsi, cui uictoriam suam referebat acceptam.* Huius Herculani laboris est mentio apud Erasmum in parœmia, Augiæ stabulum purgare. Hic obseruandum, quod Pindarus ab Hercule primum inchoatam & erectam Olympiada dicat. Olympiades, inquit, sunt primitiæ spoliorum belli. d ℂ Primitias.) ἀκρόθινα, ab ἄκρον summum, & θῖνες, sunt acerui tritici uel hordei. Euripides ἀκροθίνια dicit. Primitias frugũ significat. Ideo ut suam translationẽ & catachresin indicaret, adiecit πολέμου, ne quis de frugibus acciperet. e ℂ Theronem uero.) Theronem ob uictoriam quam curru consecutus est prædicabo. τετραορία compositum à τετρὰς quaternitas, & ὠρεῖν custodire uel iungere. Apud Aristophanem in νεφέλαις, ξυνωρὶς duorum equorũ copulam habentẽ bigam significat. Apud Homerum τετράοροι quatuor equi sunt currui submißi. hinc τετραορία, cui quatuor equi submißi currus est, qui & τέθριππος dicitur. Sunt autẽ ξυνωρὶς Aristophani, & δίφρος Homero, idem. Statim autem magnificis & encomiasticis epithetis ornat Theronem. A iustitia, dum inquit, iustum hospitem, quam erga hospites & exteros uel aduenas exercet. A fortitudine, ac patriæ tutela, dum ait, murũ Agrigenti. Metaphorice eum murum Agrigenti appellat, perinde ac Homerus Hectorẽ Troiæ, & Achillem Achiuorum murum & munimentũ uocat. Et à claris maiorum imaginibus, dum subdit, clarißimorum progenit. A fascium dexteritate & imperij potentia, dum cludit, urbis uel urbium rectorem. f ℂ εὐωνύμων.) Id est, ἐνδόξων, hoc est, inclytorum: à Cadmo enim generis sui stirpem deducit.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Qui multum animo fessi, [d] sacram habitarunt sedem fluminis, [b] Siciliæq́ fuerunt oculus, [c] quos & ætas fortunata secuta est diuitias & fauorẽ adducẽs, ac germanas iuxtà uirtutes. [d] At ô Iupiter Rheæ fili, [e] sedem Olympi gubernans, certaminumq́ uerticem, Alpheiq́ meatum, oblectatus odis, benignus patriam eis adhuc tellurẽ auge,

Metaphora

Eadem Iouis prædicatio 5. Olympiad. ode, strophe 2.

Longius

Longius repetit genealogiam & splendorem natalium Theronis, siquidem à Thebanis & ab ipso usque Cadmo. Filius enim Cadmi, ut Menecrates autor, Polydorus: cuius porrò filius Hæmon: qui simulac contribulem quempiam suum occidisset, profugit Athenas, indeq; migrans dißidio facto, cum Argiuis Rhodum inhabitauit: postea Agrigentum uenit. Numerantur autem adusque Theronem generationes uigintiseptem, ad quæ respiciens Pindarus, ait: Qui Theronis maiores multum defatigati, uarijs migrationibus & calamitatibus uexati, sacram sedem fluminis habitarunt. Infortunia uero & lugubria maiorum fata, læto uictoris hymno admiscet, uti memoria malorum præteritorum, præsentia bona maiora & gratiora fiant, & modestiori animo ferantur.

a ℂ Sacram habitarunt.) Per fluminis habitationem, ciuitatem Agrigentum intelligit, quæ cum fluuio idem nominis obtinet. b ℂ Siciliæ oculus fuerunt.) Id est, celeberrimi, optimi, præstantißimi, prudentißimi. Oculus enim in corpore reliquis dignius membrum est. Sacram mansionem ideo dicit, quod Agrigentũ Proserpinæ ad Anacalypteria datum esset. c ℂ Quos ætas.) Post diuturnam adflictionem maiorum, secutam felicitatem, pulcherrima transmutatione ait. Sic enim ferè fit, quod aduersitas nõ semper æque premat, nec unquam perpetuò grauet quos apprehenderit, sed subinde cedere locũ meliori fato cogatur. d ℂ At ô Iuppiter.) Deesis est: orat enim ut cum Theroni, tum eius posteris ac nepotibus sequundiorem regni statum, adiecto præteritis malis fine, impertiat Iupiter. e ℂ Sedem Olympi, certaminũ uerticem, Alphei meatũ, congeries est: per tria enim illa Olympia tantũmodo intelligit: quanquã sedes Olympi, hic rectius pro cœlo accipiatur. Olympus enim mons ob altitudinem suam pro cœlo Homero & omnibus usurpatur.

EPODOS, COLON VIII.

» Et nepotibus. Quæ uero siue iuste, siue iniu-
» ste facta sunt, neq; tempus ipsum, omnium [a] pa-
» ter, infecta reddere queat. [b] Sors tamen fortunata
» finem addere obliuionemq; horum poßit. [c] Inui-
» sum nanque malum, gaudio bonorum oppres-
» sum emoritur,

Gnome est consolatoria, qua ne ob maiorũ suorum infortunia perturbetur, pulchre Hieronem docet. Si quid minus iuste uel dextre factum, boni consulendum est, inquit: quandoquidem fieri non poßit, ut factum sit infectum: tum eius obliuiscendũ est, meliore iam adspirante fortuna: dum ferè ita fieri consuerit, ut

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

mala bonorũ præſentia in auras abigantur. Leuiter interim attingens, ac ueluti
adumbrans diſſenſionem, quæ inter Theronem, Gelonem, & Hieronẽ uiguit:
neque accuſans, neque damnans peccatum, ſed celebri hac prouerbiali gnome,
Quod factum eſt, infectum ut ſit, fieri nequit, celans. a ℭ Pater.) Ob=
ſeruandum quod Tempus omnium patrem appellat, quod cuncta fiant tempo=
ris procurſu, cunctáq; intereant & redeant, adeò ut quæ noſtris uiribus impoſ=
ſibilia ſunt, à tempore fieri queant. Regna transferre, dialectos & exteras lo=
quendi proprietates cuipiã patriæ inferre, mores & religionẽ mutare, res ſunt
quæ à multis mortalium myriadibus confici nequeant: omnia tamen iſta, tem=
pore uidemus effecta. Infantibus uires, iuuenibus robur, uiris ſenectam, nemo
præter tempus confert. Arbores iamnunc pulcherrimis ſuis fructibus nemo cõ=
modum orbare, nemo nudare, nemo nudatas denuò ueſtire poteſt, niſi ſolum
tempus. Fortunam acerbam, in propitiam atque ſequundã, nemo præter tem=
pus tranſmutare poteſt. Et ut uno uerbo omnia complectar, quicquid à cõdito
mundo in hunc uſque diem contigit, tempore contigit. Hinc Sophocles, tem=
pus omnia audire, omnia uidere, omnia reuelare dicit. Vnde & prouerbium na
tum eſt, Tempus omnia reuelat. Et Germanis uulgatum adagium extat, Roſas
proferre tempus. Huc pertinet, quod prima ode tempus ſapientiſſimũ teſtem
appellauit. Vt ergo Pindarus læto epinicio triſtia non ita manifeſte interſerat,
quæ cum de maiorum ærumna, tum Theronis etiam cum Hierone diſſenſione
adferri poterant, calamitoſa illa planè cõticet, ita tamen, ut quibus perſpectum
Theronis ſtemma ſit, ſatis intelligant. Quaſi dicat: Nolo hic referre ſuperio=
rum temporum calamitates: uerum ſi quid minus proſpere accidit, ſuſq; deq; fe
rendum eſt. Egregia ſententia, triſtiũ lenimen, & ueluti pharmacon adferens.
Quod factum eſt, inquit, neque ipſum omnipotens tempus efficere poteſt, ut
ſit infectum: duo prouerbia in unam ſententiam coagmentans. b ℭ Sors
tamen fortunata.) Vnicum triſtium præteritorũ remediũ eſſe, non quod per=
mutari, ſed quod per ſequundiorem rerum ſucceſſum, obliuione ſopiri poßint.
c ℭ Inuiſum nanque malum.) Præterita mala obliuioni tradi, meliore
ſpirante Zephyro, ſed minime permutari poſſe, propoſitione quadam per di=
greßionẽ docet. Eſtq; hæc præclara gnome, qua prioris propoſitionis rationẽ
reddit. Et quia hic ſententia eſt cũ ratione, ideo ſchema eſt προσαπόδωσις.
Atqui ut penitius intelligatur quid per exacta mala αἰνιγματικῶς intel=
ligat poëta, huiuſmodi, quam ſcholia adijciunt, hiſtoria eſt cõſideranda. The=
Hiſtoria ron Agrigentinorũ rex Geloni filiam ſuam Demaretem in uxorem dedit, quã
defuncto uita Gelone, Polyzelus eius frater duxit, regnumq; fratris ſui, unà
cum coniuge ſuſcipit. Cui & potentiam & præclarum nomen inuidens Hie=

ron

ron, prætextu belli aduersum Sibaritas gerendi, ex insula Polyzelum educit: ubi quum strenue bellando uictor euasisset Polyzelus, nihil porrò habens quo eum iuste Hieron impeteret, nouas tamen technas moliebatur. Quam ob rem Theron exulceratus, & indignabundus cum ob filiam, tum generum, expeditionem destinare aduersus Hieronem uolebat. Quod bellum tamen Simonides Lyricus poëta diremit, tantæq; inter eos cõcordiæ autor fuit, ut affinitate quoque arctius iungerentur, Hierone Theronis sororem in uxorem accipiente.

STROPHE II. COLON XIIII.

[a]Quando diuina prouidentia procul aduexerit [b]altas diuitias. [c]Qui sermo ad generosas Cadmi filias item pertinet, queis ubi [d]grauia perpessæ sunt, [e]ingens luctus decidit pręe potioribus bonis. Viuit nunc apud superos, Iouis fulmine icta, crinesq; passa [f]Semela: eam amore prosequitur incessanter [g]Pallas, & Iupiter pater impense, unaq; filius [h]hedera coronatus.

a ℭ Quando diuina.) Cohæret cũ fine præcedentis Epodi. b ℭ Altas diuitias, magnas, potentes ab effectu. c ℭ Qui sermo ad generosas Cadmi.) Exemplis Cadmi filiarum probat, transactorum malorum obliuia, præsenti maiori felicitate uenire. Recte à Cadmo Thebarum conditore paradigmata citat, quandoquidem ad Thebanos genus suum refferat Theron.

d ℭ Grauia perpessæ.) Scilicet Ino, Semele, Autonoë, Agaue. e ℭ Ingens luctus.) πιτνεῖ, id est deijcitur, obscuratur. f ℭ Semela.) Semela Cadmi filia ex Ioue uterũ ferens, Iunonis insidijs circumuenta, Iouem, ut diuina forma, qua Iunonem soleret, se adiret precatur, instinctu anus, in quam sese Iuno transformarat. Quod ubi Iupiter recusare non posset, fulmine exusta est, erepto Baccho tamen ex aluo matris, quem & femori suo insuit Iupiter, donec expleto fœtus tempore denuò nasceretur. In dearum ergo numerum sub mortem illam transtulit Iupiter, ut hoc pacto ex ingenti liberata calamitate, summam adepta sit beatitudinem. Fabula est apud Ouid. 3. Metamorph. πιτνεῖ.

g ℭ Pallas.) Pallas tanquã dea indigena amat Semelen: nam Cadmus ei statuam posuerat, Oncis Bœotiæ uico, ubi & Oncæa Minerua colitur.

φιλέοντι δὲ μοῖσαι.

Membrum isthuc Demetrius Triclinius resecuit, ut quod faciat Strophen hanc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſecundam uno colo reliquis abundantiorem. b ℭ *Hedera coronatus.*) *Dionyſius eſt ſiue Bacchus Semeles filius, cui hedera dicata. Quanquam & Apollo & poëtæ hedera ornentur. Pulchre autem & poëtæ hederã Baccho & Apollini cõmunem geſtant, dum nihil præclari citra Bacchi cyathos ædant.*

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Ferunt præterea & inter marinas Nerei filias
a Inoa incorruptibilem perpetuò uitam ducere,
" neque unquam interituram. b Iam ſtatam mortis
" horam prorſus non habent mortales, neque un-
" quam quietum c diem, Solis prolem, cum innoxio
" bono finiemus. Fluctus autem aliàs alij cum d feli-
" citate & infortunio inuaſerunt humanũ genus.

Alio paradigmate ſententiam priorem probat. a ℭ *Inoa.*) *Ino Cadmi filia, quum filium ſuum Learchum à furore percito rege ſuo interfectum uideret, ipſa facti atrocitate in rabiem acta, præcipitem ſeſe in mare dedit, ubi Veneris precibus in Leucothean marinã deam transmutata eſt. Verum de hac fabula pluribus in Iſthmijs agetur. Meminit huius Ouid. 4. Metamorph. & Homerus Odyſſ. 5.*

Τὸν δὲ ἴδεν κάδμου θυγάτηρ καλλίσφυρος ἰνὼ
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς.

b ℭ *Iam ſtatam mortis horã.*) *Triſtius quod ſubiungit. Oedipodis parricidæ (à quo genus Theronis propagatum) facinus, præclara gnome lenit & anteuertit. Incerta, inquit, certiſsimæ mortis hora. Enimuero fieri haudquaquã poteſt, ut & læta & felicia omnem perpetuò hominis ætatem excipiant. Ea enim eſt rerum uiciſsitudo, ut læta triſtibus, triſtia lætis permutentur: quando ut eſt apud Homer. Ilia. 24. duo in Iouis limine dolia repoſita ſint, quorum alterum dona malorum, alterum dona bonorum contineat. Quod ſi cuiquam ex utroque dolio mixta dona impertiat, ille aliàs malo, aliàs bono ſanè occurrit. Proinde non mirum eſſe, ſi inter maiores Theronis reperiatur qui malo fato ſit agitatus, nimirum Oedipus.* c ℭ *Diem ſolis prolem.*) πρόσθεσις *eſt, habens admixtam metaphoram. Dies eſt filius ſolis, id eſt per ſolem generatur. Solis enim præſentia aërem caliginoſum illuſtrans, lumen uniuerſo mundo parit, cui diei nomen indimus: neque quicquam dies eſt præter ſolis fulgorem & claritatem.*

claritatem. Et quia Theron ad Cadmum & Oedipodem genus suum refert, placet hic ex Scholijs annectere genealogiam eius. Laij filius Oedipus, Oedipodis Eteocles & Polynices, Polinicis Thersander, cuius Tisamenes, cuius Antesion, cuius Theras, cuius Samus. Huic duo filij erant, Telemachus & Clytius: quorum Clytius sanè mansit in Thera insula, Telemachus autem è regione illa collecta manu Siciliam ingreditur, ea illic loca obtinens. Ex hoc prognatus est Chalciopeus, cuius filius Ommenides, cuius Aenesidamus Theronis ille parens. d ❨ εὐθυμίαν καὶ πόνον.) Elegans est hic anthitesis, in dictionibus felicitas & infortuniũ: græce enim hic sibi opponuntur mutuò εὐθυμία & πόνος, sicut εὐτυχία & δυσυχία, felicitas & infelicitas, eufortuniũ & infortunium.

Genealogia Theronis abusq; Oedipode ad Aenesidemũ parentem.

EPODOS, COLON VIII.

Sic & fatum, quod auitum Theronis stemma fortunatũ & potens reddidit, cõtrarij quiddam etiam mali alio quidem tempore adducit, perinde ac in Oedipode [a] fatali nato perspicuũ fit, qui patrem sibi obuiũ Laium [b] occidit. [c] Sed ab Apolline olim ædito [d] oraculo satisfactum oportuit.

Tertium de Oedipode exemplum iam adducit, quo humanæ fortunæ instabilitatem confirmat. παλιντράπελον pro ἀντεξεμμένον. a ❨ Fatali nato.) Fatalis natus Oedipus, qui fatũ protulit in lucem, uel qui oraculum fatale compleuit, uel fatum producens in rem & euentum, uel qui ex fato illi natus est. b ❨ Occîdit.) Vt Oedipus patrem suum Laium sed ignorans occiderit, Sophocles pulcherrime tractat in Tragœdia quam inscripsit Oedipodem Tyrannum. c ❨ Sed ab Apolline.) ἐν δὲ πυθῶνι χρησθέν. Pytho locus est Delphis, ubi oracula ædebat Apollo. Hinc Apollo Pythius. A Pythone serpente tamen nomen habet & locus & Apollo, illic sagittis eius, dico autem Apollinis, interfecti & putrefacti. Sed in Pythiorum origine hæc fusius explicabũtur. Pro Delphico hic oraculo poëta usurpauit. d ❨ Oraculo.) Oraculum uero in quod hic Pindarus intuetur, huiusmodi est:

παλιντράπελον.

Λάϊε λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
Δώσω τοι φίλον υἱόν, ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστί.
Σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς κρονίδης, πέλοπος συγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας.
Οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν, ὁ δ᾽ ηὔξατό σοι τάδε πάντα. hoc est:

Oraculum Delphicũ.

Laie Labdacida, prolem petis ipse beatam,
Quæ semper pulchra sit posteritate renidens:
Charus quare tibi nascetur filius, acri
Euentu: per quem solis tibi lumen ademptum,
Et uitam flebis: sic fata uoluntq; iubentq;.
Talia donauit precibus Saturnius atris
Tantalij Pelopis: natum quia dempseris illi,
Hinc peperit tibi tanta suis incommoda uotis.

STROPHE III. COLON XIIII.

Atqui toruũ uidens [a]Erinnys, perdidit ei [b]mutua cæde superstitem eximiam & martiam sobolem. Relictus est enim Thersander cadente Polynice, [c]nouis certaminibus, [d]prælijsq; belli præclarus, germen auxiliare [e]Adrasteidum familiæ, [f]ex qua seminis radicem Theronis adsumit domus. [g]Decet ergo ut nos [h]Theronem encomijs, carminibus, [i]lyrisq; ueneremur.

a ℭ *Erinnys.) Quas Latini furias, Græci Erinnyas & Eumenidas appellant, inferas illas deas, scelerũ omnisq; mali cũ suscitatrices tum punitrices. Numerantur tres, Tisiphone, Alecto & Megæra. Concitatæ uero mentis siue motus, siue adfectus, hisce furijs poëtæ adumbrarũt.* ἐρίννυς *mentis litem et prouocationẽ sonat, ab* ἔρις & νοῦς. εὐμενὶς *ab* εὖ *bene, &* μένος *robur uel mens: per antiphrasin: minime enim bonus animus in Eumenidibus, uel uirtus conspicitur. Tisiphone ultionem cædis, à* τίσις *uindicta, &* φόνος *cædes. Alecto nunquam desinentẽ, ab* ἀ & λήγομαι. *Megæra odium est. Quibus uocibus quàm animi nostri motus significentur, nemini non constat.*

b ℭ *Mutua cæde.)* σὺν ἀλληλοφονίᾳ. *hoc est, Erinnys ut paricidiũ Oedipodis ulcisceretur, filios eius Eteoclen & Polynicen ad mutua concitauit arma, ita ut frater in fratrem insurgeret, alter alterum armis adoriretur. Quo prælio uterque perierũt, superstite Thersandro Polynicis filio.* *c* ℭ *Nouis certaminib.) Noua certamina expeditionem, qua Thersander & Diomedes aduersum Thebas dimicantes, parentum suorum necem ulti sunt, appellat: ut Scholia.* *d* ℭ *Prælijs belli.)* μάχαις πολέμου. *Discrimen est inter* πόλεμον & μάχην, *perinde atque apud latinos inter bellũ & præliũ.* πόλεμος

λεμος ut bellum, tempus est durantis pugnæ, etiamsi nullus fiat conflictus: μάχη ut prælium, ipsam hostium conflictationē significat: Ammonio autore.

e ℂ Adrasteidum familiæ.) Enallage numeri est ἀδραστείδων, pluralis genitiuus à recto ἀδραστεῖς: patronimicum est fœmininum ab Adrasto, Adrasti filiam significans. Thersander enim Polynici, ex Argæa Adrasti Sicyoniorum & Argi regis filia, natus est. f ℂ Ex qua, scilicet Adrasteide, uel Thersandro: interempto enim patre, à superstite matre, ipsam deuenerans, ducit genus uates: sic per Adrasteidis familiam, nepotes & posteros Argeæ atque adeò Adrasti intelligit, uel ipsam suam Thersandri posteritatem.

g ℂ Decet ergo.) Redit à digreßione ad institutū: post interserta enim maiorum Theronis felicia & infelicia, ad eius encomia reuertitur.

h ℂ Theronem.) τὸν αἰνησιδάμου. Periphrasis est Theronis: pater enim Theronis Aenesidamus. Græcis in more est, ut si filium uel filiam alicuius efferre uelint, id per articulum masculinum uel fœmininum genitiuo patris, uel etiam matris præpositum faciant: ut, ὁ αἰνησιδάμου, filius Aenesidami: ἡ διός, filia Iouis: ὁ ἐπάφου, Epaphi filius. i ℂ Lyrisq;.) In exordio huius odæ, ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι dicebat: φόρμιγγα intelligens, quam hic lyram, & sæpe citharam appellat. Quare quum & interpres ubique ferè per lyram citharā accipiat, est quur equidem opiner etiam Pindaro citharam & lyram idem fuisse organon. Quod & Horatiū sensisse puto, dum principium huius odæ imitans, ubi in primam uocem ἀναξιφόρμιγγες intueretur, canit: Quem uirum aut heroa lyra, uel acri, Tibia sumis celebrare Clio? ita quod per lyram respexerit nedum ad suam lyricen, sed ad ipsam etiam dictionem ἀναξιφόρμιγγες. Nec me clàm est refragari sententiæ meæ Anaxilan λυροποιὸν apud Athenæum Dipnosophistarum 14. qui lyram à cithara seiungit hisce uersibus:

Ἐγὼ δὲ βαρβύτους, τριχόρδους πηκτίδας,
Κιθάρας, λύρας, σκινδαψοὺς ἐξηρτυόμαν. hoc est,
Et barbitos ego ac trichordas pectides,
Citharas, lyras, scindapsos noui tangere.

Quibus ipse Anaxilas uersibus aperte palàm à cithara lyram segregat. Ecquis nō poßit asseuerare φόρμιγγα uel citharā & lyram à Pindaro usurpari, pro uarijs organis quibus ludere potuerit? non autem idem fuisse Musices instrumentum propterea. Et ego profectò mallem accedere Anaxilæ, ni Pindarum hæc duo miscere uiderem, & scholia citharam sæpe per lyram interpretari. Quumq; sint scholia doctißima, nō opinor adeò à Musica alienos fuisse, ut ignorarent, quid citharā, quid lyram nominarent, eorum conscriptores. Qua-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

re interim ab Anaxilao illo dissentienti mihi ueniã dabunt eruditiores, ubi certius discrimen attulerint: cõniuebũt etiam, ni fallar, manes Anaxilai, si uideant me, non prorsus temere in instrumentorum Musicorum ratione cæcutire. Præterea apud Aristophanem in Nebulis lyram & citharam idem esse apparet, ex eo loco, quo Strepsiades de filio in hunc modum conqueritur:

Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ᾽ ἐγὼ κέλευσα,
Ἆσαι σιμωνίδου μέλος τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.
Ὁ δ᾽ εὐθὺς ὡς ἀρχαῖον εἶν᾽ ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν.

Quo loco si lyra & cithara diuersa essent, λυρίζειν & non κιθαρίζειν dicere debebat.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

[a]Siquidem in Olympico certamine ipse [b]coronam accepit: [c]in Pythico & [d]Isthmico cõmunes ad [e]eiusdem sortis fratrem [f]gratiæ, per quadrigas quæ duodecies cursu rotabantur, adduxerunt [g]flores.
» [h]Esse uero certaminis expertum, ui-
» ctoriaq; insignem, à tristibus liberat. [i]Præterea
» diuitiæ uirtutibus exornatæ uariarũ rerũ oppor
» tunitatem adferunt, non modicam, sed arduam
» atque adeò seueram solicitudinẽ suppeditantes.

a ℭ *Siquidem.)* Ratio, *quare* Hieronem *laudari conueniat, propterea quod* Olympicã *sit uictoriam adsecutus.* *b* ℭ *Coronam.)* γέρας *munus significat, quo honoratur quisquam.* Isocrates *in* περὶ βασιλείας, ἱεροσύνην *pro* γέρας *usurpat: & in encomio* Helenæ γέρας *appellat, quod in* περὶ βασιλείας ἱεροσύνην. *Metaphorice per coronam reddidi: eam enim ipsam uictoriam per munus illud intelligit.* *c* ℭ In Pythico.) Pytho Apollinis *urbs, ut* Stephanus *testatur, ubi* Pythia, *ludi, aguntur: unde hic pro* Pythicis *ludis accipitur.* *d* ℭ Isthmico.) *Isthmos autem inter duo maria angustiam significat, quo de* Pomponius Mela *lib. 2. sic inquit:* Megarensiũ *tractus* Isthmon *attingit: hoc illi cognomẽ est, quia quatuor millium spatio* Aegeon *mare ab* Ionio *submouens, angusto tramite* Helladi Peloponnesum *annectit. In eo est oppidum* Cenchreæ, *Fanum* Neptuni, *Ludi quos uocant* Isthmicos *celebres. Hæc* Pomponius. *Porrò ab* Isthmo ἰσθμιάζειν *prouerbium deducitur. Verum de his uberius in origine* Pythiorũ & Isthmiorũ *disseritur. Pro-*

inde

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

inde laudat Theronem ab Olympica, Pythonica & Isthmica uictorijs. Est autem in Olympiorum suprà origine demonstratum, ut celeberrima totius Graeciae & spectacula, & praecipui prae reliquis ludi fuerint Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia. e ℂ Eiusdem sortis.) ὁμόκλαρος pro ὁμόκληρος Dorica dialecto, quae η in α mutat, ab ὁμῶς simul, καὶ κλῆρος, & sors uel haereditas. ἀδελφεὸς ὁμόκληρος, frater qui eandem cum fratre haereditatem adit. Quũ enim, ut Cicero finit, frater sit alter ego, recte fratres & sunt & dicuntur ὁμόκληροι, ut ita quod unius sit, ad alterum etiam pertineat.

f ℂ Communes Gratiae.) Fratrum cõmunes Charites dicit, hoc est communes honores, cõmunem uictoriam: fratrem Hieronis in Pythijs & Isthmijs item uictorem abijsse adfirmans, nomen tamen fratris non exprimit. Quid uere & quales sint Charites, decimaquarta & ultima Olympiorum ode Pindarus in lucem profert. g ℂ Flores.) Per flores uictoriam uel brabeum accipit, μεταφορὰ est. h ℂ Esse uero uictoriae expertum.) A fructu & commoditate uictoriae laudat Theronem. Cõmoditas & praemiũ uictoriae est, inquit, liberare à δυσφρόνων, id est, amaris, difficilibus, tristibus, iniucundis. Est enim τὸ δύσφρον, contrarium τῷ εὔφρονι. δύσφρονα igitur, quae menti cum contraria, tum molesta sunt, significat: à uocula δυς, quae difficultatem in compositione notat, & φρὴν mens, praecordia. Summa, uictoria celebriorem & magnificentiorem quempiam reddit. i ℂ Praeterea diuitiae.) A diuitijs & potentia praedicat Hieronem, diuitias uirtuti iunctas ceu fontem uictoriae efficiens, haud uulgari certe gnome. Victoria citra sumptum fieri non potest: sumptus diuitias requirit. Diuitiae uero sine uirtutibus non sunt ornamento, sed uirtuti iunctae, summũ mortalibus honorem impertiunt: suntq; praecipuorum, ut uictoriae, ut triumphi, bonorum causa.

EPODOS, COLON VIII.

» Quin & [a]clara huiusmodi diuitiae stella & uerum homini lumen sunt. [b]Nam has qui possederit, nouit quid futurũ sit: nempe quod post mortem [c]iniustae mentes mox luant cõmissa. Quod enim [d]in hoc Iouis imperio delictum est, apud inferos [e]quis punit, ubi & inimicitiae suae, & poenae antea, haud iniuste iudicans, ratione dederit. μεταφορά.

Sententiam de diuitijs uirtuti iunctis prosequitur, quantum homini cõmodent exponens, fusius dilatans earundem fructum. Fulgida, inquit, stella diui-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tiæ ſunt hominibus, hoc eſt, nec diuitiæ citra uirtutem, nec uirtus citra diuitias conſummatum reddit hominem, perinde atq; Callimachus ait:

οὔτ᾽ ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν,
οὔτ᾽ ἀρετὴ ἀφένοιο. δίδου δ᾽ ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

Et Sappho:

ὁ πλοῦτος ἄνευ ἀρετῆς οὐκ ἀγαθὸς σύνοικος.
ἡ δ᾽ ἐξ ἀμφοτέρων κρᾶσις εὐδαιμονίας ἔχει τὸ ἄκρον.

Fœlicem non diuitiæ uirtutibus abſq;
Efficiunt quenquam, nec contrà: cæterum utræq;

Sapphûs Senarij:

Opes citra uirtutis eximium decus
Domum male incolunt. Sin has commiſceas,
Felicitas hinc ſumma belle naſcitur.

a ℂ Clara diuitiæ ſtella.) ἀστὴρ ἀρίζηλος. ἀστὴρ unica firmamenti ſtella eſt, ut Sol, Luna, Venus, Saturnus, Alramech. ἄστρον uero ex multis ſtellis formatum animal, ut Orion, Vrſa, Syrius, Leo, Cancer, & id genus alia: Ammonio autore. b ℂ Nam has qui poſſederit.) A fructu diuitiarũ uirtutibus ornatarum amplificat. Fructus, inquit, huiuſmodi potentium qui uirtutibus iuxta ſunt compti, ſunt, agnoſcere quid poſt hanc uitam bonis, quid malis obuenturum ſit, apud inferos. Quo pariter monet pius uates, ut hanc uitam ita tranſigamus, ne malorum pœnis adiudicemur, ſed ut gaudio potius bonorũ defuncti uita addamur. c ℂ Iniuſtæ mentes.) ἀπάλαμνοι φρένες, mentes iniuriæ, uiolentæ, ab α particula nõ ſterotica, ſed augendi potius: et παλάμη, machinatio. Scholia ἀπάλαμνοι per βίαιοι reddunt. d ℂ In hoc Iouis imperio.) Periphraſis eſt terræ, quum dicit, γᾶ τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ. pro γῇ τῇδε Διὸς ἀρχῇ. Mundum intelligit, uel terrarum orbem. Trium enim fratrum tria ſunt regna, Neptuni mare, Plutonis tartara, Iouis cœlum & terra. Ergo in hoc Iouis imperio, æque eſt ac ſi dicã, in hac terra, quam Iupiter perinde gubernat, atque cœlum. Periphraſis. e ℂ Quis punit.) Aliquis, Pluto nimirum, uel Aeacus. Sontes apud inferos & malos caſtigari docet.

STROPHE IIII. COLON XIIII.

Aeque autem noctu ſemper, & æque interdiu ſolem habentes continuum, boni uita fruuntur, nec terra nec mari, paupertatis abigendæ cauſa operantes: ſed enim apud colendos deos [a] qui ui-

tæ in-

tæ integritate gauisi sunt, [b] illachrymabilem ducunt ætatem. [c] Alij uisu incomprehensibilem laborem [d] sustinent.

Pœnæ sontium apud inferos, gaudium simul beatorum subiungit. Diæta *Isocrati in* Trapezitico *&* Paragraphico *iudicium est. Medicis &* Luciano *in* Nigrino *uiuendi quandam rationem signat.* Pindarus *pro uictu usus est. Estq; hoc loci* κεινὰν *pro* κενὴν, *per epenthesin & ectasin.* Horatius *dum prima* Epistola *inquit,* κεινὰν παρὰ δίαιταν.

Impiger extremos curris mercator ad Indos,
Per mare, pauperiem fugiens, per saxa, per ignes.

interpretatur quid sit quod hic Pindarus *ait,* κεινὰν παρὰ δίαιταν.

a ℂ *Qui uitæ integritate sunt gauisi.)* ὅρκος *iuramentum est siue iusiurandum: hinc* εὐορκία *pietatem & iustitiam significat:* εὔορκος *pius, iustus est, quasi sancte deierans. Nam qui ueretur nequicquam deorum testimonium in suæ rei confirmationem accersere, næ ille mihi pius uidetur. Sicut econtra impius periurus. Qui enim periuriũ cõmittere audet, in eo nulla pietatis profectò mica esse potest. Ergo quum ait uates:* οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, *latine sic non omnino inepte redditur: Qui morum sanctitate, seu uitæ integritate, & iustitia, & id genus uirtutibus gauisi sunt. Summa, quibus placuit in hac terra uirtus.* *b* ℂ ἄδακρυν.) *Illachrymabilem ætatem transigere, est felicem uitam ducere, lachrymis & mœrore uacantem.* *c* ℂ *Alij incomprehen.)* *Alij, id est mali, quorum primo feci mentionem. Per reiterationem & antithesin.* ἀπροσόρατον πόνον, *inuisibilem laborem & adflictionẽ habent: id est, adeò magnum cruciatum sustinẽt, ut neq; uisu, neq; cogitatione æstimari queat: per translationem uerbi corporis ad animum.* *d* ℂ *Sustinent.)* ὀκχέοντι *Doricum, pro* ὀχέουσι, *hoc est uehunt: ab* ὄκχος *uehiculum.*

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Quicunq; dein perdurarunt ter utrinq; agentes à uitijs prorsus alienam seruare mentem, abierunt à Ioue sibi destinatã uiam, iuxta Saturni habitationem, cui nomen [a] Tyrsis, ubi beatorum insulam, Oceanides auræ circũcirca perflant, ubi flores instar auri collucẽt, alij quidem terræ, alij uero splendidarum arborum, alios uero aqua nu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

trit, [b] quorum flexuris & coronis manus ornant.

Pythagoræ dogma de transmigratione animorum in alia corpora introducit. Opinio enim eius erat, quod si homo pure uixisset, in boni rursum hominis corpus per natiuitatẽ immigraret: sin impijs uitijs sese polluisset, in effera etiã & fœda animantia secedere eius animum, ut in ursos, in sues, in lupos, & reliqua id genus. Pindari hic sententia est, animam ubi ter transmutata fuerit, hoc est, ubi per migrationem in alia corpora ter in terris egerit, & per mortem uel separationem ad inferos descenderit, quiescere, nec porrò permutari: maxime uero bonorum uirorum animas. Secutus fortasse Pythagoræ, quæ fertur, triplicem permutationem: ter enim, non amplius, animus eius in uarijs corporibus uixisse traditur. Nam & ipse Pythagoras primum se fuisse Euphorbum in bello Troiano fassus est, ut Plutarchus testatur in uita Homeri, & Ouidius in permutatione formarum lib. 15. dum sic apud eum Pythagoras loquitur:

Morte carent animæ, semperq; priore relicta
Sede nouis domibus uiuunt, habitantq; receptæ:
Ipse ego (nam memini) Troiani tempore belli,
Panthoides Euphorbus eram, cui pectore quondam
Hæsit in aduerso grauis hasta minoris Atridæ.

Postea Pythagoras factus: postremo in gallum transmutatus. qua de re Lucianus festiuiter ludit in Micyllo. Proinde qui ter in hoc seculo per suam mutationem uixerint, ac uitam suam à uitijs incontaminatam seruauerint, in insula Beatorum tandem interquiescunt, prope Tyrsin Saturni regiam, in qua Saturnus demoratur. a ℭ *Tyrsis.) Tyrsis Saturni urbs & regia est, in insulis beatorum in Oceano sitis, Homero teste. Describit autem Tyrsios & insulæ beatorum amœnitatem æque Pindarus, atq; Homerus Elysij campi iucunditatem Odyss. δ.* b ℭ *Quorum flexuris.) Interpres sic hũc locum mutat: Vnde, à quibus floribus, arboribus, terra & aqua germinantibus, ornamenta & coronas manibus suis beati nectunt. Alij Pindari uerba sequentes, intelligunt ut reddidi, sed caput adijciunt euidentioris sententiæ gratia, ut sit, manus & capita ornant coronis.*

EPODOS, COLON VIII.

[a] In rectis consilijs Rhadamãthyos, [b] quem pater habet Saturnus promptum sibi assessorem, Rheæ supremam omnium thronum occupantis maritus. [c] Peleus & Cadmus in his etiam beatorum nu-

torum numerantur locis. Quô & Achillem Thetis mater Iouis animo[d] precibus flexo, detulit.

a ℂ *In rectis.*) *Beatos gaudere, coronas frondeas nectere dicit,* Rhadamanthi *uoluntate & consilio: hoc est, per* Rhadamanthum *id illis permittitur, qui omnia in ea insula dispensat: uel, in eo beatorum loco* Saturni *nomine gubernat.* b ℂ Quem pater.) *Breui dilatatione officium* Rhadamanthyis *exponit, eum esse assessorem* Saturni *dicens.* c ℂ Peleus & Cadmus.) *Statim duos summos principes eius loci incolas recenset, quo animũ addit* Hieroni, *ut horũ ille uestigia ingressus, eò tandem etiam perueniat.* Imitatus est Homerũ *hoc loco* 4. Odysseæ, *ubi* Proteus *marinus deus futura olim* Menelao *prænũciat, nempe quemnã sit uitæ suæ adsecuturus finẽ, quô item post fata ferẽdus:*

Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον, καὶ πείρατα γαίης,
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
τῇπερ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν,
οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς, οὔτέ ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας,
ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.

Porrò *apud* Cymmerios *populos in* Oceano *descensum ad inferos* Homerus 11. Odyß. *collocat: perinde ac* Tyrsin *beatorum & urbem & insulam in* Oceano *constituit hic* Pindarus. *Est ergo* Tyrsis Pindarica *& campus* Elysius Homericus Odyß. 4. *idem.* Saturnus *itaq; summus inferorum maxime beatorum præsul est,* Rhadamanthus *assessor & iudicis minister.* Quinetiã Rhadamanthus *ipse iudex manium est, cuius iudicia recta & iusta sunt.* Latinis *facile domantem nomen illud sonat,* παρὰ τὸ ῥᾷον καὶ δαμάζω. *Et recte quidem: nam is sua potentia impios tormentis, pios* Elysio *campo seu* Tyrsij *adiudicat: unde & ab eius omnium æquißima necnon iustißima sententia natum est adagium,* Rhadamantheũ *iudicium.* Peleus Achillis *pater.* Cadmus Thebarũ *conditor, ad quem generis sui stirpem* Hieron *retulit. Ideo autem* Cadmi *ceu iusti & pij principis meminit, ut huiusmodi sibi maiorum uirtutem ob oculos ponat* Hieron, *ut paulò ante indicatum.* Peleus, Cadmus.

d ℂ Precibus.) λιταῖς. *Litas filias* Iouis Homerus Iliados *nono, & elegantißime, & diuino planè ingenio, & pijßima sententia describit, à uerbo* λίσσομαι *supplico. Supplicationes ualet. Mater ergo* Achillis *supplicatione permouit* Iouem, *ut liceret sibi filium suum* Achillem *in* Troiano *prælio fusum, ad eam beatorum insulam transferre.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE V. COLON XIIII.

[a]Qui Hectorem,[b]tum prælio non persistentem, Troiæ firmam antehac columnam subuertit, [c]Cycnumq; Neptuni filium &[d]Auroræ gnatum Memnonem Aethiopa neci dedit.[e]Multæ mihi sub cubito in pharetris acutæ sunt sagittæ, intelligentibus modo sonantes. At omnino interpretatione opus habent. [f]Sapiens natura multarum rerum gnarus, discentes ubi inepta loquacitate corui immoderata garriunt,

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Aduersus diuinum Iouis alitem.

a ¶ *Qui Hectorem.) Ab insigniter gestis rebus Achillis amplificat, Græcorum principum fortitudinem extollens, dum Hectorem & columnam & murum Troiæ, per αὔξησιν, ab Achille fusum dicit.* *b* ¶ *ἄμαχον.) Imbellem Hectorem uocat, respectu Achillis. ἀστραβῆ κιόνα, id est, immobilem columnã, in cõparatione ad reliquos & Troianos et Achiuos.* *c* ¶ *Cycnum.) Cycni duo fuere, alter Martis, alter Neptuni filius. Martis gnatum insidias nectentem uiatoribus, éque cæsorum capitibus templum genitori Marti extruere uolentem, Hercules interfecit. Cycnus uero Neptuni, Troianis auxilio ueniens, ab Achille demissus est orco, quum aduenientibus Græcis prohiberet ad portum adpulsum.* *d* ¶ *Auroræ gnatum Memnonem.) Tithonis & Auroræ filij duo fuere, Memnon & Emathion. Memnon ab Achille interemptus est, Emathion ab Hercule.* *e* ¶ *Multæ mihi sub cubito.) Allegoria est, pro, multæ acutæ cogitationes & animo meo & cunctorũ prudentũ recubãt & uiuũt, quibus ornare queã uictores, & amicos meos. Hactenus quid diuitiæ uirtutibus iunctæ, atq; adeò uera illa felicitas efficiat, eleganti & diuite digreßione expediuit, nimirũ quod nos ad pietatem, ad futuræ uitæ cognitionem inflamment. Nunc ad ipsum encomion redit, suæq; poëticæ autoritatem facit apud Theronem, uti sciat se haud à uulgari poëta cõmendari, allegoria sententiam suam illustrans. Sub cubito pectus est uel thorax. Tela encomia sua uocat: per pharetram mentem accipit: ænigmaticῶς poëmatis huius sui, quo uictores ornat, grauitatem & fœcunditatem indicat. Non cuiuis patere sua, cæterum intelligentibus duntaxat. Sanè ipsum poëma Pindaricum historiarum*

nomine

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

nomine, in quibus creber, ſed breuis, non adeò unicuilibet expoſitũ eſt: plerunq; enim in uictorũ genealogijs & rebus geſtis recenſendis, eas uix per nubeculam ſæpe oſtendit, ſæpe allegorijs multa inuoluit, ſæpe multa uix per tranſennã ſub indicans: decoro tamen ſeruiens, ne ſi ea planè in lucem proferat, plus turbet, quàm exhilaret hymnis hiſce ſuis uictores. Simplex huius loci ſenſus talis eſt: Multa mente mea clauſa gero tibi magnifica ô Hieron, *quæ non omnia poſſum recenſere modo. Atq; hunc ipſe locum* Pythiorum *ode nona,* Strophe 4. *interpretatur, dum inquit: Magnæ uirtutes, copioſa eloquentia, qua prædicẽtur indigent. Breuiter autem ornateq; dicere, ſapientum eſt. Quo &* Lyricam *breuitatem, & interim tamen eloquentiam ſuam & ornatum, haud immodeſte generali gnome commendat.* f ℭ *Sapiens natura.) Gnome eſt, qua ueluti rationem prioris propoſitionis reddit, qua dicebat ſibi multadum inclyta encomia, materiemq; rerum uberrimã mente ſua condi. Nam ſe natura, iudicio, inuentione ualere: pulchra diatribe naturam cum arte conferens. Naturam* Iouis *aliti, aquilæ, artem coruo comparat: per aquilam (ut* Scholia *augurãtur) ſemet ipſum, per coruum* Bacchylidem *antagoniſtam ſuum intelligens.* A *pleriſq; controuertitur, arſ ne an natura ſit præſtantior: naſcatur ne poëta an fiat. Qui ea in quæſtione ambigunt, hanc uerißimã* Pindari *ſententiã animo ſuo uertant.*

[a]Adhibe nunc metæ arcum: age mi anime, quemnam tangemus ex manſueta mente, inclyta mittentes tela? Acraganta[b] uerſus tendas.[c] Sancte nunc deiero, nullam centum retro annis ciuitatem, ingenuo corde erga amicos uirum, abundantioremq; manum[d] produxiſſe *Apoſtrophe. Interrogatio. Subiectio.*

EPODOS, COLON VIII.

Therone.

a ℭ *Adhibe nunc metæ.) Apoſtrophe ad ſemetipſum: mi anime adhibe metæ arcum. Allegoricus ſermo. hoc eſt, Oden cœptam à* Therone *finias. ne longius uageris, ſed ad ſcopum, ad ſtatum redi. Sagittæ laudes ſunt, & præconia, quæ homines figunt, & corda illorũ penetrant, dulci tamen oblectamento, non acuta cuſpide, inſtar uelocium & letalium telorum, quæ inflicto corpori uulnere dolorem adferunt. Hinc diſcriminis cauſa adiecit, celebres è molli & manſueta mente. E mente, eaq;* μαλθακῆς *proficiſcuntur ſagittæ, non* ἐκ τῆς ἀμφηρεφέος φαρέτρης, *ut apud* Homerum. b ℭ τανύσαις.) Partici-

pium Doricū est pro ταννύσας. Dores enim ἰδίτα ας cōmunis linguæ participiorum terminationi, qualibus participijs Pindarus haud infrequenter utitur, interponunt. c ℂ Sancte nunc deiero.) Ratum, iuramento stabilitum sermonem: hoc est, uerissimum, haud mendaci mente loquar. d ℂ Produxisse.) τεκεῖν. Postremo à liberalitate Hieronem laudat, & larga manu: quo simul ei suggerit, ne sui largiendo obliuiscatur: munera pro suis hymnis obscure deposcens.

ἐνόρκιον λόγον.

(Sed in laudem exijt, ignauorum quorundam iniuste occurrens [a]iniuria, quæ malis operibus Theronis integritatem turbare uoluit & [b]abdere.) Postquam ut arena numero comprehendi non potest, sic beneficia, quæ in multos ille contulit, quis numeret?

Hyperbole.

Indignabundus admiscet dissidium, cum quod inter consobrinos eius Capyn & Hippocratem concitatum est. Illi enim multis aucti beneficijs à Therone, quum uiderēt dominatum & potentiam eius augeri, fortunæ adeò illi benignæ inuidentes, aduersus ipsum fecerunt manum, quos prope Himeram Siciliæ urbem uicit. Tum quod cum Hierone illi fiat. a ℂ Iniuria.) κόρος satiritas est, quando satur stomachus fastidire incipit cibos, & ex ea sæpe noxa nascitur. Iam rerum saturitas & abundantia mater & fons malorum haud raro esse solet: quare efficiens pro effectu, hoc est, τὸν κόρον ἀντὶ τῆς ὕβρεως accepit. b ℂ Abdere.) κρύφον θέμεν. Aristarchus κρύφον per κρύψιν interpretatur. Dissidium hoc confutationis loco adductum est. quasi dicat: Nihil potest remorari hanc laudem & summam Hieronis uirtutem & uictoriam, maleuolentia & iniuria consobrinorum & affinium. Quid enim quæso impetrarunt, nisi quod accessionem præconijs & rebus eximie gestis Theroni pararēt, dum turpiter à tanto heroë sunt fusi & fugati? Atq; hæc breuis confutatio per parenthesin est adiecta. Quæ enim sequuntur, Postquam ut arena &c. cohærent cum superiore liberalitatis præconio, suntq; eiusdem ἀιτιολογία. c ℂ Postquam ut arena.) Hyperbolica cōparatione probat, quod de munificentia protulit.

Eidem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

EIDEM THERONI AD THEOXENIA, ODE TERTIA.

STROPHE I. COLON IX.

[a]Astori & Polluci hospites amãtibus, *Propositio.* [b]formosæq; Helenæ [c]placere opto, celebre deuenerans Agrigentum, recte instituens hymnum ad ornamentum equorum (qui in Olympijs uicerunt pedes inde fessi) Theronis. Sic mihi[d]uariegatum inuenienti modum consuluit[e]Musa, ut uocem carmine splendidam[f]Dorico adaptarem rhythmo.

ENARRATIO.

Quum Hercules, ut tertiæ Odes huius antistrophe Poëta disserit, in cœlum ex hoc mundo secederet, deorũq; sodalitio & numero adiungeretur (uirtutum enim causa, ut Isocrates in Philippico habet, pater Herculem in diuorum numerum retulit) Castori & Polluci quinquennales ludos Olympicos à sese inchoatos, & absoluendos & retinendos commisit. Qui iussa capessentes, ultra Olympium agonem, panegyrin & celebrem conuentum instituerunt, quem Theoxenia à deorũ amicitia & commercio appellauerunt, quod eos tum conuiuio & mensa expectarent exciperẽtq;. De Theoxenijs hisce in decima Nemeorum nonnihil etiam disputabitur. Hic quum sacra in hac festiuitate faceret Theron, denunciatum est ei, & alios ipsius equos uictoriam obtinuisse. Hinc Pindarus eum à corona equorum, à loco uictoriæ celebrat: ac per digreßionem recenset, quomodo Hercules aureis cornibus ceruam apud Hyberboreos attulerit, illicq; oleastri surculos, quos plantaret Pysæ in gratiam Olympiorum, ut & opacum olim oleæ illæ locum redderent, & coronam ramis suis & frondibus Olympionicis præberent. *Argumentum.*

a ℭ Castori & Polluci.) Castor & Pollux & Tyndaridæ, & διὸς κοῦροι appellantur. Leda Tyndari uxor, ex Ioue in olorẽ transformata, duo oua peperit, è quorũ altero gemini Castor & Pollux, altero uero Helena prodijt. A Ioue ergo Dioscuri, hoc est Iouis filij: à Tyndaro putatitio patre, Tyndaridæ. Helena fratres suos διὸς κούρους cognoscere non potest in exercitu græco, dum 3. Iliados sic inquit: *Tyndaridæ.*

Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορι λαῶν,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.

Athenæus in Dipnoſophiſtis, ὦον ueteribus etiam ὑπερῷον ſignificaſſe, id eſt ſuperiorem thalamum uel cubiculum, teſtatur: quale ὑπερῷον Homerus Penelopæ 1. Odyſſ. tribuit. hinc natã ouorum fabulam ex dictione πολυσήμῳ. b ℂ Formoſæ Helenæ.) Græce eſt καλλιπλοκάμῳ θ᾽ Ἑλένῃ, hoc eſt pulchros capillos habenti. Eſt Synecdoche, pro tota formoſa. c ℂ Placere.) Caſtorem & Pollucem ideo principio placat, quod Agrigentini eos numinum uice coluerint. Quia Tyndaridæ ſunt Agrigentinorum dij uel maiorum etiam Theronis, ideo Theronem Agrigentinum celebrans meis carminibus, ipſos etiam honoro. d ℂ Variegatum modum.) Id eſt, uarium excogitanti mihi argumentum. e ℂ Muſa.) Muſa Clio, uel Calliope mihi aſtitit uel conſuluit. f ℂ Dorico rhythmo. Doricum rhythmon, Doricam dialecton uel harmonian dicit, quam in prima ode Δωρίαν φόρμιγγα nominauit, hoc eſt Doricam citharam.

PARAPHRASIS EXORDII.

Inſtituo laudare Theronis equos Olympiorũ uictores. Atq; hoc dum molior, ipſum ſimul Agrigentinũ Theronem & ciues eius & ſubditos communi perfundo præconio: gloria enim & eximium principis decus ad populum etiam eius deriuatur. Ac iuxtà ipſis Tyndaridis, Theronis & Agrigentinorum numinibus gratificari ſtudeo. Imò ideo uictoriã Theronis & equorũ eius ode hac exorno, ut potiſſimũ Dioſcuris per hæc placeã, dum ſuos cultores à me magni fieri uideant. Quanti enim ipſos Dioſcuros faciã, quis unq̃ uerbis cõſequatur?

ANTISTROPHE, COLON IX.

Nam adiunctæ iubis coronæ, [a]exigunt à me ut hoc diuinitus inſtructum debitũ, [b]citharamq; uarie ſonantem, & [c]uocem tibiarũ, [d]carminumq; poſitum Aeneſidami filio Teroni, pro decoro & dignitate tribuam: quod item efflagitat ex me [e]Piſa, [f]à qua [g]diuinæ ſortis hymni ad homines etiam tandem redeunt.

Quid Pindarũ permouerit ut & hunc hymnũ in gratiam Theronis conſcriberet, recenſet. Ipſa, inquit, equorũ uictoria, & corona equorũ iubis appoſita, uictoriæ ſymbolũ in cauſa fuerunt, quur hanc odam pangerẽ. Ipſa etiam Piſa, id eſt Olympiũ certamẽ, quo equi Theronis uicerunt, me huc pertraxit. Vtitur hic ſynonymia & congerie: nam debitum, citharam uarie ſonantem, uocem tibiarum

tibiarum, carminum poſitum, etſi inter ſeſe quidem uarient, pro eodem tamen uſurpat, nempe hoc præſenti hymno uel encomio. a ℂ Exigunt.) Ver*bum* πράσσοντι, *eſt per* ἀφαίρεσιν *pro* εἰσπράσσουσί με, *id eſt, à me exigunt.* Et *quia debitum exigitur, ideo in cœpta metaphora perſeuerans* χρέος *ſubiungit, qua officium ſuum commendat* Theroni, *& beneuolentiam, dum ſe debere hoc tanto heroi, tamq́; præclaro regi dicit, conciliat.* b ℂ Cithа*ram uarie ſo.*) Varie *ſonantem citharam appellat, quam ſuprà prima ode* αἰολίδα μολπὰν *dixit.* c ℂ Vocem tibiarum.) Propterea tribuit uo*cem tibiarum, quia nedum cithara uel lyra, ſed & tibia canere potuit* Pindarus, *quippe qui tibicinis filius erat, ut in* Pindari *uita explicatum.* d ℂ Carmi*numq́; poſitum.*) Per *carminum poſitum, uel lyricorum ſuorum uerſuum leges intelligit, uel ad arſin & theſin uocis, hoc eſt ad eleuationem & depreßionem, ut fit cantando, refert. Si ad rationem uerſuum ſuorum defigit oculos, tum eſt hiſterologia, uel* ὕστερον πρότερον, *ſeu ordinis inuerſio.* Primũ *enim ode pangitur, ſiue uerſus componuntur, deinde cantantur, poſtea lyra uel cithara, uel tibia etiam accedit.* e ℂ Piſa.) *Ab equis, qui uictoriam curſu obtinuere, uictorem laudauit: nunc à loco ubi uicerunt prædicat, nempe* Piſa: *& per metonymiã locũ certaminis, pro ipſo certamine accipit.* f ℂ A qua.) Ex Piſa, *hoc eſt* Olympiaco *ludo, inſignia multa encomia uictoribus obtingunt.* g ℂ Diuinæ ſortis.) *Græce* θεύμοροι, *à* θεὸς *&* μόρον. Do*ricum eſt, pro* θεόμοροι. *Siquidem* Dores ου *in* ευ *permutant, quaſi* θεοδώρητοι, *hoc eſt diuinitus datæ cantiones uel hymni.* θεύμοροι.

EPODOS, COLON IX.

[a]Quibus candidus[b]certaminum arbiter[c]Aetolus quidam mandatum iam olim ab Hercule commiſſum perſequens, alte ſupra palpebras circum comas glauci coloris ex olea coronam impoſuerit, quam[d]ab opacis quondam Iſtri fontibus attulit[e]Amphitryoniades,[f]ut eſſet pulcherrimũ Olympicorum certaminum monimentum.

a ℂ Quibus.) *Qui ex* Piſa *laudem referant ſub conſpectum ſtatuit.* Vti*tur autem longa periphraſi, qua uictorem circumſcribit.* Victores, *inquit, ex* Olympia *uel* Piſa *laudem reportant: quorum* Hellanodices *capiti ex olea impoſuerit coronam, illi præconiũ merentur.* Euenit *aũt hoc obtinentibus palmam:* Græce *eſt* ᾧτινι, *id eſt cui.* Pluraliter *uertimus: nam à multitudinis numero, ad*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

singularem decidit Pindarus non infrequenti sibi ritu. ὧτινι enim relatiuum præcedens habet ἀνθρώποις plurale. Amplificat autem pulcherrime à corona ex olea, uel (ut Scholia & Epigrammata græca tradunt) ex oleastro, qua uictores Olympiaci sint semper exornati. Deinde per digreßionē subijcit, ut Hercules ab Hyperboreis oleam Olympiam usq; pertulerit, ac transplantarit.

b ¶ Certaminum arbiter.) Hellanodices Græcorum arbitrum sonat: is erat qui primum iudex certaminis ab Hercule constitutus erat: deinde per succeßionem, qui cum ueritate tum iustißima sententia cōspicuus erat, ad id functionis à populo eligebatur: is pronunciabat uictorem, coronaq; ex oleæ texta frondibus, uictorū tempora redimibat. c ¶ Aetolus quidam.) Aetolorum quidam, cui nomen Oxylus, Heraclidis in Peloponnesum ingruentibus dux fuit: unde remunerationis uice Eliorum dominatum ab ipsis recipit, à quo deinceps Elij Aetoli nominati sunt. d ¶ Ab opacis Istri fontibus.) Opacos
Ister. Istri fontes nominat, ab olearum densitate & umbra. De Istro Pomponius Mela hæc memoriæ prodidit: Ille qui Scythiæ populos à sequentibus dirimit, apertis in Germania fontibus, alio quàm desinit, nomine exoritur. Nam per immania gentium magnarum Danubius est, deinde aliter appellantibus accolis, Ister fit. De hoc & Plin. lib 4. cap. 12. e ¶ Amphitryoniades.) ἀμφιτρυωνιάδης α recipit in penultima per epenthesin uel pleonasmū, uersus gratia: deinceps ἀμφιτρυωνίδης dicit. f ¶ Vt esset monimentum.) Consilium Herculis explicat, quur Hercules Amphitruonis filius, oleam à Danubio attulerit.

STROPHE II. COLON IX.

Vbi persuaserat [a]Hyperboreos Apollinem uenerantes populos. Pius enim & beneuolus petit [b]Iouis delubro [c]cuius patenti, umbrosum germen, quod hominibus cōmune sit, uirtutibusq;
† Ioui. [d]coronam sufficiat. [e]Iam tum enim ipsi †patri [f]sacrificijs imbutis aris, [g]pleno suo orbe luna [h]aureo inuecta curru, noctu sub occasum solis[i] totum suum oculum reposuit, & lucere fecit.

Vt precibus ab Hyperboreis oleam impetrauerit Hercules, persequitur.
a ¶ Hyperboreos.) Hyperborei in Asiatico littore primi sunt ultra Aquilonem & Riphæos montes, subq; ipso sydērū cardine iacent, ubi sol non quoti

die,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

die, ut nobis, sed primum uerno æquinoctio exortus, autumnali demum occidit: & ideo sex mensibus dies, & totidem alijs nox usq; continua est. Hæc Pomponius Mela lib. 1. Miram Hyperboreorum felicitatem describit Plinius libro 4. cap. 12. sub finem. Pherenicus poëta à gigantibus ortos Hyperboreos testatur. Porrò Istri fontes apud Hyperboreos constituit noster. Mathematicorū aliquot Hyperboreos esse sub polo negant. Plinius certe iam adducto loco, Nec libet, inquit, dubitare de gente ea, cum tot autores prodant, frugum primitias Delon mittere Apollini, quem præcipue colunt. b ℂ Iouis delubro.) διὸς ἄλσεϊ.) Quicunq; locus dijs consecratus, etiamsi nihil plantarū habeat, ἄλσος dicitur, quemadmodum apud Homerum in catalogo nauium:

Ὀγχηστόνθ' ἱερὸν, ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος.

Non enim, ait interpres, Orchestus arboribus floret, sed sacer Neptuno locus est, uel delubrum. Per Iouis delubrum Pisateum intelligit, uel ipsum quinquennalium ludorum locum. c ℂ Cuiuis patenti.) Olympia cuiuis patent: in gratiam enim omnium aduentantium uel undecunq; instituta panegyris.

d ℂ Coronam.) Herculem non in suum usum, sed in uirtutis & uictoriæ gloriam & præmium oleam ab Hyperboreis petiuisse dicit. Estq; hic semel ob seruandum, undenam & qua ratione olea fuerit niceterion & merces Olympionicis, & per quem primum Elin tralata fuerit. e ℂ Iam tum enim.) αἴτιον est. Causam reddit, quur fuerit permotus ut oleam adferret. Instabat, inquit, iam tempus alterius Olympiadis, quæ circiter plenilunium agebatur, ac deerat aliquod adhuc uictoribus ornamentū. Prima enim Olympias ab Hercule confecta erat, absq; ulla corona: ideo ut esset quo exornarentur uictores, oleam ab Hyperboreis accepit. f ℂ Sacrificijs imbutis aris.) Histerologia est, uel λόγος ἀντίστροφος. Nam lunæ antea plenū esse orbem & plena cornua oportuit, quàm aræ Ioui fumarent. Nec enim sacra primū fiebant, ac deinde pleniluniū apparebat, uerū primo ἡ πανσέληνος aderat, tum sacra et certaminis iudiciū perficiebātur. g ℂ διχόμηνις μήνη.) Luna pleno fulgens orbe διχόμηνις dicitur, à δίχα bifariā, et μὴν luna. quod luna tum duo patiatur, augmētum ipsum, uel orbis repletionē, ac statim sui rursus imminutionē luminis. Circiter oppositionē enim Olympiacus agon agitur: sextodecimo uero mensis, iudiciū & sententia de uictoribus fertur. h ℂ Aureo curru inuecta.) Luna χρυσάρματος appellatur, aureum currum habens, quod sit in plenilunio pulcherrima, & auri ferè tum colorem præ se ferat. i ℂ Totum suum oculum.) Amphibolia est, in toto oculo. Dubium enim num ad solem, uel ad lunam referendum sit oculi uocabulū. Si ad lunam dirigatur, pro splendore μεταφορικῶς accipiendum est: sin nocti accommodetur, mox absurdum iudi=

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

catur, nocti oculum attribuere uelle ullum. Ecquid quæso nox esse potest præter tenebras & caliginem, si desit cœlestis lunæ lampas? Oculum igitur habere nequit ipsa profectò nox, nisi cæcũ ei dederimus, ita ut oculus noctis, pro tenebris ipsis accipiatur. Verumenimuero prior sententia de oculo, id est splendore lunæ, mihi magis arridet. διχόμηνις μήνα, *pro* μήνη, *hoc est* πανσέληνος, *plena luna, uel luna duo passa.*

ANTISTROPHE, COLON IX.

Ac magnorum certaminũ [a] castum iudicium.

A præcedentibus hæc dependent. Repetendũ est enim, plena luna apparere fecit & illustrauit sententiam de uictoribus proferendam: post oppositionem enim decimosexto die (ut paulò ante commemoratũ) Olympionicæ pronunciabantur. ἁγνῶ. *a* ℂ *Castum iudicium.) Id est, personam non respiciens, corruptelam non admittens. Quanquam non male quadret sententiæ Pindari, si hic locus, ut in prima tralatione fuit relinquatur, hoc est, ut ad insequẽtia referatur.*

Ludum sanè quinquennalem prope diuina Alphei præcipitia cõstituerat Hercules, uerũenim locus Pelopis in [a] uallibus [b] Cronij non pulchris florebat arboribus. Quum igitur plantarum uacuus [c] hortus uisus esset, in aprico solis radijs subiacere, iam tum ad [d] terram proficisci animus ardenter desydera-

EPODOS, COLON IX.

bat Istrianam.

Ab institutione prima Olympiadum amplificat, Herculem primum autorem adfirmans & institutorem earundem. Immoratur autem in oleæ traductione. Instituerat, inquit, Hercules quidem Olympiadẽ et quinquennalẽ agonem, uerum deerãt arbores quibus locus ille opacus & amœnus redderetur, ne luctantes uel certantes nimio æstu labascerent, uel uiribus destituerentur.

a ℂ *Vallibus.)* βάσσαις *est pro* βήσσαις, *id est uallibus uel concauitatibus.* *b* ℂ *Cronij.) Cronij adiectiue uel substantiue accipi potest. Adiectiue refertur ad Pelopem, ut sit* κρονίου ἀ κρόνος, *Saturnij Pelopis: quod Pelops genus suum ad Saturnum retulerit. Pluto enim filia Saturni Tantalum peperit, patrem illum Pelopis. Substantiue Cronium mons est prope Elin Peloponnesi urbem.* *c* ℂ *Hortus.)* κᾶπος *locus est qui uentis undiquaq;*

perflatur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

perflatur. hinc κάπαι præsepia appellantur apud Homerũ, *quod ſpiritu equorum pabulum & alimoniam attrahente perflentur.* d ℂ Terram *Iſtrianam.)* Terra *Iſtriana, ad Iſtrum ſita.* Hyperboreorum *regionem intelligit, ut è ſuperioribus conſtat.*

IllicLatonæ filia Diana equos ad curſum in uenatione excitans, ſuſcepit eũ, dum ueniſſet ille ab Arcadiæ cum iugis, tum uariè inflexis ſeceſsibus (quando ipſum mãdatis Euryſthei,[a] neceſsitas, atqueadeò neceſſaria patris uolũtas armauit)[b] ceruam aureis cornibus inſignẽ abducturus, quam olim[c] Taygeta ipſi[d] Orthoſiæ dicãs, ſacrã ſcripſit.

Ad aliam inſignem fabulam de aureis cornibus decora cerua tranſit, quam Hercules, *Euryſtheo* Tyranno *morem gerens, ex terra* Iſtriana *tulit, digreditur, potiſſimum ceruæ illius nomine primum* Iſtrum *petijſſe* Herculem *oſtendens: ubi quum inſignem olearum præſtantiã & proceritatem conſpiceret, eas etiam ſecum tranſtulit* Elin *uel* Piſam. a ℂ Neceſsitas *patris.)* Quum Iuno Alcmenã *uterum ferre ex* Ioue *animaduerteret, & ex diuino ſemine* Herculem *concepiſſe:* Iouem *adit, precaturq; ut annuat, eum fore alterius dominum qui primum ex aluo materna in lucem prodijſſet.* Iupiter *adſentitur.* Iuno *efficit, ut* Euryſtheus *prior naſcatur,* Hercules *poſterior: hinc odia perpetua inter* Euryſthea & Herculem *uiguere. Proinde aſſenſum hunc appellauit, neceſſariam patris* Iouis *uoluntatẽ. Poſthac in rabiem actus* Hercules *à* Iunone, *conſulit* Apollinem, *quo pacto recuperet ademptam rationem & prudentiam. reſpondet oraculum, eum tum demum bene habiturum, ſi* Euryſthei *mandatis obſequatur.* Inde *labores* Herculis, *quorũ eſt mentio apud omneis paſsim utriuſq; linguæ hiſtoricos & poëtas, apud* Iſocratem *in encomio* Helenæ, *panegyrico & reliquis orationibus, in* Virgilij *carminibus, in* Prouerbijs, *apud* Iuſtinum, *apud* Ouidium *in epiſtolis & transformatis.* b ℂ Ceruam *aureis cor.)* Ceruas *quaſdam cornua ferre ſeu cornutas eſſe, ueriſimile apparet.* Apud *poëtas quidem hoc eſt reperire.* Sic Anacreon *lyricus, cornutam matrem ceruã appellat.* Perinde *atq;* Africæ & Aethiopiæ *elephantes & maſculi & fœminæ dentes habent, quum* Indicæ *tamen elephantes ijſdem careant.* c ℂ Taygeta.) Quum Taygetam Atlantis *filiam* Iupiter *deperiret, in ceruam à* Diana *permutata eſt, ſicq;* Iouis *conatum effugit: mox eius etiam beneficio humanam ſuam priorem formam recepit.* Cui *gratiam referre cupiens, ceruã cornua*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

auro exornata gerentem consecrauit hac sententia cornibus inscripta, Ταϋγέτη τηὕτην ἀφιεροῖ ἀρτέμιδι. hoc est, Taygeta hanc Dianæ dicat. Hanc Hercules ab Eurystheo adferre iussus, ad Hyperboreos usq; insequitur, ibiq; eam comprehendens, ex oleis eius loci nõnihil etiam retulit, in ludorũ Olympiacorum gratiam. d ℂ Orthosia.) Diana Orthosia ab Orthosio Arcadiæ monte dicitur, uel παρὰ τὸ ὀρθοῦν, ab erigendo, iuuando, rectificando, quod parturientibus opem ferat, easq; subleuet.

STROPHE III. COLON IX.

Hanc dum assequitur, cõsiderat iuxta & horridam frigido borea terrã, ubi stans obstupuit, arborum proceritatem reputans, earundemq; cupidine captus, ut iuxta statum equestris cursus finem [a]duodenis circũscriptũ flexibus plantaret cogitauit. Nuncq; ad hoc [b]festiuitatis propitius redit, cum diuinis [c]honestæ Ledæ liberis [d]didymis.

Periphrasis terræ Hyperboreorũ

a ℂ Duodenis flexibus.) Duodecim flexurarum finem hic poëta nominat, quod suprà in 2. Ode τεθρίππων δυωδεκαδρόμων dixit: siue quod certantes duodecies currum rotabant, siue quod currus duodecies cursum perfecerit, cui perfecti equi submißi essent. b ℂ Festiuitatis.) Theoxenia intelligit, de quibus in argumento. c ℂ Honestæ Ledæ.) βαθυζώνου, preciosum baltheum habentis, uel profunde cinctæ. Homerus βαθυζώνους τε γυναῖκας libenter dicere solet, siue quod mulieres sese preßius cinxerint, uel ut Scholia explicant, quod βαθὺ etiam multũ significet: βαθὺς πλοῦτος enim idem est quod πολὺς πλοῦτος. Et quia Heroides ferè hoc epitheto decorãtur, haud dubie peculiarem illæ in cingendo sunt modũ secutæ, quo honestatẽ præsentarent. Vel simpliciter βαθύζωνοι puellæ & matronæ appellantur, quod multũ, hoc est arcte sese cingendo constringãt, ut cingulæ & subtiles ... cant. d ℂ Didymis.) Didymi Ledæ liberi sunt Castor & Pollux.

ANTISTROPHE, COLON IX.

[a]Quibus demandauit in Olympum secedens admirandum regere certamẽ, quod in uirtute uirûm consistit & facili curruum motione. [b]Me igitur animus impellit ut gloriam [c]Emmenidis Theroniq;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

roniq́ uenturam prædicem & cõcinam, [d]dantibus hanc qui generosis uehuntur equis Tyndaridis: [e]quoniam eos cum plerisq́ mortalium hospitalibus mensis accedunt,

EPODOS, COLON.

[f]Pia mente seruantes [g]beatorum solennia.

a ℂ *Quibus demandauit in Olymp.) Castori & Polluci, inquit, Hercules in cœlum abiturus hinc, demandauit Olympiaci agonis administrationẽ.*

b ℂ *Me igitur.) Hactenus absoluit parecbasin de olea per Herculem ab Hyperboreis allata, de cerua aureis cornibus conspicua, de primo quinquennalium ludorum Olympiacorum institutione: nunc ad ipsum tandem uictorem redit. Fert animus laudare & Theronis maiores, & ipsum, ac tali celebrare honore, qui apud posteros sit etiam duraturus, hoc est, ode uel hymno.*

c ℂ *Emmenidis.) Tribus est Theronis in Sicilia Emmenidarũ. Agrigentinos autem intelligit. Quum enim Telemachus quispiã Agrigentinorũ tyrannus Phalarin infregisset, filium habuit Emmeniden, cuius Aenesidamus, cuius Theron & Xenocrates, Theronis Thrasydeus, Xenocratis Thrasybulus.*

d ℂ *Dantibus hanc.) Argumentum à facili. Non est difficile immortalicos nomine celebrare, quandoquidem Tyndaridæ, numina ipsorum, quæ colunt, ea certe illos gloria dignabuntur. quũ bene uelint eis Tyndaridæ, & illorum gerant curam.* e ℂ *Quoniam eos.) Hoc est, & Theron, & alij mortalium, Castorem & Pollucem hospitali mensa & cõuiuio excipiunt, tum uidelicet, quum Theoxenia aguntur. Adeò pij sunt Emmenidæ & Theron, & alij boni, Theoxenia agentes, ut & Hercules & Tyndaridæ cum alijs unà dijs eorum mensam inuisant.* f ℂ *Pia mente.) Agrigentinos potißimũ hic à religione cõmendat, quod præ cæteris mortalibus Theoxenia celebrent.*

g ℂ *Beatorum solennia.) Per beatorum solennia Theoxenia intelligit quæ Dioscuri instituerunt, ad quam festiuitatem ipsi etiam Castor & Pollux tanquam sibi gratißimam & à sese institutam adeunt: nedum enim Herculi morem gesserunt, in Olympici agonis gubernatione, uerumetiam propriã quandam Theoxeniorum panegyrin instituerunt.*

Præstat [a]quidem aqua cæteris elementis, aurum dein res optima, postremo Theron domesticis uirtutibus clarus, & Herculis attingit co-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

„ lumnas, ultra quas nec ſapientem, nec inſipien-
„ tem progredi par eſt. At neque ipſe ego in animum induxero, [b] uanus enim ſim ſi fecero.

εἰδὲ. a ¶ Quidem.) εἰδὲ particula hic eſt continuatiua, non eſt conditionalis. Eſt autem ueluti peroratio, qua per cõparationem Theronis eximia præconia cludit. Vt aqua, inquit, inter elementa, aurum inter metalla primatum obtinet, ſic Theron domeſticis uirtutibus Herculis columnas attingit, id eſt, omnium maxime conſpicuus eſt. Nam parœmia, Herculis columnas attingere, ad ſumma rerum culmina cõſcendere ſignificat. Atqui ſimulac Hercules, ut Interpres refert, ob Geryonis boues ad inſulam Erythiã in Oceano ſitam perueniſſet, omne nauigabile mare tranſiens, neque quicquam præter chaos & caliginem reperiſſet, columnas erexit, quibus finem & laborum ſuorum conſummationem & nauigationis metã indicauit, ultra quas nemo deuenire poßit. Olympiacum aũt certamen per Herculis columnas intelligit, quaſi uictoria illa nihil ſit anguſtius, neque præclarius, nec illi quicquam accedere maius poßit. Et quia ad Herculis columnas peruenit, neque mihi ultra progredi licet: pulchrã ſibi finiendæ odes, ex Herculis columnis, occaſionem arripiens. b ¶ Vanus ſim.) κεινὸς pro κενὸς per epentheſin prioris, perinde ac in 2. κειναὶ παλάμαι τῶν. Vanus ſim: Ellipſi claudit, deeſt enim, ſi pergam iam, uel ſi plura poſt Herculis Gades dicere uelim, aut aliquid huiuſmodi.

PSAVMIDI CAMARINAEO EQVIS VIctoriam obtinenti, ODE IIII.

STROPHE I. COLON XV.

Hyperbatõ Apoſtrop. Metaphora Proſopop.

Vmme uelociſsimi ac iuxtà duriſsimi [a] tonitru impulſor Iupiter, tuæ unà cũ uario in cithara carmine, reuolutę [b] horæ, clariſsimorum me teſtem certaminum legarunt. [c] Dulce de præclare geſtis amico-
„ rum rebus bonos [d] exhilarat. [e] Atqui ô Saturni fili
Periphraſis Iouis. qui Aetnam uentis expoſitam, [f] Typhoni centũ capitibus horrido ſuperpoſitum onus habitas,
χχ. ſuſcipe [g] Charitum nomine hoc de Olympiaca

uictoria

uictoria encomium,

ANTISTROPHE, COLON XV.

[b]Non interituram late potentiũ uirtutũ lucem.

ENARRATIO.

Psaumis Acronis filius, octuagesimasecunda Olympiade quadriga uictor euasit. Camarinæus uel Camarinanus à Camarina Siciliæ urbe patria sua dicitur, quæ nomen à lacu sibi cognomine inditum gerit. De eo lacu extat prouerbialis, referente Stephano, hexameter, Argumentum.

Μὴ κίνει καμαρίναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.

Ne moueas Camarinam, immotæ noxia parua est.

Verũ ex Chiliadibus Erasmicis ea parœmia cognoscenda. Et quia Camarina lacus est à quo patria Psaumidis idem nomenclaturæ poßidet, ideo & quinta insequenti ode Camarinã Oceani filiam appellat uates. A Ioue Olympiorum præside initio sumpto laudat Psaumin: à uictoria, à liberali in amicos potißimũ animo, à studio pacis in rempublicam: tandem ad locum cõmunem experientiæ digreditur. a ℂ Tonitru impulsor.) Tonitru Iouis equum, quem ipse agat, facit. ἐλατὴρ enim aurigam & ductorem significat, uel actorem à uerbo ἐλαύνω ago, duco, impello: unde αἰπόλος, βουκόλος, παρὰ τὸ τὰς αἶγάς τε καὶ βοῦς ἐλαύνειν. Porrò quia per prosopopœiam tonitru Iouis equum finxit, ideo eum ἀκαμαντόποδα, id est celerrimum, uel indefessos pedes habentẽ adijcit, eadem prosopopœia & metaphora. Est enim & tonitru & fulmen uelocitate & duricie uel robore planè inexplicabilis conditionis. Velocißimum. b ℂ ὧραι.) Horas pro tempore accipit, quod suprà omniũ patrem appellauit. Horas cœli tenere portas, cœli Olympiq; custodiam illis esse cõmissam 5. & 7. Iliados Homerus adserit. Vel pro Olympiaci agonis tempore. quasi dicat: Olympiacorum ludorum tempus quo Psaumis coronatus est, in causa est, quur ego sim testis, hoc est præco & laudator eius uictoriæ. Testem.

c ℂ Dulce de præclare.) Insignis gnome est, qua ueluti rationẽ reddit, quur susceperit laudandum Psaumin. Quia mihi amicus est Psaumis, non potui non uehementer gaudere eius nomine, ipsiq; congratulari hoc epinicio.

d ℂ Exhilarat.) ἔσανεν est pro ἔσηνεν, à uerbo σαίνω. Significat id uocis proprie adplaudere, adblandiri, perinde atque canes & cauda & auribus dominis suis adblandiuntur, beneuolentiam ueluti, amorem & congratulationem ostendentes. Pro gaudere accepit μεταφορικῶς, proq; lætitia, qua amici rebus amicorũ feliciter gestis congratulantur. Vsus est hoc uerbo Home- ἔσανεν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

rus Odyß. ρ. ubi reuersum Vlyssem agnoscens canis, cauda & auribus illi adblanditur, congratulaturq;:

οὐρῇ μὲν ῥ' ὅγ' ἔσηνε καὶ οὔατα κάμβαλεν ἄμφω.

Boni, inquit, ad dulce fortunatorum amicorum nuncium gauisi sunt. ἔσηναν, ἐχάρησαν. Apud Aristoph. in Equitibus αἰκάλλειν idem est quod hic σαίνειν. e ℂ Atqui ô Saturni.) Exordium huius hymni quatuor coloribus figuratum est. Primum Apostrophe: ad Iouem enim orationem dirigit. Deinde prosopopœia, quum tonitru animam & spiritum tribuit, equum Iouis faciens. Pòst metaphora, dum per horas Iouis olympiada intelligit. Similiter testis metaphorικῶs pro concentore uel poëta accipit. Postremo hyperbaton. Quum enim Iouem ita supplex conuenisset, & quædam de Iouis potentia intersparsisset, ita ut nonnihil longius quadantenus à periodi perfectione discessisset, repetit eam compellationem κατὰ ὑπέρβατον. Prædicat autem potentiam Iouis nedum à tonitru, sed à uicto hoste Typhone, cui Aetnam suprapossuit, à Camarinæo uictore occasionem sumens, ut Aetnæ mentionem faciat: quandoquidem Siciliæ mons est celeberrimus Aetna, & ipse Psaumis Siculus.

Summa huius stroph. Crebro uero post hac Aetnam recordatur uates. Summa huius Strophes est huiusmodi: O Iupiter altitonans, ô Iupiter fortißime gigantum uictor, quæso te

εὐχή. suscipe hanc oden meam, in gratiam Psaumidis Olympionicæ conscriptam.

f ℂ Typhoni.) Typhon uel Typhoeus Terræ filius, dijs superis bellum mouens, Iouis fulmine sub Aetnam Siciliæ montem detrusus est. Callimachus Encelado impositum Aetnam dicit. Alij Typhonem in Phrygiam, alij in Aegyptum, alij aliò transferunt. Ouidius 5. Metamorph. Pindaro consonat:

Vasta, inquit, Giganteis iniecta est insula membris
Trinacris, & magnis subiectum molibus urget
Aethereas ausum sperare Typhoëa sedes.
Nititur ille quidem, tentatq; resurgere sæpe,
Dextra sed Ausonio manus est subiecta Peloro,
Læua Pachyne tibi, Lilybæo crura premuntur,
Degrauat Aetna caput, sub qua resupinus arenas
Eiectat, flammãq; fero uomit ore Typhoeus.

Verũ de Typhone fusius aliquãto in prima Pythiorũ ode disseretur. Supplicĩu et pœnam significat

ἶπος, ἴπτω ἴψ. ἶπος, ab ἴπτω, uel ἴπω, quod est noceo: unde etiam ἴψ uermis genus.

g ℂ Nomine Charitũ, hoc est, propter humanitatẽ et pietatẽ Psaumidis, uel propter Charites ipsas, quæ me permouerũt ut Psaumin hac ode eueherẽ.

h ℂ Non interiturã.) Encomiũ, inquit, est diuturna lux, hoc est, longißimo tempore durans splendor & memoria. Appositio est & metaphora.

Psaumidis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

[a]Psaumidis nanq; curribus uenit, qui olea Pisatide coronatus, gloriã excitare festinat patriæ suæ Camarinæ. [b]Deus reliquis eius uotis accõmodet successum. [c]Nam ipsum equorum educationi impense ditũ prędico, ac læta erga quosuis hospitalitate præditum, atque tranquillitatis urbiũ amicæ syncera mente studiosum. Neq; fal-
» sa loquar. [d]Experientia mortaliũ exploratio est
» & argumentũ: quã penes & hic iudicari potest.

a ℂ *Psaumidis curribus uenit.)* Ratio est quur debeat Iupiter hunc hymnum placidus suscipere. Quia uenit curribus Psaumidis, hoc est, quia in laudem uictoris Camarinæi compositus est, qui curru uictor abijt ex Olympijs.

b ℂ *Deus reliquis.)* εὐχὴ est & δέησις, qua reliquæ Psaumidis uitæ feliciorem euentũ dei benignitate donari optat.

c ℂ *Nam ipsum equorum.)* Ratio est precationis. Primum ergo à uictoria laudauit, nunc rationẽ reddens quur dignus sit, ut felicem cunctarum rerum successum adipiscatur: simul à potentia, ab hospitalitate, ab amore reipublicæ, pacisq; studio extollens. Perinde ac si dicat: Dignus est ut propitio dei numine perpetuò conseruetur Psaumis. Est enim primum curæ reipub. intentus, dum equos educat, quibus in bello aduersus hostem uti queat: deinde liberalis est in suos amicos: postremo quia amans est patriæ, eiusq; ueluti pater, quã pura mente tranquillam seruat: iamq; ab Olympia uictoria totus in hoc est, ut patriæ suæ bene præsit, pura mente, & uitæ suæ, quam iam ad prouectiorem etiam ferè ætatem integram conseruauit, synceritate.

d ℂ *Experientia.)* Confirmat laudem suam experientia, & uulgi iudicio. Experientia ei testimonium ferre potest, iam planè ipsum patriæ suæ commoditati studere.

EPODOS, COLON XII.

Quæ Clymeni filium Erginum ex ignominia qua per Lemniades mulierculas afficiebatur liberauit, æreis in armis uincentẽ cursu. Qui etiam pro corona adferenda profectus, [a]Hypsipylæ dixit: Talis ego, manus & cor adhuc peræque uelocitate pollent. [b]Nascuntur & iunioribus sæpe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

cani, uel præter ætatis congruum tempus.

Amplificat cōparatione, locum cōmunem experientiæ tractans. Ipsa experientia clamat, Psaumin talem esse qualem dixi. Porrò ubi experientia præstò est, nulla alia confirmatione opus est. Sæpe autem experimentū nobis persuadet, quod alioqui non facile crederemus. Quemadmodum in Clymenis filio contigit: qui tametsi canus esset, iunioribus tamen & in speciem fortioribus præripuit herbam. Sic Psaumis Camarinanus senij ferè tempore, utpote canus Olympiam uictoriam adeptus est. Quam comparationis applicationē etsi ipse conticeat, adiungenda tamen est & subaudienda. Erginus *Erginus autem Clymeni filius in funebri certamine Thoantis, cum Argonautis armatus in stadio currens, ridiculum erat in Lemno spectantibus mulieribus, ipsis etiā Argonautis, ut qui iamnunc canus, florentioris ætatis iuuenibus concertare uelit. Vbi uero cursu reliquos anteuertisset, eius uires enituerunt, eq; ignominia ipsum uindicarunt.* Hypsipyle. *a ¶ Hypsipylæ.) Hypsipyle Thoantis filia, quum Argonautæ in Lemnum appulsi essent, funebre certamen instituit: ubi quum Erginus canus iam certamen quoque iniret, à Lemniadibus risui exponebatur, quod uictus ipse, martia uirtute præditis iuuenibus sese admisceret: qui tamen rerum potitus, gloriam sibi adeptus, ludibriū in decus sibi conuertit. Vnde uerisimile quod & Psaumis senio iam grauatus, ut ex canicie comæ iudicatus est, uictoriā sit cōsecutus. Fuerunt aūt antagonistæ Ergini ab eo uicti, Zeras & Calais Boreæ filij. b ¶ Nascuntur & iunioribus.) Sententia est, qua & Ergini & Psaumidis canos excusat: sæpenumero accidere inquiens, ut & præter ætatem cani uel iunioribus nascantur. Vnde manifeste colligitur iam tum canum fuisse: alioqui nec Ergini exemplo, nec hac gnome habuisset ulla ratione opus: Canicies haud raro comam fœdat iuuenilem.*

EIDEM PSAVMIDI, QVADRIGA, VEHI *culo, & Celete palmam consecuto,* ODE V.

STROPHE I. COLON XIX.

[a]Ceani filia Camarina, hilari quæso corde suscipias, eximiarum uirtutum & coronarū, quæ Olympiacis uictoribus obueniunt, iucundum fructum, ac iuxtà Psaumidis[b] dona, qui tuam illustrem red

dens

dens ciuitatẽ [c]populi altricem, [d]ſex aras geminas rite honorauit, in deorũ feſtiuitatibus, per maxima quidem ſacrificia & [e]certamina, ad quinque dierum durantia interuallum: ubi [f] equis, [g]hemionis, & [h]uno freno ſuperior euaſit. Tibi uero ô [i]Camarina nympha, [k]teneram uictoriæ gloriam dicauit, patremq; Acrona prædicauit, ipſamq; [l]nuper adeò conditam ſedem.

ENARRATIO.

Pſaumidi Camarinæo qui circiter 82. Olympiadem uictor euaſit celete, curru hemionis ducto, et curru equis uecto, hæc ode rurſus inſcribitur. Quemadmodum autem priori ode ad Pſaumin, encomium ſuum Ioui Olympiorum præſuli offerebat, ſic nunc Nymphæ Camarinæ Oceani filiæ, hoc eſt, lacui, à quo patriæ nomen eſt inditum, hanc oden dicat. Appellat autem Camarinam Oceani filiã, quandoquidem omnes aquæ è mari originem ſuam ducant, ut Homerus & Heſiodus teſtantur. Prædicat autem Pſaumin à triplici uictoria, tum à ſacris quæ duodecim dijs fecerit, àq; cõmoditate, quæ ad patriã Camarinam è uictoria eius prouenerit. Epodon hæc ode non habet, ideo quidam Pindaricã eſſe noluerunt. Didymus tamen & ipſa etiam phraſis Pindari eſſe euincunt. Argumentum.

a ℭ Oceani filia.) Precatur Nympham Camarinã, ceu deam fluminis, & urbis flumini cognominis, ut ſuſcipiat primo uirtutum & coronarum fructum. Metaphora eſt, per fructum enim oden hanc intelligit: hymnus enim eſt uictoriæ & uirtutis præmium. b ℭ Dona.) Id eſt ſacrificia, quibus te Pſaumis uictor ô Camarina exornat. c ℭ Populi altricem.) Eſt laus patriæ, à frequentia ciuium. d ℭ Sex aras rite honorauit.) In Elide ſex aræ duodecim dijs extructæ ſunt, ita ut quælibet duos ſibi conſecratos habeat. Prima itaque Iouem & Neptunum, ſecunda Iunonem & Mineruam, tertia Mercurium & Apollinem, quarta Gratias & Bacchum, quinta Dianã & Alpheum, ſexta Saturnũ & uxorem eius Rheam, ut autor eſt Herodotus, referente Interprete. Proinde uictorem duodecim dijs gratum fuiſſe ait, quippe qui uictoriæ decore fuerit in Olympijs celebratus. e ℭ Certamina quinque dierum.) Quinq; diebus peragebantur ludi, ab undecimo nimirum menſis, uſque ad decimumſextum. Perfectis igitur ludis, uictores ornarunt ſex aras, & dijs duodecim munera obtulerunt, uictoriam illis acceptam referentes.

f ℭ Equis.) Laus eſt à curru equorũ, quo uicit. g ℭ Hemionis.)

Quam suprà ἀπήνην in epigrapha hymni huius appellauit, nunc ἡμιόνους dicit. Est autem ἀπήνη currus, qui mulabus uehitur. Porrò quum equis tantum certare consueuissent Græci, in Olympijs Asandrastus quispiam & mulabus certare primus instituit. At hoc non multo sanè tempore durauit, duo nimirum tantummodo lustra: circiter octuagesimam enim nonam Olympiadem is sublatus est certandi modus, qui 87. ceperat. Atqui si hæc ut in Scholijs referuntur, de curru mularum uera sunt, colligitur hinc hanc oden non esse Pindari, ut quam post obitum suum scribere nequiuerit, quum concesserit ex hac uita Olympiade 86. Vel ergo chronographi absunt à uero, Pindarum Olympiade 86. obijsse diem suũ adfirmantes, uel hic hymnus non est Pindari, uel mulæ citius sublatæ sunt ex agone Olympico. h ℂ Vno freno.) μοναμπυκία, ἀπὸ μόνος & ἄμπυξ. Porrò ampyx capitis uelamentum est, & retinaculum auro & gemmis ornatum, quo mulieres in capite suo utuntur. Metaphorice pro freno accipitur, ut apud Homer. χρυσάμπυκας ἵππους, id est equos aureis frenis insignes. Est autem, uno freno periphrasis, pro celete, uel uno equo. i ℂ Camarina.) Camarinã ideo sic uocat, quod 45. Olympiade primum condita, à Syracusanis diruta sit: deinde 82. Olympiade intra tempus, quo Psaumis ex Olympia uictoriam retulit, reædificata est.

Rectius Scholia de mularũ sublatione sentiũt in sexta ode sequẽti, nimirũ circiter olympiadem 58. Sic enim uiuens adhuc Pindarus deprehenditur.

k ℂ Teneram uictoriæ gloriam.) Hoc est, recentem laudem & celebritatem per uictoriam partam tibi adsignat ô Camarina, tibi acceptam refert.

l ℂ Nuper conditam.) νέοικον ἕδραν.

ANTISTROPHE, COLON XIX.

Reuersus dehinc [a] ab amabilibus Oenomai, Pelopisque [b] tectis ô Pallas urbis tutelaris dea, castum [c] concinit delubrum tuum, fluuiumque [d] Oanum, indigenumque stagnum, & [e] sacros canales, quibus [f] Hipparis irrigat exercitũ, [g] affingitque & glutinat celeriter [h] altum firmarũ ædium nemus, [i] ex deformitate ad lucẽ Camarinæos proferens. [k] Atqui circa uirtutes & labor & sumptus perpetuò depugnãt, ut opus discrimine obtectum adsequare: [l] quo potiti etiam à suis ciuibus sapientes esse iudicantur.

Lacus indigenus est camarinæ periphrasis.

a ℂ Ab amabilibus Oenomai.) Periphrasis est Pisæ seu Elidis Peloponnesi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

nesi: illic enim Pelops Oenomai filiam Hippodamiam in uxorem accepit, & fato suo tandem perfunctus, illic tumulo est conditus. b ℭ Tectis.) Synecdoche est, pars pro toto, tectum pro ædibus. c ℭ Concinit.) Id est, reueretur, uel concinendo laudat. d ℭ Oanum.) Oanis fluuius est Camarinæ. e ℭ Sacros canales.) Hoc est, siphones, uel meatus Hipparis. Exercitum, hoc est, populum Camarinæū, uel ciuium Camarinæorum militarium & Martiorum uel strenuorum copiam. f ℭ Hipparis.) Siciliæ fluuius est Hipparis proxime Camarinam, tantus alueo suo, ut naucis recipiat. Oritur in nemoroso quodam Siculo monte: hinc arbores illic & ligna ædificationi non inaccōmoda Hippari imponunt, qui eadem ad urbem usque Camarinam perfert, atque ea materie Camarinani ædes suas extruunt.

g ℭ Affingit) Scilicet Hipparis, uel adfert. κολλᾶν est proprie glutinare. Proinde sensus est: Hipparis fluuius ligna trabesq; in nemore cæsa glutinat, hoc est, colligata & connexa, uel in nauim etiam recepta Camarinæis adfert. h ℭ Altum nemus.) Per altum nemus enim materiem lignorum cæsam intelligit, è qua stabiles, altæ & firmæ ædes extruantur. i ℭ Ex deformitate.) ἀπ' ἀμηχανίας, ex penuria, paupertate uel obscuritate, ad lumen, ad artem redigentes: hoc est, ex inopibus & obscuris, diuites & claros faciens: propterea quod ædificiorum claritate, & piscium copia, quæ per Hipparin piscosum, præter ædificiorum materiem adferantur, celebres reddantur. κολλᾶν.

k ℭ Atqui circa uirtutes.) Gnome est, ac ueluti epiphonema, qua res arduas, uirtutem, maxime uero Olympiacam uictoriam, non parui constare ait. Victoria est opus periculo contectum: priusquam enim eò perueniatur, multa subire pericula, ingens antagonistarum robur experiri necesse est. Nam ita in rebus mortalium comparatum est, ut tristia & amara, dulcia & iucunda præcedant, labor & sudor uirtutes anteeant. Redit autem post Hipparios dilatationem hac gnome ad laudes uictoris. Etsi, inquit, arduum sit uictoriam adsequi, tantum enim hæc sententia ualet, tamen, ut mox subijcit, fortunati, & uictoria potiti sapientes habentur: ea per sudores parta uictoria sapientiam tribuit suo Olympionicæ, qua uirtute, quoq; dono, quid maius, quid augustius, quid magnificentius homini dari potest? Hanc sibi, quum tamen omnium potentißimus esset, Solomon rex, unicam à deo dari petuit: citra sapientiam opes, honores, regna, nihil prorsum ualere, & sancte & pie iudicans. l ℭ Quo potiti.) εὖ δὲ ἔχοντες, bene aūt habentes: id est, fortunati & felices sunt uictores illi, atque adeò ciuibus uictoriæ nomine probantur. Nam ut Horatius libro quarto Carminū, ode duodecima ait, Elea palma pugilem'ue equum'ue domum reducit cœlestes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE II. COLON XIX.

[a]O Iupiter ſeruator, ſuper alta nubium habitans, Saturnium occupans collem, qui Alpheũ late profluentẽ honoras, [b]Idæumq́ uenerandum antrum, ſupplex tibi uenio [c]Lydijs concinens fiſtulis, petiturus, ut hanc urbem inclyta celebritate auguſtam reddas. Tuq́ uictor Olympiorũ, [d]Neptunijs equis oblectatus, uti [e]deſiderabilem ſenectam & gratã tranſigas aduſq́ uitæ finem, filijs tuis aſtantibus & ſuperſtitibus. [f]At ſi quis rebus ſuis contentus ſanus ijſdem fruatur, claro adauctus nomine, ne porrò deus eſſe nequicquam laboret.

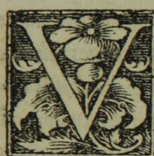
a ¶ *O Iupiter ſeruator.) Deeſis uel precatio eſt, qua ueluti perorando, patriæ uictoris Camarinæ, dein Pſaumidi & liberis eius felicem rerum ſucceſſum optat. Ornat uero Iouem epithetis eius potentiam & diuinum numen adumbrantibus.* *b* ¶ *Idæum antrum.) Ida hoc loci Cretæ inſulæ mons eſt, in cuius cauerna uel ſpelunca Iupiter educatus eſt, Curetibus ſtrepitum & clamorem cientibus ne Saturnus plorantem Iouem audiret. Hanc educationem Iouis recordatur Callimachus in hymnis.* *c* ¶ *Lydijs tibijs.) Lydium melos dulce eſt: ac ſi dicat, dulci hymno petiturus uenio. Siue quod è Lydia cũ Pelope uenientes tibicines primum Græci imitati ſint: ſiue quod Lydiæ tibiæ cum dulciores, tum magis uariæ ſunt reliquis.* (λυδίοις αὐλοῖς.) *d* ¶ *Neptunijs equis oblectatus.) Quod Neptunus equeſtris ſit, ac primum currum Pelopi dederit, ut ode ſuprà prima indicatum, uel uelocibus & impetuoſis inſtar maris. Eſt enim ποσειδῶν Neptuni apud Græcos uox, maris naturã exprimens, à πὸς pes, & σείω quatio, δᾶ uel δῆ terra, Dorica dialecto, ut Theocritica Scholia tradũt. Sic ἐνοσίχθων, & ἐνοσίγαιος, ab ἔνοσις cõcuſſio, & γαῖα terra, uel χθὼν, quod mare pedibus uel fluctibus ſuis terrã quatiat, ambiatq́;. Conſimili ratione σεισίχθων & γαιήοχος dicitur.* *e* ¶ *Deſiderabilem ſenectutem.) εὔθυμον γῆρας, felix, tranquillum & fortunatũ ſenium ualet. Huius dictionis ſignificatio iam antea è ſecunda ode manifeſta eſt, ubi εὐθυμία & πόνος antitheſin conſtituunt. Ergo εὔθυμον γῆρας, nulli ſiniſteriori fortunæ obnoxia ſenectus eſt, ab εὖ & θυμός.* *f* ¶ *At ſi quis*

rebus

rebus suis contentus.) Gnome est, quæ concludens, Psaumin iam summa felicitate adauctum, non aliud ultra desiderare debere hortatur, sed ea contentum, quod reliquum est ætatis tranquille transigere. Optima sanè sententia, quæ nos aureæ mediocritatis admonet, ne ad maiora, quàm quæ poßimus assequi, quæue nostrarũ uirium nõ sint, adspiremus. Magnã felicitatem poßidet, cui bonum nomen unà cũ corpore & animo sanis, atqueadeo uictu quotidiano relucet.

AGESIAE SYRACVSIO SOSTRATI FILIO *curru mularum uincenti,* ODE VI.

STROPHE I. COLON XI.

T [a] præclaras ædes extructuri, aureas felici uestibulo columnas substituimus, deinde incepto operi faciem dare præfulgidam, haud præter decorum solemus: [b] Sic ubi Olympiorũ uictor, [c] araeq; Iouis dictæ oraculis in Pisa custos, cohabitator inclytarum Syracusarum adfuerit, quem uir ille effugiat hymnum, occurrens desideratis [d] minime inuidorum ciuium cancionibus?

ENARRATIO.

Immortalem reddit hac ode Agesiam Syracusium, uel ut alij uolunt Stymphalium Sostrati filium, qui curru mulabus ducto, quem Græci ἀπήνην uocant, Olympiaca uictoria conspicuus est uisus. Hieronis, ut ex hac ode constat, σύγγονος fuit, maternum genus ex Stymphalo Arcadiæ urbe ducens, in Siracusanorum rempublicã translatus, unde postea ad fatidicam Pisæ aram propheta existens, peruenit. Hinc circiter 84. uel 85. Olympiadẽ uicisse eum uerisimile est. Et quia mulabus usus est, uictoriæ eius tempus ἀμορητὶ animaduerti potest. Quandoquidem mulæ 85. uel circa 86. ex Olympicis ludis sublati sint, quum duo duntaxat lustra durassent. Laudat Olympionicen hunc à uictoria, à genere, à maioribus Iamidis, à uaticinio: ad Aeneam chori magistrũ, & ad sese tandem digreßiunculam faciens. Argumentum.

a ℭ Vt præclaras ædes.) Hunc ex præstantißimis unum esse Pindarus ipse in exordio adumbrat. Allegoria enim principio utens, procemium simile facit aureis columnis, quæ uestibulo primo extruendarũ ædium proponuntur, quo totius domus facies sit præ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

clarior, atque ut è uestibuli excellentia, totum ædificium, ueluti leo, ut aiunt, ex unguibus, iudicetur. Ipsam dein oden suam domui, sesemet architecto æquiparat. πηγνύειν proprie ad lignorum compaginationem & iuncturam attinet, hic καταχρηστικῶς pro apparare usurpat. b ℂ Sic ubi.) Applicatio est comparationis, ἀνταπόδοσις. Consimilem ad modum, inquit, si adsit Olympionices Agesias, splendidiore proœmio opus est, & præclariore hymni substantia. c ℂ Aræ Iouis custos.) ταμίας promum, custodem & sacerdotem hic metaphorice sonat. Est autem periphrasis Agesiæ: siquidem & uictor Olympiacus & Iouis aræ fatidicæ præses erat. Porrò Agesiæ parentes incoluerunt Syracusas, non autem ipse: sic quod parentum est, filio tribuit:

πηγνύειν.

d ℂ Minime inuidorum.) Non parum laudis quod ciuium quoque inuidiam superarit: quandoquidem inuidia non nisi à magnitudine & exuberantia uirtutum uincatur: unde & ἄφθονοι, id est, fortunati & abundantes, ab inuidia nomen habent, quod inuidiæ dentibus non subiaceant, quippe quos ipsi copia & exuberantia tum corporis tum animi & fortunæ bonorum longe post sese relinquant. Potest ἄφθονοι uel ad ciues inter sese referri, ut qui concordes sint, uel ad ipsum Agesiam, eo quo hic explicatur modo. Solent autem ciues sæpe preciosa odia inter se mutuò exercere, & magna, ut ille ait, constantia: iuxta illud Hesiodicum, καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει.

ANTISTROPHE, COLON XI.

[a]Habeat autem in hoc calceo felicem pedem
" Sostrati filius. [b]Virtus periculorum expers, neque
" terra, neque mari preciosa est: multique meminerunt,
" si quid honesti laboriose partum est. O Agesia [c]tibi laus parata est ea, quam nõ iniuria quidem Adrastus olim in uatem Amphiareon Oiclis filium protulit, postquã illi strenuisque equis eius ima terra dehiscuisset.

a ℂ Habeat.) Ne quis dubitet quem intelligat, quóue de acceperit, aræ Iouis custodem, & id genus alia, subiungit hic. Habeat in hoc calceo, inquiens, felicem pedem Sostrati filius: hoc est, Sostrati filium Agesiã hic intelligo, cum iamnunc cõmendo. Per calceum rursus metaphorice rhythmon, hymnum, uel coaptationem & coagmentationem uersuum indicat, quam & prima ode Doricam citharam, & in tertia Doricum calciamentum appellauit. Summa, proœmion

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

æmion hoc meum Agesiæ conueniat, de eo intellectum iri exordium hoc uolo.

b ℭ Virtus periculo.) Aurea hæc gnome, superiori quintæ odæ, Infortunium, adflictio & sumptus circa uirtutem depugnant, similis est. Laudat hac sententia Agesiam qui neque sumptui neque laboribus pepercerit, ut ad uictoriam perueniret: preciosiora adseuerans ea quæ magno cõstiterint, quàm quæ paruo. Neque terra, neq; pelago, inquit, uirtutes, citra periculum cõparantur. Bonus enim gubernator in tempestate monstratur, robustus athleta ex forti colluctatore suo agnoscitur. Huc pertinet Hesiodicum illud, τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν. c ℭ Tibi laus ea.) Agesiã Amphiarao cõferens, à uaticinio & re bellica extollit. Quod olim Adrastus Argiuorũ & Sicyoniorũ rex Talai filius de Amphiarao uate terra absorpto dixit, militiæ oculũ eum appellans, uaticinio & bello celebrẽ, tibi optime cõuenit, de te dici rectißime potest. Tu enim uere militiæ oculus es, tu decus & gloria. Oculus metaphorice pro eximio decore usurpatur, quod omniũ in humano corpore sit præclarißimũ membrum oculus, & lumen corporis, ut Seruator etiam Christus testatur: Lucerna, inquit, corporis tui est oculus tuus. Sic prima Olympica ode Hieronem Siciliæ oculum appellauit, & posthac sæpius hoc laudis genus deprehendemus. Proinde ut hic locus de Adrasto & Amphiarao uberius intelligatur, paucis historia cuius hic meminit repetenda. Quũ Oedipus iuxta Delphicum oraculum patrem suum Laium ex inopinato interemisset, ut est apud Sophoclem in Oedipo de tyranno, & Senecam in Thebaide, furiæ patris cædem ulciscentes Oedipodis filios Eteoclem & Polynicen in mutua concitarunt arma, quibus inuicem etiam occubuerunt, perinde ac 2. Olymp. ode suprà Pindarus attigit. Ibi Thersander relictus, Adrasti regis Sicyoniorum filia Argia in uxorem ducta, soceri Adrasti & Amphiarai copijs Thebas adoritur, in ultionem cædis suorum fratrum. Quo in prælio sinistre tamen depugnatũ est. Nam ante septem portas Thebarum septem exercitus fusi sunt Adrastei, Amphiaraus Iouis miseratione absorptus est. Adrastus solus seruatus, interemptos ad sepulturam recuperare à Thebanis non potuit, donec Thesea Atheniensium regem imploraret, cuius uim & manum timentes Thebani, septem rogis cremandos septem illos exercitus Adrasto tradiderunt. Recordatur funestum hoc præliũ & Isocrates in Panathenaico. Quis enim ignorat, inquit, aut quis non audiuit, in Tragœdiarum Bacchanalibus obiectas apud Thebanos Adrasto calamitates? Nam deducere uolens Oedipi quidem filium, suum autem affinem, plurimos Argiuorum perdidit, cunctos uero manipulares uidit contritos, ipse non citra ignominiã tandẽ seruatus. Huius historiæ sæpe posthac meminit Pindarus, potißimũ tamen nona Nemeorũ ode, ubi & fusius explicatur. Compa-

Oculus.

8. Pythior.

rationis huius ergo hæc uis est: Talis es Agesia, qualis Amphiareus erat & uates & bellator.

EPODOS, COLON XIIII.

Numeratis enim & coaceruatis septem occisorum rogis, talem quendam sermonem Thebis ædidit Adrastus Talaionides: Desidero militiæ meæ oculum, utraque in re, uaticinio nempe & bello eximium. [a]quod præconium etiamnũ [b]cordato uiro Syracusio adest. Atque hanc illi quadrare laudem citra omnem contentionẽ & litem, aperte palàm testificabor, uel magno præstito iuramento, mellisonis etiam cõsentiẽtibus Musis.

κῶμος. *a ℂ Quod præconium.) κῶμος hoc loci est, lasciuum carmen: oden conuiualem, lætum cantum, autore Hesychio significat. hinc κωμῳδία.*

b ℂ Cordato uiro adest.) πάρσι pro πάρεσι κατὰ συγκοπὴν, carminis gratia: est enim prima spondeus, secunda & tertia anapæstus: unde συρακοσίῳ per systolen legendum, hunc ad modum:

– – ∪ ∪ – ∪ ∪ –

νῷν πάρσι συρακοσίῳ. ὧν pro οὗ, ἐπιτρέψοντι pro ἐπιτρέψουσι, μοῖσαι pro μοῦσαι, δωρικῶς.

STROPHE II. COLON XI.

[a]Cæterum submitte fortes mulas mihi quamcelerrime mi anime, ut puram per semitam uehiculum feramus, ac ueniam tandem [b]ad uirorũ genus. Nam hæ præ reliquis hanc incedere uiam norunt, postquã coronas Olympiacas tulerunt. Decorum est ergo hymnorũ illis adaperire portas, quandoquidem opus est eas hodie in tempore accedere [c]Pitanan, quæ iuxta Eurotæ defluuium est, dominam.

Parasceuen hic facit & ingressum ad generis Iamidarum historiam, quos
φίντις. *maiores agnoscit Agesias. φίντις auriga est uel aurigatoris arma: Dorica*

dialecto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

dialecto pro φίλτις. Doribus est in more λ ante τ uel θ in ν uertere: consuetudo Theocrito frequentissima, qui haud raro ἦνθε pro ἦλθε dicit. Sic primo statim εἰδυλλίῳ,

ἦνθ' ἑρμᾶς πράτιστος. Et paucis interpollatis,

ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες ᾡπόλοι ἦνθον. pro ἦλθε & ἦλθον. sic ἔνθε pro ἔλθε. a ¶ Cæterum submitte.) Apostrophe est allegorica: tota enim tropica oratio est. Per aurigã mentem suam, per mulas & puram uiam, præclara argumenta, insignes uersus: per currum totum hunc hymnum intelligit, dum inquit: Iunge uel submitte iam mihi Henioche robur mularum, id est robustas mulas periphrastice, ut puram per semitam currum trahamus. Et quia mulabus uicit, pulchre ab illis allegoriam suam ducit. Hoc age mi anime, experire ut egregie & mulas & uictorem Agesiam celebres.

b ¶ Ad uirorum genus.) Emphasis est in dictione uirorum: perinde ac si dicat, martia uirtute & bellico robore præditorũ. Intelligit autem Iamidas, uaticinatricem illam propaginẽ, ad quam Agesiæ stirpem poëta reducit: quorum originem ordine subinde recenset. c ¶ Pitanã.) Pitane nympha est, & ciuitas eiusdem nominis iuxta Eurotam Laconicæ fluuium. Ergo quum filia esset Eurotæ Pitana, è Neptuno Euadnen quandam peperit, quam (celare corruptam uirginitatem suam uolens) clàm Arcadum regi Aepyto Elati filio educandam transmittit. Hanc porrò ubi ætate adultior esset, Apollo deuirginauit, è quo Iamum peperit: unde Iamidæ, ad quos genus suum Agesias refert. Atqui hanc ipsam rem Pindarus aperte recenset. Eurotas. Origo Iamidarum.

ANTISTROPHE, COLON XI.

Quæ Neptuno mixta Saturnio dicitur filiam cæsarie uiolacei coloris conspicuam peperisse Euadnen. Atque dum uirgo putaretur, fœtum in sinibus occuluisse. Destinato demum mense amandans famulas, iussit ut heroi Aepyto alendum traderent infantem, [a] Phæsanæ Arcadum regi, prope Alpheũ nectenti moras: illic educata, ab Apolline primum [b] dulcem attigit Venerẽ.

παρθενίαν ὠδῖνα, clandestinum & uirgineũ partum, sed corruptæ uirginis, quæ uoluerit uideri uirgo. παρθένος uirgo est. Hinc παρθενία ὠδὶν, clandestinus partus. Hinc παρθένιοι etiam dicuntur, qui clàm gignuntur ab illis παρθένιοι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

quæ uirgines esse reputantur. a ℂ Phæsanæ. Phæsana Arcadiæ ciuitas, cuius rex Aepytus. Qui Elidis oppidum Phæsanam adserunt, ita defendunt, quod Aepyti temporibus Elis Arcadũ iuri subdita fuerit. b ℂ Dulcem attigit Venerem.) Id est, uitiata est ab Apolline. Et quia hoc laudi adscribit Agesiæ & Euadnæ, ideo honesta periphrasi utitur, uitiũ contegere uolens: Non crimen, sed honorem & decus esse, si deus cum puella quapiam commercium habeat.

EPODOS, COLON XIIII.

Neque uero semper Aepitum latuit ipsa [a] suffurans dei semen. At uero ineffabilem animo bilem comprimens, [b] abijt ingenti cura Apollinis scitatum oracula de huius [c] intolerabili corruptione: illa interim deposita [d] purpurocrocea zona, [e] urnaq; argentea, [f] sub opaco arborũ densitate loco pariebat diuinæ sapientiæ natum: illi tum quidem [g] aurea coma insignis Apollo, [h] cum Par cas, [i] tum Ilithyian assistere curauit.

a ℂ Suffurans.) κλέπτοισα dorice pro κλέπτουσα. Metaphora est pro κρύπτουσα, suffurans, id est celans. b ℂ Abijt Pythonem.) Pytho Apollinis ciuitas à serpente illic occiso & putrefacto, cuius rei ode 2. facta mentio, cuius & Homerus meminit Iliad. α.

Φοίβου ἀπόλλωνος πυθοῖ γῇ πετρηέσσῃ. Stephanus hanc in Macedonia cõstituit. c ℂ Intolerabili corruptione.) ἀτλάτου πάθας, Doricũ est, πάθας pro πάθους. Nam ου in ω & α uertunt. Sic Theocrit. πράτος pro πρῶτος, πράτιστος pro πρώτιστος. ἦνθ' ἑρμᾶς πράτιστος.

d ℂ Purpurocrocea zona.) ἅδε φοινικόκροκον ζῶναν καταθηκαμένα. Gell. lib. 2. cap. 20. φοίνικα καὶ σπάδικα eundẽ colorẽ excellentis ruboris significare testatur: quare φοινικόκροκος ζώνη cingulũ est coloris purpurei & crocei. Quod si posteriorẽ huius cõpositi epitheti uocem κρόκην acceperis, & nõ κρόκον, tum zonã significabit purpurei tramatis. Sin à φοίνικος & κρόκος deducas, purpurocroceũ cingulum habebis. Mihi in rei huius sacramentũ & arcanũ intuenti, utriusque uocis etymon hic indiscriminatim non displicet. Aristoteles in περὶ χρωμάτων puniceum colorem fieri dicit, si nigrum & opacum lumini misceatur. Nam si nigrum solis uel ignis

Et lib. 3. cap. 19.

splendori

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſplendori admiſceatur, hinc φοινικοῦν reſultare. μέλαν καὶ σκιερὸν τῷ φωτὶ μιγνύμενον φοινικοῦν. τὸ γὰρ μέλαν μιγνύμενον τῷ τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ τῷ ἀπὸ τοῦ πυρὸς φωτὶ θεωρούμενον ἀεὶ γιγνόμενον φοινικοῦν. e ℂ Vrnaq; argentea.) κάλπις uas eſt aquam recipiens, ſinus aquæ, amphora, hydria. Cæterum pudica metaphora, caſtus ipſe maritus hic uſus eſt, à partu ſumpta. Nam partus arcana, per zonam punicocroceā & per argenteum aquarium indicat, quæ ne caſtas aureis offendam hic prætermitto: tametſi nihil turpe, nihil inhoneſtum ſit, quod matrimonij neceßitas neceſſariò admittit. Aquam fœturæ nunciam ante partum exeuntem, per urnam argenteam intelligit. Per zonam purpuream, ſanguinem quo fœtus aluum egreditur, clanculum innuere uidetur. Proinde hic locus nihil aliud eſt atq; allegorica partus adumbratio. Sanguinis euim color eſt φοινικόκροκος: aquæ uero eſt argenteus, hoc eſt, albicans. f ℂ Sub opaco.) λοχμὴ locus eſt arboribus & plantis denſus. λοχμῆς ὑπὸ κυανέας. κυανέος colos niger eſt & ſubuiridis, qualis in fodinis metallicis reperitur: deductum adiectiuum à κύανον, quod apud Homerum Iliados λ. in thorace Agamemnonis nigri huiuſmodi mineralis, ſeu informis dum metallicæ materiei uox eſt:

τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο.

Dioſcorides lib. 5. cap. 60. in Cypro Cyanū in ærarijs fodinis naſci autor eſt. Marcellus pro cœruleo interpretatur. Hypomnematiſtes uero Pindaricus κυανέας pro βαθείας reddit. Proinde ſenſus eſt, ſub cœrulea, uel tali qualis uiolarum flos eſt arborum ſeu plantarum denſitate, uel uiolis conſitò loco.

g ℂ Aurea coma inſignis.) Apollinis epitheton eſt, quo aurei & formoſi ſolis radij præſentantur. Sunt autem & apud Pindarum & alios poëtas Solis uaria epitheta, quæ omnia naturā & officium eius ſub conſpectum ſtatuunt, ut

χρυσοκόμας, auricomus, à radiorum colore.

τοξοφόρος, arcumferēs, quo noxia tela et morbos ſol in mortaleis iaculatur.

λοξίας, obliquus, ab oraculis, quod ſemper obliqua & dubia Apollinis reſponſa erant. Ariſtoph.

ὑπεριονίδης, filius Hyperionis, apud Heſiodum in Theogonia.

ὑπερίων, quod ſuper nos eat.

ἕκατος, ab ἕκητι longe, quod radios ſuos longe lateq; proijciat.

ἑκατηβόλος, longe iaciens.

ἑκατηβελέτης, quod procul tela ſua mittat.

ἀπόλλων, conſumens: omnia enim calore ſuo conſumit, terræ cœliq; triſtia nubila.

φοῖβος, purus, à claritate, uel φῶς βίου, lumen uitæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ἠέλιος καὶ ἥλιος, ab ἵημι, eo.
οὔλιος ἀστὴρ, uehemens & consumens & perniciosa stella, propter morbos.
χρυσάωρ, Heliacos, quorum sol est autor.
χρυσότοξος, aureũ arcũ habens. ἀργυρότοξος, argenteũ arcũ habens.
δήλου σκόπος, Deli speculator: quia in Delo colitur.
κύνθιος, à Cintho monte illi sacro.
σμινθεὺς, à loco in quo colitur.
ἑκάεργος, quod in longinquo perficiat opus.
γενέθλιος ἀκτίνων πατὴρ, genuinus radiorum pater.
πῦρ πνεόντων ἵππων ἄρχος, ignem spirantium equorum pater.
ἠλέκτωρ, ab α sine, & λέκτρον lectus, quod homines galli instar (qui item ἀλέκτωρ dicitur) excitet, & suo aduentu surgere iubeat.
πύθιος, ab interfecto dracone.

δελφικός	φαυσίβροτος	φαεσίμβροτος	αἰθέρος ὄμμα
μάντις	κιθαρῳδός	λατοΐδης	χρυσοχαίτης
χαιτήεις	δήλιος ξένος	δήλιος	εὐρυφαρέτρας

ἀκερσεκόμης. Pleraq; alia præter hæc iam connumerata Apollinis Epitheta est uidere in primo Epigrammatũ, iuxta seriem elementorum, in hymno cuius epigrapha est,

Ὑμνέω παιᾶνα μέγαν θεὸν ἀπόλλωνα. Et quur non reliqua subijcimus?

Ἄ βροτον, ἀγλαόμορφον, ἀκερσεκόμην, ἀβροχαίτην.
Β εὐθύνοον, βασιλῆα, βελεσιχαρῆ, βιοδώτην.
Γ ηθόσυνον, γελόωντα, γιγαντολέτην, γλυκύθυμον.
Δ ιογενῆ, διόπαιδα, δρακοντολέτην, δαφνογηθῆ.
Ε ὔλαλον, εὐρυβίην, ἑκατηβόλον, ἐλπιδοδώτην.
Ζ ωογόνον, ζάθεον, ζηνόφρονα, ζηνοδοτῆρα.
Ἤ πιον, ἡδυεπῆ, ἡδύθροον, ἠπιόχειρα.
Θ ηροφόνον, θαλερὸν, θελξίφρονα, θελγεσίμυθον.
Ἰ αφέτην, ἱμερτὸν, ἰήϊον, ἱπποκορυστήν.
Κ οσμοπλόκον, κλάειον, κρατερόφρονα, καρπογενέθλον.
Λ ητογενῆ, λάρον, λυρογηθέα, λαμπετόωντα.
Μ υσοπόλον, μάντιν, μεγαλήτορα, μυειόμορφον.
Ν εβροχαρῆ, νοερὸν, νηπενθέα, νηφαλέοντα.
Ξ εινοχαρῆ, ξεινὸν, ξεινόφρονα, ξεινοδοτῆρα.
Ὄ λβιον, ὀλβιόδωρον, ὀλύμπιον, οὐρεσιφοίτην.

Πρηῢν,

Π ρηὺν, πανδερκῆ, πανατήμονα, πλουτοδοτῆρα.
Ρ υσίπονον, ῥοδόχροιαν, ῥηξήνορα, ῥηξικέλευθον.
Σ ιγαλόεντα, σόφον, σελαηγενέτην, σωτῆρα.
Τ ορψίχορον, τιτᾶνα, τελέστορα, τιμήεντα.
Ὑ μναγόρην, ὕπατον, ὑψαύχενα, ὑετόεντα.
Φ οῖβον, φοιβάζοντα, φιλοστέφανον, φρενογηθῆ.
Χ ρησμαγόρην, χρύσεον, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμνον.
Ψ αλμοχαρῆ, ψαλτὴν, ψυσίζυγα, ψυχοδοτῆρα.
Ὤ νυπον, ὠκυεπῆ, ὠκύσκοπον, ὠρεσιδώτην.

Verum in his epithetis multa sunt, quæ reliquis etiam cum dijs tum heroibus attribui possunt. Hæc de nominibus & epithetis Apollinis, quæ semel annotare libuit, posthac nullam horum facturi mentionem. h ❡ Cum Parcas.) *De Parcis, quas Græci* μοίρας, *in prima ode satis disputatum.*

i ❡ Tum Ilithyian.) τὴν ἐλευθὼ *Pindarus appellat, quam alij* εἰλειθύιαν, *ab* ἐλεύθω *uenio nominant. Latini hanc Lucinam uocant. Alma Lucina fer opem, apud Terentium. Alibi Iunonem, quod & illam eandem cum Lucina putent: id nominis apud Græcos habens, quod subueniat parturientibus. Parcæ ergo & Ilithyia Euadnæ partu laborantis aßistunt, ut diuina illa Iouis proles, diuina ope & prouidentia, & felici successu, in hunc mundum nascatur.*

STROPHE III. COLON XI.

A uisceribus autem amabilis partus, mox in lucem prodijt Iamus, quem [a] contristata [b] reliquit humi. [c] At duo cæsij dracones hunc, dijs ita uolentibus educarunt, innoxio illum [d] apum ueneno delectantes. Postquã uero [e] ex aspera Pythone redijt Aepytus rex, omnes domi suæ de puero percontatur, quem Euadne pariat: Phœbo enim ipsum dixit [f] progenitum *Nascitur Iamus.*

ANTISTROPHE, COLON XI.

Patre: denique uatem ipsum præ cæteris eximium fore, neque unquam eius generationem interituram. Sic itaque retulit.

a ❡ Contristata.) κνιζομένη, λυπουμένη, *dolore affecta.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

b ℭ Reliquit humi.) Reliquit Euadne prolem humi sub arboribus & uiolis, timens famæ & uirginitatis suæ integritati apud Aepytum regem: maluit enim furtum perdere uel relinquere fœtum illum, quàm sese ignominiæ exponere. c ℭ At duo cæsij dracones.) Mirandam Euadnæ sobolis educationem subijcit, ut ostendat planè diuinam esse stirpem & cœlestem prorsus Iami propaginem. Mirabile est apud Liuium, Romulum & Remũ à lupa educatos: longe uero hic mirabilius est, Iamum infantem & uagientem è matris aluo primum egressum à draconibus (quorum natura lupis ferocior, rapacior, nocentior, letum magis adferens, ueneno cuncta quæ contingat, perdens) enutriri. Iamus appellatus est ab ἴος, id est, uiola, in quas repostus erat à matre. Sic Euadne Pytanes & Neptuni filia, suprà ἰοβόστρυχος dicta, est ab ἴος uiola, & βόστρυχος cæsaries. Cæsij dracones appellantur à glaucis oculis, perinde ac Minerua Homero γλαυκῶπις dicitur, quod glaucæ, hoc est, ulu læ oculos (quem colorem Latini cæsium uocant) habeat. Gell. lib. 2. cap. 26. Veteribus latinis cæsia dicta est, quasi cœlia, Minerua. d ℭ Apum ueneno.) ἴος & uiolam & uenenum significat. Iam apum uenenum pro melle dixit, per figuram quæ Græcis χιασμὸς, acyrologiæ quædam, ut uidetur, species. Est autem Chiasmos quando quatuor ita inter sese numerantur, ut secundo tertium, quartũ primo respondeat. Verum tum proprie χιασμὸς dicitur, quum aliquid illic absurdum appareat in speciem, quum tamen procul absit: ut quum quinta ode Pindarus ait: Septem occisorum rogis numeratis. Hic nihil ambigui uel absurdi est, si uerba quis respiciat tantummodo: uerum si historiam consideres, tum occisorum septenarius non est de principibus intelligendus, sed de ipsis septem exercitibus. Nam septem duces illic non perierũt, Adrasto nempe seruato, & Amphiarao absorpto. χιασμὸς constituitur sic:

Miraculum educationis Iami.

γλαυκῶπες.

Aristophanis et Pind. hypomnemata, simpliciter per τὸ χ. signũ figuræ alicu ius uel schematis accipiunt.

1 Septem	2 occisorum
3 rogis	4 coaceruatis.

Hic χιασμὸν, hoc est, hiatum, & ἀμφίβολον constituit ipsa de occisis dubitatio, num ad duces uel ad exercitum septem Thebis portarum, numerus fusorum sit accipiendus. Non dissimilem ad modum hic χιασμὸς fit,

1 Dracones	2 Iamum
3 nutriuerunt	4 ueneno apum innoxio.

Draconum quidem uenenum est, & ad dracones refertur. Enimuero ne quis ambigat quale uenenum intelligat, adijcit, innoxium uenenũ apum. Veneni natura est hominem adusque perniciem intoxicare: uirus autem semper letale est, à uenenatis emissum. Iam quia mel ab apibus conficitur, & ex ipsis emittitur, perinde atq; uirus ex uenetatis morsu uel ictu lædentibus, ideo quadam similitudine saltem

ἰὸν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ἴαν appellauit: ob id enim adiecit apum, & innoxio, ne quis putet aſtruere abſurdum, & planè impoßibile uatem noſtrum adſeuerare uelle. Eſt igitur ſenſus admirandæ huius educationis Iami: Dracones melle, quod apibus ſubduxerunt, nutriuerunt Iamum. e ℂ Ex aſpera Pythone.) πετρηέσσας ἐκ πυθῶνος, Homerum imitatus dixit. Is enim Iliad. α.

φοῖβος ἀπόλλων πυθοῖ ἐνὶ πετρηέσσῃ habet. f ℂ Progenitum.) γεγάκειν pro γεγακέναι præteritum aparemphati à themate γίνομαι, paßiuæ ſignificationis, pro γεγενημένον εἶναι.

Illi uero neq; audiſſe, nec uidiſſe ſe reddebãt, [a]quoniã quintus à partu dies illuxerat. Sed obtectus erat denſo [b]rubeto uiolarumq; [c]flauis & omnino purpureis, humectatus radijs tenerum corpus: unde & paßim euolgauit mater ſemper ipſum uocandum

EPODOS, COLON XIIII.

Nomine illo immortali Iamum.

a ℂ Quoniam quintus.) Pindari interloquentis hæc uerba ſunt, Quoniam quintus à partu, &c. b ℂ Rubeto.) χοινοβατία terram iuncis & rubis ſeu alga etiam abundantem ſignificat. χοῖνος odoratus iuncus, βάτος rubus. Catachreſticῶς poëta pro aſperis locis uſurpat: quod inter ſpinas & rubos & roſæ & uiolæ reperiantur quibus cooperuit, uel in quas repoſuit infantem Euadne: unde & à uiolarũ præſentia, ἴαμον appellauit fœtum ſuum, ab ἴος uiola, perinde ac teſtatur hic Pindarus. c ℂ Flauis & purpureis.) Non immemori hic mente prætereundum, quod duo uiolarum genera hic numeret, nempe flauas & purpureas, ut quæ colore reliquas anteeant, & formæ ſuæ pulchritudine antecellant. Dioſcorides lib. 3. cap. περὶ λευκοΐου adijcit tertium genus λευκόϊον, hoc eſt, uiolam albam, quam Pindarus flauam, ille μήλινον dicit, differentiam in flore indicans. Eſt autem ἄνθος μήλινον flos colorem pomi Neranzij (ut cum hypomnematiſte Nicandrico loquar) habens.

Vbi florem [a]delectabilis pubertatis accepit, deſcendens ad [b]medium Alpheum, uocauit [c]latepotentem Neptunũ ſuum progenitorem, Apollinemq; [d]diuinæ Deli ſpeculatorem, petens [e]regi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

um quendam capiti suo honorem subobscuram noctem. Patria[f] ueridica uox inclamauit: qui non exploratũ habens quis uocet,[g] interrogauit quisnam sit. Pater uero, age surge, inquit, fili, huc ad [h] multis communem imus regionem famam inquisituri perennem.

a ℂ *Delectabilis pubertatis.) Duobus insignibus epithetis* τὴν ἥβην, *hoc est pubertatẽ, ornat, appellans eam* τερπνὴν *&* χρυσοστέφανον, *delectabilem & auream coronam gestantem: hoc est, sic ornantem hominẽ, perinde atque aurea corona decoretur. Amabilem ideo, quod ea ætas ubi tenera lanugo prodit, omnium gratißima, omnium iucundißima.* *b* ℂ *Medium Alpheum.) Per medium Alpheum Epidaurum intelligit, quæ inter Arcadiã & Elin sita urbs est. Porrò Arcadia & ortum & initium Alphei fluminis habet. Elis iuxta sinus & latiores meatus condita est.* *c* ℂ *Latepotentem.)* εὐρυβίας, *id est, latæ potentiæ Neptunũ hic uocat, & recte. Totũ enim terrarũ orbem ambit, & regna huius mundi in sese Neptunus et Oceanus cludit. Sunt aũt hæc ferè Neptuni epitheta quibus Pindarus cum alijs poëis utitur:*

εὐρυβίας	*Late potens.*
ἐννοσιγαῖος	
ἐννοσίχθων	*Terræ concussor.*
σεισίχθων	
γαιήοχος	*Territenens.*
ποσειδῶν	*Terræ maritus.*
εὐτριαίνης	*Tridente præclarus.*
ὀρσοτρίαινα *uel* ὀρσοτριαίνης	*Tridente concitans.*
κυανοχαίτης	*Cœruleã iubã uel comã habẽs*
εὐρυμέδων *&* εὐρυμεδόντης	*Late regnans.*
εὐρυσθενής	*Ingentis roboris.*
δεσπότης ποντομέδων.	δεσπότης ναῶν.
γῆς τε καὶ ἅλμης μοχλευτής.	ἀνὴρ ἀμφιτρίτης.
ἐννοσίδης. 4. *Pyth. ode.*	ἐλελίχθων. 6. *Pyth.*
πετραῖος. 4. *Pythiorum.*	

d ℂ *Diuinæ Deli speculatorem.) Delos insula est una Cycladum, Apollini sacra, quod in ea primum natus sit Apollo:* δῆλος, *id est perspicua dicta, quod Apollo aspera, difficilia & occulta, plana & aperta reddat, per suum*

quod

quod Deli uigebat oraculum. Stephanus Cynthum, Asteriam, Pelasgiã, Chlamydiam, & ex Nicanore Scythiadam appellatam autor est. θεόδμητον, hoc est, diuinitus conditam Delon appellat, quod quum primum mari tecta esset, Iouis iussu in lucem prodierit. θεόδμητος δῆλος. e ℭ Regium quendam capiti honorem.) λαοτρόφον τιμὰν, honorem populum alentem, hoc est regiũ. Honor enim & amplitudo regis est, subditos suos fouere, tueri, alere, & ab omni iniuria conseruare, honestum & uirtutes apud eundem instituere & protegere: qua de re & Homerus principes ποιμένας λαῶν appellat. f ℭ Vera uox.) ἀρτιεπὴς, uera, sana & apta loquens, ab ἄρτιον & ἔπος.

g ℭ Interrogauit.) μεταλλᾶν, est ordine aliud iuxta aliud inquirere, perinde ac fit in metallis, quæ ab ijsdem uocibus, nempe à præpositione μετὰ & ἄλλο, quod uni metallicæ inuentæ uenæ altera adiaceat, ut est apud Plin. lib. 33. cap. 6. Vbicunque, inquit, una inuenta uena est, non procul inuenitur etiam alia. Et quidem hoc in omni ferè materia: unde metalla Græci uidentur dixisse. Estq; ἀντεφθέγξατο usq; ad ὄρσο, λόγος πρωθύστερος, uel ὑστερολογία. h ℭ Multis communem.) Elin & Olympiam intelligit, ubi ex omni Græcia gentes ad olympiaca spectacula per Herculem posthac erecta confluxere.

STROPHE IIII. COLON XI.

Venerunt autẽ ad celsam [a] alti Cronij rupem, ubi [b] duplicem illi uaticinij thesaurũ tribuit, ex eo quidem tempore uocem audire mendaciorũ expertem. Et si quando opere confidens, uenerandum [c] Alcidarum germen Hercules ueniat, ac patris celebritatem, multitudine hominum perfrequentem, ritumq; maximum certaminũ condat, [d] tunc in summa [e] Iouis ara mensam uaticinio accommodam ponere iussit.

a ℭ Alti Cronij.) De Cronio Pisæ promontorio suprà dictum est. Hic Cronij rupem, pro ipso Cronio monte, uel pro quinquennaliũ ludorũ loco accipit per periphrasin. b ℭ Duplicem uaticinij thesaurum.) Geminum uaticinij thesaurum, quorum primus, quod iam tum statim Apollinis audiret oraculum, tum quod posthac Hercule instituente quinquennalem panegyrin, mensam diuinationi & responsis destinatam poneret in Olympia, cui eius nepotes

ἀλκαϊ-δῶν.

& successores præessent. c ¶ Alcidarum.) Græce ἀλκαϊδᾶν pro ἀλκαϊδῶν dorice, hoc est, posterorum Alcæi, uel ab Alcæo propagatorum. Est autem Alcæus auus, Amphitruo pater Herculis. d ¶ Tunc.) τόκα pro τότε δωρικῶς. Erat autem oraculi locus Olympiæ, cuius princeps primus Iamus, ubi per ignem futura coniectabant, qua diuinatione deinceps Iamidæ perpetuò sunt usi. Victimarum enim pelles igni imponentes, ex ijs uaticinabantur. Sunt qui adfirment, è conscißis uictimarum pellibus futura prædixisse. Si enim scissuræ rectæ forent, læta, sin obliquæ, tristia denũciabant.

e ¶ Iouis ara.) Ioui & Neptuno primam dicatam, inter sex, aram fuisse, quinta præcedenti ode annotatum.

ANTISTROPHE, COLON XI.

Quamobrem per celebre Iamidarum genus
» apud Græcos uel diuitiæ consequebant̃. [a]Adeò
» quibus uirtutes charæ sunt nobiles fiunt. Suum
» quenque opus ostendit. [b]Momus aũt præ alijs
» inuidentibus imminet ijs, [c]quibus aliquando ra-
» ptis ad cursum, uerenda primum gratia [d]glorio-
» sam formam [e]adstillat. [f]Proinde Cyllenen Arca-
diæ montem accolentes [g]affines tui

EPODOS, COLON XIIII.

[h]Mercurio deorum legato, [i]supplicibus, multisq́; sacrificijs admodum religiose litarunt.

a ¶ Adeò quibus.) Gnome est, qua rationem reddit, quur diuitias & honorem Iamidæ sint consecuti. Quæ tametsi ad Iamidas proprie pertinet, generatim tamen cunctis mortalibus attribui potest. Vtitur autem pulchra gradatione in his gnomis. Virtutes sunt causa honorum & diuitiarum: diuitiæ uirtutibus iunctæ sunt causa præclarorum operum, insigniumq́; facinorum: præclara facta sunt causa inuidiæ: non quod ipsa mali sint origo, cæterum malo genio ducti homines, ac peruersæ mentes, non possunt ferre alterius felicitatem. Arguit ergo & indicat maligna corda, aliorũ felicitas, perinde atq; Horat. etiam cecinit: Inuidus alterius rebus macrescit opimis.

b ¶ Momus.) Somni noctisq́; filius, Momus deus est, qui licet ipse nihil fingat, aliorum tamen quantumuis præclara opera carpit & calumniatur. Vnde

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

de prouerbium, Momo satisfacere, pro calumnia, pro reprehensione accipitur.

c ℂ *Quibus aliquando.*) Periphrasis uictorum. Est autem suprà annotatum uel à Pindaro, oportuisse currus duodecies in Olympico certamine rotari.

d ℂ Formosam gloriam.) εὐκλέα μορφὰν, celebrem gloriam: nam hilares, læti & fauorabiles ob uictoriam Olympiacam uictores redduntur.

e ℂ Adstillat.) ποτιστάζει, adstillat. Metaphorice, efficit, parit.

f ℂ Proinde Cyllenen.) Laus à maioribus Agesiæ matris. Cyllene uel Cyllenus mons est Arcadiæ Mercurio sacer: hinc Cyllenius heros Mercurius Virgilio est. Ouid. I. Metamorph.

Mænala transieram latebris horrenda ferarum,
Et cum Cylleno gelidi pineta Lycæi.

g ℂ Affines tui.) μάτρωες ἄνδρες, affines & maiores à matre.

h ℂ Mercurio.) A pietate in Mercurium, maiores matris Agesiæ laudat. Proinde Mercurio et Ioui acceptā referendā uictoriā adserit. i ℂ Supplicibus sacrificijs.) λιταῖς hoc loci adiectiuū est, non ut suprà & in nono Iliad. substantiuum, uel etiam proprium. Stephanus à nympha Naide Cyllene montem appellatum tradit, ibiq; merulas albas nasci, nec usquam alibi tales, uariasq; uoces ædere: noctu ad lunam facilius quàm die eas capi.

O Agesia, Sostrati nate, qui certamina præmiorumq; sortem tenet, ac strenuam Arcadiam honorat Mercurius, is & [a]cum grauiter tonante patre tuam felicitatem perficit. [b]Gloriam quandam habeo in lingua [c]acutæ cotis, quæ me non inuitum attrahit pulchre fluentibus spiritibus: auia mea [d]Stymphalica florida Metope,

a ℂ Cum grauitonante patre.) Iouem patrem grauitonantē. Sunt aūt hæc ferè Iouis epitheta. Primum tamen decadem uocum, qua uetustas ipsum Iouem intellexit, perinde ac Vrbanus è ueteribus digeßit, subijciemus:

ζεὺς	ζὴν	δεὺς	βδεὺς	ζάν	Iupiter.
ζὴς	ζὰς	δὶς	δὴν	δάν.	

Iouis epitheta ergo sunt hæc propemodum:

εὐρυόπα	βαρυόπα	ἐλατὴρ βροντᾶς
στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανις		σωτήρ
φύξιος	πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε	
πόσις ἥρης	βαρύγδουπος	ὑψιβρεμέτης

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

μηλιέτης	ἀγκυλομήτης	νεφεληγερέτης
εὐρυόπης	τερψικέραυνος	βροντησικέραυνος
αἰγίοχος	πανομφαῖος	ἀστροπηκτής
φίλιος	ξένιος	ἑταιρεῖος
ἐφέστιος	φαναῖος	ὕπατος κρειόντων
λήκιος	ἑλλάνιος	βασιλεὺς θεῶν
ἀργικέραυνος	ἐλευθήρ	ὀλύμπιος
λύκαιος	αἰθέρι ναίων	γενέθλιος
ἐλευθερίης	φοινικοστερόπης	αἰολοβρόντης
μειλίχιος	ὀλύμπιος ἡγεμών	ὀρσοκτύπος
ἄλτιος	ἠλεῖος	ὀλύμπιος ἡγεμών
ἐρίγδουπος	ἐγχεικέραυνος.	

b ℂ Gloriam habeo.) Allegoria eſt, qua Lyrices & Muſices ſuæ præſtantiam modeſte laudat & uerè poëta, ut animaduertat Ageſias ſeſe non uulgaribus, ſedenim ſummis, optimis, præclariſsimis per Pindarum præconijs auctum iri. Tum patriam ſuam Thebas huiuſmodi eſſe, ut quæ eximia ingenia proferat: cuius è fontibus, cuius tutelaribus numinibus haud pœnitendum hoc poëtices decus acceperit, quo cōmodum quos uelit ornare poßit. c ℂ Acutæ cotis.) Per acutam cotem iudicium ſuum & ingenium intelligit poëta, quo æque atque cos ferrum acute & abſolute, quidquid in manus ſumpſerit, perficere poßit. Appellat autem canoram cotem, reſpiciendo ad lyram ſuam. Nam omnia eius poëmata ad citharā & tibiam decantata ſunt, ut monet hypomnematiſtes. Ipſa cos, ipſe animus meus, iam antea uolentem me pertrahit ad pulchre fluentes flatus, id eſt ad ſonos, ad cancionem, ad hymnum. Proinde hæc allegoriæ huius ſumma eſt: Mihi à maioribus meis, à genere, à matre, à patria inſitum eſt ut Muſica & lyrice claream. Auia, inquit, mea Stymphalica florens belle Metope, bellicoſarū Thebarum matris meæ mater, inſtar acutæ & argutæ cotis in lingua mea eſt: illa me ad dulciter fluentes ſpiritus, ad ſuaueis tibi decantandos hymnos ô Ageſia permouet, imò pertrahit. Atque ut hæc penitius intelligantur, hiſtoria ex interprete eſt adijcienda. Metope filia fuit Ladonis fluuij, uxor aūt Aſopi Thebani amnis, è quo filiam Theben peperit, qui cum urbs idem nominis obtinet. Pindarus ergo Thebis oriundus Metopen auiam ſuam, id eſt, patriæ ſuæ matrem appellat. d ℂ Stymphalica.) Stymphalus Arcadiæ ciuitas, cuius filiam Metopen facit poëta, ut quæ ortum ducat ex Ladone Stymphalum præterlabente. Stymphalica igitur Metope eſt, id eſt Arcadica. Iam & hoc ſe debere maioribus Ageſiæ innuit, quandoquidem & ipſe

Stymphalus Arcadiæ metropolis

ipſe Arcadicus, quantum ad matris ſuæ maiores attinet, extiterit.

STROPHE V. COLON XI.

Quæ[a] cædentem equos [b]Theben peperit, cuius amabili aqua [c]ſitim meam reſtinguo, uiris iaculatoribus uarium hymnum plectens. [d]Excita nunc ſocios Aénea: primũ quidem, ut laudibus efferant Iunonem Partheniã: deinde agnoſcant, an ne uetus opprobrium ueris rationibus effugerimus, [f]Bœoticam ſuem. [g]Es enim nuncius rectus, [h]comptarum Muſarum ſcytala, [i]dulcis crater bene ſonantium carminum.

a ℂ Equos cædentẽ.) Id eſt, equeſtrem. πλάξιππον ἀ πλήσσω ferio, & ἵππος equus. α factum eſt ex η dorice. b ℂ Theben.) Theben Nympham ſeu fluuiũ, uel ipſam etiam patriam intelligit. c ℂ Sitim reſtinguo.) Sitim reſtinguere, eſt ἀλληγορία. Id eſt, cuius ego Thebes ſum ciuis, in qua ego ſpiritũ duco. d ℂ Excita nunc.) Aeneas Pindari chorodidaſcalos, hoc eſt chori inſtitutor erat, quo publice utebatur Pindarus, ut ſua poëmata doceret, cumq; alijs ea pſalleret: quandoquidẽ ipſe adeò tenuis uocis erat, ut pro dignitate, ſua recitare nõ poſſet. quod plures alij poëtæ, quũ canora & arguta uoce pollerent, per ſeſe ipſi faciebãt, choros nempe docentes. ὄτρυνον ἑταίρους, id eſt, concentores tuos adhortare, alacres illos redde ad cantandum tecum, & ut Iunonem tecum Partheniam laudent. &c. e ℂ Iunonem Partheniam.) Quia Arcadiæ mentionem fecit, ideo & Iunonem Partheniã, hoc eſt, Arcadicã recordatur: à Parthenio enim Arcadiæ monte Parthenia uocatur. f ℂ Bœoticam ſuem.) Βοιωτίαν ὗν. Hyantes gens priſca & barbara in Bœotia fuit, quos propter inſignem & inertiam & barbariem & omnis liberalioris inſtitutionis ignorantiam quidam proſcindentes, corrupto nomine quemlibet eorum ὗν, id eſt ſuem appellabant: ut inde Βοιωτία ὗς in prouerbium abierit, quo inertem & ignauum, neque literarum, neque nandi gnarum, notarunt. Inſtitue ergo chorum ô Aenea, ut canat Partheniã primum Iunonem, deinde ita canat noſtra poëmata, ut auditores & ſpectatores intelligant nos non eſſe amuſas, ut prouerbium habet, ſues. g ℂ Es enim nuncius rectus.) Laus Aeneæ chorodidaſcali, à facili. Haud difficulter chorum inſtituere potes, es enim nuncius rectus, hoc eſt, hoc meo nomine recte, bene &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

pulchre efficere potes, quandoquidem sis ipse & literarum & Musices peritissimus. Nam hoc est, quod subijcit: h ❡ *Comptarum Musarum scytala.) Ingenti præconio effert Aéneam chori magistrum, scytalam Musarum appellans, hoc est ueluti secretorum Musarum conscium, ac talem quem sibi Musæ deligant, si cui secreta sua & sacramenta indicare uelint. Metaphora est prouerbialis, sumpta ab adagio, Scytala Laconica. Et licet ex Gellio hoc ipsum peti poßit, è Pindaricis tamen scholijs adnectã. Lacedæmonij si quando Harmostis suis ad aliquam urbem mißis, secreti quicquã indicare uellent, non fidebant chartæ, cæterũ talem celandi consilij sui rationem inibant: deradentes lignum teres, trium uel quatuor cubitorũ, in duas partes findebant, alterã imperatori peregre agenti dabant, alterã ipsi sibi retinebant. Significaturi igitur aliquid duci exercitus, tenue quoddam & angustum lorum uirgæ seu tereti baculo suo dimidiato obuoluebant, eoq; pacto quæ uellent inscribebant. Resolutum itaq; lorum confusas quasdam notas subindicabat, quas nemini cognoscere poßibile erat. Lorum ergo tale imperator acceptum per Laconum nuncios, suo quod penes sese habebat circumuoluebat tereti bacillo, moxq; Laconũ suorum & mandata & consilia dignoscebat. Huiusmodi itaque lorum, quo epistolæ uice Lacedæmonij utebantur, σκυτάλη, hoc est scutica dicebatur, à σκῦτος coriũ. Alij sic interpretantur, quod Lacones latas scuticas habuerint, quibus inscripserint consilia sua ad Harmostes, easq; coriaceo uasi inclusas & obsignatas transmiserint. Aeneas igitur est rectus angelus & scytala Musarum, hoc est Musices peritißimus, & literis ornatißimus, ut Musis, Apollini & Charitibus adeò gratus sit, ut si quid recte curatum uelint, ei demandent.* i ❡ *Dulcis crater.) Crater uini est amplum poculum, à κρατέω capio, teneo, ut poëta ob oculos ponit, dum inquit, Crateres magnos statuunt. Hic insigni metaphora, pro uase, imo pro promo & condo dulcisonarum odorum. Perinde ac si dicat: Quemadmodum crater dulcißima uina & condit & promit, quæ conuiuas exhilarent, sic tu non uina, mi Aenea, sed suauißimas odas contines apud te, & chorum sonare doces. Qua laude quid magnificentius Musico dici potuit? eo quî augustius uel eruditißimus quisque prædicari quiret?*

ANTISTROPHE, COLON XI.

Iube etiam ut ne obliuiscantur Syracusarum, & [d]Ortygiæ, quam Hieron puro sceptro gubernans, & recta consulens, [b]rubros pedes habentem [c]Cererem ueneratur, filiæq; eius Proserpinæ,

næ, [d] curru albos equos habente inuectæ Anaca-lypteria celebrat, Iouisq́ Aetnæi fortitudinem. [e] Suauiloquæ ipsum lyræ & cantus [f] nouerunt. [g] Ne quatiat oro felicitatem eius futurũ tempus, uerum dextro adfectu & [h] hilari mente Agesiæ laudem suscipiat.

Commoratur in Apostrophe ad Aeneam chorodidascalum, in cuius persona interim ipse uates Hieronem *regem* σύγγονον *Agesiæ cõmendat, propterea quod & ipse Agesias Syracusanus sit à parente Sostrato.* a ℭ *Ortygiæ.)* Ortygia *insula est ante Syracusas, cuius* Hieron *rex erat.* Et *quia Syracusanus esset Agesias à parentibus, meminit iuxtà & Syracusarum & Ortygiæ, quibus iam tum dominabatur* Hieron, *et ipse* Olympionices, *honorifice.* b ℭ Rubros pedes.) φοινικόπεζαν *Cererem appellat.* Quid *coloris sit, & quomodo fiat, ex nigro uel opaco & lumine, ex Aristotele in superioribus indicatum: hic tamen pro flauo accipit: seges enim matura flaua est.* Per *epitheton ergo ad inuentum* Cereris, *fruges nimirum respicit.* c ℭ Cererem.) δημήτηρ Ceres. Dores *dicunt* δαμάτηρ, ἀ δᾶ, *quod* Doriensibus *terram significat, &* μήτηρ *mater, ceu terræ frugum mater.* Ita *scholia* Theocritica. *Adumbrat uberem frugum in Sicilia prouentũ, quo nomine Siciliam* Cicero *in* Verrinis *extollit.* d ℭ Curru albos equos.) λευκίππου. *Cereris festa,* Demetria, Thesmophoria & Eleusinia *Græcis dicuntur.* Filiæ *eius* Proserpinæ Theogamia, *hoc est diuinæ nuptiæ celebrantur, quod scilicet* Plutoni *ducta sit: &* Anthesphoria *in Sicilia aguntur, autore* Iulio Polluce. Theogamia *uero &* Anacalypteria *idem esse solennitatis genus ex interprete, &* Hesychio *colligitur, qui* Anacalypteria *uocat, quando tertio die sponsa ex ædibus parentum sit ducta: ab* ἀνακαλύπτομαι, *id est, reuelor, quod tum reueletur sponsa & puella, quæ antea domi clausa manserit.* λευκίππου *autem ideo dicit, quod raptam à* Plutone *Proserpinã filiam mater* Ceres *diu quæsitam, ac tandem curru albos equos submissos habente repertam, in cœlum ad* Iouem *reduxerit.* Scholia. e ℭ *Suauiloquæ.)* Hoc *dicit cum propter superiorem primum, quo celebratus est, hymnum, tum etiam quod Musices arte claruerit, id quod eadem prima ode exprimit,* ἀγλαΐζεται δὲ μουσικῆς ἐν ἀώτῳ. f ℭ Nouerunt.) γινώσκοντι *est pro* γινώσκουσι, δωρικῶς. g ℭ Ne quatiat.) εὐχὴ *est uel precatio.* Vtinam *non infringat, uel præsens uel ullum futurum tempus* Hieronis *felicitatem, in qua perseuerans*

λευκίππου

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

hilari fronte Agesiæ laudem excipiat. Hoc ideo precatur, quod Hierō maior sit, utpote rex Syracusarum & Ortygiæ. Agesias uero etsi Syracusanus quantum attinct ad parentes, non regis tamen filius fuit, quanquā imaginibus etiam maiorum suorum clarus haberetur, uates iam existens Olympicus. b ℭ *Hilari mente.)* εὐκράτοις φιλοφροσύναις, τουτέστι ἐπ᾽ ὀράσῳ εὐθυμίᾳ, *amabili iucunditate, amico affectu, tranquilla felicitate.*

EPODOS, COLON XIIII.

[a]De domo ad domum, à Stymphalijs muris uenientem, [b]matrem pecoris diuitis Arcadiæ relinquentem. [c]Atqui prosunt agitata surgentibus nocte procellis duæ è ueloci naui proiectæ anchoræ. [d]Deus autem horum & illorum sortem undique cum gloria perspicuā efficiat. O cui maria curæ sunt Neptune, Agesiam amans rectum oro nauigium extraq; periculum dona, [e]Amphitrites aureum colum gestantis coniux, meorum uero hymnorum adauge permulcentem florem.

Allegori ca cōparatio.

a ℭ *De domo ad domum.) Suscipiat hilari affectu laudem Agesiæ inquam, uenientem de domo ad domum, hoc est, ab una patria ad alteram, de Arcadia Syracusas. Interpres monet prouerbiū esse de ijs, qui de eodem ad idem proficiscuntur.* b ℭ *Matrem pecoris.) Periphrasis est Stymphali, quæ mater est urbium Arcadiæ, metropolis & urbium excellentissima. Arcadiam* εὔμηλον *dicit, id est, abundantem ouibus, diuitem pecoris, ab* εὖ & μῆλον, *quod omnis generis quadrupedia significat, maxime uero ouem, tum fructus arborum quarumlibet, præcipue uero pomi.* c ℭ *Atqui prosunt.) Gnome est allegorica, qua laudat duas patrias Agesiam agnoscere. Perinde ac in tempestate duæ anchoræ marina petra & littore detentæ, nauim ne uentis cedat, seruant, ne confringatur: ita duæ patriæ alumnum suum amplectentes, retinent, illustrant, decorant. Potest & hæc gnome uel ad duos fidos amicos, uel quæcunque duo salubria, ad pharmaca, ad uicinos, idq; genus alia referri.*

εὔμηλον.

ἀπεσκίμφθαι *præteritum aparemphati, sicut* τετύφθαι, *à uerbo* σκίμπτομαι *fulcio, quod à nomine* σκίμπους *deducitur. Est autem præteritū pro præsenti infinitiuo explicandum, hoc pacto: Bonæ sunt duæ anchoræ proijcere, hoc est ad proijciendum, ad fulciendum, ad firmandum, uel ut firmentur.*

ἀπεσκίμφθαι.

Deus

d (Deus autem.) Peroratio est, qua & Agesiæ ab utraq; patria Stymphalo & Syracusis, læta euenire precatur: & Neptunum, ut cum Agesiæ nepoti eius, tum hymnis suis secundiorem fortunæ auram donet, rogat.

e (Amphitrites.) Amphitrite uxor est Neptuni: auream colum, ut regina, gestat. Pro mari Homero Odyss. α. & primo Metamorph. accipitur.

DIAGORAE RHODIO PVGILI, QVI uicit LXXIX Olympiade, ODE VII.

STROPHE I. COLON XI.

[a]T si quis à diuite manu phialam acceptam ridentem intus uitis rore donet nouo genero unà cum uino offerens, ab una [b]ad alteram domũ transferendo, aureum omnino [c]facultatum uerticem, [d]symposij oblectationem, qua simul honoret affinitatem suam socer, & ita præsentibus amicis eo munusculi æmulatorem reddat sponsum unanimis genialis tori:

ANTISTROPHE, COLON XI.

Sic ego [e]nectar [f]suapte sponte fluens, Musarum donũ, brauij latoribus mittens, dulcẽ animi fructũ, exhilaro Olympios, Pythiosq; uictores.

ENARRATIO.

Hactenus qui equis, curribus equis & mulabus ductis uictores euaserunt, prædicauit: Nunc eos qui pugilatu, lucta, & id genus alijs certaminibus uicerunt, efferet. Quando, & qua Olympiade Diagoras uictor euaserit, pugilem agens, epigrapha testatur. Quanto uero sit in precio hæc ode habita, Gorgon in Scholijs tradit: argumento enim est, ut idem ait, quod aureis literis in Lunaris Mineruæ templo consecrata conspiciatur. Fuit autem Damageti Rhodij filius Diagoras, de quo hæc memoriæ prodita sunt, quod Olympiæ steterit Diagoræ simulacrũ, post Lysandri imaginem, cubitorũ quatuor, digitorũ quinq;, dextram extendens manum, sinistram ad sese inflectens. Hunc sequitur Dama- Argumentum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

getus senior ille liberis suis pater, cui idem cum auo nomen erat, quinquertio insignis, & ipse cubitorum quatuor, minor autem patre digitis quatuor. Hos iuxta stabat Dioreus frater pugil, & ipse quinquertio insignis. Tertius post illũ Acusilaus, sinistra lorum pugilatorum tenens, dextram ueluti ad orationẽ expandens. Et illi sanè uictoris Damageti filij, in columnis unà cum patre suo conspiciuntur. Post illos & nepotes eius uictores duo: Euclon pugilatu Andronem uincens, deinde Pisirrhothius & Lelegetes qui eodem die uictoriã cum patre in Olympijs ludis adepti sunt. Non longo post tempore fama est filiam Diagoræ Aristopatÿram Olympiam uenisse, petijsseq; ab Hellanodicis, hoc est, certaminũ arbitris, ut eam ad spectaculũ admitterent: qui dum eam prohibentes, iuxta legem suam dicerent, mulierẽ non decere, ut gymnicum agonem spectet: respondit, se alijs haudquaquam fœminis parem esse, sed quiddam habere excellentius cæteris, nempe maiorum se uirtutibus munitam: iuxtaq; & patris & fratrum statuas commonstrauit. Quo uicti Hellanodicæ, legis soluta consuetudine, Aristopateiræ spectandi fecere copiam. Porrò quod aureis literis transscripta hæc ode, Mineruæ dicata fuerit, & in Pindari & Diagoræ honorem factum est. Laudat autem Diagoram, à patria Rhodo, ab Olympia uictoria, à patre Demageto, à maioribus Rhodiorum, Tlepolemo præsertim, ad quem genus suum refert Olympionices. Hic in Tlepolemi rebus gestis explicandis, ad partũ Mineruæ digreditur, & ad ortum Rhodi insulæ. Postremo à Nemea, Isthmia, Atheniensi, Argiua, Arcadica, Thebana, Aeginetica, Pelleneaq; uictorijs. Tandem uoto cludit. a ℂ Vt si quis.) A comparatione orditur, eaq; pulcherrima, ut semper in exordijs eximius est. Quemadmodum, inquit, pater sponsæ, generum suum aurea phiala, quam ei in conspectu conuiuarum dono dat, exhilarat, estq; in causa, quur arctiori amoris uinculo erga sibi desponsam rapiatur: sic ego uictoribus Olympicis, aliorumq; Græciæ certaminum potitis, nectar merum dono. Est & obseruandum in comparatione, quod uinum uitis rorẽ metaphorice definiat, & quod κᾶδος pro κῆδος affinitatẽ appellet. Est enim τὸ κῆδος πολύσημον, ut Nicandricus hypomnematistes affirmat, in principio θηριακῶν, explicans uersum

ἀπροϊδῆ τύψαντα, λύσιν θ' ἑτεραλκέα κήδευς. Tria, inquit, κῆδος significat: cognationem ex affinitate, solicitudinem, & malum. Nicandro ergo eo loci malum significat, Pindaro hic affinitatem. d ℂ Ad alteram domũ.) De domo ad domum paroemia, præcedenti ode indicata est. οἴκοθεν οἴκονδε.

c ℂ Facultatum uerticem.) Propter aurum, phialam auream rerum, hoc est, bonorum uerticem uel summitatem & culmen uocat, quod aurum in diuitijs & metallis sit longe præstantißimum. d ℂ Symposij oblectationem.)

nem.) χάρις hic oblectatio & iucunditas eſt, dum inquit, συμποσίου χάριν. Nectar à νη ſteretica uocula, & κτείνω occîdo, deorum immortalium potus eſt, ſicut ambroſia cibus. Vtroque æternitas, deorumq; immortalium incorrupta eſſentia pulcherrime adumbratur. Atqui nectar odas ſuas nominat Pindarus. f ℂ Suapte ſponte fluens.) χυτὸν pro αὐτοχυτὸν, per ſeſe fuſum, uoluntariũ, purũ, ἄκρατον, nõ dilutũ, ideſt præſtantiſsimũ hymnũ.

Felix ille quẽ bona fama detinet. Aliàs alium [a]gratia uiuificans reſpicit cum ſuauiſona quidem [b]cithara, uarieq; reſonantibus [c]tibiarum uaſis.

Gnome eſt, qua illos felices prædicat, quorum uirtutes, resq; inſigniter geſtæ, præclaris poëtarũ monumentis atque adeò literis celebrantur: paraſceuen ita faciens ad inſequentem Diagoræ laudem. a ℂ *Gratia uiuificans.)* ζωθάλμιος *compoſita uox à* ζωὴ *uita, &* θάλλω *floreo.* χάρις ζωθάλμιος, *id eſt gratia uitam floridam & amœnã reddens. Metaphorice per eam gratiam poëtices, & literarum uim & præconia intelligit.* b ℂ *Cithara.) Adiungit citharam & tibiam, quandoquidem poëmata eius ad lyram & ad tibias, ut antehac indicatum, decantabantur.* c ℂ *Tibiarum uaſis.) Periphraſis eſt. Simpliciter enim tibiam ſignificat per uaſa ſeu foramina tibiarum, ſeu organa.*

EPODOS, COLON XIII.

Et nunc [a]per utraq; unà cum Diagora deſcendi, laudans marinã Veneris filiam, Solisq; uxorem [b]Rhodon, [c]bello longe ualentem, ut [d]fortem & magnum uirtute uirum, [e]prope Alpheum coronatum, & prope [f]Caſtaliam [g]pugilatoria propter munera extollam, patremq; ſimul Damagetum, cui iuſtitia cordi eſt, [h]qui [i]cum Argiua multitudine [k]treis ciuitates complectentem inſulam, apud [l]Embolum amplæ Aſiæ habent.

a ℂ Per utraq;.) ὑπ' ἀμφοτέρων, *per utraq;, uel cum utriſque, cithara & tibijs.* b ℂ *Rhodon.) Rhodus inſula eſt celeberrima, quã & Ophiuſam & Aethræam olim appellatam Stephanus teſtatur. Eſt aũt Pindaro in more, ut à Nymphis ciuitates inſulasq; appellet, et econtra. Sic hoc loco per Rho-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

don Nympham, Venerisq; filiam, Apollinis Nympham, seu sponsam, seu uxorem intelligit, insulam pariter per idem nominis accipiens, quam ποντίαν dicit, quandoquidem in mari sit sita. Proinde alij aliam Rhodi Nymphæ genealogiam recensent. Asclepiades, Amphitrites & Solis filiam facit. Quidam ita secernunt, ut marinã filiam, ad insulam Rhodon referant, Solis uero Nympham ad heroida. Fertur enim, quod cum Nymphã adspexisset, deperierit eam Apollo, ac in cognomine Nymphæ insula, cum ea rem habuerit. Herophilus Neptuni & Veneris filiam ait. Epimenides Oceani gnatam dicit, unde etiam cognominatam urbem. Sunt qui adfirment, propterea eam ῥόδον, id est rosam appellari, quod insigneis rosas proferat, seu quod rosetis luxuriet Rhodus. Cæterum & urbem & insulam clarißimam esse, quæ sæpe damnum dederit Turcæ, & ipsa rursum fecerit, plus satis uerum, Christianis adeò compertum.

c ℭ Bello longe ualentem.) εὐθυμάχαν, rectà pugnantem, intrepidum & strenuum significat, qualem describit Homer. Iliados ν. dum inquit:

τοῦ δ᾽ ἀγαθοῦ, οὔτ᾽ ἄρ τρέπεται χρώς, οὔτε τι λίην
ταρβεῖ. ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ.

δαῒς ἀντὶ πολέμου.

d ℭ Fortem uirum.) Ipsum Diagoram. e ℭ Prope Alpheum.) Id est, Olympiaco certamine. f ℭ Castaliã.) Fons est Castalia prope Pythonẽ Apollinis urbem: pro Pythijs ludis accipit poëta, κατὰ μετωνυμίαν. g ℭ Propter pugilatoria munera.) Id est, coronam quam ex Pythia uictoria per pugilatum adeptus est. h ℭ Qui.) Diagoras & Demagetus. i ℭ Cum argiua multitudine.) Scilicet per Tlepolemum Rhodum traducta, ut subinde explicabitur. k ℭ Tres ciuitates.) Periphrasis est Rhodi, insula tres ciuitates complectens. Continet autem Rhodus tres urbes, nempe Lindum, Ialysum & Camirũ, perinde ac Homerus etiam testatur in Βοιωτίᾳ,

Munera pugilatoria.

οἳ ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,
λίνδον ἰηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα κάμειρον.

l ℭ Embolum.) Rhodus è regione Lyciæ sita est: iuxta Lyciã uero oppidum est Arycadne: proxime quod templum quoddam est Embolum primo uocatum, ob loci situm: latis enim adiacentibus petris in acutum tendit regio, instar acuti nauigij, quod Græci ἔμβολον dicunt. Nunc uero Trieris, id est, triremis ob eandem causam nominatur: quandoquidem eius positura loci, naui nõ sit dißimilis. Apud Embolum ergo, id est Lyciam, figuram emboli, quod est acuti nauigij genus, constituentem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE II. COLON XI.

[a] His autem qui à Tlepolemo originem duxerunt, puta latepotenti Herculis generi, communem præconiorũ ſermonẽ proferre uolo. Quod ad patrem attinet, ex Ioue, quod ad matrem, ex Aſtydamia Amyntoris filia initium ſumere contendunt. [b] Circa humanam porrò mentem innumeri errores pendent. [c] Confieri tamẽ nõ poteſt,

ANTISTROPHE, COLON XI.

Vt id quod in præſentia, in poſterum etiam alicui præſtantiſsimum reperiatur.

a ℂ *His autem.) Rhodios quantum ad patrem attinet* Iouis *filios facit* Pindarus, *quod ad* Tlepolemum *genus ſuum referant, qui erat filius* Herculis, Hercules *autem* Iouis. *Quantũ ad matrem attinet, ab* Amyntore *illos deducit, repugnans* Homero *in* Catalogo *nauium, qui* Aſtyochen Tlepolemi *matrem adfirmat. Enimuero* Hypomnematiſtes, *in hiſtoriographum* Achæum *inci-diſſe* Pindarum *ait, qui eo genealogiam* Tlepolemi *ordine texit:* Hyperochi Eurypylus *filius eſt,* Eurypyli Ormenus, *cuius* Pheres, *cuius* Amyntor, *cuius* Aſtydamia Tlepolemi *mater. Quin & ipſe* Amyntor *genus ſuum ad* Iouem *reducit. Porrò* Homeri *locus eſt huiuſmodi de* Tlepolemi *matre:*

ὃν τέκεν ἀστυόχεια βίῃ ἡρακληείῃ.
τὴν ἄγετ' ἐξ ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ σελλήεντος,
πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.

b ℂ *Circa humanam porrò mentem.) Prupergaſian hac gnome facit, ad inſequentem* Tlepolemi *errorem, quo* Licymnium *fratrem auiæ ſuæ ſed nothum, interemit. Humanæ mentes innumeris erroribus inuolutæ & obrutæ ſunt: proinde nõ mirum ſi quippiam à* Tlepolemo *ſit admiſſum imprudentius.*

c ℂ *Confieri non poteſt.) Sententiam ſententiæ attexit. Hoc eſt, fieri non poteſt, ut fortuna alicui eadem ſemper permaneat, ut fixa & ſtabilis felicitas hic hominem excipiat. Nam qui iam ſtatus homini lætus eſt, poſt paucos dies immutari poteſt: quæ conditio moleſta & ingrata eſt, in iucundam breui tempore uerti poteſt: perinde atq;* Tlepolemi *fortuna è triſti & flenti, in lætam & ridentem, dum* Tiryntho Rhodon *uſque ſeceſſit, eſt translata. Id eſt, Ne-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſcia mens hominũ fati ſortisq; futuræ. Neſcimus, inquit, an qua nunc fœlicitate ſtamus, permanſuri in poſterum ſimus: itidem ut Tlepolemus ante errorem & cædem Licymnij fortunatus erat, poſtea uero fuga ſibi ſalutem quærere coactus, calamitatiq; ſubiacere, uſquedum rurſus ex oraculo rex Rhodiorum decerneretur. Atque hanc ſententiam ueluti thema proponit, quod Tlepolemi hiſtoria probat.

[a] Etenim Alcmenæ [b] fratrem nothum, [c] conto duræ oleæ quatiens, ex ædibus [d] Mideæ matris ſuæ uenientẽ Licymniũ occîdit [e] Tirynthi, quam tum inhabitauit [f] bile percitus Tlepolemus. At-
„ qui [g] animi perturbationes uel ſapientibus nõ ra-
„ ro impoſuerũt. Conſuluit itaq; oraculũ Delphis,

a ℂ Etenim Alcmenæ fratrem.) Errorem, in quem incidit Tlepolemus, & peccatum, hic Pindarus ipſe denumerat. Interpres hunc in modum recitat: Tlepolemus, inquit, telo bouem traijcere uolens, in Licymnium Electryonis filium nothum, qui ei è Phrygia Midea natus erat, proiecit, præterq; animi ſui ſententiam occîdit. Hinc declinans odium cædis, Delphis Apollinem conſulit, quomodo ſibi ea expianda ſit cædes. Reſpondet oraculum, ut Rhodum ſe conferat. Verum Pindari ex uerbis colligitur, eum ſponte, uel gloriæ, uel regni affectatione in Licymnium inſurrexiſſe. Homerus hiſtoriam ita canit:

τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα,
ἤδη γηράσκοντα λικύμνιον ὄζον ἄρηος.
αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον, ἀπείλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι
ὑιέες, ὑιωνοί τε, βίης ἡρακληείης.
αὐτὰρ ὅγ' ἐς ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.

b ℂ Fratrem nothum.) Quæſtio hic incidit, quo modo Licymnius ſit nothus Alcmenæ: quæ ſic diluitur. Alcmena Electryonis & Lyſindices, Pelopis natæ, filia fuit legitima: Licymnius autem Electryonis & Mideæ, genere Phrygiæ, illegitimus filius fuit. c ℂ Conto.) τὸ σκᾶπτον pro conto ſude ue accipit. d ℂ Mideæ.) Midea mater eſt Licymnij, & eiuſdem nominis urbs in Argo. e ℂ Tirynthi.) Tiryns Argi ciuitas, unde Tlepolemus oriundus. Hercules inde Tirynthius heros latinis poëtis uocatur. f ℂ Bile percitus.) χολωτεὶς. Commotum regni cupiditate uel æqualis gloriæ inuidia,

Tyrius.

uidia, in cædem Licymnij armatum Herculem Pindarus clanculum ſubindicat, per uerbum χολωθεὶς. g ℂ Animi perturbationes.) Apologiæ uice hanc gnomē interſerit cōtinuæ narrationi, ne quid præter decorū in genere laudis admittat, ne'ue notam Tlepolemo Rhodiorū principi inurere uelle uideatur

EPODOS, COLON XIII.

Quem quidem ex bene olenti templi adyto, iuſsit auricomus Apollo ex [a] Lernæo littore nauim ſoluere, [b] ad mari circumſepta paſcua, [c] ubi quondam deorum magnus rex aureis niuibus rigauit ciuitatem, quando Vulcani organo, ærea nempe bipenni, Minerua ex uertice patris prorumpens, [d] uehementer clamauit, ut cœlū ipſam trepidaret, almaq́ parens tellus.

a ℂ Lernæo littore.) Lernam alij fontem Argi, alij rubetis exuberantem locum dicunt, ubi & hydra delituerit. Alij urbem Argi adfirmāt. Summa, ex Lernæo littore, id eſt ex ipſo Argo. b ℂ Ad mari circumſepta paſcua.) Periphraſis eſt Rhodi. c ℂ Vbi quondam deorum magnus rex.) Amplificat partu Mineruæ. Deorum magnus rex, Iouis eſt periphraſis. Porrò Mineruam è cerebro Iouis naſci, idq́; ſecuri Vulcani, nonnihil myſterij in ſeſe habet, neque quicquam ſimpliciter intelligendum. Quare hoc ipſum paucis explicare tentabimus. Minerua eſt artium & belli dea. Siue igitur artes ipſas, ſiue belli adminiſtrationem & conflictum accipiamus, eadem utrinq; ratio manet. Artes, omnesq́; ingenuæ diſciplinæ, è cerebro, è capite Iouis, è Dei Opt. Max. ſapientia prodeūt. Scimus enim à Deo nobis, ut alia omnia bona, ſic ipſas quoque profluere arteis. Quod autem Vulcanus ſecuri caput Iouis aperit, in partu Mineruæ, quid aliud eſt, quàm quodam impetu, quadam etiam lucta, & ſummo ingenij conatu, artem tandem conquiri? Non per ſomnium enim nobis obrepunt artes, neque ſtertentibus nobis obueniunt: cæterum neceſſe eſt, ut Vulcanus faber ille deorum, cui apud Græcos ab æſtu igni'ue nomen, ſecurim ſuam admoueat, ut eius beneficio Minerua generetur. hoc eſt, quanquam ingenuæ diſciplinæ ex ipſo diuinæ ſapientiæ fonte naſcantur, opus tamen eſt primum ductore, opus eſt magiſtro, ceu apud Lyricos chorodidaſcalo, qui ſuis præceptionibus & inſtitutionibus ingeniū pueri formet, imbuat, erudiat. Quod iam non ad fabuloſam illam duntaxat Mineruam Iouis gnatam pertinet, ſed ad omneis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

qui melioribus diſciplinis incumbūt. Nemo enim unquā ad apicē literarū peruēniet, & ſcientiarū pulcherrimū fructum & ἕξιν adipiſcetur, qui nō bonis ſeſe præceptoribus ſubmiſerit, aut monitis doctiorū geſſerit morē, ac deinde per ſeſe etiā nō ſummo ſtudio, diligentibus excubijs, literis inuigilauerit. Atq; huc nō inepte quadrat, quod grammatici Mineruā dictam putent, quaſi minuentē uires & neruos. Literæ quidem ocium & tranquillitatē requirunt, ſed tale ociū, quod nunquā, ut ille ait, ſit ſine negocio. Arbitratur quidem ignauū uulgus, eruditos & Muſis deditos, ſolo & execrabili ocio torpere, quum interim plus operentur, magis item negocio ſint intenti qui literis inhiant, quàm ulli profecto cerdones: haudquaquā enim uitam ab omni opere atque negocio alienam, eruditi ducunt. Qui illiberalibus artificijs uictitant, & χειροβιωτοὶ ſpiritū ducunt, corporis uiribus potiſſimū laborant, corpore ut in plurimū fatigantur. At qui Muſis ſtudent, & Corycidas nymphas depereunt, plus animo quàm corpore laborant, inq; hunc laborant modum, ut ferè ipſa ualetudinis ratione, diſpoſitone & habitudine, haud raro cognoſcatur ſtudioſus ab inerti, eruditus ab amuſo. Adeò rapit literarum amor ſuos æmulatores, adeò uires illorum exhaurit, adeò adfligit, macerat, abſumit, ut neq; Leander ob ſuam Abydanā nympham, nec Pyramus ob ſuam Thyſben, acrius & uehementius cruciati ſint. Ignis Cupidinis ualde quidem æſtuat, ita ut colorem & formā diminuat amantiū. At non minor flamma ſtudiorū eſt amatores, ut ferè luridi, qui fortius inuigilarint Muſis, eſſe uideantur. Quod ſi literas pingere, characteres ducere, talis ſit labos, ut licet duo eo digiti adhibeantur, totum tamen corpus, Terentiano, non uulgaris eruditionis uiro, autore, eo negocio occupetur: quanto magis qui ſublimia ſpeculantur, præardua tractant, diuina meditantur, ſerijs ſtudijs deditiſunt, uel leuibus etiam, labori intenti ſunt, exhauriuntur, macerunturq;. Hinc aqualiculos quoſdam, Epicuros, parū dare operā Muſis liquet: quomodo enim ſubtilis animi τὸ σῶμα uel σῆμα eſſe queāt? Somnus, deſidia, uoluptates, lautitiæ menſæ, nō peſſima interdum forma conſpicuos interdum homines reddunt, ſed ignauos interim & inertes. E diuerſo uigiliæ, animi ad bona ſtudia alacritas, uariarum illecebrarū contemptus, frugalitas, faciei quidem ſubpallidæ, ſed decentis habitus, ſolertes, gnauos, bonæ adeò frugis homines reddit. Falluntur igitur, qui literas leuem rem, & modica cōſtare opera cogitant. Errant, qui ſtudioſos ocioſam degere uitam rentur. Ex hiſce iam claret, quid poëtæ per Vulcanum & ſecurim, qua caput Iouis diſcidit, ut Minerua tandem prodiret, uelint: operoſam nimirum præceptoris inſtitutionem, & ut Homericè dicam, νηπέιην ἀλεγεινήν. Sed quur cœlum & terra clamorē Mineruæ tremuerunt? an quia cœlum ac terra ſapientia & artibus gubernantur & perſeuerant? Nónne ſum-

ma

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ma ars, maxima ſcientia eſt, firmamentum tot luminibus, tot ſtellis, tot tantiſq; animantibus exornare, motum & continuam reuolutionem, ac ſtatum quibuſdam cũ corporibus tum aſtris addere? Atq; illa eſt ſapientia æterni & immenſi Dei. Quid ergo clamat Minerua? quid uociferatur? quid? Iuſtitiã, æquitatem, iura, leges, ſocietatem humani generis & cõiunctionem, ingenuos mores, præmia uirtutum, pœnas uitiorum: nam & è ſempiterna Dei uoluntate prodeunt, & literis deprædicantur, docentur, proponuntur. Recte proinde tam pium, tam ſanctum, tam neceſſarium, tam cõmodum Mineruæ clamorem, & cœlum & terra reuerentur, timent ac trepidant. Hinc eſt quod poëtæ Mineruã λαοσσόον adpellent, hoc eſt, populorum ſeruatricem, quod præclaris Muſis & reſpublicæ, & humanarum ſtatus rerum conſeruentur. Exime Mineruam ex hoc mundo, tolle literas & literatos ex hoc terrarum ambitu, adime huic uniuerſi centro liberalia ſtudia, nónne cuncta intercident, ac in informe quoddam chaos ruent? ſecumq́; omnis boni, totius honeſti, cunctarum uirtutum materiem ac decus trahent? Hæc de mythologia partus Mineruæ, quantum ad bonas artes attinet. Nunc paucis de Minerua dea belli adijciamus. Quia enim bellum per eos quoq; recte adminiſtratur, qui militiæ & caſtrenſi diſciplinæ, ingenua ſtudia coniunxerint (quales fuere apud Græcos Alcibiades, Themiſtocles, Demoſthenes, Hieron, Ageſilaus, Conon, Nicocles: apud Latinos uero, ut utrinq; ex innumeris paucos adferã, M. Cato, Cn. Pompeius, M. Antonius, Iulius, Auguſtus, Tiberius, Veſpaſianus, Titus, Nerua, Traianus, qui ut in literis ſummi, ſic belli domiq́; & heroës & principes reperti ſunt) nõ iniuria belli etiam dea Pallas ipſa haſtam uibrans, fingitur. Conſilia enim (quæ in bello utranque paginam, ut aiunt, faciunt) ex literis, ex ipſis adeò hiſtorijs prorſum petuntur.
Minerua igitur ut belli dea, ex cerebro item Iouis naſcitur: id eſt, ſapientia adminiſtrandi belli ex Deo eſt. Scientia tamen militaris magno uſu & exercitatione cõſtat: quare Vulcanus ſecuri caput Iouis aperit. Accipiamus iam Iouem pro bellicæ rei initiato, Vulcanum pro eius rei præceptore, hoc eſt, uſu belli: id eſt, ipſe uſus bellicus tyrunculum effingit, & ſibi apparat, donec naſcatur Bellona & ipſa Pallas, id eſt, animus fortis, agilis, ſtrenuus, conſilijs etiam & ſtrategematis præpotens. Cœlum & terra tremunt ad clamorem Bellonæ. Ecquid clamat? quid præter arma? Et quia Iouis filia eſt, ideo arma propter iuſtitiam defendendam clamat. Bella enim propter iuſtitiam geruntur, & ideo armantur in hoſtem copiæ, ut ſua tandem reipub. pax conſiſtat. At uero dum bellum res adeò ſit horrenda, ut nullis uerbis eius calamitas & infelicitas explicari poßit: quid mirum, ſi terra cœlumq́; contremiſcant ad partum & uocem eius, quæ ſit futura præliorum directrix, Palladis? hoc eſt, ad belli præſentiam, conſilium,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ductum, & auspicia. d ¶ Vehementer clamauit.) ἀλάλαξεν, *hoc est, bellicum & hostilem clamorem ædidit.* ἀλαγὴ *enim proprie est hostium in ipso conflictu uociferatio.*

STROPHE III. COLON XI.

Tum & [a] lucem accõmodans mortalibus deus [b] Hyperionides, quod euenturum erat, charis filijs demandauit, ut obseruarent, quo scilicet primi deæ perspicuam aram conderent, honestaq; sacra facientes patri, ac iuxtà filiæ hasta frementi, animum placarent. [c] Virtutem ita & lætitiam
» hominibus iniecit uenerandus [d] Prometheus.

a ¶ Lucem præbens.) Apollo φαυσίβροτος, *apud Homerum* φαεσίμβροτος *appellatur, à* φάος *lumen, &* βροτὸς *mortalis, quod hominibus in hac terra suam lucem cõmunicet. b ¶ Hyperionides.) Hyperionides uero, quod filius sit gigantis Hyperionis, ut est apud Hesiodũ in Theogonia: uel* ἐπιθετικῶς παρὰ τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς εἶναι. *Hortatur, inquit, Apollo charos filios, id est, Rhodios, ut aram recens genitæ Mineruæ extruant, & sacram scribant. c ¶ Virtutem & lætitiam.) Antithesis est inter Promethei reuerentiam, & inexpectatam obliuionis Epimethei nebulam. Præconsultatio prodest, obliuio & ignorantia obest. Atque posteriore de obliuione sententia facit* προπεργασίαν *& parasceuen ad Rhodiorũ inconsideratam mentem & incogitantiam, qua citra ignem sacra facturi Mineruæ, ad arcem conscenderant. d ¶ Prometheus.) Fratres sunt apud Hesiodum in I.* ἡμερῶν καὶ ἔργων, *Prometheus & Epimetheus. Prometheus præconsultorem, Epimetheus postconsultorem, intempestiue prudentem, qui post acceptum damnũ consilium det uel quærat. Iam ille Promethea agit, qui priusquam attentet quicquam ardui, consilio prudentiorum utitur: quique in rebus suis agendis prouidus est & circumspectus. Estq; hic* προμηθέως αἰδῶς *periphrasis: Promethei reuerentia, pro uenerando Prometheo. Significat itaque Prometheus rerum agendarum præmeditationem & prouidentiam.*

ANTISTROPHE, COLON XI.

» Accedit & obliuionis interdum [a] incognita ne
» bula, rectamq; rerum uiam è mentibus aufert.

Ascenderunt

Aſcenderunt itaq; non habentes [b]ſemen ardentis flammæ. Dumq; inſtruunt ſacrificijs igni carentibus aram, [c]multũ illis auri Iupiter, flaua adducta nebula pluit. Ipſa uero artem eis præbuit

EPODOS, COLON XIII.

Cæſia Minerua terreſtriũ omnem, manibus opere præſtantibus obtinere.

a ℭ *Obſcura nubes.)* ἀτέκμαρτον νέφος, *inexpectata, obſcura, incerta, infinita, non euidens: ab* α *priuandi uocula, id eſt ſine, &* τέκμαρ, *quod, ut Ariſtoteles in arte Rhetorica teſtatur, apud ueteres idem quod* πέρας *erat.* *b* ℭ *Semen.) Semen ardentis flammæ, eſt ignis.* *c* ℭ *Multum auri.) Præmium cultus Mineruæ, eſt aureus imber & artes. Minerua, bonæ literæ, cultores ſuos alunt & ditant.*

Vici ergo Rhodiorum urbis, [a]opera animantibus terræ ſimilia ferebant, eratq; ingens gloria.
» [b]Docti autem ſapientia maior & certior eſt. [c]Fe-
» runt præterea priſcæ hominũ fabulæ, nuſquam, quum Iupiter & immortales dij inter ſeſe terram diuiderent, in alto pelago Rhodon apparuiſſe, cæterũ in marinis profunditatibus occultatã eſſe

a ℭ *Opera terræ animantibus.) Rhodios ſtatuaria quidem arte inſignes redditos, unde & plurimas ſint conſequuti opes, oſtendit, ac nõ minimam adepti famam.* *b* ℭ *Docti autem.) Gnome eſt, qua rationem reddit quur ſint ingens conſecuti decus per ſtatuariam. Docti enim, inquit, ſapientia & maior eſt, & ſine dolo. quaſi dicat: Mon mirum quod Rhodij celebres ſint redditi per ſuam ſtatuariam, quandoquidem Mineruam deam habuerint eius artis magiſtram, per quam fieri non potuit, ut artis laude fraudarentur, quam à tanta præceptrice didiciſſent.* *c* ℭ *Ferunt præterea.)* φαντί. *Hactenus abſoluit parecbaſin de partu Miueruæ ex cerebro Iouis: de cultu Rhodiorum, quo Mineruam uenerati ſunt, de fructu religionis, quem à Minerua Rhodij acceperunt, diſſeruit: nunc aliam fabulam, de nobilitate Rhodi, quo modo olim in ſortem Apollini ceſſerit, ſubiungit.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE IIII. COLON XI.

[a] Abſente itaque Sole, nemo ſortẽ illi monſtrauit, ſed planè extra omnẽ regionis cuiuſpiã hæreditatem purũ liquere deum. Quod ubi ad memoriam reuocaret Sol, Iupiter denuò ſortem diuidundæ terræ poſiturus erat, niſi Apollo non admiſiſſet, confirmans canum ſe ſalum introſpicere, ſurgentemq́ è fundo terram, pabula cum hominibus tum pecoribus miniſtrantem.

a ❨ Abſente.) *Abſente Sole, ſcilicet ſub terræ hæmiſphærio:*

ANTISTROPHE, COLON XI.

Illico Sol iuſsit [a] aureo redimiculo cõptam [b] Lacheſin manus extendere, deorumq́ [c] magnũ non fallere iuramentũ, cæterum cum Ioue ſpondere, ad clarum æthera emiſſam inſulam capiti ſibi ſuo poſthac munus fore. Conſummata ſunt igĩt eius uoti [d] capita, uereq́ & peropportune ceciderunt: refloruit enim ex humido ſalo,

EPODOS, COLON XIII.

Inſula, quam calentium [e] genuinus radiorũ pater habet, [f] ignem ſpirantium equorũ princeps.

a ❨ *Aureo redimiculo.) Capitis muliebris ornamentũ eſſe* τὸ ἄμπυξ, *ſuprà eſt auditum.* *b* ❨ Lacheſin.) *Lacheſis Parcarum altera, quas ita Heſiodus recenſet:* κλωθώ τε λάχεσίς τε καὶ ἄτροπος. *Dicitur autem* κλωθὼ, ἀπὸ τοῦ συγκλώθειν ἀνθρώπινα. *Lacheſis* παρὰ τὴν κλήρωσιν ποιαύτινα, ἣν ἕκαστος γεγονὼς κεκλήρωται. *hoc eſt, à ſorte quadã, quam quilibet à natiuitate ſortitus eſt.* ἄτροπος *ab immutabili & ineluctabili fati neceßitate. De his uulgatus uerſiculus eſt:*

Clotho ferto colum, Lacheſis net, & Atropos occat. *Verum de his fatis in prima Olymp. ode.* *c* ❨ *Magnum iuramentum.) Deorum iuramentum eſt, Styx infera, per quam deos peierare non licet. Iußit itaq; Apollo, ut Lacheſis uel ſancte deierans, unà cum Ioue ei addicerent Rhodum inſulã.*

Capita

d ☾ Capita.) κορυφαὶ, capita, uertices ſermonis, uel petitionis. τε-λεύτασαν eſt actiuum pro paßiuo: perfecta ſunt, expleta ſunt, id eſt, Apollo impetrauit quod uoluit. e ☾ Genuinus.) Eſt genuinus radiorum pater Sol: ipſe enim radios à ſeſe mittit, quibus hunc orbem illuſtrat. f ☾ Ignem ſpirantium.) Poëticè Solem, equorum ignem ſpirantiũ principem appellat: fingunt enim Phœbum curru aureo, quatuor equos habente igneos uehi. Hinc Ouidius 2. Metamorph. de curru Apollinis:

Aureus axis erat, temo aureus, aurea ſummæ
Curuatura rotæ.

Equos uero idem ibidem recenſet:

Interea uolucres Pyrois, Eous & Aethon,
Solis equi, quartusq́; Phlegon hinnitibus auras
Flammiferis implent, pedibusq́; repagula pulſant.

[a]Illic Rhodo aliquando mixtus, ſeptem filios, qui [b]ſapientiſsima cõſilia & optimas diſciplinas, temporibus priſcorum admiſerũt, genuit: quorum [c]unus quidem Camiron, natuq; grandiorẽ Ialyſon proſeminauit, ac Lyndum, qui patriam terram, ciuium ſortem ſeorſim habentes trifariam [d]diuiſerunt, ut ſua cuiq; ſedes uocaretur.

a ☾ Illic Rhodo.) Rhodum Nympham inſulæ cognominẽ facit. Apud Rhodum inſulam, inquit, Rhodo nymphæ, unde inſula nomen habet, Apollo mixtus eſt. b ☾ Sapientißima conſilia.) Hoc eſt, qui ſapientißimi fuerunt. Helleniſmus eſt. ἐπὶ hic cum genitiuo tempus notat. ἐπὶ προτέρων, temporibus priſcorum. Septem autem filiorũ nomina ſunt: Cercaphus, Actis, Macareus, Tenages, Triopes, Phaëton iunior, & Ochimus: ut Scholia referũt. c ☾ Vnus quidem.) Quidam ex illis ſeptem, id eſt, Cercaphus. Fuerunt ergo Camerus, Ialyſus & Lindus, non filij Apollinis, ſed nepotes. Patriã terram, id eſt, Rhodon. Ciuiũ ſortem, appoſitio eſt. d ☾ Diuiſerunt.) Trifariam diuiſerunt, ut ſua nomina inſulæ inderent: ut partem ſuã & ſedem Ialyſus, Ialyſon uocaret, Lyndus ſuam Lyndum, Camerus ſuam Camerum.

STROPHE V. COLON XI.

[a]Vbi [b]dulcis à miſeranda calamitate liberatio, Tlepolemo Tirynthiorũ principi conſtituta eſt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ac ceu deus foret,[c] pecudum cæde constans nidorem mittens [d] sacrificium, & iudiciũ de certaminibus.[e] Quorũ floribus Diagoras bis coronatus est, in celebri Isthmo quater adeptus, Nemeaq; aliam ad aliam, coronã, & [f] asperis in Athenis.

a ℂ *Vbi.) Ad Tlepolemum unde digressus erat, reuertitur iam: estq; emphasis in dictione Vbi: in tam diuina insula: quã Apollo tantopere dilexit, quã Pallas suo numine claram reddidit, Iupiter aurea pluuia decorauit.*

b ℂ *Dulcis à miseranda calamitate liberatio.) Per appositionẽ dictum est, ad sequentem periodum pertinens, hunc ad modum: Illic in Rhodo Tirynthiorum principi, ac duci Tlepolemo, ceu deo, pecudum sacrificijs constans honor constitutus est, qui honor precium est ac dulcis quædam à miserabili infortunio, quo solum uertere coactus erat, liberatio uel redemptio.* λύτρον *enim precium est, quo captus redimitur. Idq; contigit dum ex Argo Rhodum iuxta oraculum profugit.* *c* ℂ *Pecudum.)* μῆλα *pecudes significat* καταχρηστικῶς, *pro omnibus animantibus quadrupedibus. Hesychius omnia quadrupedia sanè, & omnis generis fructus arborum significare ait, peculiariter tamen pro ouibus & mâlis accipi, ut 6. ode etiam indicatũ.* *d* ℂ *Sacrum.) Tlepolemus Rhodiorum dux, ubi in bello Troiano perijsset, ossa eius Rhodij secum in patriam retulerunt, ac templo in gratiam eius erecto, certamina Tlepolemia instituerũt, in quibus corona ex populo alba dabatur.* *e* ℂ *Quorum floribus.) Iam demum ad laudes Diagoræ redit, à uarijs certaminibus eum laudans. Quorum scilicet certaminum floribus, id est, coronis ex alba populo, bis ornatus est, & cæteris. A Tlepolemijs primum, deinde Isthmijs & Nemeis, post ab Atticis ipsum euehens.* *f* ℂ *Asperis Athenis.) Athenas pro Attica tota, ut Hypomnematistes ait, accipit: illic agebantur Panathenæa, Herculéa, Eleusinia, & Panellenia. Aut uno ergo horum, aut omnibus certaminibus uictor euasit. Nam quũ nihil exprimat speciatim, ambiguũ relinquit.*

ANTISTROPHE, COLON XI.

Quando [a] in Argo æs (Hecatombæorũ præmiũ) cognouit ipsum (uictorem) & quæ sunt in [b] Arcadia & [c] Thebis opera, certaminaq; [d] Bœotię lege sancita. [e] Aeginæ deinceps & Pellanæ uincentem sexies. Neq; aliud in ædibus [f] lapideum

suffragium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſuffragium nomen habet. Sed ô Iupiter pater, curans [g] extrema [h] Atabyrij montis, honora [i] hymni legem & olympionicen.

a ℭ In Argo.) *In Argo panegyris erat Iunonis. Iunonia hæc ſolennia uocabantur, aut* Hecatombæa. *Hic centum boues deæ immolantur in certaminibus uel ludis. Huius panegyrios præmium uictoriæ eſt æreum ſcutum, & corona ex myrto.* b ℭ Et Arcadia.) *In Arcadia Lycæa, ludi in honorem Lycæi Iouis peragebantur: præmium uictoriæ erant ærea arma.* c ℭ Thebis.) *Herculéa uel Iolaia peragebantur Thebis. Victoriæ præmiũ erat æreus tripus.* d ℭ Bœotiæ lege.) *Varia in Bœotia paßim certamina quidem aguntur: Theſpijs Eratidia, Platæis Eleutheria, Lebadeæ Trophonia, Oropi Amphiaræa.* e ℭ Aeginæ.) *In Aegina inſula, Aeacea Aeaco ſacra celebrantur.* f ℭ Lapideum ſuffragium.) *Moris erat uictorum nomina lapidibus & columnis incidi per ædes paßim. Ait ergo, quod lapideum ſuffragium, id eſt, lapideæ columnæ, inciſa uel inſculpta uictorum nomina gerentes, nullius nomen crebrius habuerint, atq; Diagoræ.* ψᾶφος *Doricum eſt, pro* ψῆφος, *ſuffragium ſignificat iudicum, quo lapillum atrum uel candidum, uel chartam cui nigrum theta, uel τ, uel λ inſcriptum erat, in urnam iudices conijciebant, & ita ſententiam de reo colligebant, ut eſt in prouerbio uidere, Nigrum præfigere theta. Talem itaq; lapillum uel ſuffragium ſonat* ψᾶφος. *Proinde dum lapideum calculum uel ſuffragium dicit, columnã intelligit, quæ perinde nomen Diagoræ inſcriptum habeat, atq; olim iudicũ ſuffragia Athenis ſuas literas oſtendebant. Atq; hæc comparatio uel metaphora, uel potius, ut apparet, tecta locutio clareſcit per* χιασμόν:

	1 *Non habet aliud*	2 *lapideum*
	3 *ſuffragium*	4 *nomen.*
Vel,	1 *Lapideum*	2 *non habet aliud*
	3 *nomen*	4 *ſuffragium.*
Vel,	1 *Non habet aliũ*	2 *lapideus*
	3 *calculus*	4 *ſermonem.*

g ℭ Extrema.) *Dorſum, tergum, id eſt iuga, uel ſummũ montem Atabyrium. Porrò abſoluta laude à multiplici uictoria ducta, uoto iam & precatione ad Iouem pro Diagoræ ſalute fuſa claudit hymnum.* h ℭ Atabyrij.) *Mons eſt Rhodi Atabyrium, unde Iupiter qui illic colitur Atabyrius dicitur, autore Stephano. Eſt & Siciliæ Atabyrion, ut Timæus in Scholijs tradit. Adijcit hic hypomnematiſtes, boues æreas in hoc monte eſſe, quæ ſi quid ab*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſurdi fiat, mugiant. i ☾ *Hymni legem.)* *Id eſt, fac ô Iupiter, ut encomion hoc meum Diagoræ in gloriam cedat.*

EPODOS, COLON XIII.

[a]Virum, qui pugnis uirtutẽ inuenit, da'q; illi uenerandã gratiã cum apud ciues tum apud exteros: [b]quoniã iniuriæ infenſum iter recte perambulat. [c]Tu cui exploratũ eſt, quàm è bonis parentibus progenitæ mentes, eũ ceu oraculo Delphico cõmonefaciebãt, ne cela celebre Callianactis ſemen, [d]cum Gratijs Eratidarũ. Habet & Rhodus cõuiuia. [e]Vno uero & eodẽ tẽporis momento rapidæ interdum auræ, eæq; diuerſæ ſpirant.

a ☾ Virum qui pugnis.) A pugilatu, quo Piſæ in Olympiaco certamine ſuperior euaſit, laudat. quaſi dicat, omnium eſt clariſsimus triumphus & maximum tripudium, quod Olympiorũ ludis excelluerit. *b ☾ Quoniã iniuriæ.) Iniuriæ infenſum iter perambulat, αἴτιον eſt, quare Iupiter cunctis gratioſum reddere Olympionicen debeat. Eſt enim iuſtus, inquit, & iuſtitiæ iter recte ingreditur. Iter iniuriæ infenſum, eſt iter iuſtitiæ: hoc eſt, rectus & iuſtus eſt.* *c ☾ Tu cui.) Apoſtrophen facit ad ſeſe ipſe Pindarus, adhortans ſeſe, ut maiores etiam Diagoræ Callianactem & Eratidas celebret. Laudat autem eos à fideli parænesi & adhortatione, qua & ſancte & pie Diagoram ad uirtutem, ad ueſtigia maiorum eius accenderint. Callianax & Eratidæ maiores ſunt Diagoræ.* *d ☾ Cum gratijs Eratidarũ.) Eratides Diagoræ progenitor, à quo eiuſdem nominis tribus Rhodi eſt. Cum Gratijs, id eſt, propter beneficia quæ in Diagoram contulerunt Eratidæ, & in alios pleroſq; mortalium contulerunt.* *e ☾ Vno & eodem temporis.) Rhodiorum conuiuia laudat, ſed per ἀντιμεταβολήν. Ita enim laudat, ut non procul abſit, quin uituperet. Sunt quidem conuiuia & uariæ uoluptates Rhodi, cæterum una hora, uariæ auræ paſsim concitantur. Hæc dicit, monentibus ita Scholijs, quaſi quiddam ſubtriſte, calamitoſumq; Diagoræ lætitiæ interuenerit. Qua ſententia rurſum animum addit uictori, ut etiamſi infortunatũ quiddam acciderit, cogitet eſſe uarias, uel eadem temporis parte, imò eadem hora, rerum permutationes. Vnde ne deijciat, ne deſpondeat animum: fieri enim poſſe, ut citiſsime in iucunda, triſtia illa transferantur. Reticet aũt malum, ne quid nõ ad Bacchũ.*

ALCIMEDONTI LVCTATORI, ET TIMOSTHENI LVCTATORI FRATRIBVS, & Milesiæ unctori. ODE VIII.

STROPHE I. COLON IX.

Certaminũ, quæ [a] aureas uictoribus coronas sufficiunt, mater Olympia, [b] domina ueritatis, ubi diuini uates, sacrificijs incensis signa inquirentes, [c] à Ioue altitonante rescis cunt si quẽ habeat sermonem hominũ, magnam animo uirtutem captare laborantiũ, atq; laboribus respirationem.

ENARRATIO.

Vna ode treis prædicat, Timosthenẽ, & fratrem eius Alcimedontẽ, tum utriusq; aliptem, id est unctorem. Commendat autem eos omneis à uictoria: Timosthenem à Nemea, Alcimedontem ab Olympiaca, à communi ipsis patria Aegina, à maioribus, maxime ab Aeaco, ut ordine uidebimus. Orditur autem per prosopopœiam à locis certaminum, Olympia, Pisa, & Alpheo, precans ut hymnum hunc benigne suscipiat. Argumentum.

a ℂ *Aureas uictoribus coronas.) Aureas coronas appellat, quum nõ ex auro, sed ex olea essent: id est, pulchras: sicut Venus aurea, id est formosa nominatur apud Homerum. Olympia, Pisa, Alpheus, iam antea sunt explicati.* *b* ℂ *Domina ueritatis.) Dominam ueritatis ideo appellat, quod Iamidæ prophetæ illic oracula & responsa Iouis numine adflati dederint. Per uates enim Iamidas, de quibus in sexta oda dictum, intelligit, qui è pellibus uictimarum igni iniectis uaticinabantur.*

c ℂ *A Ioue altitonante.) Iouẽ ἀργικέραυνον, hoc est splendidũ, uel coruscans fulmen iaculantẽ nominat. A Ioue, inquit, altitonante rescis cũt, &c. Vsq; ad finem huius strophes primæ, periphrasis est oraculi Iouis. Solet oraculum Iouis ardua & magna hominibus prædicere, quibus peractis, apud omneis planè celebratur is, qui oraculo obsequutus est. Quemadmodum præcedenti oda de Diagora prædicauit, oraculo Apollineo eum Rhodum quæsijsse, illicq; tandem insulæ præfectum, & regem constitutũ. Vbi certe haud minimæ laudi adscribitur Diagoræ, ipsum ex oraculo & diuino Apollinis consilio Rhodum petijsse. Porrò quod adijcit hic, laborum respirationem, per appositionem uirtuti accommodat. Virtus enim præbet, ut post longos demum labores, ingentia*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

item pericula, quiete, ſecuritate & ocio gaudeamus. Eandem cum hac oraculi *periphraſi ſententiam* Homerus *habet* Odyß. I.

ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
ἐκ διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.

ANTISTROPHE, COLON IX.

» [a] Gratum uero æditur oraculum piorum ſup-
» plicationibus. [b] At ô Piſę denſum arboribus pro
pe Alpheũ nemus, hanc laudem coronis uicto-
» rum debitam amplectere. [c] Ingens quædam per-
» petuò gloria eſt, ſi quem tuum ſplendidũ uicto-
» riæ ſequatur munus. [d] Alia uero aliꝭs obtingunt
» bona, multisq́ uiꝭs, cui uolunt dꝭ, benefaciunt.

a ℂ Gratum uero æditur oraculum.) *Gnome eſt, qua multum piorum, & maxime uatum* Iamidarum *precibus impetrari cum à* Ioue *tum alijs ſuperis poſſe adſerit. Qua ſententia* Iamidas Olympiacos *à pietate & religione commendat, periodo nondum abſoluta. Eſtq́;* ἄνυεται, *idem quod* ἀνύεται.

b ℂ At ô Piſæ.) *Piſæ generandi caſus eſt. Alterã aũt hic proſopopœiã adſumit, ipſumq́;* Piſæ *nemus inuocat. Atqui ut ſenſus huius exordij eluceſcat, in breuem propoſitionẽ hoc pacto redigitur:* O Olympia, & ô Piſa, *quæſo uos, ſuſcipite hunc hymnum.* c ℂ Ingens quædam perpetuò.) *Gnome eſt, quam ab ipſo certaminis loco ducit. Magna, inquit, celebritas illum manet, quẽ tuum ſplendidum munus ô* Olympia *ſecutum fuerit. Splendidum munus, uictoriæ præmium & coronam uocat.* d ℂ Alia uero alijs.) *Præclara ſententia eſt, qua uni nõ omnia cõtingere adfirmat, perinde ac* Homerus *teſtatur:*

ἀλλ' οὔπως ἅπαντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισι.

Et Euripides *in* Rheſo:

ἀλλ' οὐ γὰρ ωὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας.

Qua ſententia Timoſthenem *uictorem conueniens, rem ipſam aggreditur: iuxtà ſubindicans, uarias tribus quos hic prædicat uictoribus, uirtutes diuinitus donatas: nec quemlibet æque cunctis inſignibus decorari poſſe: nec omnes poſſe eodem certaminis genere claros fieri. Eſtq́; hæc ſententia* Pindarico *more, propoſitionis uice, cui mox firmiſsimum argumentum laudis ſubijcit, ab immu*

tabili

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tabili Dei consilio, adeoq́; fato ductum.

θεοῦ συμπράξαντος	ἢν θεὸς θέλῃ
ἢν θεοὶ θέλωσιν	ἢν θεὸς διδῷ
οὐ θεῶν ἄτερ	θεοῦ σὺν παλάμῃ
σὺν θεοῖς	κατὰ θεοῦ πρόνοιαν
ἀγάθῃ τύχῃ	δαιμόνων βουλαῖς
ἕκατι θεῶν	οὐκ ἀέκητι θεῶν
διὸς ἕκατι	μοιριδίῳ παλάμῃ
κατὰ θεῖον	σὺν θεῷ
θεῶν βουλήσει	θεοῦ διδόντος
θεῶν βουλῇ	τύχῃ δαίμονος.

θεοῦ ἐθέλοντος *Id est, dei uoluntate, deo adiuuante, diuino beneficio, diuina benignitate, dei beneficentia, deo dante, deo uolente, &c. Quemadmodum si dicam:*

θεοῦ διδόντος ἐκ γενήσῃ ῥήτορος
ὕπατος. θεοῦ δὲ συστρέφοντος ἔσεαι
ῥήτωρ, ὃς πρόσθεν ἦν ὕπατος σεβάσιος.

EPODOS, COLON XI.

[a] Timosthenes: uos autem asciuit fatum Ioui generationis autori, te quidem Nemea conspicuum, Alcimedontē uero apud Saturni cacumen Olympionicen fecit, qui [b] aspectu & forma quidē pulcher erat, sed opere speciem suam non deturpabat. Siquidem lucta superiorem sese exhibens patriam suam [c] nauticam Aeginam [d] proclamauit. [e] In qua Ioui hospitali asſidens Themis, exercetur seruatrix

STROPHE II. COLON IX.

Excellens hominum.

a ¶ Timosthenes.) *Victoriā Timosthenis et Alcimedontis diuino benefi cio acceptā, pro sua pietate, refert. Fato, inquit, & æterna Iouis uolūtate, tu Timosthenes Nemeis, Alcimedon uero Olympijs certaminib. uictores facti estis.*

b ¶ Aspectu & forma.) *Laus Alcimedontis à bonis fortunæ, forma ui-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

delicet. Sed quod sequitur, præstantius & laudabilius est: quod formam corporis sui & pulchritudinem, opere, id est, fortitudine & uiribus corporis & animi, atq; adeò rebus præclare gestis, maxime uictoria, non deturpauit, non uitiauit. c ℂ Nauticam.) δολιχήρετμον, longis remis utentem: à δόλιχον longum, & ἐρετμὸς remus: hoc est, nauticā. Sic Homerus grues δολιχοδείρους appellat. d ℂ Proclamauit.) Proclamari fecit, uel pronunciari, patriam suam Aeginam, quæ una est ex Cycladibus, ut in Pythijs octaua ode & reliquis dicetur paßim: multos enim insignes Græcorum certaminum uictores hæc insula dedit, & præclarum medicum Paulum, qui totam rem medicā septem libris elegantißime & syncerißime complexus est. Moris enim erat, ut & uictores & patriæ ipsorū per Hellanodicas pronunciarentur.

e ℂ In qua Ioui.) Amplificat à laude patriæ, ab æquitate nimirum seu iustitia, quam deam græce Themin uocat. Atq; hic obseruandū est, quod Themin, hoc est, honestatem & æquitatem appellat seruatricem rerum scilicet publicarum, perinde ac sequenti ode nona Themin eodem epitheto σώτειραν nominat. Deinde Themin, hoc est æquitatem, uel honestatem, uel iustitiā, assestricem facit hospitalis Iouis, per quod multorum illic hospitum, peregrinorum & mercatorum cōuentum fuisse indicat, quod ita confluxus, atq; uariorum populorum cōuentus, honeste, tutò & pacifice, æquitate & iustitia & honestate habenis rerum moderantibus, illic sit demoratus.

Themis ipsa honestas est, cui tanq̄ matri tres filias in 13. Olympio. ode subiūgit, εὐνομίαν, δίκην, εἰρήνην.

[a] Nam ubi multitudo est, & quô uariæ sese res recipiunt, ibi recta non infeliciter discernere difficile est, legemq; quandam deorū immortalium deposcit. [b] Atqui hanc obfirmatā salo regionem omnis generis substituit hospitibus felicem columnā ([c] quam & nullo non tempore iustitia incolumem conseruent superi)

Periphrasis Aeginæ

ANTISTROPHE, COLON IX.

[d] Doriensi populo administratā post Aeacū.

a ℂ Nam ubi multitudo est.) Gnome est, qua arduū & laboriosum esse adserit, imò munus esse deorum immortalium, ut ubi ingens populi multitudo & cōmixtio & uaria negocia, integra reipublicæ tranquillitas & pax conseruetur. Quo ergo hoc laboriosius est, hoc Aeginæ laudabilius est, quandoquidē in tanta hoc difficultate illic fiat. Abundasse uero Aeginā copia mortalium, ac populosißimā fuisse, Scholia sanè confirmant, dum dicere audent, quadraginta septem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ta septem myriades seruorum illic egisse. Si tot seruos insula Aegina continuit, ubi ciues, ubi alij coniuges & liberi? At citius ego crediderim iam populosissimam fuisse, quàm à tot seruorũ saltem myriadibus frequentatã, quot ciues & seruos uniuersa Germania ægrè cõplectitur. b ¶ Atqui hanc salo obfirmatam regionem.) Romanum exemplar ita hos uersus intersecat, ut hic καὶ τὰν δ' ἁλιόρκέα, sit noua oratio. Proinde iuxta hanc cæsuram ad Themin referenda est sententia, estq; alia patriæ à iustitia, ab æquitate laus, quod sit fortunata columna omnis generis hospitibus: id est, quod sit felix asylum atq; refugium cunctis negociatoribus atq; exteris. Id enim ratione θέμιστος atq; æquitatis uenit, Quia æquitas illic regnat, ergo opus est inclytam & optimam esse rempublicam. Nam hoc æquitatis esse officium, Homerus β. Odyss. eleganter adumbrat, dum inquit:

λίσσομαι, ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ θέμιστος,
ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει, ἠδὲ καθίζει.

Quo loco æquitatis esse, ius dicere, rempublicam recte administrare, docet.

c ¶ Quam & nullo non tempore,) εὐχή est, qua κατὰ παρένθεσιν precatur, ut ista patriæ Aeginæ felicitas nullis unquam seculis intereat.

d ¶ Doriensi populo administratã.) Hæc cohærent cum superioribus, Hanc obfirmatã salo regionem &c. Digreditur aũt hic, & Aeginam ipsam à primis rectoribus & maioribus, maxime uero ab Aeaco laudibus euehit. Quo pacto uero Dorienses post Aeacum Aeginæ regnũ obtinuerint, Hypomnematistes hunc in modum annotauit: Aeaci, inquiens, & Psamathes Nereidos filius fuit Phocus, quem ceu fratrem nothum Peleus & Telamon occiderunt: ac fugit Peleus quidem in Thessaliam, quæ Phthia uocabatur, Telamon autem in Salamina. Mortuo dehinc Aeaco, deserta rege insula relinquebatur. Interim Triacon quispiam Argiuus, collecta Argiuorum multitudine (Argiui autem sunt Dorici generis) Aeginam uenit, eamq; inhabitauit. Sicq; uisum est post Aeacum, à Doriensibus Aeginæ imperium gubernari. Meminit huius Aeaci posthac sæpius Pindarus, quoties Aeginetas uictores celebrat. Hunc recordatur etiam Isocrates in oratione funebri Euagoræ dictæ. Aeacus, inquit, Iouis proles, stirpis Teucridũ autor hoc ipsum in tantum cõmonstrauit, ut quũ in Græcia factæ essent sordes, neq; pauci mortalium interempti, ubi calamitatis magnitudo increbuisset, uenerunt urbium magistratus, supplicantes ipsi, quod per eius nataliũ splendorem atq; pietatem, facillime à dijs præsentiũ malorum expiationem impetrari posse arbitrarentur. Qui seruati, uotiq; sui compotes facti, publicum Aeginæ templum condiderunt, quo loco deos Græcis placarat. Qui & per hoc temporis, quo inter homines demorabatur, non sine incly-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ta nominis sui memoria extremam tandem fati sui diem sustinuit.

Quem Latonæ filius Apollo, lateq; imperans Neptunus Ilio apparaturi coronã & extructuri murũ, accersiuerunt coadiutorẽ operi. [a] Quod ex fato indicatum erat, surgentibus olim bellis, in urbiũ uastatricibus prælijs uehementem Iliacis muris respiraturum fumum.

Insigni fabula de muris Iliacis, ab Apolline, Neptuno & Aeaco extructis, rem ipsam amplificat. a ℂ Quod ex fato.) αἴτιον *est, quur Neptunus & Apollo acciuerint sibi Aeacum hominem ad extructionem murorum Ilij. Norat uterq; ceu deus, ex fato quid futurum erat. Quare quum obseruarent, diruenda denuò, & olim igni casura mœnia & urbem, ideo ne à dijs exædificari uiderentur muri, utq; essent capaces fati, Aeacum hominem adiutorem adsumpserunt, ut uel sic eius nomine, ab homine extructi, ab hominibus rursum destrui quirent.* νιν *Doricum, pro* αὐτὴν δηλονότι ἴλιον. *Ab eo pronomine dependet etiam* ἀναπνεῦσαι, *hoc pacto:* ἦν πεπρωμένον νιν ἴλιον ἀναπνεῦσαι λάβρον καπνόν. *Fumus autem ille in Troiano bello excitatus est & ortus.*

EPODOS, COLON XI.

Postquam [a] noua extructa est turris, horribiles uisu dracones tres in hãc insilientes apparuere, quorum [b] duo quidem mox adflicti deciderũt, & spiritus abiecerũt, tertius uero uehementi clamore irruit. Interpretatus est, confestim intelligens infortunatum prodigium Apollo: [c] Pergamus, inquit, ô heros, è tuis manus operationibus capietur. [d] Sic adlegatum mihi Saturnij Iouis grauiter tonantis oraculum adserit:

STROPHE III. COLON IX.

[e] Nec sine tuis liberis, cæterum cum primis & quartis incipiet.

a ℂ Noua turris.) *Prodigium quod inter extruendum occurrit, commemorat.*

morat. b ¶ *Duo quidem mox adflicti.*) *Quod duo serpentes irruentes in turrim uel moenia, intermoriuntur, significat duas ab* Apolline *&* Neptuno *extructas murorum partes inuictas esse. Quod tertius magno clamore, qualis est hostium irruentium in oppidum clamor, irrumpit, eam partem quam* Aeacus *extruxerit, casuram olim subindicat.* c ¶ Pergamus.) πέργαμος *arx* Troiae *est.* Foeminino genere Homerus etiam *usurpat,* περγάμῳ ἐν ἱερῇ. Virgilius Pergama neutro genere πληθυντικῶς *dicit.* Latinis *metaphorice quaecunque excelsa aedificia* Pergama *uocantur. Sensus est* Apollinis, *cum apostrophe ad* Aeacum. *Quum enim* Apollo *haec fieri interim dum aedificant arcem & moenia, perspicit, intelligens eo prodigio* Aeacum *peti, eum conueniens, Sine tuis manus operationibus ô heros non capietur* Ilium. *Hoc est, tua soboles & propago auxilio erit eis olim qui sunt hanc urbem, haec moenia uastaturi, nec citra tuã prolem excindetur haec urbs.* d ¶ Sic adlegatũ.) *Hoc est, prodigium hoc serpentum non temere, sed* Iouis *diuina uoluntate factum, id quod iam dixi, portendit.* e ¶ Nec sine tuis.) *Cum primis & quartis liberis tuis incipiet haec uastatio ô* Aeace. *Porrò* Aeaci *filij sunt* Peleus *&* Telamon, Pelei *est* Achilles, Achillis Neoptolemus *qui &* Pyrrhus. *Primi ergo ab* Aeaco *descendentes,* Troiamque *oppugnantes sunt* Peleus *&* Telamon, *qui* Herculem *dum* Troiam *primum caperet &* Laomedontẽ *occideret, adiuuerunt, ut* Dares *etiam* Phrygius *tradit. Quarti, sunt* Achilles *&* Neoptolemus, *qui in* Troiano *decennali bello sunt* Ilium *tandem depopulati.* Achilles *enim quartus est, si incipiatur numeratio ab* Aeaco *: sin à* Peleo Aeaci *filio, tum* Neptolemus *quartus est. Per treis ergo serpentes, has alij duas expugnationes* Ilij *intelligunt, ut per duos priores occumbentes & ueluti è turri exturbatos* Peleus *&* Telamon *intelligantur, qui tametsi cũ* Hercule Ilium *ceperint &* Laomedontem *orco demiserint, reuersi tamen sint, non diruta prorsus urbe, sed spoliata potius. Per tertium intelligatur* Achilles *uel* Pyrrhus, *qui planè cum* Graecis *copijs in cineres* Ilium *redegerunt.*

Haec ubi palàm aperte deus dixisset, celeriter ad [a] Xanthum abijt & celebres equis [b] Amazonas, [c] Hyperboreosque. Neptunus uero ad marinam [d] Isthmum cursum concitauit, [e] aureis huc equis transmittens Aeacum.

Quò quisque, absolutis muris Iliacis, abierit, exponit. Apollo *ad sibi charos populos* Amazonas, Hyperboreos *ad fontes* Istri *sitos reuersus est.* Neptunus *ad marinam* Isthmum, *ubi ludi eius celebrantur.* Aeacus Aeginam *per* Neptu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Xanthus

num reductus est. a ℭ Xanthum.) Xanthus Phrygiæ fluuius, qui &
Simoεις, & contractim σιμοῦς dicitur apud Homerum, & Virgilium:

Tu'ne ille Aeneas quem Dardanio Anchisæ
Alma Venus Phrygij genuit Simoëntis ad undam?

b ℭ Amazonas.) Amazones mulierum imò uiraginum genus fuit ad
Thermodoontem Paphlagoniæ fluuium, ut pleriq; historici testantur, dictæ ab
α priuandi uocula, & μάζος mamma, quod dextra mamma uacabant. Vt
illæ primum ex regijs iuuenibus Plino & Scolopytho duxerint originem, cœ-
perintq; sine uiris dominari, bonam Europæ & Asiæ partem sibi subiugare, est
apud Iustinum lib. 2. & Paulum Orosium lib. 1. cap. 15. Pace facta, inquiunt
uterq;, ne gens interiret, concubitum finitimorum ineunt: si qui mares nasce-
rentur, interficiebantur: uirgines in eundem ipsum morem, non ocio, neq; lani-
ficio, sed armis, equis, uenationibus exercebant, inustis infantium dexterioribus
mammis, ne sagittarum iactus impediretur, unde & Amazones dictæ. Hæc Iu
stinus, & qui eadem ex illo descripsit, Orosius. De rebus gestis Amazonum est
ibidem apud utrunq;. Deinde etiam apud Isocratem in Panegyrico, Panathe-
naico, & de retributione, uel permutatione, quam ipse περὶ ἀντιδόσεως
inscripsit. Stephanus περὶ πόλεων ex Ephoro tradit Amazones etiam Sau
romatides appellari, fuisseq; quorundam opinionem, quod in Scythia illa Sau
romatica, ubi sunt demoratæ Amazones, ex cœli quodam influxu nascerentur
fœminæ robustiores maribus, esseq; naturæ, temperaturæq; syderum, quod illic
mulieres præstarent uiris & uirtute corporis & animi, tum staturæ procerita-
te. Quam tamen opinionem uanã esse putans Stephanus, uerisimiliorem eam
existimat historiam, quam finitimi Amazonũ euulgarunt, quæ est huiusmodi:

Amazonũ origo.

Quum iaminde à principio Sauromatæ aduersum Europã belligerati essent,
adeò ut ferè omnes mares interirent eo prælio, desertas tum à maritis uxores:
atq; quum iuuentus & posteritas interemptorum in bello domi adoleuisset, ad-
uersus mulieres illas conspirarũt. Hic orto cõflictu fœminas superiores factas,
quare pars eo prælio cæsi, pars ad montana quæsito refugio perierũt. Ac dum
uererentur ne & olim, pueri iam, ubi in uiros creuissent, hanc rursus ulcisceren
tur cædem, cauerunt edicto, ut pedes horum confringerent, ut claudicantes &

Amazones Sauropatides.

mutili nihil quicquã agere uirile possent. Easdem & Sauropatides dictas idem
autor est, propterea quod lacertas & calcarent & ederent. σαῦρα lacerta,
πατεῖν calcare, ambulare. c ℭ Hyperboreos.) De Hyperboreis ut
ad Istri fontes habitent, in tertia Olymp. ode annotatum. d ℭ Isthmũ.)

Isthmus.

Isthmus inter duo maria est angustia, ubi Neptuni templum, & quinquennales
celebres ludi, Isthmia, ut posthac in Isthmiorum ortu ob oculos ponetur.

Aureos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

e ℭ *Aureos per equos.)* Metaphora pro, per formosos equos. Quod uero Hyperborei Apollinem coluerint, in tertia ode cõmemoratum: unde ad suos cultores abijt Apollo, Neptunus ad suã Isthmũ, Aeacus ad suam Aeginã.

ANTISTROPHE, COLON IX.

Perrexitq; ad iuga Corinthi, inclyta conspecturus sacra. [a]Idem uero non æque delectat omneis. Proinde si [b] Milesiæ ad gloriam, quam imberbis tulit, hymno occurrã, non petet me aspero lapide inuidentia. Etenim eam uictoriæ gratiam, quam impuberi ætate consecutus est, parem illi pugnæ censeo, qua [c]uirili toga sumpta, palmam alijs præripuit Nemeæ

EPODOS, COLON XI.

[d]In Pancratio. [e]Docere ei qui didicit facile est. Stultum uero nõ antea didicisse. Leuiores nanq; & inconstantiores, eorum qui bonas disciplinas non sunt experti, animi sunt. Quod si doctus artem suam præ alijs tradere potest sublimius, qua ratione [f]decorabitur, è sacris certaminibus desiderabilissimam gloriam [g]relaturus? [h]Nunc enim ipsi honos præstò est, Alcimedon trigesimam uictoriam nactus.

a ℭ *Idem non æque.)* Gnome est, quam alij ad Apollinem & Neptunũ & Aeacum, alij ad treis uictores quos hac ode celebrat, referunt. Apollo & Neptunus in eundem locum secesserunt haudquaquã: ut hæc gnome ueluti eius rei sit ratio: Nam idem non peræque omneis delectat: quemadmodum & Homerus testatur, dum ait:

ἄλλοις γὰρ ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.

Sin ad uictores referatur, hæc erit sententia: Quia idem non omnibus cõuenit, neq; hactenus Milesiæ (quem tamen itidem deprædicandum susceperam) fecerim equidem mentionẽ, exigit res ipsa iam, ut illius etiam laudes mea lyra personet. Atq; hæc posterior mihi ratio magis arridet, ut ea sententia sit προτρ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

γασία sequentis Milesiæ unctoris præconij. b ℭ Milesiæ.) Fuit hic Milesias, ut & epigrapha huius hymni, & hic locus testatur, aliptes, id est unctor Alcimedontis. Sonat enim ἀλείπτης unctorem, à uerbo ἀλείφω inungo, quod is luctatores & inungeret, & in lucta instituerct. Vsus est hac uoce M. Cicero in epistola ad Lentulum, cuius initium, Periucundæ, &c. Qui me homines, inquit, quod me saluum uoluerūt, est mihi gratissimum. Sed uellem non solum salutis meæ, quemadmodum medici, sed etiam, ut aliptæ, uirium & coloris rationem habere uoluissent. At hic laudat etiam Milesiam à uictoria, quam imberbis in certamine adolescentum obtinuit, Nemeaca: deinde à Pancratij uictoria, quam item Nemeis ludis adeptus est: postremo ab insigni eius discipulo quem instituit Alcimedonte. Porrò quid Nemea, & cur Nemei ludi, ac unde originem duxerint, in origine posthac Nemeorum clarescet. c ℭ Virili toga.) Romanè locutus sum, græce est ἀνδρῶν μάχαν, hoc est, in pugna & certamine uirorum. d ℭ In Pancratio.) Pancratium ludus est, qui alias πένταθλον, Latinis quinquertium dicitur, quod quinq; certaminū generibus constet: quo de pluribus in 13. Olympiorum ode agetur. e ℭ Docere ei.) Haud ineleganti gnome artem & peritiam inungendi laudat.

Pancratiū.

f ℭ Decorabitur.) Scilicet Milesias aliptes, ob insignem artem qua toties discipulos suos uictoria claros reddidit. g ℭ Relaturus.) Scilicet per alios quos ipse instituit: gloria enim & uirtus discipuli in laudem præceptoris etiam resilit. h ℭ Nunc enim.) Alcimedontem trigesies uictorem euasisse, idq; ex institutione Milesiæ aliptæ: quare ex eis uictorijs, non uulgarem illi quoque honorem accrescere.

STROPHE IIII. COLON IX.

Qui dei quidem beneficio uiribus haud destitutus, quatuor [a] iuuenum membris reditum ad patriam infensissimum, ingloriam linguam, & clandestinum iter fecit: [b] mentē hac ratione senectuti cōtrariā, atq; adeò lætam, auo suo inspirans. [c] Inferorū sanè obliuiscit, quisquis optima peragit.

Persequitur Alcimedontis uictorias. a ℭ Iuuenū membris.) Alcimedon quatuor iuuenibus ingloriū in patriam reditū fecit, propterea quod eos uicerit. Estq; hic periphrasis & synecdoche, in duabus illis dictionibus, iuuenum membris: nam membris pro corporibus, κατὰ συνεκδοχὴν fecit: & iuuenum membris περιφραστικῶς pro iuuenibus ipsis dixit. Qui hoc contigit?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tigit? quia uicti defixis in terram oculis, non audent propter ignominiã, cui ſunt obnoxij, intueri hilari uultu in ciues, quandoquidẽ digitis demonſtrentur ridentium, Eia quàm bellam illi uictoriã retulerunt? quàm inſigni patriã noſtrã gloria exornarunt? haha quàm belli uictores? Talibus enim ironijs excipiuntur: quemadmodum rurſus ueri uictores nullis non præconijs efferuntur.

b ℂ Mentem hac ratione.) Hoc eſt, auum ſuum exhilarauit Alcimedon uictoriarum acceßione ac celebritate. c ℂ Inferorum ſanè obliuiſcitur.) Sententia eſt, qua rationem reddit, quur ſenio confectus auus uel pater, filij uel nepotis uictoria exhilaretur: qua ſimul etiam indicat, uirtutis & uictoriæ tantum eſſe bonum, ut mortis memoriam ex animo mortalium eximat, ac ueluti immortalem conſtituat.

ANTISTROPHE, COLON IX.

Decorum eſt ergo meminiſſe me Blepſidarũ, eiſq; [a]manuũ fructum uictoria præſtantẽ offerre, [b]quorum nunc generi ſexta circumpoſita eſt à » phyllophoris certaminibus corona. [d] Nam & » mortuis quædam iuſta pars eſt, quod præclare » geſtum eſt. [e] Neq; pulueris ſitus congenitorum » raram gratiam occulit.

A maioribus Alcimedontis Blepſiadis. Eſt autem tribus quædam in Aegina Blepſidarum, à quodam Blepſiade, è maioribus Alcimedontis uno.

a ℂ Manuum fructum uictoria præſtantem.) Id eſt, ipſam Alcimedontis uictoriam. b ℂ Quorum nunc generi.) Hoc eſt, Blepſiadæ uicerunt ſexies, uel ſexies coronati ſunt. c ℂ φυλλοφόροις.) Folia, flores uel coronas ferentibus. d ℂ Nam & mortuis.) Anthypophora eſt. Poterat ex aduerſo obijci: Quid quæſo Blepſidis iam olim uita defunctis offerre cupis? putas'ne mortuos hoc percepturos? Cui præclara gnome occurrit: Quod præclare geſtum eſt, ad uita defunctos etiam pertinet. Virtus nepotum & poſterorum ad maiores etiam fato ſuo iandiu perfunctos pertinet. Etſi ipſi enim non percipiant, in hac terra tamen eorum nulla obliuione memoria obliteratur.

e ℂ Neq; pulueris ſitus.) Gnomen gnome adijcit. Quantumuis monumenta & cadauera præclarorum uirtute hominum ſqualeant, ipſa tamen inſignia facta, uirtus ipſorum, magnanimitas, beneficia in patriam, in ſuos, in amicos collata, eximium uictoria partum nomen, nullis unquam ſeculis ſqualent, nunquam etiam in hoc mundo concidunt: ſed uirtus mortuorum cognatorum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

& amicorum, in uiuentes etiam transfunditur, & uice uersa.

EPODOS, COLON XI.

Ad hæc Iphion Alcimedontis parens, audiens [a]Mercurij filiam nuncium, prædicet [b]splendidum ornamentum Callimacho, quod [c]eius generi Iupiter præbuit. [d]Idem bona bonis abunde subministrare precor, †grauesq; morbos arcere uelit, ac iuxtà oro, ne honestæ rationi, uel consultationi, uel rei, male conciliatam, consiliaq; dissipantem Nemesin inijciat: sedenim tranquillam donans uitam, ipsos multiplicet & patriam.

†acutos morbos

Quia per idolopœiam Blepsidas in hymno hoc adduxit, eodem schemate perseucrans ad patrem Alcimedontis pergit Iphionem, & auunculum Callimachum. Præterea, inquit, Iphion Alcimedontis, in Ditis regia audiens uictoriam & insignia præconia, annunciabit eadem etiã auunculo eius Callimacho a ℂ Mercurij filiam nuncium.) Est hic animaduertenda elegans prosopopœia, qua nunciũ alicuius rei, uel annunciationem, græce τὴν ἀγγελίαν, Mercurij (qui & ipse deorum est ἄγγελος) filiam facit. b ℂ Splendidum ornamentum.) Hoc est, uictoriam. c ℂ Eius generi.) Id est, filijs Alcimedonti & Timostheni. d ℂ Idem bona.) Peroratio est, qua precatur ut iugi fœlicitate bonos conseruet, maxime Iphionis liberos atq; uictores, & ab omni infortunio, & mala ualetudine integros custodiat: utq; inuidiã ipsam à bonorum conatu ita diducat & remoueat, ne, quantumuis meditetur, nocere poßit, quin potius & ipsos uictores & patriam ipsorũ tranquilla & pacata uitæ ratione Iupiter ipse gubernet. νέμεσιν, hoc est, indignationem, inuidiã. Inuidia enim maxime uirtuti succenset, ac uindictã de ea sumere cogitat.

EPHARMOSTO OPVNTIO *luctatori* ODE IX.

STROPHE I. COLON XVI.

[a]Onorum Archilochi melos (chære [b]Callinice τήνελλα) in Olympia [c]ter repetitum satis fuit, apud Croniũ cacumen, ut præiret Epharmosto, unà

cum

cum charis ſodalibus [d]chorum ducenti.[e]Atqui à Muſicis arcubus procul iacientibus, Iouem fulgure rubentem, uenerandumq́ue [f]Elidis promontorium, [g]huiuſmodi laudibus accede, [h]quam Lydius heros Pelops pucherrimæ [i]dotis loco, qua Hippodamia donata eſt, accepit.

ENARRATIO.

Primum uidendum eſt quæ ſit patria Epharmoſti, unde Opuntius appellatur. Eſt igitur, ut Stephanus & Plinius lib. 4. cap. 7. tradit, Locrorum urbs Opûs, (Græci ὀπόεις uel ὀποῦς contractim dicunt) Locrorũ Epicnemidiorum, qui olim Leleges appellati ſunt. Prædicat autem Epharmoſtum ab Olympijs & Pythijs certaminibus, à patria Opunte, à maioribus. Porrò ut ſingulas odas peculiaribus fabulis aut hiſtorijs conſpergit, ſic hoc encomij, Herculis, Neptuni, Pyrrhæ & Deucalionis fabulis exornat, κατὰ τὴν ἔκβασιν, ut ſuo loco quæq; aperientur. Argumentum.

a ℭ Sonorum Archilochi melos.) Archilochus Lyricus poëta, hymnum in Herculem compoſiturus, citharœdi in Olympia cum ſonitum tum rhythmũ, quem is cithara ædebat, exprimere dictione ſua tentauit. Pepigit ergo odam, cuius initium fuit, χαῖρε καλλίνικε τήνελλα, ἄναξ ἡράκλεις. Salue inſignis uictor τήνελλα, rex Hercules. Eſt aũt τήνελλα à ſono effictum uocabulum, quo chordarum citharæ ſonum imitatus eſt. Hinc obtinuit uſus, ut in quemuis uictorem iſta Archilochi ſententia, trina uice diceretur: unde & uictori Epharmoſto idem epinicij decantari neceſſe fuit. At nõ eſt adeò magna laus, quæ omnibus ex æquo accommodari poßit. Vnde hæc Pindari mens eſt: Es quidem inſtar aliorum uictorũ cõmuni Archilochico illo encomio utcunq; cõmendatus Epharmoſte: ego uero alia te longe ratione perfectius & melius efferam hiſce præconijs. *b ℭ Callinice.) Initium hymni fuit καλλίνικος, uel, ut alij, χαῖρε καλλίνικε τήνελλα, ἄναξ ἡράκλεις.*

c ℭ Ter.) τριπλόος triplex, nomẽ pro aduerbio, pro tripliciter. Adiectiua enim in tribus generibus ſuis, iuxta ſubſtantiuorum ſuorum opportunitatem, aduerbij naturam aſſumunt. *d ℭ Chorum ducenti Epharmoſto.) κωμάζοντι, ἀ κῶμος conuiuium, deus conuiuij, conuiualis cantus. hinc κωμάζω, ueluti ad cõuiualem cantum chorum duco. Theocrito amatorie eſt incedere, uel amantiũ ritu iter facere, dum inquit: κωμάζω ποτὶ τὰν ἀμαρυλλίδα. Pindaro hic eſt chorũ ducere uel ſaltare. Hypomnemata enim per χορεύοντι, ἢ χορείαν ἄγοντι, reddunt τὸ κωμάζοντι.* *e ℭ Atqui*

à Musicis arcubus.) Allegoria est, per arcus Musarũ hymnos intelligit. Quẽadmodum enim sagittæ ab arcu in longum iaciuntur, & quô diriguntur uolant, scopumq; contingunt: sic hymni & carmina poëtarum longe iaciuntur, multoq; longius, quàm ullæ sagittæ. Tranant enim carmina maria, emetiuntur terras, in perpetuum durant, ubi sagittæ in uno fixæ loco scopo'ue manent ac labuntur. ἐπίνειμαι aoriston primus, medium à uerbo ἐπινέμομαι, pro ἔστελθε. f ℂ Elidis promontorium.) Periphrasis est Pisæ, qua Olympiorum uictorem Epharmostum ostendit. Elidis uero promontorium est quod sæpe suprà, & sæpius posthac appellat κρόνιον λόφον, ἢ λόφον κρόνου. νῦν δὲ ἀκρωτήριον ἤλιδος, Saturnium collem, uel cacumen seu collem Saturni, hic promontorium Elidis uocat. g ℂ Huiusmodi laudibus.) Scilicet quales à me iamnunc dicuntur, non quales sunt ueterum, siue Archilochi, siue aliorum. Emphasin habet pronomen τοιοῖσδε. quasi dicat: longe diuersis ab Archilochi Callinico. h ℂ Quam Lydius heros.) Digreßiuncula est ad Pelopis nuptias, & certamen cursus, quo Hippodamiã Oenomai filiam affectauit, ut prima ode recitatum, multis ante eum præclaris heroibus, ijsq; procis, fraude Oenomai regis neci datis. i ℂ Dotis loco.) ἔδνον uirorum, φέρναι mulierum.

ANTISTROPHE, COLON XVI.

[a]Alato quoq; dulcem Pythona telo impete. Neq; iam humi repẽtibus argumentis cœperis, circa luctas uiri citharam quatiens, oriundi ex celebri Opunte laudans [b]eam & ciuem, quã [c]Themis, huiusq; filia urbiũ seruatrix grauißima Eunomia sortita est, [d]uirtutibus æque florentẽ prope Castaliam, Alpheiq; fluentum, [e]ubi coronarum flores [f]inclytam Locrorum parentem arboribus splendidam extollunt.

Perseuerat in apostrophe ad semetipsum, uel ad chorum: hortaturq; ut telum ab Olympia ad Pythonem dirigat, ut nedum ab Olympia, sed Pythia etiã uictoria cõmendet Epharmostum: utrinq; enim uictoriã obtinuit, hanc Olympiade 73. Pythiam, Pythiade trigesima. a ℂ Alato.) Allegoria est: id est, uelociter absoluto hymno, celeriter & citra cunctationem Pythonem, unde dulcem uictoriã domum retulit Epharmostus, celebra. b ℂ Eam.)

ἐκεῖ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ἃ καὶ ὑὸν αἰνήσαις, eam & filium laudans. ἃ est relatiuum ab ὅ. hic nō reciprocat, sed refert. αἰνήσαις Doricum participium pro αἰνήσας.

c ℂ Themis.) Patriam Opunta hic à Themide laudat, hoc est, à dea honestatis, uel ipsa honestate: insigni prosopopœia usus, qua Themin matrem fingit, cui filiam adhibet τὴν εὐνομίαν, hoc est, bonam legum constitutionem, bonam reipublicæ administrationem: perinde ac suprà Aeginam à Themide cōmendauit, ac in 13. Olymp. ode hanc Themin repetet. d ℂ Virtutibus æque florentem.) Laudem ciuis in patriam transfert, & quod partis est, toti attribuit, per synecdochen: superiora quidem repetens, alijs tamen, quæ Pindari est ubertas, uerbis. Per Castaliam Pythonis fontem, Pythiam uictoriam, qua trigesima Pythiade clarus est redditus: per Alpheum Olympiacā intelligit. e ℂ Vbi.) Prope Castaliam & Alpheum. f ℂ Inclytam Locrorum parentem.) Periphrasis est Opuntis. Et quia Opūs patria Epharmosti Locrorum est metropolis, hoc est, præcipua & primaria urbs, ideo eam Locrorum ματέρα nominat.

EPODOS, COLON X.

Ego uero charam ciuitatē, claris illustrans carminibus, & [a]generoso equo, & sequundo uento impulsa naui celerius, omnem hanc famam diuulgabo: si modo [b]fatali manu, excellenti Gratiarū
» horto fruor. [c]Illæ enim delectabilia præbuere.
» [d]Boni autem & sapientes ex Deo modo

STROPHE II. COLON XVI.

» Proueniunt.

a ℂ Generoso equo.) Allegoria est: dicit enim se insigni equo, & alata naui, hoc est, terra & pelago diuulgaturum Opuntis laudes. b ℂ Fatalī manu.) μοιριδίῳ παλάμᾳ. à Parcis deductum adiectiuū μοιρίδιον est. μοῖρα Parca. Hinc Pindarus hic & hæc μοιρίδιος fecit. μοιριδίῳ ergo παλάμᾳ, id est, fatali manu: hoc est, diuinæ prouidentiæ afflatu & gubernatione: respiciens ad poëtarum illum ἐνθουσιασμὸν, & cœlestem illum afflatum, quo imbuti uates egregia poëmata condunt. De quo Ouidius:

Est Deus in nobis, sunt & commercia cœli,
Sedibus æthereis spiritus ille uenit.

Excellenti ergo Gratiarum horto frui, est poëtam esse, allegorice & periphrastice. c ℂ Illæ enim.) Charites ac diuinam prouidentiam eximia dona

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

impertier, ut reliquis mortalibus, sic maxime poëtis docet. Si fatũ unà cum ipsis Gratijs, suo numine alicui adspirarint, tum ille omniũ est excellentißimus, siue poëta, siue athleta fuerit: & ad sese & Epharmostum hanc sententiam transferens. Gratias autem iucunda & amœna mortalibus præbere, ut quæ prope Musas sedem suam habeant, posthac 14. Olympiorum ode patescet.

d ¶ Boni & sapientes.) Bonos & sapientes à Deo esse, gnome est, qua quicquid præclarum est, à Deo profluere, ceu æterno fonte, contendit: ac simul rationem reddit, quur neq; præclara poëmata, citra diuinum numen & prouidentiam pangi queant. Qua & Epharmosti quoq; uictoriam à Deo ducere ortum adfirmat: atq; hanc sententiam Herculis paradigmatis & historijs à contrario ductis confirmat.

[a] Quî enim aduersus tridentem, clauam suam quassasset Hercules manibus suis, quando circa Pylum constitutus moueret bellum Neptunus, contenderetq; cum eo, aureo arcu belligerans Phœbus, [b] neq; Pluto immotam teneret uirgam, qua mortalia corpora, ad cauum deducit uicum morientiũ? [c] Sed facessat hic sermo, quẽ tu os meum longe mihi abijcias: [d] Quandoquidẽ dijs conuiciari sapientia inuisa sit, importunaq; gloriatio

ANTISTROPHE, COLON XVI.

Insaniæ consonet.

a ¶ Quî enim.) A contrario probat bonos & sapientes à Deo esse. Nisi enim hoc sese ita haberet, Hercules non potuisset Neptuno, Herculi, & Plutoni resistere. Tribus, eam sententiam, Herculis historijs probans: quarum prima: Trachinio quodam ab Hercule occiso, Pylum uenit Apollinis imperio Hercules, ut à Neleo à cæde purgaretur. Renuente hoc Neleo, cũ aduersus ipsum Hercules, tum patrem ipsi succurrentem Neptunum belligeratus. Erant autem Neleus & Pelias filij Neptuni. Secunda: Vbi uenisset Pythonem Hercules, ut super re quadam consuleret Apollinem, audiuit ex responso, Apollinem non esse domi, neq; iam ædere oraculum. Quamobrem ira percitus, tripodem subuertit, ueluti aduersus Phœbum dimicans. Tertia: Quũ ab Eurystheo Herculi iniunctum esset, uti Cerberũ ab inferis extraheret, id persequens, Plutonem aduersantẽ sustinuit. Cuius laboris & Isocrates in encomio Helenæ meminit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

minit. b ℂ Neq; Pluto.) Magna ſanè Herculis fortitudo, quippe qui Plutonem uirga ſua cunctos mortales ad mortem, ad inferos trahentem, ita coë gerit, adeò perterrefecerit, ut planè immotam eam detenuerit. Atqui hic animaduertendum quod Plutoni uirgam tribuat, qua corpora mortalia deducat ad uicum morientium. Quur nõ animas deducit? An ideo, quod poëtæ animos corporea quadam idea puniri fingant, uel lætari in campo beatorum, ut ſit ſubſtantia, quæ & mœroris & gaudij capax ſit? An ſic intelligendum, quod uirga ſua, hoc eſt, ſceptro, & potentia ſua mortalia corpora deducit ad cauum uicũ morientium, hoc eſt ad ipſam mortem? ut non de mortuis, ſed de moribundis & morituris ſit ſermo. θνασκόντων enim dicit, non τεθνηκότων uel τεθνεώτων. Eſt interim tamen ſententia plana: Pluto qui omneis uiuentes uincit, tum non potuit ſeſe ab uno Hercule tutari. c ℂ Sed faceſſat.) Ad ſemetipſum apoſtrophe, qua corrigit mentem ſuam, ut conuicijs in deos relictis, ad Epharmoſti & patriæ ſe eius laudem transferat. quaſi dicat: Non eſt pium neq; religioſum, nugacibus fabulis deorum integritatem uiolare, & ueluti labem illis adſpergere. d ℂ Quandoquidem dijs cõuiciari.) Elegantiſsimæ gnomæ ſunt, quarũ prima monet, ne leuiter quicq̃ de dijs ſentiamus: altera, ne de nobis ipſi gloriemur, ne úe iactemus quicquam, ſi nolimus inſani uideri.

Ne mihi nunc os cum illiuſmodi obſtrepas. Sine bellum pugnamq; omnẽ à dijs ſeparata, adferasq; linguam ad urbem [a]Protogeniæ, [b]ubi tonitru uarij Iouis arbitrio Pyrrha & Deucalion à Parnaſſo deſcendentes, domo poſita primũ ſine cubili hominibus ſimilem [c]lapideã fœturã pro-
» tulerunt. [d]Excita odarum eis ſonorum iter, com-
» menda quoq; [e]uetus uinum, ac hymnorũ [f]flores

EPODOS, COLON X.

» Recentiorum.

a ℂ Protogeniæ urbem.) Periphraſis eſt urbis Opuntis. Iapeti filij ſunt Prometheus & Epimetheus: deinde Promethei & Clymenes filius eſt Deucalion, qui & Opûs nominatur. Epimethei aũt & Pandoræ nata eſt Pyrrha: Pyrrhæ autem & Deucalionis filia eſt Protogenia, quam Locrus duxit in uxorem. Quia uero ſterilis erat, ne Locrus ſine ſucceſſore obiret mortem, rapit Iupiter Protogeniam, ad Mænala Arcadiæ montem transferens, eamq; à ſe gra-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

uidam factam Locro marito reddit. Locrus è Ioue natam prolem suam putans, ei aui materni Deucalionis, qui aliàs etiam Opûs dicebatur, nomen indidit.

b ℂ Vbi tonitru uarij Iouis.) Amplificatio est & dilatatio à fabula Deucalionis & Pyrrhæ, ad quos Locrorum originem refert Pindarus, ab antiquitate & prisco eos stemmate cõmendans. Atqui Græci è Genesi historiam de diluuio Noah suffurantes olim, in hanc suam (quam hic Pindarus & Ouid. 1. Metamorph. recensent) fabulam cõmutarunt. Quanquam si de speciali Græciæ cataclysmo accipiatur, ad Noah diluuium pertinere non poßit, ut ex Iustino mox subijciemus. c ℂ Lapideam genituram.) Homines ex lapidibus creatos dicit: siquidem Iussu Iouis, lapides post terga iacientes mortale genus instaurarunt. E lapidibus igitur à Deucalione uel Opunte proiectis mares, à Pyrrha uero proiectis fœminæ surgebant. Hinc Græci, inter quos est Epicharmus & Philochorus, referente interprete, homines λαὸς, à λᾶς, id est, lapis, quasi lapideos appellant. Quod intelligens Ouid. 1. Metamorph. inquit:

Inde genus durum sumus experiensq; malorum,
Et documenta damus qua simus origine nati.

Iustinus Deucalionis fabulæ originem refert lib. 2. Temporibus, inquit, Amphitruonis Atheniensium regis, aquarum illuuies maiorem partem Græciæ absumpsit: superfuere quos refugia montium receperunt, aut ad regem Thessaliæ Deucalionem ratibus uecti sunt, à quo propterea genus hominum dicitur conditum. d ℂ Excita odarum.) Alia mentis suæ uel chori excitatio, qua hortatur, ut à priscis ad recentia, perinde ac suprà monuit, se conferat.

e ℂ Vetus uinũ.) Vetus uinum dignũ laudatu est, nõ ueteres fabulæ. Sic uinum Odyß. 2. ab Euryclia ad uigesimũ usq; annum seruatũ: sic uinum à Nestore Odyß. γ. in undecimum usq; annum retentum, laudem meretur. Cõmenda, inquit, uetus uinum, & nouos hos uictoribus conscriptos hymnos. Estq; per comparationẽ dictum, ut uetera uina præstantiora sunt, sic recentes odæ, quibus uictores Olympici honorantur, reliquis sunt meliores. Rectioris hic iudicij sanè Pindarus esse uidetur, quàm ij, quibus omnia uiuentium scripta sordent, & quantumcunq; suæ ætatis eruditi. Veterũ, inquiũt, scripta mihi cordi sunt, nouorum opellæ non sunt nobis curæ. Alij quæcunq; recentiorum, eruditorum etiam scripta damnant: de nemine bene loqui possunt, nisi de sese, & uno & altero suis, præq; talibus omneis in uniuersum populos stipites & rudera iudicant: qui nisi sese ipsi iactarent, maiorem cum fidem tum autoritatẽ apud non paucos adipiscerentur. f ℂ Flores.) ἄνθεα. Metaphora est, pro iucunditate, precio & dignitate.

Ferunt

[a] Ferunt sanè [b] terram nigram, [c] aquæ impetu perfusam, cæterum Iouis consilio, subitum eius effusionis [d] refluxum factum. [e] Ex illis primũ fortissimi progenitores uestri fuere Promethei de stemmate ô Opuntij, [f] è præstantissimorũ Saturniorum puellis, [g] indigenæ reges semper.

a ℂ *Ferunt sanè.)* *Priori antistrophe, ut à Parnasso Deucalion & Pyrrha descendentes, lapidum post tergum iactu homines cõdiderint, ac modum, quo ex lapidibus procreati sint sine cubili, hoc est, sine congressu utriusq; coniugis, recensuit. Hic tempus subijcit, quando hoc contigerit. Tum, inquit, contigit, quando diluuio perijt & illuuie aquarum humanum genus, uel secundum poëtas & historicos græcos, ipsa Græcia.* *b* ℂ *Nigram terrã.)* *Nigram appellat à fœcunditate. Terræ enim colorem Aristoteles* περὶ χρωμάτων *proprium, alborem adserit, uel terram è sui natura esse albam: alios illi colores ex mixtura uariarum qualitatum uel elementorum accidere. Nigra terra iam olim fertilitatis laudem promeruit.* *c* ℂ *Aquæ impetu.)* ὕδατος σθένος, *aquæ impetu uel copia.* *d* ℂ *Refluxum.)* ἄμπωτις *uel* ἀνάπωσις *resorbitio est, uel refluxus aquarũ maris.* ἄντλον *est effusio & efflu*- ἄντλον.
xus maris. Suntq; hæc duo stagnationis uel reciproci fluxus & effluxus, qui septenis horis fit, & feruoris aquarum maris uocabula sibi inuicem contraria, ἄντλον *&* ἄμπωσις. ἄμπωσις *ab* ἀναπίνω *ceu resorbitionem sonat, proprie subitum aquarum ex inundatione effusarum discessum significat.*

e ℂ *Ex illis.)* *Deucalione & Pyrrha, uestri ô Opuntij. per* κοῦροι *enim iuuenes, nepotes & posteros Promethei & Deucalionis intelligit.*

f ℂ *E præstantissimorum Saturniorum puellis.)* *Est enallage numeri, plurali pro singulari utitur.* κοράων τε φερτάτων κρονιδᾶν, *pro* κορῶν κρονιδῶν. *Est igitur* κορῶν *pro* κόρης, φερτάτων κρονιδῶν, *pro* φερτάτου κρονίδου. *Proinde hæc est sententia: Maiores uestri ô Opuntij, de Promethei imò Iapeti stemmate duxere principium, hoc est ex ipsa Protogenia, quæ filia est Deucalionis & Pyrrhæ, ut paulò ante connumeratũ: atq; puellis præstantissimorum Saturniorum, hoc est, (ut pluralis pro singulari accipiatur) è puella optimi Iouis, ut quam Iupiter deperierit, & grauidam, dum antea sterilis esset apud Locrum maritum, fecerit: ut in sequentibus clarescet.* φύ- φύτλα.
τλα, *idem quod* γέννα ἢ γένεσις. *g* ℂ *Indigenæ.)* ἐγχώριοι, *quasi* αὐτόχθονες. *Laus est eorũ qui à bonis parentib. in ipsa patria nati sunt, quiq;*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

non è uaria hominum colluuie propagari cernuntur. αὐτοχθόνων *nomine Athenienses apud oratores & historicos prædicantur.*

STROPHE III. COLON XVI.

Antea enim dux Olympius Opuntis filiæ è terra [a] Epeorum [b] clàm subreptæ in [c] Mænalijs iugis mixtus est, eamque denuò ad Locrum retulit, [d] ne destinatũ morti tempus, eum orbũ prole seponat. Atqui uxori clarissimum semen fuit, ac impendio lætatus est heros, uidens [e] suppostitiũ filium, [f] materniq; aui nomine similem esse iussit, uirum & forma & operibus præstantem: [g] ciuitatem denique & populum illi [h] regere dedit.

Vt Iupiter è rapta Protogenia Opuntẽ generarit, explicat. a ℂ *Epeorum.)* Epei *sunt* Elij, *dicti ab* Epeo Endymionis *filio.* b ℂ *Clàm.)*

ἕκηλος. ἕκηλος, *tacitus, clàm.* c ℂ *Mænalijs.)* Mænala *Arcadiæ mons, unde* Mænalij *uersus* Vergilio *dum inquit:*

Incipe Mænalios mecum mea tibia uersus. *quem è* Theocritico *hoc,*
ἄρχετε βωκολικᾶς μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' ἀοιδᾶς *transtulit.*

d ℂ *Ne destinatum.)* Hoc est, Iupiter *ideo grauidam fecit* Protogeniã, *ne* Locrus *maritus sine prole ex hoc mundo migraret, ut regni & hæredem &*

θετὸν. *successorem haberet.* e ℂ *Suppositium.)* Hanc *uocem poëta narrando adiungit, rem indicans ut est: non quod* Locrus *ille bonus, suppositiã prolem intellexisset, autumabat enim suum esse foetum, deq; suo semine prodijsse.*

f ℂ *Materni aui.)* Maternus *auus est* Deucalion, *qui &* Opûs *nominatus est, ut suprà.* μητρῶς Pindaro *hic auum maternum significat:* Homero *est auunculus uel frater matris, dum in* Iliade *inquit:* ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν ἕκτορος ἱπποδάμοιο, αὐτοκασίγνητος δ' ἑκάβης. g ℂ *Ciuitatẽ.)* Opunta *uidelicet.* h ℂ *Regere dedit.)* διαιτᾶν *idem hic quod* κυβερνᾶν. *Metaphorice, prudenter & cum consilio administrare rempublicam, perinde ac medici in adhibendis pharmacis & medelis, diligenter & consultò præscribunt ægroto, qualem sese in cibo & potu gerere debeat.*

ANTISTROPHE, COLON XVI.

[a] Aduenerunt itaque hospites ex Argo & Thebis, tum Arcades atque Pisatæ. Præ omnibus autem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tem Actoris Aeginæq; filius Menœtius Opunti in precio fuit, cuius filius Patroclus unà cũ Atridis ad [b]Teuthrantis agrũ profectus cum Achille solus perstitit, quando forteis Danos in fugã abactos, in naues usq; Telephus compulit. [c]Vt facile sit cordato, certò discere Patrocli fortitudinem & prudentiam: unde & Achilles in pernicioso eum Marte

EPODOS, COLON X.

Adhortabatur, ne quando sine eius mortales domante iaculo se in aciem conferret, prælióue misceret.

a ℭ *Aduenerunt.) Dilatat ab amicis Opuntis ex Protogenia in mundũ æditi. Iuncti sunt amicitia heroës finitimi, Argiui, Thebani, Arcades, Pisatæ: sed inter hos omneis Menœtiũ unice amauit & sectatus est. Quare Menœtium præ cæteris coluit Opûs: ob eam nimirũ causam, quod omnium esset fortissimus & præstantissimus heros.* *b* ℭ *Teuthrantis agrũ.) Troiam uersus expeditionem destinantes Græci, in Mysiam appulsi, Troiam esse rati eam oppugnarunt. Hic eius terræ rex Telephus rempub. suam defensurus armauit sese aduersum Græcos, omneisq; in fugam uertit, præter Achillem & Patroclum, qui soli reliquis fugientibus perstitere.* *c* ℭ *Vt facile sit.)* ὥστ᾽ ἔμφρονι δάεξαι. *Fortitudo, inquit, Patrocli inde colligi potest, quod Achilles noluerit eum absq; sese bellare. qui locus est & apud Homerum Iliad.* π. *ubi Achilles* ὅτως τὸν πάτροκλον προσαυδᾷ.

μὴ σύγ᾽ ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ἀτιμότερον δέ με θήσεις.

Argumentum est ab amicis & conuersatione.

[a]Vtinam sim studiosus argumentorũ ad enarrandum inuentor, fiducia uero & [b]abundæ uires mihi suppeditent. Nam ex [c]hospitali uirtute [d]cõmendator ueni Isthmiarum Lampromachi [e]mitrarum, quando [f]utriq; obtinuerunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE IIII. COLON XVI.

uno die opus.

a ℭ *Vtinam.) εὐχῇ & uoto à parecbasi sese in uiam reuocat. Optat aũt sibi argumenta dari, Epharmosti & cognati eius Lampromachi uirtutibus digna.* *b* ℭ *Abunde uires.) ἀμφιλαφὴς δύναμις, magna potentia & uirtus, ab ἀμφὶ & λαμβάνω. Macedonica Dialecto β in φ mutatur, quasi ἀμφιλαβὴς δύναμις, potentia ueluti ambabus manibus, hoc est, totis uiribus complectens aliquid.* *c* ℭ *Hospitali uirtute.) προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ, hoc est, propter hospitalitatem, amicitiam & uirtutem, atq; adeò liberalitatem Lampromachi.* *d* ℭ *Cõmendator.) τιμάορος à τιμὴ & ὄρος custos.* *e* ℭ *Mitrarũ.) Per mitras hic coronas intelligit.*

f ℭ *Vtrique.) Epharmostus, & sanguinis gradu propior illi Lampromachus, una & eadem die Isthmijs certaminibus uictoria celebrati sunt. Opus obtinere igitur, hic est περίφρασις uictoriæ.*

Aliæ uero duæ tum in [a] Corynthi portis lætitiæ, dehinc & in [b] Nemeæ sinu Epharmosto contigerunt. [c] In Argo subinde uirorũ celebritatem accepit, at puer Athenis. Vt uero [d] Marathoni ab imberbibus secedens, seniorũ certamen pro argenteis phialis expectabat: quos & [e] acri uersutia, ne pauxillũ quidem humi deflexus, domans circulum stadij percurrit. [f] Bone Deus, quanta uoce formosus ille adulescens ac iuxtà pulcherrima patrans id peregit?

a ℭ *Corynthi portis.) Corynthi portæ Isthmus est. Est enim ad Isthmum angustiam illam inter Aegeum & Ionium mare sita Corynthus.*

b ℭ *Sinu Nemeæ.) Sinus Nemeæ, periphrasis est Nemeorum: à uarijs enim uictorijs Epharmostum hic euehit.* *c* ℭ *In Argo.) In Argo celebrabantur Iunonia.* *d* ℭ *Marathoni.) Marathon Atticæ campus, Medorum cum Atheniensibus bello clarus, ut est apud Thucydidem lib. 1. Meminit & Plinius Marathonis lib. 9. cap. 10. Agebantur illic Heraclea, hoc est ludi in gratiã Herculis instituti. Porrò Marathoni uincentibus argenteæ phialæ præmium erant.* *e* ℭ *Acri uersutia.) ὀξυρεπεῖ δόλῳ, acute & fortiter progrediente arte. ἀπτῶτι, id est, quæ ars casu & ruina carebat: id*

est, firmiter persistens pugnabat, nunq̃ humi procumbens per stadiũ currebat.

f ℂ Bone Deus.) ὅσσᾳ βοᾷ, *cum exclamatione: perinde ac si dicat, dij boni, quanto clamore, quàm insigni forma, ista omnia præclarißima* Epharmostus *peregit: ut pulchritudine eximius, sic robore & factis claruit.*

ANTISTROPHE, COLON XVI.

Quibus [a]Parrhasio exercitu, admirabilis apparuit circa Lycæi Iouis concionem: & quando pharmacum [b]uentos ac frigidam auram propulsans [c]Pellenæ ferebat. [d]Iolai tymbus, maritima denique [e]Eleusis splendoribus eius [f]testimonium
» dicit. [g]Quod uero à natura bonum est, totum est
» optimum. Multi quidem doctrina acquisitis uir-
» tutibus famam inquirere conati sunt: sed [h]quic-
» quid ex Deo non est, haud immeritò obticetur.
» Nam aliæ uiæ sunt

EPODOS, COLON X.

» Alijs excellentiores. [i]Eadem aũt non omneis
» nos alit exercitatio. [k]Sapientiæ sanè sublimes uiæ
» sunt. [l]Hoc tandem brauij adferens, alte clama. Haud dubie hunc uirum diuinitus esse, manu & membris ac toto corpore dextrum, ipsoque uultu fortitudinem præ se ferentem, qui Aiaceã aram, ubi in Oileijs uictor euaserat, corona redimiuit.

a ℂ Parrhasio exercitu.) *Parrhasia Arcadiæ urbs, cuius meminit Homerus in catalogo nauium:*

σύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ παῤῥασίην ἐνέμοντο. *Dicta à Parrhaso Lycaonis filio. Charax Pelasgo Archestoris nato conditã, Nicanor Parmasiam appellatam tradit, Stephano autore. In ea Lycæi Iouis ludi agebantur. Sensus igitur est: Forma & opere conspicuus Epharmostus, Lycæi Iouis ludis uictoriã Parrhasiæ obtinuit.* b ℂ Ventos propulsans.) εὔδιανον, *hoc est* ἀλεξάνεμον, *uentum & frigus abigens.* c ℂ Pellena.) *Pellene Achaiæ urbs, ubi Mercurij & Apollinis solennitas, Theoxenia quidem agebantur. Illic*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Chlena. uictoriæ præmiũ erat χλαῖνα. Vestis genus hybernum chlæna est, quod hominem calefaciat, à χλιαίνειν, id est calefacere, dictũ. Iulius pollux in 7. alias simplices alias duplices fuisse tradit: tum lecti operimentum quoq; appellari χλαῖναν, ut apud Homerũ in 3. & 4. Odyss. Attici χλαίνας ἁπληγίδας καὶ διπληγίδας καὶ διβόλους nominarunt. d ℭ Iolai tumba.) Iolai monumentum seu tumba Thebis erat: ab eo certamina Iolaia, quibus uictor euasit Epharmostus. e ℭ Eleusis.) Eleusi Atticæ urbe, Cereris & Proserpinæ agones, Demetria & Anacalypteria uel Eleusinia agebantur: præmium uictoriæ hordeum erat. f ℭ Testimonium.) σύνδικος, id est μάρτυς, testis, cõmunicator consilij, causæ adiutor, ac ueluti simul iudicans. sic in prima Pythiorum ode σύνδικον μοισᾶν κτέανον inquit, à σὺν & δίκη. g ℭ Quod uero natura.) Natura uiribus insignem fuisse Epharmostum ostendit, naturam arti præstare iuxtà adserens: cuius & sententiæ Aristoteles, dum inquit:

Optimus ille quidem qui per sese omnia nouit. qui αὐτοδίδακτος est, qualem se Phemius apud Vlyssem esse gloriatur. h ℭ ἄνευ θεοῦ.) Quicquid non ex Deo, uel quicquid sine Deo est, uel diuino numine carens. Intelligit autem iuxta mentem interpretis, natiuam scientiam, ac naturale cuiusq; ingenium. Quod natura non eximium est, non est quur multis præconijs efferri debeat. Etsi enim ars & usus plurimum efficiant, non tamen cum natura conferri possunt ea quæ ab arte proficiscuntur. Res autem mortalium ita comparatæ sunt, ut aliæ sint alijs excellentiores. Hinc est quod ait: ὁδῶν ὁδοὶ ἐντὶ γὰρ ἄλλαι περαίτεραι. atq; hanc sententiam probat sequenti ratione:

μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει μελέτα.

i ℭ Eadem nõ omnes nos.) Non omnes ijsdem dotibus, ingenijs, artibus, pollemus: sed alium lucta, alium pugilatu, alium Musica, alium bonis disciplinis & sapientia clarum esse cõuenit. k ℭ Sapientia excelsa.) σοφίαι δ' αἰπειναί. Sapiẽtiæ autem excelsæ: uel, sapientia quidem sublimis est. Non parua res est sapientem esse, sed ardua, sed sublimis. quasi dicat: Etsi uariæ sint dotes mortalum, sapientiam tamen, quæ per literas & præclaras Musas confertur, cunctas antecellere certũ est. Qua gnome ad suam pariter Lyricen respicit. quasi dicat: Quanquã Olympia uiceris Epharmoste, & præclaram & nunquã ideo interituram famam obtinueris, non erit tamen cõsummata tua fœlicitas, (ut quæ intra patriæ tuæ fines claudatur, & apud te nepotesq; paucos fortasse permaneat) nisi sapientia & literis eruditorum, immortalitati res tuæ præclare gestæ mandentur. l ℭ Hoc præmij adferens.) Apostrophe est ad animum suum, uel ad chorum uictoris, qua perorando monet, ut Epharmo-

sto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſto hunc hymnum offerat, quo ipſius fœlicitas atq; lætitia conſummatior fiat.

m ℂ Oileijs.) Admiſcet ſimul Oileia, ludos ab Aiace Oileis filio dictos, in quibus Epharmoſtus uicerat. Nam in gratiam Aiacis Oilei, à Locris Opunti inſtituta erant. ἰλιάδα genitiuus eſt Doricus, pro ὀϊλιάδου, hoc eſt, Oileis filij, Aiacis nimirum aram uincens exornauit corona. Sine o ſcripſit, per aphæreſin, uerſus gratia.

AGESIDAMO LOCRO EPIZEPHYrio puero, pugili. ODE X.

STROPHE I. COLON VIII.

[a] Lympiorum uictorem ad memoriã reuocate mihi Archeſtrati filium, quo locorũ mentis meæ ſcripsus ſit: [b] Dulce nanq; melos debens, eius oblitus ſum ô Muſæ. [c] Atqui tu unà cum Veritate Iouis filia, [d] recta manu arcete [e] mendaciorum in amicos delinquentem ſermonem.

ENARRATIO.

Ageſidamo Locro Epizephyrio. Vt hæc epigraphe intelligatur, neceſſum eſt nouiſſe, tria Locrorũ eſſe genera. Alij enim iuxta Aetoliam ſunt, qui Ozolæ appellantur: alij iuxta Eubœam, qui Epicnemidij & Leleges: alij prope Italiam, qui Epizephyrij dicuntur, quod iuxta Zephyrum oppidum, ut Stephanus habet, ſiti ſint. Epigraphes ratio. Prædicat Ageſidamum à patria, ab inſtitutione. Deinde digreßione ad Herculem & inſtituta ab eo Olympia, & eos qui primũ in Olympijs uictoria potiti ſunt, bonam hymni partem abſoluit. Argumentum. a ℂ Olympiorũ uictorem.) Muſas primum hortatur ut ſibi in mentem reducant Ageſidamũ. Variãt hic Scholia, dum aliàs ἀνάγνωτε ad ſcripta referãt, ut ſit, Legite mihi ô Muſæ: quaſi hymnum iampridem aliquem ſcripſerit, quem tamen uilipenderit: aliàs ἀνάγνωτε pro ἀναγνωρίσατε, hoc eſt, manifeſtate, ad memoriã mihi reuocate, idq; μεταφορικῶς, accipiant. Mihi haud ineptum uidetur, ſi, quemadmodum reddidi, pro reuocare ad memoriam explicetur. Sunt aũt tres mentis partes, interprete referente, λογιστικὸν, μνημονευτικὸν, φανταστικόν. λογιστικὸν ἐν ἐγκεφάλῳ, φανταστικὸν ἐν τῷ μετώπῳ, τὸ δὲ μνημονευτικὸν μέσον τῶν δύο. Habent aũt ambo, uidelicet logiſticum & phantaſticum, ceu promptuarium quoddam, ipſum mnemoneuticon,

in quod reponunt, quæcunq; altera pars imaginatur, altera uidelicet logistica ratiocinatur uel colligit. Ex memoriali igitur parte meminisse possumus, quicquid uel legimus, uel cōspeximus. Vnde Pindarus: Quanã, inquit, mentis meæ parte constitutus sit Agesidemus, mihi quæso ô Musæ commonstrate.

b ℭ Dulce nanq; melos.) Debere se, ait, hymnum Agesidemo, & oblitum tamen esse: unde colligitur, quod promiserit, ac ante multum temporis in animum induxerit pangere epinicion, cuius iamnunc primum sibi in mentem ueniat. Quia uero se debere dicit, beneuolentiam sibi conciliat Agesidemi. Et quia debitum non persoluerit, ex obliuione id factum dicit, ut aliquid saltem ueniæ impetret dilationis. c ℭ Atqui tu unà cum Veritate.) Ab omnibus Musis, ad unam iam & ipsam Veritatem descendit. Precatur autem ut illa ipsa Musa, tum Veritas (idq; insigni prosopopœia) excusent suam ingratitudinem, quod amici sui uictoris Agesidemi laudes tandiu, sed per obliuionem cōticuerit. Per Musam aũt Clionem intelligit Lyricæ præfectã, ut est in primo Epigrammatũ uidere, ubi singularũ Musarũ officia hisce uersibus exhibentur:

Καλλιόπη, σοφίην ἡρωΐδος εὗρεν ἀοιδῆς.
Κλειὼ, καλλιχόρου κιθάρης μελιηδέα μολπήν.
Εὐτέρπη, τραγικοῖο χοροῦ πολυηχέα φωνήν.
Μελπομένη, θνητοῖσι μελίφρονα βάρβιτον ηὗρε.
Τερψιχόρη χαρίεσσα, πόρεν τεχνήμονας αὐλούς.
ὕμνους ἀθανάτων Ἐρατὼ πολυτερπέας εὗρε.
τέρψιας ὀρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὗρεν.
ἁρμονίην πάσαισι Πολύμνια δῶκεν ἀοιδαῖς.
Οὐρανίη, πόλον εὗρε, καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων.
κωμικὸν εὗρε Θάλεια βίον τε, καὶ ἤθεα κεδνά.

Lyricus ergo uates, lyrices præsidem deam Cliona inuocat. Animaduertendũ quod Veritatem hic Iouis filiam Pindarus fingit, idq; optimo iudicio: Veritas enim è summo Deo nascitur: imò ut sacra testantur, ipse Deus est ueritas. Aliàs temporis gnata traditur, quod ueritas tempore in lucem prodeat, perinde ac senarius ille prouerbialis habet:

ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.

d ℭ Recta manu.) Insigni potentia uestra tenete, seu arcete mendaciorum increpationem, quibus in amicum & hospitem meum Agesidemũ errasse ac deliquisse uideor. e ℭ Mendaciorum.) E dictione ψευδέων colligitur, ipsum promisisse hymnũ, quem tamen obliuioni tradiderit. Estq; hic elegans antithesis in mendacio & ueritate. Quia enim mendacio obnoxius factus est,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

eſt, Veritatem ſibi patronã accerſit: quo oſtendit ſe poſthac pacti tenacem fore.

ANTISTROPHE, COLON VIII.

A longe nanq; adueniens futurum tempus, meum [a]pudefecit ingens debitum. [b]Attamen dilationem tardam fœnus perſoluere poteſt, nunc [c]ubi præeffluens fluctus ſubmergit uolutatum in littore calculum, & ubi iam [d]cõmunem ad charã iam oblectationem, ſermonem exoluemus.

Rationem reddit, quur Clio & Veritas increpationem obliuionis nomine debeant arcere. Inſtans, inquit, tempus longe adueniens, ſcilicet poſt promiſſionem meam. Quo coniecturæ lõcum relinquit, iandiu ab eo intermiſſam promiſſionem. a ℂ Pudefecit.) βαθὺ χρέος, hoc eſt, πολλὸν ὄφλημα, magnum debitum meum. b ℂ Attamen dilationem.) Promittit ſe nunc cum fœnore redditurũ quod hactenus intermiſerit. Fœnore, inquit, & culpam & obliuionem meam reſarciam. Comparat dilationem hymni ſui creditæ pecuniæ ad uſurã, cuius quo plus redditio differtur, hoc maior fœnori fit acceſſio. quaſi dicat: Ego cum fœnore abunde rependam quod neglectum eſt hactenus. Quemadmodum enim debitores ultra creditam pecuniã, aliam ad uſuram fœneratoribus addere coguntur, ſic Pindarus ultra promiſſum hymnum, alterum ceu fœnoris loco adijcit. c ℂ Vbi præeffluens fluctus.) Argumentum eſt allegoricũ, ab efficacia & uiribus poëtices eius ductum. Nunc fœnus querimoniam reſtinguet, quando inundans fluctus uolutatã in littore contegit arenam. Inundans itaq; fluctus, poëtices & hymni eius amplitudo eſt. Arena in littore uolutata, eſt iactata paſſim accuſatio poëtæ, de cum obliuione, tum inconſtantia eius. d ℂ Cõmunem ſermonem.) κοινὸν λόγον, id eſt, hymnũ qui per multorum ora & manus uagaturus eſt, qui gratus item uictori futurus.

EPODOS, COLON IX.

Porrò [a]ſynceritas urbem Locrorum adminiſtrat Zephyriorum, illiſq; curæ eſt Calliope, & ferreus Mars: cõuertit autem in fugam [b]Cycnea pugna, & uiribus præſtantem Herculem. At pugil Ageſidamus Olympiade uincens, [c]Iolæ referat gratiam, [d]quemadmodum Achilli Patroclus.

» [e]Sic alium uirtute magnũ uirum alius exercens,
» ad ſublimem euexit gloriam Dei munere.

ἀτρέκεια. *Laus patriæ Ageſidami à ueritate, à poëtica, à rebus bellicis.* a ℂ *Synceritas.) Veritatem & ſynceritatem* ἀτρέκεια *ſignat. Sunt qui hic* ἡ τραχεῖα *etiam legunt, quod Locrorũ urbs ſit aſpera & maritima. quaſi dicat: Tametſi aſpero ſit ſolo ciuitas ſita, bonis tamen legibus adminiſtratur, Zaleuco paſtore Apollinis oraculo ipſis in legislatorem deſtinato, ut Ariſtoteles tradit, referente interprete.* b ℂ *Cycnea pugna.) Victoris primum imbecillitatem excuſat, quaſi principio pugilatu elanguerit, at poſtea reſumptis uiribus Iolæ unctoris ope, ſtrenue uictoriam obtinuerit. Non eſt mirum, inquit, primũ te non potuiſſe impetũ antagoniſtæ tui ferre, quandoquidem & Hercules Cycnea pugna, tantus bellator, tam fortis, tamq́; inuictus, à Cycno in fugam actus ſit. Cycnus Martis filius in tranſitu Theſſaliæ demorans, prætereuntes per inſidias obtruncabat, ex occiſorum capitibus Marti templum conditurus. Herculi ergo tranſeunti aliquando eum locum, inſidias meditabatur Cycnus, eumq́; pugna adoriebatur: & quum Martem patrem auxiliatorem haberet, in fugam Hercules ille fortißimus actus eſt: ſed reuerſus poſthac, Cycnum ſolum repertũ neci dedit.* c ℂ *Ilæ gratiam.) Scholia, Iolæ & Hylæ legunt: Pindarus, Ilæ gratiam agat. Ilas ergo uel Iolas uel Hylas, aliptes Ageſidemi, qui cum uideret ferè ſuccumbentem primo Ageſidemum, ita ei animũ addidit, ut protenus ſuum aduerſarium uinceret.* d ℂ *Quemadmodum Achilli Patroclus.) Haud indecora comparatione Hylam alipten Achilli, Patroclum Ageſidamo confert. Patroclus ope & armis Achillis fugat Troianos Iliad. 16. Sic Ageſidamus ope Hylæ ſternit ſibi contranitentem.* e ℂ *Sic alium.) Gnome eſt Epiphonema complexa, qua Hylæ beneficium commendat, quaq́; nos monet, ut ne beneficientibus nobis ingrati ſimus.*

STROPHE II. COLON VIII.

[a]Labore uacantem lætitiam, uitæ lucem, ante omnia opera, pauci quidam adſecuti ſunt. [b]Me uero [c]certamen excellentiſsimũ canere [d]fata concitarunt Iouis, quod iuxta [e]ueterem Pelopis tumulum [f]uis Herculea condidit, poſtquam Neptunium [g]innoxium [h]Cteatum

ANTI

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ANTISTROPHE, COLON VIII.

Occîdit atque Eurytum, [i] ut seruitutis suæ mercedem, à superbo Augea uoluntarius ab inuito exigeret. [k] Sub Cleonis enim insidias tendens in itinere, domuit illos Hercules, quod & antea [l] Tirynthium exercitum in angulis Elidis cunctantem, populati erant

EPODOS, COLON IX.

[m] Moliones arrogantes.

a ¶ *Labore uacantem lætitiam.)* *Arduas res lætitiã præcedere ait. Gnome est, qua uirtutem & uictoriã citra sudorem non posse parari dicit.* Proinde *eum recte impendisse quicquã ut ita exerceretur in pugilatu, quo reliquos anteuerteret.* Præterea *ut res quælibet est præstantißima, sic plurimũ laboris & curæ desiderat, antea quàm eam quis impetret. Similes huius in superioribus gnomas accepimus, ut,* ἀκίνδυνοι δὲ ἀρεταὶ, *ode 6. & 5.* αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται. *& 1.* ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει. Et Hesiod. τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοί, *&c.*

b ¶ Me *uero.)* Parecbasis *est ad* Herculis *bellum, aduersus Augeã Eliorum regem. Ostensurus autem quo pacto primũ* Olympiaca *instituerit, bellum quod geßit aduersus Augeam recenset.* Et *quia eximium esse certamen* Olympiacum *adfirmat, uictoris pariter augescit præconium, ut qui tanto, tamq́; illustri agone præ alijs palmam sit adeptus, ad quem tota* Græcia *ferè singulis lustris confluere solebat, ut &* Isocr ates *in* Panegyrico *nonnihil meminit.*

c ¶ Excellens *certamen.)* ἀγῶνα ἐξαίρετον. *Scribitur etiam* ἑξάεθλον, *senarium complectentem, propter sex aras in* Olympia, *de quibus antehac.* *d* ¶ Fata.) θέμιτες *leges, per* τὸ νόμοι Hypomnemata *reddunt.* *e* ¶ Veterem Pelopis *tumulum.)* Tumulatus *est enim* Pisæ *certe* Pelops, *quam pro dote accepit ab* Hippodamia Oenomai *regis filia, ut antea enarratũ.* *f* ¶ Vis Herculea.) Perinde *ac* Homerus βίη ἡρακληείη. Herculis *periphrasis est.* *g* ¶ ἀμύμονα.) Innoxium, ἄψογον, *irreprehensibilem.* *h* ¶ Cteatum *occîdit.)* Cteatus & Eurytus Neptuni *&* Moliones *filij fuerunt.* Molione *uero* Moli *est filia, uel secundũ alios* Actoris: *hinc &* Actoriones *hi duo fratres apud poëtas nominantur.* Diuersam *ab alijs hominibus naturam sunt adepti: nam duplicis naturæ fuerunt: uterq; duo capita, quatuor manus, totidem pedes, unum aũt corpus: propterea bellicosi,* Cteatus & Eurytus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

in prælijs fortiter dimicarunt. Hercules itaq; quum eos palàm non posset uincere, insidijs aggressus, occidit eos, eaq; ratione Elin obtinuit: autoribus Pherecyde, & Mnasea Patarensi. Nestor Homericus Iliad. λ hos etiam producit.

i ℂ *Vt seruitutis suæ mercedem.) Augeas Eliorum rex, Herculem pacta & certa mercede ad purgandum bubile conduxit: uerum absoluto per Herculem labore, non stetit ille promißis: itaq; Hercules aduersus ipsum bellum mouens, superior euasit, captaq; Elide, & perdito rege, Olympiacũ instituit agonem, id quod & antehac explicatum.*

Cleonæ *k* ℂ *Sub Cleonis.) Ciuitas est Argolicæ Cleonæ.* *l* ℂ *Tirynthium.) Tirynthius Hercules à Tirynthe Argi urbe.* ἄμμιγνον *pro* ἤμιγνον, ἄλιδος *pro* ἤλιδος. *m* ℂ *Moliones arrogantes.) Moliones Cteatus & Eurytus dicuntur patronymica forma, uel potius matronymica, ut ita dicam: à matre enim* μολιόνη, *deducitur* μολιὼν μολιόνος, πληθυντικῶς μολιόνες. *hos quidã* ἀπὸ τοῦ κατὰ μάχην μολώσεως *dictos putant: quorũ sententia mihi non admodũ probatur.*

Atqui deceptor hospitum, Eliorum rex, non multo post tempore conspexit patriam prædiuitem, sæuo partim igni, partim diris ferri plagis, in alto noxæ fluxu constitutã suam nempe ciuitatem. » Iam bellum potentiorum abigere, res ambigua est. » Quin & ipse Augeas per imprudentiam captiuus tandem in Herculẽ incidens, acerbam mortem effugere non potuit.

In quæ pericula ob uiolatã fidem, obq; rescissa pacta inciderit Augeas, commemorat. Ideo enim & patriam suam uastari incendio & ferro cõspexit: ideo etiam ipse captiuus Herculis manu occisus est. Ciuitatẽ cuius hic meminit, quidam Phycteon appellatam putant, à Phycteo Epeorum principe: ut Scholia.

Phycteon ciuitas & patria Augeæ

STROPHE III. COLON VIII.

[a]Post hæc Hercules, [b]Pisæ totum cõgregans exercitum, omnemq; prædam, fortis Iouis proles, diuinũ maximo patri delubrũ circũcirca munitũ designabat. [c]Altin quidẽ in mũdo loco definiebat. Quod uero in circuitu nemoris solũ erat, conuiuio locũ dedit, ueneratus [d]Alphei transitũ

ANTI

ANTISTROPHE, COLON VIII.

Cum duodecim deorum regibus.

a ℭ *Post hæc Hercules.)* *Quid egerit Hercules post interemptum Augeam refert, quo'ue ordine Olympiadem instituerit.*

1 *Nemus & delubrum Ioui consecrauit.*

2 *Altin locum illum certamini selegit.*

3 *Locum conuiuio, peracto agone designauit.*

4 *Veneratus est Alpheum cum duodecim regibus. Id est, sex aras erexit, quarum unaquælibet duobus dijs erat dicata, ut in quinta Olympiorum ode explanatum.* *b* ℭ *Pisæ.)* *Pisa ab Olympia sex stadijs distat. Et Elij subiugatis sibi Pisæatis, Pisam Elin quoq; uocarunt. Vnde Pindarum contendit per Pisam Elin intelligere Didymus. Secundũ uero Demetriũ Triclinium quinquaginta stadijs inter sese distant, ut in 1. Olympiorũ etiam annotatum.* *c* ℭ *Altin.)* *Templũ Iouis, seu adytum, seu nomen loci est. Sunt qui & ἄλιψ legant. Aristodemus in Scholijs, simpliciter esse locum circa Olympiam Altin ait, hincq; Iouem Altiũ nominari.* *d* ℭ *Alphei.)* *Alpheo primum sacra præ reliquis fecit, ceu deo indigenæ & gentilitio, & eius loci præsenti semper & peculiari numini.*

Ac [a] montem Saturni prædicauit, celebremq; reddidit: antea enim [b] obscurus, sub Oenomao rege multa niue irrigabatur: illic in primogenita festiuitate [c] Parcæ quidem astiterunt, & quod solum perspicue ueritatem demonstrat

EPODOS, COLON IX.

Tempus. [d] Hoc, & quod antea planum, progressu suo, ubinã scilicet parta bello spolia, primitias ipsas sacrificarit Hercules, & ubi quinquennem instituerit festiuitatem, apertius exhibuit. Proinde quis iam in prima Olympiade & Nicephorijs [e] recentem nactus est coronã? manibus, pedibus & curribus gloria conspicuus, certaminis iactationem, ei qui uictus est, auferens.

a ℭ *Montem Saturni.)* *Saturni montem quinto celebrem reddidit Her*

cules. Eſt aũt Saturni collis uel cacumen, in quo Saturni templum erat: Oenomai & Augeæ temporibus incognitum. b ℭ Obſcurus.) νώνυμος eſt incelebris, obſcurus, à νὴ priuante particula, & ὄνομα nomen. c ℭ Parcæ aſtiterunt.) Parcæ & fata aſtiterunt primæ Panegyri ab Hercule inſtitutæ, ut fortunatam atq; felicem eam redderent. Tempus ceu numen quoddam pariter aſtitit, quod illam ipſam ſubinde clariorem celebrioremq́; faceret. Et quur Tempus præſto fuerit, ſubijcit rationẽ. d ℭ Hoc & quod antea.) τόδε σαφανές. Tempus, inquit, clare explicauit, & cognitũ poſteris fecit, durante ea Panegyri, ubi Hercules quinquennalem agonem primum condiderit.

e ℭ Recentem coronam.) ποτοίνιον, id eſt πρόσφατον, recentem. Subiectione rhetorica, ad primos Olympicorum ludorum uictores digreditur, primæ Olympiadis, qua de in origine Olympiorum dictum, ode prima.

STROPHE IIII. COLON VIII.

[a]Quippe in ſtadio ad iuſtam longitudinem recte protenſo curſu, Oeonus Licymnij filius primas tenuit, dux Medeæ urbis. Lucta Echemus Tegean glorificauit. Doriclus ſummã cæſtus retulit, Tiryntha ciuitatẽ habitãs. Quadriga demũ

ANTISTROPHE, COLON VIII.

Halirrhothius Mantinæus. Phraſtor haſtæ proiectu ſcopũ attigit. Eniceus petrã uertens manu præ omnibus longius proiecit, & ſociorum non paruam multitudinẽ ad ſtuporem egit, [b]accenditq́; ueſpere iucundũ lunæ ſpecioſæ lumen.

a ℭ Quippe in ſtadio.) Primos primæ Olympiadis uictores, cum patria illorum tellure denumerat:

1 Stadij uictor Oeonus Licymnij filius fuit, Medeæ Argolicæ urbis princeps.
2 Lucta uictoriam obtinuit Echemus: patria eius Tegea Arcadiæ urbs.
3 Doriclus Tirynthius pugilatu uicit.
4 Quadriga uicit Halirrhothius Mantinæus. Variat aũt hic lectio: alij σῆμα pro σημεῖον, alij σῆμε, alij σᾶμον, alij σῆρον legunt: ut ſit ſententia: O Seme Halirrhothij fili à Mantinea oriunde, uiciſti quadriga: ut per apoſtrophen & ἔλλειψιν compleatur oratio. Mea fert opinio, σῆμα ἁλιῤῥοθίου

eſſe

esse periphrasin, pro ipso Halirrhothio: ut σῶμα pro corpore, qua significatione & Plutarchus usus est in Homeri Βίῳ, accipiatur: tum nõ erit opus magna lectionis uarietate. Est autem Mantinea Arcadiæ ciuitas, autore Stephano, de qua Homerus in catalogo nauium:

οἳ τεγέαν τ' εἶχον, καὶ μαντινέην ἐνέμοντο.

Hæc est illa Mantinea, ad quam Lacedæmonij, à suis uxoribus redarguti, tali quadam ἐνιπῇ (Quô fugitis, num denuò aluum nostram subingrediemini?) Thebanos uicerunt.

5 Phrastor iaculo scopum attigit.

6 Eniceus discum manu rotans super omneis proiecit. Per petram enim hic discum intelligit, cuius crebra est mentio posthac apud Pindarum & apud Homerum. Hic lapis etiam Solus dicitur. Solo Hyacinthum inuitus Apollo occidit apud Amyclæum fluuium, ut Nicander in Theriacis autor est. Scholia in β Iliados ita definiũt discum: δίσκος ἐστὶ βαρὺς λίθος ὃν ἐρρίπτουν οἱ γυμναζόμενοι. τὸν γὰρ σιδηροῦν, σόλον προσαγορεύουσι. Ex quo loco colligitur discum massam fuisse lapideã, σόλον uero ferream. Discrimen uero in Iliados ψ Disci & Soli tale faciunt: Differunt quidem Solus & discus: quod discus quidem latus est magisq; cauus, Solus uero teres & rotundus, uel sphæricus. Exhibentur autem & Iliados ψ ἀγῶνες, ἱππικὸς, πυκτικὸς, πάλης, δρόμου, θωρηχθέντων, σόλου βολῆς, τοξικῆς, καὶ ἔγχεος. ἔδικε ergo poëta per aphæresin & syncopen dixit, pro ἐδίσκευε. Iaculatur etiam discum Vlysses apud Alcinoum regem, à conuiuio. b ℂ Accenditq; uespere.) Allegoria est. Illustrauit lunam, hoc est, certamen suum peregit plenilunij tempore. Nam circa τὴν πανσέληνον solebat perfici ea Panegyris, ut in superioribus cõmonstratum. Atq; hæc ad Herculis institutionem referri possunt, quod finitis certaminibus conuiuijs locum dederint.

EPODOS, COLON IX.

[a]Sonabat autem omne delubrum in delectabilibus conuiuijs uictorũ laudes. [b]Et nunc priores ceremonias sequuti, ad celebrem gratiã sublimis uictoriæ, tonitru & igni flagrãs telum horrisoni Iouis, ardensq; fortissime compactum fulmen canamus. Atq; hic [c]tenere oblectans carminum demulcimentũ ad tibiam illi occurret,

a ℂ Sonabat omne delubrum.) Quid inter conuiuandum è ritu ueterũ

contigerit. Dum cõuiuarentur, encomia uictorũ recini ſolebant. b ℂ Et nunc priores.) ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι. Redit à parecbaſi ad inſtitutum Ageſidami encomium: ac primum ſe fulmen Iouis, hoc eſt, ipſum fulminantem Iouem (qui Olympiæ colebatur) celebraturũ ſpondet: deinde uero Ageſidamum: idq́; priſco more, quo poſt peracta certamina, uictores laudibus efferebant. c ℂ Tenere demulcens.) χλιδῶσα pro τροφῶσα. Tenera cantilena, præclarus hymnus illi Ageſidamo ad tibiam dicetur.

STROPHE V. COLON VIII.

[a]Quæ apud percelebrẽ Dircen olim quidem
» [b]apparuerunt. Sed [c]ut filius ex germana coniuge
» patri deſiderabilis, ueniente rurſum iuuentute,
» magis autem inflammat amore mentem, quando
» diuitiæ adſcitum aliunde paſtorem & hæredem
» nactæ, morienti ſunt triſtiſsimæ:

ANTISTROPHE, COLON VIII.

» Sic eſt quando is qui egregia facinora pere=
» git, ſine hymno Ageſidame, ad Ditis ædes acceſ=
» ſerit: inaniter enim ſpirans, labore ſuo breuiter
» admodum delectatus eſt. [d]Tibi uero ſuauiſona ly
ra, dulcisq́ tibia gratiã parit ac [e]uariat. Sed et Pie
rides [f]Iouis filiæ, longe lateq́ tuã adaugent famã.

Dirce. a ℂ Quæ.) Scilicet carmina prope Dircen Thebanum fontem apparuerũt. Eſt metaphora & Synecdoche. Senſus eſt: Carmina Thebana, hoc eſt, mea, & Pindarica, quandoquidem Thebanus ſim, in decus & ſplendorem Ageſidami ad tibiam canentur. b ℂ Apparuerũt.) φάνεν eſt pro ἐφάνησαν, per ἀφαίρεσιν & ἀποκοπήν. Lyrice, inquit, mea, quæ iam antea Thebis patria mea inclaruit, iamq́; diu, quantum ad promiſſum attinet, apparuit, Ageſidamo iamnunc tandem canetur, uel ſcripta etiam recitabitur. Nam & calamus & ad fiſtulam, & calamo ſcriptum hymnum referri poteſt.

c ℂ Vt filius.) ὥστε παῖς. Comparat hymnũ ſuũ filio gneſio. Quemadmodum, inquit, è germana coniuge filius gratiſsimus eſt patri redeunte illi iuuentute, id eſt ſenio confecto: Nam ut prouerbium habet, δὶς παῖδες γέροντες: ob eam potiſsimum cauſam, quod uideat facultatibus ſuis uerum ſuperſti=

Apud Ariſtoph. in νεφέλαις.

tem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tem hæredem: Sic encomion hoc tibi gratum erit, propterea quod te olim uita defunctum posteris cõmendabit, nec tua unquam monumenta obliterari sinet. Constat autem comparatio hæc antithesi tali: Pater ob successorem legitimum filium gaudio perfunditur. Econtrario: Pater ob alienos successores, nulla sua superstite sobole genuina, mœrore conficitur. Sic qui insignium facinorũ splendore rutilat, ex hac uita migrans gaudet, si habeat uirtutum suarum buccinatores & encomiastas. Rursus mœret, si nullam uideat meritorum suorum memoriam apud posteros relinqui. Quod illis contingit, qui Musas & literas non colunt, seu quorum eruditi res gestas literis non cõmendarint. d ℂ Tibi uero suauisona lyra.) τὶν δ' ἁδυεπής. Hymnum suum absoluturus, Agesidamum non sine laudum suarum præconibus abiturum ex hoc mundo adfirmat. e ℂ Variat.) ἀναπάσσει, respergit, uarie concinit. f ℂ Iouis filiæ.) Filiæ Iouis latam celebritatẽ habent: id est, Musæ & bonæ literæ, possunt quem uoluerint eximie cõmendare. Gnome est, cui consonat illa Hesiodia:

ἐκ γὰρ μουσέων κλέος ἔσσεται ἀνθρώποισι.

EPODOS, COLON IX.

[a]Et ego adiunctus Musis, in inclytam Locrorum gentem incidi, [b]melleq; fortem ciuitatem irrigans, amabilẽ Archestrati filium laudaui: quẽ uidi manus robore, ad aram Olympiã præstantem, eo quidem temporis forma pulchrum, ætate temperatũ, quæ [c]impudentem [d]à Gannymede mortem unà cum Venere prohibuit.

a ℂ Et ego.) Scite quasi perorando, ab infinito, aq; multis Agesidami præconibus, ad finitum, ad semet ipse descendit. quasi dicat: Nedum ab alijs & ab ipsis Pieridibus & tibijs, uerum & à me laudaberis, imò iam cõmendatus es. b ℂ Melle.) μέλιτι. Metaphora est, pro dulci hymno. c ℂ Impudentem.) Impudentem mortem, quod nemini parcat, nec ullum neq; temporis, neq; personarum respectum habeat. d ℂ A Gannymede.) Gannymedes lætificantem curas sonat, à γαύνυμι, & μῆδος. Quomodo hic ad deorum collegium translatus sit, ut illorum pincernam ageret, est in prima ode Olymp. recitatum. Adijciemus hic saltem nonnihil ex Paulo Orosio, qui lib. 1. cap. 12. de Gannymedis raptu hæc memoriæ prodidit. Tantalus rex Phrygiorum, Gannymedem Trois Dardaniorum regis filium cum flagitiosißime rapuisset, maiori conserti certaminis fœditate detinuit, sicut Phanocles poëta cõ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

firmat, qui maximum bellum ob hoc concitatum fuiſſe cõmemorat. Hæc Oroſius. Indicat autem Ageſidamum omnium fuiſſe formoſißimũ, dum eum & forma & ætate Gannymedi ſimilem facit, ipſiq; Veneri, quam κυπρογενῆ, id eſt, in Cypro inſula genitam, poëtico epitheto appellat. Ageſidamus, ut obiter de etymo nominis quicquam dicam, eſt ab ἄγησις, uel ἄγος ductio uel dux, & δῆμος populus. η in α dorice mutatur. Cõmuniter ergo Ageſidemus, Dorice Ageſidamus dicemus. Heroicũ nomen. Quod ſi poſterior uox à δαμνάω, id eſt, domo domare, deducatur, ductorem domantem, uel principem domitorem ſonabit.

Venus κυπρογενής
Ageſidamus.

EIDEM AGESIDAMO FOENVS,
ODE XI.

STROPHE I. COLON VI.

INterdum[a] plurimus uentorum inter homines uſus eſt, interdum & cœleſtium aquarum pluuialium, [b]quæ nubium ſunt filiæ. Sin [c]ex labore quiſq; fortunatus ſit, melliti hymni fiunt illi [d]principia poſteriorum ſermonum: Nam & conſtans fœdus eſt magnis uirtutibus.

ANTISTROPHE, COLON VI.

[f]Abundans autem laus Olympiorum uictoribus conſtituta eſt ô noſter, quam & lingua noſtra diſpenſare geſtit. [g]Dei enim prouidentia ſapientibus aliquis perpetuò curis floret. [h]Noueris itaq; nunc Soſtrati fili Ageſidame, tuæ pugilatoriæ cauſa,

EPODOS, COLON X.

Qua [i]aurea olea coronatus es, [k]hunc ſuauiſonum ornatum reſonabo, Locrorum Epizephyriorum genus magni ducẽs, [l]illic & uos unà mecum ô Muſæ chorũ ducite. [m]Spondeo enim uos

non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

non auersantem hospites exercitum, neq; honesti inexpertū, cæterum ad sapientissimos belligeratores accessuras. [n]Natura nanq; insitum morem, [o]neq; astuta uulpecula, neq; terribiles leones facile permutarint.

ENARRATIO.

Priori hymno, fœnore resarciri posse, quod neglectum dilatione foret, adferebat. Quare perinde ac debitores ultra ad fœnus acceptā pecuniam, aliam quandam mercedis loco & fœnoris gratia reddunt: sic iamnunc Pindarus ultra promissum atque adeò debitum encomium, alteram hanc, ceu fœnusculi loco, oden adiungit, quā & ideo τόκον, id est usurā inscripsit. Laudat igitur Agesidamum à pugilatu, à corona uictoriæ, à liberalitate tum ipsius, tum gentilium Locrorum, à sapientia & fortitudine: succincto epinicio multa præconia congerens. Argumentum.

a ℭ Interdum plurimus.) Ab artificiose posita comparatione, orditur, cuius hæc summa: Quemadmodū uenti nautis, & imbres agricolis plurimum cōmodant: sic hymni uictores iuuant & decent. b ℭ Quæ nubiū sunt filiæ.) Aquas pluuias, nebularum filias metaphoricôs appellat, quod ex nebulis prodeant & fiant. c ℭ Ex labore fortunatus.) Periphrasis est uictoris, ex labore fortunatum esse. Melliti, metaphorice suaues.

d ℭ ὑσέρων ἀρχαὶ λόγων, principia posteriorum sermonum.) Hoc est, faciunt, ut apud posteros illorum quoq; non unquam obliteretur memoria.

e ℭ Constans fœdus.) Magnis uirtutibus constans fœdus est: id est, magnæ uirtutes diu durant: illarum memoria nō facile eximitur uel extirpatur ex humanis mentibus. Ratio est, quî fiat, quod encomia uirtutum alia pariant: id est, indelebilem memoriam faciant. f ℭ Abundans autem laus.) Gnomen, magnis uirtutibus &c. confirmationem subijcit. Magnæ uirtutes sunt huiusmodi, ut non possint extingui, nec una saltem ratione cōmendari, sed plurima laudum argumenta subministrant: qualis etiam uirtus est Olympicæ uictoriæ, quā & iamiam hoc etiam ueluti fœnusculo extollam. g ℭ Dei enim prouidentia.) Suæ poëticæ autoritatem parit, dum eam ceu eximiā Deo acceptam refert. Dei munus est, quempiam eximijs argumentis, adeoq; poëtice conspicuum esse. Enallage personæ est, incertā pro sua usurpans. τέλλεται, τέλλεται.
referendum est ad sequentia: τέλλεται καὶ πισὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς. Adeò sæpe unica ὑποδιασολὴ male posita, uniuersam sententiā interturbat. Firmum fœdus oritur magnis uirtutibus, id est, firma stabilitas. Per

ὅρκιον ſeu fœdus hymnũ intelligit, quo fit, ut uirtutes perpetuò durent. ἄγκει) pro ἀνάκειται. h ℂ Noueris itaq;.) Argumenta laudis breuiter iam aggreditur. i ℂ Aurea olea.) Auream oleam, id eſt, pulchrã, dicit, conſueta ſibi metaphora. k ℂ Hunc ſuauiſonum ornatum.) Metaphora eſt, pro hymno. Ob uictoriã tuam quã pugilatu adeptus es, hunc etiam tibi hymnũ canam. l ℂ Illic & uos.) Apoſtrophe eſt ad Muſas, qua eas hortatur, ut unà ſecum chorũ ducant, in gratiã Ageſidami uictoris. συγκωμάζειν, ſimul ſaltare eſt, chorũ ducere, exultare. Illic, id eſt, apud Locros Epizephyrios, de quibus in præcedenti ode. m ℂ Spondeo.) Polliceor uos acceſſuras &c. Argumenta ſunt honeſti, quibus perſuadere uult Muſis, ut unà ſecum apud Locros illos lætæ ſint: ſunt enim hoſpitales Locri. Per exercitum enim hoſpites nõ auerſantem, metaphorice & periphraſtice Locros intelligit, dumq; exercitum uocat, ſimul bellicoſam eſſe gentem adumbrat. dum non auerſari eos hoſpites ait, ab hoſpitalitate, & benignitate in aduenientes & exteros amicos eos prædicat. Deinde ſtatim honeſti ſcientiam eis tribuit: Nouerunt quomodo nos, ô Muſæ, tractare debeant. Pòſt à rebus bellicis & ſapientia, dum eoſdem ſapientiſſimos belligeratores nominat. n ℂ Natura nanq; inſitũ morem.) Sententia eſt, & argumentum à neceſſario. Natura Locris inſitum eſt, ut ſint hoſpitales, benefici, liberales, bellaces, ſapientes, honeſti: ideo nõ poſſunt ab eis uirtutibus deſiſtere, non poſſunt nõ nos amare ô Muſæ. o ℂ Neque aſtuta uulpecula.) Ab inductione argumentaturus, duo animantia, pro uniuerſis adducit, uulpeculam & leonem, quæ ob ſui natiuã proprietatem non incõmode pro cunctis animantibus accipiuntur. In uulpe aſtutia, in leone fortitudo eſt conſideranda. Vtrinq; eſt exceſſus. Vulpecula aſtutiſſima, leo fortiſſimus. Duæ uero uirtutes ſapientia & fortitudo, ſunt quæ mundum hunc, imò totum uniuerſum adminiſtrant. Quare hæc eſt ſententia: Nullius planè creaturæ uel animantis calliditas, uel fortitudo, ſeu robur, ingenitam alicui habitudinem abolere poteſt. quod & Venuſina Muſa uoluit dum dixit:

Naturam furca expellas, tamen ipſa recurret. Huc apologus Aeſopicus de fele in fœminam tranſmutata, & mure, pertinet. Eſt ergo tale enthymema: Locri Epizephyrij natura ſunt candidi & benefici, & uirtutibus præditi, ergo ab illis ipſis uirtutibus non poſſunt deſtitui: quare & nos amice excipient atq; tractabunt. Vulpem αἴθωνα, id eſt, ardentem uocat, ſplendidæ & fulgentis caudæ ratione: cuius nomine aliàs Grecis etiam λαμπουρὶς dicitur.

ERGO

ERGOTELI HIMERAEO DOLIchodromo, ODE XII.

STROPHE I. COLON IX.

Vpplico tibi [a] ô [b] Iouis libertatis autoris filia [c] fortuna seruatrix, pro ciuitate Himera latepotenti. Tibi mari gubernantur ueloces naues, terraq; uehementia bella, & senatoriæ conciones. Spes mortalium sanè, multa sursum, rursus multa deorsum uolutant, [d] mendacia uana secantes.

ANTISTROPHE, COLON IX.

Nemo quisquam spiritum in hac terra ducentium, certũ de futura actione signum reperit. Siquidem uenturorũ quidem cõsilia cæca sunt. Ac pleraq; hominibus præter sententiam [e] aduersus oblectationem euenere: alij uero tristibus postquã [f] procellis incurrerunt, ingenti bono, [g] malũ repente permutarunt

EPODOS, COLON X.

Fili Philanoris. [h] Atqui tuus etiam pedum honor, in natali solo emarcuisset inglorius, perinde atq; [i] gallus gallinaceus [k] domi pugnans: nisi fortunę tuę aduersa [l] seditio, Cnosia te patria priuasset. Nunc uero Olympiæ coronatus, & bina uice Pythoni & Isthmi Ergoteles [m] calentia nympharum lauacra baiulas, ueluti [n] in propria tellure commorans.

ENARRATIO.

Ergoteles hic, genere Cretensis fuit, ex Cnosso urbe Cretæ oriundus, circiter 77. Olympiade uicit, ac deinceps Pythiade in 29. Porrò quum in patria Argumentum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

eius seditio esset orta, Himeram Siciliæ urbem profugus uenit, ubi ciuitate donatus turbas quæ ab Hierone & Gelone cõcitatæ erant, pacauit. Et quia Cnossum patriam suam Cretensem, Himera Sicula permutarat, fortunam rerum dominam admiratus poëta, numen eius pro Himera & Ergotele deposcens orditur. At priusquam ipsum argumentum absoluamus, epigrapham etiam considerare non incõmodum fuerit. Primum ergo quid sit δολιχοδρόμος, uidendum. δόλιχον per sese longum significat. Hinc Homerus grues δουλιχοδείρους appellat, à longo collo. In gymnico uero certamine, δόλιχον species stadij est, à longitudine spacij uel cursus nomen habens, perinde atq; colligere est ex Iulio Polluce, apud quem libro tertio, cap. περὶ δρόμου γυμνικοῦ, synonyma sunt hæc, δολιχοδρόμος, ὁ τὸν δόλιχον θέων, καὶ ὁ τὸν μακρὸν δρόμον ἀγωνιζόμενος. hoc est, dolichi cursor, dolichum currens, longo cursu certans. δόλιχον enim & μακρὸν idem ualent. Budæus in suis græcæ linguæ diligentißimis & doctißimis commentarijs, τὸν δόλιχον longum ac ueluti plenum cursum diaulo maiorem significare putat. Verum quum Aeschines, ut est ibidẽ apud Pollucẽ, dixerit, τὸν δολιχοδρομήσαντα στάδιον, est quur opiner στάδιον & δόλιχον idem esse, nec in diuersum recidere apud Pollucem σταδιοδρόμον, δολιχοδρόμον, & σταδιῆ. Verum hic certiora adferentibus lubens, ut par est, cedam. Proinde hæc ode inscripta est Ergoteli Himeræo δολιχοδρόμῳ, hoc est, dolichi seu stadij cursori. Laudat aũt ab Olympia, Pythia & Isthmia uictorijs: tamq́; hæc oda ἀνασκευὴ est, q̃ αἶνος: nam sola ἀνασκευῇ, hoc est, confutatione constat. Tollit enim, quæ illi obijci poterat, fugæ turpitudinem. Omnia, inquit, fortunæ subiecta: proinde honorifice diuino quodam consilio eum Himeram fugisse. a ℂ O fortuna seruatrix Iouis filia.) Locus cõmunis de fortunæ imperio. Vbi primum considerandum, quod Iouis filiam faciat, & Iouis ἐλευθερίου, hoc est, libertatis autoris: quo fortunæ fontem & naturã pulcherrime describit, longe certe rectius cæteris gentibus & philosophis, qui fortunam quidem deam, & fortuitũ euentum simpliciter adfirmabant. Gentes humanarum rerum instabilitatem secum reputantes, omnia uel Proteo mutabiliora cernebant, ac plerasq; omneis res præter animi sententiam euenire. Colligebant igitur fortunam esse numen oportere, cuius nutu & imperio cuncta gererentur. Philosophi fortunam & casum, euentum præter animi nostri deliberationem definierunt: & recte quidem: sed fontem tamen & impulsorẽ fortunæ prorsum ignorarunt. Multo melius & sanctius Pindarus, fortunam hic Iouis, hoc est summi dei filiam facit. Quod quid aliud est, quàm fateri fortunam esse fatum, atq; è diuina prouidentia & operatione profluere? Sic fortuna fortuitus quidem euentus est, cuius autor & impul-

sor

Quid δολιχοδρόμος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſor Deus. Quicquid nobis nihil tale cogitantibus forte fortuna contingit, fortuna eſt, & fortuitus euentus, reſpectu noſtræ uoluntatis & meditationis: ſed fatum & prouidentia eſt, reſpectu æterni Dei, non Homerici quidem Iouis, ſed patris domini noſtri ἰησοῦ χριστοῦ. b ℭ Iouis libertatis.) Libertatis autorem Iouem nominat, quod cum è bello inteſtino Cnoſio liberarit, ac Himeræorum libertate gaudere fecerit: quiq; ueræ libertatis in omnibus rebuſpublicis autor ſit & largitor. ἐλευθέριος. c ℭ Seruatrix.) Seruatricem fortunam appellat, quod eius, hoc eſt, diuinæ uoluntatis beneficio, è turbis Cnoſijs ereptus, & Himeræ ſeruatus ſit. Vel generatim, quod omneis ſeruet diuina clementia & prouidentia. d ℭ Mendacia uana ſecantes.) Hoc eſt, fruſtra falſis rebus, quas apprehendere nequit, inhiat. e ℭ Aduerſus oblectationem.) ἔμπαλιν τέρψιος, contra uoluptatē, aduerſus oblectationē. f ℭ Procellis.) ζάλη, à ζα augendi particula, & λίαν ualde, & ἄϊω ſpiro, grande malum, ingens procella eſt. g ℭ Pro malo permutarūt.) πήματος, pro ἀντὶ πήματος, pro malo ingens bonum receperunt. πεδάμειψαν pro πεδήμειψαν, à πέδον καὶ ἀμείβομαι, firmiter permutarunt. Rara cōpoſitio. h ℭ Atqui tuus etiam pedum honor inglorius.) Cōparatio talis eſt: Si, inquit, domi tuæ Cnoſi permanſiſſes, inſtar galli domeſticā pugnam cum gallo cientis, fuiſſes. Solet quidem gallus gallinaceus cōmittere prælium, ſed illud eſt domeſticum, ac ueluti obſcurum, non publicum, non celebre. Quo pariter innuit, ipſum Olympicam non conſecuturū fuiſſe uictoriam, ſi ex Cnoſo nō fugiſſet. Quod ad ignominiā uerti potuiſſet, in laudem abijſſe oſtendens.

i ℭ Gallus.) ἀλέκτωρ & ἀλεκτρυὼν, gallum gallinaceum ſignificat. Homerus ſolem etiam eodem nomine appellat, quod uterq; mortales excitet, & lectis ſurgendo priuet hic fulgore, ille cantu, ut & antehac indicatum.

k ℭ Domi pugnans.) ἐνδομάχας pro ἐνδομάχης, intus pugnans.

l ℭ Seditio.) στάσις ἀντιάνειρα, ſeditio uiris & fortibus inimica, ab ἀντὶ & ἀνὴρ uel ἠνορέα. m ℭ Calida lauacra baiulas.) Quum Hercules Gerionis boues agens, Siciliam tranſiret, iuxta Himeram Minerua thermas è terra ſcaturire fecit, quibus longo itinere defatigatus, uires ſuas recolligeret. Hæc interpres. Ergo calida Nympharū lauacra baiulas, hoc eſt, multiplici uictoria exornatus thermas ad Himerā ſitas, & per ſynecdochen ipſam totam Himerā extollis & laudibus uehis. Vel allegorice, ceu feſſus iam uires reſumis & recrearis è thermis, hoc eſt, hymnis & encomijs. Calida nympharū lauacra, eſt periphraſis thermarū. Victoria Olympia, Pythia et Iſthmia perinde te exhilarāt, atq; thermæ Himeræ eos, qui in illis lauāt. n ℭ In propria tellure cōmorās.) παρ' οἰκείαις ἀρούραις, hoc eſt, uelut in propria terra cōmorans.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

XENOPHONTI [a]CORINTHIO [b]STADII CVRSORI, CVRSV ET [c]QVINquertio uincenti, ODE XIII.

STROPHE I. COLON XI.

[d]Er Olympijs uincentẽ Xenophontis laudans domũ, erga ciues mitem, erga hospites amicam, agnoscam felicem Corinthũ Neptuni, qui in Isthmo colitur, [e]uiris splendidum uestibulum. [f]In ea æquitas uersatur, sorores q́ꝫ fundamentũ urbium iustitia, & cõcordiæ causa pax, hominibus diuitias promentes filiæ bene cõsulentis Themitos,

ANTISTROPHE, COLON XI.

[g]Quæ saturitatis matrem iniuriam arcere uolunt, sermone temerariam.

ENARRATIO.

Argumentum. Xenophontem Corinthium, qui 79. Olympiade, uno die geminam uictoriam, alterã quinquatrij, alterã stadij adeptus est, laudat: patremq́; eius Thessalum, qui antea 69. Olympiade coronatus erat Olympico agone. Vnde Ter Olympijs uincentem domum inquit, Xenophontem & patrem eius Thessalũ respiciens. Loci quibus utitur sunt ij: Ab æquitate, à iustitia, à pace, à patria, ab inuentione & ingenio Corinthiorũ, à literis & rebus bellicis, ipsum uictorem cõmendat: à stadij & quinquatrij exuperatione, ab Isthmia & Nemea uictorijs, à patre Thessalo, eiusq́; uictorijs, stadij, diauli, & hellotijs, ab auo Pteodoro. Postea digreßionem immiscet de Corinthiorũ maioribus. Postremo Xenophontem à multis uictorijs effert, Delphicis, Argiuis, Thebanis, Arcadicis, Pellenæis, Aeginetis, Sicyonijs, Megarensibus, Eleusinijs, Marathonicis, Aetnæis & Eubœis. a ℂ Corinthio.) Corinthus nobilißima urbs ad Isthmum sita. b ℂ Stadij cursor.) Epigrapha Xenophontem σταδιῆ, id est, stadij cursorem uocat. Iam priori ode στάδιον & δbλιχὸν non multum differre indicatũ est: quare σταδιοδρόμος & σταδιεὺς & δολιχοδρόμος synonyma erunt, ni fallar. Autore uero Budæo, δολιχὸν cursus diaulo maior erit, & δολιχοδρόμος eum significat, qui plenum cursum perfecerit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

rit. Stadiũ ergo ab ἵστημι, sto uel sisto, uel à στάσις deducitur. Græce στάδιος, στάδιον, & apud Homerum Iliad. ν. σταδίη, locus est, seu spatium trecentorum cubitorũ, ut Hypomnemata Pindarica tradunt. Aulus Gellius 600. pedes stadij mensuram fuisse ex Plutarcho annotauit. c ℂ Quinquertio.) πένταθλον Latinis quinquatriũ uel quinquertium sonat, quod quinq; complectatur certaminum genera, pugilatum, luctam, saltum, discum & cursum. à πέντε & ἆθλον. d ℂ Ter Olympijs uincentem.) Propositio est encomiastica, qua multis insignibus epithetis laudat Corinthum, eamq́; circunscribit. e ℂ Viris splendidum.) ἀγλαόκουρον, iuuenes splendidos, seu insignes uiros aut ciues continentem. f ℂ In ea æquitas.) Insigni prosopopœia Corinthũ laudat: à felici reipublicæ statu, in qua regnare dicit matrem Themin, hoc est, honestatem, seu honesti deam. Atq; huic tres filias tribuit,

εὐνομίαν	Id est,	bonam legum constitutionem.
δίκην		iustitiam uel ius.
εἰρήνην		pacem.

Ingens sanè laus urbis, in qua talis politia sit, ut in ea tres hæ filiæ deprehendantur, omnis boni, cunctarumq́; opum largitrices. g ℂ Quæ saturitatis matrem.) Per hypallagen accipiendum est quod ait, Arcent filiæ Themidis iniuriam saturitatis temerariloquam matrem. Vult enim dicere, arcent saturitatem iniuriæ matrẽ. Estq́; anthypophora. Diluit quod obijci poterat, de Corinthiaco luxu. Siquidem quum Corinthiorũ luxus & petulantia, non uno apud Græcos adagio taxata essent, utpote, Ilium nõ indignatur Corinthijs: &, Corinthiari: &, Non est cuiusuis adire Corinthum: habuerunt quo reprehensioni & culpæ fuerint obnoxij. Quæ præoccupans noster, filiæ, inquit, Themitos, & alia quæ iamnunc mihi dicenda sunt de Corinthijs præclara, uetera ista opprobria & improperia Corinthiaci luxus, & effœminatæ reipublicæ uitia cõtegunt, arcent & remouent: quandoquidẽ iam nulla nõ uirtus Corinthi abundet. Homerus τίκτει τοι κόρος ὕβριν ait. Ergo hic locus, ut dixi, per hypallagen est intelligendus. Descendit autem θέμις à uerbo τίθημι pono, quod ipsum honestum, leges ferat, iusta & pacifica sanciat.

Sunt mihi [a] præclara dicenda, quæ ut in medium proferam, recta quædam audacia me compellit. Primum [b] difficile est ingenitum occultare morem. [c] Vobis uero filij Aletæ sæpe uictoriam gerentem splendorem, cum summis in sacris certa-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

minibus præeminentium uirtutibus dedere. Sæpe præterea & cordibus uirorum iniecerunt

EPODOS, COLON XI.

Antiquam pulchre florentes horæ[d] sapientiã, omneq́ inuentionis opus.

a ℂ *Præclara dicenda.)* *Attentos reddit Corinthios.* *b* ℂ *Difficile.)* ἄμαχον *pro* ἀμήχανον. *Id est, impoßibile est, fieri non potest, ut ingenitum natura bonum uestrum Corinthij occultetur: tantum enim est, ut sese quotidie exerat & aprico gaudeat: unde neq; me, quo minus id commendem, continere queo. Adfirmat aũt Corinthios natura, ingenio, & uirtutibus, multis præstare mortalibus.* *c* ℂ *Vobis uero filij Aletæ.)* *Probat quod dixit, exemplis multorũ in Olympijs uictorũ.)* *Periphrasis est Corinthiorũ filij Aletæ. Fuit Corinthiorũ rex Aletes, tricentesimo anno post Doriensium accessum, ut Scholia habent.* ἀλάτα *pro* ἀλήτου. *d* ℂ *Sapientiam.)* *Aliud argumentum à maiorum sapientia & inuentione.* εὑρόντος, *eius qui inuenit. participium* ἀόριστον. *hoc est, inuentoris.*

Aquila duplata tẽplorum ornamentũ, ἀέτωμα dicebatur.

[a]Bacchi unde Charites cum Dithyrambo, [b]bouem trahente, illic apparuerunt. Ecquis [c]equinis armis mensuras, [d]deorũ item in templis aquilam geminam, auium regem posuit? [e]Apud quos & Musa suauisona [f]& Mars perniciosa fortium uirorum clade floret.

a ℂ *Bacchi unde Charites.)* *Vnde, ex sapientia & inuentione Corinthiorum prodijt primum Bacchi Dithyrambus. Quid inuenerint primum Corinthij, enarrat. Primum inuentum est Bacchi Dithyrambus. Porrò Bacchus Semeles & Iouis filius, tertio transformationũ Ouidij, & apud Græcos Dithyrãbus appellatur, à duplici natiuitate, quod bis ianuam nascendo transierit, primum matris aluum, deinde fœmur Iouis. Etenim quum Semele, fraude Iunonis, ut Ouidius recenset, ad inferos tonitru Iouis detrusa esset, infantem Bacchum Iupiter è Semeles aluo exemptum in fœmur suum ad iustum usq; maturitatis tempus consuit & reposuit, à* δὶς *bis, &* θύρα *ianua, &* βαίνω *scando, transeo. Primo ergo Dithyrambus Bacchi, ab euentu epitheton est. Secundo, circularem saltationem in Bacchi decus apud Corinthios institutam significat, ut hoc loci: quam saltationem, per appositionem Bacchi Charites, hoc est, Bacchi*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

chi oblectationem nominat. Tertio, hymnum in Bacchum conscriptũ ualet: unde Dithyrambici etiam poëtæ. Quin & Pindarũ Dithyrambos scripsisse Suidas est autor. b ℂ Bouem trahente.) βοηλάτην appellat Dithyrambum, à βοῦς & ἐλάω uel ἐλαύνω, quoniam bos præmium eius saltationis erat. c ℂ Equinis armis.) Secundum Corinthiorum inuentũ est currus. Nam per uasa equina, currũ μεταφορικῶς intelligit, uel secundum alios, frenos. d ℂ Deorum in templis.) Tertium inuentum est gemina aquila, deorum templis ornamenti gratia imposita. Hactenus ab inuentione, mox ab alijs præclaris rebus cõmendat Corinthios. Porrò duplicata aquila templis imposita græcis ἀέτωμα dicitur, ut Didymus, Timæus & Demetrius in Scholijs. e ℂ Apud quos & Musa suauisona.) Poëtæ Corinthi etiam clarent. Propter Eumolpum Corinthium hoc dicit, qui Græcorũ reditum conscripsit: tum propter Aesona poëtam Corinthium, cuius meminit Simonides.

f ℂ Et Mars. &c.) Hæc propter Persicũ bellum dicit, in quo & ipsi duce Adianto belligerati sunt, ac plurima pro Græcorum salute fecerunt.

STROPHE II. COLON XI.

[a]Summe pater Iupiter fortiter Olympiam administrans, nullo non tempore fauor tuus meis adsit carminibus obsecro, huncq; populum innoxium regens, felicis Xenophontis dirige propitiam fortunam. Suscipe iuxta illius [b]coronarum laudatricem legem, quam ex Pisanis agris refert, cursum stadij unà cum quinquertio exuperans, quæ duo nemo unquam antehac mortalium, ut is, uno die attigit.

a ℂ Summe Iupiter.) εὐχὴ est. Precatur Iouem pro felicitate Corinthiorũ & Xenophontis, utq; hunc hymnum placidus suscipiat. b ℂ Coronarum laudatricem legem.) Coronarũ laudatricem legem hymnum suum allegorice uocat. Lege enim cautum erat, ut uictores encomijs celebrarentur. Laudat eum iuxtà à stadij & quinquatrij uictoria.

ANTISTROPHE, COLON XI.

Duæ subinde [a]selinorũ plicaturæ coronarunt, cum Isthmijs tum Nemea, (quæ illi non [b]reniti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tur) perſpicuum uictorem. [c]Patris demum eius, cui nomen Theſſalo, pedibus, prope [d]Alphei fluenta [e]ſplendor repoſitus eſt: ſiquidem in Pythijs [f]ſtadij honorẽ, diauliq́ uno die recepit, eodemq́ menſe. [g]Aſperis Athenis tria quidem opera pedum uelocitate conſpicua dies reddidit pulcherrima circa comam.

a ℂ *Selinorum plicaturæ.)* *Nedum pinus in Iſthmijs certaminibus dabatur, uerumetiã ſelinum, id eſt, apium, perinde ac in Nemeis: niſi quod Iſthmi, ab arido apio corona nectebatur, Nemeæ uero è uiridi: ab Iſthmia & Nemea uictoria eum cõmendans.* *b* ℂ *Renititur.)* ἀντιξοεῖ ἀντίκειται. *c* ℂ *Patris demum eius.)* *A patris Theſſali uictorijs amplificat: laus patris in filium, & uice uerſa reſilit.* *d* ℂ *Alphei fluenta.)* *Periphraſis eſt Olympiorum.* *e* ℂ ἄγλα ποδῶν.) *Metaphora eſt, pro uelocitate.* *f* ℂ *Stadij diauliq; honorem.)* *Stadium quid ſit, & unde dictum, ſuprà annotatum. Diaulum uero hactenus non occurrit, quare ſuccinctim enarrabimus. Compoſita uox eſt, à δὶς bis, & αὐλὸν, id eſt metaphorice anguſtum & prolixum: ab inſtrumento, quam tibiam uocant, ſimilitudine deſumpta, ut Scholia in Iliados ρ adfirmant. Ergo* δίαυλον *bis anguſtum & prolixum ſonat. Spatium proprie eſt, quantũ duo ſtadia longitudine complectuntur: unde Iulius Pollux* δίαυλον, διπλοῦν στάδιον, *id eſt, duplex ſtadium appellat. Patrem ergo Xenophontis Theſſalum & ſtadio &* διαύλῳ, *hoc eſt, duplici ſtadio uiciſſe adſerit.* *g* ℂ *Aſperis in Athenis.)* *Tria præclara facinora Athenis geſſit, propter quæ capitis ſui coronas etiam accepit: hoc eſt, triplicẽ uictoriam adeptus eſt, ex triplici certamine, nimirum ſtadio, diaulo, & armato curſu: ut hypomnemata uolunt.*

EPODOS, COLON XI.

[a]At in Hellotijs ſeptẽ coronas nactus eſt, [b]in marinis uero Neptuni inſtitutis maiora eum cũ patre Ptœodoro ſequuntur oblectamenta, præcioſioraq́ præconia. Quoties uero [c]Delphis atque [d]Leonis in finibus primas tenuiſtis? [e]Cum non paucis quidem dimico, de multitudine bo-

norum uestrorum: [f] sed quemadmodum lapillorum qui in mari sunt, numerum planè recensere nequeo, sic nec omnia uestra.

a ¶ *In Hellotijs.)* *Hellotia Panegyris erat apud Athenienses, Mineruæ Hellotidis causa instituta, principium inde ducens. Quum Dorienses ope Peloponnesiorum Corinthum & cepissent, & igni succendissent, uirgines quædam incendiũ atq; perniciem sui effugere uolentes, cum Eurytione & Hellotide sororibus, in templum Mineruæ confugerũt. Quod animaduertentes hostes, templo flammas admouerũt: illic reliquis effugientibus, Eurytione & Hellotis uirgines ac sorores isto incendio perierunt. Hinc exorta deinceps peste, editum est à Minerua oraculum, non antea desituram luem, quàm animas crematarum uirginum expiassent. Quare Mineruæ Hellotidi ædem sacram extruxerunt, & Panegyrin Hellotia dictam, pro Hellotidis expiatione instituerunt. Alij Hellotia, à palude quæ est in Marathone Atticæ, ubi Mineruæ templum sacrum scriptum est, nominata putant. ἕλος enim palus: hinc ἑλλωτὶς, quasi paludana Minerua dicitur. Alij à capto Bellerophontis equo Pegaso, cui primũ Minerua frenum indidit. ἑλεῖν enim capere est: hinc ipsa ἑλλωτίς. Enimuero prior ratio potior uidetur, & proxime accedere, Panegyrin Hellotia ab Hellotide uirgine duxisse nomenclaturam.* *b* ¶ *In marinis Neptuni institutis.)* *Periphrasis est Isthmiorũ. ποτειδᾶνος τεθμοῖσι, pro ποσειδῶνος θεσμοῖς.* *c* ¶ *σὺν δελφοῖς.)* *Periphrasis Pythiorũ.* *d* ¶ *In finibus.)* *Vel septis, uel herba, hoc est, nemore Leonis. Periphrasis est Nemeorum.*

e ¶ *Cum nõ paucis dimico.)* *Hoc est, multi sunt quos uirtutibus, & multiplici uictoriæ titulo excellitis.* *f* ¶ *Sed quemadmodum lapillorũ.)* *Comparatio est hyperbolica. Quemadmodum, inquit, arenæ maris numerus comprehendi, nec exprimi uerbis potest. Hucusq; comparat, applicationem omittens, quæ hunc ad modum, uel consimilem subaudienda est: Sic nec uestrorum ego, ô Xenophon, præconiorum magnitudinem recensere ualeo. ποντιᾶν ψάφων, pro ποντιῶν ψήφων.*

STROPHE III. COLON XI.

» **[a] Qualibet in re modus est, quem intelligere,**
» **est optima opportunitas. [b] At ego uelut è numero uestro ad hoc destinatus, prudentiam canens maiorum, bellaq; ab ipsis heroica uirtute gesta, nihil de Corintho mentiar; inter quos [c] Sisyphus**

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſapientia, ueluti deus quiſpiam, præſtantiſsimus claruit. Dehinc Medea, quæ præter animi paterni conſilium nuptias ſibi fecit, ſeruans Argon nauim & nautas.

a ℂ *Qualibet in re.*) *Sententia eſt, qua ſe, ne laudum magnitudine modum tranſiliat, monet: atq; hac gnome* προϋπεργασίαν *facit ad ſequentia maiorum Corinthi præconia.* *b* ℂ *At ego uelut.*) *Poſt gnomen pulchre ſubiungit, ſeſe nihil præter modum, in Corinthiorum laudibus dicturum, neq; falſi quicquã cõmemoraturũ.* *c* ℂ *Siſyphus.*) *Laus patriæ Xenophontis à maioribus. Suprà induſtrios inductione oſtendit, ubi inuentionem ipſorum cõmendauit: nunc ſapientes & conſilijs pollentes item epagoga demonſtrat. Siſyphũ ſapientia clarũ fuiſſe, Glaucus Homericus teſtatur Iliad. 6. dũ inquit:*

ἔστι πόλις ἐφύρη, ὑπὸ ἄργεος ἱπποβότοιο,
ἔνθα δὲ σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
σίσυφος αἰολίδης, ὃ δ' ἄρα γλαῦκον τέκεθ' υἱόν.

πυκνότατον, *id eſt,* συνετώτατον. παλάμαις *pro* βουλαῖς.

d ℂ *Medea.*) *Vt Medea nuptias Iaſonis ſibi pararit, patris ſui Aeëtæ uoluntati (quæ necẽ Argonautis meditabatur) renitens, Apollonius in Argonauticis docet. Verũ quomodo Corinthios à prudentia laudat? Quî Corinthia fuit, quum Colchida inſulam habitaret? Quæ ambiguitas hac ratione tollitur. Corinthus paterna Medeæ poſſeßio atq; facultas fuit. Nam Aloëus & Aeëtes Medeæ pater, filij Solis & Antiopes, quibus Sol regionem diſtribuit, Aloëi Arcadiam, Aeëtæ Corinthum adiudicans. Quod quum Aeëtæ regnum nõ placeret, Buno Mercurij filio tradidit adminiſtrandam urbem, præcepitq; ut liberis eam ſuis tueretur. Ipſe uero in Colchida Scythiæ abiens, illic regnauit. Docet hæc, inquit Hypomnematiſtes, Eumelus poëta, qui eam hiſtoriam carmine hunc in modum conſcripſit:*

ἀλλ' ὅτε δ' αἰήτας καὶ ἀλωεὺς ἐξεγένοντο,
ἠελίου τε καὶ ἀντιόπης, τότε δ' ἄνδιχα χώρην
δάσσατο παισὶν ἑοῖς, ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός.
ἣν μὲν ἔχ' ἀσωπός, ταύτην πόρε δίῳ ἀλωεῖ.
ἣν δ' ἐφύρην, κτεάτεσσ' αἰήτῃ δῶκεν ἅπασαν.
αἰήτης δ' ἄρ' ἑκὼν βούνῳ παρέδωκε φυλάσσειν,
εἰσόκεν αὐτὸς ἵκοιτ' ἢ ἐξ αὐτοῖό τις ἄλλος,
ἢ παῖς ἠδὲ υἱωνὸς, ὁ δ' ἵκετο κολχίδα γαῖαν. hoc eſt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

At quando Aeëtes & Aloeus maxima proles
Solis & Antiopes, uiderunt lumina mundi,
Terram tum duplici partitus nomine charis
Distribuit gnatis, satus ex Hyperione Phœbus.
Quam tenet Asopus dio præbebat Aloëi,
Hinc Ephyrenq; suam, regni cum rebus opimis
Atq; opibus cunctis Aeëtæ tradidit omnem.
Sponte sua hanc iterum Aeëtes Buno retinendam
Commisit, donec repetitum uenerit olim
Ex sese natus'ue nepos'ue. At Colchica tellus
Sola illi cordi est, auidis quam uisit ocellis.

ANTISTROPHE, COLON XI.

Ad hæc & quondam ob Dardani muros uisi sunt utrinq; bellorum finem parare, alij quidem [a]cum Atrei charo genere Helenã repetentes, alij uero prorsum [b]arcentes. Nam, qui ex Lycia uenerat, Glaucum, adiutum Troas, Danai tremebant, qui [c]gloriabatur [d]in urbe Pirenes, sui sanè patris Bellerophontis principatum, & altam esse [e]sortem, & ædes.

Corinthios à fortitudine maiorum cõmendat, quod & in Troiano bello habuerint, qui Græcos sint sectati: tum quod eorum uirtus à partibus Troianorũ etiam steterit. a ℂ *Cum Atrei charo genere.)* *Periphrasis est Agamẽnonis & Menelai, qui cum Græciæ iuuentute Helenam repetiuerunt. A Corynthijs autem Euchenor uates Atridas sectatus est, quod ipsum Homerus etiam testatur, inquiens:*

ἦν δέ τις Εὐχήνωρ πολυΐδου μάντιος υἱός
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε κορινθόθι οἰκία ναίων.

b ℂ *Arcentes.)* *Qui Achiuos ab Ilio arcuerunt à Corinthijs? Glaucus cum suis: is enim genus suũ ad Corinth. refert.* c ℂ *Gloriabatur.)* *Vt est Iliad. 6.* d ℂ *In urbe Pirenes.)* *Pirene fons Corinthi. Vrbs ergo Pirenes Corinthi est periphrasis.* e ℂ *Sortem.)* *Id est, hæreditatẽ, bona, regnũ.*

EPODOS, COLON XI.

[a]Qui Pegasum, [b]Gorgonis serpentibus abun

dantis filium, subiugare freno desiderans, multa sanè iuxta Pirenen incõmoda accepit, priusquã ei Pallas ex auro nexum obtulit frenum. [c]Ex insomnio illic statim res uera fiebat, ubi & hunc in modum acclamabat: Dormis Bellerophon Aeoli nepos ? Age suscipe hoc [d]equis accommodum pharmacum, quod [e]patri equorum [f]domitori immolato [g]candido tauro, monstra.

a ℭ *Qui Pegasum.) Ad res gestas Bellerophontis digreditur, quarum origo talis est: Prœti Argiuorũ regis uxor Antea, cum Bellerophontẽ ad amorem sui permouere nõ posset, accusauit eum coram rege suo, tanquam uim sibi inferre uoluisset: ait enim apud Homerum Iliad. 6.*

τεθναίης ὦ προῖτ' ἢ κάκτανε βελλεροφόντην.

Quamobrẽ indignatus rex, eũ ad socerũ suũ ablegauit Lyciæ regẽ Iobatũ, literis illi designatũ facinus indicantib. datis. Quibus perlectis, nolens ipse interficere, Chimærã ipsum primo trucidare iußit. Erat aũt monstrũ, ut Hom. inquit,

πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα.
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσι πιθήσας.

A literis Prœti Bellerophonti traditis proditorijs, natum est prouerbiũ, Literæ Bellerophontis. Deinde Solymos, qui sunt gens inter Lyciam & Pamphyliam, sunt qui Hierosolymitanos intelligant. Amazones, Scythiã frigore horridam regionem incolentes, de quibus antea dictum. Genere ergo Corinthius Glaucus fuit: propter egregia enim facinora Lyciorum rex socer Prœti, filiam suam ei despondit, ex qua Hippolochũ sustulit. Ex Hippolocho uero natus est Glaucus. Bellerophon uero Sisyphi filius erat, Sisyphus Aeoli, Aeolus Iouis.

b ℭ *Gorgonis.) Pegasum Gorgonis serpentibus abundantis filium dicit. Equus est alatus, è sanguine Medusæ ortus. Quum Perseus enim dormienti Medusæ Gorgoni caput amputaret, è sanguine equus alatus Pegasus prodijt, qui ungulis suis in monte Parnasso fontem eruit, ideo* ἱπποκρήνην *uocatũ. quem Persius intelligit, dum*

Nec fonte, inquit, labra prolui caballino.

Meminit ortus Pegasi Ouidius quinto μεταμορφ.

Dumq; grauis somnus colubros, ipsamq; tenebat,
Eripuisse caput collo, pennisq; fugacem

Pegasum,

Pegasum, & fratrem matris de sanguine natos.

c ℂ Ex insomnio illic.) ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ. ὕπαρ est insomnium quod uigilantibus apparet, & adeò perspicue apparet, quasi non sit insomnium, sed res uera. ὕπαρ enim & ὄναρ uel ὄνειρος sibi mutuò repugnant, ut est apud Homerum Odyss. τ.

οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν ὅ, τοι τετελεσμένον ἔσται.

Astitit aūt ei Pallas per insomniū, & frenū attulit, quo posset domare Pegasum.

d ℂ Equis accōmodum pharmacon.) ἵππειον φίλτρον, hoc est, potionem, quæ equis amorem ingerat, ut homines ament, & eis obediant. Frenum ita circūscribit: freno enim equus cohibetur, ut domino uel heniocho morem gerat. e ℂ Patri equorum.) Patrem Neptunum Bellerophontis hic facit. Nomine enim & uulgi sermone, Sisyphi filius erat Bellerophon, re uera autem Neptuni: perinde ac Hercules putabatur filius esse Amphitruonis, quum esset Iouis. f ℂ Domitori.) Domitorem Neptunū uocat, quod sit equestris, & equorum domitor. g ℂ Candido tauro.) ταῦρον ἀργόν. Taurum candidum Minerua hic Neptuno immolari iubet, quum Homerus παμμέλανας ταύρους cedi in uictimā uelit. Scholia, ut ne admittant hic dissidium poëtarum, dicunt, quod per ἀργὸν hic non simpliciter alborem uel colorem intelligat Pindarus, sed florentem & micantem & resplendentem potius proceritatem & magnitudinem.

STROPHE IIII. COLON XI.

[a]Tanta illi, nigram habens ægida, dormienti noctu uisa est dicere uirgo: qui mox è lecto prosiliens ac in pedes restitans, propeq; positū apprehendens prodigium, indigetem uatem pro arbitrio reperit [b]Polyidon, ac omnem [c]Cœranidæ rei summā indicauit, [d]ut iuxta illius responsum deæ ad aram recubuit, utq; Iouis fulminantis nata Pallas ei tradidit

ANTISTROPHE, COLON XI.

Aureum frenum. Iussit itaq; uates, ut quamcelerrime insomnio parêret, & ubi sacrificarit fortem pedibus taurum latepotenti Neptuno, mox etiam aram equestri Mineruæ erigat. [e]Reddit au

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

" tem & diuina potentia conditionē, quæ eſt præ-
" ter fidem & ſpem, facilem. Bellerophon ergo fortis ſtudioſe arripuit ([f]mite pharmacum in os intendens)

EPODOS, COLON XI.

Alatum equum.

a ℂ Tanta illi.) *Epilogus mandatorū* Palladis, *quam periphraſtice uirginem, nigrā ægida tenentem, appellat: hoc eſt, terribile ſcutū habentem, quod ſit belli dea.* Aegis *enim ſcutum eſt, quod* Ioui *&* Mineruæ *tribuunt.* Iupiter Aegiochos, *ægida tenens dicitur, quod ægida ſcutum à* Vulcano *fabrefactum gerat: cui capra inſculpta eſt, in gratiam eius capellæ, qua in* Creta *eſt educatus.* Vnde Iouis *illa ægis ab* αἴξ αἰγὸς *fors deduci poſſet.* Mineruæ *autem ſcuto caput* Meduſæ *per* Perſea *reſectum colubris refertum, impoſitum fingitur, ut eo uehementius ipſa hoſtem terreat.* Arpacration *ægidas uocatos eſſe olim nexus & plicaturas è coronis teſtatur, & retia per coronas plicata.* Hinc *ueriſimile à talis retis ſimilitudine, uel ad loricā, uel ſcutum,* αἰγίδα *apud* Græcos *translatam eſſe.* *b* ℂ Polyidon.) *Vatem, cuius antea iuſsibus uſus erat* Bellerophon, *ab inſomnio & oblato freno acceſsit. quem indigetem uocat, quod* Lycius *eſſet, uel ex ea terra, ubi tum* Bellerophon *agebat.* *c* ℂ Cœranidæ.) κοιρανίδα *pro* κοιρανίδη. Eundem *uatem* Polyidon *intelligit, qui filius eſt* Cœrani. *d* ℂ Vt iuxta.) *Quid acciderit, & rei euentum narrat.*

Aegis

Aegiochus.

e ℂ Reddit autem & diuina potentia.) *Pia & pulchra gnome eſt, qua impoſsibilia & prorſum difficilia hominibus, diuina potentia & poſsibilia & facillima fieri dicit.* Obſeruandum *eſt, quod* πληροῖ *pro* τιθεῖ *uel* ποιεῖ *uſurpat.* Hanc *ideo adijcit, quod iam* Bellerophon, *quod neq; ſperaſſet, neq; crediſſet, diuina ope* Pegaſum *freno facile domet.* *f* ℂ Mite pharmacū.) *Eſt frenū metaphorice, quod mite ab effectu eſt, quia mites & cicures reddat equos*

Aſcendens autem ſtatim, ferreis indutus armis ludebat, quo cum & olim Amazonū iaciens muliebrem [a]bellicoſum exercitū [b]ſub frigido cœlo, in finibus deſerti, & Chimæran ignem efflantem, & Solymos occidit. Iam [c]obticebo fatū eius, illum uero primora Iouis præſepia ſuſcipiunt.

Quanta ope Pegaſi *perſecutus ſit, cōmemorat: de quibus paulò ante dictū.*

Bellico

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

a ℭ Bellicoſum.) τοξότην, hoc eſt, arcu ualentem & iaculis. Speciē per genus reddidi. b ℭ Sub frigido cœlo in ſinibus deſerti.) Scythiam enim incoluerunt Amazones, & Hyperboreorum loca frigidiſsima & deſerta uiris loca: in ſinibus deſerti, hoc eſt, uaſta & flexuoſa ſolitudine. c ℭ Obticebo fatum.) Pegaſus excuſſo deiectoq; Bellerophonte in cœlum auolauit, tranſmutatus in ſtellas, quæ φάτναι, id eſt, præſepia dicuntur: quarū & Aratus meminit. Bellerophon autē claudus ex lapſu factus eſt, atq; id fatum & malum ſe poëta præteriturum dicit. φάτναι ſtellæ ſunt Pegaſeæ.

STROPHE V. COLON XI.

[a] At me iam rectà per telorum itantem [b] turbinem, nō decet multas ſagittas præter ſcopum tenere manu. Muſis enim ſplendidas ſedes habentibus meapte ſponte [c] miniſter adueni, ut ab [d] Oligætho originem ducentes Corinthios laudem. Proinde quę in Iſthmijs et Nemeis à Xenophōte geſta ſunt, breui carmine in apricum ſimul omnia ſtatuam, uerumq́ [e] iuramentum aderit. Sexageſies enim utrinque [f] ſuauiſona boni præconis uox inſonuit.

a ℭ At me iam.) A latiori parecbaſi ad inſtitutum ſe reuocat.

b ℭ Turbinem.) ῥόμβος turbinem ſignificat apud Theocritum in Pharmaceutria:

χ᾽ὡς δινεῖθ᾽ ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ ἀφροδίτης.
ὡς κεῖνος δινεῖθ᾽ ὁποθ᾽ ἡμετέρῃσι θύρῃσι. hoc eſt,
Sicut & hic turbo conuertitur æreus, illum
Sic noſtras ſubitò Venus aurea uoluat ad ædes.

Allegoria eſt. Quum multa mihi præ manu ſint argumenta, quibus ornem uictorem: dignum eſt ac decorum, ne plus æquo à ſcopo & ab inſtituto auocer. Satis iam digreſſus ſum, redeundum tandem eò, unde deflexi. c ℭ Miniſter.) ἐπίκουρος, auxiliator uirtutū, ne intermoriantur, ne pereant. d ℭ Oligætho.) Oligæthidæ, tribus ſeu familia eſt Corinthi, è qua Xenophō hic progenitus eſt, ab Oligætho quodam. e ℭ Iuramentum.) ἀληθὴς ἔξορκος. Id eſt, Si mihi iurandum ſit, ut uere eius uictorias recenſeam, uere iurabo, neq; mentiar, confirmaboq; eum ſexageſies uiciſſe. &c. f ℭ Suauiſona

ἐπίκουρος.
Oligæthidæ

præconis uox.) ἀδύγλωσσα. *Victoriæ circuitio eſt: nam publice uictores proclamabantur per nomenclatorem uel æſymnetam, uel hellanodicen: à ſexaginta uictorijs Xenophontem laudans.*

ANTISTROPHE, COLON XI.

Quæ uero in Olympijs geſta, iam antea enumerata ſunt:[a] quæ poſthac obueniẽt illis, ſuo tempore item palàm extulero. Nunc ſpero quidem meliorem, fautore Deo, finem. Quod ſi[b] genuina fortuna rurſum arriſerit, ut uincat Xenophon, id Olympio[c] Ioui, aut[d] Marti acceptum referemus. Quanta uero in[e] Parnaſsi iugis & Argi peregit, quanta item & Thebis, quanta Arcadibus imperans rex, Lycæi Iouis ara teſtificabitur,

EPODOS, COLON XI.

[f]Pellana, & Sicyon, &[g] Megara,[h] Aeacidûq; bene munita domus,[i] Eleuſis dein & præclara[k] Marathon, & ſub altiſsimis[l] Aetnæ iugis prædiuites urbes conſtitutæ, ipſaq;[m] Eubœa: poſtremo totam percontando Græciam opinione maiora inuenies, & quàm ut agnoſcere queas.[n] Atqui faciliime pede fini appropinquare, annue Iupiter, honorẽ dans & felicitatẽ, qua oblecter, dulcem.

a ℂ *Quæ poſthac obuenient.)* Hoc eſt, *ſi quos poſthac triumphos, ſi quam uictoriam fuerit adeptus, eam ego non cælabo.* b ℂ *Genuina fortuna.)* δαίμων γενέθλιος, *felicitas, uel bonus genius, qui illum ab incunabulis ſecutus ac tutatus eſt.* c ℂ Ioui.) Διΐ Ioui: *quia* Ioui Olympia *dicata ſunt.* d ℂ Marti.) ἄρει. Mars *enim* Deus *eſt indigena*: Nam ex Harpine *Aſopi*, Thebani *fluminis filia*, Oenomaum Eliorum *regem genuit.*

e ℂ Parnaſsi iugis.) ὀφρύϊ Παρνασίᾳ. Pythia *intelligit.* f ℂ Pellene.) Pellene Achaiæ *urbs, ubi* Theoxenia & Hermæa *agebantur, quorum munus* χλαῖναι, *uictoriæ præmium.* Sicyon Bœotiæ *ciuitas, ubi* Pythia.

g ℂ *Megara.)* Vrbs *circa* Iſthmum, *inter* Peloponneſum, Atticam & Bœotiam,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Bœotiam, autore Stephano: illic Dioclea agebantur. h ℭ Aeacidumq́; bene munita domus.) ἄλσος αἰακιδᾶν. Periphrasis est Aeginæ, ubi Aeacea agebantur. Aeacidæ sunt Aeaci posteri, quorũ Isocrates meminit in Euagora. Aeacus Iouis filius: cuius nati sunt Telamon & Peleus: Telamonis porrò Aiax & Teucrus: Pelei demum Achilles, qui & Aeacides à poëta appellatur, quod genus eius abusq; Aeaco deriuetur. i ℭ Eleusis.) Eleusini Demetria agebantur. k ℭ Marathon.) Marathoni Atticæ, Herculana celebrabantur: quorum uictoriæ præmium erat argentea phiala. Quorum ludorum & festorũ superiori hymno nono bona pars cõmemorata est. l ℭ Aetnæ iugis.) ὑπὸ αἴτνας, pro αἴτνης. Syracusas intelligti, ubi Nemea agebantur, uel, ut alij, Isthmia, non illa quidem ad περίοδον quatuor certaminum pertinentia, sed consimilia ab illis ceu exemplari quodam desumpta.

m ℭ Eubœa.) Eubœæ Geræstia agebantur ab omnibus Geræstijs in gloriam Neptuni, ob tempestatem, quæ illic oborta erat. Quin & Amarynthi Eubœæ, Amarynthia uicerunt. n ℭ Atqui facili.) ἀλλὰ κούφοισιν. Apostrophe ad Iouem, qua perorando precatur, ut se iam fini tandem appropinquare faciat.

ASOPICHO ORCHOMENIO CLEODEMI *filio stadij cursori,* ODE XIIII. *monostrophica.*

COLON XVIII. ET XVII.

Monostrophica dicitur, quod unicam duntaxat strophen habeat, in 18. & 17. cola diuisam.

[a]Elebres reginæ [b]Charites, Cephisias sortitæ aquas, equestrem habitantes sedem preclaræ Orchomeni, ô ueterum Minyorum [c]Episcopi, hoc à uobis precor, nempe ut me audiatis. [d]Vestro beneficio cuncta cum delectabilia, tum iucunda fiunt mortalibus: Siue sapiens, siue bonus, siue quis splendidus fuerit. Neq; dij citra uenerandas Gratias choros ducunt, neq; conuiuia instituunt, sed omnium in cœlis operũ illæ sunt dispensatrices, thronos suos ad Pythium aureo arcu insignem Apollinem collocantes, sempiternum Olympij patris honorem colunt.

COLA XVII.

O uenerabilis Aglaia, amabiliterq́ꝫ demulcẽs Euphroſyne, amiceq́ꝫ oblectans Thalia, optimi deûm filiæ, auſcultate quæſo, cõtemplantes hũc exultantem hymnum, [e]ob clementem fortunam haud impedite incedentem. [f]Lydio nancꝫ modo, [g]ex induſtria Aſopichum laudaturus acceſſi, & [h]ueſtra cauſa ô Gratiæ, quandoquidem [i]Minyæa uictoria clara eſt. [k]I nunc fama, teq́ꝫ ad tenebroſas ædes Proſerpinæ recipias, patriq́ꝫ Cleodemo lætum nuncium adferas, recitando ei, [l]utnam filius ſibi ſuam coronarit cæſariem, ex præcioſorum munerum [m]alis.

ENARRATIO.

Argumentum. *Aſopichus Cleodemi filius, ab Orchomeno Bœotiæ oppido, Orchomenius appellatur. 76. Olympiade ſtadij curſu uicit. Cephiſus Orchomeni fluuius, ubi & Charites, id eſt Gratiæ coluntur: quibus Eteoclus Cephiſi fluminis filius, primũ ſacra fecit, ut Heſiodus teſtatur. Hinc Theocritus Idyll. 16. quod Charites inſcripſit, Gratias Eteocleas filias, deas nominat:*

ὦ ἐτεόκλειοι θύγατρες θεαὶ τὸν μινύειον
ὀρχόμενον φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις.

Cephiſus aũt Theſſaliæ amnis Orchomenũ tranſit. Porrò duas eſſe Orchomenos, haud eſt leuiter prætereundũ hic, alterã Arcadiæ, quæ & Polymelus, alteram Minyeam Bœotiæ à Minyo flumine, quã hic recordatur. Laudat itaq; Aſopichum à patria, ab Olympia uictoria. Gratiarũ encomion per amplificationẽ interſpergit.

a ℭ *Celebres reginæ Charites &c.) Quia uero Aſopichus Orchomenius erat, & Gratiæ ab Orchomenijs colebantur, à Gratijs orditur, quandoquidem certaminis conatus iuueni Aſopicho* χαριέντως, *hoc eſt, placide, iucunde, amabiliterq; ceciderat.* *b* ℭ *Charites.) Dum Charites ut auſcultent, rogat, ſimul earum uires & officium elegantiſſime explicat.* *Charites.* *Charites, quas Latini Gratias uocant, tres ſunt, ut hic à Pindaro numerãtur: Aglaia, Euphroſyne, Thalia. Symbolum ſunt humanitatis, & mutuæ, quæ inter homines uigere debet, amicitiæ, ſocietatisq;, maxime uero mutuæ beneficentiæ: quemadmodum*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

admodum & parœmia etiam admonet, χάρις χάριν τίκτει. Hinc enim & uultibus aduersis pinguntur, ut alia in aliam intueatur: innuendo, quod nemo immemor beneficij esse debeat, sed rursum benefactorem suum, quo potest siue honore, siue munere, ornare. Primæ nomen est à splendore: ἀγλαὰ enim, ut Pindarus 13. ode dixit, uel αἴγλη, splendorem significat: quod splendeat fulgeatq; uera & germana amicitia, nec sese occultari sinat: tum quod splendidorũ sit beneficijs suos exornare, ac multis benefaciendo gratificari. Alteri εὐφροσύνη nomen est, quod bene affectam & hilarem sonat: quo indicatur hilaritas benefactoris, quod hilari, nec subtristi, sed planè liberali & libero homine digno ingenio largiatur, uel citra recõpensationis spem, uel expectationẽ. Tertia θαλία, floriditatẽ & conuiuiũ lætum significat, παρὰ τὸ θάλλειν, quod nunquam non florere cum amicus, tum beneficus amicorum affectus debeat. Nudæ pinguntur, id est simplices, candidæ, sine fuco, non miniatæ. Quod si Theocritum imitemur, accipiemus Charites uel Gratias, ipsum esse Musarum fructum, eruditionisq; cui bonus sit genius fœturã, quæ splendidos, lætos & floridos reddit. Literæ enim solæ splendidos reddunt: & ea sola uera est nobilitas, quæ ex Gratijs, hoc est, literarũ fructu elucet. Stemma generis priscum, quæso te, quid est, si χάριτες, id est literæ, poëtica, historia, oratoria, tollantur: si theologia, iuris prudentia, & medicina, ex hoc mundo summoueantur, (hæc enim duplicata trias non inepte ad Gratiarum ternarium, ni fallar, quadrat) nisi obscuritas & fœditas? Literæ reddunt uere splendidum, tristeis affectus expellunt, in sempiternum florere uirtute præditos heroas faciunt: mansuetos, comes, & tractabiles reddunt. Prisci has tanquam gaudij & lætitiæ effectrices, ac uirtutum, quæ homines lætos, splendidos & floridos efficiunt, dispensatrices, coluerunt: quorum de numero Cephesij & Minyeii fuerunt. Vnde si quisquam subtristior, uel æquo austerior esset, eum ταῖς χάρισι θύειν iubebant, quo illarum beneficio tristitia deposita, exporgere frontem posset. Coniunctis inter sese manibus, aduersoq; uultu, ideo pinguntur, quod amicitia debeat esse firma, stabilis, indelebilis, rata, inconcussa: & quod mentes amicorum ita conglutinatas esse oporteat, ut alterius malum alterum tangat, ut nihil alteri calamitatis ingruat, quo alter non lædatur. Quod si ad literas referamus, literæ inter sese cohærent inseparabiliter. Nam & ideo Cyclicas appellant Græci disciplinas, καὶ τὴν ἐγκυκλοπαιδείαν, orbem illum artium concatenatũ. Alia enim citra aliam consistere non potest. Poëtica sine historia nulla est. Sic historia sine poëtica & oratoria. Sic oratoria sine poëtica non potest esse eximia. Hæ tres sine inferioribus, Grammatica, Dialectica, subsistere nequeunt. Ac sine harum omniũ adiutamento nõ potest felix ad iuris prudentiam, ad diuinarum rerum scientiam,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ad artem medendi fieri progressus. Postremo nudæ sunt, ut παροιμία habet, Nudæ Gratiæ: quod amicitia, literæ, & literati, synceritate gaudeant, ab omni fuco abhorreant, candorem exosculentur, simulationem, miniatamq; faciem & hypocriticam oderint. Theocritus tamen in Gratijs suis, Charites suas ideo nudas ait, quod ab heroibus, quibus adlegentur, indotatæ remittantur: quod nõ dignæ carminibus reddantur gratiæ. Quo indicat, literarum parum propitios æstimatores, principes & heroas, qui eruditos, quorum scientia & uirtute literis mandentur, nihili pendant, parũ esse candidos, ac minime ijs uirtutibus præditos, quarũ Charites typum gerant. Ecquur non Theocriti uersus utcunq; tralatos proferimus?

Ecquis cunctorum puro sub sole morantum
Accipiet nostras Charites, tractando benigne,
Haud foribus clausis, spontaneus inde remittens
Muneribus non incomptas? nemo Hercule nemo.
Ergo indignantes nudo pede se redijsse,
Me simul irrident, quia non deduxerim ad ipsas
Planum iter aut rectum, fœde sint nanq; repulsæ.
Cunctantes rursus uacuum ob fundum loculorum,
Imponunt genibus gelidis caput usq; grauatum.
At sicca est illic sedes, nam euenta modestis
Respondent minime uotis, nec pauca fatigant.
Quis hodie talis? quis iam præconibus æqui
Oscula dat blande colloq; tenaciter hæret?
Nescio certe an nunc homines uelut ante laborent
Propter uirtutis studium laudarier unum.

Hæc de suo seculo, in quo principes cultores literarũ semper summi erant, conqueritur Theocritus. Quid si ille in secula nostra incidisset, quid inquã dicturus erat? Nudas ergo fingit Gratias, quũ non dextre cum à regibus, tum principib. seu quibuscunq; tractentur, nõ suo honore decorentur. c (ἐπίσκοποι.) Hic animaduertendum, quod Gratias appellet τὰς μινυᾶν ἐπισκόπους, Minyorum episcopos, hoc est speculatrices ac protectrices, θηλικῶς. apud Homerũ Iliad. κ. exploratorem significat, dum Menelaus fratrem suum Agamemnonem ita conuenit:

τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κορύσσεαι; ἦ τιν' ἑταίρων
ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον.

Et ubi Vlysses Diomedem eodem libro sic alloquitur:

οὗτός τοι Διομήδης ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνήρ,

οὐκ

οὐκ οἶδ᾽ ἢ νήσοισιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν.

Episcopus ergo curatorem & exploratorem sonat, & obseruatorem, uel obseruatricem. Vnde uerbum ἐπισκοπῶ & ἐπισκοποῦμαι, considero, exploro, infirmos uisito. Et quia ἐπισκοποῦμαι uerbum ægritudini attribuitur apud summos autores, inter quos Demosthenes, Galenus, & Lucianus, quorū testimonia Budæus profert: facile est coniecturare, quid episcopum Ecclesiæ seruatoris nostri Christi deceat. d ℭ Vestro beneficio.) σὺν γὰρ ὑμῖν. Theocritus non multum ab hoc loco dissidet, dum inquit: Sine Musis & Gratijs magni regis, Iouis cœlum neq; mensem, neq; annum transigit. e ℭ Ob clementem fortunam.) ἐπ᾽ εὐμενεῖ τύχᾳ, propter clementem fortunam scilicet Asopichi, qua uictor in stadio currens euasit. f ℭ Lydio modo.) λυδίῳ τρόπῳ, id est, uario, dulci, lyrico, uariegato, poëtico, uaticinatorio. Lydij enim augurijs intenti, ex ijs uaticinari solebant. g ℭ Ex industria.) μελέτῃ, meditatio, exercitiū, diligentia. Ab hoc nomine μέλισσα apes, diligentissimū & operosissimū animalculū, nomen habet. Ergo σὺν μελέταις, id est, diligenter, studiose. h ℭ Vestra causa.) σοῦ ἕκατι, id est, tua gratia, uel propter te, ô Thalia. Pluraliter uertimus, uestra causa &c. Treis Gratias enim, ceu unicā personā alloquens κατ᾽ ἐναλλαγὴν numeri, propter te, inquit, uel tua causa. Quasi innuat poëta, etsi tres numerentur finganturq; Gratiæ, ita tamen eas esse unitas, ita concordes, coniunctas & unanimes, ut meritò pro una reputentur, sicuti paulò ante, ἰδοῖσα τὸν κῶμον, cōspiciens, uel ubi conspexeris hunc hymnum, auscultatrices estote: singularem & pluralem connectit, ad Thaliam simpliciter sermonem uertens, quum ab omnibus incepisset. Quemadmodum & Abraham Genesis 18. treis angelos sibi uisos, ut unum adorauit & inuitauit, & ut pluribus aquam, cibum potumq; apparauit. Tua causa igitur, id est uestra, per ἑτέρωσιν numeri. uel omnes sigillatim recensendo, tua causa, ô Aglaia ô Euphrosyne atq; Thalia, Minyorum ciuitas Orchomenus uidelicet, uictoria Asopichi clara est. i ℭ μινύεια.) ἁ μινύεια, Minyeia, id est Orchomenus, quam Minyéi incolunt, celebris est uictoria.

k ℭ I nunc fama.) ἀχοῖ. Apostrophe ad famam. O fama, inquit, quæ uictoriam Asopichi passim diuulgas, descende ad Proserpinæ domum, hoc est, ad inferos, periphrasi poëtica, ad manes parentis Asopichi, ad ipsum Cleodemū, illiq; filij sui uictoriam denuncia. ἀχοῖ uocatiuus est ab ἠχώ, η in α dorica dialecto mutato, pro ἠχοῖ. l ℭ Vtnam filius sibi suam coronarit.) Periphrasis est uictoriæ. m ℭ πτεροῖσι.) Alis multorum certaminū, id est, coronis uictoriæ, quæ alarum instar uictorē extollunt, & in sublime ferunt. Sed hic libet subiungere hanc ipsam oden, perinde ac heroëlegéio uertere tentabā.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ASOPICHO ORCHOMENIO, CLEODEMI FILIO STADII VICTORI.

Insignes agite huc Charites, Cephesidis undæ
Præclarum nactæ conspicuumq; thronum,
Reginæ Orchomeni celebres, è pectore quarum
Sollicito nunquam gens Minyæa cadit.
ἐπίσκο-ποι. *Illius at priscam sanè noctesq; diesq;*
Curatis stirpem, conspicitisq; probe.
Vestra pia nunc deposco mihi numina mente,
Ilicet ad nostras currite quæso preces.
Quicquid enim dulce est, ac delectabile cuiquam,
Gratia conficit uestra deæ Charites.
Muneribus claret uestris sapiensq; bonusq;,
Et quisquis rebus præminet egregijs.
Quid superis gratum sine uobis? gaudia nulla,
Nec choream instituunt, concelebrant'ue iocos.
Cunctorum in cœlis operum, rerumq; benignæ
Dispensatrices, omnia rite agitis.
Hinc & apud Phœbum, traiectus nomina fecit
Cui Python, sedes splendida uestra micat.
Aßidue & regem summi ueneramini Olympi,
Aethera qui nutu concutit atq; solum.
O ueneranda Aglaia deos, ac suauiter omneis
Euphrosyne mulcens carmine terrigenas
Dulciter & resonans cantu formosa Thalia
Magna Iouis proles, florida diua mihi,
Auscultate meis precor exultantibus hymnis,
Felix ingreßis prosperum iterq; modo.
Aspicite ut sobolis Cleodemi encomia dicam
Harmonia & cithara, mellifluoq; melo.
Illius adueni causa, nam tempora serto
Ex olea cinxit, quam stadio ipse tulit.
Reddidit illustrem uestro patriamq; decoram
Auxilio Orchomenon candidus Asopichus.
Fama igitur natæ Cereris te confer ad aulam
Confestim Stygiam, mors ubi dira sedet.
Nuncia monstreris Cleodemo quò ipsa parenti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Cursorem ob iuuenem læta hilarisq; suum.
Enumerans iuxtà, quanam ratione perennis
Elidis ad fines uicerit ille pede,
Cæsariem ornaritq; suam florentibus annis
Inclytus Asopichus.
Conuexum uolucres pennæ uel ad æthera tollunt,
Victorem stadij gloria summa uehit.

OLYMPIORVM FINIS.

PINDARI PYTHIA.

HIERONI AETNAEO SYRACVSIO, CVRRV.

STROPHE I. COLON XII.

[a]AVREA cithara, Apollinis Musarumq; uiolacea cæsarie præstantiũ consona & conscia possessio, te quidem [b]basis & [c]lætitiæ principium audit. Siquidem [d]cantores uel [e]signis persuadentur, quando [f]percussa reddis ambages choro admirandorum [g]præludiorum: ac [h]dirum fortissimumq; [i]æterni ignis fulmen extinguis. Indormiscit & aquila in [k]sceptro Iouis residens, ueloci utrinque [l]demissa ala,

ENARRATIO.

Pythia, ludi uel spectacula, nomen habent à Pythone serpente, ab Apolline interempto, ut Græcorum quidam adserunt: unde & prouerbium natum est ἰὼ παιάν. Cui sententiæ adstipulatur Ouid. 1. Metamorph. *Pythiorum origo.*

Hunc Deus arcitenens, & nunquam talibus armis
Ante, nisi in damis, capreisq; fugacibus usus,
Mille grauem telis, exhausta penè pharetra
Perdidit, effuso per uulnera nigra ueneno.
Ne'ue operis famam posset delelere uetustas,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Instituit sacros celebri certamine ludos,
Pythia, perdomitæ serpentis nomine dictos.

Alij à uerbo πύθεσθαι, id est, putrescere, certamini nomen inditū putant: quod illic serpēs putruerit. πύθεσθαι enim putrescere est, ut apud Homer. Odyss. α.

αὐτῷ, ὃ δή που λευκὰ ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ.

Vel à πυνθάνεσθαι, id est, scrutari: quod illuc profecti sciscitarentur Apollinis oraculum. Alij à loco uocari arbitrantur Pythone, quæ urbs est apud Delphos, (unde Apollo Pythius & Delphicus idem sunt) quæ primum Nape, deinde Petreessa, postea Crissa, deniq; Pytho appellata. Principio nouem annorum spatio semel agebantur Pythia, postea ad quinquennale tempus redacta. Qui historias tradunt, ab Eurylocho Thessalo Amphictyonū duce, debellatis Cirrhæis, instituta Pythia uolunt, in Pythij Apollinis gratiam, regnante Delphis Gylida, Athenis Simone. Pecunias uictoriæ præmium fuisse primum. Ouidius esculeas frondes 1. Metamorph. præmium fuisse adserit, dum ait:

Quo tempore instituta Pythia.

Hic iuuenum quicunq; manu, pedibus'ue, rota'ue
Vicerat, esculeæ capiebat frondis honorem.
Nondum laurus erat.

Postea uero lauream niceterion permansisse constat.

Argumentum.

Hieronē Syracusium, quē & prima Olympiorū celebrauit, hac rursus prima Pythiorū ode cōmendat, tum ab Aetna, tum reliquis uitæ eius ornamentis, quæ ordine cuncta perspicientur: à uictoria currus. Vicit aūt Pythiade 26. & 27. eques: uigesimā uero nonā curru. Aetnæum appellat, quod Catanen Siciliæ urbem instaurans, cognominē monti fecerit, seq; Aetnæum in certaminibus quorum uictor erat, proclamari uoluerit. a ¶ O aurea cithara.) Ab aurea cithara ideo orditur, Artemone historico autore, quod Hieron ei promiserit auream citharam: cuius promißi ut eum admoneat, à cithara hic initium ducit. b ¶ Basis.) βάσις à βαίνω, pedem statuæ uel signi ualet: qua significatione & Plinius lib. 3. Epistola ad Seuerum utitur. Hic incessum chori, uel primum chorum ducentis saltum intelligit per basin poëta. c ¶ Lætitiæ principium.) ἀγλαΐας ἀρχά, per appositionem accipiendum est. Porrò quæ hic de cithara dicit, ad Musicam, poëticen, & omneis adeò ingenuas disciplinas pertinet. Vires autem citharæ & bonarum disciplinarū, quas hic recenset, sunt animo uoluendæ. d ¶ Cantores.) Per cantores, citharœdos & Musicos & poëtas intelligit. Musici obtemperant signis citharæ, & cantioni Musarum. atq; hæc est prima uirtus. Altera, quod Iouis fulmen extinguat, hoc est, deos placet, nedum homines, Musica & cithara. Tertia: tam dulcis cantus est, ut & aquila dulcedine eius capta, indormiscat. In sceptro Iouis aquilam

colligat,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

colligat, quod ſit armiger & ales Iouis. Ariſtoteles ideo hanc Ioui attribui putat, in hiſtoria animalium, quod altius reliquis uolucribus in altum aëra ſeſe penetret. e ℂ Signis perſuadentur.) Varias, uti dixi, citharæ laudes & præconia enumerat, quæ ad Muſicen & literas & eloquentiam pertinent. Dolendum uero eſt, & ægro planè ferendum animo, Muſicen hodie apud quoſdã adeò contemptui haberi. Quanto certius facturi eramus, ſi priſcos Græcorum patres atq; principes imitaremur, ſi qui ignari Muſices eſſent, ad myrtum canere, Themiſtoclis exemplo, cogerentur, ut eſt apud Ciceronẽ in Tuſculanis: unde prouerbiũ etiam profluxit, πρὸς μυῤῥίνην ᾄδειν. Quanta ſit uirtus Muſices, Saul maligno ſpiritu exagitatus, & Dauidis cithara liberatus à ſatana, exemplo nobis eſſe poteſt. Ea enim eſt uirtus, ea energia Muſices, & latens potentia, ut animũ hominis ad ſeſe pertrahat, ac ueluti extra ſeſe rapiat. Huncad modum hic quoq; ait, quod æterni Iouis dirum & fortiſſimum fulmen extinguat: id eſt allegoricôs, irata numina placet, ac tonitruantem ira percitum Iouem (qui fulgetris mortales terret ac punit) conciliat. f ℂ Percuſſa.) ἐλελιζομένη, à uerbo ἐλελίζειν participium, quo pulchre iuxtà cordarum ſonum exprimit ἐλελῖ. g ℂ Præludiorũ.) ἀμβολάς, pro ἀναβολάς præludia, ab ἀναβάλλεσθαι, quod & præludere eſt Homero: ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. & differre uel reijcere Iſocrati, & in Nemeis Pindaro.

h ℂ Dirum.) καὶ τὰν αἰχματὰν, forte, dirum: ab αἰχμή iaculum, quo Iupiter pugnat, & iaculi uice utitur. Telum enim Iouis, fulmen eſt. Apud poëtas fulmen aliàs triſulcum appellatur, à triplici ſpecie, nempe ſicca, humida & clara: qua de apud Pliniũ lib. 2. cap. 45. i ℂ Aeterni ignis.) ἀενάου, ſemperflui ſonat. Aquæ epitheton eſt. Poëta hic catachreſtice fulmini applicat, ab ἀεὶ ſemper, & νάω fluo. k ℂ Sceptro.) σκάπτῳ dorice pro σκήπτρῳ. l ℂ Demiſſa ala.) χαλάξαις doricum participiũ pro χαλάσας. σ in ξ mutatum eſt, iota inter α & σ interpoſitum Dorica dialecto. à uerbo χαλᾶν, id eſt, demittere.

ANTISTROPHE, COLON XII.

Rex auium: quando [a]denſam [b]incuruo capiti nebulam, [c]ſuaue palpebrarum clauſtrum offudiſti: quæ dormitans [d]perfuſum cantione dorſum [e]attollit, [f]illecebris tuis detenta. [g]Subinde fortiſſimus Mars, aſpera [h]haſtarum acie relicta, exhilarat animum carmine. [i]Iam & deorum carmina

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

mentes demulcent, [k]unà cum Apollinis ſapientia, multoq́ꝫ [l]conſpicuarum ſinu Muſarum.

a ℭ Denſam nebulam.) κελαινῶπιν, nebulæ epitheton, quod nigra, quod denſa ſit aſpectu. b ℭ Curuo capiti.) κρατὶ pro κάρατι, per ſyncopen. Caput uero pro naſo, inquiunt Scholia, accipit. Nam & Homerus ἀετὸν ἀγκυλοχείλην dicit. Sic hic Pindarus κρατὶ pro ῥινὶ, totum pro parte accipit. Eſt ergo denſa incurui naſi nebula: & ſuaue palpebrarum clauſtrum, ſomnus è dulcedine citharæ proueniens. c ℭ Suaue clauſtrum.) ἁδὺ κλαῖστρον, pro ἡδὺ κλεῖθρον per appoſitionem. Nebulam, inquit, nigram, ſuaue palpebrarũ clauſtrum exiſtentem, eius capiti offudiſti. hoc eſt: Tu cithara dulcedine tua uigilantem in ſceptro Iouis aquilam ita permoues, adeò permulces, ut oculos ſuos inſomneis tenere nequeat, ſed indormiſcere cogatur. Atq; hoc eſt quod ſubiungit, ὁ δὲ κνώσσων. d ℭ Perfuſum dorſum.) ὑγρὸν νῶτον, tergum humidum, id eſt, perfuſum ſcilicet citharæ ſonitu, Muſica attollit. Vel, demiſſis alis, ſolo adhuc tergo pendet dormiens. e ℭ Attollit.) αἰωρεῖν attollere, pendere. f ℭ Illecebris tuis.) ῥιπαῖς iactũ ſonat, qualis telorũ eſt. Metaphorice pro carminibus, quibus ales Iouis, expers rationis, rapitur, cõmouetur, ad ſomnum adigitur, accipit. g ℭ Subinde fortiſſimus Mars.) Alia uirtus Muſices, uel citharæ, ordine quarta. Mars quantumuis durus & ferreus, relictis armis & prælijs, Muſica ſeſe oblectat: id quod Homerus in Martis cum Venere adulterio ſatis ſcite adumbrauit. Deinde in Achille, qui cum alioqui fortiſſimus Græcorum eſſet, rapta ſibi per Agamemnonem Briſeide, poſthabito prælio, Muſica ſeſe & Gratijs oblectat. h ℭ Relicta haſtarum acie.) Belli eſt periphraſis. i ℭ Iam & deorum carmina mentes demulcẽt.) κῆλα Homero ſagittas ab arcu miſſiles ſignificat. τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο. primo Iliad. Hic tropice pro Muſices illecebris & mulcimentis uſurpat, ac ueluti ἀντὶ κηλημάτων. aliam, nempe ordine quintã, eamq; potentiſſimam Muſices uirtutem innuens. k ℭ Vnà cum Apollinis ſapientia.) ἀμφὶ λατοΐδα, cum Apollinis ſapientia. Latoides, hoc eſt, Latonæ filius: ὑὸς γὰρ τῆς λητοῦς ὁ ἀπόλλων. Patronymicũ eſt à λητὼ, Latona. λατοΐδα pro λητοΐδου, dorice. l ℭ Βαθυκόλπων.) Muſas βαθυκόλπους appellat, βαθὺ pro πολὺ accipiens, quod magnis ſinibus conſpiciantur: à mammis eas cõmendans. Per ſynecdochen formoſæ totæ intelliguntur. Βαθὺ etiã pro πολὺ accipi in dictione βαθύζωνος Scholia Homerica teſtantur. Quum ergo Homerus matronas βαθυζώνους τὰς γυναῖκας appellat, multum & compreſſim & arcte cinctas intelligere non eſt

abſo

absonum uero, uti cingulæ uiderentur. Sed hæc παρέργως.

EPODOS, COLON XV.

[a]Quæcunque autem per terram ac [b]immensum mare exosa habet Iupiter, Pieridum cantionem [c]auersantur. [d]Horum de numero est, deorum hostis in horrendo [e]tartaro sepositus [f]centum capitibus metuendus Typhos: quem [g]Ciliciæ quondam celebris specus educauit: nunc uero mari obfirmata [h]littora [i]ultra Cumas, atque adeò ipsa Sicilia ipsius uillosum pectus deprimit: [k]cœlestis item columna, niualis Aetna, perpetuum annum niuem fouens, hunc cohibet.

STROPHE II. COLON XII.

[l]Cuius ex angulis eructant quidem purissimi, plurimi ignis, fontes: [m]flumina quidem interdiu profundunt candentem fumi turbinem, at noctu rutila ex petra uolutata flamma, ad imam ponti uastitatem cum strepitu proruit, [n]ac illud Vulcani incendium, densissimos eiectat [o]syphones, ut prodigium sit mirandum uidisse, miraculum etiam eos qui præterierunt audijsse,

a ¶ Quæcunque.) Quos Iupiter non charos habet, hi, inquit, auersantur Musarum à Piero monte cognominatarũ cantum. Qua sententia ignauos, & literarum & uere eruditorum contemptores notat, concilians sibi ac iuxtà reddens attentũ Hieronem. *perinde ac si dicat: Qui literas adspernantur, Deũ adspernantur. Ac rursum, Deus contemnit & auersatur suorum donorum, id est, literarum contemptores. Verißima gnome, quæ ad ingenuas disciplinas omnino pertinet: quã si optimates, cum* Hierone *hoc* Pindarico *animo suo uoluerent, maior studijs honos haud dubie haberetur. Ac indoctum uulgus, omnium liberalium studiorum expers, si hanc* Pindari *gnomen sibi persuasam & ratam & sanã crederet, prolem suam maiore cura literis ac præclaris Musis dederet. At quid è sua inertia præmij referunt, qua cum dona Dei, tum ipsum Deũ nau-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ci ducunt, quàm sui liberorumq́; suorum perniciem? b ℂ Immensum mare.) ἀμαιμάκετον, quasi ἀμαιμάχετον, inexpugnabile, indomitum, immensum. Vltima Isthmiorum ode eadem uoce usus est. c ℂ Auersantur.) ἀτύζονται, ab ἄτη, id est, noxa deriuatur. Pro ἀποστρέφονται poëta utitur, iuxta mentē Interpretis. ἀΐοντα audientia, dependet ab ὅσσα. Quaecunq;, inquit, exosa habet Iupiter, audientia uocem Pieridum, hoc est, dum audiunt cantum & odas Musarum, easdem auersantur. d ℂ Horum de numero.) Exemplo quod dixit confirmat, ad Aetnam Siciliæ montem, unde se Hieron Aetnæum prædicabat, descendens: propter quem & sententiam hanc primum attulit. e ℂ Tartaro.) Tartarū Stephanus περὶ πόλεων, ex Cratete locum esse tradit, craßiori aëre. Iuxta alios uero locus est sub terra circa Saturnū & eos qui cum ipso, id est, inferis. Nam Tyrsin Saturni insulam, è 2. Olympiorum perceptum est sedem esse beatorum. Dicitur autem tartarus, ra, rum, substantiue. Pindarus hic fœminino genere usus est, ἐν αἰνᾷ ταρτάρῳ, à uerbo ταράσσειν, turbare: aptum inferis nomen. f ℂ Centum capitibus.) Typhonem gigantem centum capitibus horrendum fuisse, uel centum capita habuisse, Pindarus adfirmat: ideo enim eum ἑκατοντακάρανον, hoc est, centicipitē appellat. Consonat huic Aristophanes in Nebulis, qui hunc ἑκατοντακεφαλατυφῶ nominat, dum Strepsiades inquit:

τοῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάϊον ὁρμὰν
πλοκάμους θ' ἑκατοντακεφαλατυφῶ, πρημαινούσας τε θυέλλας.

Scholia tamen certum numerum pro incerto acceptum uolunt, pro multis capitibus insignem. De Typhone in superioribus, ode nempe 4. Olympiorū nonnihil dictum est. Extat fabula apud Ouid. 5. Metamorph. Horatiū 4. ode tertij libri carminum. Quinetiam Homerus Otum & Ephialten fratres Ioui bellum indixisse refert, undecimo Odysseæ. Ossam enim & Peliū montē ad Olympum transferendo, cœlum scandere, Iouemq́; deijcere tentabant. Horatius & cæteri ad multos Gigantes id facinoris referunt, inter quos Ouidius Typhonem etiam numerat. Horatij locus est huiusmodi:

Magnum illa terrorem intulerat Ioui
Fidens iuuentus, horrida brachijs,
Fratresq́; tendentes opaco
Pelion imposuisse Olympo.
Sed quid Typhoeus & ualidus Minas,
Aut quid minaci Porphyrion statu,
Quid Rhœtus, euulsisq́; truncis
Enceladus iaculator audax,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Contra sonantem Palladis ægida
Possent ruentes? hinc auidus stetit
Vulcanus, hinc matrona Iuno, &
Nunquam humeris positurus arcum. Et postea:
Iniecta monstris terra dolet suis,
Mœretq; partus fulmine luridum
Missos ad orcum, nec perēdit
Impositam celer ignis Aetnam. Dicitur aūt nominatiuo Typhos, Typhon, & Typhoeus. g ℂ Ciliciæ quondam celebris specus.) Cilicia Asiæ regio est, in qua specum fuisse Typhonis Pindarus adserit. De antro illo est apud Pomponium Melam in 3. Tertius, inquit, specus est, quem Typhoneū uocant, ore angusto, & multum (ut experti tradidere) pressus, & ob id aßidua nocte suffusus, neque unquam perspici facilis. Sed quia nunc demissa in se confestim exanimat, natura fabulaq; memorandus. h ℂ Littora mari obfirmata.) ἁλιερκέες ὄχθαι, ripæ mari septæ. Tametsi ὄχθη ripam sonet, & ad fluuium pertineat, attamen cum mare adiecerit, per littora uerti. quanquam & insularū ripæ sint, & latini ripam insulis attribuant: perinde atq; Pomponius Mela, mare insularum ripis contentum ait: ac idem rursus Nili littora nominet. Sed nihil hic magna disputatione opus. Certum est littus proprie maris esse, ripam fluminis: sic apud Græcos τὰς ὄχθας εἶναι ποταμοῦ, αἰγιαλὸν δὲ τῆς θαλάσσης. interim tamen discrimen hoc nonnunquam à poëtis & alijs turbari: quare mihi hoc dandum opinor, si hic ὄχθας per littora uerterim, dum mare Siculum Cumas alluens considero. Etsi Nicander dixerit, πὰρ ὄχθας περμήσσοιο, in principio Theriacôn, Permeso flumini ὄχθας uerè & proprie tribuens. i ℂ Vltra Cumas.) Sex Cumæ numerantur apud autores, tradente Stephano. Prima Aeolidis, à Cuma Amazone dicta. Ephorum historicū & Hesiodum poëtam hæc agnoscit ciues, ex sese editos. Altera, quæ Phriconitis & Lesbos appellatur: alia Italiæ, quarta Eliæ, quinta Eubœæ: sexta insula est Siciliæ uicina, quam hic adfert. k ℂ Cœlestis item columna.) Niualem Aetnam, propter altitudinem, & mira illic naturæ sacramenta, per appositionem, cœlestem columnam uocat, metaphoricôs: hoc est, altißimū montem, nonnihil cœlestis operationis exhibentem. l ℂ Cuius ex angulis.) Per amplificationem describit hic paucis montis Aetnæ in Sicilia mira. De quo Plinius lib. 2. cap. 106. Ardet Aetna noctibus semper, tantoq; æuo ignium materia sufficit: niualis hybernis temporibus, egestumq; cinerem pruinis operiens. Et lib. 3. cap. 8. Aetna Siciliæ mons, nocturnis mirus incendijs. Porrò omnium longe mirabilißimum est, quod Pindarus hic Aetnam & niualem, ac toto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

anno niue perfuſum, ac perpetuis ignis fontibus ardere dicat. Quid enim magis mirificũ, atq; duo maxime pugnantia in una re, uno corpore loco'ue reperiri? Philoſophi pro catholica habent, duo contraria non poſſe eſſe ſimul. At hic & calorem & frigus, niuem & ignem, in Aetna reperimus. Etſi enim uno in loco ignis & nix non ſint, nec eadem montis ſubſtantia, mirum tamen eſt tanto igni, totum montem non liquefieri: longe ſanè mirabilius niuem non diſſolui. Pindaricam hanc Aetnæ deſcriptionem Phauorinus apud Gellium confert lib. 17. cap. 10. Hic miror equidem à quibuſdam hunc autorem reijci. Vt enim iudicio caret & eloquentiæ ignarus eſt, qui eum iuuentuti proponit, ut inde lexin & phraſin latinæ linguæ diſcat: ſic nimium ſibi tribuunt, qui Gellium planè adſpernantur. Quod ſi iuxta auream Plinij gnomen, Plinio iuniore in epiſtola ad Macrum referente, nullus liber tam malus ſit, quin aliqua ex parte prodeſſe poßit: Gellianæ uigiliæ quum minime pauca contineant poſteritate digna, plurimum etiam fructus adferentia ſtudijs & ſtudioſis, quid eſt quod eum adeò damnent? Inter pleraq; igitur alia & hoc minime adſpernandũ eſt, Phauorini, quod annotauit ille, de Virgilio in Pindaricorũ uerſuum tralatione. Recitata enim hac Pindarica tota Strophe, Aetnæ cum niuem tum ignem continente, Audite, inquit, nunc Virgilij uerſus, quos inchoaſſe eum uerius dixerim, quàm feciſſe:

> Portus ab acceſſu uentorum immotus & ingens
> Ipſe, ſed horrificis iuxtà tonat Aetna ruinis,
> Interdumq́; atram prorumpit ad æthera nubem,
> Turbine fumantem piceo, & candente fauilla,
> Attollitq́; globos flammarum & ſydera lambit.
> Interdum ſcopulos, auulſaq́; uiſcera montis
> Erigit eructans, liquefactaq́; ſaxa ſub auras
> Cum gemitu glomerat, fundoq́; exæſtuat imo.

Iam principio, inquit, Pindarus ueritati magis obſecutus, id dixit quod res erat, quodq́; iſtic uſu ueniebat, quodq́; oculis uidebatur, interdiu fumare Aetnam, noctu flammigare. Virgilius autem, dum in ſtrepitu ſonituq́; uerborũ conquirendo laborat, utrunq; tempus nulla diſcrepatione facta confudit. Sed quia ex ipſo Gellio hic locus nulli non pateat, quomodo ῥόορ πυρὸς αἴθωνα, & κρουνὸς, & alia id genus, incõmode uerterit, nolo hic æqua plus parte eſſe prolixior, adiecto ſaltem hoc quod in fine ait: Quod ſaxa aũt & ſcopulos eructari, & erigi, eoſdemq́; ipſos ſtatim liquefieri & gemere, atq; glomerari ſub auras dixit, hoc, inquit, nec à Pindaro ſcriptum, nec unquã fando auditum, & omniũ quæ monſtra dicantur, monſtroſißimum eſſe. m ℂ Flumina interdiu.) ποταμοὶ δ' ἁμέραισι, &c. id eſt, interdiu fumat, noctu ardet. n ℂ Ac

illud

illud Vulcani incendium.) Græcis ἑρπετὸν reptile est: cui rei certũ Nicander testimoniũ dicit. Scholia hic pro incendio accipi tradunt. Illud Vulcani reptile, periphrasis Aetnæ uel Typhonis est, pro eo quod est, Aetna, cuius æstus à Vulcano prouenit. o ℭ Syphones.) κρουνοὶ siphones sunt uel canales. In metaphora perseuerat. ἑρπετὸν reptile.

ANTISTROPHE, COLON XII.

[a]Vt Aetnæ in nemorosis religatus est uerticibus ac solo, lectus uero durus totum inclinatum dorsum pungit. [b]Vtinam tibi iamnunc, utinam placeat Iupiter, qui montem hunc, fertilis terræ frontem, administras, ubi [c]inclytus indigena, uicinam glorificauit urbem. Nam in Pythio cursu prçco proclamauit eam ex uictoris Hieronis pronuncians

EPODOS, COLON XV.

Curribus.

a ℭ Vt Aetnæ.) οἷον, iuxta distinguendi rationem cum præcedentibus cohæret, ut miraculum auditus & prodigium uisus præcedens referatur ad situm Typhonis gigantis: quasi Typhon iste sit causa incendij, ac ueluti renitatur suggerenti flammas Vulcano, unde inter luctandum tanti globi flammarum, in altum & in ipsum mare eijciuntur. Quæstio hic oritur, quo pacto montis cacumini alligatus sit Typhon, quum illi sit Aetna suprapofita. quæ hunc in modum diluitur. Typhon dorso suo terram & solum Aetnæ substratum, cordi uero Aetnam impositam gerit. Porrò Græcis τύφειν ardere est: hinc ubicunq; montes ardentes, ut in Aegypto, in Phrygia & alibi sint, Græci illic Typhonẽ esse tumulo conditum sunt commenti. b ℭ Vtinam.) εὐχὴ est. Precatur Iouem ut beneuolus, quæ cum de Typhone dixerit, tum de laudibus Hieronis sit subiuncturus, suscipiat. Iouem ideo, quod in Aetna coleretur: perinde ac posthac Apollinem, ceu Pythij certaminis præsidem. c ℭ Inclytus indigena.) κλεινὸς οἰκιστήρ, celebris habitator, Hieron est. Per uicinam urbem Catanen intelligit uel Aetnam. Quæstio.

» [a]Viris naui mare traijcientibus ubi primum
» per salum uehuntur, præcipua uoluptas est, [b]se-
» cundos adspirare uentos. Decorũ nanq; est præ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſtantiorem tandem reditũ adipiſci. Hymnus uero hic, in eiuſmodi euentis, inclytam poſthac duraturam coronis equisq́ gloriã adfert, neq; non lætis conuiuijs famigeratã. O Lycie Phœbe, qui Delo imperas, Parnaſſiq́ fontem Caſtaliã amas, uelis quæſo hæc quæ precor & uiris inſignem regionem tua conſummare uoluntate.

a ℂ *Viris naui mare traijcientibus.) Gnome eſt, qua hymnũ hunc, uel encomium ſuum ſequundo uento confert, hanc ad rationem: Perinde atq; ſequundus uentus nautis uel mercatoribus mare traijcientibus eſt gratiſsimus, quippe quo feliciter ad alienas planè terras abeant, & iucunde reuertantur, & quo beati reddantur: ſic meus hymnus Hieronem ubiq;, tum uictoriæ, tum inſignium equorum nomine prædicabit, ac in bonorum paſsim conuiuijs beatum faciet, uti de eius uirtutibus ſermones miſceant.* *b* ℂ *Sequundos adſpirare uentos.)* πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον, *ſequundum uentũ, cuius ope deduci poſsint, quoq́; uelint citra calamitatem peruenire queant.*

STROPHE III. COLON XII.

» [a]Ex dijs enim omnes humanarũ uirtutum co-
» natus, & ſapientes & manibus fortes & eloquen
» tia eximij ſunt. [b]Spero equidem ſagittam, [c]non æreis genis conſpicuam, manu uertendo, extra ſcopum me proiecturum: quam ſi longius miſero, [d]aduerſarijs me palmam [e]prærepturũ confido. [f]Faxint ſuperi ut nullo non tempore & felicitas & opes tuæ floreant, & obliuio triſtibus rebus adhibeatur.

ANTISTROPHE, COLON XII.

Ac ad memoriam reuocet [g]quales, quibus in prælijs pugnas toleranti animo ſuſtinuerit, quando [h]uoluntate & conſilio deûm, reperiebant [i]honorem (qualem nemo Græcorum alius decer-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

pit) diuitiarum eximium ornamentum.

a ℂ Ex dijs.) Gnome est, qua & Hieronē diuina ope uicisse, seq; iuxta diuino adflatu pangere carmina dicit: redditq; ueluti rationem precationis suæ, quare Ioui & Apollini, cū Hieron tum ciues chari esse, & hymni placere debeant. Virtus est ex Deo: uictoria est uirtutis opus: insigne poëma et encomiū identidem uirtutis intellectus opus: Ergo uictoria Hieronis & carmina nō immeritò Deo grata sunt. Atq; hæc tali ratiocinatione comprehenduntur: Quicquid ex Dei benignitate proficiscitur, Deo gratum est: uictoria & bonarum literarum disciplinæ ex Deo proficiscuntur: ergo Deo gratæ sunt. Argumentum ab honesto ductum, nempe uictoriam rem diuinam esse, quæ non nisi ex Deo, proficisci posit. Vel simpliciter ratio est precationis, quur ab Apolline petiuerit ut ipse perficiat & conseruet Siciliam, & Siculam Catanen Hieronis urbem. Vnde subijcit: Ex dijs enim &c. Hoc est, nisi uos ô Iupiter & Apollo, & Siculorum & aliorum mortalium fortunas & statum tueamini, actum est. Quid enim per sese homo posit integrum seruare sine uestra ope? b ℂ Spero equidem.) αὔδλρα ἐγὼ κεῖνον. Spero, inquit, &c. Allegorice accipiendum est. hoc est, Spero me Hieronem laudando, uera & inclyta dicturum: tum telis meis, id est, poëtica mea, aduersarios & Hieronis & meos uicturum. c ℂ Non æreis genis.) μὴ χαλκοπάρηον. Quod non intelligat uera tela ærea uel ferrea, hic ostendit: uerum se tropice loqui, & oden hanc in Hieronis uictoris decus conscriptam intelligere. μὴ χαλκοπάρηον, non æreas genas habentem, iaculi uel sagittæ æratas uel æreas cuspides intelligit. d ℂ Aduersarios.) ἀντίους. Per aduersarios intelligit hostes Hieronis, qui eius gloriæ, uictoriæ atq; potentiæ inuideant: deinde poëtastros alios, qui sibi Pindaro clanculum detrectent. e ℂ Prærepturum.) ῥίψαις, doricū participium à ῥίπτω, sicut antehac χαλάξαις pro χαλάσας. ἀμεύσασθαι, est prætergredi, uincere. f ℂ Faxint superi.) Optat ut felicitas & diuitiæ Hieroni inconcussæ maneant, ut ita obliuiscatur malorum quæ sit perpessus. g ℂ Quales, quibus in prælijs.) οἵαις γὰρ πολέμοισι. Hieronis & Gelonis dißidium, quo de regno contendebant, intelligit: de quo in 1. & 2. Olympiorum ode nonnihil actum. h ℂ Voluntate.) θεῶν παλάμαις, diuino consilio uel potentia. In Olympijs παλάμαν pro βουλῇ accipi perspeximus.

i ℂ Honorem.) τιμάν. Per honorem Pindarus regnum sæpe intelligere solet, ita hoc in loco. Atq; idipsum ex adnexa particula colligitur, dum inquit: οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει.

Nunc utiq; [a]Philoctetæ modum accedens pu

gnauit,[b] etsi necessariò, amico ei, sit quispiam blanditus. [c] Fama est ex Lemno quæsitum uenire, ulcere maceratum

EPODOS, COLON XV.

Diuinos heroës, Pæantis filium arcu ualentẽ, qui Priami urbem [d] depopulatus est, finemq́ imposuit defatigationi Danaorum, perinde ac fato destinatum erat. [e] Hoc quidem pacto Deus gubernator Hieroni adsit, qui & futuro tempore cupita illi prębeat. [f] O Musa persuade mihi, ut[g] persolutionẽ quadrigis, lætitiamq́ à uictoria patris minime alienam, prope filium Hieronis Dinomenem concinam. Age deinceps [h] Aetnæ regi amabilem reperiamus hymnum.

a ℂ Philoctetæ modum accedens.) A fortitudine & cõsilio in rebus bellicis Hieronẽ laudat, conferens eum Lemnio Philoctetæ, quod ipsius instar belligeratus sit, ut postea subijcit. Innuit autem ægritudine fuisse æque grauatum Hieronem, atq; Philocteten: etenim dum calculo laboraret, in lectica circunferebatur, aduersum ita hostes suos depugnans. b ℂ Etsi necessariò.) Potentes uel maleuolenti Hieroni blanditos esse, atq; eius timuisse potentiam, ait. Anaxilaum Rheginorum regem intelligi interpres docet: qui cum Locros Epizephyrios perdere funditus bello uellet, Hieronis interminatione impeditus est, autore Epicharmo. c ℂ Fama est ex Lemno.) φαντὶ δὲ λαμνόθεν. Philoctetæ, cui comparauit Hieronem, historiam refert. Consonat huic historiæ Bacchylides in Dithyrambis, inquiunt Scholia: quod Græci è Lemno insula Philocteten attulerint, quandoquidem sine Herculanis armis Ilium capi non posse ex Heleni uaticinio perceperant. Iam Philoctetes ab Hercule genus ducebat. d ℂ Depopulatus.) πέρσε. Paridem enim Alexandrũ Priami filium occîdit. e ℂ Hoc quidem pacto.) οὕτω. Precatur, ut quemadmodum Philoctetes conualuit, Hieron sanitatem etiam pristinam recipiat. Nam cum Apollinis oraculo lauißet Philoctetes indormijssetq́;, Machaonem putrefactam ulceris carnem resecuisse, ac uulneri infuso uino, quã Aesculapius à Chirone acceperat, herbam imposuisse, atq; ita conualuiße Dionysius tradit.

f ℂ O Musa.) μοῖσα. A filio uirtutibus & sapientia claro, Dinomene uidelicet,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

uidelicet, patrem laudat. g ¶ *Persolutionē quadrigis.*) Age, inquit, Musa & Diomenem Hieronis filium concinamus, cuius laude quadrigæ, id est, uictoria patris ueluti persoluetur & æquabitur. quasi dicat: Ea uirtus in filio effulget, ut non inferior sit iudicanda patris uictorijs. h ¶ *Aetnæ regi.*) αἴτνας βασιλεῖ. Aetnæ rex est Dinomenes hoc loco, ut è sequenti Strophe planum fiet.

STROPHE IIII. COLON XII.

[a]Cui urbem illam diuina cum libertate ad leges [b]Hyllidæ libræ Hieron condidit. [c]At Pamphyli & Heraclidarum liberi [d]sub Taygeti ripis morantes, permanere semper uolunt [e]in Dorici Aegimij institutis. [f]Tenuerunt Amyclas felices à Pindo uenientes, equorum præstantia insignium [g]Tyndaridarum præclari uicini, quorum celebritas summe floruit.

a ¶ *Cui urbem.*) τῷ pro ᾧ, consueto poëtis more. Cui, subaudi Dinomeni. A legum Reipub. integritate patrem & filium prædicat. b ¶ *Hyllidæ libræ.*) ὑλλίδος στάθμας. Per Hyllidam libram Lycurgicas sanctiones intelligit: is enim undecimus ab Hercule fuisse memoratur ab Ephoro. Hyllidā autem uocat, id est Herculanā, ab Hyla dilectißimo Herculis comite. Adiectitia uox est Hyllis. ὑλλὶς στάθμη, Hyllis libra, uel Hyllida libra: sicut πατρὶς γαίη, pro πατρίδος uel πατρικὴ γαῖα. Lycurgicis ergo legibus urbem Catanen pater filio instaurauit, tradiditq;. Vel, Hyllidam librā, quod uero proprius, ab Hyllo prestantißimo Doriensium principe & legislatore. Sic per Hyllidam libram, Doricas leges accipit. Hieron enim è Megarensibus, Gelois & Syracusijs Doriensium colonis Aetnam urbem primum incolas transtulit. Sic pulchre quadrabit Hieronem, Aetnæis ceu Doriensibus, Laconicas etiam leges præscripsisse. c ¶ *At Pamphyli & Heraclidarum.*) Legum Aetnæarū præstantiam ab exemplo amplificat. Et Lacedæmonij, inquit, Doricis sanctionibus gaudent. Iam Lacedæmon & Athenæ clarißimæ Græciæ urbes & florentißimæ, de primatu inter sese contendebant, ut est apud Isocratem in Panegyrico & Panathenaico. Eas uero leges, quibus amplißimæ respub. optime & sanctißime administrantur, oportet esse præclarißimas. Proinde huius Strophes status hoc enthymemate continetur: Aetnæorū leges sunt præstantißimæ, quia à Doriensibus & Lacedæmonijs sunt deductæ. d ¶ Sub Taygeti ri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

pis.) Taygetus mons Laconicæ: pars pro toto: cuius & Homerus meminit in catalogo nauium, ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον. à Taygeta Europæ matre dictus, ut Stephanus tradit. Eſſertur, ut idem autor eſt, per tria genera, Τηΰγετος Τηϋγέτη Τηΰγετον. e ℂ In Dorici Aegimij inſtitutis.) Pamphylus, Dymas & Dorus filij ſunt Aegimij: à quibus Pamphylis & Dymanis familiæ ſunt Lacedæmoni. Liberi ergo Pamphili & Heraclidarum ſunt nepotes & poſteri Aegimij & Herculis, hoc eſt, Hyllidæ. Vel, Lacedæmonij uolunt à Pamphilo uel Aegimio & Hercule deduci, ut Scholia habent. Mihi uidetur Pindarus, ut iam ſubindicatum, legum Aetnæarũ amplitudinem & excellentiam cõmendare, ut quæ à Dorienſibus ſint Aetnam translatæ. quaſi dicat: Tanta eſt earum legum cõmoditas, ut uel hodie Lacedæmonij eas aſſidue ſua in patria tueantur. Inſtituta igitur Dorici Aegimij, periphraſis eſt legum Dorienſium, uel Hyllidis libræ. f ℂ Tenuerunt Amyclas.) Amyclæ ciuitas Laconicæ eſt: per Synecdochen Spartã uel ipſam Lacedæmona intelligit. Summa eſt: Dorienſes iuxta Pindum Perrhebœæ habitãtes, Lacedæmona cum Heraclidis peruenerũt. Vel, Dorienſes, qui antea Pindum, unam ex quatuor urbibus exiſtentem, incoluerunt, uenerũt Dorida, quæ eſt inter Oeten & Parnaſum, ſex urbes complectentem, quarum nomina ſunt, Erineum, Cytinum, Bœum, Lilæũ, Carphæa, Dryope: ex hac deinde cum Heraclidis Lacedæmona proficiſcũtur. quaſi dicat: Et illi apud Spartiatas Doricas leges ſectantur. Antiquitatem ita legum, quibus Aetnã exornarit, & hoc paradigmate explicans. g ℂ Tyndaridarum.) Caſtor & Pollux Tyndaridæ ſunt, hoc eſt, Tyndari regis filij. Caſtor ergo & Pollux Argos translati ſunt, Lacedæmoni uicinum. Lacedæmonios igitur Caſtori & Polluci, hoc eſt Argo uicinos eſſe dicit.

ANTISTROPHE, COLON XII.

[a]O Iupiter, ſemper hanc felicitatem ciuibus & regibus prope [b]Amenam fluuiũ præbe, uera hominum ratione dijudicandam. Præſta etiam uti tua ope [c]princeps Hieron, filio ſuo Dinomeni imperãs, populumq; honorãs, unanimi eos concordia conglutinet. [d]Obſecro annue Saturni placido uultu, ut per ſingulas domos [e]Phœnix Tyrſenorumq; turba ſentiat naues contriſtantẽ uim, obſeruans ante Cumas

EPODOS

EPODOS, COLON XV.

Qualia Syracusiorũ sub principe domiti, perpessi sint à uelocibus nauibus, qui & in mare omnem [f]ætatem præcipitauit,

a ☾ O Iupiter.) *Deesis est. Precatur ut regibus & ciuibus Aetnæis rectam & felicem administrationẽ Iupiter donet.* *b* ☾ *Amenam.)* ἀμϐύα παρ᾽ ὕδωρ, *pro* ἀμϐύω *Doricôs. Fluuius est proxime Aetnã Amenes. Est autem periphrasis Aetnæorum, Ciuibus & regibus prope Amenem: id est Aetnæis.* *c* ☾ *Princeps Hieron.)* ἀγητὴρ ἀνὴρ, *Hieron Siciliæ rex. Optat autem ut & regibus & subditis felicitatem tribuat Iupiter, tum ut filiũ suum iuniorem regem ita instituat, ut summa concordia cum populo & subditis uitam uiuat.* *d* ☾ *Obsecro.)* εὐχὴ *est. Optat enim ut Iouis beneficio hostibus suis Hieron semper superior permaneat, utq; à Phœnicibus ac Tyrsenis timeatur.* *e* ☾ *Phœnix & Tyrsenorum turba.)* *Porrò Tyrseni & Carchedonij Phœnicum coloni, aduersum Cumanos mouebant bellum, funditus eosdem euersuri cogitantes. Atenim Hieron Cumanis opem ferens eos seruauit, & ab hostili manu eripuit, Tyrsenorum & Carchedoniorum exercitibus non modicam passis cladem. Atq; hanc cladem intelligit, dum inquit, ut sentiat Phœnix & Tyrsenus, quanta à Syracusiorum principe sint perpessi.*

f ☾ *Aetatem.)* ἡλικίαν, *id est, omnis generis milites, uel fortissimos quosq;, uirili ætate & robore pollentes: per antonomasian.*

[a]Græciam è graui seruitute liberans. [b]Proinde amplector à Salamine mercedem, Atheniensiumq́ suscipio amicitiam & beneficium. [c]Lacedæmoni uero pugnã prædico ante Cithærona, [d]ubi Medi defatigati sunt curuis arcubus insignes. [e]At prope irriguã Himeræ fluminis ripã, Dinomenis liberis hymnũ absoluam, quem iam ante [f]pro uirtute, [g]defessis hostibus receperunt.

a ☾ *Græciam è graui seruitute.) Liberauit & Siciliã & reliquos Græcos, dum Tyrsenos & Carchedonios in mari submersit. Sunt qui putent hic Pindarum ad Ephori historiã respicere, quæ est huiusmodi: Quum Xerxes hostili manu Græciam inuadere uellet, legatos ad Carchedonios misit, qui iuberent ut in Siciliam nauigantes illi, Græcorum classes subuerterent, ac deinde in Pelo-*

ponnesum uela sua dirigerent. Eodem tempore ab Atheniensibus ad Hieronem legati præstò fuerunt, efflagitantes, ut Græcis ferat suppetias. Quibus obsequẽs Hieron & Gelon, ducentis nauibus instructis, duobus millibus equitũ, deciesq; mille peditibus conscriptis, Carchedoniorum classem debellarunt, in Siciliam irruentem. Atq; hac ratione cum Siculos tum reliquos Græcos acerba & tristi seruitute liberauit. b ¶ Proinde amplector à Salamine.) Ab Hieronis rebus gestis, in quibus Xerxis expeditionis meminit, simul ad ipsam Atheniensium & Spartanorum pugnam aduersum Persas per dilatationem digreditur: ubi summum uirium suarum in bello specimen præbuere Græci aduersum Barbaros, & maximam sunt laudem consecuti. Dicit ergo, amplector à Salamine mercedem, & Atheniensium suscipio beneficium: hoc est, Non omittã hic fortißima Græcorũ aduersum Xerxis ferè innumerabiles copias facinora, qui ad

Merces. Salaminam insulam Atticæ Persarum manum debilitarunt. Mercedem autem metaphoricôs accipiendum opinor, pro re grata, si ad Græcos referatur. Vt enim debita merces res est grata, (de honestatis uero mercede loquimur, non de turpitudinis præmio. Corui enim & furcæ furibus nõ sunt accepta præmia, nec rota latroni) & iucunda: sic uictoria Græcorum, græcæ genti gratißima fuit. Attamẽ quia hæc translatio longe petita est, simpliciter accepta mercedis uox, ad Persas pulchre & apte referri potest. Tum sensus erit: Non præteribo hic apud Salamina mercedem, hoc est, cladem Persarum apud Salamina, in qua debitam sibi mercedem, quam quæsiuerunt Persæ, inuenerunt: hoc est, crucem, perniciem, calamitatem, interitũ, quodq; omnes turpißime uincerentur. Extat historia apud Herodotum, Iustinum in 2. & Paulum Orosium. c ¶ Lacedæmoni uero pugnã prædico.) Nec hic omittam celeberrimũ illud prælium

Cithæron. quo Spartani circa Cithærona Medorum uim deleuerunt. Est autem Cithæron mons & saltus nõ longe à Platæis. Plinius in 4. & Pomponius Mela in 2. Thebis adijciunt Cithærona nemus. Thucydides in 2. testimonium dicit, illic à Lacedæmonijs Medos esse fusos, dum hunc ad modũ Archidamus rex ait: Dij quicunq; terram Platæensem tenetis, heroës, conscij este, iureiurando prius ab istis uiolato, non incipere à nobis iniuriam: quod in hanc terram uenimus, in qua patres nostri, uotis apud uos nuncupatis, Medos superauerunt, quamq̃; uos propitij adiutricem Græcis in prælio præstitistis, &c. Cithæronis & ibidem nõ ita multis interiectis Thucydides meminit: Deinde, inquit, aggerem ante urbem iaciunt, sperantes propediem se expugnaturos, tanta manu in opere occupata. Itaq; cæsam è Cithærone materiam utrinq; muris opponentes, supra urbis ædificia extruunt. Proinde & hæc ad laudem Lacedæmoniorum pertinent, quod Medos & Persas in grauißima illa Xerxica expeditione in agro Platæensium

prope

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

prope Cithærona fuderint. d ℭ Vbi Medi defatigati sunt.) τοῖσι μήδοι κάμον. τοῖσι præpositiuus articulus est, pro postpositiuo ᾗ. Enallage numeri est: à singulari ad pluralem transilit. Lacedæmoni pugnam, inquit, repeto, ante Cithæronem: in quibus, pro in qua, subaudiendum pugna.

e ℭ At prope irriguam.) Redit à digreßione ad institutum, Hieronem cum Atheniensibus & Spartanis conferens. Perinde atq; Athenienses & Spartani cum Platæensibus Græciam à Barbarorum iniuria liberarunt, sic Hieron non minimum etiam auxilij & beneficij in eadem re Græcis præstitit. Vel, si ad Carchedonios Hieronis res gestas referamus, hic erit sensus: Præstantißimæ Græcorum urbes, Athenæ, Sparta, & aliæ, triumphis ac trophæis de Barbaris acceptis conspicuæ sunt. Himera uero Siciliæ fluuius uirtute cum Hieronis, tum liberorum eius, clarus est, qua Carchedonios fudit. f ℭ Pro uirtute.) ἀμφ' ἀρετᾷ, pro uirtute sua bellica. g ℭ Defeßis.) καμόντων, pro ἀναιρεθέντων, id est, occisis. Est autem prope ripam Himeræ, periphrasis, pro ipsa Sicilia.

STROPHE V. COLON XII.

» [a]Si opportune cecineris multorum summis re
» bus gestis & uirtutibus breuiter [b]cōplicatis, mi-
» nor hominum reprehensio sequitur. [c]Continua
» enim prolixitas celeres auditorū mentes obtun-
» dit. [d]Fama uero, ciuium clàm animum, propter
» alienas uirtutes impense degrauat. Attamen [e]me
» lior est miseratione inuidia. [f]Ne honesta præ-
tereas ô Hieron, sed iusto guberna clauo exerci-
tum, ac super nō fallaci incude [g]linguam fabrica.

a ℭ Si opportune.) καιρὸν, pro κατὰ καιρόν. Seipsum ad breuiloquentiam reuocat, quum sentiat se plus solito immorari hymno & Hieronis laudibus, gnome tali: Si quis multa egregia facinora succinctim complectatur, ille minori tædio auditur, minusq́; reprehensionis incurrit. b ℭ Complicatis.) συντανύσαις pro συντεμὼν, ἢ συμπλέξας. Metaphora est, à retibus sumpta, quorum multæ, longæq́; extremitates, si res ita ferat, in unum colliguntur. c ℭ Continua enim prolixitas.) Ratio breuiloquentiæ. αἰανὴς, id est, αἰώνιος. ἐλπίδις, accusatiuus cōtractus pro ἐλπίδας, mentes, cogitationes. d ℭ Fama uero.) ἀστῶν δ' ἀκοά. Alia ratio

quur uelit esse breuior in Hieronis encomio. Solent enim mortales inuidere uirtuti, eiusq; præconio. Quare ne te nimium ciuium tuorũ inuidentiæ exponam, nolo porrò esse prolixior. Atq; hanc statim corrigit sententiam alia gnome.

e ℭ Melior est miseratione.) Hoc est, tametsi aliquis propter uirtutem suam ignauorũ odio exponatur: malo tamen inuidiam propter uirtutem, quàm miserationem sine uirtute. At præstat, inquit, inuidia miseratione: id est, felicius & beatius est, aliquem liuidorũ dentibus uirtutis nomine obijci, quàm propter calamitatem & miseriam, luctum, planctum, & infortunij non pauca genera, miserationem aliorũ extorquere, ut sui ob calamitatem & inopiam planè commisereantur, ac dicant: O infortunatũ hominem, ô maximis cruciatibus & mœroribus pressum, heu fortunã istius acerbam. f ℭ Ne honesta prætereas.)

Præcedenti ἐπανορθώσει fretus Hieronem protenus hortatur, ne ob ciuium inuidentiam honesti studium negligat, quin potius eo magis hoc ipsum & uirtutem colat atq; exerceat. Quid est, inquit, quod iuuideant? quum melior sit inuidia quàm miseratio: hoc est, satius est ut tibi propter uirtutẽ inuideant mortales, quàm ut propter ignauiam & calamitatem te prementem, tui misereantur. Primum ad honestum, dein ad iustitiam reuocat, inquiens: δικαίῳ πηδαλίῳ στρατὸν νώμα, iusto clauo exercitum uerte. πηδάλιον & στείρη, idem significant Homero, nimirum prolixiorem naucleri remum uel temonem in puppi & prora, quo nauis dirigitur. Ergo tantũ allegorice uult, Iusto clauo, id est, iustis legibus, iusto iudicio bellicosum tuum populum, (solet enim per exercitum libenter bellicosos ciues intelligere Pindarus) guberna. Postremo ad ueritatem. g ℭ Linguam super incude.) Linguam, inquit, super non mentienti incude fabrica. Allegoria est: hoc est, lingua tua nullum in palato & faucibus uerbum formet uel sonet, quod fictum, quod fucatum, quod mendax iudicari queat. Hæc, iuxta opinionem Interpretis, adijcit, quasi aliquid promiserit Hieron Pindaro, auream nempe citharam, ut uestibulo huius odæ auditum.

ANTISTROPHE, COLON XII.

[a]Nam si quid inhonesti à te [b]dictum fuerit, circunfertur undiq;. [c]Multorũ rex es. [d]Multi utrisq; testes supersunt. [e]Quod si in pulchra uiuendi ratione perseuerans, iucundam audire semper præconiorum famam aues, ne admodum sumptibus seu liberalitate defatigeris. At [f]quemadmodum optimus gubernator uentosum uelum expandit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ac uela permittit eis: sic tu elegantibus lucris ne deludare ô Hieron.[g] Quod mortem gloriæ præconium sequitur,

EPODOS, COLON XV.

Ceu defunctorum hominum uitam nunciat, oratoribus & poëtis.[h] Haud interit Crœsi amicorum studiosa uirtus: sæuum uero ustorem animum Phalaridis in æreo tauro inuisa undiq; fama detinet, neq; ipsum per ædes passim, in iuuenum cœtu, ad iucundam conuersationem, citharæ suscipiunt.[i] Virtute itaq; eminere, primū est præmium: boni & præclari nominis secunda est felicitas. Qui uero utrunq; adeptus fuerit, summam is coronam suscepit.

a ¶ *Nam si quid.)* αἴτιον *est, quare debeat & ueritati & honestati uel uirtuti studere.* *b* ¶ *Dictum fuerit.)* παραιθύσσῃ, *id est, profectum fuerit. Regum & optimatum delicta longe lateq; diuulgari: quare cauendum ipsis ne peccatis deprehendantur obnoxij. Hoc ipsum & Iuuenalis satyra octaua admonuit, dum hac ratione canit:*

Omne animi uitium tanto conspectius in se
Crimen habet, quanto qui peccat maior habetur.

Hinc uidendum eis, ut parcius etiam peccent. Quantumuis enim leuiter designet aliquid Hieron, futurū ut totam Græciam pererret isthuc facinus. Et quia rex pluribus cognitus est, quàm priuatus: & uirtutes & uitia regum pluribus etiam innotescunt, quàm priuatorū ciuium. *c* ¶ *Multorū rex.) Aliud argumentum, quo ad ueritatem eum hortatur, aq́; fraude & fuco dehortatur: à statu regio sumptum.* *d* ¶ *Multi testes utrisq; sunt.) Vtrisq;, uero & uano uerbo, ueritati & mendacio.* *e* ¶ *Quod si in pulchra uiuendi ratione.)* ὀργὴ *non iram, sed* τρόπον, *id est, mores & uitæ rationem hic ualet: qua significatione in Olympijs etiam usus est. Hortatur aūt, ut si cupiat oratorum poëtarum'ue ornari præconijs, ut sua etiam munuscula præbeat: hoc est, ne sui obliuiscatur Pindari.* *f* ¶ *Quemadmodum gubernator.) Comparatio est, qua ad munificentiam poëtis exhibendā Hieronem inuitat. Metaphorice per uelum, aurum seu munera: per uentum, præconia & eruditorū en*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

comia & monimenta ſunt accipienda. quaſi dicat: Expande uela mi Hieron, tum uenti inſufflabunt. Sis tu Fauonius, tum canent cycni. Sis tu ſtudiorũ Mecœnas, tum glorificabunt te ſtudiorũ etiam alumni. g ℂ Quod mortem gloriæ præconium ſequitur.) ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας οἶον ἀποιχομένων ἀνδρῶν. &c. Horatius ode 8. quarti Carminũ, hanc ſententiam ad Martium Cenſorinũ expreßit: quem locum, quia pulcherrimus eſt, non cunctabor ſubijcere:

Gaudes carminibus, carmina poſſumus
Donare, & precium dicere muneri.
Non inciſa notis marmora publicis,
Per quæ ſpiritus & uita redit bonis
Poſt mortem ducibus: non celeres fugæ,
Reiectæq; retrorſum Hannibalis minæ:
Non incendia Carthaginis impiæ,
Eius qui domita nomen ab Africa
Lucratus redijt, clarius indicant
Laudes, quàm Calabræ Pierides, neq;
Si chartæ ſileant, quod bene feceris
Mercedem tuleris. Quid foret Iliæ,
Mauortisq; puer, ſi taciturnitas
Obſtaret meritis inuida Romuli?
Ereptum Stygijs fluctibus Aeacum
Virtus & fauor & lingua potentium
Vatum diuitibus conſecrat inſulis.
Dignum laude uirum Muſa uetat mori,
Cœlo Muſa beat. Sic Iouis intereſt
Optatis epulis impiger Hercules.
Clarum Tyndaridæ ſydus ab infimis
Quaſſas eripiunt æquoribus rates.
Ornatus uiridi tempora pampino
Liber uota bonos ducit ad exitus.

Summa huius Pindaricæ ſententiæ eſt: Hic fructus literarum eſt, ut liberales & uirtutibus claros heroas ita prædicent, ut poſt mortem apud nepotes ſemper atque adeò poſteritatem duret. Ea enim oratorum & poëtarum uis eſt, ut hoc poßint. h ℂ Haud interit Crœſi.) Exemplo & antitheſi quod de literis & literatis dixit, cõfirmat. Crœſus laudatur, Phalaris reticetur, & nihil meretur celebritatis. De Crœſo Lydorum rege Herodotus, & Iuſtinus in primo.

Crœſi

Crœsi diuitias in prouerbium abijsse constat. Phalarin ob æreum bouem, quo sontes puniuit, submisso igni, ut illic instar boum, dum torrerentur flammis, clamarent, crudelissimum fuisse demonstrat. Lucianus in Phalari primo & 2. declamatorio more per ethopœiā, excusat apud sacerdotes Delphicos Phalarin. Atqui faber, ut Lucianus narrat, ærarius Perilaus æreum taurum fabricarat, eumq; (ceu tyranni sæuitiæ gratificaturus) Phalaridi tradidit, eius rei gratia, ut reos supposito igni tauro inclusos cremaret. Cuius fabri crudelitate permotus tyrannus, primo eum tauro suo, quem alijs elaborauerat, intrusit & exussit. Quæ si uera essent, frustra tyrannidis accusaretur Phalaris. i ¶ *Virtute itaq; eminere.)* ἐπιφώνημα *& epilogus est. Claudit: Virtute ergo eminere, & bona fama, summum bonum est.*

EIDEM HIERONI CVRRV.
ODE II.
STROPHE I. COLON XV.

O [a]Magnis constitutæ urbibus Syracusæ, [b]bello potentis Martis delubrū, uirorum, equorumq; [c]ferro gaudentium felices nutrices: [d]uobis à præclaris Thebis hoc epinicij adferens uenio, [e]quadrigæ teram concutientis denunciationem, per quam Hieron uictoriam obtinens procul fulgentibus coronis [f]Ortygiam religauit, [g]sedem fluuialis Dianæ: [h]citra cuius opē illas habenis uarias non domuit admirandis manibus suis equas.

ENARRATIO.

Variant, inquit Interpres, de inscriptione huius odes pleriq;. Hieronis quidē in gratiam epigrapha testatur hunc hymnū scriptum esse: sed cuius agonis uel certaminis causa cōpositus sit, Timæus, Callimachus, Apollonius, Ammonius, Dionysius Phaselites ambigunt. Fieri, mea quidem sententia, potest, ut eandem Pythiacam uictoriam intelligat, quam priori ode prædicauit. Nec enim frustra Pythiacis encomijs insertus est. Quid si ab Hierone munus acceperit, tametsi hoc nusquam hic explicet, ideoq; in gratiarum actionem hanc oden transmiserit? Continet hic hymnus duos potissimum status. Primus laudatorius est, quo *Argumentum.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Hieronem à uictoria curru obtenta laudat. Alter est parœneticus: commonefacit enim Hieronem, ne adulatoribus aurem accõmodet. Ante parænesin illam ad gratitudinis suasionem digreditur, Locros Epizephyrios & quicunq; beneficium accepissent ab Hierone, gratos esse debere benefactori subindicans. Atq; in eo eucharistias loco bonam hymni partem absoluit. a ℭ O magnis cõstitutæ urbibus Syracusæ.) Vrbibus magnas ideo Syracusas appellat, quia Archias Corinthius quatuor ciuitates destruens in unam redegit urbem: quarum nomina fuere, Achradine, Neapolis, Epipolæ & Tyche. Syracusæ autem maxima Siciliæ ciuitas est, ab Archia Corinthio condita, Stephano autore. Quia uero Siciliæ rex est Hieron, ideo à Syracusis hic clarissima eius insulæ urbe orditur. b ℭ Bello potentis Martis.) βαθυπολέμου ἄρεος. Laus Syracusarũ à potentia. βαθὺ in compositione multum significat ferè, ut in βαθύζωνος, βαθύκολπος uisum est: sic hoc loci βαθυπόλεμος ἄρης, Mars in bello multus, hoc est, potens & uehemens. c ℭ Ferro gaudentium.) σιδαροχαρμᾶν, pro σιδηροχαρμῶν, à σίδηρος ferrum, & χαίρομαι lætor, uel χάρμη pugna: quod ferro, hoc est, armis ferreis pugnẽt. d ℭ Vobis à præclaris.) Vobis, id est, in uestri gratiã. A præclaris Thebis. Splendidas Thebas uocat propter Bacchum, Herculem, seq; ipsum, quod omnes illi sint Thebis oriundi. Sua igitur uel chori persona Syracusas, per prosopopoeiã cõuenit. Venio ad uos ego Pindarus ô Syracusæ, à Thebis hoc melos mecum adferens: per sese enim nõ adijt Hieronem, sed per chorũ transmisit: ut Scholia. e ℭ Quadrigæ terram.) Appositio est. Hoc meum melos est denunciatio & indicatio & prædicatio uictoriæ, quam curru Hieron consequutus est. f ℭ Ortygiam religauit.) Cherronesum prope Siciliam intelligit: hæc enim quum antea per sese insula esset, Syracusis tandem coniuncta est. g ℭ Sedem fluuialis Dianæ.) Appositio est: in qua Ortygia fluuialis Diana sedem habet. Dianã fluuialem ab Alpheo flumine uocat: ferunt enim amore percitum Alpheum, Dianam adusq; Ortygiam persecutũ: unde illic Alphioæ Dianæ templum est extructum. Vel: iuxta Arethusam Syracusarũ fontem ex Alpheo scaturientem, Dianæ simulacrum est, hinc ἀλφειώη ἄρτεμις appellatur. h ℭ Citra cuius opem.) Dianæ & Mercurij ope uictoria potitum Hieronẽ adfirmat: pium & felicem uere ostendens, quippe cui dij opitulentur, cui dij uictoriam impertiant. Dianã aũt equestrem etiam esse Homer. admonet, dum eam χρυσήνιον, hoc est, aureis habenis conspicuam nominat.

ANTISTROPHE, COLON XV.

Virgo enim [a] telis gaudens Diana, [b] certamini-

numq;

numque præses Mercurius [c]radiantem ornatũ imponit, quando ad bigam & ad currus loro obtemperantes, [d]equinum submiserit robur, tridente sæuum, [e]lateque potentem deũ uocans. [f]Alij quidem poëtæ alijs regibus dulcem hymnum, uirtutis munus, perficiunt. Sic frequentia Cypriorum encomia circa suum [g]Cinyram iactantur, quem auricomus impense dilexit Appollo,

EPODOS, COLON XIIII.

Sacerdotem Veneris familiarem.

a ℂ Telis gaudens.) *Diana, ut uenationis dea à poëtis* ἰοχέαιρα, *hoc est, sagittis gaudens, dicitur. &* χρυσήνιος, *aureas habenas habens: quod & telis, dum feras insectatur, & equis utatur.* *b* ℂ *Certaminus præses.)* ἐναγώνιον *Mercurium appellat, certaminis ueluti præsidem: non quod solus Mercurius ludis præsit, cæterum quia & hic deus nedum eloquentiæ & citharæ præsit, uerumetiam lucro. Quũ igitur uictoria hic lucrum sit, recte uictoria à Mercurio uenisse dicitur: nec immeritò* ἐναγώνιος, *certaminis uel ludi præses appellatur, quantum ad lucrum, & ad uictoriam attinet.* *c* ℂ Radiantẽ *ornatum.)* ἀγλαῶντα κόσμον, *id est, uictoriã: per hanc splendidus ornatus uictori obtingit.* *d* ℂ *Equinum robur.) Periphrasis est,* ἵππιον σθένος, *pro fortibus equis.* ἔντ' ἅρματα, *pro* εἰς ἅρματα πεισιχάλινα, *frenis obtemperantes. Quomodo currus obtemperant frenis? per metonymian accipiendum est: currus enim equis, qui freno & habenis cohibentur, morem gerit, quoque trahitur & uehitur, uel inuitum sequi necessum est.*

e ℂ *Vocans late potentem deum.)* καλέων εὐρυβίαν. Hieron tan*quam equestrem deum Neptunum uocat, equis nempe uictoriam assequi desiderans. Equestrem autem Neptunum esse, in Olympijs antehac indicatum: & apud Virgilium* 1. *Georg. liquet, dum poëta Neptunũ hac ratione implorat:*

– Tuque ô cui prima frementem
Fudit equum magno tellus percussa tridenti.

f ℂ *Alij quidem poëtæ.) Hieroni affectum & amorem & beneuolentiã suam ipsius poëta cõmendat. quasi dicat: Celebrent alij poëtæ quoscunque uoluerint, per me illis liberum erit. Ego uero mi Hieron, te unum efferam, tuas uirtutes prædicabo: quandoquidem tua hoc uirtus mereatur: nec ullo, qui unquam à*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

poëtis prædicati sint, inferior sis. Vel: ut alij poëtæ alios reges & principes suis carminibus extollunt, sic ego te meis hymnis ueho ô inclyte Hieron. Talis enim αὐταπόδοσις *adijcienda est, quum desit.* g ❨ *Cinyram.*) *Exemplo Cinyræ, quod de poëtis dixit cõfirmat. Cinyras, inquit, argumento esse potest, quem Cyprij poëtæ suis encomijs illustrem reddiderunt. Fuit aũt Cinyras Cypriorum rex Apollinis & Paphi filius, uel, ut alij, Eurymedontis & Paphiæ Nymphæ, sacerdos Veneris, adeò diues, ut prouerbio locum dederit, Cinyræ opes. Meminit huius hic Cinyræ, & posthac in Nemeis de eo plura sunt adnotata. Recordatur hunc etiam Homerus:*

τόν ποτέ οἱ κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι.

[a]Cogit autem gratia beneficiumq́ amicorum, illum cui amicitia exhibita est, ut pro benefactis quadantenus respondeat. Te ô Dinomenis fili, [b]Zephyria Locrensis uirgo in sua urbe celebrat, quod tua uirtute ab hostili manu præter spẽ erepta, iam in tuto agat. Porrò [c]deorũ iussibus [d]Ixionem hæc aiunt mortalibus dicere, qui petrosæ alligatus rotæ circũuoluitur: Benefactorẽ præclaris uicissitudinibus, ab ijs qui beneficium acceperint, soluendum esse.

Hactenus laudatoriũ statum, quo Hieronẽ à uictoria, quam curru & equis adeptus est, prædicauit. Iam ad cõmunem locum Gratitudinis sese confert, pulchre ab Ixionis exemplo gratitudinem suadens. Insigni autem gnome primum ad hoc utitur. a ❨ *Cogit autem gratia &c.*) *Quæ prouerbio* χάρις χάριν τίκτει, *apud Sophoclẽ in Aiace cõsonat. gratia, inquit,* ποίτινος, *hoc est,* ἀμειπτικὴ, *uicem rependens pro amicorum beneficijs, uel amicorũ beneficia* ὀπιζομένη, *id est,* ὕστερον ἐπακολουθοῦσα, *ponè sequens. Beneficium enim præcedit, compensatio sequitur. qua tum se gratũ esse Hieroni, tum uero Locros Epizephyrios præcipue debere, quos ab Anaxilai manu eripuit, ut præcedenti ode patefactum.* b ❨ *Zephyria Locrensis.*) *Per Zephyriam Locrensem uirginem, ipsos Locros Epizephyrios intelligit: uirginem urbem ceu nymphã dicit.* c ❨ *Deorum iussibus.*) θεῶν δ' ἐφετμαῖς. *A contrario exemplo gratitudinem suadet. Ixion propter ingratitudinẽ, æternis cruciatibus addictus, suo malo edoctus, cunctos ad gratitudinẽ hortatur.*

ποίτινος.

ὀπιζομένη

Ixionem.)

d ℂ *Ixionem.)* *Ixion Phlegyæ filius, quum apud Iouem ageret, Iunonem deperijt: qua re intellecta, Iupiter nubem in specie Iunonis ei opposuit: qua cum Ixion rem habens, in terram ac deinceps ad inferos est protrusus, quod gloriaretur se Iunoni in delicijs fuisse. Rotæ itaq; apud Plutonem alligatus est uiperis cinctæ, ut Ouidius 4. etiam Metamorphoseos testatur:*

Voluitur Ixion & se sequiturq; fugitq;.

Quin & Pindarus fabulam hanc ipse ordine subiungit.

STROPHE II. COLON XV.

[a]Id enim aperte didicit, dum apud [b]mites Saturnios dulcem uitam transigens, diuturnã non sustinuit felicitatem: quando insana cupiditate Iunonem deperijt, quam Iouis iucundi thori sortiti sunt. [c]At ipsum iniuria ad noxã insignem cõpulit: mox se digna passus, difficilimum laborem obtinuit. [d]Duo enim operosi eius errores sunt. Alter quidem, quod primus, nõ sine fraude, suorum cõtribuliũ sanguinẽ hominib. admiscuerit:

ANTISTROPHE, COLON XV.

Quodq; olim Iouis uxori in altis & fabrefactis thalamis [e]insidiatus sit.

a ℂ *Id enim aperte.)* *A fabula Ixionis amplificat.* *b* ℂ *Mites Saturnios.)* εὐμενέσσι παρὰ κρονίδαις. *Enallage numeri est, Saturnios pro Saturnio. Est enim unicus duntaxat Iupiter: plurali pro singulari usus, sibi peculiari more.* *c* ℂ *At ipsum iniuria ad noxam insignem compulit.)* ἀλλά νιν ὕβρις ἐς αὐάταν ὑπεράφανον ὦρσε. *Præmium iniuriæ quod fuerit, exponit. Est autem Aeolicum* αὐάταν, *pro* ἄταν. *Solent enim ipsi inter duas uocales* υ *interponere, ut ubi cõmunis lingua* ἀὴρ *dicat, ipsi* αὐὴρ *faciant: ex* ἄως *ipsi* αὔως. *Sic pro* ἄτη *dicũt* αὐάτη. *Est enim* ἄτη *per contractionẽ ab* ἀάτη, *ab* ἀάομαι, *id est, lædo. Hinc apud Homer. Iliad. 9.*

πρέσβα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται.

d ℂ *Duo enim operosi errores.)* *Duo, inquit, grandia peccata sunt Ixionis, ob quæ cõmeruit pœnam istam apud inferos. Alterum, quod inter homines primum se cõtribulis sui cæde contaminarit, siue quod primus contribulem*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſuum occiderit. Alterum delictum eſt, quod Iouis uxori inſidias tetenderit.

e ℭ Inſidiatus ſit.) πειρᾶσθαι inſidiari eſt. Hinc marini prædones πειραταὶ appellantur, hoc eſt, inſidiatores. Proprie tamen in itinere uel terra inſidias meditantes piratæ ſunt: unde & apud Euripidem & Sophoclem tragicos ὁδουροὶ dicuntur.

Piratæ.

ᵃDecet autem perpetuò in quauis re obſeruare medium. Thori autem ᵇindecentes ad ſummã eum coniecerunt ignauiam: nam accedentem nebula illexit, ſecumq́ cõcumbere fecit. Rem itaq; uanam ſecutus eſt iners homo. Forma ſanè cœleſti præſtantiſsimæ Saturni filiæ ſimilis erat: quã fraudem Iouis illi ſtruxerunt manus, ᶜpulchram noxiam. ᵈQuatuor dein radiorũ uinculum fecit

ad omnẽ
& ueluti unà collectã

EPODOS, COLON XIIII.

Eius perniciem.

a ℭ Decet in quauis re.) Gnome eſt, qua & alios & Ixionem mediocritatis & modeſtiæ ſummæ uirtutum cõmonefacit. Honeſte & cum uirtute conuerſari debebas dijs & Iunoni Ixion, tuæq́; ſorti contentus acquieſcere, nõ alieno inſidiari thoro, quæ maxima tua eſt impudentia. b ℭ Indecentes.) Indecentes thori, id eſt, ab honeſto auerſi & alienati, adulteri. c ℭ Pulchram noxiam.) Appoſitio eſt, καλὸν πῆμα. Quod rem uanam, id eſt, nebulam, Iunonis ſpecie adamaret Ixion, Iouis hoc conſilio factum, ut ei pulchra noxia hinc eſſet. Pulchram dicit, propter ſpecioſiſsimã nebulæ formam. Noxiam ideo, quod licet tum non intelligeret, propterea ſit rotæ apud inferos alligatus. d ℭ τετράκνημον.) Rotam quatuor radios habere dicit, ut duo manibus, reliqui pedibus tribuantur.

ᵃQui & in uincula, è quibus effugere non daretur, per membra ſua prolapſus, ᵇuulgatam famam percepit. Atqui ᶜſola nubes, ſolam arrogantem prolem ei ᵈſine gratijs peperit, ᵉnec inter deos nec homines munus ferentem: cui nutrix Centauro nomẽ indidit. Is & equis Theſſalis ad Pelij ᶠconualles mixtus, ᵍadmirandũ progenuit

exercitum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

exercitũ, utriq; parenti non absimilem: [b]inferiori enim parte matrẽ, superiore uero patrẽ referebat

a ℭ *Qui & uincula.)* *ἀφύκτοισι γυιοπέδαις, ineuitabilibus, à quibus corpus & membra sua liberare nequeat. ab α στερητικῷ μορίῳ, & φεύγω. γυιοπέδαι, παρὰ τὰ γυῖα καὶ τὴν πέδην. Periphrasis est rotarum. Intelligit enim quatuor rotarum radios, quibus & manus & pedes alligatus uoluitur.* *b* ℭ *Vulgatam.* *πολύκοινον, uulgatam, multis cõmunem, & ad quosuis pertinentem. Videlicet benefactoribus referendam esse gratiam.* *c* ℭ *Sola.)* *Nulla enim unquam nubes aliquem peperit. μόνον, solum & unicum, ante quem & post quem nullum alium protulerit.*

d ℭ *Sine gratijs.)* *αὐτὰν χαρίτων, id est, acharin, immansuetã, agrestem, deformem, crudelem prolem.* *e* ℭ *Nec inter deos.)* *Hoc est, neq; diuinæ, neq; humanæ omnino naturæ participẽ.* *f* ℭ *Conualles.)* *σφυρὸς planta pedis est: metaphorice pro imo, & conuallibus accipit.*

g ℭ *Admirandum exercitum.)* *Enallagen numeri uel synthesin hic non secutus sum. Græce est, progeniti sunt utrisq; admirandus exercitus. Perinde ac latinus poëta dicit:*

Pars in gramineis exercent membra palæstris. Et Homerus:
ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἀπεγίοντο.

Thessaliæ mons est, uel Magnesiæ in Thessalia sitæ, Pelium. *h* ℭ *Inferiori parte matrem.)* *τὰ ματρόθεν. In Magnesia Thessaliæ prouincia Centaurus cum Thessalis equis rem habens, Centaurorũ multitudinem (quam suo more στρατὸν uocat, martium eius robur uel ea uoce adumbrans) progenuit: inferiori parte matri equæ similes, superiori Centauro. De Centauris Plin. lib. 7. cap. 56. hæc tradit: Pugnare ex equo Thessalorum inuentum est, qui Centauri appellati sunt, habitantes secundum Pelium montem. Hinc nata est fabula, quod biformes dicantur. Apud Isocratem διφυεῖς, inferiori parte equi, superiori homines. Dicuntur aũt κένταυροι, id est, stimulatores, à κεντέω, id est, stimulo. qui & alio nomine apud Lucianũ ἱπποκένταυροι appellantur, id est, equorum stimulatores. Per Hippocentauros equites prædæ & spolijs intentos, πλεονεκτάς τε καὶ ὀλεθρούς, quos Germani Schnaphanos uocant, Lucianus intelligit: harpyias nimirum equestres, rapina & præda & latrocinijs non ignobiles.* Pelium.

STROPHE III. COLON XV.

[a]Deus omnia [b]pro sua uoluntate perficit. De-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

» us inquam qui & [c]alatam Aquilam aſſumpſit, &
» marinũ Delphina permutat, ſuperborumq́ mor
» talium quendam inflexit, cæteris immarceſsibilẽ
» gloriam impertijt. Me uero defugere operæpre
» cium eſt imbellem maledicentiæ [d]morſum. Vidi
» quidem iamolim in egeſtate conſtitutum uitupe-
» ronem Archilochũ infenſis conuicijs impingua-
» tum. [e]Diuitiæ autem ubi ſapientiæ ſorti coniun-
» ctæ fuerint, præſtantiſsimæ ſunt.

a ❡ *Deus omnia.*) *Diuinæ potentiæ præconio, Ixionis factum amplificat. quaſi dicat: Non mirum, ſi in eam coniecit pœnam Ixionem Iupiter: omnia enim poteſt: eaq́; eius natura eſt, ut malos puniat & bonos conſeruet.*

b ❡ *Pro ſuo nutu.*) ἐλπίδας *pro uoluntate & decretis accipit.* ἐπ' ἐλπίδεσσι, *pro uoluntate.* *c* ❡ *Alatam aquilam.*) *Aquila in aëre uerſantium præſtantiſsima, in marinis Delphin eſt uelociſsimus, in terris homo cunctorum animantium nobiliſsimum eſt. Qua creaturarum triade, Deum cœleſtium, terreſtrium, marinorumq́; omnium dominari oſtendit: nec uſquam quicquam eſſe, quod diuinæ maieſtatis potentiam effugere poſsit.* *d* ❡ *Morſum.*) φεύγειν δάκος. *Correctio eſt ſuijpſius, quod nolit ipſe aliquo conuicio Ixionem ſugillare, tametſi Archilocho cõuicia bene ceſſerint. Aureum ſanè Pindari iudicium, quo conuicia deteſtatur. Quid enim, Deum immortalem, alienius à literis, remotius à Muſis, magis à pietate ſepoſitum, atq; conuicia, atq; ſcommata, & ignaui & imbelles morſus? Impotentiũ muliercularũ, qui ſuis ſemper affectibus rapiuntur, conuicia ſunt: non uirorũ. Laides Corinthiæ & Philonidæ huiuſmodi teterrimo ſunt uitio obnoxij. Vtinam qui & pij & eruditi haberi uolunt, hodie ſibi ab hiſce temperarent. Vtinam Pindaricam hanc manſuetudinem animis noſtris uolutaremus, ſi* CHRISTI *ſeruatoris noſtri clementia, ſuauitas & mitiſsima cõſuetudo nos nõ permoueret. Atq; hanc animi intemperantiam & infrenatam laſciuiam Quintilianus, non minimũ uitiorum eſſe cenſet: cuius probitas uel Iuuenale teſte innotuit, dũ inquit: Expectas ut Quintilianus ametur? boni uiri paradigma Quintilianum faciens. Et quia inſignis & uerè cedro digna eius eſt ſententia, ſubijciam. Quanquã autem illic de rhetore agat, licebit eam tamen eius de altercatione ſententiã omnibus planè pietatis & literarum amatoribus perſpectiſsimam eſſe. Bonus altercator, inquit, uitio iracundiæ careat: nullus enim rationi magis obſtat affectus, & fert extra*

cauſam,

causam, & plerunq; deformia conuicia facere, ac mereri cogit: & ipsos nonnunquam iudices incitat melior moderatio, ac nonnunquam etiam patientia. Et paucis interiectis: Nam est res animi iacentis, & mollis supra modum frontis, fallitq; plerunq; quod probitas uocatur, quæ est imbecillitas. Pulchre igitur & eleganter & pie Pindarus noster conuicia & Archilochi & qualiacunq; execratur. De Archilocho autem uetere Lyrico 9. Olympiorum ode nonnihil auditum est.

d ❡ *Diuitiæ autem ubi sapientiæ coniunctæ fuerint.)* *Quæ sint ueræ diuitiæ, alia haud inuenusta gnome exprimit. Nempe genuinas & germanas diuitias esse, nõ quæ conuicijs cõstentur, sed quæ uirtutibus & sapientia splendeant.*

ANTISTROPHE, COLON XV.

[a]Tu uero nũc utrunq; clare potes libera mente exhibere domine, multorũ quidem sublimiũ uicorũ atq; exercitus gubernator. Quod si quisquam diuitijs & honore per totam Græciam alium ex ijs qui antè progeniti sunt, præstantiorem dicit, laxa uanaq; mente solus secum pugnat. At uero [b]floridam ascendam classem uirtutem laudaturus. Iuuentutem quidem fortitudo & audacia in duris bellis adiuuat, unde & te aio immensam gloriam inuenisse

EPODOS, COLON XIIII.

Cum inter equites pugnantem, tum pedites.

a ❡ *Tu uero nunc utrunq;.)* *Ratiocinatione rhetorica Hieronem ueris diuitijs clarum esse probat, cuius maiorem talem ponit: Sapientia & facultatibus ornatus, ueras diuitias possidet. Assumptionem uel minorem huiusmodi: Tu Hieron potes utrunq; libera mente exhibere. Hoc est, tu Hieron sapientia & opibus diues. Quæ minor quia bimembris est, ideo alteram eius partem de potentia seu diuitijs ita confirmat,* πολλᾶν μὲν. *Es enim multorum uicorum atq; exercitus, id est, Pindarico more, fortium populorum, gubernator. Deinde aliam eiusdem partis probationem, per collationem cum alijs adfert. Vanus est & errat, inquit, quisquis unquã aliquem Græciæ regem te clariorem fuisse adserit. Postea ab effectibus, fructu ue, diuitias eius exerit.* νεότατι μὲν. *& pedestri & equestri pugna inclytum tibi peperisti nomen. Iam expeditionem de-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

stinare bellumq; facere, opum sunt. Hactenus cõfirmauit alteram assumptionis partem, uidelicet Hieronẽ opibus & potentia clarum esse: mox sapientia quoque ipsum præeminere hunc ad modũ confirmat: Nã cana tua consilia, inquit, felicem mihi ad omne laudis argumentum materiam præbent: hoc est, præter ætatem prudens es. Complexionem, quia necessariò intelligitur, consequiturq; & profluit è præcedentibus, omittit: nimirũ talem: Ergo tu ueris diuitijs conspicuus es ô Hieron. Ad syllogismum hæc dialecticum simpliciter hunc ad modum referuntur:

Qui sapientia & opibus clarus est, ueras poßidet diuitias.
Hieron sapientia & opibus clarus est,
Hieron igitur ueras poßidet diuitias.

b ¶ Floridam ascendam classem.) Quid in classe faciet cum laude uirtutis? Metaphora est. Laudes Hieronis enumerans, & uirtutes eius percensens, pulchre instructam & exornatam classem conscendam: id est, non à recto calle deuiabo, non fingam quicquam, extra periculum ferar, ut quemadmodum illi qui in bene firmata, cõglutinata, constipataq; aduersus uim aquarũ & fluctuum naui, facile citra periculum, quò uolunt, perueniunt: sic ego ingressus iter præconiorum & uirtutũ Hieronis, facile quod animus tulerit persequar. Est enim Hieron (ut per cõparationem sumã) instar floridæ claßis, è qua nihil non bonorũ, aromatũ, fructuum, arborũ, gemmarũ, & id genus reliquorũ promitur.

Tuæ aũt iuuenilis ætatis cana prudentia, fortunatum mihi ad tua decantanda præconia carmen omnino præbet. [a]Salue: hoc epinicij Punicæ mercis in morem trans cœruleũ mare demittitur. [b]Sin tibi [c]Aeolico modo compositum [d]arridet Castoreum melos, age experire occurrens [e]gratiã citharæ, quæ septem intensas gerit chordas. [f]Caue autem tui ne sis dißimilis ([g]nec adulatoribus permittas aures tuas) uerũ [h]pueris sit pulchra perpetuò simia

STROPHE IIII. COLON XV.

Pulchra.

a ¶ Salue, hoc epinicij.) Hieronẽ liberalitatis admonet. Hymnus meus instar Phœnicum mercis, mare transit, pro lucro uidelicet. Phœnices mercatus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

& negociationis nomine clari ſunt, apud Sophoclem: ὠνὴν ἔθου καὶ πρά-σιν ὡς φοῖνιξ ἀνήρ. Comparat ergo Phœnicum mercimonijs hymnũ ſuum. Iam pro mercibus lucrũ expectatur: ſic pro hymno Hieronis liberalitatem Pindarus præſtolatur. Poteſt etiam hoc nomine cõmendare poëticen ſuã Hieroni Pindarus. quaſi dicat: Hoc noueris inclyte rex, mea poëmata haudquaquã eſſe uulgaria, ſed quæ à me ſcribuntur, cum terra tum pelago expetuntur, terram & maria tranſuolant, non minimo applauſu excipiuntur. Idq; iam tua potiſſimum cauſa, mea Muſa certe merebitur. Nemo nõ enim tua encomia cognoſcere percupiet. Vt ergo Punicæ merces Pontum celeriter, magna multorum expectatione percurrunt, haud diſſimilem ad modum hic hymnus, tuas uirtutes concinens, & ad indigenas & exteros tranſmarinos citato curſu accelerat uiam. Qua ratione de ſeſe poſthac etiam dicit, confidenter de ſua in lyrica præſtantia ſanè pronuncians, Statuarius non ſum, &c. b ℂ Sin tibi Caſtoreũ melos arridet.) τὸ καστόρειον δὲ ἐν αἰολίδεσσι χορδαῖς. A ſimili inuitat Hieronem, ut & huius hymni periculum faciat, eumq; examinet, perinde atq; antea Caſtoreum à ſe miſſum explorauerit. Si Caſtoreũ tibi iam antea placuit, quæſo ut & hunc epinicon perlegas, placido uultu intuearis: nam non minus, ut equidem in ſpem uenio, gratiæ allaturus eſt. Proinde Caſtoreum melos, hymnum appellat alium, quem ultra pactum mercedis, ceu corollarij uice Hieroni tranſmiſerat, ſaltationi accommodum, quæ aliàs & Pyrrhiche dicitur, qua armati ſaltabunt. Hac Achillem primum ad pyram Patrocli uſum, Ariſtoteles tradit. Caſtoreum itaq; uel à Caſtore & Polluce, ut Interpreti placet, uel à Caſtore animali, ut ex Heſychio colligitur: quod Dioſcuri ſint ſaltatores, ac primum Pyrrhichen ſiue armatam ſaltationem inuenerint. Tum quod Caſtori, quem latini fibrum nominãt, ſua ſit quædam ſaltandi formula. Quidam, ut Scholia adijciunt, Caſtoreum, rhythmum eſſe quendam putant, ac numerũ, quo Lacones Caſtoris & Pollucis cultores, in hoſtili conflictu utantur. Initium aũt hymni, quem Caſtoreum appellat, fuit:

Σώτερ ὅ,τι λέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπώνυμε.

c ℂ Aeolico modo compoſitum.) αἰολίδεσσι χόρδαις, Aeolico ritu, Aeolicis chordis, quod lyrico modo ſit compoſitus hymnus. Aeoles enim lyrici ſunt uel citharœdi. d ℂ Arrideat.) θέλων, id eſt, uolens, hilari fronte, obuijs ulnis. e ℂ Gratiam ſeptiſonæ citharæ.) ἑπτακτύπου, hoc eſt, ſeptiſonæ citharæ. Non uacat ſacramento: indicat enim lyricen ſuam ſeptem ingenuarum artium cognitione renidere. f ℂ Caue autem tui ne ſis diſſimilis.) Secundum ſtatum, uel tertium huius odæ locum parænecticum orditur: quo admonet Hieronem, ut ſibi à pernicioſis, quibus aulæ principum re-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

fertæ sunt, adulatoribus caueat. g ¶ Neç *adulatoribus permittas.*) *Paraphrastice interposui, Nec adulatorib. permittas aures tuas.* Quod *etiamsi non est in textu, ad sententiam tamen & mentem poëtæ omnino nõnihil efficit.*

h ¶ Pueris *sit pulchra simia.*) Prouerbiũ *est,* καλός τοι πίθων παρὰ παισὶν ἀεί. *quo puerorũ simplicitas indicatur. Pueris formosa uidetur simia, quum tamen reuera Simia omnium pulcherrima sit deformis, ut aliud* Græcorũ *adagium habet,* πιθήκων ὁ ϰαλλιμορφώτατος δύσμορφός ἐστι. *Viri autem prudentis est, alio iudicio præditũ esse, nec statim approbare uel refutare, quod adulatores uel cõmendarint, uel eleuarint.*

[a]Rhadamanthus itaq; bene habuit, quandoquidem irreprehensibilẽ prudentiæ suæ fructũ cõsecutus est, neq; unquam fraude in animo suo delectatus est, ita, ut semper [b]adulatorum & im-
» postorum consilijs obtemperaret. Calumniarum
» artifices, ingens [c]utrisq; malũ, [d]moribus impense
» [e]uulpibus similes, lucro uero quid magis inhiat,
» quàm ij dem? [f]Vt uero piscatorij retis in profundum mersi lignum leue nõ occidit, sic ego [g]super marino septo non tingor.

a ¶ Rhadamanthus.) Exemplo Rhadamanthyos, *calumniam & adulatorum fraudem uitandam hortatur.* Rhadamanthus Iouis & Europæ *filius,* Cretensium *rex, quia summus iustitiæ cultor fuerit, nec suis applauserit adulatoribus, ideo à poëtis apud inferos umbrarum esse iudex fingitur, uti* 2. Olympiorum *ode perceptum.* b ¶ Adulatorum.) ψιθύρους *adulatores & impostores appellat, à* ψιθυρίζειν, *id est, murmurare, mussitare, quod clanculum submurmurent, aliorum famæ detrahant.* c ¶ Vtrisq;.) ἀμφοτέροις. *Adulationes & calumnias grauiter nocere ait & calumniatori, & calumniã passo. Sed ferè fit diuino iudicio, iuxta illud* Hesiodeum, *ut calumnia et damnũ in machinatorẽ suum & autorẽ recidat: ut uerissime poëta dixerit ille:*

ἡ δὲ κακὴ βουλή, τῷ βουλεύσαντι κακίστη.

ὑποφάτιες, *interpretes, delatores, ac ueluti subuates.* d ¶ Moribus.)
Et apud Aristoph. in Equit. ὀργαῖς. In Olympijs *suprà &* Pythijs, *& hic, & posthac* 9. Pythiorũ, *deinceps* 1. & 2. 5. & 6. Isthmiorum, ἦθος καὶ τρόπον, *mores, & modum, rationem, studium, conatum, affectum, propensionem,* καὶ τὴν ἐντροπήν,

hoc

hoc eſt, cum nimia cura, aliqua in re cõmorationem, feſtinamq́; ſollicitudinẽ ſignificat. e ¶ *Vulpibus.*) *Aſtutos, uerſutos, inſynceros eſſe adulatores uult, dum uulpibus eos confert.* f ¶ *Vt uero piſcatorij retis.*) *Sibi non curæ eſſe calumnias, nec poſſe ab adulatoribus ſuum deturpari nomen. Ac ueluti ſit ipſe apud regem delatus, quæ hactenus de calumnia dixit, in ſeſe transfert.* φέλλος, *inquit, leuius iſtud piſcatorij retis lignum nõ mergitur, ſed ſemper ſupernatat: ſic & ego meorum oſorum liuore, inuidentia, æmulatione, non ſupprimor, non ſuccumbo, nõ occido.* g ¶ *Super marino muro.*) ὑπὲρ ἕρκος ἅλμης. *Per maris ſeptum, ipſam maris perſpicuitatem intelligit, ut Scholia. Poteſt autem referri ad* φέλλος, *quod ipſum* τὸ φέλλος *ſuper maris facie ſupernatet. Sin ad Pindarum, tum metaphorice pro inuidorum liuore accipiendum eſt. Maris profunditas, & perſpicuitas, & altitudo, ſuiipſius ſeptum & munimentũ eſt: ergo ſeptum maris, ſimpliciter Pindaro eſt profunditas maris: uel, profundum mare, inacceſſum generi mortalium natura: Nam ars naueis repperit. Talis ergo eſt comparatio: Perinde ac leuius ſagenæ piſcatoriæ lignum non occidit, ſed ſupernatat ſuper faciem & perſpicuitatem maris, ſic ego ſuper inuidorum odio, (quod æque horrendum eſt atq; profunditas & aſpectus maris) non uincor, non pereo.*

ANTISTROPHE, COLON XV.

» [a]Impoſsibile deinde eſt, ut [b]doloſus ciuis inter
» bonos fortem ſermonem proferat: attamen om-
» nibus aſſentãs omnino ſeſe applicat. [c]Cuius ego
» in fuco haud ſanè comes eſſe cupio. [d]Liceat aũt
» amicum amare mihi: aduerſus uero hoſtem, ho-
» ſtis exiſtens [e]lupi inſtar curram, aſperũ interdum
» iter ambulãs. [f]Omnibus tamen modis apud regẽ
» candidus præſtat, & eximius habetur, ſiue in co-
» pioſi exercitus, ſiue ſapienti reipublicæ admini-
» ſtratione. [g]At cum Deo contendere nephas eſt,

EPODOS, COLON XIIII.

» Qui interdum quæ exigua ſunt exaltat, inter-
» dum alijs, quæ in alios transferat, adimit. [h]Sed
» neq; hæc mentem inuidorum ſanant. [i]Qui ue-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

» ro abundanti cuiusquam facultate tangitur, suo
» antea cordi triste hulcus inflixit, priusquam quæ
» secum anxie molitur, adsequatur. [k] Atqui iuuat la
» borem æquo animo ferre eum, qui collo suo iu-
» gum aptat. Nam [l] aduersus stimulum calcitrare,
» lubrica & perniciosa uia est. [m] Faxit Deus ut meis
» hymnis conuersari bonis possim.

a ℂ *Impossibile.) In adulatorũ describenda natura immorãs, detracto-rem candido & syncero uiro confert, quẽ sua persona introducit.* *b* ℂ *Dolosus ciuis.) Dolosus ciuis, id est uersutus, uersipellis, adulator.* *c* ℂ *Cuius ego comes.)* οὐ μετέχω οἱ θράσεος, *non particeps ero eius temeritatis, audaciæ, sceleris, leuitatis, temerarij facinoris.* *d* ℂ *Liceat mihi.)* φίλον εἴη. *Votum est, quo interim, quomodo ipse erga adulatores affectus sit, breuiter digrediendo demonstrat: ac iuxtà sua persona boni & constantis uiri conditionem profert: quæ est, quod syncerum & candidum amicum syncere deamet & candide, inimicum uero auersetur, ac fraudulento alia subinde arte occurrat, malumq; cuneum malo nodo quærat.* *e* ℂ *Instar lupi illi occurram.)* ὑποθεύσομαι, *occurram.* δίκαν λύκου, *instar lupi.* δίκην *cum genitiuo, similitudinis aduerbium.* *f* ℂ *Omnibus modis.)* ἐν πάντα, *pro* εἰς πάντα δὲ νομόν, *ut suprà. Boni uiri & constantis fortunam subiungit. Et belli & pacis tempore bonus uir apud reges, apud principes, adeoq; præclaras respublicas magni æstimatur, cæterisq; meritò antefertur.* εὐθύγλωσσος, *qui rectæ linguæ est, qui uera loquitur, qui non fucatus est, sed syncerus, sed uerus, candidus.* *g* ℂ *At cum Deo contendere.) Tametsi Interpres hunc de inuidia locum de Bacchylide intelligendũ putet, cuius poëmata Pindaricis apud Hieronem sint prælata, nec inepte eò referri possint: maiorem tamen gratiam habet, si indefinite ad omneis in uniuersum liuidos redigatur. Porrò inuidos in Deum esse impios docet. Qui aliorum fortunæ inuidet, in Deum peccat, qui bonis suis iam hunc, iam illum mirifice ornat.* *h* ℂ *Sed neq; hæc.) Inuidos hæc non considerare, dolet Pindaro. Nam si, quantũ erga sese Deum concitarent, secum expenderent, lentius rariusq; inuidentia macerarentur.* *i* ℂ *Qui uero abundanti.) Damnum quod inuidos comitetur exponit, quale & Horatius innuit, quum ait:*

Inuidus alterius rebus macrescit opimis.

k ℂ *Atqui iuuat æquo animo &c.) Apostrophe ad semetipsum, ut inuidentium*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

dentium ipsi, siue Bacchylidis, siue aliorum odium æquiore animo ferat: quandoquidem nunc adsueuerit sustinere liuidorum dentes, iamq; aduersus istorum æmulationẽ duxerit callum, atq; adeò indurucrit. Metaphora est, à bubus sumpta: quorum si insueta aratro admoueantur iugo colla, facile cicurantur.

l ℭ Aduersus stimulum calcitrare.) ποτὶ κέντρον λακτιζέμεν. *Adagium est, Actorum 9. etiam usurpatum: quo significatur, eum acrius incidere malum, qui potentiori reluctatur. Ductum à bubus aratro submißis, qui etiamsi primum immites sint, ut ægre iugum ferant, coguntur tamen. Quamuis enim & subsultent & calcitrent aduersus centrum, id est, stimudum aratoris: quo magis calcitrant, eo magis stimulo punguntur. Estq; ratio, quur debeat patienter morsum inuidorum ferre. Qui resistere uult inuidis, contra stimulum calcitrat, hoc est, magis læditur. Satius ergo est cõtemnere, quàm uel nauci inuidiam, detractionem & odium facere. Nam contempta hæc, minus officiunt.*

m ℭ Faxit Deus.) *Cohæret uotum & huius odes conclusio cum præcedentibus. Quasi dicat: Vnicum remedium meum est, quo inuidiæ stimulos labefacto, ut minus sentiam, nempe conuersari bonis. Est igitur sententia: Donet mihi hoc Deus Opt. Max. ut bonis conuersari queam, meis studijs & hymnis. Quod si fiat, animus meus adeò candidorum cõmercio leuatur ac recreatur, ut ipsi inuidiæ laqueum, quod aiunt, mandem, medium'ue digitum ostendam.*

EIDEM HIERONI CELETE VICTORIAM ADSECVTO, ODE III.

STROPHE I. COLON XIII.

Ptarim ego [a] cõmuni linguæ nostræ precatione, si res ita ferat, Chironem [b] Phyllyriden, [c] Vranidæ lateq; moderantis Saturni prolem, [d] uita defunctũ modo reuiuiscere, eumq; in [e] imis Pelij montis habitare locis: agrestem quidem hominem, [f] Centaurũ nempe, sed amico erga mortaleis animo: qualis erat, dum [g] filium [h] perfecta sanitate desiderabilem educauit Aesculapium, heroëm illum quorumuis morborum propulsatorem.

ENARRATIO.

Argumentum. Hieronis 26. & 27. Pythiada uincentis in gratiã hanc oden conscripsit. Est autem tota paracletica. Consolatur enim Hieronem calculo laborantem, ut malum istud fortiter perferat. Quia uero decumbenti Hieroni hanc pangit paraclesin, ideo conuenienti exordio, à uoto nimirum medico auspicatur. Optat enim Chironem Aesculapij præceptorem optimum medicum superstitem esse, ut eum secum, ceu optimũ calculi propulsatorem, ad Hieronem usq; perducat, utq; per eum Hieron sanitatem recipere poßit. a ℂ Cõmuni linguæ nostræ.) κοινὸν, hoc est, cõmune uotum appellat, id est, publicum, quod Hieronis salus toti reipublicæ conferat. b ℂ Phillyriden.) Chiron Centaurus Phillyræ unius Oceanidũ & Saturni filius esse dicitur: hinc Φιλλυρείδης patronymica forma Chiron appellatur. c ℂ Vranidæ.) οὐρανίδου, Saturnus Vranides. οὐρανοῦ υἱὸς, Cœli filius. d ℂ Vita defunctũ.) ἀποιχόμενον, & uita defunctũ & absentem significat. Homerus ἀποιχόμενον frequenter Vlyssem dicit. e ℂ Imis.) Βάσσαισι pro βήσσαις dorice: imis locis, uallibus seu antris. παλίου pro πηλίου δωρικῶς, Thessaliæ mõs est. f ℂ φήρ.) Gigantem Centaurum signat. Chironem ergo & ferocis & proceræ staturæ hominẽ φῆρα nominat. Hinc & φῆραι seu φόραι, Thessaliæ sunt, ut est apud Homerum in catalogo nauium:

οἱ δὲ φέρας ἐνέμοντο, παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην.

Corpore planè efferum, sed mente in totum humana iuxtà ac benigna.

g ℂ Filium.) τέκνον non Chironis, sed Coronidis siue Arsinoës.

h ℂ Perfecta sanitate.) ἀνωδυνίας γυιαρκέος, hoc est, sanitatis membra corpusq; forte reddentis. Quo minus doloris & infirmitatis cuipiam inest, hoc est semper ualentior.

Βάσσαις.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

Quem præclari regis Phlegyæ filia Arsinoë protulit: quæ priusquam [a]Lucinæ ope à partu liberaretur, [b]ab aureis Dianæ telis in thalamo domita ad Ditis ædes descendit, Apollinis artibus » & imperio. Neq; enim uana est Iouis filiorũ[c]ira: [d]siquidem ipso neglecto, ex quo nescio mentis errore, [e]alias nuptias probauit, quũ antea clàm patre comoso admixta fuisset Apollini.

More

More suo poëta digreditur, idq; ante uoti completionem, ad Aesculapij & ortum & educationem: quomodo uidelicet mater eius Phlegyæ filia, telo sit Apollinis traiecta, priusquã Aesculapium pareret. Hanc alij Arsinoën, ut Asclepiades & Aristides, appellant: alij Coronida, ut Hesiodus in Theogonia & Homerus hymno in Aesculapium, & Ouid. 2. Metamorph. ubi lepide & eleganter hanc fabulam de Aesculapio & Coronide cõmemorat. Hesiodus:

τῷ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ, φράσε δ' ἄρ' ἔργ' ἀΐδηλα
φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτ' ἄρ' ἴσχυς γῆμε κορωνίν,
εἰλατίδης φλεγύαο διογνήτοιο θύγατρα.

Homerus in hymnis:

ἰητῆρα νόσων, ἀσκλήπιον ἄρχομ' ἀείδειν,
υἱὸν ἀπόλλωνος, ὃν ἐγείνατο δῖα κορωνίς,
δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη φλεγύα βασιλῆος.

Aristides in Cõmentario de Cnido sic inquit: Aesculapius Apollinis filius & Arsinoës, quæ dum uirgo esset appellabatur Coronis, Leucippi filia erat, qui patrem Amyclam, auum Lacedæmona habuit. a ❨ *Lucinæ ope.*) εἰλείθυια, ἐλείθυια, ἐλευθώ, *Lucina est, cuius officium Septima Nemeorum ode depingit, dum inquit,*

ἐλείθυια πάρεδρος μοιρᾶν βαθυφρόνων. &c.

b ❨ *Ab aureis Dianæ telis.*) δαμεῖσα χρυσέοις τόξοισιν ὑπ' ἀρτέμιδος, εἰς ἀΐδαο δόμον ἐν θαλάμῳ κατέβα. *Domita aureis arcubus Dianæ, ad Plutonis domum in thalamo descendit. Signum χ, quod hic ab interpretibus apponitur, indicat hyperbaton, nec conuenientem admodum uocum collationem & œconomiam. Quidam* ἐν θαλάμῳ *pleonasmon hic esse uolunt: uerum non uideo, quî pleonasmus admitti debeat, si* ἐν θαλάμῳ *referatur ad locum regiæ eius, in qua est percussa à Diana: id quod faciendum per χ, subindicatur, ut sic fiat* σύνταξις:

1 *domita*	3 *ad Plutonis regiam descendit*
2 *aureis Dianæ arcubus*	4 *in thalamo.*

c ❨ *Ira.*) χόλος. γνώμη *est, qua Coronidi Apollinis timendam fuisse iram docet: generatim omneis ad timorem & reuerentiam Dei inuitans.*

d ❨ *Siquidem ipso neglecto.*) ἀποφλαυρίξασα, *ubi posthabuisset uel neglexisset. Ratio est, quare Coronis Dianæ telo sit percussa.* e ❨ *Alias nuptias.*) *Videlicet,* ἴσχυος ἀρκαδικοῦ.

EPODOS, COLON XV.

Quumq; purum Dei semen gestaret, nõ per-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tulit accedere [a]nuptialem menſam: neq; ualde ſonantium Epithalamiorum uociferationem ſuſtinuit, perinde ac ſociæ & [c]coætaneæ puellæ ueſpertinis [d]ludere cantionibus aſſolent: Atenim abſentes deperijt, multorum aliorum exemplo.
» [e]Eſt autem uaniſsimum hominum genus, quod
» uicina, & ea quæ coràm cernuntur, cōtemnens,
» quæ procul uentoſa & inania ſunt, circumluſtrat,
» eadem immodica ſpe affectans.

a ℂ Nuptialem menſam.) Hoc eſt, nō expectauit, donec Apollo eam ſibi publicis nuptijs copularet. b ℂ Epithalamiorū.) παμφώνωμ ὑμεναίωμ. Per hymenæos epithalamia intelligit, quo ſponſum & ſponſam puellæ laudant, & cōcinunt nuptiale carmen. Quemadmodū Theocritus Epithalamio ſuo Helenam Menelai ſponſam cōmendauit. c ℂ Coætaneæ.) ἅλικες pro ἥλικες, δωρικῶς. d ℂ Ludere.) ὑποκουρίζεσθαι, blandiri, adulari & ludere puerum cum pueris, puellam cum puellis ſignificat: uel alternis canere, ut altera chori pars, alteri epithalamiū cōcinendo reſpondeat.

e ℂ Eſt autem uaniſsimum hominum genus.) γνωμὴ eſt, qua hominū curioſitatem damnat, qui aliena & ſibi incomprehenſibilia ſectantur: præſentibus, quorum tamen præcipua gerenda cura, neglectis. Sic Thales Mileſius non obſeruauit quæ ante pedes eſſent, dum in ſcrobem incideret, aſtra ſuperna comtemplans. φύλομ ὅστις. à genere neutro ad maſculinum deſcendit, ἄνθρωπομ reſpiciens.

STROPHE II. COLON XIII.

Ingens itaq; [a]incōmodum formoſa [b]ipſa Coronis accepit, cū hoſpite enim Iſchyi arcadico cō cubuit. Nec ea quidem res latuit [c]ſpeculatorem. Nam Pythone [d]ſacrificiorum copiam ſuſcipiens, ſenſit admiſſum hoc [e]Loxias rex, fidē adhibens æquiſsimo [f]familiari ſuo cūcta dijudicanti menti,
» quæ mendacijs nō attemperat, nō fallit, quamq;
» nec Deus nec homo, opere aut conſilio [g]circum-
» uenit.

Incommodum.)

a ℭ *Incommodum.*) αὐάταν *pro* ἄτην, *Aeolice.* b ℭ *Ipsa formosa Coronis.*) καλλίπεπλον λῆμμα κορωνίδος, *pulchrã uestem gerens Coronidis consilium. Periphrasis est, pro prudente & formosa Coronide.*

c ℭ *Speculatorem.*) σκόπον. *Apollinẽ hic simpliciter speculatorem dicit, quem in Olympijs Deli speculatorem uocauit.* d ℭ *Sacrificia recipienti.*) μηλοδόκῳ, *sacrificia recipienti: à* μῆλον *pecus, &* δέχομαι *capio, quod pecudes illic in uictimam cædantur.* e ℭ Λοξίας.) *Apollo Loxias, id est, obliquus à poëtis dicitur: quod oblique petentibus oraculum respondeat, ac ænigmatice, ut utroq; uersum oraculum tandem uerti queat, ad eufortunium & infortunium. Aristophanes in Pluto:* τῷδε Λοξίᾳ

ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου
μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην.

f ℭ *Familiari suo.*) κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ. *Apollinis familiaris, & consiliorum eius particeps, mens est: quod nõ ut homines, per alios alia cognoscat, cæterũ ipse sua undiq; præsentia omnia uideat, omnia resciscat, iuxta illud Homericum:*

ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις.

Pulchre Pindarus ita fabulam de coruo, per quem resciuerit delictum Apollo, reiecit: rectius eius rei cognitionem Apollinis menti & prudentiæ attribuens.

g ℭ *Circumuenit.*) κλέπτει, *furatur, defraudat,* παραλογίζεται.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

Agnoscens igitur Apollo peregrinũ Ischyis Elati filij thorum, nefariamq; fraudem, amandauit [a] sororem [b] Lacercam. Nam iuxta ripas [c] Bœbiadis uirgo Coronis cõmorabatur. Malus porrò genius ad malum educans, domuit ipsam: cuius internitionis pleriq; uicinorum [d] cõsortes fu-
» ere, uti ex paruo semine exiliens ignis, [e] totam in
» monte syluam [f] uastare consueuit.

Perseuerat in Narratione continuò, quomodo Coronis interierit edisserens.

a ℭ *Sororem.*) *Apollinis soror Diana est.* b ℭ *Lacercam.*) Λακέρεια *ciuitas Magnesiæ, autore Hellanico, apud Stephanum.* c ℭ *Bœbiadis.*) *Bœbias lacus est Lacereæ adiacens.* τρέψαις *pro* τρέψας, *Doricum participium.* d ℭ *Consortes fuere internitionis.*) ἐπαῦρον *pro*

b

ἐπηῦρον. Et bonæ & malæ significationis uerbum est ἐπαυρεῖν. germanicè gniessen, und endtgelten. Hesiodus, quemadmodum & hic Pindarus, in malam partem accipit, dum inquit:

πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
ὅστις ἀλιτραίνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

Fuerunt ergo cõsortes culpæ Coronidis pleriq; mortaliũ: peste enim cũ ipsam, tum alios plerosq; uicinorum Apollo & Diana confecerunt. ἁμᾶ, δωρικὸν ὄν, pro ὁμοῦ. alioqui ἅμα in priori acutum admittit. e ℂ Multam in monte syluam.) Comparatione pestis sæuitiam, ob Coronidis delictũ immissæ explicat, posthabita applicatione. Estq; huius loci summa: Quemadmodum è paruula scintilla ingens ignis suboritur, qui multam ac totam quampiã syluam exurat: sic pestis è paruis nata principijs, confertam secum populorum stragem trahit: atq; adeò Coronis peste infecta, plerosq; uicinos suos intoxicauit.

f ℂ Vastauit.) ἀίστωσεν, ignobilem reddidit. ab ἀϊστόω uerbo, quod à nomine ἀϊστὸς descendit: quod ab α priuandi uocula, & ἴσημι scio, defluit. Homerus Odyß. α.

νῦν δ᾽ ἑτέρως βούλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,
οἳ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων.

EPODOS, COLON XV.

Atubi [a] super murum posuere ligneũ puellam cognati, radiusq; Vulcani tener circũcurrit, tum dixit Apollo: Non porrò in animo perferam, ut genus meũ miserrimo interitu perdam, cum graui matris luctu. Sic fatus in primo gradu filium ex morte corripuit, cui pyra accensa in geminas findebat se partes. Quem & Magneti Centauro tradidit, ut doceret eum qua ratione noxios multum in hominibus depellere pharmacis suis morbos posset.

Vt Aesculapiũ filium suum ex flammis, & ex aluo materna eripuerit, utq; instituendum Magnesio, hoc est, Thessalo Centauro Chironi, in arte medica tradiderit, hac epodo enumerat. a ℂ Super ligneum murum.) Struis lignorum uel rogi est metaphora: rogum enim quo cremanda mortua Coronis erat, intelligit. Qua de re Ouidius 2. Metamorph. ita canit:

Quæ

Quæ postquam frustra tentata, rogumq; parari
Vidit, & arsuros supremis ignibus artus,
Tum uero gemitus (neq; enim cœlestia tingi
Ora licet lachrymis) alto de corde petitos
Aedidit: haud aliter quàm cum spectante iuuenca
Lactentis uituli dextra libratus ab aure
Tempora discußit claro caua malleus ictu.
Vt tamen ingratos in pectora fudit odores,
Et dedit amplexus, iniustaq; busta peregit,
Non tulit in cineres labi sua Phœbus eosdem
Semina, sed natum flammis, uteroq; parentis
Eripuit, geminiq; tulit Chironis in antrum.

STROPHE III. COLON XIII.

Huiusmodi quidem igitur quotquot uenerũt, suapte sponte subnatis hulceribus infecti, aut fulgido ære membra uulnerati, aut lapide eminus iacto, aut æstiuo igni perditi corpus, aut frigore, alium ex aliïs mœroribus liberando eduxit: hos quidem [a] mollibus incantationibus medicinã adhibendo, illos autem decenti potione, aut membris undiq; adiungendo pharmaca, alios tandẽ sectionibus rectos constituit.

Quos propulsare morbos, qualem medicinam etiam Aesculapium Chiro docuerit, subtexit. Primo, ut hulcera sua sponte nata: secundo, ut uulnera uiolenter inflicta: ubi πολιῷ χαλκῷ, *pro* σιδήρῳ, *non solum pro ære* καταχρηστικῶς *accipit: postremo, ut febricitanteis curaret. Prioribus duobus malis Chirurgice ferè, posteriori medicorũ* θεώρησις καὶ πρᾶξις *continetur: quum hodie Clinice, atq; adeò nostrorum medicorum practice, à Chirurgica sit separata. Ex hoc Pindari loco, apud priscos Chirurgicen reliquæ medicine coniunctam fuisse apparet.* Fulgido ære.

a ℂ *Mollibus incantationib.)* μαλακαῖς. *Qua ratione ægrotos curarit, explicat. Primo, alios, inquit, carmine sanitati restituit: carmine, inquam, hoc est, magia & incantamentis. Verum quum hæc magia nimirum superstitionem & impietatem spiret, à Christanis haud iniuria alienißima debet eße. Quomodo enim Christiani esse possunt, qui suis carminibus*

uel equos uel iumenta, uel infantes ſuos cuſtodiri rentur, ſuis cõiurationibus & opinionibus primum & ſummum Decalogi *præceptum defœdantes? At ueteribus hoc medendi genus in uſu fuiſſe, uel* Homerus *teſtatur, dum* Autolyci *filij.* Vlyßis *ab apro inter uenandum ſupra genu ſauciati in monte* Parnaſſo, *ſanguinem incantationibus à profluxu remorati ſunt, & ſiſti fecerunt.* Odyß. τ.

τὸν μὲν ἄρ' αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφ' ἐπεγίνοντο,
ὠτειλὴν δ' ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
δῆσαν ἐπισταμένως ἐπ' αοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔχετον.

Secundo pharmaca adhibuit. Ad ultimum ſectionem medendo admouit.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

» [a]Sapientia uel lucro uincitur. Quod & hunc peruertit ingenti precio, aurum nimirum in manibus apparens, dum ab inferis ad uitam reuocaret [b]Hippolytũ, qui iam antea morte captiuus tenebatur. Deiecto itaq; [c]per amborum pectora fulmine, uitam eis manibus ſuis Iupiter ademit.
» Proinde urens fulmen infixit mortem. [d]Decet er-
» go honeſta à ſuperis mortaliũ mentes inquirere:
» quippe quæ agnoſcant quali perpetuò uel [e]iuxta
» pedes illis conſtitutæ ſint obnoxiæ ſorti.

EPODOS, COLON XV.

[f]Ne mihi dulcis animula uitam ad immorta-
» lem feſtines: [g]te uero, quæ uires tuas non ſupe-
» rat, arti adiungas.

a ¶ *Sapientia uel lucro.) Lucrum, quo uel ipſa ſapientia ligatur,* Aeſculapio *nocuiſſe innuit. Medicorum eſt uiuentes languidos in uita conſeruare, nõ etiam perfunctos fato, uitæ reſtituere. Quare dum mortuum* Hippolytum *ad ſuperos reuocauit & reſuſcitauit, quod humanæ naturæ modum excedit, impie egit. Hinc & in ſeſe & à ſe ſuſcitatum, irati* Iouis *fulmen torſit.* b ¶ *Hippolytum.)* Hippolytum *textus non exprimit. Fertur tamen, ut* Scholia *habent, defunctum uita* Hippolytum Aeſculapius *auro ineſcatus uitæ reddidiſſe.* Alij Tyndarum, *alij* Capanem, *alij* Glaucum, Orphici Hymenæum, Steſichorus

rus Capanem & Lycurgum, alij Prœti filias. Sunt qui Orionem uitæ reſtitutum putent. Plutarchus quidem Phinei filias. Pherecydes deniq; ſentit, quod Delphis morientes reuiuiſcere fecerit. Atqui ſi tantus fuit medicus Aeſculapius, quur ſeſe à fulgetro non ſeruauit? quur ſeſe iamolim ipſe non reſuſcitauit?

c ℂ *Per amborum.*) δι' ἀμφοῖν, *per amborum, Aeſculapij uidelicet & ab eo curati.* ῥίψαις *Dorice pro* ῥίψας: *ſicut* λύσαις *ſuprà, & alia multa.* d ℂ *Decet ergo.*) χρὴ τά. *Damnat inſigni gnome hominum peruerſa ſtudia, qui ſuis humeris uel imparem, uel indecentem prouinciã ſubeunt.*

e ℂ *Iuxta pedes.*) τὸ πὰρ ποδός, *ad pedem. Prouerbium eſt, quo monemur inquirere, quæ noſtro pedi ſunt accõmoda, quæ ſunt præſentia, quæ noſtram, nempe humanam decent naturam: ſumpta à calciamentis metaphora.*

f ℂ *Ne mihi dulcis animula.*) μὴ φίλα ψυχά. *Hortatur ſuam ipſe mentẽ, ut ne ſuis uiribus imparia, intolerabiliaq; attentet: per immortalẽ uitã, humanis humeris nõ ferenda indicãs. Nam ſi per immortalẽ uitã, futurũ hic ſeculum intelligamus, nemo non uidet Epicurum nobis hic fieri Pindarũ & ἄθεον.*

g ℂ *Te arti adiungas.*) ἄντλει, *hauri.* μεταφορικῶς *aggredere.*

[a]Vtinam ſapiens ille Chiron antrũ Pelij montis inhabitaret adhuc: [b]quantum illi dulces hymni noſtri uoluptatis præberent? Atqui medicum ipſum bonis uiris in acutis & acribus & calentibus ægritudinibus adhibere uellem: [c]aut quempiam Apollinis uel Iouis natum. Quin & naui [d]Ionium præterlegens mare, [e]apud Arethuſam fontem, ad Aetnæum hoſpitem Hieronem appuliſſem,

STROPHE IIII. COLON XIII.

Syracuſarum eximiũ regem, [f]ciuibus clementem, bonis fautorem, hoſpitibusq; admirandum parentem. Ad quem, [g]ſi geminam ego gratiam, auream nimirũ ſanitatẽ adferens, hymnumq; Pythiorũ certaminũ, quæ ſuũ per coronas ſplendorem habent, quas præſtantiſsimus olim [h]Pherenicus [i]Cirrhæ tulit, ueniſſem, alto [k]traiecto pon

to, [l]cœlesti stella fulgentius certe lumen fuissem.

a ℭ *Vtinam sapiens ille Chiron.*) εἰ δὲ σόφρων. *Post longā tandē insertæ de Chirone & Aesculapio fabulæ digreßionem, redit ad institutum exordio cœptum. Et quia exordij uotum incompletum permansit, ideo tanquam hyperbaton plus æquo prolixius fuisset, repetit ex integro uotum & exoptationē*

σόφρων. *illam. Appellat autem non simpliciter sapientem Chironem, sed* σόφρονα, *hoc est, sobrium, temperantem, ac ueluti mentem & affectus seruantem.*

b ℭ *Quantum uoluptatis.*) καί τι οἱ φίλτρον. *Amatoria potio est philtrum apud Theocritum in Pharmaceutria, qua in amorem quisquam per ueneficas pertrahitur:*

πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θέστυλι, πᾶ δὲ τὰ φίλτρα. Hinc Ouid.

Philtra nocent animis, faciuntq; furoribus aptos.

Hic uero poëta μεταφορικῶς *pro re grata, & iucunditatem adferente, siue pro uoluntate accepit.* φίλτρον, ἀντὶ τῆς ἡδονῆς. c ℭ *Aut quempiā Apollinis uel Iouis natum.*) *Apollinis natus, est Aesculapius, ut hactenus enarratum. Iouis filius est Apollo. Per patrem enim, quum ait,* ἤτινα Λατοΐδα κεκλημένον, ἢ πατέρος, κατ' ἀντονομασίαν *Iouem intelligit. Iouis autem filius Apollo est medicus. Porrò treis uetustißimos medicinæ & repertores & autores, hic subintroducit, Chironem, Aesculapium, Apollinem. Nam ut Soranus Ephesinus ait, Medicinā Apollo reperit, Aesculapius amplificauit, Hippocrates perfecit. Quorum unum sibi adesse,* κατ' εὐχὴν *precatur, ut Hieroni uel febricitanti, uel podagra, uel calculo laboranti subueniat.* d ℭ *Ionium mare.*) Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν. *Ioniū mare uocat quod est apud Siciliam, à uicinis Ionibus insulam Siciliam indicans: ab Ione uel Ionio uiro Illyrio, ut Theopompus, uel ab illic percuntibus Ionijs dictum mare, ut Archidamus in Scholijs.* e ℭ *Apud Arethusam fontē.*) *Arethusa fons est in Ortygia Siciliæ ciuitate.* f ℭ *Ciuibus clementem.*) πραῢς ἀστοῖς. *Per amplificationem obiter laudat Hieronem à clementia & mansuetudine erga ciues, à candore, à liberalitate.* g ℭ *Si uenissem.*) εἰ κατέβαν, *pro* ἦλθον, *itidem ut Homerus:*

πρίν τινα κεκελευμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον. pro ἐλθεῖν.

h ℭ *Pherenicus.*) *Prima Olympiorum equi Hieronis Pherenici facta est mentio: nomen equo à uictoria inditum est.* i ℭ *Cirrhæ.*) *Cirrha oppidum Locrorum est, non longe à Delphis & Pythone: unde periphrastice Py-*

Plin.lib.4. cap.3. *thonem, seu Pythios ludos per Cirrham intelligit poëta.* k ℭ *Traiecto.*) περάσαις, *pro* περάσας, *Pindarico & Dorico more.* l ℭ *Cœlesti stella.*)

la.) Auxesis est hyperbolica: nullum enim neq; in terra, neq; firmamento lumen est Sole maius seu fulgidius. Per antonomasiã, per cœlestem stellam Solem intelligit, ut 1. Olympiorũ eundem fulgidũ astrũ, sed per catachresin dixit. Hic recte ἀστέρα *nominauit. Est enim* ὡς ἀληθῶς μέγιστον ἐν οὐρανῷ φῶς τε καὶ ἀστὴρ ἥλιος, οὕτως καὶ χρυσὸς ἀστὴρ κόσμου τηλαυγέστατος ἐστί.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

At rogare pro te constitui mecum Rheam matrem, quam iuxta ædes meas unà cum Pane noctu [a] puellæ iugiter celebrant, castã deã. [b] Quod si rectum sermonum cacumen intelligere nosti,
» uetera quidem discere potes: nimirum quod dij
» immortales ad unum bonum, duo mala imper-
» tiunt mortalibus. [c] Quæ quidẽ insipientibus in-
» tolerabilia sunt, neq; quicquã ornate ferre pos-
» sunt. At boni, quæ pulcha sunt foras uertunt.

Rheam deorum matrem pro Hieronis incolumitate se imploraturum spondet. Nõ piget hic adscribere, quæ Aristodemus in Scholijs adfert. Ait enim ille, Olympichum tibicinem à Pindaro institutum in montem secessisse, ut illic sese canendo exerceret: atq; ibi multum strepitus & ignis densum apparuisse globum: quem & Pindarus animaduertens, lapideũ Rheæ simulacrũ pedibus incedere sensit. Hinc & Panis & matris deûm Rheæ simulacra ante domũ suam statuit. Præterea ciues quosdam Delphos misit, qui sciscitarentur, quidnam sibi uisa uelint. Quibus oraculum respondit: μητρὸς θεῶν ἱερὸν ἱδρύσασθαι. *Hoc est, templum matris deorum extrue. Hinc ciues oraculo consternati, unà cum Pindaro Rheam colebant.* a ❨ *Quam puellæ.)* τὰν κοῦραι. *Puellas nedum suas, sed alias item puellas, ac Thebanas uirgines & matronas intelligit, Rheam uenerantes, domui suæ contiguam & appositam. Nam & templum Rheæ prope ædes Pindari erat. Ideo autem Rheæ & Panis sese imploraturum opem spondet, quod eos sibi propitios sciret, utpote quorum simulacra ex oraculo & prodigio primum ipse extruxerit. Quin & Pana in montibus ad modum Pindaricorum hymnorum saltitasse autor est Philostratus. Tum & ob eam causam Pana Rheæ iungit, quod Pan ei adsideat, ut ipse uates noster* ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν παρθενίων *adscrit: tum quod uterq; montanus. Pan enim Mænala, Rhea Idam incolit.* b ❨ *Quod si rectum sermonũ.)*

Status huius hymni est. Consolatur Hieronem, *ut æquiore animo ægritudinem suam ferat, reputans humanæ secum naturæ imbecillitatẽ, infelicitatem & incõmoditatem, quam princeps poëtarũ* Homerus *graphice* Iliados ω *depinxit: nimirum eam semper talem esse apud mortales, ut unum bonum perpetuò duo mala, uel simplex bonum duplex malum adnexum habeat. Versus quorum hic* Pindarus *sententiam refert, sunt apud* Homerum *huiusmodi:*

δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν διὸς οὔδει
δώρων, οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων,
ᾧ μὲν καμμίξας δώῃ ζεὺς τερπικέραυνος,
ἄλλοτε μέν τε κακῷ ἐπιμίσγεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε.
καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει.
φοιτᾷ δ' οὔτι θεοῖς τετιμένος, οὔτε βροτοῖσι.

c ❡ *Quæ quidem insipientibus.) Mali & insipientes non forti possunt animo mala perferre. Boni uero & mala occultant, & bona uertunt foras: hoc est, bonis fruuntur læti, mala fortiter sustinent & occultant. Metaphora sumpta est ab ijs, qui maculis deturpatum pallium gestantes uel uestem, maculas quantum fieri potest, introrsum uertunt & cælant, mundiciem forinsecus ostendentes. Sic boni maculas malorum constantia sua & inconcusso animo & abdunt & sufferunt, aduersus ea perdurant: sequundis uero rebus modeste lætantur. Quo simul monet, ut bonorum huiusmodi mentem* Hieron *sequatur.*

EPODOS, COLON XV.

[a]Te uero fatum felicitatis sequitur. Siquidem populi ductorem regem, si quenquam alium, magna fortuna respicit. [b]Vitam ab omni incõmodo immunem neq; apud [c]Aeacidem Peleum, neq; apud æqualem deo Cadmum repereris: qui tamen & ipsi [d]mortalium felicissimi fuisse dicuntur: quiq; in monte Pelio, Thebisq; portarum septenario conspicuis, Musas concinentes audiuerũt, quando Cadmus [e]Harmoniam [f]oculorum pulchritudine insignem, Peleus uero Thetin, inclytam prudentis Nerei filiam, duxere.

a ❡ *Te uero fatum felicitatis.) A regio fastigio ad patientiam hortatur.*

Etiamsi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Etiamsi calculo labores uel podagra, cogita interim te regem, te multorum populorum ductorem esse, id quod diuinitus accepisti, atq; infortunium corporis tui & ualetudinis, status tui culmine cæla. b ❡ *Vitam ab omni infortunio immunem.*) *Elegantissima gnome est, qua ut mitius ferat suam ægritudinem hortatur, ab exemplis consolans. Multi alij clarissimi reges non potuere ab omni infortunio liberi esse: quare & illorum exemplo disce sortem tuam æquius sustinere.* c ❡ *Aeacidem Peleum.*) *Aeacus ad Iouem stirpem suam refert: ergo & Peleus Aeaci filius beatus est uel eo nomine. Porrò clarissimorum regum Pelei & Cadmi exemplis probat, nemini absolutam ac nulli malo obnoxiam in hoc mundo felicitatem accidere. Felicissimus Cadmus fuit uel propter hanc causam, quod ipse cum uxore sua Harmonia tandem in deorum numerũ asciti, draconum curru ad campum Elysium migrarunt. Hinc reliqui commenti sunt fabulam de permutatione Cadmi & Harmoniæ in dracones, quæ apud Ouidium 4. Metamorph. extat.* d ❡ *Mortalium felicissimi.*) *Nam Cadmi auus Iupiter, Mars socer, Venus socrus, Thyone & Leucothea filiæ fuerunt, Bacchus & Palæmon generi. Hinc Cadmum* ἀντίθεον, *diuinũ ac deo similem appellat.* e ❡ *Harmoniam.*) *Harmonia Martis & Veneris filia est.* f ❡ *Oculorum pulchritudine.*) Βοῶπιν, *quasi oculos bouis habentem: id est, magnos: ac deinde pulchros per* μετάληψιν, *ac per* συνεκδοχὴν *tota formosa significatur, perinde ac posthac Thyonen* λευκώλενον *uocat, quibus epithetis Homerus Iunonem etiam ornat.*

STROPHE V. COLON XIII.

Porrò dij superi, utriusq; [a]conuiuæ esse uoluerunt. [b]Saturniiq; filios reges aureis insidẽtes thronis illi uiderunt, ac [c]munera acceperunt. [d]Iouis autem gratia è prioribus translati laboribus, rectũ statuerunt cor: [e]ac rursum alio tempore [f]tres Cadmi natæ, grauibus adflictionibus lætitiæ partẽ abstulerunt patri. Iupiter nanq; [g]in desiderabilẽ formosæ Thyones lectum sese contulit.

Et summam felicitatem, quibus nuptiæ Cadmi & Pelei decoratæ sunt, & summam infelicitatem, quam postea in liberis perceperunt, subiungit: pulchra antithesi gnomen de humanæ fortunæ instabilitate paulò ante cõmemorata tractans. a ❡ *Conuiuæ esse uoluerunt.*) δαίσαντο, *conuiuati sunt.*

b ℭ Saturni filios.) Deorum est periphrasis, κρόνου παῖδας. Ipsi Peleus & Cadmus deos in suis nuptijs, aureis insidere thronis conspexerunt.

c ℭ Munera acceperunt.) ἕδνα dotem significat, quæ sponso à sponsæ parentibus uel amicis datur: sicut φέρναι dos est, quæ sponsæ à sponso donatur. Improprie pro donis uel muneribus hic accepit. Nam Peleo ducenti Thetin, Neptunus equos dono dedit, Vulcanus gladium. Cadmo uero accipienti in uxorem Harmoniam, Venus aureum monile dedit muneri: quod accipiens Polynices, per succeßionem generis tradidit Eriphyle, ut Amphiarao ad bellum Thebanum proficisci persuaderet. d ℭ Iouis gratia.) Διὸς δὲ χάριν. Iouis uoluntate è malis prioribus translati, fortes fuere & constantes & beati.

e ℭ Ac rursus alio tempore.) ἐν δ᾽ αὖτε χρόνῳ. Alio mox tempore infelices uisi sunt. Quantum uterq; mali sint perpeßi, primo Cadmus, mox Peleus, subijcit. f ℭ Tres filiæ Cadmi.) τὸν μὲν ὀξείαισι. Quod tres filiæ Cadmi uarijs sint actæ malis, earumq; nomine pater, satis ex poëtis constat. Semele enim, quæ & Thyone, fulmine icta perijt: Agaue & Ino in rabiem uersæ, filios suos lacerarunt: hæc Melicertem, illa Penthea: id quod Ouid. etiam tradit. g ℭ In lectum Thyones.) Thyonen à Ioue solummodo uiolatā introducit, omißis Agaue & Inone. Ratio est, quod hæc fuerit origo mali, & ex hac in reliquas sit transfusa culpa, ac in ipsos adeò parentes. Nam in dracones Cadmus & Harmonia permutati tandē leguntur. Thyonen appellat, quæ aliàs Semele (quam & Euripides in Antigone Dionen uocat) à θύειν, id est, sacrificare: uel quod sit θυηλὴς, id est sacrifica, hoc est bacchica, & ueluti furens, ignea, quod calens & ignea sit uini natura. Est enim mater Bacchi. Hinc Semele etiam dicta est, quasi σείων τὰ μέλη, hoc est, membra corporis sui cō cutiens: quod fit, dum in torculari botri calcantur. Tum enim uinū ex uuis exprimentes membra sua cōmouent, ac uinum ex eo compressu, ueluti infans ex aluo matris nascitur.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

[a]Huius filius autem, quem unicum immortalis
Thetis Phthiæ peperit, in bello (Iliaco) animam
exhalās cōcitauit accensa sui pyra Danais luctū.
» [b]Sin quis uero mortalium in mente sua ueritatis
» uiam continet, decet illum à beatis accepto bene-
» ficio frui. Alij nanq; aliàs alte uolantiū uentorum
» flatus. Felicitas uero nō diu apud hominem per-

seuerat:

ſeuerat. [c]Quæ ſi copioſa & pondere ſuo grauis me ſequuta fuerit,

EPODOS, COLON XV.

Modicus apud modicos, magnus apud magnos ero. Fortunam porrò me complectentem ſemper animo meditabor, meoq; in ſtudio curabo. [d]Quod ſi mihi teneras diuitias porrexerit Deus, in ſpem uenio, poſthac ingens me inuenturũ decus. [e]Neſtorem, Lyciumq; Sarpedonem, hominum memoria, per ſonoras odas, quas ſapientes fabri poëtæ cõpegerunt retinet, [f]Virtus demum, quæ ex ſolis carminibus agnoſcit̃, in ſecula durat, [g]quô non cuiuis aditus facile patet.

a ¶ *Huius filius.*) *Quum more ſuo paucis fatum* Cadmi *oſtenderit,* Pelei *etiam infortunium ſubnectit: nempe ut ob filium eius* Achillem *in bello* Iliaco *cæſum, & Danai luxerint & parens.* b ¶ *Sin quis.*) εἰ δὲ νόῳ τις. Gnome *eſt, qua monet, ut præſentibus* Dei *donis grati utamur: quaq; à faſtu dehortatur, poſtquam nulla ſit homini in hac terra perpetua beatitudo. quod &* Euripides *ſenſit, dum ait:*

ὁ μέγας μὲν ὄλβος οὐ μόνιμος ἐν βροτοῖς. *hoc eſt,*

Non *durat ingens perpetim felicitas.*

c ¶ *Quæ ſi copioſa.*) *Quales eſſe deceat &* Hieronem *& alios quoſcunq; diuites, ſua perſona tacite adumbrat.* Ego, *inquit, etiamſi dederint ſuperi ut olim opulentus & beatus ſim, attamen inter tenuis fortunæ homines tenuis etiam ero, meq; illis attemperabo.* Inter *magnos uero & potentes atq; adeò me clariores & opulentiores, magnus etiam ero, meq; illis æquiparabo.* Ne *tamen fortunæ meæ obliuiſcar, minores me non contemnam: æquales mihi diligam: maioribus ita conuerſabor, ne me illis anteferam.* Præclaram *ſanè uirtutem, candido & ſyncero animo minime indignam,* Reipublicæ *ſalutarem,* Chriſtiano *etiam homini accõmodam: qua ne ob dona diuinitus accepta efferamur, uel quemuis inferiorem nobis ſtatus humani ratione contemnamus, docemur: ne maioribus nobis ſuum honorẽ derogemus: ne'ue ipſi rurſum optimates ſe deos eſſe putent, inferioribus ſe ruderum inſtar æſtimatis.* Et *quia ad* Hieronem *hanc odam ſcribit, ideo palàm non audens, ſua interim perſona, maiorem ipſum hu-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

manitatem induere & mansuetudinē cupit. Nam hoc solet esse peculiare principibus, regibus, aulicis, potentibus, uitium, ut sese admirentur, inanes glorias efflent, sese Ioues, & si qui sint dij Ioue maiores, arbitrantes: neminem ad se admittentes, nisi purpurā & ostrum indutos: inopes & pauperes ciues suos (quorum tamen sudore, ut ille ait, Curios simulant & Bacchanalia uiuunt) fugientes haud secus atq; abominationem, draconem, & pestem. Qui Ioues, ne Veioues dicam, si se quoq; homines esse cogitarent, discerent, quid hoc sibi Pindaricum uellet, cum paruis paruus ero, cum magnis magnus. Quid enim magis decet principes, uel quoscunq; statu suo praeminenteis, atq; candor & humanitas, clementia, benignitas? Quarum uirtutū quum nulla tantumnon hodie in optimatibus reluceat, fit ut Echeti, cuius crudelitatem Homerus posteritati mandauit, habeantur. Tum etiam fit, ut nihil rerum cōmuniū feliciter administretur: quando Ioues isti non dignantur consuetudinem habere cum genere sese minoribus, nec suas rebus manus & animum accōmodare. Hinc quanta malorū deinde Lerna scaturiat, nō est huius loci dicere. Quanto rectius Laërtes & Vlysses, stirpis suae fastigio seposito, hic cum bubulco Philaetio, & subulco Eumaeo, ille cum Dolio atq; Sicula anu cōmercium habet, ac sermones miscet: unde contingit, ut pastorum & uinitorum opera seruetur Vlysses: qui si aperta manu Ithacensibus heroibus se ingessisset, non suis fuisset restitutus sceptris, non suis redditus penatibus, non pudicam suam recepisset Penelopen. Quod si cui haec tanquā ficta minus arrideant, uertat animum ad ea quae de Traiano Plinius iunior in Panegyrico cōmemorat. Inter innumera enim humanitatis τεκμήρια, etiam hoc de eo memoriae prodidit: Quod quū caeteri sublimia semper spectarint, ac ueluti dij essent, terram non sint ausi pedibus contingere (Lectica enim ac sexta ceruice, ut Satyricus ait, ferebantur) ipse primus ciuium suorum se similem esse ostenderit, inter suos & ipse incedens, terrā pedibus contingendo. Atq; hic demiror diui Maximiliani Ro. imperatoris prudentiam, qui quoties in aedibus colonorum delituit, ut illorum experiretur fortunam, uitam, statum? Qui ut Ro. Imperij, sic literatorum pater et benefactor, ex literis proculdubio tantā est clementiam & mansuetudinem cōsequutus (Nam literae & humanitatē & alias uirtutes alumnorum suorum mentibus instillant) & infimis & summis sese attemperare potuit. Quod si prophana parū istis curae sint, quid aliud, quaeso, sacra, praeter ταπεινοφροσύνην, spiritum demissum, & Christo conformē docent, hortantur, monent? Nōne CHRISTVS seruator noster, quū in forma Dei esset, semetipsum exinaniuit, serui accepta forma? Nōne pastoribus imae conditionis hominibus denunciatus est? Nōne is ὡς ἀληθῶς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς βασιλεύς, uniuersa in terris consuetudine

dine sua aliud nihil docuit, nihil præstitit, atq; candidi ac minime superbi spiritus exemplum? Proinde discant optimates & prophanorū regum, & omniū solius supremi regis Christi paradigmatis, alios præ sese non contemnere, clementiam, liberalitatem, & alias id genus regias uirtutes adsumant, adsuescant & ipsi suis ciuibus & subditis attemperare sese. Nec est quod suum ideo stemma obscuratum iri putent: imò tanto potius futurum est illustrius, quanto præclarius est, pium, mitem, suauem, comem, clementem deprædicari regem, principem, & optimatem, quàm ἄθεον, quàm crudelem Echetum, impium'ue Neronem, sæuum Phalarin, atrocem Dionysium. At principis familiaritas autoritem eius leuabit, contemptum gignet, maiestatem eius imminuet. Non repugno equidem, modū excedere, ut in omnibus rebus, sic hic perniciosum quoq; fore. Atqui nemo quisquam, ut hic nimij sint, efflagitat. Attamen satius est in hanc, quàm in alteram delinquere partem, ut amiciores, quàm crudeliores diuulgentur. Quantumuis enim ad ima sese demittant, propterea sui non possunt obliuisci fastigij. Perinde ac Pindarus, qui cum dicat se cum magnis, tum præcellentioribus conuersaturum: addit statim, sed meam interim fortunam non posthabebo: cauebo etiam ne me uel illis parem omnino reputem, sed Polypi mentē habens, quantum res tulerit, me illis addam socium. Hunc ad modum optimates in minorum se cœtu, sui non esse cacuminis immemores licet. Sedenim cesso surdis fabulam canere. Huc enim optima, optimi autoris gnome rapuit, & uel inuitum pertraxit, eam potißimum ob causam, ut & hunc & similes huius locos altius studiosis perpendendos, nec leuiter transeundos indicarem.

d ❨ Quod si mihi Plutum subministrauerit.) Sua rursum persona κατ' ἠθοποιΐαν. Hieronem monet, ut in suorum præconiorum concentores poëtas liberalior sit. e ❨ Nestorem.) Principes, eorumq; res gestas, poëtarum opera æternitatem consequi tradit. f ❨ Virtus.) γινοσκωμένα δ' ἀρετὰ. Virtus poëtis prædicata sempiterna est, ut in I. Pythiorum demonstratum. g ❨ Quô non cuiuis.) παύροις. Non omnibus peræque facile est, res insigniū heroum gestas, immortales facere. Qua breui sententia Hieronē monet, ut se liberaliorem ei exhibeat, ut magnificentius etiam ab ipso Pindaro prædicetur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ARCESILAO CYRENAEO CURRU, ODE IIII.

STROPHE I. COLON XIIII.

[a]Odie quidem oportet prope charũ uirum, [b]diuitis Cyrenæ regem, te ſtare ô Muſa, ut cum ducente chorũ Arceſilao, & [c]Latonæ ſoboli, & Pythoni augeas ſequundum ac debitũ hymnorũ uentum. [d]Vbi quondam aurearum Iouis aquilarum aſſeſtrix [e]Pythia ſacerdos, [f]haud abſente Apolline [g]Battũ, ut frugiferæ colonus Libyæ fieret, oraculo deſignauit: utq́ [h]ſacra relicta inſula, & curribus & equis potentiſsimam urbem [i]in albicante mamma condat,

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

[k]Theræumq́ Medeæ carmen aſportet, cum decimaſeptima generatione, quod olim [l]iracunda nimis Aeëtæ filia [m]ex immortali ore prædixerat, regina Colchorum. Porrò ſic retulit ſemideis Iaſonis robuſti nautis: [n]Audite filij magnanimorum hominumq́ deorũq́: Aio enim, ex hac [o]mari cincta terra, [p]Epaphi filiam, [q]urbiũ radicem, necnon [r]curatricem mortaliũ, tranſplantandam eſſe [s]in Iouis Ammonis ſolo.

ENARRATIO.

Primum Arceſilaum Cyrenæum à Cyrene dici animaduertendum, quæ Libyæ urbs eſt, à Cyrene Hypſei filia, uel ab indigete fonte Cyre, Stephano autore. De origine Cyrenes eſt etiam in 9. Pythiorum.

Argumentum. *Supplicat Arceſilao Cyrenæorũ regi, ut transfugæ Demophilo, qui ex urbe ob ſeditionem quandam exciderat, ignoſcat, eumq́; ad priorem ſuam conſuetudinem & functionem uel ſedulitatem admittat. Ac priuſquam ad eum ſtatum*

perueniat,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

perueniat, primum Arcesilaum ab urbe Cyrene, à maioribus, à Thera insula, ad quam Argonautæ appulerant, unde Arcesilai progenitorum origo: deinde à Pythia uictoria effert. Quibus omnibus ceu insinuatione poëtice magis quàm rhetorice, ipsum sibi concillat, quo facilius Demophilo placatiorem reddat. Et quia hic hymnus omnium epiniciorum est prolixißimus, quum certa quadam breuitate Lyrica gaudeant, modum excedit: eo rursus nomine omnium præclarißima ode censenda est, quod quæ uel Orpheus uel Apollonius Rhodius in suis Argonauticis cõplexi sunt, hic in unum ueluti fascem congesserit. a ¶ Hodie quidem.) σάμερον, pro σήμερον. Musam Clio alloquitur, ut hymnũ hunc Arcesilao offerat. Hodie, id est, eo tempore, quo ad ipsum perferetur. præsenti pro futuro usus. Non enim eo die quo cœpit hanc oden pangere, è Thebis Cyrenen usq; perferri potuit. b ¶ Diuitis.) εὐίππου, hoc est, equis decoræ, strenuos equos alentis: hoc est, diuitis, potentis & bellicosæ. Nec temere Cyrenen εὔιππον, equestrem uocat: uerum ideo quod Neptunus primum Afros currus iungere docuerit: tum quod equestris dea Minerua, in Libya feratur nata. c ¶ Latonæ soboli.) Λατοΐδαισιν. Enallage numeri est. Siquidem unus est Apollo, qui Pythiæ uictoriæ autor est, certaminisq; tutor & præses, Latonæ filius. Orditur aũt propositione tali: O Musa, hodie necessum est, ut oden meam uictori Pythio Arcesilao Cyrenes regi offeras, quo eum à corona & uictoria prædices, quam ex Pythone retulit. Ab hac propositione, Pythonis occasione, digreditur, perinde ac statim indicabimus. d ¶ Vbi quondam.) ἔνθα ποτε. Iupiter totius uniuersi medium emetiri uolens, aquilas celeritate pares & ab ortu & ab occasu dimisit, quæ peruolantes ad Pythonem urbem prope Delphos tandem sibi mutuò obuiarunt. Quare ex illo aquilarum concursu, ibidem totius etiam orbis machinæ medium esse definiuit. Postea in eius rei memoriam duas aureas aquilas conficiens, Apollinis delubro dicauit: quarum imagines in Phocico bello, ab Eumelo illato, sublatæ sunt. Hæc Scholia. Per aureas ergo aquilas Pythij Apollinis templum hic significat συνεκδοχικῶς. ἀέτωμα templorum huiusmodi insigne Græci appellauerunt, de quo 13. Olympiorũ nonnihil suprà indicatum. Atque hic statim prolixam digreßionem inchoat, donec ad huius odæ perueniat στάσιν. e ¶ Pythia sacerdos.) ἱέρεα pro ἱέρεια, per syncopen. Hinc apparet sacerdotes Apollinis mulierculas & puellas fuisse, non uiros. Sic in rebus gestis Apostolorum, quandam Pythonico spiritu perfusam uaticinatã esse, hoc est, sacerdotem Apollineam fuisse, memoriæ proditum est. f ¶ Non absente.) οὐκ ἀποδάμου, pro ἀποδήμου, Dorice. Non peregre profecto, nõ absente, sed præsente, & domi agente Apolline. g ¶ Battum.) Quomodo ex oraculo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Quàm charus Cyreneis fuerit hic Battus, aperit quod est Aristophan. Pluto prouerbiū, Batti σίλφιον.

Delphico maiores Arcesilai ex Thera insula in Cyrenen Libyæ coloniam deduxerint primum narrat. Sunt qui Battum hunc Theræ insulæ regem primum Aristotelem uocatum tradant: inter quos est Herodotus: & ab oraculo Pythio Battum, quod Libyorum lingua regem sonat, appellatum. Alij, quia impeditæ suæ linguæ nomine Pythonem accesserat, Βάττον, à βατταρίζειν, quod est balbutire, dictū. Alij Coccyga, quod non posset integra sonare uerba. Acesander non ob linguæ balbutiem, quod τραυλὸς esset, uerum quod sua sponte linguam inflexerit, pronunciationi aptando: quandoquidem eloquentia & consilio floruerit, nominatum existimat. Hæc de nomine. De profectione Batti Delphos uersus discors est autorū apud Interpretem sententia. Qui propter uocis siue intricationē oracula scitatū iuisse putāt, tale oraculū illi datū adseuerāt.

Βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες, ἄναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων
ἐς Λιβύην πέμπει, μηλοτρόφον οἰκιστῆρα.
Nomine uenisti huc uocis pie Batte: sed ipse
Fœcundam ad Libyam purus te mittit Apollo.

Menecles, quod & uerisimilius, autor est, orta Theræ seditione, Battum unà cum suarum partium hominibus è patria excidisse. Atq; cum non liceret redire Theram, Delphis consuluisse Apollinē, num sibi armis esset patria repetenda. Tum Pythiam sacerdotem eiusmodi responsum dedisse:

Βάττε, πρόσθε κακὸν, τὸ δὲ δεύτερον ἐσθλὸν ὀρδύνα.
ἔρχεο λεῖφ' ἁλίαν χώραν, ἤπειρος ἀμείνων
ἠῶος. πρότερον δόλον ἔκβαλε πείθεϊ πείθων.
στέῤῥον γῆν ὁσίως, ἣν μισεῖ πολλ' ἀθέμιστος.
οἷα τ' ἀνὴρ ἔρξει, τοῖον τέλος αὐτὸν ἱκάνει. hoc est,
Antè malum passus, nunc prospera Batte require.
Vade ac linque domum pelago cinctam, meliorem
Terra dabit sortem (responsis fidito nostris)
Auroram aspiciens, celer hinc patriam fuge fraudem.
Tellurem sancte colito, quam perfidus odit.
Quilibet ut uitam duxit, sic ultima cludit
Vitalis flatus, meritis & postera primis
Aequiparant se fata. Adeò bene uiuere pulchrum.

h ℂ Sacra relicta insula.) Therā intelligit, quæ una Sporadū est, à Memaliare Cadmi nepotū quodā condita, in qua pueros octo uel septem annos natos nō deplorabant, si uita defungerentur: autore Stephano. Porrò sacrā hanc ideo appellat, quod templū illic Neptuni & Mineruæ fuerit, ut memoriæ prodidit Theophrastus. i ℂ In albicante mamma.) ἀργινόεντι μαστῷ, in splen=

in splendida uel albicante mamma. Quia Cyrene Libyæ in colle albæ terræ, mammæ simili, sita est, ideo poëta in albicante mamma ait, teste Hierocle in Scholijs. Aristarchus ob fertilitatem distentæ mammæ cõparari testatur: ἀργινόεντα enim μασὸν, lacte distentam mammam sonat. k ℭ Theræumq; Medeæ carmen asportet.) Quum in Syrtin incidissent Argonautæ, per Libyam humeris suis Argo nauim ferebãt, postea in mare rursum demittentes. Ibi quum hospitalis muneris uice glebam præbuisset Eurypylus Neptuni filius Cyrenes rex, Euphemus accepit. Deinde ubi ad Theram insulam fluctibus gleba solueretur, Medea in Theram iam receptis uaticinata est, posteros Euphemi 17. generatione coloniam deducturos in Libyam. Iam Battus decimusseptimus erat ab Euphemo, qui Delphis responsum, ut paulò ante auditum, tulit, de migratione sua in Libyam: θήραιον de Thera dictum. ἀγκομίσαι pro ἀνακομίσαι. l. ℭ Iracunda.) ζαμενὴς, ἄγαν ὀργίλος, ualde irata: à ζα augendi particula, quod robur & mentem uel indignationem ualet. Irata ergo dicitur, quod filios suos mactarit, ut historia eius habet, quos ex Iasone genuerat, quia ab eo repudiaretur. m ℭ Ex immortali ore.) ἀθανάτου στόματος. Medeæ os, ut Chæris tradit, immortale appellat, ex parte: quandoquidem & Hesiodus in Theogonia immmortalem ipsam uocet, quod, ut Asclepiades adfirmat, nihil ab ea dictum, quod non simul sit factum.

n ℭ Audite filij.) Hæc Medea in reditu à Colchis Iasonem secuta, uaticinatur. Vt uero Argonautæ Colchos petiuerint, posthac subijciet. Ex Argonauticis uero Apollonij, historia est petenda. o ℭ Mari cincta.) ἐξ ἁλιπλάγκτου γαίας, è terra in mari errante: hoc est, mari cincta uel ambita insula Thera. p ℭ Epaphi filiam.) Epaphus filius est Iûs & Iouis. Porrò ex Epapho Libya Nympha progenita est, ut Isocrates in Busiride testatur, & Ouidius in Transfor. 1.

Nunc dea linigera colitur celeberrima turba,
Hinc Epaphus magni genitus de semine tandem,
Creditur esse Iouis, perq; urbes iuncta parenti
Templa tenet.

Per puellam ergo Epaphi, Cyrenẽ intelligit, quæ urbs & regio, est filia Libyæ, filiæ Epaphi. q ℭ Vrbium radicem.) ἀστέων ῥίζαν. Cyrenen ideo urbium radicem appellat, siquidem ex ea Apollonia & Teuchira transplantatæ sunt. r ℭ Curatricem.) μελησίμβροτον, curantẽ homines: παρὰ τὸ μέλω curo, & βροτὸς mortalis, cui sit respub. futura curæ. s ℭ In Iouis Ammonis solo.) ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις. Libyes Iouem Ammona appellãt, Aegyptiaca, ut quidam uolunt, lingua. Alij ab ἄμμος, id est arena, quasi arenariũ: cuius χρυσήελον, id est,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

oraculum, & templum oraculo Iouis Ammonis destinatum, in Libya fuit. Vnde Phæstus sic inquit:

ζεῦ λιβύης ἄμμων, κερατηφόρε κέκλυθι μαντι. hoc est,

Corniger ô Libyes Ammon me Iuppiter audi Vates.

Cornigerum illic Phæstus dicit, quod arietis specie Iupiter ille Ammon coleretur. Plin. lib. 2. cap. 106. Ammonis Iouis fontem interdiu frigidum, noctu feruere, autor est.

EPODOS, COLON XIII.

Iam & pro[a] Delphinibus, branchijs & pinnis alarum instar insignibus, insulares Theræi celeres permutabunt equas, & remorum uice habenas & lora apprehendent, currusq; cursu nõ impigros uertent. Id sanè [b] symbolum efficiet, ut ingens fiat urbiũ Thera [c] metropolis, [d] quod in [e] Tritonidis lacus quidem fluentis, [f] Euphemus è prora descendens, à deo in hominem transformato, pro munere suscepit: ad cuius xenij susceptionẽ, Iupiter pater fatali tonitru insonuit:

Tritone in personã regis Cyrenæorum transmutato.

Vaticinationem Medeæ continuat. a ℭ Delphinibus.) De Delphinibus Plin. lib. 4. cap. 8. Velocißimum omniũ animalium non solum marinorum Delphinus, sed ocyor uolucre, acrior telo, ac nisi multum infra os rostrum foret, medio penè in uentre, nullus piscium celeritatem eius euaderet.

Delphines.

b ℭ Symbolum.) ὄρνις, augurium, diuinatio. τὴν ὄρνιθα, pro μαντοσύνη accipit. c ℭ Metropolis.) ματρόπολις, primariam & præcipuam urbem ualet. Sic Thera fit metropolis Cyrenæ. d ℭ Quod accepit.) Symbolũ quod accepit, periphrasis est glebæ terræ quam Triton fluuialis deus, uel Eurypylus Euphemo Argonautæ dedit. e ℭ Tritonidis.) Est Tritonis Libyæ amnis, de quo Pomp. Mela lib. 1. Sup hũc ingens palus amnem Tritona recipit ipsa Tritonis. Vnde & Mineruæ cognomen est inditũ, ut incolæ arbitrantur ibi genitæ: faciuntq; ei fabulæ aliquã fidem, quod quem natalem eius putant, ludicris uirginũ inter se decertantiũ celebrant. f ℭ Euphemus è prora.) Duplici prodigio Medeæ uaticinium confirmatum adserit: primo Eurypyli munusculo, nimirum gleba: deinde tonitru, quo ueluti Iupiter Medeæ dictis annuerit.

Tritonia Pallas.

STRO-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE II. COLON XIIII.

Quando anchoram æreas genas habentem, celeris Argi frenum, ad nauim pendentium adsecutus est. [a]Duodecim antehac dies ex Oceano tulimus marinam hastam, super deserta terræ iuga: [b]mea trahentes solicitudine. Tum & solus inambulans [c]deus aduenit, [d]honestam uenerandi uiri personam induens. Is [e]amica primum uerba faciebat, perinde ac uenie͠tibus hospitibus benefactores conuiuiu͠ principio & lætitia͠ denuncia͠t.

ἐπέτοσε, idem quod ἐπεκύρησε. Quando incidit in anchoram æream uel ferream, scilicet Triton uel Eurypylus: pendentiu͠ ad nauim, hoc est, Argonautarum. ἐπέτοσσε. *a (Duodecim.) In persona Medeæ poëta, quæ suprà adumbrauit, repetit, quo ordine, & quo singula modo peracta sint narrando: ita tamen ut Medeæ uaticinio cuncta quidem attribuat. Recitat autem Medea quo modo Argonautæ ad Syrtim Libyæ Argo suam super humeros per Libyæ solitudinem portauerint, super terræ deserta terga. Metaphora est, pro superficie terræ. b (Meis.) ἁμοῖς Doricum est, pro ἡμετέροις, hoc est, nostris curis, nostro co͠silio. Enallage numeri est, pro mea cura, mea prudentia. c (Deus.) Triton deus, est Neptuni filius. οἰοπόλος, solus prodeambulans. τουτάκι pro τηνικαῦτα, tunc. d (Honestam.) ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος, facta & assumpta facie seu uultu uenerandi uiri, hoc est quod paulò ante dixit, Euphemus munus accepit à deo in hominem transmutato. e (Amica uerba faciebat.) ἄρχετο. Quemadmodum ξενοδόχοι blande solent inuitare aduenas, ut ad sese diuertant: sic Eurypylus suauibus incitamentis alliciebat præternauiganteis Tritonem paludem Argonautas.*

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Sed enim dulcis reditus opportunitas [a]permanere uetuit: [b]dicebat enim Eurypylus, se incorruptibilis terræ concussoris Neptuni filium. Cognoscens nos urgentes, protinus dextra tellure͠ prehendens, [c]fortè oblatu͠ dare munus quæsiuit,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

neq; ad recipiendum quidem [d]immorigerum reperit. Siquidem heros ad littora prodeambulãs, manu manũ firmãs ac donum attingens, felicem ſuſcepit [e]glebã. [f]Experior deinde ipſam [g]è naui delapſam, atq; ſubmerſam marino [h]liquari fluctu

EPODOS, COLON XIII.

Abſorptamq; [i]occiduo udo pelago.

a ℂ *Permanere uetuit.*) κώλυε μεῖναι. *Reditus occaſio non ſinebat adeò blandi hoſpitis beneficijs frui.* *b* ℂ *Dicebat enim Eurypylus.*) φάτο δ' εὐρύπυλος. *Apollonius Rhodius hunc aliàs Eurypylum, aliàs Tritonem fuiſſe teſtatur. Aceſander Eurypylum Tritonis eſſe fratrẽ adfirmat, hunc ad modum ſcribens: Eurypylus Neptuni & Celænûs Atlantidis filius, in uxorem ducit Steropen Solis gnatã & Paſiphaës ſororem, duos ex ea liberos procreans, Lycaonem & Leucippũ.* *c* ℂ *Fortè oblatũ.*) προτυχὸν, *fortè oblatum, quod fortefortuna arripuiſſet: idem quod* παρατυχὸν, *à* παρατυγχάνω. *d* ℂ *Immorigerum.*) οὐδ' ἀπίθησέ νιν, *neq; immorigerum eum fecit.* ἀντερείσας, ἀνθορμώσας, *ubi manum manu confirmaſſet & ſuffulcijſſet, hoc eſt, dextra dextræ iuncta.* *e* ℂ *Glebam.*) βώλακα, βῶλον. *f* ℂ *Experior.*) πεύθομαι, *ſcrutor, reſciſco, experior. In perſona Medeæ hæc quoq; dicuntur.* *g* ℂ *E naui.*) ἐκ δούρατος, *ex robore, id eſt, firma & roboribus compacta naui. Materia pro forma.*

h ℂ *Liquari.*) βᾶμεν σὺν, *anaſtrophe eſt, pro* συμβῆμεναι.

i ℂ *Occiduo pelago.*) ἀμφιβολία *hic eſt ſententiæ,* ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν. *Poteſt enim* ἑσπέρας *uel ad tempus, uel ad maris ſitũ referri: ut ſit ſententia, glebam ueſpertino tempore ſecutam udum pelagus: uel, in occiduo mari, glebam ſolutam eſſe.*

[a]Atqui laborioſis ego famulis præcipiebam, ut ſedulò eam adſeruarent glebã, enimuero mentes illorum obliuioſę fuerunt. Proinde [b]in hac inſula, immortale ſpatioſæ Libyæ [c]ſemen effuſum eſt [d]citra occaſionẽ. Sin ipſum iuxta Ditis terreſtrem hiatũ, ad ſacram nempe [e]Tænarum reuerſus deieciſſet Euphemus, Neptuni equis præfe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

cti filius, rex: (quem olim Europe Tityi filia ad ripam [f]Cephisi peperit)

STROPHE III. COLON XIIII.

Quatuor filijs prognatis, [g]ceu genere quodã, cum Danais sibi accepisset latã illam terrã. [h]Tum enim è magna Lacedæmone, Argiuoq; sinu, atq; Mycenis [i]migraturi erant. [k]Nunc uero selectum exterarũ matronarũ genus in lectis [l]inueniet, qui simulac ad hanc diuinã insulam appulsi fuerint, uirum parient, [m]nubium obfuscatione obscurorũ camporum dominum, cuius quidem multo auro fulgente olim in tecto, suis Apollo reminiscetur oraculis, Qui, genus respiciens, enallagẽ generis facit.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Ad Pythium ubi templum descenderit, multosq; posthac ad splendidum [n]Iouialis Nili templum per naues duxerit. [o]Atq; hæ quidẽ Medeæ carminum ordines.

Mandato suo seruos non obsequutos Medea conqueritur. a ℂ Atqui *laboriosis.)* λυσιπόνοι, *serui dicuntur Græcis, quod herorum & dominorũ suorum labores persequantur, quodq; dominos suos labore liberent, ut ex hoc Euripidis liquet:*

δούλοισι γάρ τε ζῶμεν οἱ ἐλεύθεροι. *hoc est,*
Seruũm labore uiuimus nos liberi. παρὰ τὸ λύω καὶ πόνον.

b ℂ *In hac insula.)* ἐν τᾷ νάσῳ, *in hac insula Thera.* c ℂ *Semen.)* *Glebam spatiosæ Libyæ semen appellat, siue quod Libyca, uel ex Libya sit accepta, siue quod migrationis in Libyam causa sit.* d ℂ *Ante occasionem.)* πρὶν ὥρας, *ante tempus, priusquam opportunum esset.*

e ℂ *Tænarum.)* *Tænarus Laconicæ ciuitas, ubi porta est ad inferos. Tænarum ergo os Plutonis, id est, portam ac ueluti uestibulum inferorum dicit.*

f ℂ *Cephisi.)* *Cephisus Bœotiæ amnis.* g ℂ *Ceu genere quodã.)* αἷμά οἱ. *Sanguinem pro genere accipit. Sensus est: Si non apud Theram in-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſulam gleba ſubmerſa fuiſſet, ſed ad Tænarum uſq; conſeruata, tum quarta generatione Euphemi poſteri ex Lacedæmone in Libyam migraſſent. Nunc uero quia gleba reſoluta eſt prope Theram decimaſeptima primum generatione, Theræi primum Cyrenen Libyæ coloniam deducent. h ℂ Tunc enim.) τότε γὰρ, ſcilicet poſt quartam generationem. i ℂ Migraturi erant.) ἐξανίστανται. Præſens pro futuro. hoc eſt, ſi gleba ad Tænarum primum deiecta fuiſſet, Lacedæmonij, Argiui &c. poſt quartam generationem, Libyam obtinuiſſent. ἐξανίσταμαι eſt excio, migrationẽ facio, migro. Ab Euphemo quarti ex Lacedæmone in Libyam coloniam deduxiſſent, ſi ad Tænarum primum deiecta fuiſſet gleba. k ℂ Nunc uero.) νῦν γε μάν. Argonautæ in Scythiã nauigantes, in Lemnias inciderunt mulieres, quæ icto fœdere maritos ſuos (à quibus propter uiroſum odorem ſeu graueolentiam eorum repulſæ erant) occiderant: itaq; cum ipſis congreßi Argonautæ receſſerunt. Inde progeniti liberi Lacedæmona patres ſuos quæſitum uenerunt: accepti illic & ciuitate donati, Spartam inuadere clanculum conſpirarunt: uerum ſcelere patefacto in carcerem ſunt protruſi. Ad quos ubi matres perueniſſent, ueſtes filiorum ſuorũ habitu permutarunt. Filij itaq; muliebri matrum ſuarum ueſtitu fallentes cuſtodes, exiere carcerem incolumes, & aufugerunt. Quos deprehenſos denuò quũ Lacedæmonij iam ſupplicio afficere uellent, Theras Anteſionis filius coloniam fortè deducturus Lacones rogauit, uti captiuos illos ſibi donarent: impetratos ergo in Theram inſulam transfert. Inter illos & Samus extitit, cuius filius eſt Battus, qui primus è Thera Cyrenen coloniam deduxit. l ℂ Inueniet.) εὑρήσει, inueniet, ſcilicet Libya. m ℂ Nubiũ obfuſcatione obſcurorũ.) κελαινεφέων, propter frequentes cum tempeſtates tum imbres, quorum gratia fertilia arua Libya poßidet. Virum.) Battum intelligit, cuius & Catullus ad Lesbiam meminit, dum inquit:

Quæris quot mihi baſiationes
Tuæ Lesbia ſint ſatis ſuperq;:
Quàm magnus numerus Libycæ arenæ
Laſer piciferis iacet Cyrenis,
Oraclum Iouis inter æſtuoſi,
Et Batti ueteris ſepulchrum,
Aut quàm ſydera multa, cum tacet nox,
Furtiuos hominum uident amores,
Tam te baſia multa baſiare
Væſano ſatis & ſuper Catullo eſt.

n ℂ Iouialis Nili.) νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος κρονίδα. Libyam

per

per Iouialis uel Saturnij Nili templum intelligit: uel ipſum Nilum, qui ceu deus apud Aegyptios colebatur. Vnde Parmenon, αἰγύπτιε ζεῦ νεῖλε, *inquit.* o ℂ *Atq; ij quidem.) Epilogus uaticinij Medeæ.*

Porrò obſtupuerunt præ ſilentio immobiles diuini heroës prolixam animaduertentes uaticinationem. [a] O felicem Polymneſti filium, te hoc ſermone, [b] oraculũ Meliſſæ, [c] ultroneo ſonitu deſignauit, quæ ubi ter gaudere tibi dixiſſet, fato cõſtitutum te Cyrenes regem demonſtrauit,

EPODOS, COLON XIII.

Quum de turbida tamen & impedita tantum uoce [d] interrogares, nempe quanam in re adiutare & emendare eam poſſes.

a ℂ O felicem.) Circuitio eſt, qua Ariſtotelẽ, qui ob linguæ impedimentum etiam βάττος, *id eſt, balbus dicebatur, intelligit: pulchre ad inſtitutum Medeæ uaticinationem adferens, & ad Arceſilai uictoris Cyrenæ regis laudem mox traducens.* b ℂ *Oraculum Meliſſæ.) Id eſt, oraculum Pythiæ ſacerdotis.* μέλισσα *quidem apis eſt. Cæterũ ut hypomnemata habent, Cereris ſacerdotes proprie Meliſſæ dicebantur. Per Catachreſin tamen qualeſcunq; ſacris præfectæ Nymphæ* μέλισσαι, *ob inſecti puritatẽ uocabantur. Mnaſeas Patarenſis, Nymphas primum mellis reperiſſe uſum autor eſt: quum enim antea homines mutua ſui cæde & gauderent, & ſua ueſcerentur carne, Nymphæ perſuaſerunt eis ut tam fœda relicta & impia feritate, arborum fructibus uterentur. Ibi quædam Nympharum, cui nomen Meliſſæ, reperto fauo pro cibo uſa, ac admixta aqua pro potu, ſuis coæqualibus idem cibi ſubminiſtrans, mellificantibus inſectis ſuum nomen cõmunicauit,* μελίσσας *eas appellans, plurimum illis cuſtodiæ adhibendo. Hæc in Peloponneſo primũ contigiſſe Patarenſis adfirmat.* c ℂ *Vltroneo ſonitu.)* αὐτομάτῳ κελάδῳ, *id eſt, ſpontaneo & ultroneo, diuinitus inſpirato Delphicæ ſacerdoti reſponſo, neq; à Batto deſiderato. Quum enim Ariſtoteles non eo nomine Delphos petiſſet, ut migrationem aliorſum ſcitaretur, enimuero ut uocis ſuæ agilitatem adſequeretur, ſua ſponte, nemine hoc rogante uel expectante, Delphica Meliſſa, ſiue ſacerdos, uolentibus ita fatis, regem Cyrenes fore Battum, qui aliàs Ariſtoteles, reſpondit.* d ℂ *Interrogares.)* ἀνακρινόμενον, ἀνερωτῶντα, *inter-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

rogantem. ποίνα τις, quæ ſolutio, liberatio'ue. Pœna enim miſsionis & abſolutionis cauſa fit: efficiens pro effectu.

[a]Et nunc igitur, [b]ceu purpurei floridiq; ueris iucundiſsimo tempore, cũ [c]hiſce pueris octauus, Arceſilaus germinat. Cui quidem cum Apollo, tum Pytho [d]celebritatem, quam ex equeſtri curſu adſecutus eſt, [e]per Amphictyones tradidit. Quẽ & ego ſanè [f]Muſis impendam, [g]unà cum aureo arietis uellere. [h]Quum enim pro eo ferendo [i]Minyi Argonautæ ſoluiſſent oram, diuinos Cyrenæis honores plantauere.

a ℂ Et nunc igitur.) Redit hic ad cœptam in Arceſilai gratiam oden, oſtendens Arceſilaum regem iam octauum eſſe à Batto illo primo ex oraculo Apollinis Cyrenes rege. Deinde laudat eundẽ à Pythia uictoria. b ℂ Ceu pupurei floridiq; ueris.) φοινικανθέμου, id eſt, purpureos flores habentis. ἦρος contractum eſt, ex ἔαρος. τὸ ἔαρ, τοῦ ἔαρος, & κατὰ συναίρεσιν ἦρος. c ℂ Hiſce pueris.) παισὶ τούτοις, hiſce pueris uel filijs. Ciues Cyrenæos intelligit, qui ſunt filij & pueri regis ſui & patris patriæ, nempe Arceſilai. d ℂ Celebritatem.) κλέος, celebritatem, id eſt uictoriã. Metaphora. e ℂ Per Amphictyones tradidit.) Amphictyones Pythijs ludis præfecti fuere. Fuit autem Græciæ concilium celebre ex duodecim gentibus conſtitutum, ad Thermopylas, ut Arpocration habet: ad quod cõcilium qui ex ciuitatibus Græciæ mittebantur, ἱερομνήμονες, hoc eſt, ſacri ſcribæ dicebantur, ut Ariſtophanicus Nebularũ interpres habet, quum dicit Chorus, καὶ γελᾶτ' ἀνθ' ὧν ὑπέρβολος λαχὼν τῆτες ἱερομνημονεῖν. His Amphictyonibus & alia, & ludi Pythij curæ erant. Amphictyonum ergo decreto Arceſilaum uictorem Pythium pronunciatũ ait: unde rurſum Pythiorum ludorũ claritas quanta fuerit, eſt cognoſcere: quandoquidem è duodecim gentibus collectum concilium ijs quoq; præfuerint. Coactum autem illud concilium fuit ex Ionibus, Dorienſibus, Perrhebis, Bœotis, Magnetibus, Achæis, Phthiotis, Melienſibus, Dolopibus, Aenianibus, Delphis, & Phocenſibus. Sed de ijs in 6. Nemeorum etiam nonnihil annotabitur. A Pythia igitur uictoria, obiter interſpergendo regem euehit. f ℂ Muſis illum impendam.) Hoc eſt, laudabo eũ. ἀνὰ δ' αὐτὸν ἐγὼ μοίσαις δώσω. Tmeſis eſt, pro ἀναδώσω, ἀνὰ cum δώσω συντακτέον. g ℂ Vnà cum aureo arietis uellere.) Propoſitio eſt,

tio est, quo Argonautarum nomine sese laudaturum Arcesilaum pollicetur: digreßioni, quam subiungit, prolixæ uiam ita præmuniens. h ℭ Quū enim pro eo.) Ratio est, quur uelit Argonautas etiam cōmendare, uel Argonautarū res gestas referre. Quia, inquit, ex Argonautis ea gloria ad Cyrenæos deriuata est, quod ex Thera reges acceperint, primo Battum, & hunc à Batto octauum Arcesilaum. Atq; hæc propter Euphemum dicit, qui accepta ab Eurypylo uel Tritone gleba, apud Theram in pelagus demersa, in causa fuit quur primū uel ex oraculo Delphico migrarint in Libyam, ut è superioribus etiamnum liquet.

i ℭ Minyi.) Minyas Argonautas appellat, quod plurimi ipsorum genus suum ad Minyam Neptuni filium, & Tritogeniam Aeoli gnatam transtulere: id quod & Apollonius tradit, quum inquit:

-ἐπεὶ μινύαο θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο. &c.

STROPHE IIII. COLON XIIII.

[a]Quis primum nauigationem eam orsus est? qualenam periculum fortibus imò adamantinis clauis Argonautas colligauit? [b]Fato destinatum erat, Peliam [c]ex illustribus Aeolidis, uel manu uel consilio inflexibilibus, moriturū. Redditū hinc est horrendum animo eius prudenti uaticinium, [d]prope medium arborosæ matris umbilicū pronunciatum: [e]Altero pede calciatum in custodia omnino cōseruandum esse, quando uidelicet [f]ab altis statiuis [g]ad occiduam terram [h]inclytæ Iolei peruenerit,

a ℭ Quis primum.) Poëticum Argonautarū expeditioni ingressum facit: primo interrogans Musam Clionem, quæ neceßitas Argonautas pro aureo adferendo uellere impulerit: ac statim per subiectionē sibi ipse respondet, θέσφατον ἦν &c. Sic Homerus principio operis sui Musam inuocat,

μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληιάδεω ἀχιλῆος
οὐλομένην. Ac postea interrogat:

τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι. Cui erotemati statim subiiciendo ipse respondet, λητοῦς καὶ διὸς υἱός. Tanquā ergo ingens perscripturus sit argumentum, & arduam planè historiam, hanc interrogationem

ueluti inuocationis loco præmittit. b ℂ Fato destinatū erat.) Argonautarū historiā à prima hic origine pandit, eam ad calcem usq; dehinc ꝑducendo.

DE ARGONAVTARVM EXPEDITIONE.

Tyro Salmonis filia, è Neptuno Nelea & Peliam peperit. Deinde Cretheo Aeoli filio nubit, ex quo Aesonē, Pheretē & Amythaonē generat. Porrò ex Aesone Iason, è Pherete Admetus nascitur: ab Amythaone uero Melampus. Iason dehinc educandus Chironi traditur, ut ab eo medendi artem disceret. Interim pater eius Aeson fratri suo Peliæ regnum cedit, iubetq; Thessaliæ eum præesse, donec Iason à Chirone reuertatur. Iam ab Apolline Pelias oraculum acceperat, ut obseruaret eum, qui altero tantum pede calciatus ipsum accederet: à tali enim imminere sibi mortem. Vbi Iason adoleuit, ad fratres patris sui redit, & ipse regni futurus consors. Anaurum ergo Thessaliæ fluuium transiturus, Iunonem in specie anuis reperit ad ripam, quæ & ipsa traijcere flumen uolebat, quanquam ubtimida esset, nec flumini sese credere auderet: unde ipsam Iason humeris suis transfert: atq; illic altero calciamento in luto fluminis defixo & relicto, patriam suam altero pede nudus ingreditur. Hunc proinde Iasonem altero pede discalciatum Pelias animaduertens, oraculi reminiscitur, ipsumq; occidere timens, persuadet ei ut in Scythiam abeat, aureum inde arietis uellus allaturus. Putabat enim ita fore ut in Scythia, uel hostiū uel Aeëtæ manu interiret, uel naufragio occumberet. Hæc ex Liuillio Tyrræo in Scholijs Apollonij ἀργοναυτικῶν. c ℂ Ex illustribus Aeolidis.) Per Aeolidas, κατ᾽ ἐναλλαγὴν numeri, Iasonem, cuius auus Aeolus, pater Cretheus, mater Tyro, intelligit. Argo nauis ab Argo fabro suo dicta: hinc Argonautæ, qui naui illa, pro aureo arietis uellere in Scythiam sunt profecti. Cicero ab Argo regione & urbe Peloponnesi, dictam eam nauim opinatur, dum ait: Etenim si nunc assequi aliquid se putant, qui ostium Ponti uiderunt, & eas angustias per quas penetrauit ea quæ est nominata

In primo Tuscul. quæst.

Argo, quia Argiui in ea delecti uiri
Vecti petebant pellem inauratam arietis.

d ℂ Prope medium arborosæ matris.) παρὰ μέσον ὀμφαλὸν εὐδενδρέοιο. &c. hoc est, iuxta Delphicum templum in medio nemorosæ terræ situm. Nam suprà è duarum aquilarum concursu, monstratum est Delphos in medio terrarum orbis collocatas esse. Matrem igitur nemorosam, terram arboribus luxuriantem dicit. Periphrasis Delphorum uel Delphicæ cortinæ, quæ est in medio nemorosæ terræ. e ℂ Altero pede calciatū.) μονοκρηπὶς, qui altero tantum pede sandalia habet. à μόνον solum, & κρηπὶς, quod gradum uel incessum, uel crepidam, uel sandaliū ualet. f ℂ Ab altis statiuis.)

Hoc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Hoc est, à Chirone ad Peliam. σταθμοὺς *ueteres in agris mapalia & stabula dixere, &* εὐδείελον εὔδηλον. g ❨ *Ad occiduā terrā.*) εὐδείελον *ad uesperā sitā, uel celebrē, perinde ac* Ithaca εὐδείελος *apud* Hom. *dicitur.*
b ❨ *Inclytæ* Iolci.) *Iolcus* Thessaliæ *ciuitas.* Homerus *catalogo nauiū:* φοίβην καὶ γλαφυρὰς καὶ εὐκτιμένην ἰωλκόν. *Stephanus.*

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

[a]Hospes quidem uel ciuis existens. [b]Suo itaq; ille tempore geminis hastis admirandus apparuit, duplicič; uestimento conspicuus. Altera uestis, quæ Magnetibus peculiaris erat, eius membra tegebat: altera [c]pardalea, qua horridos imbres arcebat: neq; splendidi [d]comæ capilli derадebantur, uerum totum conquassabant dorsum. Protinus ergo rectà perrexit, intrepidi cōsilij sui, in abundantis turbæ cōcione, periculū facturus.

a ❨ Hospes.) *Hæc particula,* Hospes *seu peregrinus quidē uel ciuis, ad uaticiniū adhuc præcedens pertinet.* Hospes *est* Iason, *quia à* Chirone *aduenit: ciuis, ex natiuitate.* *b* ❨ *Suo itaq; tempore.*) ὁ δ' ἄρα χρόνῳ ἵκετο. *Vaticinij* Delphici *completionem statim nunc subijcit, quomodo adultus* Iason *patrium regnū inuiserit.* *c* ❨ Pardalea.) παρδαλέη, Pardi *pellis est, seu uestis è pelle* Pardi. De Pardis *uero est apud* Plinium *lib. 8. cap. 17. & Aristotelem in historia animalium.* *d* ❨ Comæ.) *Comam nutrire libertatis apud ueteres symbolum erat. Hinc* Homerus *honesto epitheto* καρηκομόωντας ἀχαιοὺς *dicit. Nec piget hic adscribere, quod* Scholia *hic adijciunt: quod ueteres primitias comæ apud flumina detonderint, ijsq; dicarint, omnia ex aquis primum orta significantes.*

EPODOS, COLON XIII.

[a]Quem non agnoscebant Magnesij. Piorum tamen eum intuentium aliquis hoc dixit: [b]Num is est Apollo? neq; enim est Veneris, [c]æreo qui curru uehit, maritus. Porrò [d]in præclara Naxo Iphimedeæ aiunt obijsse diē filios, [e]Otum puta, teq; fortissimum Ephialtam regem. Quinetiam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

[f]Tityum, Dianæ uelox telum confecit, ex inuicta celeriter correptũ pharetra: [g]uti diſcat quiſpiam, quomodo potentiorũ amicitiam & amorem debeat affectare. ἐπιφώνημα.

STROPHE V. COLON XIIII.

Illi quidem hæc inter ſeſe uiciſsim garriebãt. Mulabus dein & polito curru feſtinans cum admiratione Pelias aduenit. Obſtupeſcebat autem continuò, colluſtrans inſigne calciamentum, dextro duntaxat pedi obductũ. Suffurans tandem animo pauorem, ſic eum conuenit: Qualem terrã ô hoſpes, gloriaris patriã tuam eſſe? [h]Quæ è terra genitarũ hominum è cano uentre te in lucem produxit? ab inuiſis mendacijs te purũ ſeruans, ediſſere genus.

a ¶ *Quem non agnoſcebant piorum.*) *Vt ignotus fuerit patriæ ſuæ ciuibus explicat.* ὀπιζομένων *participium à uerbo* ὀπίζομαι, *quod Deum præ oculis pono, pius ſum, & intueor, ualet. ab* ὄψ ὀπὸς *uultus, aſpectus.*

b ¶ Num is eſt Apollo.) *Quó modo intuentes in Iaſonem ciues ſecum diſceptarint, oſtendit: admirantes enim eius heroicam proceritatem, perſonam auguſtam, uultum liberalem, dubitabant an'ne Apollo, uel Mars, uel Otus, aut Ephialtes, aut Tityus eſſet.* c ¶ *Aereo curru.*) χρυσάρματος *Martis epitheton, quod curribus gaudeat, quibus in bellis utebantur ueteres.*

d ¶ *In præclara* Naxo.) *Naxus inſula una Cycladum eſt, à Naxo Carum duce nominata.* e ¶ Otum, Ephialtes.) *Otus & Ephialtes fratres in Dianam impij fuere, unde in ſpecie cerui eis apparens, tela quibus petebatur, in ipſos reflexit. Chæridi monſtroſa hæc paradigmata nõ probantur. Meminit enim & Homerus horum, quod nouem annis in nouem ulnarum longitudinem excreuerint. Verum Pindarus non tam ob formam, quàm proceritatem Iaſonis cõmendandã adduxit. Etſi enim adeò formoſus Iaſon fuerit, ut Iuno in eius pulchritudinẽ exarſerit, magnitudinẽ tamen & robur corporis præ forma euehit.*

f ¶ *Tityũ.*) *Tityũ ab Apoll. & Diana transfixũ Pherecydes autor eſt.*

g ¶ *Vti diſcat.*) ὄφρα, *id eſt, ut diſcant ſe ſibi ſimilibus ſociare, nõ dijs,*

non

non Dianæ uel Apollini. His uero paradigmatis nihil aliud agit poëta, quàm tantũ: Iste uel Apollo uel Mars est, siue Otus, siue Ephialtes, Tityus'ue. Et hæc secum loquentes impense mirantur: quandoquidem sciant Otum & Ephialtem res mortalium iam olim deseruisse, Tityum item Dianæ confectum telo. Hinc suspensis animis responsum & genus eius expectant. b ℭ Ecquæ hominum.) ἀνθρωπος hic necessariò fœmininũ est: siquidem ex hominis masculi aluo non poßit egredi fœtus. Sic Isocrates in Paragraphico utitur fœminino genere, dum inquit, de ancilla loquens: ἐκ δὲ τοῦ τραύματος φάσκοντες τὴν ἄνθρωπον ἀποθανεῖν. — καὶ τίς ἀνθρώπων.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Cui, confidenti animo, præclaris uerbis hunc in modũ respondit: [a] Aio Chironis me doctrinã ferre. Proinde ex antro [b] à Chariclone & Philyra, ubi castæ Centauri filiæ me educarunt, redeo: ac uiginti illic transactis annis, neq; factum, neq; dictum [c] turpe apud illos proloquutus, †abij, [d] antiquam patris mei domum [e] curans, quæ nõ pro fato, neq; feliciter administratur, [f] quamq; Iupiter populorum ductor olim Aeolo, illiusq; pueris, preciosæ rei loco tribuit. — Vel †domũ redij, antiquũ patris mei regnum recepturus, quod &c.

EPODOS, COLON XIII.

Porrò auribus meis increbescit nephandum Peliam, [g] stulta mente sua fretũ, uiolenter nostrorum deprædari parentũ [h] regnum. Qui, [i] ubi primam uidi lucem, [k] superbi principis formidantes iniuriam, me, ceu uita defunctus ac triste funus essem in domo positũ, muliebri luctu planxerũt, ac noctu clanculum purpureis fascijs inuolutum, uia communicata, Saturnio Chironi educandum tradiderunt.

a ℭ Aio Chiro.) φαμὶ, pro φημί. Chironis institutione, se ueracem fore innuit: utpote qui sit ita liberaliter à Chirone edoctus, ut mentiri planè pia-

culum ducat. b ℭ A Charicione & Philyra.) Philyra mater est Chironis, ut è tertia Pythiorum ode innotuit. Chariclo uero, genitiuo τῆς χαρικλόος, & κατὰ συναίρεσιν χαρικλοῦς, latine Chariclonis, sicut Dido Didonis, uxor est Chironis, filia Apollinis: è qua & Chirone Carystus est genitus. c ℭ Turpe.) ἐντράπελον, id est, ἀπαίδευτον, hoc est, illiberale, inhonestum, quod liberalem institutionem dedeceat. d ℭ Antiquā patris mei domum.) οἴκαδ' ἀρχαίαν. Potest οἴκαδε aduerbialiter referri ad uerbum ἱκόμαν: ut sit sensus: Domum in patriam redij, regnum paternū recepturus. ἀρχαίαν enim substantiue est pro ἀρχὴν, per extensionem: sicut Homer. ἀναγκαίην ex ἀνάγκη facit. e ℭ Curans.) κομίζων, curās. Si simplex pro cōposito accipiatur, ut sit per ἀφαίρεσιν, ἀγκομίζων uel ἀνακομίζων, tum recipere sonat. Significat autem κομίζω, & fero & curo, ut apud Homerum, quum Telemachus ad matrem ait, τὰ σὰ ἔργα κόμιζε, tuas res cura. f ℭ Quam Iupiter.) Diuino iure, & Ioue ita digerente, regnum ad sese pertinere arguit. Genealogia sic habet: Promethei filius est Deucalion, cuius Hellen, cuius Aeolus, cuius Cretheus & Athamas & Salmoneus: Crethei filius Aeson, Aesonis Iason, Salmonei Tyro, è qua & Neptuno est Pelias & Neleus. g ℭ Stulta mente fretum.) λευκαῖς φρεσὶν, albas mentes. Metaphora est ab aquę superficie. Vt illa in summa sui facie est perspicua & clara, in imo & profundo nigra, ob quam etiam causam apud Homerum μέλαν ὕδωρ dicitur: sic mentem Peliæ albam dicit, ut forinsecus apparet: cæterum per metalepsin relinquit cogitandum auditori, nequaquā esse talem, qualis foris appareat, sed longe alium internum eius esse animū, hoc est, minus candidum. h ℭ Regnum.) ἀρχεδίκαν, hoc est, regnum quod iure parentes mei tenuerunt. Siue ἀρχεδικᾶν, ut sit α pro ω, id est, regnū quod est parentum meorum iuste imperantium, audio Peliam spoliare.

i ℭ Vbi primā uidi lucem.) Metu Peliæ sese recens natum, ceu funus efferendum, in domum collocatum fuisse, & eo interim dolo ad Chironem Centaurum deportatum dicit: Verebantur enim, ne si Pelias rescisceret filium Aesoni natum uiuentem, ipsum occideret, ne uidelicet regni æmulum uel inuasorem uel repetitorem olim nancisceretur. k ℭ Superbi principis.) ὑπερφιάλου ἀγεμόνος, pro ἡγεμόνος, Dorice, hoc est, Peliæ.

STROPHE VI. COLON XIIII.

Atqui horum quidem sermonū [a]capita cognoscite. Primū inclyti ciues aperte mihi ędes [b]equestrium parentū meorū indicate. Aesonis nanque filius

lius indigena, non ad exteram alienorum terram ueni. [c]Diuinus uero Centaurus nomen [d]Iasoni mihi indidit. Sic fatus est. Hunc ubi ingressus esset, patris oculi cognouerũt: ex ipsius enim senio confectis [e]palpebris, [f]instar bullarum lachrymæ stillabant: adeò ex animo, & impense gauisus est, longe mortalium pulcherrima [g]cõspecta prole.

a ℂ *Capita.)* κεφάλαια, *capita, hoc est, summã. Audite, inquit, quid & quô uelim. Patris meas Aesonis ædes accedere uolo, eas quæso inclyti ciues mihi cõmonstrate, eas mihi indicate.* *b* ℂ *Equestrium.)* ἐπιθετικῶς *parentes suos* λευκίππους, *quasi* ἱππικοὺς, *hoc est equestres, albis & splendidis equis insigneis uocat.* *c* ℂ *Diuinus Centaurus.)* *Chiron Centaurus* φὴρ, *id est fera, propter naturæ corporis sui similitudinem (unde & semiuiri biformes* διφυεῖς *Græcis) appellatur.* φὴρ *ergo &* θὴρ *idem sunt, nisi quod* φὴρ *Thessalum etiam significet, &* φῆρες *uel* φέρες *sint Thessali uel Centauri:* θὴρ *uero semper substantiuũ sit. Diuinus ideo, quod uel à Saturno nascatur, uel quod iustitiæ suæ nomine tantũ mereatur laudis.* *d* ℂ *Iasoni.)* ἴασις *sanitatem significat. Et quia Chiron medicus, in medendi arte primum instituit à sese susceptam Aesonis geniturã, ideo ab ea facultate* ἰάσωνα, *ueluti sanatorem, nominauit.* *e* ℂ *Palpebris.)* γλέφαρον, *idem quod* βλέφαρον: *hoc* ἀπὸ τοῦ βλέπω καὶ φάρος, *illud* παρὰ τὴν γλήνην καὶ φάρος: *quod palpebræ, siue uisus, siue pupillæ, adeoq;* συνεκδοχικῶς *oculorum sunt ueluti uestes, atq; tegumenta.* *f* ℂ *Instar bullarum lachrymæ stillabant.)* πομφόλυξαν, *pro* ἐπομφόλυσαν. *Dores* σ *in* ξ *mutant. à uerbo* πομφολύζειν, *quod est ebullire, bullas producere. Deducitur porrò hoc uerbum à nomine* πομφόλυξ, *quod bullã sonat, ut in prouerbio,* ἄνθρωπος πομφόλυξ, *planum est.* *g* ℂ *Conspecta prole.)* γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν, *pulcherrima conspecta prole, scilicet sua, Iasone.*

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

[a]Fratres eô uenerunt ambo, prope quidẽ Pheres, fonte [b]Hypereide relicto: dein & ex Messena Amythã, mox Admetus atq; Melampus affuere, consobrinũ suum Iasona beneuolum sibi red

dentes eiq; congratulantes, cõuiuij ſubinde tempore manſuetis eos Iaſon colloquijs ſuſcipiens, munera digna parans, omni eos tripudio replebat, quinq; noctibus integris totidemq; diebus, bonæ uitæ decerpto fructu.

a ☾ *Fratres.) Pheres & Amythaon fratres ſunt Aeſonis, ut ſuprà patuit. Admetus filius eſt Pheretis, Melampus Amythaonis. Ergo conſobrini ſunt inter ſeſe, uel fratres patrueles, Iaſon, Admetus & Melampus. Amythan poëta hic dixit, perinde ac* ἀλκμὰν: *aliàs* ἀμυθάων *ſcribitur. quod ſi* ἀμυθᾶν *cum circunflexo legeretur, Dorica eſſet contractio ex* άων. *uerum quia* ὀξύτονον *eſt* ἀμυθὰν, συγκοπή *magis eſt quàm* συναίρεσις.

b ☾ *Hypereide.) Hyperia fons eſt Theſſaliæ in urbe Pheris, ut Sophocles apud interpretem teſtatur:*

ὦ γῆ φεραία χαῖρε, σύγγονόν θ' ὕδωρ
ὑπερεία κρήνη, νᾶμα θεοφιλέστατον. *hoc eſt,*

Tellus Pheræa gaude, congenita hinc aqua,
Fons Hyperia, gratiſsimis ſiphonibus
Deo ſcatens. *Huius fontis mentio etiam eſt apud Homerum in Catalogo nauium. Sunt qui huic fonti nomen ab Hyperete inditum uelint, ut Pherecydes: qui, Melas, inquit, Phryxi filius ducit in uxorem Eurycleam, ex his naſcitur Hyperes, qui proxime fontẽ morabatur, ab eius nomine dictũ Hyperiã. Pindarus ueluti patronymica forma fœminina effert* ὑπερηΐς, *quaſi indicare uelit Hyperetis fontem eſſe, uel ab Hyperete hoc nominis ſortitum eſſe.*

c ☾ *Meſſene.) Meſsene Laconicæ ciuitas, cuius frequens apud Iſocratẽ mentio. Quod uero Pheres & Amythaon Aeſonis fratres ſint, uel Homerus teſtatur, dum hunc in modum canit:*

τοὺς δ' ἑτέρους κρηθῆϊ τέκε βασίλεια γυναικῶν
αἴσονά τ' ἠδὲ φέρητ' ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.

EPODOS, COLON XIII.

Verum ſexta omnem ab initio repetens, & in ſummam colligens ſermonẽ Iaſon, omnibus cum cognatis ſuis cõmunicabat: qui in eius ſententiã pedibus ibant. Continuò relictis ſedibus cum illis ſurgebat. Ad ædes igitur Peliæ peruenerunt, ubi

ubi uniuersi steterunt intus. Quos audiens Tyronis formosæ proles, ilicet eis occurrit. Cui subinde molli uoce instillans amicum colloquiū Iason, eruditorum sermonum exordium & fundamentum iecit. [a]Fili, inquit, petræi Neptuni,

Tyronis formosæ proles, est periphrasis Peliæ.

STROPHE VII. COLON XIIII.

Sunt quidem ueslociores mortaliū mentes ad laudandum dolosum lucrum præ iustitia, quum tamen [b]asperum inde fructum cōsequantur. Cæterum & me & te semota iracundia decet reliquā felicitatem texere. Cognoscenti hæc dico. [c]Vna bucula Cretheo, prudentiq́ Salmoni erat mater. In [d]tertia uero genitura nos ex illis plantati, aureum solis robur uidemus. Quod si qua inimicitia cognatis nobis intercesserit, quæ pudorem ac reuerentiam contegat, [e]felicitas certe nostra cassaretur.

a ℂ *Fili petræi Neptuni.)* *Periphrastice rursus Peliam ita uocat. Rogat autem Iason oratiuncula hac, ut amicè secum regnū diuidat, neq; sit futuri belli causa, magnæ'ue perniciei faces accendat: futurum enim si renuat, ut cogatur, quum iure naturali ad sese, patris Aesonis nomine, regnum pertineat.* πετραῖε ποσειδῶν. *Petræus appellatur Neptunus, qui hoc nomine in Tessalia colitur, quod dormiens ipse, super petra quadam, è semine quod dormienti exciderat, equum è terra illic produxerit, cui Scyphio fuerit nomen. Alij eam causam adferunt, quod dissectis Thessaliæ montibus, dico autem Tempe, per ipsos Penéum deduxerit, quum antea per urbem flueret, & agros plerosq; uastaret, ut Callimachus tradit:*

φεῦγε δὲ καὶ πηνειὸς ἑλισσόμενος διὰ τέμπεων. *id est,*
Peneus fugit flexus per Thessala Tempe.

b ℂ *Asperum fructum.)* τραχεῖαν ἐπίβδαν. *Dies festiuitatem sequentes proprie* ἐπίβδαι *dicuntur, quæ festo accensentur. Asperum ergo fructum consequuntur,* τραχεῖαν ἐπίβδαν. *hoc est, post Pythia, uel post festum ueniunt, ut prouerbium habet: id est, uani sunt, & nequicquam laborant.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

c ℭ Vna bucula.) μία βοῦς, una bos. βοῦν metaphorice pro matre usurpat. quasi dicat: Aui nostri unā matrem Enareā habuerunt: fratres fuerunt nempe Cretheus & Salmoneus, ut apud Hesiodum est. Quia ergo sanguine inter nos iuncti sumus, decet eo inter nos maiorē uigere amicitiā. d ℭ Tertia genitura.) τρίτοισι δ' ἐν γοναῖς, tertio gradu. Genealogia sic habet: Salmonei filia est Tyro, è qua Pelias. Tertius igitur à Salmone Pelias. Nō dissimilem ad rationem Iason tertius est: Cretheus Salmonis frater, Crethei porrò filius est Aeson, Aesonis Iason. Tertius igitur à Cretheo Iason est. e ℭ Felicitas nostra.) μοῖραι δ' ἀφίσταιντ'. hoc est, feliciore sequundioreq; fortuna destitueremur. Summa huius loci est: Concordia paruæ res crescunt, discordia maximæ dilabuntur.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Nō decet nos ambos ferro uulnerantibus gladijs, neq; telis magnum progenitorum precium diuidere. [a] Siquidem pecudes ego, armentorūq; flauos greges dimitto, agrosq; omneis, quos à parentibus meis auferens occupas & [b] regis, diuitias quidem cumulans. Nec me tuas ædes amplificantia fatigant hæc adeò, sed sceptrū & solius imperij tui thronus: cui solio Crethei filius Aeson, insidens olim, equestribus populis iura dabat. Hæc itaq; citra communem inuidiam & mœrorem

EPODOS.

Dissolue nobis, ne quod recentius ex ipsis malum suscites. Sic dixit Iason.

a ℭ Siquidē pecudes.) μῆλά τε. ἀρχαϊσμός ἐστι. Veteribus enim μῆλα nedum oues, sed totam quadrupedum possessionem significauere: perinde ac Latinis pecudes & pecora. Per μῆλα ergo nedum oues, sed & iumenta alia, equos, asinos, præterea sues, capras, & id genus alia significat. Boues seiunctim propria uoce explicat, alioqui & sub μήλοις comprehenderentur, per archaismon & catachresin. b ℭ Regis.) νύμεις est pro νέμεις, uel medio νέμῃ. Thema hic adfingendum est νύμω, tum in secunda persona

νύμεις.

ſona barytona νύμφις faciet, & per ἔκθλιψιν & συγκοπὴν διφθόγγου, excluſo ι, fit νύμες.

Pelias uero [a]quieto animo reſpondit: [b]Talis equidẽ ero. Atqui me iamnũc ſenilis ætatis pars circunſepit, tuo pubertatis [c]flore adhuc fluctuante. Potes autem [d]terreſtrium amoliri indignationem. [e]Iubet enim animã ſuam ferre Phrixus, ad Aeëtæ uos thalamos profectos, uellusq́ arietis lanificio inſigne, abducere, quo è ponto quondam conſeruatus eſt

STROPHE VIII. COLON XIIII.

A nouercæ impijs telis. Hæc mihi per admirandum inſomnium denunciata ſunt. Petij itaq; Delphos ſcitatum oracula, num quid horũ, quæ uiderim per inſomnium, indaganda ſint. Atenim Apollo quamcelerrime nauim ad profectionem te apparare excitat: proinde uoluntarius hoc certaminis perfice. Quod ad me attinet, te ſolũ rerum habenis moderari, regnareq́; ſancte deiero me permiſſurũ. [f]Ratum iuſiurandum Iupiter teſtis nobis eſto, qui [g]utriq; noſtrûm cognatus eſt. Hoc fœdere laudato inter ſe mutuò, diſceſſerunt.

a ℂ Quieto animo.) ἀκᾶ, id eſt, quiete, placide. *b ℂ Talis ero.) τοιοῦτος ἔσομαι, talis ero, ſcilicet, qualẽ deſideras mi Iaſon: ego tecum nõ digladiabor huius imperij nomine, ſed amicè inter nos rem componemus.*

c ℂ Flore adhuc fluctuante.) ἄνθος ἥβας κυμαῖνον. Metaphora eſt à marinis fluctibus, qui ut ingenti tempeſtate moti ſolent eſſe cõcitatiores, ſic ætas iuuentutis, ceu tempeſtate mouetur, hoc eſt, ipſo flore ſuo, ut ſit ardentior, uiridior, uiuacior ſenectute. Iuuentus æſtuat, tumet, fluctuat: ſenectus friget, ſiſtitur, languet. *d ℂ Terreſtriũ iram.) μᾶνιν pro μῆνιν, iram, ut apud Homerum, μῆνιν ἄειδε &c. Per iram terreſtrium, Interpres terreſtres deos intelligi putat, quos male habeat, nondum in patriam Phrixi animam reductã.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Vt sit sententia: Tu potes deorum sedare iram, potes & animam Phryxi & aureum uellus, non sine sempiterno nominis tui ornamento adferre. Potest etiam ad aureum arietis uellus referri haud equidem inepte, ut propter quod pleriq; mortalium Aeëtæ inuiderint. e ℭ *Iubet enim animã suam.)* *Moris erat apud ueteres, si quis apud exteros uita defunctus esset, ut si corpora non superessent, animæ tamen quibusdam in patriam ceremonijs reuocarentur, easq; ceu unà nauiganteis ad patrios penates reducere consuetudo tenebat.*

HISTORIA DE PHRYXO ET AVREO VELLERE.

Athamas Aeoli filius, frater Crethei, primũ uxorem habuit Nephelen, è qua duos liberos Hellen sustulit & Phryxum. Defuncta Nephela, alterã, cui nomẽ Ino, duxit: quæ cum, pro more nouercarum, priuignorũ uitæ insidiaretur, persuadebat Aeolicis fœminis, uti semina terræ mandanda torrerent. Terra ergo tosta sementis grana suscipiens, infœcunda permansit. Aeolus Delphos, qui ex Apolline causam inquirant, destinat. Quod animaduertens Ino, legatis muneribus corruptis persuasit, ut reuersi Delphis dicerent, Apollinẽ Hellen & Phryxum sibi in uictimas poscere. Eos enim esse sterilitatis causam. Athamas tali legatorum responso fidem habens, aræ utrunq; filium consecrat. Dij uero ambos miserati, aureo uellere insigni ariete ex ara per aurã sustulerunt. Hic dum Helle uirgo sese in dorso arietis sustentare nõ posset, in mare decidit: ex eo casu Hellespontum dictum aiunt. Phryxus autem in Scythiam profugit, seruatus tandẽ in terra Colchica, ubi Ioui fugitiuo, hoc est, fugæ autori, arietem immolat, quod à nouercæ dolo Iouis ope liberatus esset: ducta illic in uxorẽ Chalciope Aeëtæ regis filia: ubi & diem suum, quatuor liberis progeneratis, obijt. Hæc ex Scholijs in Apolloniũ. f ℭ *Ratum iusiurandum.)* *Hoc est, Iupiter firmi huius & haudquaquam fallacis pacti testis esto.* g ℭ *Vtriq; nostrum cognatus.)* γενέθλιος. *Vterq; enim generis sui stirpem ad Iouem refert, & Salmoneus & Cretheus.*

[a] At Iason ipse iam

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Ciebat præcones, naui sanè undiq; existente & apparente. Protinus aũt [b] Saturnij Iouis tres filij bello inuicti aduenerunt, Alcmenæq; palpebras uersantis, Ledæq;: duo præterea uiri coma conspicui, [c] Neptuni de stirpe, insignes robore, cum ex Pylo, tum ex alta Tænaro, quibus clarũ

ἑλικοβλεφάρου, nigropalpebræ.

decus

decus apparatũ est perfectumq́: te puto Euphe-me, teq́ dehinc ô uiribus præstans Periclymene. Ex Apolline tandẽ citharœdorum parens [d] multum laudandus Orpheus aduenit.

EPODOS, COLON XIII.

Misit autem Mercurius, aureum caduceum, formosámue gerens uirgam, geminos filios ad difficillimum laborem: [e] alterum quidem Echiona, alterũ uero Eurytum, pubertate plenos. Continuò, [f] qui circa Pancæi montis fundamenta morantur, uenerũt. Etenim uoluntarius ridenti animo uelociter [g] uentorũ rex pater Boreas, Zeten, Calainq́, uiros ambos, qui alis in tergo purpureis [h] mouebantur.

a ¶ *Iason ciebat præcones.)* ὄρνυεν pro ὤρνυεν, *excitabat nomenclatores suos, ut socios expeditionis confœderatos cõuocarent.* *b* ¶ *Saturnij Iouis tres filij.)* υἱοὶ τρεῖς ζηνὸς ἀλκμαονίας τε. *Alcmenen* ἑλικοβλέφαρον, *hoc est, nigripalpebram, ut ita dicam, uocat, & per* συνεκδοχὴν *ab oculorum nigredine commendat. Hercules est filius Iouis & Alcmenæ: qui ab Argonautis relictus est, eo quod esset ignarus remigandi artis, adeóq; nimio manuũ suarũ robore cõfringeret remos, ut Apollonius tradit. Relictus est aũt in Mysia. Porrò præcipuos hic heroës & semideos qui Iasonẽ sint secuti, enumerat. Catalogũ Argonautarũ Interpres apud Sophoclẽ in Lemniadibus esse dicit, & Aeschylum* ἐν κιβήροις. *Tres ergo Iouis filij sunt: primus Hercules ex Alcmena, reliqui duo Castor & Pollux ex Leda.* *c* ¶ *Neptuni de stirpe duo.)* *Euphemus Neptuni filius est ex Tænaro Laconicæ promontorio. Periclymenus Nelei filius, est nepos Neptuni: siquidem pater Nelei Neptunus est.* *d* ¶ *Multum laudatus Orpheus.)* εὐαίνητος, *ab omnibus collaudandus, uel multum cõmendandus. Orpheus Apollinis filius cum Hymenæo & Ialemo, autore Asclepiade in Tragodumenis, profectus est: & hic Orpheus postea & eam expeditionẽ conscripsit.* *e* ¶ *Alterum quidem Echiona.)* *Græca talem œconomian habent: Alterum quidem Echiona, plenos pubertate, alterum uero Eurytum. Participium inter duo propria, Alcmanico more, inser*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tum est, inquit Interpres. κεχλαδόντας, id est, πλήθοντας: pro κεχληδόντας. Estq; χλῆδος proprie aquarum cum strepitu seu murmure fluxus: sicut βρόμος ignis stridor uel fragor. Sunt autem Mercurij filij Echion & Eurytus. f ❨ *Qui circa Pangæum.*) *Pangæus mons est Thraciæ in septentrione, ut Plinius lib. 4. cap. 11. habet. Venerunt, inquit, Boreadæ, commorantes circa Pangæum montem.* g ❨ *Boreas uentorum rex.*) *Boreã uentorum regem & patrem facit. Ventus est uehemens, à septentrione spirans: cuius filij sint Zetes & Calais. Ficta sunt fortasse nomina: καλαΐς enim, uelut καλῶς ἄων, id est, belle & iucunde flans. ζήτης quasi ζαήτης, id est, ἄγαν ἄων, nimium flans. Græci septentrionales Boreadas uocant. Hinc sunt qui hanc fabulam id ueri cõplecti uelint, quod per Boream septentrionales Scythæ intelligantur, qui se heroibus Argonautis adiunxerint, quiq; ob uelocitatẽ alati dicantur.* h ❨ *Mouebantur.*) *πεφρίκοντας, pro διακινοῦντας. φρὶξ proprie tranquilla est fluctuum cõmotio. hinc φρίττω placide commoueo. Poëta dicit πεφρίκοντας, perinde ac uerbi thema præsens sit πεφρίκω: nam si à φρίττω deducatur, tum oportebat esse πεφρικότας.*

Cæterum & omnia persuadens, dulce desiderium semideis accendebat [a] Iuno

STROPHE IX. COLON XIIII.

Nauis Argi, ne quis nulli periculo expositus apud matrem remaneret ætatem suam coquens, sed ut uel morte pulcherrimum uirtutis suæ remedium offenderet. Postquã igitur Iolcum [b] peruenit [c] nautarum flos, omneis collaudans [d] recensuit Iason. At ei sanè [e] Mopsus uates augurijs & sacris uaticiniorum [f] sortibus, exercitũ in nauim prudenter induxit. Anchoris porrò ad embolũ suspensis

ANTISTROPHE, COLON XIII.

Auream manibus apprehendens phialã princeps in puppi, [g] patrem cœlestium fulmine tonantem Iouem, ac meatu celeres fluctuum ictus, uen

torumq;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

torumque inuocabat, noctesque & ponti semitas, diesque lætos, amicam item reditus fortunam. Cui è nubibus fatalis tonitru sonitus insonuit, splendidi etiam coruscationis radij uenerunt prorumpentes. Vt uero respirauerunt heroës, fidem diuinis adhibebant signis.

a ℂ Iuno.) *Quia Iuno in Argo colitur, & nauis heroum ab Argo nomē habet ab Argiuis principibus, ut est apud Ciceronem in Tusculanis, ideo Iuno principes illos suos ad uirtutem, ad heroica facta inflammat, instigatque, ut Argo nauim conscendant.* *b* ℂ Peruenit.) κατέβα *pro* κατῆλθε, *deuenit.*

c ℂ Nautarum flos.) ναυτῶν ἄωτος, *nautarum flos: hoc est, delecta manus, selectæ copiæ.* *d* ℂ Recensuit.) λέξατο *pro* κατελέξατο, *per* ἀφαίρεσιν, *id est, ordine recensuit, numerauit, censum fecit.*

e ℂ Mopsus.) *Secundum alios, tribus sunt usi uatibus Argonautæ, Mopso Ampycis filio, Idmone Atlantis, & Amphiarao Oiclei.* *f* ℂ Sortibus.) *Sortibus primum uaticinari consuerunt, fueruntque in sacris mensis tali, quorum iactu diuinabant: ueluti si me iactante, hoc quod dixero perueniat, fiet quod uolo: sin signum à me nominatum non cadat talo, nec me compotem fore uoti, arguit.* *g* ℂ Patrem cœlestium fulmine tonantem.) *Ioui primum libat, non autem Neptuno, ob eam causam, quod ut Aratus ait,*

-μεσταὶ δὲ διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί,
πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα
καὶ λιμένες.

ἐγχεικέραυνον, *quod fulmine pro hasta utatur, ut iam antea auditū, nominat.* ἀμπνοὰν ἔστασαν, *pro* ἀνέπνευσαν, *respirarunt. Quo indicat, uehementer Argonautas tonitru et fulmine Iouis territos, & ferè exanimatos fuisse.*

[a] Acclamauit ergo eis

EPODOS, COLON XIII.

Vt remos agerent, prodigiorum [b] interpres, dulceis spes [c] subindicans. Remorū actio uero ab [d] argumentosis manibus cita pergebat: cumque austri flatu [e] ad inhospitalis ponti oram transmissi uenerunt, illic castum marini Neptuni delubrū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſubiere: purpureus Thracenſium grex aderat, necnon diuinitus lapide extructa [f] aræ latitudo, ac dum ingens in periculum incidiſſent, domino nauium ſupplicabant,

STROPHE X. COLON XIIII.

Vt effugere daret [g] ineluctabilem [h] collidentiũ ſe mutuò petrarũ impetum. Geminæ autem uitæ erant, uoluebanturq́ celerius, quàm grauiter ſtridentium uentorum acies.

a ℭ *Acclamauit.*) κάρυξε pro ἐκάρυξε, *proclamauit, diuulgauit.* ἀμφιβολία *hic eſt.* *b* ℭ *Vates.*) τεραστικόπος Nominatiuus *eſſe poteſt: tum ad* Mopſum *uatem referendum eſt: prodigiorũ enim ſpeculatorem ſonat.* Vates Mopſus Argonautis *demandauit, ut remis manus ſuas admouerẽt.* Vel *acuſatiuus eſſe* Doricus *poteſt, multitudinis numer, inominatiuo ſingulari ſimilis: tum ad* Iaſonem *transferenda eſt oratio: ut ſit ſenſus:* Iaſon Argonautis *ſuis per præconem promulgauit, ipſos uates* (Nam *tres habebant, ut ſuprà demonstratũ*) *debere remos uerſare.* Verum *prior ſententia melior eſt.*

c ℭ *Subindicans.*) γνώπτων, ὑπεμφαίνων, *ſubindicãs.* ἁδείας ἐλπίδας, *ſuaueis ſpes, de potiunda ſcilicet aurea arietis lana.* ἁδείας pro ἡδείας. *d* ℭ *Argumentoſis manibus.*) τραχειᾶν παλαμᾶν. α pro ω Dorice, *fortibus manibus.* *e* ℭ *Ad inhoſpitalis ponti oram.*) Ponti Euxini *eſt circuitio, de quo* Plinius *lib. 6. cap. 1.* Pontus Euxinus, *inquit, antea ab inhoſpitali feritate* ἄξενος *appellatus, peculiari inuidia naturæ ſine ullo fine indulgentis auiditati maris.* Et *ipſe in* Europam Aſiamq́; *funditur. &c.*

f ℭ *Aræ latitudo.*) θέναρ *uola manus proprie eſt.* Metaphorice *hic poeta pro latitudine uſus eſt: à* θείνειν, *quod eſt ferire. unde apud* Euclidem ὑποθείνουσα, *ſubſecans uel ſuccidens linea dicitur.* Hic *ergo* θέναρ βωμοῖο, *latitudo aræ, pro lata ara accipitur* περιφραστικῶς. δεσπότης ναῶν, *epithetõ* Neptuni. *g* ℭ *Ineluctabilẽ.*) ἀμαιμάκετον pro ἀκαταμάχητον, *inſuperabilem, inexpugnabilem.* *h* ℭ *Collidentiũ ſe mutuò.*) Per *concurrentes hic petras* Cyaneas *intelligit, quæ ſunt inſulæ* Ponti, *ab alijs* Symplegades *appellatæ, traditæq́; fabulis inter ſe cõcurriſſe, quum paruo diſcretæ interuallo, ex aduerſo intrantibus geminæ cernebantur, paulumq́; deflexa acie, coëuntium ſpeciem præbebant.* Plinius *lib. 4. cap. 13.* Pindarus *has duas uitas,*

hoc

hoc est, uiuas petras appellat, propter motum, quo concurrere uidentur, suum. Recordatur has petras Odyß. μ Homerus:

ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, πρό τι δ' αὐτὰς,
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος ἀμφιτρίτης.
πλαγκτὰς δή τοι τάςγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι. &c.

[a] At mortem iam Argonautarum nauis ſcopulis illis, uentorũq́ luctæ attulit. Ad [b] Phaſin enim deinceps redierunt, inde [c] ad nigros uultu Colchos appulſi uim eis fecerũt, apud ipſum Aeëtã. [d] Venerabilis porrò Venus celerrimis telis conſpicua, uariegatam motacillam, Bacchi auem, ex Olympo in [e] indiſſolubilem [f] quatuor radijs interſtinctum circulum iungens

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Ad homines primum detulit. Carmina præterea magica ſapientem [g] Aeſonidem docuit, ut Medeæ parentibus [h] reuerentiã adimat, utq́ [i] deſiderabilis Hellas ipſam iam tum animo flagrantem flagro credulitatis ac ſuadelæ mutet. Atqui Medea ſanè protinus [k] fines & extrema paternorum certaminum demonſtrauit, oleoq́ medicinã uehementium dolorum expultricem admiſcens, Iaſoni ut ſeſe perungeret dedit, [l] quum iam uiſum eſſet illis aliquod operæprecium, ut nuptijs mutuo complexu dulcibus conſocientur.

a ❨ At mortem.) Metaphora est. hoc est, Argonauis è Cyaneis petris, uel Symplegadibus erepta est. b ❨ Phaſin.) Europæ fluuium, iuxta Mæotin lacum & Tanain, cuius & Apollonius meminit:

φάσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.

Impete cum uaſto Phaſis latum in mare trudit
Fluxum. *c ❨ Ad nigros uultu Colchos.)* ἔνθα κελαινώπεσι κόλχοισι, *ad uultu nigros Colchos. Quidam* κελαινὸν *pro* κατα-

πλακτικὸν, hoc est, horrendum, ueluti facie & uultu horrendos uel consternanteis, ut ex ipso Colchorum uultu truculentia & sæuitia appareat. Alij dicunt quod Scythæ sint Aegyptiorũ coloni, unde & eos nigricolores esse aiunt.

d ℭ Venerabilis Venus.) Quomodo Venus adiuuerit per iynga Iasonẽ, narrat. Iynx auicula est, ut Scholia tradunt, maculosis plumis, oblongo collo, lingua admodũ protensa, frequenter sese uertens, ceruicẽ uolutans suam. Hanc sibi ueneficæ accõmodam ad amatoria incantamenta rentur: unde accipientes eam rotæ cuipiam alligant, ac sua cantantes carmina circumuoluunt.

e ℭ Indissolubilem circulũ.) Indissolubilis circulus, rotæ est periphrasis.

f ℭ Quatuor radijs.) τετράκναμον. κνήμη radius est rotæ. Non simpliciter ergo rotam quatuor habere radios dicit, uerum ideo, quod ad duos radios alæ, & ad alios duos pedes iyngis adnexi sint. Theocritus in Pharmaceutria huius auiculæ meminit, & posthac ode 4. Nemeorum hanc ipsam repetit Pindarus. Vnde prouerbiũ est, Iyngi trahi. Sed hac de plura in Nemeis. Latini motacillã iynga uocant.

g ℭ Aesonidẽ.) Aesonidẽ, Iasonẽ Aesonis filiũ.

h ℭ Reuerentiam adimat.) ἀφέλοιτ' αἰδῶ, ut Medeæ parentibus reuerentiam adimat: id est, Venus edocuit Iasonem, & eam illi gratiam adfudit, qua ita Medeæ placeret, eiusq; amore inflammaretur, ut Medea huius amorem patris honori præferret, ut mallet conseruatum iri Iasonem potius, quàm parentes suos, quum tamen diuino & naturali instinctu, parentibus honorem & obedientiam & gratitudinem deberet Medea.

i ℭ Desiderabilis Hellas.) Hellas, id est Græcia. & continens pro contento κατ' ὑπαλλαγὴν, ut Cicero appellat huiusmodi schema. Ipsa Græcorum manus, cuius princeps erat Iason, ea inquam delecta Græcorum principum manus adeò suffurata est animũ Medeæ, uti mallet in Græcia quàm in Colchide habitare.

k ℭ Fines paternorum certaminum.) πείρατ' ἀέθλων, fines paternorũ certaminum demonstrauit. Hoc est, indicauit Medea Iasoni, qui labores essent exantlandi ei, à patre propositi. Vel sic intelligi potest: Monstrauit Medea (ἄεθλον enim & præmium & certamen ualet) quibus rationibus posset fines certaminem, uel præmiorũ adipisci: hoc est, qua ope instructus, fieri poßet uoti sui compos, & omneis exhaurire & superare labores, quos pater Aeëtes propositurus erat, & aureum uellus pro mercede referre.

l ℭ Quũ iam uisum esset eis.) Hoc est, ea ratione Medea pharmacum apparauit, quo posset in certaminibus superior euadere, ut se duceret in uxorem, alioqui tam fidam ei sese non exhibuisset.

EPODOS, COLON XIII.

At quum Aeëtes [d]adamantinũ aratrũ in medium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

dium proferendo telluri infixiſſet, unà cum bubus flammam [b]è flauis naribus ardentis ignis ſpirantibus, qui æreis ungulis per uicem terram[c] incidebant, ſolus [d]ad iuga adducens, Iaſon appropinquabat: rectas autem ſectiones intendens trahebat, [e]terræ dorſum[f] ad orgyæ longitudinem in profundum aratro uerſæ, diſſecans. Dixitq; Aeëtes: Hoc operis nauis iſtius rex, quiſquis eſt, ubi mihi perfecerit, [g]immarceſsibilem ſtratū tollat,

STROPHE XI. COLON XIIII.

Pellem[h] aureã, lana ſplendidam. [i]Hæc ubi memoraſſet ille, croceum ſuum indumentum proijciens Iaſon, dea fretus, opere tenebatur arandi: Ignis itaque ipſum non [k]turbat, iuxta pharmacorum peritiſsimæ amicæ incantamenta. Apprehenſo ergo aratro, [l]bubulis colligauit neceſsitatis uaſis, colla boum: quūq; [m]lateribus ualenti naturæ acrem ſtimulū inieciſſet fortis Iaſon, [n]præfixum laboris penſum abſoluit. Gemebat hoc uidens, tametſi clanculum hominis uirtutes uehementer admiratus Aeëtes.

a ℭ *Adamantinum aratrum.)* *Metaphorice durum, uel reuera ex Adamante factum. Quomodo uero Aeëtes primū, deinde Iaſon aratro terrã proſciderit, eſt apud Apollonium, Orphea, Sophoclem, & Ouid. 7. Metamorph.*

b ℭ *E flauis naribus.)* ἐκ ξανθᾶν γενύων, *pro* ξανθῶν. & γενύων, *pro* ῥινῶν. *Nares flauæ ſunt, propter igneū quẽ efflãt colorẽ.* *c* ℭ *Incidebant.)* ἀράσσεσκον *pro* ἤρασσον, *ſculpebant, deradebant, incidebant,* ἐχάραττον. *d* ℭ *Ad iuga adducẽs.)* ἀγαγὼν, *ubi ad iuga perduxiſſet.* ζεῦγλα, ζυγά, ἢ ζεῦγα. γενικῶς ζεῦγλον, ζυγόν, ζεῦγον & ζεῦγος *dicitur.* αὖλαξ *ſulcus, ab* αὐλὸν, *id eſt, longum: omne enim longum Græcis dicitur* αὐλόν. *e* ℭ *Terræ aratro uerſæ.)* ἀναβωλακία γῆ, *terra in proſciſsione uel aratione glebã ſurſum reijciens remittensue. Ergo* ἀνα-

βωλακία hic est ἐπίθετον. f ℂ Ad orgyæ longitudinem.) Orgya longitudo est trium cubitorum, uel ambarum manuum extensio, ut Hesychius autor est. Germanicè klafter. g ℂ Immarceßibilem stratum tollat.) Incorruptibilem stratum, μεταφορικῶς pellem arietis auream uocat, prisco more. Veteres enim paßim apud Homerum stragulis lectorum è pellibus factis usi esse leguntur. Scholia ueteres pelles substrauisse tradunt: hinc à κωδίοις κῶμα, id est, somnũ dici, eo quod super pellibus dormirẽt, uolunt: unde Aristoph.

ἢν σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν κρατίνου κώδιον.

Incorruptibilem ideo dicit, quod aureum esset uellus, aurumq; non sit corruptioni obnoxium. h ℂ Aurea lana.) κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ, pellem aurea fimbria splendidam. θύσανος proprie fimbria est, dicta παρὰ τὸ θυσσεύεσθαι, hoc est, κινῆσαι, ut est apud Homerũ Iliad. β & ξ in Scholijs: uel παρὰ τὸ θύσεσθαι, hoc est, παραιωρεῖσθαι, ut Pindarica hypomnemata habent: id est, à iuxta attollendo. Hinc metaphorice hic fimbria pro lana usus est, quod & ipsa instar fimbriæ sese attollat, propter bonam alimoniam, uel teneritudinem. i ℂ Hæc ubi memorasset.) Vt sit Iason Aeëtæ cum exemplum tum promissum secutus, memorat. k ℂ Turbat.) αἰόλλει pro ταράσσει. Ignis eum non turbat, non cõmouet, non retrahit. l ℂ Bubulis neceßitatis uasis.) βοέοις δήσεν ἀνάγκας ἔντεσιν αὐχένας, colla boum bubulis neceßitatis uasis ligauit, id est loris, περιφραστικῶς.

m ℂ Lateribus ualenti naturæ.) ἐριπλεύρῳ φυᾷ. Circuitio est boum, natura magnorũ laterũ: id est, boues quibus natura sunt grandia latera: unde et fortes sunt. n ℂ Præfixum laboris pensum absoluit.) Quæstio hic uersari solet, inquit Interpres, quomodo ignis non læserit Iasonem: & quia Pindarus non exposuit, discutienda est. Historia ergo sic habet: Medea Iasoni præcepit, ne boueis aduersus uenti flatum ageret, ne retroacta ignis flamma damnum acciperet, sed auras uentorum sequeretur: sic futurum, ut flatus boum ignei ad anteriora rapiantur. Iußit etiam, ut postquam sulcorum unum ordinem perfecisset, ne à fine isto colonorum more denuò inciperet, uerum ut retrorsum actis ab eo fine bubus, ab eodem semper loco ordiretur.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Proinde forti uiro, socij amicas manus porrigebant, coronisq; herbaceis ipsum [a] redimibant, ac mansuetis sermonibus amicum conueniebant suum. Continuò [b] Solis admiranda proles Aeëtes,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tes, collucens ostendebat uellus, quod illic [c]Phrixi gladius extendebat. Arbitrabatur enim nihil porrò moliri posse Iasonem pro tollendo uellere: siquidem repositũ erat in saltu, [d]ubi impetuosissimis draconis genis custodiebatur, qui cum latitudine, tum longitudine, [e]quinquaginta remorum nauim occuparet, [f]quam ferri plagæ perfecerunt.

λόχμα, hoc est, denso arborib. uepribus'ue loco.

a ℭ Redimibant.) *ἐρέπτειν proprie ad animantia bruta refertur, ὅτι ἐπὶ τῆς ἔρας ἐσθίουσιν. hoc est, quod è terra pabula & pascua carpant. Hic pro ἐρέφειν, hoc est, cingere & coronare usus est.* Coronis herbaceis eum ornarunt ueterum more, qui terræ uirentibus folijs uel herbis uictores suos decorabant, ut in quatuor celebrium Græciæ ludorum circulo liquet: uirtutis enim rationem, non pecuniarum seu quæstus habentes, uirentem uirtute & animum & caput, uirentibus omnium parentis terræ germinibus testabantur.

b ℭ Proles Solis.) *περίφρασις est Aeëtæ, Solis admiranda proles: filius enim Solis est.* *c* ℭ Phryxi gladius extendebat.) *Nam Phryxus Ioui, fugæ autori, arietem illum immolarat, ut suprà narratũ. Proponit autem alterum laborem, uel monstrum potius, Iasoni uincendum.* *d* ℭ Vbi impetuosissimis draconis genis.) *Quur genis draconis, & non potius oculis custodiri uellus ait? An ideo, quod per Synecdochen & oculos & totum caput per genas significet? quod dentibus ori infixis pugnet? quodq; ueluti præcipua corporis sui parte & munimento sigillatim uellus illud custodiat? ore nanq;, dentibus & lingua serpens potissimum dimicat. Et quanquam non letalem, ut alij serpentes, morsum infligat, ut Nicander est autor in Theriacis, attamen triplex est illi dentium utrinq; in ore ordo, qui illi os certe & caput omnino armant, ut uel solo illo dentium spectaculo horrendus appareat draco. Præterea & hoc memorabile est, quod cum aquila certamen ineat, ouis eius insidietur, leporem si quem ceperit eripere ei conetur. Tumq; aquila rursum pugnam init cum genis eius. Vbi Nicander sigillatim genarum mentionẽ facit, quod aquila bellum cieat cum genis draconis: quasi indicare poëta uelit, nusquã terribiliorem esse draconem, atq; in genis, uel ore, dentibus & capite. Versus Nicandri sunt:*

τῷ μὲν τ᾽ ἔκπαγλον κοτέων βασιλήϊος ὄρνις,
αἰετὸς ἐκ παλαχῆς ἐπαΐξεται, ἀντία δ᾽ ἐχθρὴν
δῆριν ἄγει γγενύεσιν, ὅταν βλώσκοντα καθ᾽ ὕλην
δέρκηται.

Proinde cum emphasi & synecdoche dicit Pindarus, impetuosissimis draconis genis custodiebatur. e ℭ Quinquaginta remorum nauim.) Quod uero draconem istum longitudine & latitudine naui, quæ quinquaginta remorũ ordines habeat, æquet, mehercle ingentem serpentis magnitudinem explicat. Multum erat si triremem longitudine æquaret. Iam quum πεντηκόντορον ναῦν uincat proceritate & craßitie sua, quid monstrosius, quid admirabilius dici potest? Talis enim draco exuperabit magnitudine sua portentosæ uastitatis anguem, quem primo bello Punico apud Bagradam flumen Attilius Regulus COS. acri prælio, magna suorum militum pernicie, balistis & catapultis ægre tandem interemit: cuius detracta pellis Romam missa, centum & uiginti pedes cõtinere inuenta est, ut Florus in 18. libri Liuij Epitome, & Gellius lib. 6. cap. 3. confirmant. Hic lubens omitto, quod draco à δέρκω, id est uideo, dicatur, quia acutũ cernat. Prætereo etiam quod Aesculapio dicatus sit, utpote quem, ut Nicander ait, ipse in comosa fago, in monte Pelio, iuxta uallem Pelethronium educauerit: eoq; nomine, quod draconis sit plurimus in medicina usus, ut Plinius lib. 29. cap. 4. Vel, ut alij uolunt, ideo, quod eos qui medicinæ sese dedere uelint, oporteat esse & uigilantes draconis instar, & perspicaces. Verum quum hæc non huc pertineant, missa faciam. f ℭ Quam ferri plagæ confecerunt.) Periphrasis est structuræ nauis. Id est, quam ferrea fabri nautici instrumenta confecerunt. Ouidius in Transformatis, uipereos dentes in terram aratro proscissam satos autor est, unde armati subnati sint, qui ueluti in Iasonem facto agmine rutturi uidebantur, ac mutuis tamen uulneribus tandem conciderint. De hoc dracone 7. Metamorph. sic inquit:

Viperei dentes sati.

Peruigilem superest herbis sopire draconem,
Qui crista, linguisq; tribus præsignis, & uncis
Dentibus horrendus, custos erat arboris aureæ.
Hunc postquam sparsit Lethæi gramine succi,
Verbaq; ter dixit placidos facientia somnos,
Quæ mare turbatum, quæ concita flumina sistunt:
Somnus in ignotos oculos ubi uenit, & auro
Heros Aesonius potitur, spolioq; superbus
Muneris autorem secum spolia ampla reportans.

EPODOS, COLON XIII.

a Sed enim in uiam redeo tardius: reuertendũ tamen, nam urget hora: quanquam & ego compendiariã rationem nouerim, dum & multis alijs

sapientibus,

ſapientibus, in breuiloquentia, ſi res ferret, [b] præceſſerim. Occîdit quidem arte cæſijs oculis, uaricoloreq́ tergo ſerpentem Iaſon, ô Arceſilaë, furatusq́ eſt tandem [c] Medeã, quæ Peliæ cædem intulit: inq́ Oceani profunda, rubrumq́ peruenerunt mare, [d] deinde ad gentem Lemniarum mulierum, [e] quæ maritos ſuos orco demiſerant, illic & corporum ſuorum uiribus, [f] uictoriæ præmiũ ueſtimentum acceperunt, Redit ad Argonautas.

STROPHE XII. COLON XIIII.

Concubueruntq́.

a ℭ *Sedenim in orbitam redeo tardius.*) *Poſt longam hactenus Argonautarum interſertam hiſtoriã necdum abſolutam, ſemet ipſe corrigens, ad inſtitutum ſeſe reuocat, ſuijpſius caſtigatione.* *b* ℭ *Præceſſerim.*) ἄγημαι pro ἤγημαι. ἀμφίβολον *eſt: poteſt enim &* ἀφαίρεσις *pro* καθήγημαι *eſſe: tum ſonat, præceptor fuerim.* *c* ℭ *Medeam quæ Peliam occîdit.*) *Furatus eſt Medeam, inquit,* καὶ σὺν αὐτῇ φόνον πελίαο, *& cum ipſa ſimul Peliæ cædem. Medea cædes & internitio fuit Pelei patrui Iaſonis: hic poſtquam in Theſſaliam reuerſus eſt, Peliam, à quo tantis periculis, adeoq́; ipſiſſimæ morti obiectus erat, regno uiduauit. Vel ideo Peliæ necem attuliſſe Medeam ait, quod quum precibus filiarum Peliæ permota eſſet, iuuenili ætate ipſum donare (ſic enim Ouidius habet:*

Spes eſt uirginibus Pelia ſubiecta creatis,
Arte ſuum parili reuireſcere poſſe parentem.)

perinde ac Aeſonem iuuentutis ætate rurſum florere fecerat, fidem nõ ſeruarit filiabus, cæterum eas perſuaſerit ferrum in parentis uiſcera ſtringere, ut ueteri ſanguine emiſſo, ipſa herbarum ſucco & uiribus, nouum & recentem infunderet: atq; ea ratione ipſa tandem reſecuerit iugulũ Peliæ, fugaq́; ſibi conſuluerit.

d ℭ *Deinde ad gentem Lemniarum mulierum.*) *Hæc noue Pindarũ dicere Interpres aſſeuerat: non enim in reditu, ſed in abitu ad Colchos in Lemnias inciderunt. Gentem pro multitudine,* ἔθνος αὐτὶ πλήθους.

e ℭ *Quæ maritos ſuos orco demiſerant.*) *Lemniorũ uxores in Venerẽ impie ſe gerentes, adſidue ei indignabantur, propterea quod odium ſui, maritis iniecerat. Mariti aduerſum Thracas belligerãtes, uictis ipſis uxores abſtulerũt,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

rem cum eis habentes. Quod animaduertentes Lemniæ, unanimiter inter ſeſe decreuerunt, reuertentes uiros occidere: atq; hoc decretū ſuum opere ſunt perſecutæ. Hinc poëta eaſdem ἀνδροφόνους *appellat.* f ℂ *Victoriæ præmium ueſtem.)* *Argonautas pro ueſte apud Lemnias certaſſe, Simonides etiã autor eſt. Et Pindarus huius agonis ode 4. Olympiorum mentionem habuit.*

[a]Quin & in exteris terris [b]tunc ueſtros ſplendores fatalis planè felicitas, diu noctuq́ comprehendit. Illic enim Euphemi genus proſeminatũ, in poſterum ſemper augebatur: [c]Et qui moribus Lacedæmoniorum cõmiſti ſunt, qui olim in Calliſtam inſulam migrarunt. Vnde & Apollo Libyæ agrum, [d]diuinã urbem Cyrenen, in qua aureus regis thronus eſt, ueſtræ adminiſtrationi cõmiſit, uti deorum honoribus eam excolatis

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Qui recta conſulendi mentem adepti eſtis.

a ℂ *Quin & in exteris terris.)* *Orationem ad Arceſilaum transfert: quoniam Ariſtoteles progenitor eius à Lemniadibus ortum duxerat. Nam quũ Argonautæ cum Lemniadibus rem haberent, Euphemus è Malacha Leucophanen genuit, à quibus Ariſtoteles, qui & Battus, ad maiores Arceſilai pertinens.* b ℂ *Tunc.)* τουτάκις, *tunc, quũ maiores ueſtri aureum uellus ſequundo uento auferunt, & à Lemniadibus tandẽ hoſpitio recipiuntur. Noctu & interdiu, apud Lemnias ſcilicet.* c ℂ *Et qui moribus.)* *Oratio elliptica eſt, uel zeugma. Eſt enim ſententia: Et qui moribus Lacedæmoniorũ miſti ſunt, etiam proſeminati ſunt ex Argonautis apud Lemnias. Lacedæmonem enim uenerunt, ut antehac oſtenſum, ex Argonautis progenerati, quæſitum patres ſuos, quos matres poſtea ſunt ſecutæ. Deinde in inſulam Calliſten primum appellatam, duce Thera, unde Thera etiam dicta, migrarunt. Callimachus:*

καλλίστη τὸ πάροιθε, τόδ' ὕστερον ὄνομα θήρη.

Quæ primum Calliſto fuit, nunc nomine Thera eſt.

d ℂ *Diuinam urbem Cyrenen.)* *Græce ad uerbum ſic uertitur: Vobis Apollo Libyæ campum dedit, ut eum deûm honoribus augeatis, utq́; gubernetis diuinam, aureum thronum obtinentis, Cyrenes urbem. More ſuo urbem Cyrenes poëta uocat, Cyrenen faciens Nympham, ac tutelarem deam urbi cognominem.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

minem. Cyrene aureum ſolium obtinet, quia in ea regia ſceptra conſpiciuntur. Verum quæ paulò ante præcedenti Epodo reddidi, nõ abhorrent ab his uerbis: idem enim utrinq; ſenſus.

[a] Agnoſce nunc Arceſilaë Oedipodicam ſapientiam. Si quiſquã præacuta ſecuri magnæ quercus ramos excidat, eiusq́; admirandam ſpeciem deformet, adhuc ipſa tamen incorrupta cõmoditate ſpecimen ſui præbere queat, ſi quando in hybernum tandem ignem peruenerit, aut cum rectis præcipuis columnis fulta, difficilem in muris laborem miniſtrat, ſuum ubi locũ deſeruerit.

EPODOS, COLON XIII.

Atqui [b] medicus es mihi opportuniſs. [c] quandoquidem & ipſe uitam tibi tuam Apollo honore afficit. [d] Opus eſt clementem te adhibere manum, [e] hulcerisq́; uulnus curare. [f] Facile enim uel cum imbecillioribus urbem concuſſeris: at priſtino reſtituere integritati ſeu ſtatui, hoc opus, hic certe labor eſt, niſi Deus principiũ, gubernator, ipſis etiam aſtiterit. [g] Tibi uero hęc Charites ſubornant & perficiunt [h]: quare patere circa felicem Cyrenen omnem admouere curam.

STROPHE XIII. COLON XIIII.

[i] Illud porrò Homeri in animo tuo reputans, quæſo mihi dones: Nuncius, inquit, bonus, quauis in re maximũ precium fert. [k] Iam & Muſæ bona fama & rectis denunciationibus creſcunt. [l] Agnouit profectò Cyrene, celeberrimaq́; Batti domus iuſtas Demophili ſolicitudines. Eſt quidem ætate iuuenis, conſilio uero canus, quo uel ei qui

Batti, hoc eſt Arceſilai qui originẽ à Batto duxit.

h

centum annos natus eſt, obuiare poteſt. [m]Separat certe claram uocem ſuam à conuiciatrice lingua, non eſt maledicus, non male tui meminit, nõ ſiniſtra conſulit.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

[n]Didicit profectò iniurium odiſſe, non repu-
» gnans bonis, [o]nihil diu protrahens: [p]Siquidem
» breuis apud homines menſuræ occaſio eſt: pro-
» beq; temporis opportunitatẽ nouit, quam nõ im
» pigre obſeruat. [q]Hoc enim omnium triſtiſsimũ
» eſſe aiunt, aliquem bona cognouiſſe, nec ijs frui
» poſſe. [r]Enimuero Atlas etiamnum cum cœlo lu-
ctat̃, patriæ ſuæ, & facultatibus ademptus. [s]At
» immortalis Iupiter Titanas etiam ſoluit. [t]Sic in
tempore ſequundiore ceſſante aura mutationes

EPODOS, COLON XIII.

Velorum ſunt. Proinde [u]pernitioſo certe labore exhauſtus, domum iam reuiſere precatur, utq; animum ſuum iuxta Apollinis fontem, ſympoſia ſequutus unà cum iuuenibus, faturare queat. Rogat etiam, ut illic uariè ornata cithara ſua, inter ſapiẽtes ciues quiete degere poſsit: neq; enim cuiquam ſe daturum damnum infit, modo & ipſe non accipiat à ciuibus. [x]Poſtremo, ut narrare liceat ei, qualem nuper Thebis hoſpitio ſuſceptus, immortalium carminum fontem repererit.

a ℭ *Agnoſce nũc Oedipodis ſapientiã.)* οἰδιπόδα σοφίαν γνῶθι, *id eſt, agnoſce ænigma, intellige quid uelim, perinde atq; Oedipodes, Sphingis ænigma intelligens ſoluebat. Statũ huius hymni nunc aggreditur, qui eſt, quod precatur Arceſilaũ, ut profugo, ac ſeditioſo, ut putabatur fortaſſe, Demophilo ignoſcat, eiq; in patriam redire permittat. Aenigma Sphingis eſt apud Sophoclem*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

dem in argumento Oedipodis tyranni:

ἔστι δίπουν, ἐπὶ γὰρ καὶ τέτραπον, οὗ μία φωνή
καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ βολὴν μόνον, ὅσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ κινεῖται, ἀνά τ᾽ αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον,
ἀλλ᾽ ὁπόταν πλείστοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

αἴνιγμα est ἀμφίβολον, uel ad Arcesilaum, uel ad Demophilum referendum. Ad regem hoc modo. Per quercum, quæ tametsi ramis priuetur, specimen sui præbet, adeoq; fortitudinis insigne, ipse Arcesilaus intelligitur: qui licet seditione petitus ciuium, fortißime tamen restiterit, ac inuictus permanens ostenderit, quantum eximium regiæ uirtutis decus poßit. Ad Demophilum uero hac ratione: Vt quercus loco mota, uel etiam excisa, siue ad gradū peruenerit, siue in ignem, roboris sui argumentum præstat: consimili uia Demophilus, quamuis è patria exciderit, profugus & extorris sit, infracto tamen animo manet, nec cō uicia in te regem Arcesilaum iactat, sed candide, egregie & magnifice de te sentit. Est ergo ænigmatica insinuatio, qua irrepit in animum regis, cōmendans ei Demophilum à candore. Suscitarant autem quidam seditionem aduersus Arcesilaum, cupientes eum è regno eijcere. Atqui rex superior factus, in fugam adegit istos: quos inter Demophilus etiam erat: qui quum Thebas ad Pindarū profugisset, impetrauit ab eo, ut hymnū pro se ad regem placandū pangeret: quod & iamnunc confecit. b ℂ Medicus es mihi opportunißimus.) In tropologia cœpta perseuerat. Medicum uocat, nō quod sit re uera, cæterum quod laboranti exilio Demophilo, ceu medicus ægro subuenire poßit opportunißimus, qui norit quo tempore, quibus horis, quibus ex rebus medicina impertiri debeat: hoc est, quomodo Demophilo auxiliandum sit: in eius enim arbitratu erat huius uiri salus & internitio. Summa, medicus es cōuenientißimus: non habemus hic opus Aesculapio, uel Chirone, uel Hippocrate: te uolumus.

c ℂ Quandoquidem & ipse Apollo.) Ipse Apollo tibi uitam tuam honorat: hoc est, ipse Apollo, tanquam medicorum præses, lumen uitæ conseruat, ut & regio te honore dotat, ut & tibi & alijs prodesse ualeas. Apollinē autem & medicum esse Epigramma græcum testatur, cuius hæc sententia est:

Pean cum Chirone, Asclepius Hippocratesq; &c.

Vbi Pæan, hoc est, Apollo, primum locum obtinet. d ℂ Opus est.) Ad clementiam hortatur. Decere principem clementiorem, quàm crudeliorem minari. e ℂ Vulnus hulceris.) Hoc est, quicquid habes uel erga urbē, uel Demophilum, decorum est ut prætermittas, eorumq; obliuiscaris.

f ℂ Facile enim uel cum imbecillioribus.) Gnome est, qua difficilius esse

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

dicit integrare urbem, quàm uastare: turbare ciues, quàm placare. Atq; his indicatur, quasi aliquid incendij & infortunij ipse Arcesilaus rex in urbe suscitauerit. g ☾ Tibi uero hæc Charites.) *Charites, humanitatis & amicitiæ & mutuæ beneuolentiæ deæ, studiorum & bonarum literarum sociæ, hæc tibi parant: id est, hunc hymnum & supplicationem. Ipsæ Charites & Musæ te pro Demophilo interpellant: hoc est, egoipse Pindarus apud tuam clementiam, hac oda pro exule amico meo intercedo.* h ☾ Quare patere.) *Hoc est, ne ægro animo feras, quod ego solicitem te pro Demophilo, idq; propter curam, qua erga rempublicam & ciuitatem tuam tangor. Ego quum uideam cōmodum fore uirum regno tuo Demophilum, ideo tibi eius nomine supplico.*

i ☾ Illud porrò Homeri.) *Sine, inquit, ut bonus fuerim uel angelus, uel legatus, uel nuncius eius nomine apud te rex. Sine ut preces meæ apud te aliquid ualuisse uideantur.* k ☾ Iam & Musæ.) *Is honos, & ea uis bonorum nunciorum est, ut & Musæ, literæ & poëmata per ea augescant. Bona & fortunata rei denunciatio, honesta item legatio, & ijs à quibus missa est, & ijs ad quos legatur, cōmodat. Angelus, nuncius, uel Talthybius bonam rem nunciat. Sic fit ut ipse euangelion* καὶ μλώυτρον *pro re nunciata recipiat. Ita tu Arcesilaë fac precor, ut reuertar auctus euangelio & præmio ad Demophilū. Erit autem hoc præmij, si impetrauero, ut ei liceat redire. Sic Musæ meæ crescent: poëtica mea pluribus te posthac argumentis cōmendabit.* l ☾ Agnouit profecto Cyrene.) *Ad laudes & uirtutem Demophili descendit, à beneficijs in rempublicam per eum collatis, laudans: à sapientia item iuuenilis ætatis.*

m ☾ Separat.) *A summa uirtute, modestia nimirum & candore cōmendat extorrem Pindarus. Parcæ enim linguæ maximus thesaurus, ut Hesiodus ait. Quid sanctius, quid antiquius, quid Christianius, quàm de nemine male loqui, neminem facile iudicare, cōdemnare'ue?* n ☾ Didicit iniuriū odisse.) *A iustitia & synceritate.* o ☾ Nihil diu protrahens.) *Quasi à consilijs Arcesilai fuerit, hæc dicit: ac talis, qui ad regem causas detulerit, & qui ciuium negocia in curia regia pertractauerit: qui actiones & causas non, ut nunc fit in foro iudicij, in longam moram, imò in multos annos protraxerit.* p ☾ Siquidem breuis apud homines mensuræ occasio est.) αἴτιον *est, quur nō possit rem aliquam diu suspendere aut differre. Rationem, inquit, temporis habet. atq; hic rursum eum à prudentia cōmendat. Quid enim prudentius, quàm uel occasionis uel temporis habere respectum, iuxta parœmiam* γνῶθι καιρόν; *Vt enim temporis iactura, multorum bonorum ruinam secum trahit: sic rursus, temporis cōmodus usus, innumerorū malorum est* ἀλεξιφάρμακον, *plurimorumq; bonorum fons & causa. Atq; ut semel dicam, strenuus minister est, no-*

uis quæ sint opportuna: quæ sunt cōmoda & opportuna haud negligit. Hinc à sedulo cum officio & ministerio regi cōmendat. q ℂ Hoc enim omnium tristißimum.) Gnome est, qua eum ab usu & iudicio prædicat. Quorum bonorum expertus est, ijs etiam fruitur, ea item perficit. Multi sunt, qui tametsi pleraq; mente teneant & cōtemplentur & agnoscant, nec ea tamen perducere in opus, neq; frui ijs poßint: hic uero huiusmodi dotibus est præditus, ut & quæ agnoscit bona, opere aggrediatur. Vel, Miserū est bona cognoscere, & ab illorum fructu necessariò excludi. ad fortunam Demophili refertur. Quæ pulchra & commoda sunt reipub. tuæ, ô Arcesilaë, nouit ille: cæterum cogitur ἐκτὸς ἔχειν πόδα, id est, extra habere pedem: hoc est, excluditur à patria, non potest ei, etiamsi maxime uelit, prodesse. r ℂ Enimuero Atlas etiamnū cum cœlo.) καί μαν κεῖνος ἄτλας. Insignis est cōparatio, quæ ut breuis est uerbis, ita sententia & sensu Pindarico more prolixa. Hac enim ueluti per occupationē uel cōfutationē utitur. Confert autē Demophilū Atlanti, Arcesilaum cœlo. Perinde ac si opponat ita Arcesilaus: Quid mihi adeò istum prædicas Pindare? Putas'ne solum esse Demophilum, qui ista nunc primum patiatur? Atlanta consideret, qui cum longe illo & felicior & potentior esset, attamen & patria & bonis uel regno suo orbatus est, hodieq; cum cœlo luctatur. Emphasis autem in COELO est. quasi dicat: Frustra adhuc hodie pugnat Atlas cum Dei uoluntate, uel cum superis: non potest restitui: (ita fabulam hic de cœlifero Atlante interpretatur) Sic ille ne frustra Demophilus apud me instet precibus, cum cœlo enim dimicat: hoc est, haud impetrabit quod uolet, Atlantis in modum.

s ℂ At immortalis Iupiter.) Oppositioni statim λύσιν, hoc est dilutionem subnectit: perinde ac si dicat: Verum est de Atlante paradigma, sed interim Iupiter Gigantes, qui aduersus eum belligerati sunt, liberauit. Summus deorum rex clementiam uictis tandem impertijt. Sic te par est huic abs te uicto & supplici cōmunicare mansuetudinem & beneficentiā & condor[...]nationē tuam. t ℂ Sic in tempore.) ἐν δὲ χρόνῳ. Alia similit[...]udine ad clementiam erga profugum hortatur. Vt uela pro tempore, & pro uentorum & auræ permutatione mutantur, ita docet regis an[i]mū, seposita indignatione, erga uictos mitescere. Tēpestas resedit: uictus ille iam supplex est: ergo conuenit ut ei parcas. Superbi enim debellandi, subiectis parcendum. u ℂ Pernicioso labore.) Aerumnosa defatigatione exilij hactenus adflictus, precatur ut in patriam ad sodales & æquales suos redire poßit. x ℂ Postremo ut narrare.) Per fontem carminum intelligit hunc hymnum, quem apud Pindarū Thebis agens Demophilus, adeptus est. Vel rectius, per fontem seipsum uates intelligit, clàm se talem uatem esse indicans, è quo, ceu fonte semper scaturiente, multi hymnos

rum riuuli profluant, quibus heroum & principum uirtutes adspergat, ac iuxtà quantus fuerit apud Arcesilaum, lectoribus cogitandum relinquit.

EIDEM ARCESILAO CVRRV, ODE V.

STROPHE I. COLON XIIII.

» M[a]Agnarum sunt uirium diuitiæ, quũ
» eas pura uirtute mixtas, mortalium
» quisquam, fortuna dante, [b]amicorum
» frequentiæ comites, protulerit: ô [c]diuinitus ad regnum adscite Arcesilaë. Tu uero à [d]summis celebris uitæ tuæ gradibus, bono cum nomine diuitias [e]accedis, [f]Castoris aureo curru inuecti gratia, qui post hybernũ imbrẽ circa tuũ beatum Larem [g]serenitatem [h]spirat & apparat.

ENARRATIO.

Argumentum. *Quoniam priori ode res à Iasone gestas potius per digreßionem & supplicationem pro Demophilo, quàm epinicion Arcesilai scripsit, iamnunc Lyricũ suo more, Pythiæ Arcesilai uictoriæ encomium canit: à natalium splendore, felicitate, Pythio certamine, Carrotho auriga, à maioribus, diuina ope, claris maiorum facinoribus, eum tollens.* a ℭ *Magnarũ sunt uirium.*) ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής. *Ab haud uulgari gnome orditur: unde ad generis Arcesilai claritudinẽ progreditur. Pertinet huc suprà Callimachi audita sententia in Olymp.*

οὔτ' ἀρετᾶς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν.

b ℭ *Amicorum frequentiæ comites.*) πολύφιλον ἑπέταν, *diuitias appellat: quod multi diuitias sectentur, quodq́; multos opulenti amicos habeãt, iuxta illud poëtæ:*

Tempore felici multos numerabis amicos,
Tempora si fuerint nubila, solus eris.

Vel ideo ἑπέταν πολύφιλον, *quod egenis & in neceßitate constitutis impertiatur.* c ℭ *Diuinitus ad regnum.*) θεοίμοιρε, *deorum beneficio regnũ tenens.* d ℭ *Summis grad.*) ἄκρων βαθμίδων ἄπο.) *Anastrophe.* e ℭ *Accedis.*) μετέρχῃ, *accedis, scilicet diuitias, nõ segniter illis utens,*

sed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſed ad alendum equitatum, ſed ad patriæ defenſionem. Hoc enim eſt quod ait, ἕκατι χρυσαρμάτου κάστορος. *f* ℭ *Caſtoris aureo curru inuecti gratia.) Caſtor primus currui equos aptaſſe traditur à quibuſdam. Vel ideo Caſtoris cauſa inquit, quod ſit equeſtris deus, uel* Homero *teſte: uel quod maiores Arceſilai Lacones fuerint, unde etiam* Tyndaridæ *orti: ſiue quod* Cyrenæi *Caſtorem & Pollucem pro inſignibus habuerint.* g ℭ *Serenitatem.) Alludit ad ſeditionem Cyrenæorum, qua, ut priori hymno perceptum, aduerſus regem inſurrexerunt, in qua Caſtoris ope ſeruatũ ereptumq́; Arceſilaum adſerit. Comparat autem eleganter ſeditionem tempeſtati, tranquillitatem & pacem ſerenitati.* h ℭ *Spirat.)* καταιθύσσει, *hoc eſt, apparat,* κατασκολάζει, *uel* καταλάμπει. *Arceſilaum ergo ſtatim ab exordio huius hymni laudat, à ſplendore & opibus regijs, natum eum in regnũ & ad regias opes adſeuerans: Caſtoriſq́; præcipue beneficio eum regijs opibus & potentia florere dicit.*

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

» [a]Sapientes à Deo ſibi cõmunicatam uirtutem
» meliorem reddunt. [b]Te uero iuſte uiuentem multa felicitas complectitur, [c]nimirum quod ſis magnarum urbium rector. [d]Sic congenitus tibi oculus precioſiſsimũ hoc regni tui munus animo tuo admixtum habet. Imò & nunc beatus es, quod ex ſplendido Pythio certamine, iam uoti tui per equos cõpos factus ſis, hymnumq́ præclarè abs te geſtarum ſuſcipias rerum,

EPODOS, COLON XIIII.

Apollinei ludi nomine. [e]Quare ne te Cyrene lateat, circa hortum Veneris iucundum ac cele-
» brem. [f]Cuiuslibet autem rei Deum autorem pone. Deinceps Carrhotũ prę cæteris amicis amore proſequitor, [g]qui non Epimethei tardam mentem gerentis, filiam Prophaſin ducens, [h]Cyrenæorum æquitate inſignium ædes acceſsit: cæterum [i]præſtantiſsimo curru [k]circa fontem Caſta-

liam [l]hospes, munus capiti tuo imposuit;

STROPHE II. COLON XIIII.

[m]Incorruptibilibus loris adiutus, [n]iuxta delubrum curruũ, duodecies cursum complentium, [o]pedibus ualens.

a ℂ Sapientes.) σοφοί. *Gnome est generalis, quam speciatim ad Arcesilaum etiam refert, à sapientia iuxtà eum efferens. quasi dicat:* Magna *sunt bona quæ diuinitus poßides, sed ea per sapientiam tuam ampliora facis.* Vel: Di*uitiæ & uirtutes tuæ magnæ sunt, sed sapientium poëtarum scriptis clariores fiunt.* *b ℂ* Te *uero iuste uiuentem.)* σὲ δὲ πολὺς ὄλβος. A *felicitate & regio fastigio.* Duo *sunt, inquit, quæ te faciunt beatiorem.* Alterũ, *quod rex es: alterum, quod* Pythiæ *uictoriæ nomine celebraris.* *c ℂ* Nimirum *quod sis.)* τὸ μὲν, *partiendi nota: cui postea pro* τόδε, μάκαρ καὶ νῦν *subiungitur.* *d ℂ Sic congenitus tibi oculus.)* Oculus *tuus proprius eum maximum honorem menti tuæ coniunctum perspicit, nempe, quod sis insignium urbiũ* rex. *ut ita* ὅτι βασιλεύς ἐστι μεγάλαν πολίων, *per* ὑστερολογίαν *posteriori loco accipiatur.* Pulchre *autem menti honorem regium coniunctum dicit, uolens ipsum prudentia, grauitate, magnanimitate, & id genus regem exornantibus uirtutibus clarum esse.* Porrò συνεκδοχικῶς *oculus pro toto corpore accipi potest.* *e ℂ* Quare *ne te* Cyrene *lateat.)* τῷ. Parænesis *ad Arcesilaum, ut* Cyrenes *cura tangatur, quandoquidem* Veneris *hortũ habeat: hoc est, eo quod sit frugifera, eaq́; de re amabilis, amœna & iucunda.*

f ℂ Cuiuslibet *rei.)* παντὶ μὲν. Parænesis *est pientißima, qua cuncta* Deo *accepta referenda docet: statimq́;* Carrothi *aurigatoris beneficium subdit, ut cui post* Deum Pythiam *uictoriam debeat.* Theotimus *historicus,* ἐν πρώτῳ περὶ εἰρήνης, *referentibus* Scholijs, Carrhotum *fratrem uxoris* Arcesilai *fuisse tradit: & ad* Euphemum *pertinere, quæ hic* Carrhoto, Euphemi *sanè successori, tribuat.* *g ℂ* Qui *non* Epimethei.) ὃς οὐ τὰν ἐπιμηθέως ἄγων. Prometheus *&* Epimetheus *fratres finguntur apud poëtas.* Ac *priori quidem, prouidentia & rerum agendarum præmeditatio adumbratur: posteriori uero, consilij ante actionum initia, negligentia significatur.* προμηθέως *filia est* προμήθεια, *hoc est, præmeditatio:* ἐπιμηθέως *filia est* μεταμέλεια, *id est, negligentia: uel, ut* Pindarus *ait,* πρόφασις, *id est, excusatio, uel logi, uerba.* Hic *speciatim obseruandum, quod* ὀχωεὶς αἰτίας Epimethea ὀψινόον *uocet.* Recte *enim* ὀψινόοι *sunt, qui post rem gestam, postq́; acceptum*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ptum iamprimum damnum, consultant. Prophasin etiam pulchre uxorem ducunt: nituntur enim, sed ignaue prorsum, suam excusare ignominiam. Hoc est, Carrhotus non sine præexercitamentis, adeoq; uigilanti studio, ac strenua uirtute, uictoriam tibi Arcesilaë peperit. Fratrum horum apud Hesiodum mentio est, & crebrò apud Lucianũ. h ℭ Cyrenæorum.) Βαττιαδᾶν. Per Battiades Cyrenæos intelligit, à Batto Battiades dictos. i ℭ Præstantissimi currus munus.) ἀρισθάρματον γέρας. Periphrasis est uictoriæ curru partæ. k ℭ Circa fontem Castaliã.) Castalia fons est Pythonis. κατὰ συνεκδοχὴν Pytho intelligitur. l ℭ Hospes.) ξενωθεὶς, hospitio receptus, uidelicet in Pythio spectaculo, seu certamine. m ℭ Incorruptibilibus loris.) ἀκηράτοις ἁνίαις, integris loris, non fractis. n ℭ Circa delubrum.) κατὰ præpositio subaudienda est, inquit Interpres, ut sit κατὰ τὸ τέμενος. o ℭ Pedibus.) ποδαρκέων, pedibus ualens & suis & equorum, quibus uictoriam retulit. In Olympijs autem nõ semel auditum, currus in eiusmodi certamine duodecies rotari solere.

[a]Nullum enim instrumentum confregit, sed pendet nunc, quemadmodũ qui [b]fabrefactas artificum excellentium operas, pro uictoriæ argumento ducens, in concauo Apollinis saltu ad [c]Crisæum collem permutauit: [d]currũ illum cupressina trabs habet prope statuam, quam Cretenses arcum ferentes in monte Parnaso posuerunt, [e]ex una natam arbore.

a ℭ Nullum instrumentum.) οὐδὲν ἐντέων, nihil in curru confregit. Verum idem currus, inquit, quo uictoriam obtinuit Arcesilaus, iam Apollinis (cuius beneficio Pythiam uictoriam adeptus est) templo affixus & dicatus est, & anathema factus. b ℭ χειριαρᾶν.) χειριαρᾶν τεκτόνων, ἀ χεὶρ καὶ ἁρμόζω. Varia artificum arte & opera currum apparatum fuisse ait.

c ℭ Crisæum collem.) κρισαῖον λόφον. Crisam urbem, quã alij Cirrham, Crisæum collem appellat. ἄλλος. Carrhotus uarie ornatũ artificioseq; apparatũ currũ secũ ducens, Crisæũ collẽ, hoc est, Crisæ urbis montẽ Pythio certamine permutauit, id est percurrit. Hoc est, Carrhotus egregie currũ suum in Pythio certamine circũegit, & ita circũegit ut palmã alijs præriperet.

d ℭ Currum illum cypressina trabs.) τό σφ'. Locũ ubi currus pendeat, ubi'ue in Apollinis gratiam fixus sit, commemorat. τό σφι. Pronomen illud

σφὶ, respicit & Arcesilaū & Carrhotū. Currum habet nunc σφὶ, id est, eis: hoc est, in gratiā tam Carrhoti quàm Arcesilai. e ℂ Ex una arbore natā.) μονόδροπον φυτὸν, statuam ex uno aliquo robore, trabe'ue natam uel factam: à μόνον & δρέπεσθαι, quod est ἕλεσθαι, ἢ λαμβάνειν. germen ex uno ligno decerptum, ex uno robore factum simulacrum.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

[a]Tua itaq; sponte benefactori te gratiam reddere cōuenit. Formosæ uero Charites te[b] Alexibiada depereunt. [c]Beatus es, qui & post insignē laborem, eximiorum sermonū memoriam tenes: [d]quum enim quadraginta aurigæ caderent, currum tu solummodo intrepida mēte ferens, ad Libyæ campum peruenisti, paternamq́; ciuitatem, [e]à claris certaminibus.

a ℂ Tua itaq; sponte.) Hortatur Arcesilaum, ut benefactori suo Carrhoto gratum se præstet. b ℂ Alexibiada.) ἀλεξιβιάδης. Alexibij filius Carrhotus est. Laudat Carrhotū ab humanitate & clementia, & affectu, qualis est Charitum. Charites te φλέγοντι, id est, ardent, depereunt, amplectuntur: es Gratijs in delicijs, teq́; ob tuam uirtutē Charites, & humanæ literæ euehunt. c ℂ Beatus es, qui.) μακάριος ὃς. Quia Gratijs in delicijs esse Carrhotum proposuerat, qua ratione id fiat statim subijcit. Ita te Charites, inquit, amant, ut felicem te, felici hoc hymno suo, post labores certaminis, quos sustinuisti, iamnunc prædicent. d ℂ Quum enim quadraginta.) ἐν τεσσαράκοντα γὰρ. Inter quadraginta aurigas, solum Carrhotum superiorem fuisse ostendit. Hinc paulò ante etiam nihil in curru huius confractum adseuerabat, quadraginta reliquorū concertantium currus fractos esse subindicans.
e ℂ A claris certaminibus.) Hoc est, à uictoria Pythia.

EPODOS, COLON XIIII.

[a]Nemo autem laborū expers est, aut erit. [b]Battum uetus felicitas sequitur, [c]præter alia hæc simul tribuens, ut sit ipse [d]turris urbis, [e]oculusq́; [f]hospitibus lucidissimus: Nam & illū [g]fastu graues

ues leones præ timore fugerunt, ubi transmarinam eius uocem sentirent. Ad hæc præcipuus eius dux Apollo, uehementē feris timorem incussit, ut ne [h]promptuariū Cyrenes imperfectū aut non cōsummatū fieret, cassato eius uaticinio.

a ℂ *Nemo laborum.*) *Amplificat gnome. Nemo mortalium laboris est expers. Nemo in hac uita calamitate perpetuò caret. Nemo uirtutem etiam citra sudorem, ut* Hesiodus *inquit, nanciscitur.* b ℂ *Battum uetus.*) *Redit ad Arcesilaum, à maioribus eum laudans.* c ℂ *Præter alia hæc.*) τὰ καὶ τὰ, *bona & mala. Felicitatem humanam non semper stabilem adserit, ut est & apud* Homerum *in 24.* Iliad. *de duobus dolijs.* d ℂ *Turris urbis.*) πύργος ἄστεος. *A fortitudine.* e ℂ *Oculusq;.*) ὄμμα φαεννότατον. *A prudentia.* f ℂ *Hospitibus.*) ξένοις, *hospitibus: id est, aduenis & externis.* g ℂ *Fastu graues leones.*) *Leones Africam inhabitantes, & ea loca ubi* Cyrene *postea est cōdita, fugati sunt aduentu* Batti, *eiusq;* Theræorum, *Cyrenen illic occupantium, uel ædificantiū etiam, ut* Aristarchus. *Quàm uaria sit felicitate præditus, enumerat. Pietas ingens, & miraculum est, quod feræ sub aduentum* Theræorum *fugati sint.* h ℂ *Promptuariū Cyrenes.*) *Ratio quur* Apollo *bestias abegerit: ut oraculum eius, quod de migratione* Batti *&* Theræorum *in* Libyam, *non cassaretur. Promptuarium* Libyæ, *periphrasis est fertilitatis.*

STROPHE III. COLON XIIII.

[a]Qui & funestorum morborū pharmaca, uiris & mulieribus tribuit, præbuitq; citharisticen, datq; Musicen quibus uoluerit, qui [b]pacatum humanis mentibus legum moderamen inducit, & [c]fatidicum locum gubernat. [d]Vnde & Lacedæmoni, Argi, [e]diuinaq; Pylo fortes Herculis liberos habitare fecit, Aegimijq;. [f]Meæ autem uocis amabilis gloria à Sparta est,

a ℂ *Qui & funestorum.*) ὃς καὶ βαρειᾶν νόσων. παρεμβολὴ, *uel amplificatio est, qua ad* Apollinis *artes digreditur, quas &* Homerus *in hymno in* Apollinē *numerat. Primo,* Apollo *est medicus: quod indicat, dum inquit,* ὃς

καὶ βαρειᾶν νόσων ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει. Secundo, Citharœdus, quod ostendit dum ait, πορῷν τε κίθαριν &c. Tertio, arte iaculandi ualet, quod Homerus exprimit, ipsum χρυσότοξον, ἀργυρότοξον, καὶ τοξοφόρον appellans. Quarto, uates est: id Pindarus innuit dum ita dicit, μυχόντ' ἀμφέπει μαντήϊον. b ℂ Pacatum legum moderamen.) ἀπόλεμον εὐνομίαν. Bona legum constitutio, pacis & concordiæ nutrix est: ideo recte εὐνομίαν uacare ait bello, pacatum esse eam rempublicam in qua εὐνομία uigeat. Iam Apollinem esse autorē quoq; τῆς εὐνομιάς, è Musica & bonis literis nascitur. c ℂ Fatidicum locum.) Periphrasis est tripodis Delphici, uel Delphorum, ac ipsius oraculi Delphici. d ℂ Vnde & Lacedæmoni.) Vnde, τῷ est pro ᾧ. refertur ad oraculum cuius meminit. Est alia ab oraculo Apollineo dilatatio. Volens ostendere Arcesilai generis stirpem ab Heraclidis propagari, Apollinis etiam oraculo Herculis posteritatem Lacedæmone, Argi, & Pyli habitasse dicit. Tripartita Heraclidarum diuisio est: siquidem Aristodemi filij Procles & Eurysthenes tenuere Laconicen, Témenus Argos, Cresphontes Mesenā: atq; ij Apollinis sunt reuersi imperio. Neque obscurum est Aegimij liberos, Dymantem & Pamphilum, unà cum Heraclidis profectos esse. Insuper Thebani Lacedæmonijs cohabitarunt.

e ℂ Diuina Pylo.) ζαθέᾳ πύλῳ. Per Pylum Mesenā accipit. Nam recentiores Pylum, cuius rex fuit Nestor, non circa Triphyliam Arcadiæ, sed iuxta Mesenā constituunt. f ℂ Meæ aūt uocis.) Hæc in persona chori Libyci poëta dicit, uel in persona Arcesilai. ἠθοποιΐα ἢ προσωποποιΐα.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

[a]Vnde nati uenerunt Theram uiri Aegidæ patres mei, [b]non citra deorū consilium & operam: sed enim [c]fatum quoddam ad lautum duxit conuiuium. Hinc suscipientes ô Apollo Carnéa tua, per symposium celebramus mirifice conditā urbem Cyrenen, [d]quam ferro gaudentes hospites Troiani [e]Antenoris filij habitant. [f]Cum Helena enim uenerunt, ubi fumantem atq; euersam patriam uidere,

EPODOS, COLON XIIII.

Martia ui.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

a ❡ *Vnde nati uenerunt.*) Poëta uel in Arcesilai uel sua persona hæc dicens, uel Arcesilaum abusq; Heraclidis genus ducere, uel sese ipsum esse cognatum Arcesilao, ostendere cupit. Ex Lacedæmone igitur Thebani qui illic cum ipsis habitarant, coloniam deduxerunt in Theram, ex Thera uero in Cyrenen. Nam Lacedæmonij cum ijs qui à Lemniadibus & Argonautis descenderant, migrarunt primo Therã, deinde Cyrenen. Aegidas ergo Lacedæmonios appellat ab Aegeo, non Thesei quidem patre, sedenim Thebano quopiam, unde Aegidarum familia Thebis. Migrarunt uero Thebani Lacedæmona primum cum Doriensibus & Aristodemo, ut Ephorus autor est in Scholijs. secundo, sub Timomacho. Proinde hæc est sententia: Maiores mei Aegidæ, hoc est Thebani, ab Aegeo, unde Aegidarum tribus est Thebis, Lacedæmoni progeniti, hoc est, ex posteritate propagati, Theram uenerunt per coloniam, per migrationẽ. Sese ipsum Pindarus ita ad genus ferè Arcesilai pertinere ostendit. Sed ad Arcesilaũ si quis referat, ei per me rursum liberum erit. b ❡ *Non sine Deorũ opera.*) Diuino Apollinis oraculo has maiorum demigrationes factas adserit.

c ❡ *Fatum quoddam ad lautum conuiuiũ.*) Diuina prouidentia & oraculo Delphico Theræos in Libyam migrasse præcedenti ode, in expeditione Argonautarum abunde satisq; explicatum est. Lautum uero conuiuium, est περίφρασις Libyæ Cyrenes, propter soli fertilitatem, eiusq; regni amplitudinem ac potentiam. πολύθυτον ἐς ἔρανον, ad conuiuium multis uictimis celebre. ἔρανον hic habet, quæ uox non simpliciter conuiuium sonat, sed tale ubi suum quisq; cibum & symbolum adfert, ut ex Homeri Odyß. α. antea indicatum. Quanquã per Catachresin poëtis familiarem pro εἰλαπίνη usurpare potuit. Ideo autem multis uictimis conspicuam lætitiam uocat, ipsam Libyæ Cyrenen, propter Carnēa festa. Nam Panegyris est Apollini dicata, quam τὰ καρνεῖα nominãt, à Carnéω Apolline dicta. Hesychius, καρνεῖος, inquit, Apollinis epitheton est, fortasse à Carno Iouis & Europæ filio. Hinc ego auguror Carnum illum instituisse primum festiuitatem quandam, & solennem in Apollinis gratiam conuentũ, ubi uictimas illi ceciderunt, ac postea, ut moris erat, sint cõuiuati. Hinc ergo, hoc est, à Thera uel Thebis suscipientes Carnea tua: Aegidæ enim patriam religionem & panegyrin Carneorum, secum usq; Cyrenen transtulerunt. De Carneis est apud Athenæum 4. δειπνοσοφιστῶν. Δημήτριος σκήψιος τὴν τῶν καρνείων φησὶ ἑορτὴν μίμημα εἶναι στρατιωτικῆς ἀνωγῆς. τόπους γὰρ εἶναι ἐννέα μὲν τῷ ἀριθμῷ, σκιάδες δὲ οὗτοι καλοῦνται. σκηναῖς ἔχοντες παραπλήσιόν τι, καὶ ἐννέα καθ᾽ ἕκαστον ἄνδρες δειπνοῦσι. πάντα δὲ ἀπὸ προστάγματος κηρύσσεται, ἔχειν τε ἑκάστην σκιὰν φρατρίας τρεῖς, καὶ γίνεται ἡ τῶν καρνείων παρὰ

Carnēa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

λακεδαιμονίοις ἑορτὴ ἐπὶ ἡμέραις ἐννέα. d ℂ Quam habitant.) ἔχοντι τάν. Anastrophe est, pro ἣν ἔχουσι, Doricῶς, quã habent ferro gaudentes χαλκοχάρμαι: à χαλκὸς æs, & χάρμη bellum: hoc est, fortes bellatores. χαλκὸς hic poëtica catachresi pro σιδήρῳ, id est, ferro accipi potest: & χάρμη à χαίρομαι lætor, pro lætitia. Nam per antiphrasin bellum significat, quod illic minimum sit uoluptatis: uei simpliciter, à gaudio, sed uictoris: uictoria enim plurimum exhilarat, lætosq; reddit. e ℂ Antenoris filij.) ἀντανορίδαι. In deuastatione Ilij, Græci pardaleo Antenoris domo pepercerunt, signo dato militibus, ut neminem ex Antenoris familia læderent: unde confecto excidio, Menelaum cum suis unà Antenor est sequutus. Menelaus uentis non adeò sequundis in Libyam est perlatus, ubi Antenoridæ, longo errore defatigati resederunt. f ℂ Cum Helena enim.) Excisa uidelicet & diruta Troia, ut iam narratum. g ℂ Martia ui.) Hoc est, belli potentia & acerbitate.

[a]Equestrem uero gentem diligenter [b]suscipiũt sacrificijs, uiri, [c]quos Aristoteles uelocioribus nauibus duxit, sali altam semitã aperiens, muneribus eos uestigantes. [d]Præterea maiora deorum nemora cõdidit, rectaq; protensam ac [e]leuem uiam Apollineis sacris, [f]quibus propulsantur mala, fecit, ut [g]lapidibus strata equinis ungulis calcata sonantiorẽ strepitũ cieret, quæ difficilis antea duraq; fuerat. [h]Illic [i]in ultimo foro, [k]seorsim ab alijs regibus in monumentũ Battus est repositus

a ℂ Equestrem.) Ab honore fato perfunctos Antenorides sequuto, hic laudat. τόδ' ἐλάσιππον ἔθνος, equos agentem, equestrem, bellicosam gentem, ipsos nimirum Antenorides Troianos. b ℂ Sacrificijs suscipiunt.) δέχονται θυσίαισιν, hoc est, defunctos etiamnũ ueluti deos colunt. ἰχνέοντές σφε, inquirentes illos, monumenta illorum uisitantes. δωροφόροι, munera & uictimas adferentes. c ℂ Quos Aristoteles.) τὸς ἀριστοτέλης. Periphrasis Cyrenæorum. Antenoridarũ ergo hic tanquam piorum meminit, certe mirifice, quod etiam ex fato in Libyam peruenerint, ad eosq; rursum oraculo Apollinis maiores Arcesilai sunt deducti: sanctos & pios & bonos fuisse Libyæ eos principes adseuerans, quibus Battus uel Aristoteles se socium fecit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

fecit. d ¶ Præterea maiora deorum.) A rebus gestis Battum laudat. Cyrenen condidit, & ampliorem reddidit: plateam antea asperam lapidibus strauit, ut esset plana sacris & pompis, quæ in templum Apollinis illò ferebantur. e ¶ Leuem.) πεδιάδα leuem, planam. f ¶ Quibus propulsantur mala.) ἀλεξιμβρότυς, mala ab hominibus propulsantes, uel oblationes, uel supplicationes. g ¶ σκυρωτὴν.) Plateã scyroten uocat, quod idem ualet cum dictione λιθόστρωτος, uernacula lingua die steynstraß: à σκύρος, quod lapidum, uel decidentem in lapidum cælatura uel incisione puluerem significat. In hoc uico Castoris etiam & Pollucis templum fuit.

h ¶ Illic.) ἔνθα. Alia ueneratio Batti, fatum eius insecuta. i ¶ In ultimo fato.) πρυμνοῖς ἀγορᾶς, hoc est, extrema fori parte. Metaphora ducta à πρύμνη, quæ dictio puppim, nauis posteriorem illam partem ualet.

k ¶ ἑτερίδιχα. Ad alteram partem, uel seorsim ab alijs.

STROPHE IIII. COLON XIIII.

[a]Beatus quidem apud suos erat, ac rempublicam suam colens augustus heros uiuebat, ideoq; in foro humatũ uoluere, quum cæteri reges ante portam ciuitatis sepulturã nacti sint. [b]Ingentem itaq; uirtutem molli rore conspersam, [c]unà cum hymnorum perfusionibus, [d]terrestri mente alicubi audiunt maiores tui, suam nimirum felicitatẽ, ac filio tibi suo [e]cõmunem iustamq; gratiam ô Arcesilaë: [f]quem in cœtu iuuenum decet, [g]aureum gerentem ensem celebrare Phœbum,

a ¶ Beatus quidem.) Ab honore, quo uiuentẽ prosecuti sunt: nempe & mansuetudine & clementia, atq; sepultura, quam propter uirtutem & amorem erga rempublicam ipsi in foro instituerunt, extollit: quum aliorũ regum sepultura, uel ante regiam, uel ante portam urbis esset. Quantum ab alijs regibus discreparit & excellentior fuerit, uel ipsa tumulatione ob oculos ponit.

b ¶ Ingentem itaq; uirtutem.) Ad Arcesilaum redit, eum à uirtutibus & Pythia uictoria laudans. Maiores tui Battus & progenitores exhilarantur ô Arcesilaë, uirtutem tuam qua eximius es audientes, conspersam molli rore, hoc est, fœcundam: uirtus molli rore conspergitur: ut ros enim irrigat prata, & rore conspersa fertilia redduntur, sic uirtus tua fœcunda est. Molli rore, id

est odis & poëmatis. c ℂ *Vnà cum hymnorum suffusionibus.) Quid per rorem metaphorice intelligat, ipse exponit, dum inquit,* κώμων θ' ὑποχεύμασιν. *Est fœcunda uirtus tua molli rore, id est hymnorũ suffusionibus.*

d ℂ *Terrestri mente.)* χθονίᾳ φρενί. *terrestri mente, ideo quod defuncti maiores, ueluti in terra iaceant, quasi in monumentis animæ quoq; recubent, poëtica loquendi forma.* e ℂ *Cõmunem sibi gratiam.)* κοινὰν χάριν, *cõmunem gratiam, id est oblectationem. Et ipsis tibiq; grata est, eritq; tua (qui filius & ipsorum es posterorum de numero) uirtus.* f ℂ *Quem in cœtu.) Gratum esse debere Apollini Arcesilaum innuit, ut qui eius beneficio Pythiam uictoriam, cuius ipse præses, retulerit: ut in sequenti Antistrophe persequetur uates. Estq; hic enallage personæ, à prima enim ad tertiam transilit: O Arcesilaë, quem decet, te scilicet.* g ℂ *Aureum.)* χρυσάωρ *Apollinis epitheton, quod aureum ensem gestet, hoc est, quod aureis radijs terrã hanc & mundum illustret.*

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

[a]Cuius beneficio pulcherrimã sumptuũ persolutionem [b]ex Pythijs retulit, [c]gratiosum nempe uictoriæ melos. Nam & illum ipsum quem dixi [d]uirum, prudentes inquam laudibus uehunt. [e]Mentem ætate quidem meliorẽ pascit, linguaq; & fiducia inter cæteras aues alas expandens [f]aquila erat, [g]certaminisq; eius robur instar muri persistebat, [h]inter Musas à chara usq; matre uolatilis repertus est, sapiẽs [i]ac iuxtà auriga mõstratus.

EPODOS, COLON XIIII.

[k]Quicquid egregiorũ morum apud ciues fuit, primus aggressus est. [l]Deus illi nunc prouide fortitudinem & potentiam perficit, [m]quam & in posterum, ô felices Saturnij circa opera & consilia illi donetis, nec fructus arborũ corrumpens uentorum hyberna uis, tempus eius [n]laceret. Cæterum Iouis magna mens bonorum hominum feli-

citatem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

citatem gubernat. Hunc & Olympicã uictoriam Batti generi dare precor, perinde ac Pythium ei concessit munus, honorem'ue.

a ℂ *Cuius beneficio.)* *Quia hic sumptuum meminit, magno constitisse Arcesilao hanc uictoriã arguit: tamen uictoriam omni sumptu præstantiorem esse.* *b* ℂ Ex Pythijs.) πυθωνόθεν *aduerbium locale, pro* ἐκ πυθῶνος. *c* ℂ *Gratiosum uictoriæ melos.)* *Hymno quo uictor celebratur, omnem sumptum, quem in* Pythijs *ludis fecerit, persolui adserit.* *d* ℂ Virum.) Dilatatio *est uictoriæ.* *e* ℂ *Mentem ætate potiorem.)* *Iuuenem Arcesilaum ob canam prudentiam laudant, inquit. Insigne certe encomion est, præter ætatem quempiam sapientia & eloquentia exornatum esse.*

f ℂ Aquila *erat.)* *Præclara cõparatione, aquilæ eum confert.* Vt *aquila omnium uolatilium est præstantißima & altißimi uolatus, sic inter suæ ætatis principes* Arcesilaus *omnium & eloquentia & prudentia est optimus, est excellentißimus.* *g* ℂ Certaminisq; *eius.)* Fortitudinẽ *eius in certamine, muro confert.* Per *admirationem etiam legi potest,* οἷον ἀγών: *quale eius robur in certamine? instar muri profectò.* *h* ℂ Inter Musas.) *Literis ipsum à teneris unguiculis cõuersatũ esse uult.* A *matre fuit uolatilis.* Metaphora *est. hoc est, à puero ingenio, sapientia & prudentia clarus ita fuit, ut ueluti maturis alis uolare potuerit: id est, perfectus natura in intellectu & literis fuerit, perinde ac alterius opera nõ esset usus.* *i* ℂ Ac *iuxtà sapiens auriga.)* ἁρματηλάτης σοφός. A *felici currus administratione.* *k* ℂ Quicquid *egregiorum morum.)* ὅσσα. Ab *exemplo uirtutum, & moribus* Arcesilai. *l* ℂ Deus ei.) θεός τέ οἱ. A *bene fauente, præsenteq; diuina clementia.* *m* ℂ Quam *& in posterum.)* καὶ τὸ λοιπόν. Peroratio *est, qua suo more, ut florenti in posterũ felicitate,* Dei *benignitate,* Arcesilaus *perfruatur orat.* *n* ℂ Laceret.) δαμαλίζεσθαι, *petulantem esse, lasciuire instar uitularum: à* δάμαλις *uacca: quo uerbo utitur posthac* Pindarus II. Pythiorũ *ode,* Antistrophe *secundæ strophes.*

XENOCRATI AGRIGENTINO CVRRV, ODE VI.

STROPHE I. COLON IX.

[a]Vdite, iam enim [b]nigroculæ Veneris, [c]Gratiarum'ue agrum perambulamus, umbilicum uidelicet horrisonæ terræ, [d]ad templum accedentes: [e]illic felicibus [f]Emmenidis, [g]fluuialiq; Agrigento & Xenocrati, paratus [h]hymnorũ Pythia de uictoria thesaurus, in pulcherrimo repositus est [i]Delphico saltu.

ANTISTROPHE, COLON IX.

Quem neq; hybernus imber subitò cõcitatus & aliunde adscitus, unà cum immiti turbidæ nebulæ exercitu, neq; uentus cum omnia rapienti [k]turbine ad angulos maris uerberatus, auferet: [l]faciem habens puro in uiro, patre tuo ô Thrasibule: at communem generi tuo gloriosam uictoriam mortalium sermonibus [m]in Crisæ concauitatibus annunciabit.

ENARRATIO.

Argumentum. *Xenocratem Agrigentinum laudat, qui uictor euasit Pythiade 24. Quod hymni non omnes pro rerum gestarum temporibus sint digesti, planum est ex hoc, quod Arcesilaus, cuius in priori ode meminit, uictoria coronatus Pythiade 31. Non triade, sed dyade sectionũ hic usus est poëta, nouem colis Strophe semp & Antistrophe contextis, omissa Epodo. Euehit ergo ipsum à patria, à Pythia uictoria, ac statim orationem ad filium transfert sanè Thrasybulum, ad finem usq; huius odæ in eius præconijs perseuerans: ut non immeritò epigrapha huius hymni talis esse debeat:* XENOCRATI *Agrigentino, & filio eius Thrasybulo, curru. Ipsum itaq; filium à pietate cum erga deos, tum parentes, à modestia, sapientia & literis, ab equitatu, à candore, ac dulci cum amicis conuersatione, extollit.* a (*Audite.*) ἀκούσατε. *Ab apostrophe ad auditores*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tores, uel ad eos, qui suum hunc hymnum sint perlaturi, hunc hymnum orditur: prima uoce attentos eos reddens. b ℂ Nigroculæ.) ἑλικώπιδος ἀφροδίτης, Veneris nigros oculos habentis: per synecdochen pro formosæ. c ℂ Gratiarū agrum.) Metaphora est, pro amœnissimo, quem ipsæ Charites incolant & Venus, ob iucunditatem suam. Ratio est, quur aureis arrigere debeant: formosæ enim Veneris & Gratiarum perambulamus agrum. Allegoria est, cuius hæc est sententia: Xenocratem laudaturi pulcherrimā præconiorum eius & iucundissimam præ manibus habemus materiem. d ℂ Ad templum.) Manet in cœpta allegoria. Sensus est: Laudaturi Xenocratē Agrigentinum, accedimus templum, ubi est umbilicus horrisonæ terræ, hoc est, Pythonem, quæ est in medio terræ sita, ut suprà cōmemoratū. Quur horrisonam uel frementem tellurem admodum uocat? An ideo quod Permessus fluuius Parnaßi præterlabatur Pythonem? uel, quod oracula illic Apollinis ualde sonent, ac nunquā non præstò sint? e ℂ Illic.) Quid ex templo Pythij Apollinis relaturus sit, explicat. Inde uictoriā Pythiā adferemus, cuius illic monumētum cernitur in gloriam Emmenidarum, Xenocratis & Agrigenti.

f ℂ Emmenidis.) Per Emmenidas maiores Xenocratis intelligit. Hippostratus apud Interpretē, in Siciliæ genealogijs adserit Emmenidē & Xenodicum Thelemachi filios esse. Emmenidæ præterea eos esse nepotes & posteros, qui Theronis & Xenocratis temporibus in Sicilia floruissent. Xenodici uero liberos Hippocratem & Capyn postea esse abactos. g ℂ Fluuiali.) Agrigentum fluuiale nominat, quod eiusdem nominis fluuius præterfluat, ut in Olympijs est uidere. h ℂ Hymnorum thesaurus.) Dura ac dithyrambica metaphora. Hymnum suum thesaurum nominat, atq; eum neq; ab ullo imbre, uel uento demoliendum unquam adserit. Nam solæ literæ, reliquis caducis bonis pereuntibus, manent. Præterea quod imbrem immitem turbidæ nebulæ exercitum uocat, imbris eo nomine originē exprimit. Nam ut Physici sentiūt, & Socrates cum Strepsiade in Nebulis disputat, & Plinius in 2. historiæ naturæ habet, imber nascitur ex humore uel exhalatione uel uapore per solis calorem in aëra subleuato, qui si nubibus claudatur, ruptis tandem nubium membranis in imbrem dispergatur. i ℂ Delphico saltu.) Locum ubi uictoriæ consecratum sit encomium, ponit. Estq; Delphicus saltus, periphrasis Pythonis, uel etiam Delphorū, seu templi Apollinis. ἀπολλωνίᾳ νάπει, in Apollineo saltu. νάπη saltus est uel syluosus locus: qua significatione Nicander in Alexipharmacis utitur. Eiusdem significationis νάπος est apud eundem autorem in Theriacis, dum inquit, de Chironia, uel Centaurio loquens:

– ἠδ' ὑπὲρ αἴης

ῥίζα, καὶ ὁ βυθόωσα πελεθρόνιον νάπος ἴχει.

Hic uero τὴν νάπην *campũ quidam putant, in quo equeſtria certamina ſint acta. Alij in treis parteis Delphos ſecerni aiunt, quarum una quidem ſit ſumma, altera media, in qua etiam eſt quæ uocatur Nape. Atqui ſummatim pro Apollineo templo accipitur hic.* k ☾ *Turbine.)* χεράς, *cœni lapidumq́; miſtura eſt, uel turbo. Magna laus hymni. Talis eſt theſaurus repoſitus Xenocrati ac Thraſybulo, quem neq; imbrium uis, neq; uehemens uentorũ turbo unquã diripiet, uel diſcerpet, uel abolebit.* l ☾ *Faciem habens.)* φάος δὲ πρόσωπον. *Subaudiendum eſt,* ἔχων. *Hactenus à Pythia uictoria laudauit Xenocratem, nunc præconium patris ad filium Thraſybulum traducit. Laus enim filij in patrem etiam reſilit.* m ☾ *In Criſæ concauitatibus.) Criſa Delphorum oppidum eſt. Atqui hic repetendum quod in origine Pythiorũ annotatum eſt, Pythonem dictam etiam Napen, Petreeſſam & Criſam. Sic, in Criſæ cõcauitatibus, accipiendum hic erit, pro Pythonis locis. Mortales genus tuum prædicabunt ô Thraſybule, ob uictorias cum tibi tum etiam tuis partam in Pythijs ludis.*

STROPHE II. COLON IX.

[a]Tu itaq; tenens ipſam dextrè rectam admonitionem ducis, quam olim Philyræ filium Chironem in montibus fortiſsimo Achilli parentibus
„ deſtituto cõmendaſſe ferunt: nempe [b]Saturnium
„ Iouem, & coruſcationis & fulgetri grauiter tuen-
„ tem gubernatorem, præ cæteris colendum eſſe:
„ neq; unquam honore tali ſtatam parentũ uitam
„ priuandam.

ANTISTROPHE, COLON IX.

[c]Sic & generoſus quondam Antilochus hanc ſententiã ferens pro patre occidit, crudelem belloq; obuios perimentem Aethiopũ ducem Memnona adortus. [d]Siquidem Neſtoreũ currũ equus impediebat, Paridis telis ſauciatus, hic uero †robuſtam haſtam adminiſtrabat. [e]Meſſenij tum ſenis perturbata mens filium ſuum inclamauit.

† *duram*

STROPHE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE III. COLON IX.

[f]Vanus autem ſermo eum non auertit ab inſtituto: permanens enim diuinus ille uir, ſua morte patris uitam comparauit. Viſus eſt ergo ueterũ poſteritati, mirandum hoc opus perficiens circa parẽtes, ſummus fuiſſe uirtute. At [g]illa iam negliguntur. Ex noſtris uero uel Thraſybulus ad paternam regulam potiſsimum conſcendit.

ANTISTROPHE, COLON IX.

[h]Patruumq́ꝫ ſuum adiens, omnem ei ſplendorem indicauit, [i]mente diuitias cõtinens, neq́ꝫ iniuſtam neq́ꝫ ſuperbam ætatem tranſigens. [k]Sapientiam porrò è Muſarum adytis comparans: [l]teq́ꝫ terræ quaſſatorem Neptune, qui equeſtrem ludum periucundo animo reperiſti, totis uiribus accedit. [m]Præterea dulcis illius in amicis conuerſationibus mens, apum etiam cancellato operi reſpondet.

a ¶ *Tu itaq; tenens ipſam.*) *Laus filij, à pietate erga deos & parentes. Confert autem Thraſybulum Achilli. Quemadmodum, inquit, Achilles præceptoris ſui Chironis inſtitutioni obſecutus, pius & erga Deum & homines uixit: ſic tu Thraſybule Deum uereris & parentes obſeruas.* *b* ¶ *Saturniũ Iouem.*) *Duo prima Decalogi mandata, de religione in Deum & reuerentia in parentes, gentibus etiam cordi fuiſſe, ueterum philoſophorum, rhetorum & poëtarum Græciæ ſcripta teſtantur. Nec opus eſt hic adferre, quæ Phocylides, Pythagoras, Ariſtoteles, Iſocrates, in hanc ſententiam memoriæ prodiderint, quum ſint nemini non exploratiſsima. Qui in hiſce duobus mandatis ſpiritum duxerit, & reliqua uita exprimet: ex duorum enim priorum neglectu, reliquorum etiam uiolationem ſequi neceſſum eſt. Pius ergo fuit & bonus uir Achilles, dein Antilochus, & hic poſtremo Thraſybulus, dum Deũ & parentes ſuos ſunt uenerati. De ciuili hic uirtute loquor.* καὶ γὰρ τίς οὐκ οἶδε τὴν πρώτην ἐντολὴν τοῦ δεκαλόγου πᾶσι πανσυδὶν ἔθνεσι ἄγνωστον ὀφιστέλε-

σόντι καὶ ἀτέλεστον εἶν. Liberis autem uerbum illud Dei memori mente ſemper uolutandum eſt, Venerare patrem & matrem, ut multā ætatem ſuper terram ſpiritū ducas. c ℂ Sic & generoſus quondam.) ἐγένετο καὶ πρότερον Βιατάς. Fortem & generoſum ſonat Βιατὴς, à Βία deducta uox. Antilocho Neſtoris filio, qui pro patre ſuo mortem oppetijt, Thraſybulū confert, elegantiſsima dilatatione hunc hymnum amplificans. Non quod conſimilem ad modum à patris ceruice arcuerit hoſtis gladium Thraſybulus, uerum quod non minus pius in parentem ſuum Xenocratem fuerit, atq; Antilochus in Neſtorem. Meminit & Penelope huius Antilochi fata, ſed non à Memnone, uerum ab Hectore uictum dicit: quanquam Penelopen ex famæ relatu errare nō non indecorum fuerit:

Siue quis Antilochum narrabat ab Hectore uictum,
Antilochus noſtri cauſa timoris erat.

d ℂ Siquidem Neſtoreum currum.) Meminit & Homerus, quomodo equus currum Neſtoris impedierit, cum ait:

σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.

Quod uero pro patre occubuerit Antilochus, ſummatim Homerus oſtendit cum inquit, Odyſs. 4.

τὸν ῥ' Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.

e ℂ Meſſenij ſenis.) Meſſenius ſenex, periphraſis eſt Neſtoris, qui eſt è Meſsena regione & urbe, non longe à Pylo ſita, ut Stephanus & Strabo habent. Inclamauit & deplorauit filium ſuum Antilochum à Memnone intereuntem Neſtor. f ℂ Vanus ſermo.) χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος, uanum, prauum, in terram decidens. Irritus ſermo patris non auertit Antilochum ab inſtituto, quo minus aggrederetur Aethiopem. g ℂ Illa iam negligun tur.) Hodie non multi reperiuntur, qui ſeſe Antilochi in morem gerant. Vel per correctionem & reditum accipi poteſt: quaſi dicat: Sed hæc iam faciemus miſſa, & ad inſtitutū reuertemur. h ℂ Patruumq; ſuum.) Auunculum Theronem ſcilicet, is enim frater Xenocratis patris Thraſybuli fuit.

i ℂ Mente diuitias cōtinens.) νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει. Id eſt, ratione quadam diteſcit. uel, ob potentiam ſuam & diuitias non erigit criſtas, non eſt arrogans, non faſtuoſus: ab inſigni eum prudentia cōmendans. Mente diues eſt, animi bonis clarus eſt. k ℂ Sapientiam porrò.) A ſapientia ex bonis literis parta. l ℂ Teq; terræ quaſſatorem Neptune.) τίν τ' Ἐλέλιχθον. Neptuni eſt epitheton ἐλελίχθων, terræ cōcuſſor. Ab equeſtri certamine. Neptunus enim equeſtris deus eſt. m ℂ Præterea dulcis illius in amica cōuerſatione mens.) A candore & amica apud coëtaneos conuerſatione. Mentem

Thraſybuli

Thrasybuli adeò candidam, adeò in conuersatione dulcem esse ait, ut uel mel ipsum dulcedine sua uincat.

MEGACLI ATHENAEO QVADRIGA, ODE VII.

STROPHE I. COLON VII.

PVlcherrimum[a] clarissimæ ciuitatibus Athenæ procœmium, haud uulgaris potentiæ Alcmæonidarũ generi præbent, ut inde fundamentum iaciatur hymnis, quos equi meruerunt. [b] Quam enim patriam, quam'ue domũ incola ego Græciæ Megaclis ædibus præstantiorẽ deprædicare potero?

ENARRATIO.

Megacles, cui hæc ode inscripta est, Atheniensis, uicit quadriga Pythijs ludis. Ad Alcmæonem hic genus suum retulit ditißimum illum. Siquidem quum ad Crœsum is peruenisset, à rege illi permissum, ut ingressus gazophylacium, quantum uellet exportaret. Indutus ergo cothurnis, Dionysiacis calciamentis, factoq; sinu, auro sese oppleuit: quin & capillis aurum illigauit, oriq; suo iuxtà indidit, ut ita præ pondere uix incedere posset. Quo ex gestu ad risum effusus rex, alijs illum maioribus honorauit muneribus. Hinc Alcmæon ille omnium celeberrimus in Attica factus est. Ab hoc Alcmæonidæ, qui Pisistratidarum tyrannidem abrogarunt. Laudat Megaclem à patria, à sua maiorumq; uictorijs. Argumentum.

a ❡ Clarißimæ ciuitatibus.) Quia Megacles Atheniensis est, hymnus illius uictoriæ dicatus, prius & antiquius exordium habere non potest, quàm ab ipsis Athenis. μεγαλοπόλιες *nominat, ad Thesei regis prudentiã respiciẽs, qui multos uicos Atticæ sparsos, in unam urbem Athenas collegit ac transtulit, ut Isocrates in encomio Helenæ testatur. b ❡ Quam enim patriam.) A patriæ claritudine. Athenas omnium Græciæ urbium clarißimam esse ait: quod nullis argumentis confirmationis eget: præclara enim eius urbis facta, & excellentißima in omni eruditionis genere ingenia, uel hodie usq; testantur.*

ANTISTROPHE, COLON VII.

Siquidem per omneis urbes sermo de[a] Erechthei ciuibus habetur. [b] Apollo Pythiam illi domũ

tuam admirandã parauerũt. [c] At uero me quinq; Iſthmiæ uictoriæ trahunt, una excellens item Olympiaca, duæq; Delphicæ,

EPODOS, COLON IX.

O Megacles, & ueſtræ & maiorũ. [d] Ob recentem quidem felicitatem gaudeo, uerum & quadantenus doleo, reputans inuidiam, quæ permu
» tare rerum proſperum ſucceſſum conſueuit. [e] At-
» qui uulgatum eſt, uaria homini florenti conſtitu-
» to fortuna contingere.

a ℂ *Erechthei ciuibus.)* *Periphraſis aſt Athenienſiũ. Erechtheus enim Athenarum princeps fuit, ut Iſocrates in Panegyrico teſtimonium dicit. hinc Erechthidæ Athenienſes dicuntur.* b ℂ *Apollo Pythiam.)* οἳ τεόν τε δόμον. *Incenſo per Piſiſtratidas tyrannos Apollinis templo, Alcmæonidæ ab ijſdem in fugam acti, ſe templũ reædificaturos ſunt polliciti. Acceptis ergo pecunijs, collectaq; manu, in Piſiſtratidas ſeſe armarunt: deinde uictoria potiti, multo tripudio & gratiarum actione ſuum Apollini templum inſtaurarunt.*

c ℂ *At uero me.)* ἄγοντι δέ με. *A uictorijs, ſcilicet Iſtmijs, una Olympia, duabus Pythijs.* d ℂ *Ob recentem felicitatem gaudeo.)* *Hoc eſt, ob uictoriam hanc Pythiã recens partam lætor: uerum doleo inuidiæ nomine, quæ propterea te impetit. Ariſtarchus hanc oden uictoris incidiſſe in threnos (quos item ſcripſerat) Hippocratis cognati Megaclis affirmat. Verũ ſimpliciter accipi poteſt de inuidia, uirtutem ſemper comitante: unde & gnomen ſtatim conſolatoriam adijcit, quaſi animare uelit Megaclen, ne uel pili faciat ſuos oſores. Eam enim ſtabilem eſſe felicitatem, quæ inuidia & quibuſdam infortunijs temperetur, ne nimium criſtas nimia felicitas erigat.* e ℂ *Atqui uulgatum eſt.)* οὕτω κεν ἀνδρί. *Ea eſt ſtabilis & firma felicitas, quæ ſubinde bona & mala ſuſtinere poßit: nam ſuum cuiq; felicitati malum ferè appenſum eſt: perinde ac Homerus etiam teſtatur:*

τὸν πέρι μοῦσ' ἐφίλησε δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε.

A ISTO-

ARISTOMENI AEGINETAE LVCTATORI, ODE VIII.

STROPHE I. COLON IX.

" Amica menti & cogitationi Tranquil
" litas, ô [a]Iustitiæ gnata, urbes maxi-
" mas conseruans, [b]& consiliorũ & bel
" lorũ excellentissimas claueis habens,
" [c]Pythionicum Aristomeni honorem suscipe. Tu
" enim [d]quod molle & mite est, & facere & ferre
" potes, temporis ipso, ut res tulerit, procursu.

ANTISTROPHE, COLON IX.

" Tu quoties immansuetã quis in corde iram cõ
" traxerit, aspera ægreferensq́ occurris, proq́ ui-
" ribus tuis [e]iniuriam in sentinam ponis. [f]Te neq́
" Porphyrio, quum præter fatum certaret, obser-
" uauit. [g]Preciosissimum sanè lucrum habet, quod
" ex ædibus uoluntarij donantis retulerit quisquã.

EPODOS, COLON XI.

" Iniuria quidem arroganti, suo tempore noxia
" est. At neq́ [h]Cilix Typho [i]multorum capitum,
neq́ [k]Gigantum rex tranquillitatis potentiã effu
git. Domiti sunt enim, [l]hic Iouis fulmine, ille A-
pollineis telis. [m]Qui Apollo benigna mẽte, [n]Cir
rhæ, [o]Parnassia herba, [p]Doricaq́ laude corona-
tum [q]Xenarcis filium suscepit.

ENARRATIO.

Aristomenem Aegineticum, qui uicit Pythiade circiter 35. lucta, cõmen-dat, à patria, à uictoria cognatorum & suis: à fortitudine. Insigne porrò huic hymno attexit exordium, tranquillitatem siue pacem graphice depingens. Consonat huic procœmio Psalmus ille Dauidicus: Ecce quàm bonũ & quàm iucun- Argumentum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

dum. Commendat autem pacem & tranquillitatem, siue propter Aeginetarum politiam, siue uictoris Aristomenis mansuetudinem. Videtur mea quidem opinione ad nomen ipsum poëta respexisse, ac mores nomini pulchre cõuenientes perpendisse, dum à tali exordio hanc oden auspicaretur. Sonat enim optimæ mentis hominem ἀριστομένης. Iam quid melius, quid iucundius, humanitate, tranquillitate, pace, mansuetudine? a ℂ Iustitiæ filia.) δίκης θύγατερ. Iustitiæ filiam poëtice tranquillitatem facit. b ℂ Et consiliorum.) Egregium tranquillitatis & concordiæ, imò aureum præconium: tranquillitas, pax & concordia, cum pacem tum bellum administrat. c ℂ Pythionicum honorem.) Precatur, ut ipsa diua ἡσυχία benigne hymnũ hunc, in laudem Pythiæ Aristomenis uictoriæ factum, suscipiat. d ℂ Quod molle est.) Ea tua natura est, ut poßis quæ sunt mollia & iucunda, cum facere tum sustinere: deinde, quæ dira sunt & atrocia, rursum potes arcere, uel mitigare.

e ℂ Iniuriam in sentinam ponis.) ἄντλον & mare & sentinam Homero significat, dum inquit:

ἄντλῳ δ᾽ ἐνδούπησε πεσοῦσ᾽ ὡς εἰναλίη κήϋξ.

Ergo τιθεῖν ἐν ἄντλῳ, ponere in sentinam, Pindaro allegorice est submergere, componere, compescere, ἐκποδὼν ποιεῖν. f ℂ Te neq; Porphyrio.) τὰν οὐδὲ πορφυρίων. Contrario exemplo amplificat tranquillitatis encomium. Porphyrio gigas ille, atheus, expers quietis, pacisq; fuit.

g ℂ Preciosißimum sanè lucrum.) κέρδος φίλτατον. Gnome est, qua Porphyrionis factum improbat, ac nequiter & uiolenter eum egisse probat, dum Ioui unà cum cæteris reluctatus est, & cœlum Ioui adimere nisus. Munus, inquit, optimum est illud, quod ab hilariter dante amico quispiam accipiat. Verum nihil lucrum tum prodest, si rapina, fraude & iniuria partum sit. quasi dicat: Tu Porphyrio, tuq; Typho, non debebatis, tranquillitate uiolata, Iouem lacessere, & ab eo auferre, quod sponte sua uobis non offerebat.

h ℂ Cilix Typho.) Typhonem gigantem, quem suprà in quarta Olympiorum, & prima Pythiorum ode in Sicilia posuit, nunc in Ciliciam transfert. Ratio est, quod τύφειν ardere significat. Vnde ubi igni nocturno montes ardent, illic humatos esse gigantes poëtæ finxerunt, ut prima Pythiorum ode perceptum. Meminit & aliorum & Porphyrionis Horatius in 3. Carminum.

i ℂ Multorum capitum.) πολυκοίρανον hic nominat, quẽ 4. Olympiorum hymno ἑκατογκέφαλον dixit Typhoëa. k ℂ Gigantum rex.) Per gigantum regem num Porphyrionem uel Briareon accipiat, candidus lector iudicet. l ℂ Hic Iouis.) Typho Iouis flumine ictus, Porphyrion Apollinis sagittis traiectus perijt. m ℂ Qui benigna.) ὃς δὺ μενεῖ.

μελιᾶ. Pulchre exordium applicat ad mansuetum Aristomenem Pythium uictorem, ubi ad Pythium de industria Apollinem peruenit. n ℭ Cirrhæ.) Delphorũ oppidũ Cirrha est: pro Delphis accipitur. o ℭ Parnasia herba.) πόα παρνασία. Herba Parnasia laurus est, Apollini sacra. p ℭ Dorica laude.) Per Doricã laudem, Aeginetarũ hymnus intelligendus est: Dorienses enim ab Argo in Aeginam demigrarunt, ut Scholia. q ℭ Xenarcis.) Xenarces pater est Aristomenis: hospitalẽ & liberalem sonat, à ξένος hospes, & ἀρκέω sufficio, præbeo.

STROPHE II. COLON IX.

Proinde iustitiæ ciuitate florens insula Aegina, [a] à Gratijs non excidit inclytis [b] Aeacidarum uirtutibus apprehensis. Consummatã iaminde ab initio gloriam habet, tum quod plerisq; semper uictricibus in certaminibus decantatur, tum quod excellentissimos celeribus prælijs heroës educarit.

ANTISTROPHE, COLON IX.

Quæ certe [c] uirorum ornamenta sunt. [d] Atqui hac uice non mihi tempus suppetit, ut longa concione Aeginam prædicem, lyra, mollicq; cantu, ne satietas aduentu suo molesta sit. [e] Quod uero ante pedes meos currit, eat. [f] Tuæ res Aristomenes præclaræ, circa meã artẽ recentissimæ uolãt.

EPODOS, COLON XI.

Vestigia nancq; fratrũ matris [g] per luctam imitatus, [h] Theognetũ Olympico certamine non redarguis, necq; Clytomachi in Isthmo robustis membris partam uictoriam confundis: multiplicans [i] Midylidarũ gentem sermonem fers illum, quẽ olim Oëclis filius Amphiaraus, quum Thebis septem portas habentibus filios acriter inter

sese pugnantes cerneret, protulit:

STROPHE III. COLON IX.

Quando ex Argo altera expeditione, posteri Thebas profecti sunt.

a ℭ *A Gratijs.) A patria Aegina uictorem euehit. A Gratijs non excidit, hoc est, Aegina humanitate, mutua beneficentia & amicitia floret.*

b ℭ *Aeacidarum.) Inclytas Aeacidarũ uirtutes sequens. Aeacidæ sunt Aeaci & filij & nepotes uel posteri. Filij eius sunt Telamon, & Peleus: Telamonis, Aiax & Teucrus: Pelei, Achilles. Aeginam autem incoluit Aeacus, ut est uidere apud Isocratem in Euagora, ut & in Olympijs indicatum. A præclaro ergo principe Aeaco, ab ingenijs certaminibus experiundis accõmodatis, ab insignibus heroibus extollit. Valde autẽ multos nicephoros ea Aegina peperit, ut liquidò apud Pindarum apparet.* *c* ℭ *Virorum ornamenta.) Emphasis est in dictione uirorum. Hæc certe clariora facta euidenter cõfirmant, Aeginetas uiros forteis esse.* *d* ℭ *Atq; hac uice.) ἀκρδίωξις uel μετάστασις. Tempus non ferre ut plura de Aeginæ laudibus adducat, ne satietas molesta sit, si sæpius Aeginam laudet.* *e* ℭ *Quod ante pedes meos.) Hoc est, quod in procinctu est, & iam præ manibus, illud non omittam.* *f* ℭ *Tuæ res Aristomenes.) Propositio est, qua relicta Aegina, se Aristomenẽ iamnunc prædicaturum adserit. Tuæ res gestæ, uictoria Pythia: recentissimæ, recenter & nuper parta, uolant circa meam artem: hoc est, materiem laudum præbent, quibus te meis poëmatis extollam.* *g* ℭ *Per luctam.) παλαισμάτεσι. A lucta primum hic laudat Aristomenem.* *h* ℭ *Theognetum.) Theognetus Olympicorum, Clytomachus Isthmiorũ uictores, auunculi fuere Aristomenis. θεόγνητος à Deo genitum, uel diuinam generationem sonat. Clytomachus, fortiter & strenuè pugnantem, seu pugna inclytum.* *i* ℭ *Midylidarum.) Familia in Aegina est Midylidarum, ab autore suo Midylo. Genus inquit, μιδυλιδῶν, hoc est, genus & gentem patriam amplificans, illum fers sermonem, tibiq; conuenit, in te locum habet gnome, quam olim uates Amphiaraus protulit, quum uideret superstites liberos fortiter aduersum Thebanos dimicare. Laudis locus, à fortitudine petitus.*

» Tum enim ijs dimicantibus inquit: [d] Generosa
» uirtus natura sua eximia est: prudentia quoq; pa
» rentum, soboli est decora. [b] Intueor palàm Alc-

maonem,

maonem, in ſcuto ſuo draconem nigrore uarium uertentem primum in Cadmi portis.

ANTISTROPHE, COLON IX.

Atqui Adraſtus heros priori bello defeſſus, nunc melioris augurij nuncio detinetur,[c] nec pro ſuæ domus more aget.[d] Solus enim ex Danaorũ exercitu, cæſi filij oſſa colligens, diuina benignitate, cum innoxio populo proficiſcetur,

a ℭ *Generoſa uirtus.) Gnome eſt, qua in Ariſtomene paternam & gentilitiam uirtutem eniteſcere dicit.* *b* *Intueor palàm Alcmaonem.) Amphiarai filius eſt Alcmæon, Talai filius Adraſtus. Alcmæon itaq; draconem in ſcuto gerit, eo quod augurijs & uaticinijs idonea ſit beſtiola, ut quæ antra terræ ſubrepat, perinde ac uates Amphiaraus tellurem ſubijt. Pulchre aũt filius patris artem, uaticinationem nempe, Draconis ſymbolo adumbrat.*

c ℭ *Nec pro ſuæ domus more aget.)* τόδε κατὰ τὸν ἴδιον οἶκον ἐναντίως πράξει. *Quid Amphiaraus uaticinatus ſit, enumerare pergit. Secunda, inquit, expeditione, qua nunc Amphiaraus eum belligerari cernit, non pro ſuæ gentis more aget, longeq; alia pugna erit, quàm ſit antea expertus. Priori enim bello Adraſtus ſolus reliquis omnibus interemptis ſeruatus eſt. Altera expeditione, omnibus ſuis ſeruatis, ſolo filio Aegialeo eſt orbatus: autore Hellanico apud Interpretem.* *d* ℭ *Solus enim ex Danaorum.)* μοῦνος γὰρ ἐκ Δαναῶν. *In prima expeditione ſex duces interierũt, ſolo Adraſto ſuperſtite. In ſecunda ſolus Adraſti filius Aegialeus occidit. Vnde Nemeſin deam uindictæ ab Adraſto rege* ἀδράστειαν *appellatã uolunt: qua de Eraſmus in Adraſtia Nemeſi. in 2. & 5. Olympiorum huius hiſtoriæ mentio facta. Nemeſis Adraſtia erg[illegible] uocatur, non iuxta mentem Xenodoti, quod Argiui nullam cladem poſt [illegible]draſteum bellum reportauerint, cæterum quod Adraſtus ſecunda expeditione arrogantiam, timorẽ & faſtum Thebanorum egregie ſit ultus & compreſſerit, ut ex hoc Pindari loco ſatis aperte colligitur.*

EPODOS, COLON XI.

Ad latos [a] Abantis uicos. [b] Hæc quidem Amphiaraus cecinit, [c] & egoipſe gaudens Alcmanẽ coronis adorno, & encomio cõſpergo, quod mi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

hi uicinus, mearumq; facultatum custos occurrerit ad celebrem[d] terræ umbilicũ profectò, ac uaticiniorum cognatas[e] apprehenderit artes.

a ℂ *Abantis uicos.) Abantis uici, periphrasis est Argi. Abas Lyncei filius, est Talai pater, cuius gnatus Adrastus Argũ incoluit.* *b* ℂ *Hæc quidem.) Epilogus uaticinij Amphiarai. Adrasto ergo confert Aristomenem: ut enim Adrastus & familiæ & genti suæ decori & ornamento fuit, eximiasq; maiorum uirtutes expreßit, sic Aristomenes maioribus suis est honori. Hic ambiguitas nascitur, quî Amphiaraus, qui priori expeditione aduersum Thebanos absorptus est, miseratione Iouis, ne Periclymeni iræ exponeretur, altera iam expeditione rursum uaticinetur. Cui enim iam antea terra dehiscuit, ille nõ potest diuinatione, uel uaticinio uti: ut qui uita defunctus est, non potest esse uiuus. In 5. Olympiorum & 9. Pythiorum Amphiaraus in primo bello moritur, uel uiuus terra clauditur: ergo in secundo bello non potuit uaticinari. Nisi igitur per idolopœiam hic locus accipiatur, non uideo quomodo laboranti illi succurri poßit. Per idolopœiã enim huiusmodi sententia erit: Quod mmphiaraus Oëclis filius ab inferis suscitatus, uel si tum in terris spiritum duxisset, dum altera expeditione Argiui Thebanos inuasissent, potuisset ita uaticinari: Generosa uirtus &c. Sin quis hic meliora proferat, illi non immeritò cedendum.*

c ℂ *Et ego ipse gaudens.) χαίρων δὲ καὶ αὐτός. Chorus in persona Aristomenis hæc dicit: Alcman mihi occurrit, dum proficiscerer ad Pythia certamina: quo indicat, se fortasse usum uaticinio, & ueluti oraculo quodã obtinuisse uictoriã: fuit enim Alcman uatidici patris Amphiarai, uatidicus filius.*

d ℂ *Terræ umbilicum.) Terræ umbilicum, Pythonem uel Delphos appellat: illic enim terræ medium esse, in superioribus cõmonefactũ.* *e* ℂ *Apprehenderit.) ἐφάψατο, uaticinia iuxta cognatas arteis attigit. Id est, responsum mihi dedit, ut cui uaticinandi ars congenita, aq; patre tradita fuerit.*

STROPHE IIII. COLON IX.

[a]Tuq; Apollo, qui[b] nullos non suscipiens Pythicum templũ gloriose administras in uallibus, ubi[c] plurimum gaudij Aristomeni tribuisti,[d] cui & antehac Aeginæ uictoriam quinquatrij[e] tuis in sacris ô rex cõtulisti. Ad hæc te[f] meapte sponte precor,

ANTISTO-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ANTISTROPHE, COLON IX.

[g]Vt respicias quæcunque, circa quemuis, ad mensurã quandam [h]compono: suauisonis enim hymnis[i]iustitia astat. Deorum autem incorruptibilem curã peto [k]Xenarces, ut uestras fortunas » confirmet. [l]Nam ubi quisquam citra diuturnum » laborem[m] opulentus sit, is multis[n] insipientium » sapiens, uidetur

EPODOS, COLON XI.

» Facultates illas rectorum consiliorum artibus » peperisse. [o]At hæc in humanis uiribus non sunt. » Deus uero hæc præbet, qui aliàs aliũ extollens, » alium potentia sua, pro modo tamen[p] deijcit. [q]Megaris tibi munus prestò est, inque[r] Marathonis ualle. [s]Iunonis denique patrium certamen, hisce cum [t]tribus uictorijs Aristomenes reuera domuisti

STROPHE V. COLON IX.

Quatuor, quibus superincidisti, insipientum [u]corpora, [x]malum illis meditans.

a ℂ Tuq; Apollo.) *Redit ad institutum, precans Apollinem, ut sua propitia uoluntate poëticæ suæ adspiret, qua insigneis uictores canit.*

b ℂ πανδόκον.) *Omnes couuenas suscipiens templũ.* *c* ℂ Plurimum gaudij.) μέγιστον χαρμάτων. *Victoriam Aristomenis Pythiam Apollini per auxesin acceptam refert.* *d* ℂ Cui & antehac Aeginæ.) *Antea quàm Pythia corona redimiretur domi, id est, in patria Aegina, Delphiniorum (qui ludus quinquertio constans in gratiam Apollinis illic agebatur) uictor euasit. Etenim Apollo & Diana ab Aeginetis impense colebantur.*

e ℂ Tuis in sacris.) ὑμαῖς. *Enallage numeri, pluralis pro singulari.* ὑμαῖς *pro* σαῖς, *uestris pro tuis.* *f* ℂ Meapte sponte precor.) ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ. *Hactenus ab exordio inuocationis Apollinis, à dictione* ἑκατηβόλε, *amplificationem, à loco Pythij templi, atq; uictoria Aeginetica subnexuit, nunc precationem illam complet.* *g* ℂ Vt respicias.) Precor

inquit, ut uideas quæ de quouis, qua harmonia, quo decoro canã. h ℂ Compono.) νέομαι, pro ἐπάρχομαι, uel γράφω. i ℂ Iustitia.) δίκη, pro δικαιοσύνη, ut apud Aristophanem in Nebulis, πῶς δίκη, παρὰ τοῖς θεοῖς. Hymnorũ meorũ argumenta iusta & uera sunt, non mentior, ueridicus sum. k ℂ Xenarces.) Victoria coronati Aristomenis pater est Xenarces. Orat ut diuina benignitas & Xenarcis & filij eius Aristomenis felicitatem stabiliat. δέησις est. l ℂ Namsi quis.) εἰ γάρ τις.) Gnome est, qua uulgi iudicium damnat, opes sapientum, sine diuturno labore partas, humanæ illi sapientiæ, non diuinæ benignitati adscribentis. Errant qui diuitias humana industria oriri putant. Deus est qui diuitias impertit, & ad paupertatem redigit: ita gentilitia sua religione sentit poëta. quod scriptura etiam docet: Deus est qui pauperem facit, & qui ditat. m ℂ Opulentus sit.) πέπαται, pro κέκτηται. Homer. πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ. à πάομαι adipiscor, κτάομαι possideo. n ℂ Insipientiũ.) πεδαφρόνων, pro σφόδρα ἀφρόνων. o ℂ At hæc in humanis uiribus.) Correctio est sententiæ uulgi. Insipientes sunt & errant, qui bona & felicitatem humanis uiribus parari posse arbitrantur: siquidem à Deo hæc proueniunt. p ℂ Deijcit.) καταβαίνει, pro καταβαίνειν ποιεῖ. Cuilibet & bona & mala Deus pro mensura certa impertit. q ℂ Megaris tibi munus præsto.) Megara urbs prope Isthmũ, cuius 9. & 13. Olympiorũ ode meminit. Munus habes Megaris, id est, honorem uel Isthmiam es uictoriam adeptus. Per Megara enim Isthmiam uictoriam intelligit. r ℂ Marathone.) Atticæ campus Marathon est, in quo Herculana celebrabantur: quorum niceteriũ, argentea phiala, ut suprà 9. & 13. Olympiorum hymnis auditum. s ℂ Iunonis deniq; patriũ certamẽ.) Alij Iunonia, alij Hecatombæa, (quæ tamen idem sunt: nã Hecatombæa in Iunonis gratiã in Argo quoq; aguntur) in Aegina celebrari aiunt. Aristomenem à tribus insignibus ita uictorijs cõmendat. t ℂ Tribus uictorijs.) νίκαισι τρισσαῖς. Tribus uictorijs, Megarensi, Marathonea, Aeginetica insignis, Pythiam etiam adeptus es, quatuor eo in certamine antagonistis tuis deuictis, uereq; per te domitis. ἔμπετες aduerbialiter uel Dorice pro ἐμπεσὼν. u ℂ Corporibus.) σωμάτεσσι, datiuus poëticus pro σώμασι. Discrimen quod facit Plutarchus in uita Homeri inter σῶμα & δέμας, σῶμα ad uita defunctum, δέμας uero ad uiuentem referens, animaduertendum est. Tametsi enim hoc perpetuò ab Homero sit obseruatũ, neq; hic tamen à Pindaro custoditur, neq; à Platone, dum ait, φίλος ἐστὶ σώματα δύο, ψυχὴ μία, confirmatur: ut aliorum autorũ uel innumeras autoritates omittam. Ergo hæc non est firma discrepantia, quum Plutarchus ait, σῶμα

defuncti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

defuncti est quasi σῆμα, *id est, signum eius qui uixerit.* δέμας *uero à* δέομαι, *id est ligo, uiuentis est, quod sit ueluti* δεσμωτήριον καὶ δέσμα ὅλης τῆς οὐσίας καὶ μίξεως. x ❡ *Mala eis meditans.*) κακὰ φρονέων, τουτέστι μικρὸν φροντίζων.

Quibus neq; [a] iucundus reditus [b] per Pythium ordeum, neq; dulcis risus apud matrem gratiam conciuit, in uia autem [c] imbelles hostem suum formidant, atq; fugiunt calamitate lacerati.

ANTISTROPHE, COLON IX.

» [d] Qui bonum quoddam recens nactus est, ex
» magna spe sublatis uiribus ad delicias & felicita-
» tem uolat, potiorem diuitiarum curam gerens.
» Modico uero tempore mortaliũ oblectatio cre-
» scit, sic & rursum humi decidit præpostero con-
» silio conquassata.

EPODOS, COLON XI.

» [e] Diurni sunt homines, quid uero quisquam?
» quid uero nullus? [f] umbræ somniũ. [g] At quando
» à Ioue datus splendor accesserit, lucidũ adest lu-
» men mortalibus ac mansuetũ æuum. [h] Chara mater Aegina, ciuitatem hanc nomine tibi parem, custodi [i] libera cũ ueste, unà cum Ioue regeq; Aeaco, & optimo Telamone, cumq; Achille.

a ❡ *Iucundus reditus.*) ἔπαλπνος, *ualde suauis, ab* ἐπὶ *&* ἄλπνος. *cuius superlatiuum* ἄλπνιστος, *suauißimus,* Pindarus *habet* 15. *Isthmiorum ode.* *b* ❡ Per Pythium *ordeum.*) Per Pythium *ordeum uel triticum, coronam ordeaceam uel triticeam fortasse accipit, qua ultra destinatum uiceterion sint ornati: non quod ipsi ceu uictores sint decorati, sed quod ex eo loco in quo brabeum erat propositum, inglorij redierint.* *c* ❡ *Imbelles.*) ἀπτώοροι, *pro* ἀπτήοροι. *d* ❡ *Qui bonum quoddam.*) *Gnome est pathetica, qua condocefacit* Aristomenem, *ut, etiamsi multis triumphis ingentiq; potentia fulgeat, propterea non se nimium efferat, humanæ sortis uidelicet nun*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

quam immemor, quæ nullo unquam tempore stabilis est, sed celerrime in miras aliquem, quantumuis sibi beatum uisum, & calamitates & ærumnas præcipitet. e ℭ Diurni sunt.) ἐπάμεροι. Doricum est, pro ἐφήμεροι. Homines, inquit, unius diei uitam ducunt, in diem unum tantummodo durant. Et animal & herba est, cui nomen Ephemero est, quod quo die nascatur, intereat.

f ℭ Vmbræ somnium.) Magna humanæ uitæ, adeoq; hominis ταπείνωσις. Quid enim miserius, infelicius, breuißimæ uitæ homine? Parum erat si dixisset, homo est umbra: iam longe minus & uanius est quod ait, umbræ somnium. g ℭ At quando à Ioue.) Pia sententia, homines diuina gratia, sum perno numine, longæuos & beatos esse. Obseruandum hic, quod uitio uertant quidam Pindaro, quod encomio querimoniam admisceat. Verum qui hoc ei uitio dant, non uident affectum hunc, per amplificationem sæpenumero recte posse locum habere in encomiastico genere: nihil enim interim uirtuti, rei & laudi, per talem luctã decedit. h ℭ Chara mater Aegina.) Peroratio est, qua Aeginam Nymphã, insulæ Aeginæ parentem, uel deam cognominem precatur, ut urbem illam Aristomenis patriã sua libertate tueatur, unà cum heroibus ex ea insula ortis, inq; deorum numerum adscitis. i ℭ Libera ueste.) ἐλευθέρῳ στόλῳ, hoc est, libero habitu. Id est, tuere Aeginam ea ratione, ut sua ei libertas persistat. Metaphora.

TELESICRATI CYRENAEO ARMATO CVRSORI, ODE IX.

STROPHE I. COLON XV.

[a]Ythiorum uictorem Telesicratem, [b]æreo scuto insignem, unà cum amabilibus Gratijs equidem [c]commendare uolo. Felicẽ sanè uirum [d]equestris ornamentum Cyrenes: [e]quam stridente uento [f]è Pelij finibus quondam comosus Apollo rapuit, aureoq; in curru uenatricem uirginem tulit: ubi ipsam diuitis & fertilis admodum terræ dominã fecit, ut illic [g]tertiam orbis partem inhabitaret.

ENARRATIO.

Argumẽtũ. Telesicratem Cyrenæum, qui uicit Pythiadẽ 28. & postea 30. laudat, à Pythia

Pythia uictoria, ab Aeginetico & Megarensi ludis, à fructu uel consequentibus uictoriam, prisca maiorum historia. ὁπλιτοδρόμον, armatum cursorem sonat. Scutis æreis geminum stadiū currebat ὁπλίτης uel ὁπλιτοδρόμος, ut Iulius Pollux lib. 3. cap. 30. testatur. a ℭ Pythiorum uictorem.) Simpliciter proponit, se Telesicratem laudaturū. b ℭ Aereo scuto.) χαλκάσπιδα Telesicratem uocat, quod æreis scutis uicerit stadium, ut consuetudo tenebat armatorum cursorum. χαλκάσπιδα. c ℭ Commendare.) γεγωνεῖν est φωνᾶν, pro ὑμνεῖν, laudare. d ℭ Equestris Cyrenes.) διωξίππου κυράνας, Cyrenes Libyæ urbis, qua de in quarta Pythiorū, equos sectantis, id est, splendidæ: alere enim equos, uel equitatum fouere, sumptum requirit. διωξίππου, à διώκω καὶ ἵππος. e ℭ Quam comosus.) τὰν χαιτάεις, quam iubatus Apollo &c. Excurrit ad patriæ Cyrenes originem, ortam uidelicet à Cyrene Hypsei filia, quam Apollo raptam in Libyam transtulit, ibiq; ei cognominē urbem extruxit. f ℭ E Pelij finibus.) Ab Eœa Hesiodi historiam accepit, ut inquit Interpres, cuius initium est,

ἠοίη φθίη χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα,
πηνειοῦ πὰρ ὕδωρ καλὴ ναίεσκε κυρήνη.

g ℭ Tertiam orbis radicem.) Laudis exaggeratio est, quum Cyrenen tertiam orbis terræ radicem, id est, partem dicit: utpote quum terrarum ambitus in Europam, Asiam & Africam diuidatur. Africam partem per sese à cæteris diductam esse, potentiæ & magnificentiæ symbolum præbet: quasi Cyrenē totius Libyæ dominam, & reginam ab Apolline constitutam uelit.

ANTISTROPHE, COLON XV.

Suscepit aūt [a]argenteos pedes habēs [b]dolosum hospitem [c]in diuinos currus, manu leuiter attingens, quæ & illis in iucundis cubilibus amabilē pudorem iniecit, ut cōmunes cum deo Hypseiq; præpotentis filia Cyrene nuptias iungeret. Hypsei inquam, [d]qui bellicosorum Lapitharum rex tum erat, [e]ex Oceano secundus genus ducens heros, quem olim in inclytis [f]Pindi montis uallibus [g]Nais Creusa Peneo mixta peperit

EPODOS, COLON XIIII.

Telluris filia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

a ℂ Argenteos pedes habens.) Vt Venus Apollinem & Cyrenen matrimonio copularit, enumerare pergit. Venerem ἀργυρόπεζαν, argenteos pedes habere dicit, hoc est, formosam, κατὰ συνεκδοχήν. b ℂ Dolosum hospitẽ.) Pindarus hic habet δάλιον ξένον, Scholia uero δόλιον. uerum utrumcunq; legatur, sententiæ quadrat. Si δόλιον, recte dolosus appellatur, qui rapuerit Cyrenen Nympham, & dolo cum ea egerit. quanquam ob raptũ rectius βίαιος diceretur. Sin δάλιον scribas, tum est pro δήλιον à δῆλος. Delius enim ab insula Delo, & apud Græcos & Latinos dicitur.

c ℂ In diuinos currus.) θεοδμάτων ὀχέων, pro θεοδμήτων, Dorice. Sic ὀρατὰν pro ἐρατὴν, δάλιον pro δήλιον, ἁρμόζοισα, pro ἁρμόζουσα. ξυνὸν, id est κοινόν. d ℂ Qui bellicosorum Lapitharum.) ὃς λαπιθᾶν. Dilatat à genere patris & maioribus Cyrenes. Lapithæ Thessaliæ populi, quorum tunc rex Hipseus fuit. e ℂ Ex Oceano.) Ex Oceano est fluuius Peneus, cuius filius est Hypseus. f ℂ Pindi montis.) Pindus mons Perrhebiæ: Perrhebia uero Thessaliæ tetrapolis. g ℂ Nais Creüsa.) ναῒς κρέουσα. Nymphæ fluuiorum Naiades appellantur, à νάω fluo.

[a]Is uero formosam educauit Cyrenen gnatã, quæ neq; telarum retrogradas amauit uias, neq; cœnarum, quîs domesticæ sociæ admoueantur, oblectationes: sed æreis telis hastaq; pugnans feras [b]confecit bestias, [c]multam ita securitatem & pacem paternis bubus præbens, [d]concumbentem, dulcem, modicum, ad auroram irrepentem somnum palpebris adimens.

a ℂ Is uero.) Studia, mores, & uitæ Cyrenes genus hic recenset. Venationem illi in delicijs fuisse, non retrogradas telarum uias. Quid si alludat ad telam Penelopes? Non texendi arte oblectata est, nec procos, instar Penelopes, telæ, quam interdiu contexuerat, nocturno retextu, remorata est. Vel, quod recte texentes, ut Scholia uolunt, progrediantur, ac mox ad eundem locum reuertantur: traijcitur enim radius, & altera parte extrahitur, ac rursus ab eodem principio transuolat perpetua reciprocatione, & continuo recursu, usquedum tela perficiatur. Deinde, non amat amicarum & coætanearum suarum ludos, symposia, sed uenationi sedulò incumbit. b ℂ Confecit.) κεραΐζων, pro ἐκεράϊζε, est ueluti cornu petere, ferire. pro αἴνηρε, hoc est occîdit, confecit, usurpauit. c ℂ Multam securitatem &c.) Ex hoc loco rursum appa-

ret

ret, quasi ad Penelopes telam respiciat. Quia hæc procos abhorret, ideo nec proci, inquit, armenta, oues, boues, capellas, sues patris deuorant, exedunt, mactant, ut fit in aula Vlyßis per Penelopes μνηστῆρας. d ℂ Concumbentem.) σύγκοιτον. ἀσώδετον *est. Adeò, inquit, uenationis studio detenta fuit, ut totam noctem insomnem duceret, anteq́; solis ortum feras insectaretur.*

STROPHE II. COLON XV.

Deprehendit ipsam cum diro leone [a] latã pharetram gerens, luctantem solam sine hastis, eminus operans Apollo: ac protinus ex ædibus suis Chironen conueniens, [b] pulchro antro, inquit, Philyræ fili relicto primum, animũ mulieris, magnamq́ue uirtutem demirare. Qualem [c] uictoriam intrepido suo capiti parit, cor laboribus maius gerens, neq́ue quicquam pauore mens eius turbatur? Quænam illam peperit mortalium? qua de stirpe producta, *Admiratur magnanimitatẽ puellæ*

a ℂ *Latam pharetrã gerens.)* εὐρυφαρέτρας *&* ἑκάεργος, *Apollinis epitheta: prius, quod latam habeat pharetram: posterius, quod longe operetur: utrunque natiuam Solis uim & potentiam continet. Lata pharetra insignis est primum, qua ceu uenator per iuga Cynthi feras trãsfigat: deinde, quod iacula mortalibus infigat morborũ, quos Plutarchus Solares uocat: postremo, quod* μεταφορικῶς *tela, id est, radios suos iaciat in omnem terræ ambitum.* ἑκάεργος, *quod à longe operetur (procul enim spargit radios) & in terra & sub terra & in mari operationem & efficaciam suam sol obtineat.*

b ℂ *Pulchro antro.)* σεμνὸν ἄντρον, *honestum antrum, honeste apparatum, quod honestus ille Centaurus Chiron immoratur: de quo in tertia Pythiorum suprà.* c ℂ *Victoriam.)* νεῖκος ἀντὶ τῆς νίκης.

ANTISTROPHE, COLON XV.

Montium opaca lustra inhabitat, [a] immenso autem robore dimicat? Religio'ne est, inclytã ei manum adferre, quinetiam è lectis [b] mellitam herbã decerpere? [c] Tum illi magnanimus Centaurus *Pudicis uerbis uenereũ opus uelat.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

nobili supercilio dulciter subridens, cōsilium suū statim exposuit. Claues, inquit, sapientis persuasionis sacris de amoribus Phœbe, apud deos similiter atq; apud homines occultæ sunt. Nemo
» enim adeò impudens, ut non uereatur in dulcem
» se torum palàm conijcere.

EPODOS, COLON XIIII.

Etenim te,[d] quem nemo fallere potest, blandula [e] ratio adeoq; mansuetudo tua [f] perpulit hunc [g] edisserere sermonem. Vnde puella genus suum ducat, ex me inquiris ô rex: [h] qui peculiarem omnium rerum summam & finem nosti, uniuersasq; uias, quotq; uerna folia terra producat, & quanta cum mari tum fluminibus arena sit, fluctibusq; & uentorū impetu uolutetur: qui futura, & unde quid futurum, probe contemplaris. Quod si & me sapienti tibi [i] æquari oporteat,

STROPHE III. COLON XV.

Dicam.

a ℂ *Immenso robore.*) γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου. *Gustandi uerbo pro dimicare uel bellare usus est, ut* Homerus:

γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσι. Hoc est, *æreis inter nos hastis depugnabimus. A robore & fortitudine* Nympham *Apollo laudat.*

b ℂ *Decerpere mellisuauē herbam.*) κεῖρεν, *Doricum est* ἀπαρέμφατον, *pro* κείρειν. *Metaphora est, à flosculos carpentibus, uel à medicis radentibus herbas, sumpta.* c ℂ *Tum illi.*) κρυπταὶ κλαΐδες. *Per admirationem respondet* Chyron: *Et apud deos & homines occultæ solent esse de amoribus disputationes, uel cogitationes. Nemo puellæ palàm alicui uirgineam soluere zonam assolet. Nemo* Veneris *sacra aperte celebrare solet. Nemo non clandestine res uenereas peragere consueuit.* Quasi dicere uelit: *Non est quod ea de re me interroges, tu ipse poteris clàm compos uoti fieri.* Cynici *tamen, ueluti cōmuni sensu orbati, huic* Pindaricæ *gnomæ cōtrauenient, ut apud* Laërtium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tium claret. d ¶ *Quē nemo fallere.*) τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν. *παρενθετικῶς est adiectum. Tu quem nemo, inquit, fallere potest, quemq; nihil latet, à me scire laboras, qui sint uiraginis istius parentes, quum tu omnia intuearis, omnia audias, omnia scias, futura etiam, ut uates, præscias.*

e ¶ *Mansueta ratio.*) μείλιχος ὀργά, *mansueta ratio, tua humanitas, uel clementia, mansuetū pectus.* f ¶ *Perpulit.*) ἔτραπε *pro* ἀνέπεισε, *persuasit.* g ¶ *Edisserere.*) παρφάμεν *pro* παραφάμεναι. ἄνα *uocandi casus ab* ἄναξ. h ¶ *Qui peculiarē.*) *Apollinis Solis'ue natiuā scientiam & numen exponit, Homericū illud paraphrastice reddens:*

ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις.

i ¶ *Aequari.*) παραντιφερίξαι, *pro* παρισῶσαι. *Quod si tibi sim sapienti adæquandus, dicam quod sentio.*

Huic maritus adsis hac in spelūca: duces enim illam trans Pontum ad eximium [a] Iouis hortum, illic [b] principem [c] ei ciuitatem [d] statues, [e] insularem populū congregās ad campestrē collem. [f] Nunc uero pratis ampla, ueneranda tibi Libya, celebrē Nympham aureis tectis cupide recipiet, ut terræ partem illi, qua frui ilico posit legitime, dono det, neq; plantarum omnis generis fructus producentium expertem, neq; ferarum nesciam.

Responsum Chironis ad Apollinē, et uaticinium.

ANTISTROPHE, COLON XV.

[g] Vbi proferet in lucem, quem inclytus Mercurius à chara matre rapiens, regio throno conspicuis Horis, ac Terræ dabit: quæ positi super genua sua infantis labijs nectar & ambrosiam instillabunt, immortalemq; ueluti [h] Iouem, aut castum Apollinem ponent, uiris bene fauentibus gaudium, opilionem, [i] ruri pascuisq; deditū, quoi & Aristæo nomenclaturā indent. [k] Sic fatus in causa erat, quod Apollo dulcem nuptiarum temperaret & perficeret finem, summā, cōsummationē.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

a ℭ *Iouis hortum.) Libyam Iouis hortum appellat, propterea quod Iupiter Ammon in Libya colatur, ut in quarta Pythiorum ode cõmonstratum.*

b ℭ *Opilionem)* ἄγχιστον ὀπάονα μήλων, *proximũ ouium sectatorem. Priusquam enim Aristæus nasceretur, oues custodem non habebant.*

c ℭ *Ei)* νίν *dandi hic casus est, aliàs & accusandi frequentius, sicut* μίν. *Dorici sunt casus.* *d* ℭ *Statues.) Statues ei ciuitatem scilicet Cyrenen olim.* *e* ℭ *Insularem populum.)* νασιῶταν λαὸν ἀγείρας. *Populum & coloniam è Thera iuxta Cretam insula, per Battum Cyrenen deductam intelligit: de quo in 4. Pythiorum.* *f* ℭ *Nunc uero.)* νῦν δὲ. *In præsentia uero Libya eam excipiet, &c.* *g* ℭ *Vbi proferet.) Vaticinium de nasciturο ex Apolline & Cyrene Aristæo.* *h* ℭ *Iouẽ.)* ζῆνα, *subaudiendum* ὡς. *i* ℭ *Ruri pascuisq́.)* ἀγρέα καὶ νόμιον. *Iouem & Apollinem etiam* ἀγρέας *appellari Scholia testantur: uel quod Aristæus uenationem & pecorum & iumentorum alimoniam primus repererit: præterea quod mellis etiam inuentor est Aristæus. Iam decimam esse immortalitatis partem mel quidam putauerunt. Mellis originem Virgilius in 4. etiam georgicôn Aristæo tribuit. Quare siue Ioui & Apollini, siue Aristæo accõmodari potest quod ait,* ἀγρέα καὶ νόμιον. *Sed quur Mercurius prolem traditurus est Horis & Terræ educandum? Horæ Deæ sunt apud Homerum, temporum dispensatrices. Terra uero est proauia Aristæi. Nam Terræ filia est Creúsa, quæ Hypseum peperit, ex quo Cyrene, cuius & Apollinis Aristæus.*

k ℭ *Sic fatus.) Apollo, inquit, uaticinio Chironis fidem adhibens, nuptias cum Cyrene sua peregit.*

EPODOS, COLON XIIII.

[a]Velox urgẽtibus iam dĳs operatio, breuesq́ uię, [b]illa illa dies rem [c]transegit. Thalamo uero Libyæ aurato congressi sunt, ubi pulcherrimã certaminibusq́ clarã urbem administrat. [d]Et nunc in diuina Pythone [e]Carni filius potitus rerum, cum florida fortuna cõmiscuit Cyrenen, eamq́ [f]perspicuam reddidit. [g]Quæ & ipsum benigna rursum recipiet desiderabilem [h]patriæ, uenustis matronis decoræ, splendorem adferentẽ secum.

a ℭ *Velox operatio.) Hoc est, citra moram in Libyam Apollo eam traduxit.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

duxit. b ¶ Illa illa dies.) *Ingeminatio diuini numinis, ardorem & impetum præsentat.* c ¶ Perfecit.) διαίπαξεν pro διετέλεσεν, perfecit. d ¶ Et nunc.) *Finita digreßione de Cyrenes ortu, à Nympha Cyrene Hypsei filia &c. redit ad institutum, uictoremq; Telesicratem Cyrenæum à uictoria Pythia prædicat. Existimat autem poëta, claram & insignem patriam, multum facere ad uirtutis & uictoris encomium.* e ¶ Carniades.) καρνειάδης, *Telesicrates Carni filius.* f ¶ Perspicuam reddidit.) ἀνέφηνε κυράναν, *illustrem reddidit patriam Cyrenen. Promulgabantur enim & uictorũ nomina, & suum cuiusq; natale solum in publicis Græciæ huiusmodi spectaculis.* g ¶ Quæ.) ἅ, *quæ Nympha uel patria Cyrene. Honorifice, inquit, à patria excipietur, postquam & is patriæ ob uirtutem suam & fortitudinem, decori & gloriæ fuerit.* h ¶ Patriæ uenustis.) *Cyrenen à matronarum pulchritudine laudat.*

STROPHE IIII. COLON XV.

» [a]Magnæ uirtutes multo sæpe sermone, quo
» prædicentur indigent. Magnorum uero breuis
» exornatio sapientem requirit auscultatorem, qui
» intelligat. Insuper occasio totius rei consumma-
» tionem continet. [b]Nouerunt Iolaum olim temporis rationem in precio habentem, septem portis insignes Thebæ: quem simulac Eurysthei caput ensis acie [c]amputasset, condiderunt sub terram, equestris Amphitruonis prope monumentum, ubi & Spartarum ei hospes situs erat, qui ad Cadmæorum platæas albis equis uberes transmigrauerat, [d]paternus auus.

a ¶ Magnæ uirtutes.) *Breuitatẽ suam gnome excusat, occasionis, adeoq; temporis rationẽ habendã esse, quæ iamnunc non permittat ingens dicendi spatiũ. Breuitas enim Lyricis poëtis propria est. Sic se tamen breuẽ esse contendit, ut paucis multa cõprehendat, quæ non nisi eruditis, quos solos sapientes uocat, pateãt. Insigni uero loco, de occasione, hæc amplificat. Tempori nos semp accommodare debere, quandoquidem omnium rerum summam & perfectionem cõtineat. Omnia enim tempestiua grata. Digna est Isocratis sententia, quæ huc accenseatur. Intempestiuum, inquit, semper triste, & ne ipsis quidem Gratijs,*

n

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

citra gratiam, feceris gratum. Quo dicto, per gratiam nō inepte metaphoricōs uel per cōparationem, occasionem accipiemus. Vt enim sine gratia, hoc est, iucunditate & alacritate non est gratum beneficium, nec debita seruitus citra seruientis hilaritatem cordi est: sic quicquid intempestiuum est, iniucundum, imò turpe. b ☾ Nouerunt Iolaum.) *De occasione gnomē exemplis dilatat. Quum Iolaus Herculis socius, resciret Herculis sui liberos, qui ad Athenienses confugerant, ab Eurystheo reposci, ac nisi redderent, bellum minitari: orauit Iouem, ut sibi daretur paulummodo reuiuiscere: defunctus enim uita erat. Quo impetrato, Eurystheum occidit, ac statim denuò mortuus est. Sunt qui ad ueritatem hanc historiā ita redigant: Iolaum senio iamtum confectum fuisse, ideoq; optasse sibi iuueniles uires, ac feruidum adhuc robur: quod etsi nō adesset, nihilominus uirum præstans, Eurysthea interfecit, ac statim obijt. Is Iolaus ergo opportune certe opportunitatis seu occasionis rationem habuit: erat enim opportunissimum, tam impium diuinæ prolis hostem opprimere.* c ☾ Amputasset.) ἔπραθεν κεφαλὰν, *caput depopulatus est.* ἔπραθεν ἀπὸ τοῦ πέρθω, *pro* ἀπέτεμεν, *abscidit, amputauit.* d ☾ Paternus auus.) *Auus paternus Iolai est Amphitruo. Ergo nō sola familiaritate Herculi iunctus fuit, uerumetiam sanguine. Adijcit hic Hypomnematistes, Iolaum in orbita ad monumentū Amphitruonis tumulatum fuisse, ut semper calcaretur & uicinus esset auo suo. Vt uero Eurystheus ab Atheniensibus repetiuerit Heraclidas, est apud Isocratem in Panegyrico, & alijs paßim in orationibus.*

ANTISTROPHE, COLON XV.

Amphitruoni uero, Ioui antea mixta, [a]unico partu in prælijs uincens fratrū geminorū robur peperit Alcmena. [b]Mutus certe hic fuerit, qui Herculi [c]os nō adiecerit, neq; Dircearū aquarū, quæ & illum & Iphiclem educarūt, non semper meminerit. [d]Quos & ego absoluto encomio euecham, quando pro uoto meo ab illis beneficiū acceperim, [e]ne me destituat purum celebrium Gratiarum lumen. [f]Æginæ uero atque Nisi in tumulo, ter urbem hanc uictoria celebre aio reddidisse Telesicratem,

EPODOS, COLON XIIII.

[g]Taciturnam inertiam rebus præclare gestis qui [h]effugit.

a ℂ Vno partu.) Herculem ex Ioue, Iphiclem ex Amphitruone sustulit. Amplificat ita ab Alcmenæ liberis. b Mutus certe.) κῶφος, mutus & rudis & indoctus fuerit, qui Herculem nõ laudauerit. Ad laudes ita Herculis excurrit. Dirceæ aquæ, periphrasis Thebarũ: Dirce enim fons Thebarum. c ℂ Os adijcere.) στόμα περιβάλλειν est laudare, est ἐγκωμιάζειν. d ℂ Quos & ego.) Enallage personæ est: siquidem poëta hæc in persona uictoris Telesicratis dicit. Quia, inquit, Herculis & Iphiclis ope, Herculanorũ uictoriam sum indeptus, igitur illos à me celebrari haud indignũ est. e ℂ Ne mihi gratiarum.) μή με λίποι. Hoc est, ne illorum propitium mihi numen amittam, & ne non placentia uictori poëmatia pangam. Splendor enim Gratiarũ est placere, amabilem & iucundum esse. Si quem Gratiarum lumen destituit, ille omnium odio & contemptui expositus est.

f ℂ Aeginæ uero & Nisi.) Telesicratem iam ab Aeginetica & Megarensi uictoria laudat. In colle Nisi, periphrasis est Megarorum, ubi Nisus insignis luctator, tumulo conditus fuit: ita auguror, quum non indicent Scholia, quis fuerit ille Nisus, sed sola Megara intelligi exprimant. Megarensi uictoria ter potitus Cyrenen illustrauit. g ℂ Taciturnam inertiam.) Victoriæ est à contrario circuitio. Victor taciturnã inertiam fugit, quando non erubescit reuersus in patriam, in publicũ prodire, nec domi turpiter abditur, ut ille solet, qui superatus est. Qui enim uicti sunt oderunt, ut noctua, lucem: publicum fugiunt, prodire uerentur. h ℂ φυγών.) ἀντίπτωσις est, nominatiuus pro accusatiuo ponitur, perinde ac apud Aristophanem in Nebulis προέχων est pro προέχοντας, quum δίκαιος λόγος ita dicit:

ὥστ᾽ ἐμὲ ἀπάγχεσθ᾽, ὅταν ὀρχεῖσθαι παναθηναίοις δέον αὐτοὺς
τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς τριτογενείας.

Nisi quis malit hæc adhuc omnia in persona Telesicratis dici, tum φυγών recte nominatiuus manet, ac dependet à uerbo φημί. Dico me Telesicratem, qui effugi silentem miseriam, hanc urbem uictorijs meis illustrasse.

[a]Quare si quis ciuiũ uictori amicus, aut si quis etiam inimicus, quod feliciter in publici boni cõmodum gestum est, ne cælet, neq; sermone suo marinũ senem lædat. Nam & is uel ab inimico,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

benefacientem, toto cum animo ac iure laudandum esse pronunciauit. [b]Sæpenumero te speciosis Panathenæorũ festis, uictorem uidi. Itaq; [c]nullæ non puellarum tacitæ charissimum te sibi uel maritum esse, uel filium Telesicrates exoptant.

STROPHE V. COLON XV.

[d]Cum in Olympijs, [e]concauæq; terræ certaminibus, tum planè patrijs omnibus ludis. [f]At aliquis ex me iam sitim odarum restinguente exigit, ut ex integro me adeò maiorum tuorum gloriam excitare oporteat, qui pro Libyca uxore Irassam [g]Antæi oppidũ sese contulere, formosæ admirandæq; filiæ proci: quam nõ parum multi ex optimatibus & cognatis eius, pleriq; etiam hospitum petebant, diuina enim species

ANTISTROPHE, COLON XV.

Erat.

a ℭ *Quare si quis.)* *Et amicos & inimicos Telesicratem laudare debere, poëta affirmat, iuxta Nerei marini senis generale præceptum, quod est, Laudandum esse eum, qui uirtute clarus extiterit, nedum ab amicis, sed ab aduersarijs etiam.* *Sæpenumero te speciosis.)* *Argumentum laudis à uictoria Panathenæorum. Hoc nomen erat festiuitati Mineruæ & Atheniensibus sacræ, ubi in conuentu totius Atticæ publici ludi agebantur & certamina.*

c ℭ *Nullæ non puellarum.)* *Puellæ & uirgines te sibi maritum esse exoptant. Hæc Telesicratem adhuc extra matrimonij copulam spiritum duxisse testantur: unde suprà patriam in gratiam eius* καλλιγύναικα *nominauit. Estq; à fructu uictoriæ laus.* *d* ℭ *Cum in Olympijs.)* *Olympijs, nõ illis quæ Pisæ aguntur, sed Athenis.* *e* ℭ *Concauæ terræ.)* βαθυκόλπου γῆς, *multos & profundos sinus habentis terræ. Agebatur autem & Athenis ludus Terræ, ut in Scholijs Didymus refert. Vt enim omnium Græciæ urbium clarissimæ fuerunt Athenæ, sic omnis etiam ferè generis ludos & spectacula, cum ciuibus suis, tum exteris exhibuerunt.* *f* ℭ *At aliquis.)* *Iam sitim*

odarum

odarum reſtincturus eram, ſed quiſpiā me impediuit, quo minus hoc facerem: Metaphora eſt, ſitim odarū reſtinguere, pro finire. Prupergaſian hanc facit de induſtria, propter nouam maiorū, quam ſubtexit hiſtoriā. g ⁋ *Antæi oppidum.)* *Antæus Iraſſæorū rex, filiam forma decorā, Danaū Argiuum ſecutus, nemini niſi qui curſu reliquos anteuerteret, traditurū ſe decreuit. Alexidamus ergo, unde ſtirpi Teleſicratis origo eſt, currendo puellā cæteris præripuit.*

[a]Auro coronatæ pubertatis florentem fructū decerpere illi uolebāt. [b]Cæterū filiæ celebriores pater nuptias plantans, audiuit Danaū, ut is olim quadragintaocto natabus ſuis uel ante meridiem celerrime maritos offenderit. Siquidem frequentem chorum in circum certaminis conſtituit, unà cum muneribus, quam quiſq; heroum curſu primas tenentium uelit, liberam optionem præcipiens, quicunq; etiam illi generi obueniſſent.

EPODOS, COLON XIIII.

[c]Itidem Libycus ille Antæus filiæ ſuæ ſponſum adglutinās maritū dabat: ornās enim ipſam ad lineam locauit, ut eſſet ſummus certaminis & uictoriæ finis. Hancq; palàm abducendam præcepit ab eo, qui ueſtibus primus attigiſſet. Hic [e]Alexidamus, ubi celeri ſuperior curſu foret, inclytæ uirginis manū, manu ſua prehendens, per mediā [f]equeſtrium Afrorum turmam duxit, multa tum in ipſum folia & coronas proijciebant, qui & antehac alibi non paucas [g]uictoriæ alas acceperat.

a ⁋ *Auro coronatæ.)* χρυσοστεφάνου. *Metaphora eſt, pro formoſiſſimæ pubertatis. Volebant proci pro ſua quiſq; eam coniuge habere.*

b ⁋ *Cæterum filiæ celebriores.)* *Antæus Libycus Danaum Argiuorum regem imitatus eſt, qui octo & quadraginta filias nō diſſimilem ad modū elocauit. Quæſtio hic incidit, quur quadragintaocto filias nominarit, quum quin-*

quaginta fuerint, pinde ac Euripides etiã testatur in Tragœdia cuius initiũ est: δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ. Scholiastes tali ratione diluit: Duas ideo omisit, Amymonen uidelicet, quæ iam antea quidem à Neptuno deuirginata erat, & Hypermnestram à Lynceo amatam.

c ℂ Itidem Antæus.) ὧτω ἐδίδυ. Applicatio paradigmatis.

d ℂ Ad lineam.) ποτὶ γραμμᾷ. Linea ducebatur, quæ & principiũ & finem siue currentibus siue certantibus indicaret: unde parœmia, Lineam ne moueas: A linea incipere. Irassa ciuitas Libyæ, quam Antæus inhabitauit, non ille, qui cum Hercules luctatus est, quemq; interemit: sed alius, qui Euphemi tempore floruit, cuius maiores Cyrenen migrarunt. Nomen filiæ, ut Pisander Camerensis autor, Alceis erat, uel, ut alij, Barce. e ℂ Alexidamus.) ἀλεξίδαμος, arcens domitorẽ, siue populum abigens & propulsans ualet.

Irassa.

f ℂ Equestrium νομάδων.) ἱππευτῶν νομάδων. Afros Nomadas, hoc est pastores substantiue appellat: siue proprie Numidas, qui Africæ populi Græcis νομάδες, παρὰ τὸ νέμειν & νομὴ dicuntur. Et nisi Pindarus νομάδων scriberet per o in priori, à νωμάω uerto, aliquis etiam deducere posset, quod papiliones & mapalia sua paßim circumuehant, ut Plinius tradit lib. quinto, capite tertio. g ℂ Victoriæ alas.) πτερὰ νίκης. Periphrasis uictoriæ est: sicut in 14. Olympiorũ πτεροῖσι ἀέθλων. Vt exordium, sic peroratio huic odæ deest.

HIPPOCLEAE THESSALO DIAVLI CVRSORI, ODE X.

STROPHE I. COLON X.

[a]Eata Lacedæmõ, felix Thessalia, utrique, ex imo patre bello præstantissimi Herculis genus regnat. [b]Quid citra opportunitatẽ glorior? Atqui Pytho, Pelinnæum, [c]Aleuæq; pueri celebrare me Hippocléam inhortantur, cui inclytã adducere laudem gestiunt.

ENARRATIO.

Argumentum. In gratiam Hippocleæ è Thessalia oriundi hunc hymnũ cõpegit, Thorace Hippocleæ amico monitore, ut in fine huius encomij dicit. Vicit Pythiadem

uigesimam

uigesimamsecundā, Olympiadem item 72. & 73. Proinde laudat uictorē Pindarus cum à Pythio tum Olympio, quibus rerum potitus est, certaminibus: à uictorijs patris Phriciæ, à præmio uictoriæ, ab amicis Thorace & reliquis.

a ¶ Beata Lacedæmon.) A comparatione orditur. Quemadmodū Lacedæmonij & ad unum omnes Thessali, propter Herculem, à cuius liberis sunt illustrati, fœlices sunt: sic Pelinnæum Thessaliæ ciuitas, à suo alumno & uictore Hippoclea, in cœlum extollitur, beatum & fortunatū cernitur. Sunt enim boni & principes & ciues, patriæ suæ summo decori & ornamento. Perinde ac si dicat: Aliæ urbes alijs heroibus clarent, Pelinnæum uero Hippoclea præfulget. Nec errabit qui sic intelliget: Alij Lacedæmonem, alij Thessaliam propter Heraclidas prædicant, ego uero Pelinnæū, Pythij Apollinis instinctu, efferre præconijs promptus sum. Quem in modum Horatius 1. Carminum ad Numatiū Plancum orsus est: Pelinnæum Hippocleæ patria.

Laudabunt alij claram Rhodon aut Mitylenen,
Aut Ephesum, bimaris'ue Corinthi
Mœnia, uel Baccho Thebas, uel Apolline Delphos
Insignes, aut Thessala tempe. Ac postea subijciendo,
Me nec tam patiens Lacedæmon,
Nec tam Larissæ percussit campus opimæ,
Quàm domus Albuneæ resonantis.

b ¶ Quid glorior.) τί κομπέω. Priusquā alteram cōpositionis partem absoluat, perpendit secum, Hippocleam non apte satis fortasse Herculis proli accōmodari posse: ideo corrigens sese, quid, inquit, non in tempore, hoc est, incōmode & intempestiue & præter decorum glorior, Hippocleam Heraclidis adsimilando? ac statim suam cunctationem, aduersariorumq; obiecta diluens, se id non suo arbitratu, sed Pythij Apollinis iussu facere. c ¶ Aleuæ pueri.) Aleuadæ uel uniuersim Thessali sunt, à rege quodam Aleua, ut Corinthij Sisyphidæ à Sisypho: uel ab Aleua amico quodam Hipocleæ.

ANTISTROPHE, COLON X.

Siquidem [a] non est ignarus certaminū. In Amphictyonum enim cœtu [b] Parnassius illum secessus [c] Diaulodromorum iuuenum excellentissimū pronunciauit. [d] Humanarum rerum dulcis finis, principiumq; Deo procurante augescit. Hic quidem [e] tuis curis ô Apollo hanc rem pfecit. [f] Quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

uero illi congenitum eſt, ueſtigia parentis inſequutus eſt

a ℭ Non eſt ignarus certaminum.) γεύεται eſt guſtare, experiri, & dimicare, ut in ſuperiori ode demonſtratum. Ratio eſt, quur Pelinnæũ ſit celebrandum ſibi. Expertus eſt certamina, hoc eſt, dimicauit, conflixit.

b ℭ Parnaſius ſeceſſus.) παρνάσιος δὲ αὐτὸν μυχός. Pythonis eſt circuitio. c ℭ Diaulodromorum.) Diaulodromus Diauli, hoc eſt, gemini ſtadij curſorem ſignat. d ℭ Humanarũ rerum.) Inſignis gnome eſt, omnia feliciter progredi humana cœpta docens, ſimulac Deus ſuo numine adſpirarit: Apollini uictoriam Hippocleæ acceptam referendo. e ℭ Tuis curis.) Hoc eſt, tua benignitate. f ℭ Quod uero illi congenitũ.) τὸ δὲ συγγενές. Laus eſt ab ingenua indole, qua patris ueſtigia ingreſſus, uirtuteſq; amplexus eſt: nec degenere animo, ut ferè ſolent optimatum liberi, genus ſuũ & maiores deformauit, iuxta illud Homericũ, παῦροι γάρ τοι παῖδες πατρὸς ἀρείονες &c.

EPODOS, COLON VIII.

[a]Olympionicæ: [b]bis iam bellum excipientibus Martis in armis uictorem, quod eſt ſub alta rupe uirentibus pratis iucunda, [c]Cyrrhæ certamen, pedibus fortem conſtituit Phriciam. [d]Quibus fortuna propitia & in poſterũ adſit precor, ut eximijs diuitijs uterq; floreant.

a ℭ ὀλυμπιονίκα.) Genitiuus eſt Doricus ὀλυμπιονίκα, pro ὀλυμπιονίκου. Cum fine præcedentis Antiſtrophes cohæret: τοῦ πατρὸς enim epitheton eſt. b ℭ Bis iam bellum.) Bis uiciſſe patrem Phriciam indicat, armatum nempe curſorem Pythijs ludis. Prædicat autem patrem Hippocleæ primum ab Olympica, deinde à Pythia uictorijs. c ℭ Cirrhæ certamen.) Periphraſis eſt Pythij certaminis, quod prope Cirrham Parnaßi, à qua Pytho non longe abeſt, agitur. d ℭ Quibus fortuna propitia.) τύχη. Precatur ut in poſterum ſemper Deus florentem partam felicitatem tueatur. Vterq; floreant pater & filius.

STROPHE II. COLON X.

[a]Poſtquam ergo iucunda Græciæ bona, nec parum adſecuti ſunt[†]munerũ, ne inuidis quæſo

[†] uel certaminum.

rerum

rerum permutationibus, quæ ex dĳs promanãt, incidant: Sit illis potius innoxium diuinum nu- » men. [b]Fortunatus præterea & laudandus uir ille » uel sapientibus fuerit, qui manibus quidem ac pe » dibus uirtute obtenta, maxima retulerit præmia, » animi roborisq; sui nomine:

ANTISTROPHE, COLON X.

» Quiq; in uita sua filium adulescentiorẽ habu- » erit, qui Deûm clementia Pythicas adeptus est » coronas: [c]Solidum duntaxat cœlum ipsis inac- » cessum est. [d]Quantis aũt nos mortalis gens splen » doribus conspicui sumus, [e]nauigationẽ tandem » consummat: [f]neq; enim naui terra'ue profectus, » admirandam uiam [g]ad Hyperboreum certamen » inueneris.

a ℂ Postquã ergo.) *Voti & precationis dilatatio est, & reiteratio prioris uoti: rogat enim, ne Deus inuertere uelit felicitatem ex uictoria partam, aliqua adlegata calamitate.* *b* ℂ Fortunatus uir ille.) *Summa felicitate præditum Phriciam, duplici nomine adseuerat. Primum, quod ipse uictoria clarus: deinde, quod & filio* νικηφόρῳ *luceat.* *c* ℂ Solidum.) *Solidum cœlum, hoc est, forte & firmum.* χάλκεον, *æreum cœlum appellat, non quod æreum esse uelit, uerum quod firmum sit instar æris aut ferri: quemadmodum Homerus Odyss. 3.* πολύχαλκον ἐς οὐρανὸν, *Solem orientẽ ascendere ait. Nisi quorundam Physicorum naturæ antistitum sententia, uelit stellas & sydera ex ferro & ære constare, (quanquam autem æs, cuprum & orichalcum sub se contineat species proprias, pro ferro tamen apud poëtas sæpe per* κατάχρησιν *accipitur) qualis fuit, qui Solem ignitum ferrum esse uoluit, ut in Olympijs productum est. Sensus igitur est: Tanta felicitate gaudent, quanta hominibus maior alia obtingere nequit, qui & ipsi uictores sunt, & filios eadem sua uirtutũ uestigia sequi cernũt. Nihil aliud illis desit, quàm quod cœlum scandere nequeant: hoc est, dij esse non possunt: cætera sunt beatißimi. In Olympijs consimiles gnomas habuit: qua nos monet, ut humana felicitate contenti, maiora, ut pote cœlestia, non anquiramus. Hæc gentiũ more dicit.* χριστιανοὶ δὲ μάλι-

στε πονεῖν χρὴ ἵνα μὴ αὐτοῖς ὁ οὐρανὸς ἀμβατός τε γένη καὶ συγκληθ-ρός. καὶ γὰρ ἡμῖν ἄλλο πολὺ ζητητέον ἢ τοῖς ἔθνεσι τοῖς ἀπίστοις.

d ℭ Quantis autem nos mortalis gens.) Id est, ea felicitate, quæ humano generi obtingere potest, is profecto primas tenet, estq; in eadem consummatißimus. e ℭ Nauigationem tandem consummat.) Ad extremā nauigationem peruenit: hoc est, humano splendore Herculis Gades seu columnas accedit. Iam suprà in Olympijs cōsimili prouerbio usus est iterum atq; iterum: nempe, ultra Gades nemini licere progredi: hoc est, qui ad summa peruenerit, eum esse beatißimum. qui diuitijs, potentiæ, uictoriam Olympicam uel Pythiam adiecerit, eum non posse fortunatiorem fieri. Proinde hac parœmia & Phriciam & filium Hippocleam beatißimos constituit. f ℭ Neq; enim naui.) Hoc est, Difficile est seu terra seu mari iter reperire, quod ducat ad Hyperboreorū conuentum. Comparatio talis est: Quemadmodum difficile est Hyperboreos, uel pedibus uel nauigio adire: sic perinde arduum est maiorem consequi felicitatem ea, qua Hippocleas & pater eius Phricias refulgent. g ℭ Hyperboreū.) De Hyperboreis nonnulla ex Pomponio Mela & Plinio ode 3. Olympiorum dicta. Vnicum duntaxat, de illorum felicitate, quod tum omissum, hic ex Plinio congerere haudquaquā ab re fuerit, quando & poëta hic ad mores Hyperboreorum parecbasin faciat. Plinius lib. 4. cap. 12. Pone Riphæos montes, ultraq; Aquilonem, gens felix (si credimus) quos Hyperboreos appellauere, annoso degit æuo, fabulosis celebrata miraculis. Ibi creduntur cardines esse mundi, extremiq; syderum ambitus, semestri luce & una die solis auersi: non ut imperiti dixere, ab æquinoctio uerno in autumnum. Semel in anno solstitio oriuntur ijs soles, brumaq; semel occidunt. Regio aprica, felici temperie, omni afflatu noxio carens. Domus ijs nemora luciq;, & deorum cultus uiritim gregatimq;, discordia ignota, & ægritudo omnis. Mors non nisi satietate uitæ, epulatis delibutisq; senibus luxu, ex quadam rupe in mare salientibus. Hoc genus sepulturæ beatißimum.

De Hyperboreorū felicitate ex Plinio.

EPODOS, COLON VIII.

ᵃQuos penes dux Perseus olim cōuiua, in eorum ædibus præsens, celebres asinorum Hecatombas facientes ᵇreperit. Quorum conuiuijs & laudibus assidue gaudet Apollo, ᶜridetq;, ᵈmagnorum animalium uim, quæ eis infertur, perspiciens.

Mysterium huius sacri tale est: Apollo Elo-

STROPHE

STROPHE III. COLON X.

[e]Neq; Musa ab illorum abhorret moribus: undiq; uero chori uirginum, citharæ uoces, strepitusq; tibiarũ audiuntur & insonant: aurea deniq; lauro coma religata sobrie cõuiuantur: neq; morbi pernicioso senio gẽti illi Hyperboreæ adhærent. Præterea sine laboribus atq; bellorum motibus

ANTISTROPHE, COLON X.

Habitant, fugientes ultricem Nemesin. [f]Ad beatorum huiusmodi hominum cœtum, audaci corde spirans Danaës proles, Minerua præeunte peruenit, occiditq; Gorgonem, & capite draconum terroribus uario redijt, insulanis [g]lapideã mortem adferens, mihiq; admirationem.

quentia & Sapientiæ præses gaudet dũ asini illi cæduntur: id est dũ rudes & imperiti, bonis & ingenuis disciplinis dedũtur, exornanturq;, ut ex asinis & brutis pecoribus, ciuiles & eruditi & boni uiri tandem fiant.

EPODOS, COLON VIII.

[h]Atqui dijs perficientibus nihil uidetur esse impossibile.

a ℂ Quos penes dux Perseus.) *Inconcinna, nec admodum ad rem pertinenti digreßione Pindarum hic uti Scholiastes adfirmat. Enimuero poëta, poetica dilatatione utitur. Alioqui eadem ratione nusquam huic nostro parecbasis erit admittenda. Quid est ergo quod tam sinistre de minime malo uate pronunciat, quum pro lyricis legibus optime sit collocatus hymnus?* *b* ℂ Reperit.) *ἐπιτόσσαις pro ἐπιτόσας, hoc est, καταλαβών, ubi deprehendisset.* *c* ℂ Ridet uim.) *Apollo ridet, dum saltare & palpitare asinos dum cæduntur uidet.* *d* ℂ Magnorum animalium.) *κνωδάλων. κνώδαλα proprie marina sunt animalia: per catachresin pro terrestribus usurpat. ὀρθιᾶν pro ὀρθίων, erectorum, ad excipiendum in iugulo ferrum. Videtur mea quidem sententia alludere ad Homericum illud, αὐέρυσαν μὲν πρῶτα. Reperit ergo Perseus Hyperboreos, inquit poëta, intentos Apollineis sacris, quibus faciebant, hoc est, sacrificabant, hecatombas asinorum, hoc est, asinos immolabant Apollini: quod ipsum & Callimachus in Scholijs testatur, dum ait:*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

τέρπεσι λιπαραὶ φοῖβον ὀνοσφαγίαι.

e ℂ Neq; Musa.) Hyperboreorũ fœlicitatem describit, quam & Plinius explicauit. f ℂ Ad beatorum hominum.) Finita per digreßionem Hyperboreorum fœlici fortuna, redit ad Persea. Danaës proles est Perseus.

g ℂ Lapideam mortem.) λίθινον θάνατον. Acrisius Danaën iam enixam, unà cum infante Perseo arcæ inclusam in pelagus proiecit. Delata cista illa in Seriphum insulam est, cuius tum Polydectes rex erat, ibiq; cum filio mater seruati sunt. Vbi dum Perseus uirili ætate apud Polydectẽ epularetur, alijs alia ad cœnam adferentibus, se Gorgonis caput allaturũ promisit. Quod quum seruatum iri promißi uellet rex, abegit eum ex insula pro adferenda pollicitatione. Abijt ille, attulit Gorgonis seu Medusæ caput, omneisq; eo terribili anguium spectro in lapides transformauit Seriphios. Atq; hoc uult Pindarus quũ inquit, Lapideam mortem insulanis adferens: id est, Seriphios compotores in lapides mutans: qua de re Ouidius in Transformat. multa. h ℂ Atqui dijs perfic.) Præoccupatio est. Dicere poterat aliquis, quomodo ad Hyperboreos Perseus uenerit pro amputando Medusæ capite, tamq; mirandum peragere facinus, maxime quum paulò ante & terra & mari ad Hyperboreos iter inueniri non posse dixerit? Hanc obiectionem sic diluit: Deo, inquit, cooperante nihil impoßibile est: & suam & aduersariorum opinionem diluens.

[a]Detine remum, uelociterq; anchoram in terram firma [b]ex prora, quæ est propulsatrix [c]latentis petræ. [d]Nam flos hymnorũ heroicorum, ad alium aliàs ueluti sermonem properat.

a ℂ Detine remum.) Scipsum corrigit Pindarus, post digreßionẽ plus æquo prolixiorem, ad institutum reuocans. Metaphorice χάσον κώπαν, detine remum, anchoram in terram fige, quæ anchora est propugnaculum ueluti, & fortitudo quædam aduersus latentem in mari petram, scopulum'ue. hoc est, stylum tuum remorare, ne latius in digreßione pergas, ne non decoro inferuisse culperis. b ℂ Ex prora.) πρώραθεν. Ex prora enim anchora iacitur, ut est apud Latinum poëtam,

Anchora de prora iacitur, stant littore puppes.

c ℂ Latentis petræ.) χοιράδος petræ sunt submarinæ, super quibus fluctus murmurant strepuntq;. d ℂ Nam flos hymnorũ.) Ratio est, quare debeat in digreßione esse contractior. Perinde ac apis ad alios subinde flores se recipit: sic hymni uictorum encomia concinentes, ad alia aliàs argumenta properant.

STROPHE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE IIII. COLON X.

[a]Equidem ſpero Cranonijs circa Peneum amnem iucundam oden meam concinentibus, imò uero plus Hippoclem, coronarũ & hymnorum gratia demirandum, in coëtaneorum cœtu collocaturũ me, ipſum, ita ut cum ætate confectis, tum uirginibus adoleſcentulis futurus ſit curæ. [b]Alijs enim aliorum amor mentem fatigat.

ANTISTROPHE, COLON X.

[c]Qui, quæ deamarit, certò ceu ante pedes conſtituta deprehenderit, næ ille ſuauiſsimam ſolicitudinem gerit. Quæ uero poſt annum immineant, nobis palàm eſſe non poteſt. [d]Cæterum placidæ Thoracis amicitiæ confido, qui meum percupiens fauorem, hunc [e]Pieridum iunxit currum, amantem amans, [f]ducentẽ cupide ducens.

EPODOS, COLON VIII.

[g]Quemadmodum aurum Lydio lapide probatur, ſic mens amicorũ & mores, experientia & opere probanda ſunt. [h]Porrò illius candidos fratres extollemus, qui Theſſalas leges auguſtiores reddentes, ad ſidera patriam extollunt. Nam inclytæ & patriæ, urbium gubernationes, bonis delegatæ ſunt.

a ℂ *Equidem ſpero Cranonijs.)* ἔλπομαι δ᾽ ἐφυραίων. *Ephyra non eſt hic Corinthus, ſed Cranon Theſſaliæ urbs, quæ primum Ephyra dicebatur. Per Ephyræos ergo Cranonios intelligit, quorum & Theocritus in Gratijs meminit. A fructu uictoriæ Hippoclem hic cõmendat. Et maioribus & minoribus natu exemplo uirtutis erit Hippocles.* *b* ℂ *Alijs enim aliorum.)* καὶ γὰρ ἑτέροισιν. *Alij alijs oblectantur rebus: athleta certaminibus, uirgines choris & cantilenis, quibus uidelicet Hippoclem deprædicari audient.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

c ℂ Qui quæ deamarit.) Porrò qui ea amat quæ ad pedes sunt obuia, rectè agit, dulcem earum curam gerit. Nam incerta & futura de quibus nihil ratum habetur amare, imprudentis est. Qua gnome feliciter agere Hippoclem, feliciter uirgines, feliciter quemuis suo fungentem officio, monet: ac iuxtà hortatur, ut præsentibus bonis lætetur Hippocles, nec ad futura, quæ incerta sunt, animum adijciat. d ℂ Cæterum placidæ.) Ab amicis Hippoclem laudat. Thorax Aleuadum unus, qui Pindarum, ut hoc Hippocli encomium conscriberet, permouit: cuius, eiusq; fratrũ, honorifice meminit. e ℂ Pieridum currum iunxit.) Musarum currum. Metaphora. id est, hymnum. hymnis enim & carminibus Musæ uehunt & uehuntur, ut uictores curribus. Vel ideo, quod encomiũ instar triumphantis currus, uictorem paßim per terras & maria ferat. f ℂ Ducentem ducens.) ἄγοντα pro ἀγόμενον, ductũ ducens: id est, iam antea paratum & promptum ad canendas principis sui laudes. g ℂ Quemadmodum aurum.) πείρῶντι. Comparatione Thoracis amicitiam dilatat. Vt aurum Lydio lapide, quem hic βάσανον appellat, facile probatur: sic recta & uera amicitia, synceraq; mens, citra laborem exploratur. Aurea certe sententia. h Porrò illius candidos.) A fratribus Thoracis candidis, & bona reipublicæ Cranoniæ administratione, quæ in manibus fratrum Thoracis est sita.

THRASYDAEO THEBANO PVERO STADII CVRSORI, ODE XI.

STROPHE I. COLON IX.

V [a]Semele cœlestium deorum cõuersatrix, tuq; Leucothea Ino, marinarũ Nereidũ cohabitatrix, Cadmi filiæ, adeste quæso unà cum generosa Herculis matre: [b]ite ad penetrale, quod est aureorum tripodum thesaurus [c]apud Meliam illam uenerandam, quod impense honorauit Apollo,

ANTISTROPHE, COLON IX.

Qui & ueram illam uaticiniorum sedem Ismeniam appellauit. [d]O filiæ Harmoniæ, hic & nunc

legitimum

legitimum heroidum congregatũ cœtum coire iubet Melia, ut sacram Themin, Pythonemq́ & iustitiæ deditum terræ umbilicum summa cum uigilantia resonetis,

EPODOS, COLON VI.

Ac Thebis septem portis nõ inconspicuis, Pythioq́ certamini [e]encomium canatis. [f]Per quod [g]tertia corona accepta, [h]patriũ suum larem [i]prouulgauit in opulenta [k]Pyladæ tellure uincẽs, [l]qui Laconis Orestæ amicus fuit.

ENARRATIO.

Thrasidæum Thebanũ iuuenem 28. Pythiade & 33. stadio uictorẽ prædicatum laudat, à patris & eius Olympica & Pythia uictoria. Quia uero Thebanus fuit, non immeritò ad Thebanas heroides in deorum numerum relatas apostrophen facit, apte ad uictorẽ tandem descendens. Inuitat enim eas ad laudes Pythio Apollini, in cuius ludis uictoriam obtinuit Thrasydæus, cantandas. Argumentum.

a ¶ Tu Semele.) Semele & Leucothea Cadmi filiæ, de quibus nonnulla suprà audita. Herculis mater est Alcmena. quæ tres sunt heroides Thebanæ.

b ¶ Ite ad penetrale.) Accersit heroinas Thebanas, & hortatur ut Ismenium accedant. Penetrale autem ipsum Ismenium, thesaurum aureorũ tripodum uocat, eam ob causam, quod multi tripodes Ismenio consecrati cernerentur. *c ¶ Apud Meliam.) Melia Ismeni soror est, uel ut alij, Oceani filia, ex qua & Apolline Tenerus uates, qui apud Ismenũ flumen uaticinabatur: illic enim uaticinij locus est, cui nomen ab amne inditum, Ismenio.* *d ¶ O filiæ Harmoniæ.) Per reiterationẽ rursus easdem inuocat heroides: ut suprà à patre prædicauit, sic nunc à matre. Harmonia uxor Cadmi est Thebarum regis, quorum filiæ sunt Semele & Ino, de quibus suprà in Pythijs & apud Homerum & Ouidium in 4. Transfor. Iubet, inquit, Ismenij templi & oraculi mater, ut in Ismenio conueniatis, loco Apollini, uaticinij causa, sacro, ibiq́;*

e ¶ χάριν.) Gratiam, hoc est, uictoriam canatis. *f ¶ ᾧ τῷ.) Per quod certamen Pythium. Descendit ab aduocatione Heroidum, ad laudem Thrasydæi, à uictoria cum Pythia laudans.* *g ¶ Tertia corona accepta.) τρίτον στέφανον. Non quod ter ipse uicerit, sed quod unà cum patre iam tertio ipse coronã acceperit.* *h ¶ ἑστίαν πατρῴαν.) Larem patriũ,*

hoc eſt, ipſam patriã, συνεκδοχικῶς. i ℭ Prouulgauit.) ἔμνασεν pro ἀνέμνησεν, prouulgauit, ut contingebat poſt obtentam uictoriam.

k ℭ Pyladæ tellure.) Pyladis tellure, ipſam Pythonem ſeu Cirrham Pyladis terram dicit: ſiquidem in Phocyde ſita eſt Python, cuius Strophius Pyladæ pater rex erat. l ℭ Qui Laconis Oreſtæ.) Pylades enim & Oreſtes inter amicorum paria cenſentur, ut eſt apud Valerium Maximum, ſicut Damon & Pythias.

STROPHE II. COLON IX.

[a]Quem Oreſtem, occiſo patre, à fortibus Clytemneſtræ manibus [b]Arſinoë nutrix è luctuoſo dolo ſuſtulit: quando Dardanidæ Priami filiam Caſſandram, cum Agamemnonis anima, ad opacam Acherontis ripam demittebat

ANTISTROPHE, COLON IX.

Sæua mulier. [c]Num igitur Iphigenia [d]circa Euripum mactata procul à patria permouit, ut ad grauem palmas ſuas iram concitaret Clytemneſtra:[f]aut alieno thalamo laſciuientẽ nocturni con
» cubitus adegerunt:[e]id quod nouis uxoribus in-
» fenſiſsimũ delictum eſt, nec fieri poteſt ut celetur

EPODOS, COLON VI.

» Alienis linguis.

a ℭ Quem Oreſtem.) Ad Oreſtis, Agamẽnonis, Clytemneſtræ & Aegiſthi hiſtoriam excurrit. De Oreſte Euripides in Tragœdia quam Oreſten inſcripſit. Agamemnonis cædem Homerus 4. Odyßeæ commemorat.

b ℭ Arſinoë.) Arſinoë à Pindaro, à Pherecyde Laodamia nutrix Oreſtæ dicitur. c ℭ Num igitur Iphigenia.) Amplificat à cauſis diræ necis. Quid adegerit Clytemneſtram, ut Agamemnonem ſuum occideret, inquirens: uel Iphigenia, uel alienus adulterij torus compulit ad tantum ipſam flagitium, inquit. d ℭ Circa Euripum.) De Euripo Pomponius Mela lib. 2. Euripus, inquit, mare rapidum, & alterno curſu, ſepties die, ac ſepties nocte, fluctibus inuicem uerſis, adeò immodice fluens, ut uentos etiam ac plena uentis

nauigia

nauigia frustretur. Aliquot in eo sunt oppida, Hestiæa, Eretria, Pyrrha, Hesos, Oechalia: uerum opulentißimæ Carystus & Chalcis. Per Euripum ergo hic Chalcidem intelligit, in qua Iphigenia Agamemnonis filia, poscente oraculo, cædi est destinata. c ¶ *Id quod nouis uxoribus.*) *Dilatat à gnoma adulterij. Nouæ uxores matrimonium recens adulterio defœdantes, grauißimum facinus admittunt, nec illud crimen suum celare possunt: alienæ enim linguæ non silent, quod norunt non supprimunt.*

» [a]Ciues enim pleni sunt rimarum. [b]Deinde non
» modica inuidentia diuitiæ & felicitas macerant. [c]Qui uero abiecta spirat, obscure uiuit. Obijt quidem Atrides heros, quum multo post tempore [d]Lacedæmonem redijsset,

STROPHE III. COLON IX.

[e]Vaticinatricemq; pdidit puellã, ubi Helenæ causa incẽdio extinctis Troianis, opulentas ędes diruit.

a ¶ *Ciues.*) πολῖται κακολόγοι. *Ciues libenter conuiciantur: non silent, quod animaduertunt peccatum.* b ¶ *Deinde non modica inuidentia.*) *Alia gnome est, qua ostendit, uulgus propensum esse ad obseruanda potentiorũ crimina. Quia ergo Clytemnestra Aegistho sese adiunxerat, ei mixta fuerat, nihil dubitans hoc Agamemnonem statim experturum, eum occidit.*

c ¶ *Qui abiecta spirat.*) *Antithesis est. Felices, inquit, inuidentiæ sunt expositi: infelices & nullis uirtutibus præditi obscure uitam ducunt, nõ sunt inuidiæ obnoxij. Propter ergo antithesin hanc, sententia ad Agamemnonem referri potest. Quia is præclare gestis rebus eximius iam erat & felix, ideo habuit qui ei inuiderent, qui uitæ eius dolum machinarentur, Clytemnestram & Aegisthum: qui si obscure uixisset, incolumis mansisset.* d ¶ *Lacedæmonem.*) *Obijt quidem Agamemnon. Epilogus cædis Agamemnoniæ.* κλυταῖς ἐν ἀμικλαῖς, *hoc est, inclytis Amyclis: hoc est, Lacedæmone, uel in Laconica. Amiclæ, inquit Stephanus, Laconicæ urbs, centum oppidis constans.*

e ¶ *Vaticinatricem puellam.*) *Perdidit Agamemnõ uaticinatricem puellam, hoc est, suo interitu perire fecit Cassandrã, nam & ipsam unà cum Agamemnone interemit Clytemnestra.*

[a]Porrò Orestes iuuenis adhuc ætate florens, ad senem Strophium Pyladæ parentem cõuertit

ſeſe, qui tum apud Parnaſsi fines cõmorabatur. Quin & is ſuo poſthac tempore Clytemneſtrã matrem gladio interemit, & Aegiſtum [b] inter cæſos locauit.

a ¶ *Planus eſt locus, quomodo Oreſtes ultus ſit patris ſui cædem: occidit enim & is Clytemneſtram matrem, & Aegiſtum adulterum fontem totius mali. Solummodo hoc animaduertendum, licet parui momenti, Pindarum Aegiſtum ſcribere hic citra aſpiratione͂, quum Homerus & in 1. & 4. Odyſſeæ aſpirationem adijciat.* θυεστιάδῃ αἰγίσθῳ, *Aegiſtho Thyeſtæ filio.* *b* ¶ *Locauit inter cæſos.)* θῆκεν ἐν φωναῖς. *Periphraſis eſt cædis: hoc eſt, & ipſum Aegiſthum occidit.*

ANTISTROPHE, COLON IX.

[a] Atqui per deuia cõpita ô amici, uolutus ſum, rectum antea ingreſſus iter. Et me uentus quiſpiam, ueluti marinam nauim, extra decoram nauigationem proiecit, ô Muſa. [b] Sin ex mercede uocem tuam ſubargenteam præſtare pollicitus es, aliàs alia te ſonare decet præconia,

EPODOS, COLON VI.

[c] Siue patri Pythio uictori iamnunc quidem, ſiue Thraſydæo: [d] quorum triumphans lætitia & gloria paſsim collucet. Siquidem curribus quondam belli uictores, cantatorum in Olympia certaminum uelocem cum equis claritudinem adſequuti ſunt.

STROPHE IIII. COLON IX.

Dehinc in Pythone nudi ad ſtadiũ deſcendentes, celeritate ſua græcas copias redarguerunt. [e] Enimuero amorem ego bonorum, ac poſsibilia in uita mea, nunquã non, diuina uoluntate, optarim. [f] Offendens enim quæ per urbes paſsim ne-

gocia

» gocia media geruntur, longiori etiam fortuna flo
» rentia, eos accuso qui summam uel regum felici-
» tatem affectant.

ANTISTROPHE, COLON IX.

» Equidem [g] circa cōmunes uirtutes occupatus
» sum. [h] Inuidi uero suaipsorum noxa puniuntur.
» [i] Sin quisquam uitæ suæ summam decerpserit, &
» in tranquillitate transegerit, ita ut grauē semper
» declinarit iniuriam, [k] meliorem is tandem nigri
» Ditis sortem & mortem adeptus est: quippe qui
» suauissimæ posteritati suæ, optimam præ diuitijs
» gratiam, bonam nempe famam reliquit.

EPODOS, COLON VI.

[l] Quæ inclyta fama & Iphiclis filiū Iolaum, cele bratū illum uirū circunfert, Castorisq́ uim, teq́ ô rex Pollux, deûm filij, qui aliàs [m] interdiu iuxta sedes [n] Therapnes, aliàs in Iouis regia uiuitis.

a ℂ *Atqui per deuia compita.)* *Allegorica epanodo sese ad institutum encomium reuocat. Quemadmodum in triuijs facile erratur propter uarios uiarum exitus & anfractus: utq; uentorum tempestatisq; ui, nauis citra negocium è præfixo tractu rotari potest: sic ego multitudine laudandorum, à præstituto scopo declinaui. Ad Musam suam Clionem, uel ad mentem suam facta apostrophe.* *b* ℂ *Sin ex mercede.)* τὸ δὲ τεὸν εἰ μισθῷ. *Ratio est reuocationis in uiam. Quia, inquit, destinata mercede hunc hymnum pangis in gratiā uictoris Thrasydæi, & quia uox tua argento conducta & oblita est, necessum est ut relicta hac Clytemnestræ & Agamemnonis parecbasi, ad ipsos te uictores uertas.* *c* ℂ *Siue patri.)* *Laudare te oportet uel patrem à Pythia uictoria, uel filium Thrasydæum itidem à Pythia.* *d* ℂ *Quorum triumphans lætitia.)* *Patrem & filium primum ab Olympica, dein à Pythia uictorijs extollit, curribus & cursu uincentes.* *e* ℂ *Enimuero amorem ego bonorum.)* θεόθεν. *A statu & cōditione ciues illos Thebanos patrem & filiū cōmendat, mediocrem ciuium fortunā, summis regum diuitijs anteferens: præ-*

clariorem esse feliciorem'q; ciuium paßim in republica conditionē, amplißima regum potentia. Ac iuxtà utrunq; uictorem hortatur, ut sua sorte tantisq; uictorijs contenti, non maiora spirent, neq; desiderent. f ℂ Offendens enim.) Dum mediocrium ciuium tranquillitatem considero, inuenio eos esse feliciores regibus. g ℂ Circa cōmunes uirtutes.) ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς. Circa cōmunes uirtutes, id est medias, mediocris status ciuibus contingentes, occupatus sum. Pluris facio uirtutē, quæ in ciuibus & liberis rebuspublicis spectatur, quā sibi ciues paßim uendicāt, quàm regios honores, & aulas principū. Et quia uirtuti semper comes it inuidia, ideo statim & inuidos breui dicto perstringit. h ℂ Inuidi.) φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄτᾳ. hoc est, inuidi sua puniuntur Atc. quod & Horatius uoluit, dum ait:

Inuidus alterius rebus marcescit opimis.

Et Virgilius in carmine cuius initium:

Liuor tabificum, malis uenenū &c. i ℂ Sin quisquam uitæ suæ.) Ciuilem statum, & priuatam uitam à tranquillitate ornat. Encomiū tranquillitatis octaua Pythiorum Pindarus canebat. k ℂ Meliorem.) Ab hæreditate, quam bonus uir liberis & genti suæ post fata relinquit. Si non multas facultates, tamen bonam famam, inclytum nomen relinquit, & uirtutis specimen atq; exemplar, in quod semper intueantur: quod multis nominibus, auro & argento præstat. Felicius moritur, qui in tranquillitate uitam suam & bono nomine transegerit, quàm qui posthabito uirtutis cultu, principum se aulis adulatorijs coruorum consortem fecerit. l ℂ Quæ inclyta fama.) χάριν κρατίστην. Scholia pro εὐφημία accipiendam indicant. Amplificat exemplis, & probat feliciorem esse mortem & fortunatius fatum eorum, qui bonum posteris nomen reliquerint, primum Iolai, deinde Castoris & Pollucis fratrum.

m ℂ Interdiu.) Et quanquam decima Nemeorū Pindarus ipse narret, quo modo & in olympo & in terris uicißim agant, hic tamen interim subijcere libet ex Scholijs Homericis in γ Iliados, tametsi & illa Pindarū adducant, historiam, quæ sic habet: Quum Idas & Lynceus Apharei filij, proci filiarum Leucippi, ad sacra nuptiarū cognatos Tyndaridas uel Dioscuros aduocassent, ui sponsas illas, nempe Phœben & Ilaeiram, rapuerunt Castor & Pollux. Hinc orto conflictu, Castor est occisus ab Ida. Quare grauiter cōmotus Iupiter, fulmine Idam neci dedit: Polluciq; optionē dans, utrum malit eligere iubet, ut uel solus immortalitate gaudeat, uel cum fratre uitam cōmunicet. Maluit ergo cum fratre alternis uiuere, quàm solus æternitate frui. Proinde aliàs apud superos est Castor, & interim apud inferos Pollux: aliàs apud inferos Castor, & interim apud superos Pollux. Atq; hoc adumbrat Pindarus dum ait, παρ' ἆμαρ. Homerus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

merus alibi idem clarius exprimit, quum inquit,

ἄλλοτε μὲν τε ζώουσ᾽ ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
τεθνᾶσιν, τιμὴν δὲ θεοῖς γε λελόγχασιν ἴσην.

Verum hæc fusius explicatur historia à Pindaro decima ode Nemeorum.

n (Therapnes.) *Therapne ultima Nemeorum ode pro Lacedæmone accipitur, & in prima Isthmiorum Interpres uicum esse Laconicæ annotauit: Isocrates item in Laconica constituit encomio Helenes. Stephanus hanc Theramnen appellat, in qua Castor & Pollux nati & pro dijs habiti: unde & apud Latinos poëtas Theramnæi & Therapnæi fratres dicuntur.*

MIDAE TIBICINI AGRIGENTINO, ODE XII. ET VLTIMA.

STROPHE I. COLON XIIII.

Væso te ô splendida pulcherrimaque urbium, Proserpinæ sedes, quæ ad ripas pecoris [a] diuitis Agrigenti, magnifice extructa [b] iuga inhabitas: [c] ô domina unà cum deorum hominumque propitia precor clementia suscipe [d] coronam hanc, quam ex Pythone retulit inclytus Midas: ipsumque illum suscipe, qui [e] Græciam arte sua uicit, [f] quam olim bellicosa Minerua inuenit, perniciosum ferocium Gorgonum imitata lamentum.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Quod sub uirgineis [g] inaccessis serpentum capitibus audiebat ædi Perseus, quando difficili labore, tertiam debellauit sororum partem, marinæ Serifo, populisque [h] calamitatem adferens. Quandoquidem fatale [i] Phorcys obscurauit, deleuitque genus, ac lugubre symbolum Polydectæ reddidit, matremque è duro & necessario seruitu- *Danaë enim unà cum Perseo infante.*

in cistam inclusa per Acrisium, & mari imposita, in Seriphum insulam deuecta est, ibiq; seruata cũ prole sua, Polydectæ regi seruitutẽ seruiuit.

Lectum seruitutis uocat, quasi decubuerit, præ defatigatione laborum.

tis lecto eripuit, ubi formosæ Medusæ caput deprædatus est

STROPHE II. COLON XIIII.

[k]Filius Danaës, quem ab auro sua sponte fluente natum dicimus. At postquam ex his laboribus charum illum hominẽ liberauit [l]uirgo, tibiarum cum suis organis canorũ apparauit melos, reperitq; dea, stridulum imitata luctum Euryales, uelocibus genis æditũ. Quod ubi inuenisset, mortalibus id impertijt, legem multorũ capitum appellans, celebrem nimirũ populum seruantiũ certaminum procum.

ANTISTROPHE, COLON XIIII.

Atq; ea lex [m]tenue pertransit æs & calamos, [n]qui prope insignem Gratiarũ choris urbem in Cephesidis delubro crescunt, [o]fideles saltatorũ testes. [p]Quod si qua felicitas absq; labore nõ ap-
» paret, ipse tamen Deus, uel hodie uel paulòpost
» consummabit. Fatum enim nemo unquam effu-
» gere potest. Aderit autem tempus illud, quod &
» eum, qui à spe exciderat, in spem reponat, alterũ
» quidem donans, alterum uero denegans.

ENARRATIO.

Argumẽtũ.

Supplicat Agraganti Nymphæ deæ, urbi Agrigento cognomini, ut & hymnum hunc in tibicinis Agrigentini Midæ laudem conscriptum benigne suscipiat, tum ipsum pariter Midam amplectatur: unico loco, à Musica nimirũ eum cõmendans: idq; in prima Strophe persequitur. In reliquis sectionibus amplificat digrediendo ad tibiæ inuentum: deinde ad Persei ortum: ut suo quæq; loco indicabuntur. Vicit Midas Pythiadem 24. & 25. tibia. a ¶ Diuitis Agrigenti.) *Agrigentũ diues est pecoris, ideo* μηλόβοτον *uocat, pecudes pascentem. Per Agrigentum autem Siciliæ urbem totam Siciliam intelligit. Nam*

totam

totam Siciliam Iupiter Proserpinæ dono dedit, frugifera enim est insula.

b ❡ Iuga.) κολώνη, æditior locus est: ipsum Agrigentũ sic appellat.

c ❡ O domina.) ἄνα uocandi casus communis generis ab ἄναξ, ad Nympham, uel ad Proserpinam referri potest. Si ad Nympham, tum est implorationis ueluti nouatio & reiteratio. Sin ad Proserpinam transferas, tum simul ueneratur deam illius insulæ. d ❡ Coronam hanc.) στεφάνωμα, coronam, hymnum μεταφορικῶς. e ❡ Græciam.) Totum pro parte: hoc est, græcos Musicos antagonistas, in Pythiade tibijs canentes. Auxesis hyperbolica. f ❡ Quam olim.) Quamprimum ab arte Musica uel tibiarum modulatione cõmendauit, statim digreditur ad tibiarum inuentum, hoc ipsum Palladi attribuens. g ❡ Inaccessis capitibus.) Serpentina capita inaccessa erant, quia quotquot Medusæ caput intuerentur, mutabantur in lapides. h ❡ Calamitatem adferens.) In decima Pythiorum, huius loci est paraphrasis, ubi dicit, Lapideam mortem insulanis adferens. Polydecten enim Seriphiorum regem, & alios plerosq; in lapides, uiperei Medusæ capitis monstratione permutauit, ut est & apud Ouid. in 4. Metamorph. i ❡ Phorcys genus.) φόρκοιο γένος. Phorcys uel Phorci marini dei treis fuisse filias, græci poëtæ tradunt, Medusam, Sthenonem & Euryalen. Vnde Pindarus tertiam sororum partem, tertiæ sororis Medusæ caput uocat, uiperinis crinibus refertum, cuius crines Minerua propterea in angues mutauerat, quod Neptunus eam in eius templo uitiauerat. quod ubi ope Mineruæ Perseus amputaret, è sibilo serpentum, qui in capite Medusæ erant, Minerua tibiarum harmoniam reperit: tum etiam è lamento & planctu & Euryales & Sthenonis sororum, quæ ob necem Medusæ sororis proculdubio uehementer plorabant. Appellauitq; tibijs canendi artem, legem multorum capitum, quod ex multorum uipereorum capitum stridore & sibilo, tibiam per imitationem effinxisset.

k ❡ Filius Danaës.) Vt ex aureo imbre in gremium Danaës illapso genitus sit Perseus, & antea auditum, & posthac dicetur: cuius & Isocrates in Helenes encomio meminit. l ❡ Virgo.) παρθένος. Minerua ope sua Persea incolumem conseruauit, ne Medusæ capite perderetur. Inuenit, inquit, ipsa Minerua tibiarum concentum. Modum quo inuenerit, hic adijcit.

m ❡ Tenue pertransit æs.) λεπτοῦ χαλκοῦ διανισσόμενον. Ex qua materia tibiæ fiant, explicat. Finguntur enim tibiæ ex ære, loto, buxo, cornu, osse ceruino, lauro, ut Iulius Pollux testimonium dicit lib. quarto, cap. octauo.

n ❡ Qui prope.) Locus ubi calami pro tibijs crescant, Cephesus est Bœotiæ amnis, de quo in 14. Olympiorum ode. o ❡ Fideles saltatorum.) Appositio est. Tibiæ sunt fideles saltatorum testes: ad chorum enim & ad con-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

uiuia adhibentur. Calami, inquit, ex quibus tibiæ fiunt, in Cepheside uel Orchomeno urbe crescunt prope amnem Cephesum, ubi Gratiæ coluntur. Ciuitas Charitum est Orchomenus. p *(Quod si qua felicitas.) Infortunium quod Midæ inter canendum accidit, hic diluit. Si quis, inquit, non statim fortunatus fiat, propterea non despondeat animum: potest enim Deus quando uoluerit, perfundere uel nihil tale opinantem felicitate. Pulcherrima certe sententia: quam ideo producit, quod præter spem fracto calamo, uictoriam Midas obtinuerit, ut Scholia adseuerant. Porrò hæc sententia bene Christiana, ac in totum theologica est, qua humanas actiones & opera fato & diuinæ prouidentiæ subdita omnino docet. Hac ueluti gemma & clarissima stella hanc ultimam oden finit,*

σὺν θεῷ.

ENARRATIONVM IO. LONICERI IN PINDARI PYTHIA FINIS.

ὃκ ἄνευ θεῶ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

CHROMIO AETNAEO, ODE I.

STROPHE I. COLON X.

O [a]VENERANDA Alphei respiratio, celebrium Syracusarũ germen, Dianæ cubile, Deli soror, Ortygia, [b]à te dulciloquus hymnus cõmouetur magnã celerrimorũ equorum laudem texere, [c]Iouis Aetnæi gratia: [d]currus itidem [e]Chromij uictricibus Nemeæ operibus [f]laudatorium & triumphale iugare melos excitat.

ENARRATIO.

Nemea, Argiuorum regionis pars est, à Luna & Ioue sortita nomen: uel à bubus Argi Iunoni sacris, quæ illic pascebantur. νέμειν enim pascere est. Sunt qui à Danai filijs eum locum sic appellatum uelint, quod eundem sorte acceperint. κατανέμεσθαι nanq; sorte nancisci, & hæreditario accipere signat. Ita Scholia. Stephanus Elidis locum, quem Dryopes incolant, adserit. Hinc Nemei ludi, qui in ea regione agebantur. Funebre certamen primũ fuit, quod tale duxit exordium: Quo tempore septem Argiuorum duces aduersum Thebanos Polynici opem ferentes pugnarunt, in Lemnum Thraciæ peruenientes, siti constricti in Hypsipylen Lemniam mulierem inciderunt, quam ut eius terræ gnaram rogarunt, ut sibi potui non incõmodam aquam ostenderet: quibus obsequens, puerum Lycurgi sacerdotis filium, cuius nutrix erat, in locum quendam reposuit. Interim serpens puero sese circumuoluit, spiras ducit, suffocat. Reuersi duces draconem telis transfigunt. Amphiaraus puero uaticinans Archemoro tum nomen indidit, quod is ceu malum omen initiũ perniciei & mortis ducum in Thebano bello fuerit. Proinde consolantes Hypsipylen Argiui, certamen funebre in gratiam Archemori per draconem occisi instituerũt, Nemeæum appellantes à terra in qua celebrabatur agon. Fuscis uestibus in eo iudices de uictoribus pronunciabant, luctum ipso habitu præsentantes. Postea Hercules deuicto Nemeæo leone, ludos hos in meliorem statum redegit, Ioui sacros

Nemeorum origo & instituto.

Funebre Nemeorum certamen.

Habitus iudicum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

dixit: cuius rei Ouid. nono de permutatione formarum sic meminit:

His elisa iacet moles Nemeæa lacertis. Recordatur & Epigramma de laboribus Herculis:

Compreßit Nemeæ primum uirtute leonem. Singulis triennijs agebatur. Decernebant autem equites & gymnici pro uictoria. Primū soli milites admittebantur, postea & populares eum ad agonem sunt etiam admißi. Corona ex apio uiridis dabatur. Præsides eius ludi primum fuere Deceleonæi, dehinc Corinthij. Epigramma græcum hic repeti potest, τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες &c.

ARGVMENTVM PRIMAE NEMEORVM ODES.

Quum Hieron Syracusanus nō tyrannus, non rex, sed ueluti conditor esse uellet, Catanen suo nomine exuit, Aetnæ indita appellatione, seipsum habitatorem & ueluti ciuem nominando. Hinc non Catanæum, sed Aetnæum, in certaminibus, in quibus uicerat, sese proclamari fecit. Idem cōtigisse Chromio Didymus tradit: quandoquidem enim perquam familiaris erat Hieroni, se itidem Aetnæum dixit. Quando Timæus hymnum hunc Olympicis attribuit, parum uidet quid agat. Nam uel talpa uidere queat, Chromium ab ipso Pindaro Nemeæum uictorem cōmendatum, dum ait, ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασι νικαφόροις. Laudat ergo Chromium à Nemeæa uictoria, à patria, ab hospitalitate, à modestia, quæ in dotibus cum corporis tum animi refulgeat. Postremo ad liberalitatem, qua amicis succurrat, & sui & Herculis exemplo, Chromium inhortatur. Quod si faciat, futurum ut immortalitatem Herculis instar promereatur. a (O ueneranda.) Ab Ortygia, dijs indigenis Diana & Apolline clara, insula illa nobili orditur, eo quod Chromius Siculus fuerit: facitq; ad eam apostrophen, quatuor illi insignia attribuendo, rhetorico συναθροισμῷ, [margin: ἄμπνευμα.]

1 ἄμπνευμα σεμνὸν ἀλφεοῦ 2 κλεινᾶν συρακοσσᾶν θάλος
3 δέμνιον ἀρτέμιδος 4 δάλου κασιγνήτα.

Proinde Ortygia insula est quæ etiam Delos appellatur, autore Stephano. Cuius aūt hic Ortygiæ meminit, insula est ante Syracusas, in quam Alpheus per pelagus currens penetrat, fontemq; cui Arethusæ nomen facit. Primo, præclaram Alphei respirationē appellat ideo, uel quod fontem illic Arethusam faciat Alpheus, uel quod dum Alpheus amore æstuans Dianam adusq; Siciliam insequeretur, illic tandem iuxta Arethusam fontem stitisse gradum dicitur: unde & Artemis Alpheiόa & fluuialis dea in Olympijs Pindaro nominatur. Secundo, Syracusarum germen, hoc est ornamentum, quod instar floris ornet uel Syracusas, uel συνεκδοχικῶς uniuersam Siciliam: in ingressu enim Siciliæ sita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

est Ortygia. Tertio, Dianæ cubile: siue quod in ea sit genita, siue quod Pindarus huic attribuat, quod ad alterã pertineat, suo more. Vel quod illic præstolata sit Alpheum fluuium. Quarto, δάλου κασιγνήτα, Deli soror, uel cognata, ob nominis similitudinẽ. Vt enim in Delo Cycladum Diana est nata, sic hæc Dianæ, Alpheæ insecutionis nomine sacra est. Vtq; Delos præter alia nomina Ortygia nominatur, sic hæc apud Syracusas eadem nomenclatura gaudet.

b ¶ A te dulciloquus.) σέθεν pro ἐκ σοῦ. Ex te, inquit, hymnus impetum & ignẽ habet, ut magna laude celeres prosequatur equos, quibus Nemeca uictoria Chromius enituit. Qur non potius uel ab Aetna, uel Syracusis Quæstio. orsus est hymnum? Quia in Ortygia perinde atq; Hieron equos suos Chromius aluit, qui postea cursu tenuere primas: seu quod insula illa sit equestri deæ dicata. Equitis ergo hymno, pulchre equestrẽ cum insulam tum deam præfigit. Sophron enim Ortygiam intrepidam, Homerus χρυσήνιον, aureis loris conspicuam, dicunt. c ¶ Iouis Aetnæi gratia.) Ζηνὸς αἰτναίου χάριν. hoc est, propter Nemeacam uictoriam, quæ per Iouem (cui ludus iste consecratus, ut in origine Nemeorum patuit) illi obuenit. d ¶ Currus itidem.) Tria sunt, quæ mouent me oden pangere: primũ Ortygia, deinde currus Chromij, postremo Nemea: qua ode celebrem uelocißimos equos, quaq; Nemeos uictores prædicem, inter quos haudquaquam infimo loco Chromius censetur.

e ¶ Chromij.) Chromius Hieronis regis auriga & familiaris fuit à puro, qui simulac cum regibus non modicum temporis cõuersatus esset, nec peßimus equitum haberetur, opibus auctior redditus, per sese equos cepit alere, uicitq; iam primum curru Nemeacis ludis, ut hic Pindarus ait ipse, νεμέαθ' ἔργμασι νικαφόροις. f ¶ ἐγκώμιον μέλος, carmen laudatorium.

ANTISTROPHE, COLON X.

» [a]Cuius uiri diuinis uirtutibus à dijs etiã pro-
» œmia sumpta sunt. [b]Est sanè in felicitate summa
» gloria & existimatio, sed magnorũ certaminum
meminisse desiderat Musa. [c]Excita itaq; splendo
rem quendam insulæ, [d]quam Olympi dominus
Iupiter Proserpinæ[e] dedit dono, [f]annuitq; illi sua
uel cæsarie, primas tenentem fertili solo,

EPODOS, COLON VIII.

Pinguem sese [g]recturum Siciliam diuitibus ur

bium culminibus. [h]Præbuit autem ei ferrei belli, iaculorumq́ peritum & bellacem populum Saturnius: [i]sæpenumero etiam aureis Olympicarum oliuarum folijs ornatum. Multorũ equidem opportunitati non falso incidi,

STROPHE II. COLON X.

Siquidem [k]in aula hospitalis uiri steti, ibi uero mihi [l]lautum cõuiuium apparatum est, neq́ enim expertes sunt hospitum unquam ædes eius. [m]Is nactus est bonos qui [n]contrariã igni aquam accusatoribus ferant. [o]Aliæ aliorum artes sunt. Decet autem recta incedentem uia, id cui natura deditus est sedulò persequi, suoq́ contentũ alia haudquaquam appetere.

Propositio. » Aliæ aliorum artes sunt. Decet » autem recta incedentem uia, id cui natura dedi- » tus est sedulò persequi, suoq́ contentũ alia haud- » quaquam appetere.

a ¶ *Cuius uiri.*) *Hoc est, feliciter ei cessit primus conatus: dij uirtutum eius primordijs affuere, opitulati sunt. Victoriam enim est primo molimine consequutus.* b ¶ *Est sanè in felicitate.*) *Præteritio est & gnome qua dilatat. Est quidem in felicitate summa felicitas: neq; negauerim eum qui beatus sit, uerè fortunatum esse. Sedenim certamina in quibus uictor euasit, quorum etiamnum meminisse conuenit, felicitatem eius auctiorem reddunt. Huc accensendum Euripidéum illud,*

τὸν εὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.

c ¶ *Excita itaq;.*) νῦν ἔγειρε. *Clio uel Calliopen ad Siciliæ laudẽ hortatur. A parte cœperat, nimirum Ortygia, nunc ad totam Siculam terram transcendit,* κατὰ συνεκδοχήν. d ¶ *Quã Olympi.*) νάσον τὰν ὀλύμπου δεσπότας ζεύς. *Periphrasis est Siciliæ.* e ¶ ἔδωκεν, *dedit.*) *Siciliam pro dote Proserpinæ dedit Iupiter, ubi ad nuptialem thalamũ in Aetna monte errans, à Plutone rapta esset. Mysterium fabulæ est. Ceres inuentrix frugum est Atticis, ac pro frugibus* κατὰ τὴν μετωνυμίαν *transsumitur. Hinc quum Sicilia sit aruis & segetibus fœcundissima: Cereri eiusq; filiæ Proserpinæ sacram eam poëtæ faciunt.* f ¶ *Annuitq; ei cæsarie.*) *Iupiter apud poëtas & capite & capillis annuit, ut Iliados* 1.

ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε κρονίων,

ἀμβρόσιαι

ἀμβρόσιαι δ᾽ ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος,
κρατὸς ἀπ᾽ ἀθανάτοιο, μέγαν δ᾽ ὀλόλυξεν ὄλυμπον.

g ℭ Recturum.) Græce est, ὀρθώσειν, pro φυλάξειν ὀρθὰν, hoc est, rectam conseruaturum. Siciliam uictoris patriam, à fertilitate laudat. Iam laus patriæ uictori quoq; nonnihil gloriæ tribuit. h ℭ Præbuit aũt ei ferro.) A rei bellicæ scientia. i ℭ Sæpenumero.) θαμὰ δὴ, sæpenumero &c. A uictorijs Olympicis. k ℭ In aula.) ἐπ᾽ αὐλίαις θύραις, ad aulæ ianuam. Ab hospitalitate Chromiũ laudat. l ℭ Lautum.) ἁρμόδιον, conueniens. m ℭ Is nactus est.) λέλογχε. Fructus liberalitatis, amicos cõciliare, qui incorruptam benefactoris famam, aduersus maleuolos tueantur calumniatores. n ℭ Contrariam fumo aquam.) ὕδωρ κάπνῳ φέρειν ἀντίον. Fumum pro igne accipit. Allegoria, contrariam igni aquam adferre, est incendium, quo fama amici læditur, uiolatur, ueritatis, synceritatisq; argumentis restinguere: id quod faciunt, qui beneficium accepere animi: pro uirili enim iniuriam, calumniam, damnum, à benefactore suo arcent.

o ℭ Aliæ aliorum artes.) τέχναι δ᾽ ἑτέρων ἕτεραι. Hortatur poëta Chromium, ut cepto uirtutum itinere pergat, ad quod natura eum propensiorem fecerit. Alij alijs artibus sunt conspicui, tu uero certando & uincendo polles. Ad hæc, præsto sunt tibi corporis & animi uires. Talem ergo syllogismum hic locus habet: Quibus quisquam dotibus claret, eis est illi incumbendũ: Chromius fortitudine, magnanimitate & prudentia claret, Chromio igitur ab illis uirtutibus non est desistendum. Propositionem quidem priori loco ponit, deinde complexionem, postremo assumptionem.

ANTISTROPHE, COLON X.

» Cooperatur quidem operi robur, consilijs ue- *Complexio*
» ro mens: quæ duo, ceu illis cognatus, [a]futuri pro
» spectus comitatur. O Chromi tuis moribus illa
» sunt usui. [b]Non aueo multas domi reconditas di- *Assumptio.*
» uitias habere, cæterum ex præsenti re bene tum
» affici, tum audire, amicis opem ferendo. [c]Com-
» munes enim spes ueniunt

EPODOS, COLON VIII.

» Laboriosorum hominum.

a ℭ Futuri prospectus.) ἰσόμαντιν προϊδεῖν. Periphrasis est pru-

dentiæ. *b* ℂ Non aueo.) A sua persona κατ' ἐναλλαγὴν προσώπου, Chromium ad liberalitatem hortatur, & ad benefaciendum amicis.

c ℂ Communes enim spes.) κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες. Spes pro bonis, obtentaq; seu sperata substantia uel facultatibus accipiendas, mea quidẽ est sententia, ut sit ueluti ratio præcedentis hortamenti. perinde ac dicat: Decet te uirum bonum, uirtutibus & opibus cumulatum amicis succurrere: nam communes sunt spes, hoc est, τὰ τῶν φίλων κοινά. Scholia sic intelligunt: Benefaciendum est amicis, quia cõmunes sunt spes mortalium. hoc est: Quantumcunq; potentia principes & optimates polleant, quantumcunq; sint opulenti, tamen peræque illis spes, hoc est, futura bona incerta sunt. Quis nouit si & reges tandem ad infimam sint fortunam protrudendi? quis nouit num & ipsi ad paupertatem & calamitatem sint deijciendi? tum bonum illis fuerit, ut antea sibi diuitijs amicos conciliauerint, à quibus & ipsi recompensationẽ accipiant & releuentur.

Nec imprudenter hic neq; segniter Herculẽ usurpo, de magnis eius uirtutum culminibus ueterem sermonem recitans: quomodo uidelicet ut mox à maternis uisceribus in lucem prodierit, filius Iouis cum fratre suo gemino, ad admirandã claritudinem peruenerit.

Durum hoc Herculis paradigma prioribus adnexum esse hoc loci, diuersæ Chæridis, Chrysippi & Didymi opiniones ostendunt. Chæris ob eam causam adductum putat, quod Chromius nõ parum laborum pertulerit ærumnarumq; sub Hierone, tandem tamẽ ad id fastigij prouectus sit, ut equos suo sumptu aluerit. Vnde perinde ac Chromius post laborum tolerantiam ad claritudinem, sic Hercules post exhaustos fortunæ suæ labores, ad immortalem splendorẽ peruenit. Chrysippus ob Nemeæum leonem productum arbitratur, quod Nemeus sit hic uictor. Verum quum Nemei leonis nihil meminerit, non potest Chrysippi stare sententia. Didymus ob primordia certaminis: quod sicuti Hercules primum dracones interemit infans, ad maiora postea sese conferens: sic Chromius ea nunc uictoria maiorum futurarũ rerum sibi fundamenta iecerit. Ego simpliciter autumo hanc esse mentem, ut Herculis exemplo liberalitatis & beneficentiæ uberrimum præmium ostendat, ut sit argumentum ab utili. Hercules ob uirtutes & benefacta in deorum numerum est adscitus: sic Chromius suæ liberalitatis, aliarumq; uirtutum nomine, immortalitatem promerebitur.

STROPHE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE III. COLON X.

Itaq; haud clàm in aureo residente throno Iunone purpureis fascijs inuolutus est. Atqui deorum regina [d]animo suo turbata, protinus dracones mittebat, qui sanè per apertas portas ad latum thalami angulum subierunt, cogitantes uelocibus suis malis geminos illos lancinare, seseq; membris eorum innectere. Hercules uero recto capite opposito, primũ experiebat̃ belli fortunã,

ANTISTROPHE, COLON X.

Vtraq; manu sua, quã effugere non poterant, ceruicibus cõprimens utrunq; serpentem. Vita ergo ex [b]infandis suffocatorum artubus discedebat, simulq; intolerabile istuc malum concussit mulierculas, quæcunq; illic Alcmenes circa lectũ seruiebant. Etenim & ipsa nuda pedes, è strato corpus suum corripiens, sæuam bestiarum iniuriam ulciscebatur.

EPODOS, COLON VIII.

Ilico uero Thebanorum duces ferreis armis accurrebant. Amphitruo præcipue euaginatum manu gladium uibrans peruenit, ingenti percul-
» sus mœrore. [c]Nostræ enim rei sinistro casu im-
» pendiò lædimur: circa alienum uero damnũ cor
» nostrum liberum est, non adfligitur.

STROPHE IIII. COLON X.

Constitit ergo stupore graui, oblectationeq; permixtus: uidit nanq; insuetam prudentiã, necnon filij fortitudinem. Ita immortales dij effece-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

runt, ut [d] alia, quàm à nuncijs didicerat, ipse conspiceret. Proinde uicinum altissimi Iouis eximiũ prophetã, fidum oraculorũ interpretem Tiresiam accersiuit: Is enim illi, tum uniuerso exercitui, quæ sors eum olim exceptura esset, uaticinabat:

ANTISTROPHE, COLON X.

Prodigij per Tiresiam uatẽ explicatio.

Quot nempe in terra occisurus sit, quotq; [e] mari feroces belluas. Præterea quendam peruerso mortalium incedentem more, [f] infensissimũ, prędixit olim concessurũ fatis Herculis ultione. Deinde quando dij superi, in agro prope [g] Phlegrã Thraciæ uicum, cum Gigantibus præliũ ineant, ab illius telorum iactu præclaram tum terræ comam esse contaminandam

EPODOS, COLON VIII.

Prædixit, ipsum deinceps per omne æuum, pro magnis laboribus, excellens præmiũ, ipsam nimirum tranquillitatem & quietem adeptum, in felici regia, [h] florida Hebe in uxorem ducta, nuptijsq; celebratis apud Iouem Saturnium, honestam laudaturum domum.

a ¶ *Animo suo turbata.*) ταραχθεῖσα, λυπηθεῖσα, ὑποζέουσα θυμῷ. *b* ¶ *Infandis artubus.*) ἀφάτων, *id est* ἀῤῥήτων, *magnis & immensis membris, uel quæ ob sui magnitudinẽ interire nõ potuerint.* φάσαι *enim est interire, corrumpere: unde* φάσγανον *deduci Scholia uolunt.*

c ¶ *Nostræ enim rei sinistro successu.*) τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει. *Epiphonema, quo mœroris Amphitruonis rationem reddit. Propria nos mala citius, quàm aliena adflictant.* *d* ¶ *Alia quàm.*) παλίγγλωσσον ῥῆσιν, *hoc est, acceptæ denunciationi contrariam. Acceperat enim à nuncijs Amphitruo, infantes draconibus interemptos. Mœrore igitur angitur ob auditum nuncium. Rursus, diuersum ipse uidens lætatur ob infantis insolentem fortitudinem, qua*

serpentes

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſerpentes ſtrangularat. e ℭ Mari feroces belluas.) In Troade enim noxiam balænam ſuſtulit. f ℭ Inſenſiſsimum.) ἐχθρότατον. Buſirim hoſpitum ſuorum mactatorem, & Antæum Gigantem Hercules interemit.

g ℭ Phlegram.) Phlegra Thraciæ locus eſt, ubi quum dijs bellum Gigantes inferrent, oraculum à Terra acceperunt, non antea perituros Gigantes, quàm duos ſemideos in belli ſocios dij ipſi ſuſceperint. Adſumptis igitur in ſocios Hercule & Baccho, ſuperiores Gigantibus cœlicolæ conſtituti ſunt.

h ℭ Florida Hebe.) Vt Heben Iunonis ſororem Hercules poſt fata ſua in uxorem duxerit, poſthac à Pindaro repetitur. Vaticinio itaq; Tireſiæ, ut oden hanc amplificauit, ſic finiuit.

TIMODEMO ATHENIENSI PANCRATIASTAE, ODE II.

OCTONARIVS PRIMVS.

[a]Vemadmodum, qui [b]Homeridæ uocantur, cantores, ut in plurimum conſutorum carminum à Ioue exordium ſumunt: ſic & hic Timodemus [c]auſpicium ſacrorum, in quibus uictor euaſit, certaminum ſumpſit primum [d]in multum celebrato Nemeæi Iouis delubro.

ENARRATIO.

A Nemea uictoria, à maiorum ſuorum ſtemmate ac uictorijs, Timodemum laudat. (Argumentum.) a ℭ Quemadmodum.) ὅθεν. A cõparatione tali orditur: Perinde ac Rhapſodi, Homeri carminum recitatores, uel ſimpliciter poëtæ, à Ioue initium ducere ſolent, in poëmatis ſuis: ſic à Ioue Timodemus exorſus eſt, Nemea primũ uincens: ſiquidem Nemea Ioui per Herculem dicata ſunt, ut in origine Nemeorum cõmemoratum. b ℭ Homeridæ) ὁμηρίδαι. Apud ueteres Homeridæ dicebantur, qui per ſucceſsionem ab Homero genus ducentes, Homerica canebant. Deinde Rhapſodi uocabantur, non iam ad Homerum genus ſuũ referentes, quales inſignes fuere tẽpore Cinæthi, quos multos etiã uerſus à ſe factos, Homerico poëmati inſeruiſſe adſerũt. (Qui Rapſodi.) Cinæthus ille Chius fuit, qui & eius hymni, qui ab Homero in gratiam Apollinis conſcriptus, iuxta epigraphen legitur, autor eſſe fertur. Hic itaq; Cinæthus, primus Syracuſis Ho-

merica consuisse dicitur, circiter Olympiade 69. ut Hippostratus autor. Secundo sunt qui ῥαψῳδοὺς, ueluti ῥαβδῳδοὺς deducant, quod Homeri carmina ad uirgam cecinerint, recensuerint'ue. Sic Callimachus:

καὶ τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον,
ἤνεκες ἀείδω ποτιδέγμενος.

Tertio: sunt qui dicant Homeri poësin primum non in unum fuisse collectam, sed uariè & per parteis dispersam: unde si quando eam canerent Rhapsodi, cōpagi & iuncturæ cuidam eam similem fecisse, inq; unum redegisse. Quarto: quum poësis illa per parteis tradita esset, quam quisq; uellet, partem recitabat: quumq; cantoribus agnus præmij uice propositus esset, ab eo agno ἀρνῳδοὶ salutabantur. Quinto: Si tota poësis adlata esset, certatoresq; inter se mutuò omneis parteis acciperent, ac uniuersum poëma adirent, ῥαψῳδοὶ appellabantur, ut refert Dionysius Argiuus. Sexto: Philochorus à cōponendis & suendis carminibus dictos adserit, παρὰ τὸ ῥάπτειν, καὶ τὴν ᾠδήν. Cui & Hesiodus adstipulatur, dum inquit:

ἐν Δήλῳ τότε πρῶτος ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ,
μέλπομεν ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν,
φοῖβον ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε λητώ.

Hoc est:

In Delo tum primus ego ac diuinus Homerus,
Auricomum Phœbum, peperit quem dîa parentum
Latona, euehimus, noua carmina componendo.

Hesiodum autem primum carmina composuisse Nicocles tradit. Ergo ex hoc loco claret, ῥαψῳδὸν aliud non esse atq; poëtam. Septimo: ῥαψῳδοὺς scribit Μενέαιχμος idem esse quod στιχῳδοὺς, eo quod στίχοι, id est uersus, à quibusdam ῥάβδοι, id est, uirgæ uel uersus dicantur. c ❨ Auspicium.) καταβολή. Metaphora est, à domum ædificantibus, adeoq; iacientibus fundamenta. Quod autem carminis alicuius initium poëtæ καταβολὴν dicere soleant, Callimachus etiam testatur, ita canens:

ἀρσινόης ὦ ξεῖνε γάμον καταβάλλομ᾽ ἀείδειν.
Arsinoës canere incipio charißime tedas
Nunc thalami genialis.

d ❨ In multum celebrato.) ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει. Periphrasis est Nemeorum ludorum.

OCTONARIVS II.

[a]Est itaq; nō parum patriæ suæ decori. Siquidem recta ipsum præclara stemmatis maiorum ætas, magnis Athenis ornamentum dedit, fre-

quenter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

quenter nimirum Isthmiorũ ludorum pulcherrimum decerpendo fructum, Pythiaq́ue uincendo » Timonoi filium. [b] At nephas haudquaquam est,

OCTONARIVS III.

» Non procul à [c] montanis [d] Pleiadibus Orionẽ » cursum tenere suum. Porrò [e] Salamis uirum bellacem producere potuit. Troiæ sanè Hector Aiacem audiuit ô Timodeme, te uero heroica uirtus in quouis genere certaminis, nempe pancratio, augustum constituet.

OCTONARIVS IIII.

Strenuæ dein iam olim [f] Acharnæ, quæcunq́ue circa certamina excellentissimi [g] Timodemidæ gesserunt, enarrant: prope altum nanq́ue [h] Parnasum, quatuor è certaminibus uictorias retulerũt. Cæterum à uiris Corinthijs

OCTONARIVS V.

In boni [i] Pelopis angulis, octo etiamnũ coronis condecorati sunt, Nemeis uero septem. Quæ autem illis [k] domi obtigere, maiora sunt, quàm ut percenseri queant, utpote [l] in Iouis agone: quem Timodemo ciues decantate, celebrem ob reditũ, mellita exordientes uoce.

a ❡ *Est itaq; non parum. Siquidem.)* Laus Timodemi à *uirtutibus, quæ tales tantæq́; sunt, ut patriæ ornamentum præbeat per eas.* Ac *statim modum subdit, quomodo ornet patriam.* Primum, *quod maiores suos imitatus sit,* Timonoum *patrem præsertim: dei[illegible], quod* Isthmijs *&* Pythijs *ludis uictor euaserit.* *b* ❡ *At nephas haudquaquam.)* Comparatio *est huiusmodi:* Perinde *ac* Orion *non longe à* Pleiadibus *meatum suum habet, sic* Timodemũ *uictoriæ comitem fieri & esse, dignum & par est.* Vel, *ut* Orion Pleiades *sequi-*

tur, sic Isthmia Pythiæ uictoriæ copulatur. c ℂ Montanis.) ὀρειᾶν. Simonides unam Pleiadum montanā dicit, Maiam nimirum, quæ Mercurium in Cyllene Arcadiæ monte peperit. Crates θερειᾶν legit, quod meßis tempore oriantur. Vnde & apud Hesiodum seges metenda præcipitur sub ortum Pleiadum. d ℂ Pleiadibus.) Pleiades sydus est septem stellis constans, quæ ex filiabus Atlantis immutatæ sunt: quarum nomina, Taygeta, Electra, Alcyone, Asterope, Celeno, Maia, Merope. e ℂ Salamis.) Insula Atticæ Salamis, unde Aiax Telamonius fortißimus princeps ad Ilium cum Græcis profectus est. Confert autem Timodemum Aiaci & Hectori. Vt Hector apud Troianos, Aiax apud Græcos fortißimi fuere, sic tu Timodeme παγκρατίῳ inclaruisti. Pancration uero à πᾶν omne & κρατέω teneo dicitur uel uinco. πένταθλον aliàs uocatur Latinis quinquertium uel quinquatriū, quod quinq; ludi speciebus uel partibus constet, ut in Olympijs indicatum. Vicit autem Nemea pancratio, ideo & epigraphe pancratiasten uocat. f ℂ Acharnæ.) Hactenus Timodemo à Pythijs & Isthmijs celebrato, ad uictorias maiorum eius encomiū nunc uertit, quos in Pythijs quater coronatos, in Olympijs octies, in Nemeis septies adscuerat. Acharnæ autem Atticæ uicus est, unde Timodemus erat oriundus. Hinc Acharnenses, Aristophanis Comœdia, nomen gerit.

g ℂ Timodemidæ.) Et quamuis τιμοδημίδαι formā patronymicā præ se ferat, ut filios Timodemi seu posteros significare poßit, sicut πριαμίδαι & ἀτρείδαι, Scholia tamen monent, fuisse tribum quandam & familiam τιμοδημιδᾶν, unde & Timodemus descenderit. Quod si uerum est, uictoriæ, quas hic recenset, non ad nepotes, neq; posteros, uerum ad maiores Timodemi pertinebunt. Timodemidæ enim maiores Timodemi erunt.

h ℂ Parnasum.) παρὰ ὑψιμέδοντι παρνασῷ. Periphrasis est Pythiorum. i ℂ In Pelopis angulis.) ἐν ἐσλοῖς πέλοπος πτυχαῖς. Periphrasis Olympiorum. k ℂ Domi.) Id est, Athenis. l ℂ In Iouis agone: quem.) In Olympijs Atheniensibus. ἐν διὸς ἀγῶνι, τόν. est pro ὅν Dorice: quem, scilicet agonem, uel quem Iouem unà cum Timodemo uos ciues, inquit, celebrate. Claudens hanc oden ciues Athenienses & Acarnanos hortatur, ut & Iouem & uictorem Timodemum laudent ob celebrem reditum, hoc est, propterea quod uictor sit domum reuersus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ARISTOCLIDAE AEGINETAE PANCRATIASTAE, ODE III.

STROPHE I. COLON XIII.

O [a]Venerabilis mater noſtra Muſa ſupplico tibi, quatenus [b]in ſacris Nemeorum feſtiuitatibus ad Doricam hoſpitalem inſulam [c]Aeginam te recipias. [d]Quandoquidem apud Aſopum flumen ſuauiũ carminũ fabri, adoleſcentes, demorantur, tuam
„ uocem inquirentes. Verum alius ad aliam rem
„ propenſus eſt. Sed qui uictor euaſit, in primis hymnum amat, coronarum, uirtutumq́ꝫ dexterrimum aſſeclam,

ANTISTROPHE, COLON XIII.

[e]Cuius mihi ubertatem tribuas.

ENARRATIO.

Laudat Ariſtoclidẽ à Nemea uictoria, qua pancratio, hoc eſt, quinquertio eſt palmã cõſequutus. Ab Aeginæ patriæ inſignibus principibus, Aeaco, Peleo, Telamone, Achille, à manſuetudine. Tandem paucis ſeſe excuſat, quod & ſerò & feſtinanter hanc oden cõſcripſerit. (Argumentum.) a ℂ *O uenerabilis Muſa.) Ordi-tur à precatione: Muſam enim ſiue Calliopen ſiue Clionem rogat, ut ad Aeginã inſulam, Ariſtoclidem uidelicet laudatura ſeſe cõferat.* b ℂ *In ſacris Nemeorum feſtiuitatibus.)* ἐν ἱερομηνίᾳ νεμεάδι, *hoc eſt, in ſacra uictorum feſtiuitate.* ἱερομηνία *per* συγκοπὴν *pro* ἱερονεομηνία. *Menſium initia ſacra ſunt Apollini, eo quod & ipſe Apollo Soli ſacer. Vel, ut alij, totum menſem ſacrum appellari aiunt, in quo Nemea celebrantur:* ἱερομηνίαι *autem dicuntur ſacræ in menſe dies, quales quæ dijs conſecratæ ſunt. Philochorus totum menſem Demetriona,* ἱερομηνίαν *decreto quodam dici affirmat. Pindarus uictorum conuiuiũ ita appellat.* ταῦτα χόλια. c ℂ *Aeginã.) Eſt Aegina inſula Sporadum una, è regione Atticæ, Argiuorum colonia.*

d ℂ *Quandoquidem apud Aſopum.) Ratio eſt quur Muſa Aeginã ac-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

cedere debeat. Quia, inquit, inuenies apud fluuium Aeginæ nouos carminum fabros, hoc est, poëtas adulescentes adhuc, qui tuum numẽ desiderant, ut uictorem Aristoclidem pro dignitate cõmendent. Plures sunt Asopi, Didymo referente in Scholijs: alius circa Phliuntem & Nemeam, alius in Bœotia, alius in Aegina. e ℂ *Cuius mihi ubertatem.) Quia nihil æque uictorem iuuat atq; præconium, ideo precor te Musa, ut copiam mihi argumentorum laudis subministres.*

[a]Meo consilio [b]cœli nubibus obtecti [c]rectoris filia, probatum ordire encomion. Ego uero [d]illorum [e]qui apud me sunt iuuenum uocibus & lyra ipsum [f]concinam. Amabilem præterea laborem sustinebit [g]regionis simulacrum, [h]qua parte [i]Myrmidones primum habitarunt: [k]quorũ celebrem conuentum, [l]pro sua fortuna opprobrijs non affecit Aristoclides, undiq; cõtracto [m]exercitatus

EPODOS, COLON VIII.

[n]Pancratij impetu. [o]Laboriosarum autem plagarum sanum [p]pharmacũ in deuexa Nemea, ui-
" ctoriam ipsam fert. Sedenim [q]qui bonus uir exti-
" terit, ac quæ decent honestatem perfecerit, is su-
" premas ad uirtutes accessit. Non facile est Ari-
" stophanis fili, traijcere porrò inaccessum colum-
" narum Herculis fretum.

a ℂ *Meo consilio.) Musam precatur, ut sibi laudabile encomiũ inspiret, poëtica inuocatione. Interim Iouis filiam facit: quia, ut Hesiodus habet, nouem Musæ filiæ Iouis sunt & Mnemosynes. Dei enim donũ sunt artes omnes ingenuæ, quæ memoria & exercitio & usu in mortalium ingenijs recubant.*

b ℂ *Cœli.) Musam cœli filiam hic facit, ut Aristarchus indicauit, sicuti Mimnemus & Alcman memorant. Estq; hic intuenda enallage casuum, datiuo enim pro genitiuo utitur.* c ℂ κρέοντι. *Regem cœlum ideo appellat, quod ante Saturni imperium potiretur sceptris, ut Ammonius memoriæ prodidit. Potest tamen* οὐρανῷ πολυνεφέλα *à* κρέοντι *dependere, hac ratione: O Musa, filia Iouis, qui rex est nubibus obtecti cœli. tum* οὐρανῷ πολυνεφέλα

φίλα dorici genitiui ſunt, pro ὀρανοῦ πολυωφέλου. idq́; rectius & ſimplicius: conuenit enim cum reliquorum poëtarum opinione. Tria hic connectit, Muſam, ſe, & Aeginam. Tu Muſa encomium ordieris: Ego cum meis cithara uel lyra canemus: Aegina uero utrinq; præconium uictoriæ à nobis reportabit.

d ℭ Illorum.) ἐκείνων. illorum adoleſcentum qui hunc hymnum expectant. e ℭ Qui apud me ſunt.) Ego adiutus adoleſcentibus meis Muſicis, ipſum ornabo. Epinicia enim cantu & lyra denunciabantur ac recitabantur. f ℭ Concinam.) κοινώσομαι, cõmuniter canam. g ℭ Regionis ſimulacrum.) ἄγαλμα χώρας. Periphraſis eſt Aeginæ, quæ illius terræ eſt imago, & exemplar uirtutis ſcilicet. h ℭ Qua parte.) Aegina Myrmidonum primum ſedes fuit. τοπογραφία eſt. i ℭ Myrmidones.) A formicis Myrmidones dictos Heſiodus autor, quod Iupiter Aeginæ inſulæ homines primum ex formicis eius terræ crearit. μύρμηξ enim formicã ſonat. Idem refert Theogenes, in libro de Aegina. Alij ſunt qui eius inſulæ homines, quod luſtra & antra formicarum inſtar inhabitent, inq́; ſubterraneas caueas atq; cuniculos fruges recondant, Myrmidonas dictos putent.

k ℭ Quorum celebrem.) παλαίφατον. Antiquitus celebratum & prædicatum populum, non ignominia affecit, nempe Myrmidones: ſed gloria & ſplendore illuſtrauit Ariſtoclides, propter uictoriam. Myrmidones ergo pro Aeginetis accipit, ratione, quam paulò ante protulimus. l ℭ Sua pro fortuna.) Aeolicum eſt, τεὰν pro ἑὰν. Quod ſi τεὰν Dorice pro σὴν accipiatur, tum erit, tuo pro numine. m ℭ Exercitatus.) μαλαχθεὶς pro γυμνασθείς. μαλαχθεὶς uero debilitatus ualet. n ℭ Pancratij impetu.) ὧν παλαίφατον. Laus Ariſtoclidæ à Pancratij uictoria. o ℭ Laborioſarum.) Labori refrigerium ſubiungit. Etſi certando defatigatus eſt, aut uulnus fortaſſe accepit Ariſtoclides, uictoria tamen tanta eſt, ut iure ſudoris ſui obliuiſci debeat. Victoria medicina eſt talium uulnerũ. Metaphoris ſuo more gaudet. Iuuenes uulnerum certando inflictorum obliuiſcuntur, propter obtentam uictoriam. p ℭ Pharmacum, uictoriam.) Pharmacum, uictoriam fert. Primo eſt πρόσθεσις, appoſitio uel epexegeſis: deinde alludit ad hymnum χαῖρε καλλίνικε τήνελλα, in Olympijs: Sonorũ Archilochi melos &c. q ℭ Qui bonus uir.) Gnome eſt, qua uictorem aureæ mediocritatis adhortatur, ſua pro conſuetudine. Victoria inſigni clarus, ne maiora ultra deſideret.

STROPHE II. COLON XIII.

[a]Quas diuinus heros extremos teſtes inclytæ

Belluas maris eum domuisse in prima Nemeorum etiā affirmauit.

nauigationis posuit: qui & [b]immanes in pelago belluas domuit, [c]suaq; ipsius uirtute stagnorum fluxus uestigauit, ubi ad [d]fastuosum reditus finē descendit, [e]terrā deniq; celebrem reddidit. Cæterum ad quod alienum promontoriū nauim abegisti meam, [f]ô anime? Aeaco eiusq; generi te uolo pangere carmen. [g]Iusti sermonis fructus est laudare bonos.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

» [h]Neq; alienis quenquam, sed suis illum uirtu-
» tibus prædicaueris.

a ℂ *Quas diuinus heros.)* *Amplificat à columnarū per Herculem erectione, & ad labores eius generatim digreditur.* b ℂ *Immanes belluas.)* θῆρας ὑπερόχως, *pro* ὑπερόχους, *doricus accusandi casus.* c ℂ ἰδίᾳ.) *Sua uirtute, & per semetipsum,* ἰδίᾳ *ualet. Fluuiorum meatus ac maris nauigabiles terminos scrutatus est, non Eurysthei imperio: multa enim sua uirtute quoq; peregit: id quod Callimachus testatur, dum inquit:*

χαῖρε βαρυσκίπων ἐπίτακτα μὲν ἑξάκι δοιά
ἐκ δ' αὖ ἀγρετίης πολλάκι πολλὰ καμών.

Columnæ Herculis.

Fertur Hercules occiduū mare transisse & Libycum: quumq; nō daretur ultrà progredi, eius nauigationis suæ monumenta quædam, columnas nempe duas erexisse, alteram in occiduo, alteram in Aphrico mari. Gades & Gadira appellantur columnæ, de quibus in Olympijs satis dictum, ni fallar. d ℂ *Fastuosum reditus finem.)* πόμπιμον νόστου τέλος. *Gades Herculis, fastuosum reditus finem appellat, ideo quod æternum nauigationis Herculanæ sint* μνημόσυνον: *ad quas qui peruenerit, uel descenderit (descendendi aūt uerbo propter occasum solis utitur) eum redire necesse sit.* e ℂ *Terram deniq; celebrem.)* *Terram perspicuā fecit: hoc est, ostendit etiam quousq; terra patêret, quousq; ambulationem sustineret: ad Hyperboreos enim usq; abijt, Eurysthei mandato, ultra Arcticum habitantes, ut tertia Olympiorum ode claret.*

f ℂ *O anime.)* *Quod ad Herculem Thebanum, quum Aeaci, eiusq; maiorum Aeginetarum meminisse deberet, digressus sit, sesemetipse corrigit.*

g ℂ *Iusti sermonis.)* *Gnome est, qua & quæ de Hercule dixit, defendit: & quæ de Aeginetis heroibus dicturus est, præmunit. Iusti sermonis fructus &*

flos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

flos est laudare bonos. Sermo & eloquentia tum recte & cõmode usurpatur, dum laudem bonorum absoluit. ἐσλὸς *accusatiuus doricus pro* ἐσθλὸς.

h ℭ Neq; alienis.) *Hortatur animum ut uerus sit, ut suas cuiusq; res gestas uerè percenseat, nec aliena affingat, quæ Aeginetarum non sint: quo simul beneuolentiam sibi apud Aeginetas & Aristoclidem conciliat.*

[a]At uero tu non incõmodum ornamentũ suscepisti, quod quidem longe dulcissimũ est dicere. Peleus itaq; pristinis suis præclarè gestis rebus gauisus est, [b]eximio resecto iaculo: qui & [c]Iolcũ cepit [d]solus citra exercitum, marinamq; Thetin [e]haud sine puluere cõprehendit. [f]Laomedontẽ fortis Telamon, Iolai socius, depopulatus est.

a ℭ At uero.) ποτίφορον δὲ κόσμον. *Ad animum suum hæc Pindarus dicit. Argumentum est à poßibili. quasi dicat:* Potes haud grauatim *heroes Aeginetas laudibus efferre, quandoquidem satis rerum & factorum præ manu habeas.* *b* ℭ Eximio iaculo.) ὑπέρακλον, *id est, excellentem,* ἐξαίρετον. *Hastam Peliadem intelligit, quam Homerus à Chirone primum cæsam ex nemore & apparatã dicit, & ab eodem Peleo traditam. Hic in gratiam Aeginetarum à Peleo primum sectam ait.* *c* ℭ Iolcum.) *Thessaliæ ciuitas* ἰωλκὸς *est, quam Iasone ac Tyndaridis iuuantibus Peleus cepit, ut scribit Pherecydes, aduersus Acastum Peliæ filium bellum faciens.*

d ℭ Solus.) μόνος, *solus. Hoc in gratiam Aeginetarũ dicit. Non enim solus &c.* *e* ℭ Non citra puluerẽ.) ἐγκονιτὶ, *prouerbialis uox: cum puluere, hoc est, difficulter. Thetin, inquit, in coniugem difficulter duxit: illa enim sese Protei in morem in uarias figuras permutauit, iam in ignem, iam in feras: nihilominus instans Peleus eam tandem uicit & assecutus est, ut est apud Sophoclem in Troilo, referentibus Scholijs. Vt uero duxerit Thetin, posthac repetetur suo loco.* *f* ℭ Laomedontem.) *Per Laomedontem Ilij depopulationem intelligit, siquidem Laomedon tum Ilij rex fuit. Per Iolaum uero, qui Iphiclis filius, uel ut alij, Herculis auriga, Herculis expeditionem atq; militiam accipit. Iam Telamonem unà cum Hercule Ilium diruisse, uel Sophocles in Aiace* μαστιγοφόρῳ *testatur.*

EPODOS, COLON VIII.

[a]Qui & quondam aduersus æreo arcu pollen-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tes Amazones Iolaum comitabatur, neq; unquã timor uirorũ domitor ex præcordĳs eĩus fortitudinem extraxit. Atqui [b] cognato ſtemmate, ingenitaq; claritudine quiſquã attollitur, & ſublimia quidem affectat: ſedenim qui è ſtudĳs & arte honeſtum indipiſcitur, [c] humili loco natus quiſpiã, aliàs alia ſpirans, nunquam [d] non conſtanti pede incedit, uerum [e] deficienti mente innumeras degustat uirtutes.

a ℂ Qui & quondam.) A rebus geſtis Telamonis amplificat. De Amazonibus eſt apud Iuſtinum, Oroſium & Iſocratem, ut bellicoſiſſimæ fuerint, ac ſine uirorum cohabitatione uel adminiſtratione, multas ſibi terras ſubiugarint, donec per Herculem uincerentur. Telamonem Herculis comitem fuiſſe in expeditione aduerſus Amazones, hic noſter teſtatur. Dictæ ſunt ἀμάζονες, quod altera mammarũ carerent: dextram enim inurebant infantibus puellis: ab ἀ ςερητικοῦ μορίου, καὶ μάζος: quod idem eſt cum τῷ μασθὸς, uel ut Pindarus ſcribit, μαςός. b ℂ Cognato ſtemmate.) Gnome dilatat, qua genere claros, magnos quidem prædicat, uerum ita ut ſtudĳs & bonis diſciplinis imbutam uelit generis claritudinem. quaſi dicat: Niſi acceſſerit ad generis ſplendorem ingenua inſtitutio, parum ſanè contulerit ipſum generis ſtemma, quum & obſcuri & humili loco nati, per literas & uirtutum (quas innumeras deguſtant) præſtantiam, conſpicui reddantur. c ℂ ψεφεννὸς ἀνήρ.) ψεφεννὸς idem eſt quod σκοτεινός. d ℂ Inconſtanti pede.) ἀτρεκεῖ ποδί. Inconſtantem ergo pedem non uituperationis, ſed laudationis ergò dicit, quod humili loco progenitus non figat, nec ſiſtat ſtatim in una diſciplina pedem, cæterum ſemper ad maiores uirtutes adſpiret. e ℂ Deficienti mente.) ἀτελεῖ νόῳ. Sic imperfectam mentem appellat, quæ inexplebili diſcendi cupidine ardet. Mens enim perfecta ſi qua eſt, non habet opus quicquam porrò diſcere, quandoquidem iam antea ſit conſummata. Sin quiſquam hæc ad collationem naturæ & artis referre uelit, ita ut natura claros, fortes & ingenioſos, præſtantiores eſſe uelit Pindarus iĳs, qui arte & uſu ſiue literas ſiue uirtutem conſequantur, cum eo nihil mihi pugnæ prorſus erit.

STROPHE III. COLON XIII.

[a] Flauus ita Achilles in ædibus Philyræ demorans,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

rans, puer adhuc, magna manibus opera frequenter peregit, ferro grauem sagittã quatiens, æqualem uentis: pugna ferocibus leonibus cædẽ operatus est, sues'que syluestres confecit. Corpora uero ad Saturnium Centaurum anhelantia retulit, sex annos primũ natus. Toto hinc post tempore demirabantur Diana, alacris'que Minerua,

ANTISTROPHE, COLON XIII.

Occidentem ceruos sine canibus, dolosis'que retibus: pedibus enim eminebat. [b]Verbum antea dictum teneo, nempe quod profundus in consilijs Chiron lapidea sua domo Iasonem primum, deinde & Aesculapium enutriuit, quem & pulcherrimam pharmacorũ per manus molliter apparandorum, artem docuit. [c]Posthac despondit Peleo claram [d]fructibus Nerei filiam: [e]prolem ei pariter excellentissimam delicate educauit, cunctis animum eius uirtutibus illustrans,

EPODOS, COLON VIII.

[f]Vt marinis uentorum iactibus ad Ilium profectus, armis horrisonum Lyciorũ tumultum expectet. Phrygum item ac Dardanorũ. Dein Aethiopibus hastis & prælio minime gnauis iniecta manu, in animo suo cogitet, quomodo re ipsa queat efficere, ut Memnon Aethiopum gubernator, magnanimus Heleni nepos, ea non domũ reuertatur potestate, qua prius erat præditus.

STROPHE IIII. COLON XIII.

[g]Procul radians [h]hinc Aecidarum lumen ob-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

oritur, ô Iupiter: [l]tuus enim ſanguis eſt, [k]tuũ item certamen: quod etiamnum hymnus indigenam uoluptatem uoce iuuenum reſonans, decorauit: quorum modulatio Ariſtoclidæ nomine profe-ctò eximia eſt. [l]Is & hanc inſulam ſua uirtute in-clytæ famæ adiunxit, ſacrumq́ Apollinis [m]Thea-rion ſplendidis ſolicitudinibus admouit. [n]Adeò
» tandem experientia perſpicuum fit, quibus in re
» bus quiſquam excellentior fuerit:

a ℂ *Flauus Achilles.*) ξανθὸς δ᾽ ἀχιλλεύς. *Exemplum ſubijcit eius qui & genere & inſtitutione clarus fuerit, puta Achillis: uel qui natura & clarus & ingenio magnus uiſus ſit. Pertinet autem & hic ad maiores Ariſtoclidæ. Commendat ergo Achillem à mirificis & humanam rationem excedentibus iuuentutis ſtudijs, quibus & feras & belluas dederit leto: idq́; quum ſex primum annos natus, Chironi Centauri, Philyræ & Saturni filio, traditus eſſet educandus. Vbi hoc ſanè mirandum quod adijcit poëta, quod ſine cum odora canum ui, tum retibus, ceruos interfecerit: quandoquidem ſola uelocitate & robore trà iecerit uiceritq́; eoſdem. Quod ſi tanta ei tamq́; admiranda pedum celeritas fuit, ut & aëripedes ceruos curſu anteuerterit, non iniuria ab Homero* πόδας ὠκὺς ἀχιλλεὺς *nunquam non dicitur. Quid autem admirabilius, quàm quod ſexennis Achilles uenatu captas feras, ut leones, ut ceruos, Chironi attulerit?*

b ℂ *Verbum antea.*) λεγόμενον δὲ. *A prudentia & claris diſcipulis præceptorem Chironem cõmendat. Iaſonem enim fortiſſimum principem inſtituit, cuius res geſtæ apud Apollonium in Argonauticis, apud Orphea, & in 4. Pythiorum hymno memoriæ produntur. Aeſculapium autem Apollinis filium ab eo inſtitutum Socrates Argiuus, inquit Interpres, teſtatur. Atq́; huncipſum inſignem medicum fuiſſe, in tertia Pythiorum ode conſtat. Quin & inter medicinæ primos etiam parentes ac repertores à naturæ ſacerdotibus numerantur Chiron, Apollo, Aeſculapius, Hippocrates, Nicander, ut græcum epigramma habet.* *c* ℂ *Deſpondit poſthac.*) νύμφευσε. *A factis Chironis, quibus Thetin Peleo Achillis parenti deſponderit.* *d* ℂ *Fructibus.*) *Vel prole claram Thetin. Propter Achillem hoc dicit.* *e* ℂ *Prolem ei.*) γόνον τε. *Ab Achillis educatione Achillem prædicat.* *f* ℂ *Vt marinis.*) *In quibus Achillem inſtituerit, nempe claris facinoribus, ut Lycios, Phrygas, Dardanos, Aethiopes, eorumq́; regem Memnonem uinceret: id quod in Troiano,*

no bello factum, ut in Iliade Homerica planum fit. g ☾ Procul radians.) τηλαυγὲς. A digreßione ad maiores Aristoclidæ, nunc ad ipsum redit, primũ ad Iouem Aeacidarũ parentem Apostrophe facta. Estq; hic Epilogus clarorũ Aeginæ principum. h ☾ Inde.) αὐτόθεν. Inde, hoc est, ex iam cõmemoratis insignibus facinoribus Aeacidarum decus, gloria & nomen resplendet.

i ☾ Tuus enim sanguis) αἴτιον. Causam reddit insignium factorũ per Aeacidas, & ipsum adeò Aristoclidem gestorum. Tuus enim sanguis est, inquit: perinde ac si dicat: Nihil certe mirum excellere tantis, tamq; præclaris rebus Aeacidas & principes Aeginæ, quando ex tuo sint illi sanguine progeniti ô Iupiter: quando tua in illorum moribus, operibus, factis, uirtus, potentia & maiestas reluceat. k ☾ Tuum item certamen.) σὸν δ᾽ ἀγών. Victoriam Aristoclidæ pro more pietatis suæ Pindarus Ioui acceptam refert. Quid mirum Aristocliden uicisse Nemea, quum tu Iupiter illi tanquam de sanguinis tui siphone profluenti, uictoriam præstiteris, eiusq; hymni, qui de illius uictoria canitur, autor fueris? l ☾ Is & hanc insulam.) ὃς τάνδε νᾶσον. Insulã Aeginam, eiusq; templum Apollini sacrum, per uictoriam Nemeacã illustriora reddita confirmat: quid cõmodi patriæ accesserit per uirtutem optimi principis, innuens. m θεάριον.) Pythij Apollinis templum est θεάριον in Aegina, in quo sacrorũ custodes, θεωροὶ agebant. n ☾ Adeò tandem.) ἐν δὲ πείρᾳ. Gnome est, qua eximiam fortitudinem uictoris, in qua inter certandum probatus sit, prædicat. Experimento & exploratione mutua perspicuum fit, in quibus quisquam fuerit excellentior: sic Aristoclidæ ingens robur, certamine & uictoria hac Nemea effulsit.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

» Vt is qui [a] inter pueros puerum, inter uiros ui
» rum, tum qui inter senio confectos grandæuum
» agit, quales apud gentem mortalium [b] omnes re-
» periuntur partes. Quatuor autem uirtutibus claret, fatum nõ effugiens homo, qui præter modo enumeratas tris, præsentiũ iuxta curam gerere discit, à quibus nullus abest Aristoclides. [c] Salue ô noster, [d] hoc albo cum lacte permistum tibi mel dono mitto: ros prætera mellis temperatus efficit potum celebrem [e] Aeolicis tibiarum cicutis,

EPODOS, COLON VIII.

[f]Serò licet. [g]Est autem aquila pernix inter uolucres, quæ protinus uenatur, procul inuestigãs cruentam pedibus suis prædam, [h]clamorosis graculis humi interim nequicquam colligentibus pascua. [i]Tua sanè resplenduit uirtus Clione Musa uolente, uictricis industriæ (qua in Nemeis, Epidauro, deniq; Megaris claruisti) gratia.

a ☾ *Inter pueros.*) A *mansuetudine & facilitate, qua se omnibus accõmodat, laudat uictorem.* Homo *est, inquit, omnium horarũ: apud pueros puer, apud uiros uirum, apud senio confectos seniorem agit: deinde rerum suarũ præsentium optimam curam gerit: quæ sunt quatuor in mortalium genere uirtutes præstantißimæ. Subaudiendum autem post comparatiuũ* παλαιτέροισι, παλαιότερος ὤν. *b* ☾ Omnes partes.) μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος. Hic *uerbum* ἐπίσταται *subaudiendum.* Nouit, *inquit, nicephorus* Aristoclides, *ut quamlibet partem nos mortalium genus agamus.* Nouit *qui sint mores pueritiæ, qui uirilis ætatis, qui senilis: cunctis ideo sese belle attemperare potest.* *c* ☾ *Salue ô noster.*) χαῖρε. Ex *affectu gaudij hæc dicit, ceu præsens præsenti uictori hunc hymnũ offerat.* *d* ☾ Hoc albo *cum lacte.*) Allegoria *est, qua sese ipsum extollit.* Mel *permistum lacte hymnum suum uocat.* Rursus *per melle temperatũ rorem, celebrem potũ efficientem, suam hanc oden intelligit, quæ grata sit* Aristoclidæ *futura, uictoriæ, quæ hic concinatur, nomine.* *e* ☾ Aeolicis *tibiarum cicutis.*) Per Aeolicas *tibiarum cicutas suam* Lyricen *atque adeò poëticen rursus intelligit, qua quum sese cæteris suorum temporum præstantiorem uideret, & quantum in* Lyrica *posset, sentiret, magnificum de sua poësi iudicium tulit, quale & illi omnis posteritas tribuit.* Et *quia magno uictori & heroi hymnum offert, ne muneris & offerentis uilitate parum moueatur generosus uictoris animus, nõ iniuria & muneri suo & sibi hoc loco autoritatem* Pindarus *parit.* *f* ☾ Serò licet.) Quod *hanc oden tardius conscripserit se excusat.* ὀψέ περ. *g* ☾ Est *autem aquila.*) ἔστι δὲ αἰετός. Insignis *cõparatio certe, qua poëta sese aquilæ, alitum regi, (quæ quia altißimi sit uolatus & nubes transuolet, ut est apud* Aristotelem, Iouis *ales credita est) ignauos uero poëtastros locutuleijs graculis æquiparat.* Etsi, *inquit, serius æquo hunc tibi hymnum concinuerim, felicius tamen hoc ego longe feci, quàm pleriq; alij graculi & inepti poëtæ, qui indigna*

& planè humilia argumenta contexunt, nec quomodo heroëm uirtute clarum efferre debeant, norunt. h ❨ κραγέτων δὲ κολοιοί.) *Per graculos Bacchylidem notari Scholia adſeuerant. Verum liberior & pulchrior eſt gnome, ſi ad multos, & ad unũ omnes oſores, uel malos poëtas, graculi referantur.*

i ❨ *Tua ſanè.*) τίνγε. *Ludi in Aeſculapij gratiam in Epidauro aguntur, poſt nouem autem Iſthmiorum dies exhibentur. Megara uero ad initium uſq; Veris protenduntur. Peroratio eſt, qua hunc hymnum cludit, breuiter & ſummatim Ariſtoclidæ uictorias congerens.*

TIMASARCHO AEGINETAE LVCTATORI, ODE IIII.

STROPHE I. COLON XIII.

[a]Bſolutorum laborũ optimus eſt medicus lætitia. Sapientes uero Muſarũ filiæ odæ contactæ permulſerunt laborem. » [b]Verum neq; Thermæ tantũ » laſſa membra reficiunt, quantũ [c]citharæ conſona » laus. [d]Verbũ itaq; operibus diutius durat, quod » cum [e]Gratiarum fortuna, [f]profundæ mentis lin» gua produxerit.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

[g]Proinde mihi liceat Saturnio Ioui, & Nemeæ, Timaſarchiq; luctæ hoc hymni procœmium ponere. [h]Recipiat autem Aeacidarum bene turrita ſedes, [i]conſtanti iure cõmune lumen. [k]Quod ſi parens tuus Timocritus adhuc flagrante ſole foueret, bellus citharœdus, frequenter carmini intentus, hymnũ ceciniſſet, pulchrę teſtẽ uictoriæ,

EPODOS, COLON XIII.

Eum uidelicet, qui à Cleonæo certamine coronarum allegauiſſet multitudinem ſplendidis ce-

lebribusq́ Athenis, & ſeptem portis inſignibus Thebis rerũ potitus: eo quod prope Amphitruonis tumulum [l]Cadmæi nõ inuiti ipſum coronis & floribus coronabant, [m]Aeginæ gratia. [n]Siquidem amicus ad amicos perueniens, ad hoſpitalem urbem, felicem Herculis aulam acceſsit.

ENARRATIO.

Argumentum. *Timaſarchum Aeginetam luctæ uictorem in Nemeis ludis, ab ipſa primum lucta, à patris Timocriti uictorijs, à claris patriæ heroibus, omniq́; Aeginetarũ inſigni genere, ab auunculo Callicle, ab Euphane maiorum uno, à Meleſia unctore, prædicat.* a ℭ *Abſolutorũ laborum.*) *A gnome belle quadranti ad uictoriam, orditur. Arduos labores, hoc eſt, ipſum certamen atq; uictoriã, quæ magnis ſudoribus paratur, lætitia ſequitur, quæ medici inſtar laborum difficultatem curat, abigit, eijcit. Ode, hoc eſt, hymni & encomia, Muſarum filiæ. Metaphora: id eſt, quæ ex bonis literis, potica præſertim naſcuntur. Laborem permulſerunt, hoc eſt, ipſam uictoriam laudibus extulerunt.*

b ℭ *Verum neq; Thermæ.*) *Pulcherrima gnome eſt, qua Lyricen ſuam extollit. Thermæ natura ſalubres aquæ ſunt, ut quæ natura ferueant, eq́; ſulphurea materia, & arcanis naturæ myſterijs, unde ſcaturiunt, efficacem aduerſus uarios morbos uim ſecum adferunt. Hunc ad modũ Lyrica carmina, ac ipſa in uniuerſum poëtica, quæ ſuis encomijs bonos uiros uehit, ſalubris eſt & ζωθάλμιος, hoc eſt, floride uiuens, quæ æternum heroibus nomen pariat.*

c ℭ *Citharæ conſona laus.*) *Hoc eſt, Citharæ iuncta prædicatio uel cõmendatio.* d ℭ *Verbum operibus.*) *Periphraſis eſt poëticæ, allegoriæ mixta, qua tantum dicit: Poëtica, inquit, & eruditorum uirorum hymni, ſunt diuturniores operibus, hoc eſt, ipſis etiam uictorijs, & claris clarorum uirorum facinoribus ſtabiliores. Quare principes & ſemideos maximopere ſuis factis doctorum hominum ſcripta accedere, exoptare conuenit.* e ℭ *Gratiarũ fortuna.*) *Id eſt, fauentibus Gratijs.* f ℭ *Profundæ mentis lingua.*) *Emphaticôs illud uerbum, illud poëma diutius duraturum, illud ſcripti genus ſtabilius fore ait, quod non lingua tantum, ſed profundæ mentis lingua produxerit. Quî fit quod pleriq; omnes hodie ephemera ſcribant, imò uix unum diem durantia? Ratio eſt in expedito: quia non ex profunda mente ſcribunt: non rite ſecum omnia reputant: non alto conſilio componunt: non domi ſuæ primũ bene ruminant: non in nonum, ut ille ait, annum reponunt: ſed quamprimum*

lingua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

lingua in ore conceperit quicquam, priusquam mens & animus resciscat, eiectum, & in publicum protrusum iri necessum est. Atqui & sapientum, & Pindari hic nostri consilium est, ne lingua mentem præcurrat. Atq; hoc exordio beneuolum sibi Timarchum reddit, eum ad præsentis hymni amorem accendens. Vnde statim subijcit: g ℂ Proinde mihi liceat.) Votum est, quo poëta optat, ut hic hymnus suus sit ceu fœlix insignium factorũ Timosarchi ingressus: atq; ut hæc Lyrice sit ceu æternum monumentum memorabilis uictoriæ eius, ac ueluti præludium: quasi poëta pluribus hunc argumentis posthac euehere cupiat. Simul autem Iouem Nemeæ uictoriæ Ephorũ ac datorem admiscet, pius semper in superos uates. h ℂ Recipiat.) Aeacidûm bene turritam sedem, ipsam Aeginam periphrastice appellat, cõmendans eam à munitione & fortitudine: quam dum Aeacidarum sedem uocat, originem & fulgorem eius ad Iouem usq; refert, ut in Pythijs & reliquis cõmemoratum. i ℂ Constanti iure cõmune lumen.) Optat uates, ut Aegina cõmune lumen suscipiat: hoc est, poëma & hymnum hunc ex quo ad eam cõmunis laus & fulgor redundet, ob uictorem Aeginetam Timasarchum. Sed quid est quod Constanti iure dicit, græcè ξυναρκέϊ δίκα? breuiter eiuis hospitalitatẽ prædicat, ut quæ iustitiam hospitibus & exteris & cõuenis præstet, non suis tantum ciuibus: id enim ualet ξυναρκέσῃ δίκα. Quasi dicat poëta: Ipsa Aegina & munitißima urbs & iustitia, nedum erga suos, sed exteros quoq; insignis, hunc hymnũ nostrum cum Timasarcho quæso cõmunem suscipiat. k ℂ Quod si parens tuus.) Ad patris laudes transit, eum à suis pariter uictorijs extollens. Primum autem ueterum more Musica eum clarum extitiße innuit, postea à tribus eum uictorijs, à Cleonæa, ab Atheniensi & Thebana celebrat. Thebis aũt Iolaia aguntur ludi, quos hic intelligit. Quas uero Athenis & Cleonis uictorias sigillatim retulerit, non constat, quum uarij illic ludi exhibeantur, iuxta mentem Scholiorũ.

l ℂ Cadmæi.) Thebani sunt, à Cadmo conditore nomen gerentes.

m ℂ Aeginæ gratia.) Hoc est, Thebani Timocritum Aeginetam, propter congenerem sibi urbem coronarunt. Aegina enim & Thebæ sorores sunt & Nymphæ, filiæ Asopi fluminis, iuxta poëtarum sententiam: unde nomina etiam urbibus (quarum Nymphæ illæ ceu tutelares deæ fuerint,) indita.

n ℂ Siquidem amicus.) Quis quô peruenerit, exponit. Amicus Aegineta ad amicam Herculis urbem, Thebas.

STROPHE II. COLON XIII.

[a]Qui cum Troiam olim fortis[b]Telamon depopulatus est, & Coos, & magnum bellatorem, stu

pendum [c] Alcyonea Gigantem: quē tamen non antea interimere potuit, quàm duodecim currus, ac uigintiquatuor heroës eius, currus administrantes, Alcyoneus ipse petra contriuisset. [d] Inexpertus ille pugnæ fuerit, quisquis uariam non intellexerit fortunæ rationem, qua & agentem interdum aliquid ferre oporteat.

a ℭ Qui cum.) Ex Herculis nomine occasione accepta, ad ipsius res gestas digreditur. b ℭ Telamon.) Telamonem Herculi adiutorem fuisse perhibet in deuastatione Troiæ, in Coorum, quos primum Meropes uocatos tradit, excidio, & in Alcyonei Gigantis debellatione. c ℭ Alcyonea.) Alcyoneus hic Gigas erat, qui prope Isthmū Corinthi in Herculem incidit, cui ex Erythea boues abduxerat. Hunc Hercules prosternere impune non potuit: Nam uigintiquatuor currus cum totidem ipsorum heroibus, maximi lapidis ictu, Alcyoneus primum Herculi contriuit: tandem in ipsum etiam Herculem lapidem proiecit: cæterum repulsa per clauam petra, Gigantem Hercules adortus confecit. d ℭ Inexpertus ille pugnæ.) Gnome est, qua non mirum esse perhibet, quod Hercules fortissimus heros in conflictu aduersus Alcyonea nōnihil acerbi sit passus, in curribus & amicis suis. Varia belli fortuna est: quare qui nō uidet eam belli rationem esse, qua uel uictorem interdum succumbere oportet, is ignarus est prælij, ignorat quàm sese uersipellem & ancipitē Mars exhibere soleat. Atq; hæc dicit, quasi nonnihil graue etiam uictori Timasarcho acciderit, ut quod inter luctandum ceciderit, uel tale quiddam, quod hic reticet, ac interim clanculum Herculis exemplo diluit. Elegans autem dictum est, quo eum prælij euentū esse ait, quod agentem interdum aliquid pati oporteat: cui cōsonat tragicus ille uersus, quē quia eiusdem sit indolis, quur adscribere pigeat?

τὸν δρῶντα πὸτι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

[a] Plura me enarrare prohibet lex, urgetq; tempus. [b] Trahor autem ceu iynge quadam in corde meo, ut numeniam apprehendam. [c] Et quamuis profunda, adeoq; medium maris saltum iam occupet sermo, resiste tamen insidijs, alioqui magis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

atq; hoſtes noſtri in luce deuiare uidebimur.[d] Etenim qui inuidia maceratur, uanum ſecum in tenebris conſilium uolutat

EPODOS, COLON XIII.

Humi proſtratum. At mihi quam diuinum numen impertijt uirtutem, credo quod in longum procurrens tempus felicem conſummabit.[e] Sedenim tu dulcis cithara protinus Lydio concentu carmen modo conſue amabiliſsimũ: Oenonæq; & Cypro, ubi Teucrus eſt Telamonis filius. Sed Aiax patriam[f] Salamina tenet,

STROPHE III. COLON XIII.

[g]In ponto Euxino Leucen Achilles inſulam, Thetis uero[h] Phthiã obtinet. [i]Neoptolemus latum Epirum, ubi[k] montium iuga[l] excellentiſsimos boues fouentia, à Dodona primũ, ad Ionium uſq; mare protenduntur.[m] Ad radices autem Pelij montis ancillarem Iaolcon manu adortus Peleus Theſſalis morigeram tradidit,

a ❨ *Plura me enarrare.)* *Temporis anguſtia à latiori digreſsione ſe excludi teſtatur.* *b* ❨ *Trahor iynge.)* *Se magno deſiderio ad numeniam, ad coniunctionem Lunæ rapi confirmat, ut hymnus ſuus tum temporis abſolutus, ad Timaſarchum perſcratur. Per iynga autem auiculam ueneficijs deſtinatam & incantationibus, ut eſt apud Theocritum in Pharmaceutria uidere, hic præſtigia & incantamenta intelligit, metaphoricôs. Fuit aũt Lynx Echûs aut Pythûs filia, quæ quum ſuis incantamentis Iouem ad Inûs amorẽ accenderet, in auem ſui nominis permutata eſt.* *c* ❨ *Et quamuis.)* *Seſe à digreſsione reuocat. Quamuis mediã hiſtoriæ Herculanæ partem uixdum abſoluerim narrando, deſiſtam tamen, ne quàm aduerſarij noſtri in excurſibus, immoderatiores eſſe uideamur. Seipſum autem ut redeat ad inſtitutum omiſſa digreſsione, hortatur. Sunt, inquit, qui inſidiantur poëticæ noſtræ, quærentes ſi quam uenari queant calumniandi anſam: ſed ne accuſent nimium digreſsiones meas,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

(qualibus & Simonides usus est) reuertemur, unde sumus digressi.

d ¶ Enimuero qui.) Gnome inuidos lacessit. Inuidi, inquit, nihil aduersum me poterunt, sed cæca illorum consilia & cogitationes uanæ erunt. Ad locum cōmunē inuidiæ hæc gnome pertinet. Porrò sibi inuidus plus nocet quàm alijs, iuxta sententiam Horatij:

Inuidus alterius rebus macrescit opimis. Et Virgilij:

Liuor tabificum malis uenenum. &c.

e ¶ Sedenim tu dulcis cithara.) Ad laudem generis Aeginetarum sese ipse inuitat. Aegina autem primum etiam Oenone dicta, unde hic per Oenonen ipsam accipit. Et quia genus Aegineticum multis urbibus præfuit, ideo talium hic etiam meminit, & primum Cypri, ad quam Teucrus post obitum Aiacis ab Ilio reuersus, patris indignationem metuens profugit, eiusq; imperiū obtinuit. f ¶ Salamina tenet Aiax.) Iuxta historiam, Salaminius dicitur. Vt uero interierit in Iliaco bello, est apud Sophoclē in Aiace. g ¶ In ponto Euxino.) Insula quædam est in Euxino ponto, quæ Leuce appellatur, in quam Achillis corpus a Thetide translatum fertur. Leuce autem appellatur per metalepsim, quasi splendida: quod candidum enim est, fulget. Sunt qui Leucen dictam putant, ab Erodijs auibus, quarum ingens multitudo in littore nidulantiū præternauigantibus hanc insulam indicet. Appellatur & Achillis cursus, quod Iphigeniam uictimæ destinatam, abreptam per Dianam, ad hanc usq; insulam, æstuanti eius amore inflammatus, prosecutus sit. Quia Thetis ex Peleo Achillem pepererit, ideo & hanc in gente & claritudine Aeginetarum Pindarus recenset. h ¶ Phthiam.) Thessaliæ urbem obtinet Thetis. Philarchus autor est quod Thetis Olympum ad Vulcanū ascenderit, ut ab eo arma Achilli fabricanda procuraret. Vulcanus fabricatis armis spopondit se traditurū Thetidi, si primum secum concumberet. Thetis annuit se facturam, modo corpori suo primum periculum faciendo aptaret: sibi enim eandem corporis, cum Achille, & mensuram & harmoniam esse. Quo permisso, Thetis armis cincta aufugit. Vulcanus cum eam non posset cōprehendere, malleo arrepto in talum percußit, ut uehementer angeretur. Vnde Phthiam Thessaliæ secessit, ut illic sanaretur. Hinc ab eius nomine Phthia Thetidion appellata est, ac Phthia colere cœpit Thetin. Alij templum Phthiæ esse Thetidis, cui nomen Thetidio, cuius reminiscatur Euripides in Andromache, adserunt. i ¶ Neoptolemus.) Achillis filius Epirum obtinet. Regio est, quæ autore Stephano in duas, secundum alios in treis, secundum alios in quatuor partes diuiditur. Plinius in tertium Europæ sinum ad Acroceraunia Epirum constituit. k ¶ Montium iuga.) Acroceraunia intelligit, quæ sic dicuntur, quod ob summitatem suam crebris fulminibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

fulminibus iciantur, παρὰ τὸν ἄκρον καὶ κεραυνόν. *Vt autem Acroceraunia à Dodona iuxta Arachtum flumen ad Ionium usq; ma[re] protendantur, est uidere apud Ptolemæum, tabula Europæ* 10. *Dodonæ oppido, Dodonæi Iouis templum est: unde prouerbio locus factus, Dodonæum æs, de loquacibus.*

l ¶ *Excellentißimos boues.*) *Boues Epiroticas cæteris præstare, Plinius etiam fatetur, dum lib. 8. cap. 45. inquit: In nostro orbe Epiroticis laus magna, à Pyrrhi regis iam inde cura.* *m* ¶ *Ad radices Pelij montis.*) *Iolcos Magnesiæ ciuitas est, in finibus Pelij montis sita, Acasti regis imperio subdita, quam Peleus Achillis pater Thessalis hac occasione subiugauit, ut Pindarus subindicat breuiter: Hippolyti filia Cretheis, uxor Acasti, amore Pelij exarsit, eum ad sui complexum prouocans: at cum ei persuadere non posset, ignominiam secuturam formidans, coram Acasto suo rege, Pelea iniuriæ accusauit, ceu uoluerit ipsam ui stuprare. Acastus uxori suæ, ut fit, fidem adhibens, Pelea ad Pelei montis deserta perduxit, ibiq; feris futurum cadauer reliquit. Atqui dij Pelei & innocentiam & puritatem cõmiserati, illi Vulcanum adlegant, ut gladium ei subministraret. Hoc ense accepto, incidentes quascunq; bestias Peleus interemit, ac reuersus tandem à bestijs seruatus, in Acastum copias armauit, Iolcumq; Thessaliæ, ob nefarium Cretheidis scelus, subiugauit.*

Huius rei meminit λόγος δίκαιος καὶ ἄδικος apud Aristoph. in νεφέλαις.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

Hippolytes Acasti coniugis dolosis technis respondẽs. [a] Dædali enim gladio mortẽ ei per insidias plantauit Acastus. At Pelei familiaris [b] Chiron adiumento erat, & fatale ex Ioue destinatum malum auferebat. [c] Ignem uero cuncta corrumpentem, acutissimosq; ferocium leonum ungues, aciem item acerrimorum dentium cohibens,

EPODOS, COLON XIII.

Duxit ipsam unam excelsarum sedibus Nereidum. Præterea [d] uidit orbicularem thronum, in quo cœli pontiq; cõsidentes reges, munera & potentiam ipsi, suam iuxta naturã ostenderunt.
" [e] Vltra Gadera non licet ad caliginem usq; pro-
" gredi. [f] Reduc ad Europam nauim. Nec enim ui-

rium earum est, omnem Aeaci liberorum historiam percensere, atque res praeclare gestas.

a ❡ Daedali enim gladio.) Daedali gladium metaphorice dolum & fraudem appellat: non quod Daedali ense usus sit, sed quod fraudis nomine Daedalo similis fuerit Acastus. Vt enim Daedalus Cocali regis filiabus persuasit, ut aquae calidae per tecti culmen in lauantem Minoa demisso influxu, Minoa interimerent: sic Acastus dolo feris obiectum Pelea occidere meditatus est. Haec Scholia. Potest etiam hic locus ad Pelea referri, quod is Daedali gladio, hoc est, ense à Vulcano artificiose apparato, interfecerit Acastum: quod Vulcanus insigni ac ueluti Daedaleo ingenio eum gladium scite & eleganter perfecerit.

b ❡ Chiron.) Chironem Centaurum Pelei puerum, hoc est, amicum & familiarem uocat, cuius ope Acastum uicerit. c ❡ Ignē uero omnia corrumpentem.) A nuptijs Thetidis marinae deae Pelea cōmendat, quum ignem, acutißimos ferocium leonū ungues, dentesq; cohibuisset. per haec omnia ipsam Thetidis permutationem significans. Thetis enim dum nuptijs iungeretur Pelei, in hasce sese formas transmutauit, iam quidem in leonem, iam in ignem, iam in aliam figuram, instar Protei, Vertumni, Empusae, uel Tarandi: neq; sic tamē eius uim declinare potuit. Cohibitis ergo istis leonū formis, ac demißis ignibus, duxit Thetin. Metaphora est à remigantibus, qui perfecto labore suo demittūt remos. d ❡ Vidit porrò orbicularem thronum.) Non coelum, sed symposium in Pelio monte deorum uidit, quando & superi & marini dij sua praesentia nuptias eius et genus decorarūt, eiq; munera dederunt, Neptunus equos, Vulcanus machaeram. Summa est, & coelestes & marinos deos, quales erant, in suis nuptijs conspexit Peleus. e ❡ Vltra Gadira.) Iuxta columnas Herculis Gadira sunt. Quemadmodū nō licet ultra Gadira nauigantibus progredi, sic Aeaci posterorum insignia non possum cōmemorare omnia.

f ❡ Reduc nauis uasa.) Hoc est, ipsam nauim ad Europam. Quia Gadira Europam finiunt, & ultra ea praeter caliginem nihil sit, ac Europa citra Gadira habitetur: ideo, inquit, reuertere iam ad loca habitabilia, ad ipsam Europam, hoc est, ad institutum, ad laudes Timasarchi, ubi tutius iter ingrediar, & felicius pergam. Est autem gnome memoratu digna, Vltra Gadira progredi nō licet: paroemiam complectens, qua ne impoßibilia conemur, admonemur: ut antehac non semel auditum.

STROPHE IIII. COLON XIII.

[a]Theandridis corpora uegetantium certami-

num

num nuncius uenit, Olympia, Iſthmo, Nemeaq́ꝫ ornatus, ubi experimentum habentes, nunquam ſine coronis inclytum fructum ferentibus domũ redierunt. Vbi & patriã illam tuam triumphantibus odis miniſtram eſſe audimus Timaſarche. [b]Sin me auunculo Callicli iubes

ANTISTROPHE, COLON XIII.

Columnam locare Pario lapide candidiorem, „ nihil inficiabor. [c]Aurũ dum liquitur, radios mon „ ſtrauit omneis: hymnus autem egregiorũ facto„ rum, & regibus & dijs hominem parem facit. Is Callicles circa Acherontem habitans, linguam meam ſuarum laudum cantatricẽ inueniat, ut qui [d]in certamine Neptuno Tridente inſigni dicto, [e]Corinthijs floruerit ſelinis.

EPODOS, COLON XIII.

[f]Hunc Euphanes ſenior progenitor ille tuus canet Timaſarche, alij alios uirtutis ſuæ æquales habent. Iam quorum præſens aliquis ſpectatorẽ egerit, ea melius cæterisq́ꝫ excellentius explicare & narrare poteſt. [g]Ecquis Meleſiam laudans cõtentionem dirimat? is enim uerba cõnectens inſuperabili eloquentia immobilis perſiſtit, erga bonos quidem leni ſapientia præditus, iniquis uero & uitiligatoribus [h]aſper & indefeſſus concertator ſeu aduerſarius.

a ℭ *Theandridis.) A contribulibus Timaſarchum prædicat. Theander enim inclytus quiſpiam è maioribus Timaſarchi fuit, à quo familia Theandridarum deducta. Indicat autem & Theandridas inſignes athletas & uictores certaminum fuiſſe.* *b* ℭ *Sin me auunculo Callicli.) A fratre matris de-*

functo uita Callicle laudat uictorem. Per columnam Pario lapide albiorem, hoc est lucidiorem, poëma suum & hymnū intelligit. c ℂ Aurū dum liquitur.) Præclara gnome, quo hymnum optimo metallorum auro comparat. Quemadmodum aurum dum liquitur, siue conflatur, fulget: ita hymnus quempiam prædicans ipsum resplendere facit, & dijs & regibus cum adsimilans.

d ℂ In certamine Neptuno dicto.) Periphrasis est ludorum Isthmiorū.

e ℂ Corinthijs selinis.) Hoc est, apio, quod Corinthijs uictoribus datur, siue quod prope Isthmum Corintho uicinum crescat. f ℂ Quem Euphanes.) Quasi & ille epiniciorū poëtam egerit, cantaturū esse Euphanem ait hymnum, quo sit laudaturus Calliclem. Vel quod defunctus ipse, defunctum sit ornaturus præconijs: uel senio confectus grandæuum: uel æqualis æqualem. Atq; hinc ait: Alij alios uirtutis suæ coæquæuos concentores habent. quasi dicat: A tuis coætaneis, uel ab ijs qui tecum spiritum ducunt, & non à uita defunctis, Timasarche tu prædicaberis. Dicitur autē Euphanes auus fuisse maternus Timasarchi. Porrò quorum aliquis spectator fuerit, ea melius cæterisq; excellentius explicare & narrare potest. Sententia est, qua speciatim tamen (licet generatim, ut omnes gnomæ, accipi queat) Euphanem clanculum interfuisse uictoriæ Calliclis innuit: quare ceu oculatus testis, eundem præ cæteris rectius etiam extollere poßit. g ℂ Vt si quis.) οἷον αἰνέων. Didymi iudiciū hic mihi probatur, qui τὸ οἷον spiritu aspero per admirationem legendum censuit: ut sit sententia: Dij boni, quis nobis hic Melesiam Atheniensem illum, Timasarchi unctorem digne extulerit, ac litem diremerit, qua scilicet ab alijs prouocatur? Laudat uero unctorem hunc tum à uictoria, tum ab eloquentia & facundia, propter quam ab alijs uinci non poßit. h ℂ Asper assessor.) Hoc est, difficilis est obseruator suorum aduersariorum, acriter reluctatur eis, suisq; amicis pugna deuictis fortiter adsistit, alacriter opem fert, uires illis & animum addit, eos adiuuat. Tantum enim potest uox ἔφεδρος. Est autem antithesis, mansuetum esse & asperum: mansuetum quidem & mitem bonis & amicis: asperum & difficilem aduersarijs.

Ab aliptæ ergo Melesiæ encomio hanc cludit oden.

PYTHEAE LAMPONIS FILIO PANCRATIASTAE, ODE V.

STROPHE I. COLON XI.

[a]Tatuarius non sum, ut inertia fabricer simulacra in uno solo loco stantia. [b]Cæterũ per omneis tam onerarias, quàm minores naueis uade & annuncia ô Musa, quod condo poëma, quomodo uidelicet robustus Pytheas Aeginetes, Lamponis filius, in Nemeis ludis pancratij coronam uicerit, [c]quum nondum [d]genæ eius autumnum teneram uindemiæ matrem ostenderent.

ENARRATIO.

Pytheam Aeginetam Lamponis filium laudat à uictoria pancratij, à fructu uictoriæ, à familiari Pytheæ Euthymene, pancratij itidem uictore: à uictoria Aeaciorum Aeginetica, à uictoria Megaricorum, ab unctore Themistio. Argumentum.

a ℂ *Statuarius non sum.) A Lyrices suæ, quam ipse animaduertit sæpe, præstantia orditur. Lysippus, Chares Lyndius, Polycletus, etsi insignes statuas cælauerint, quid nisi inertia simulacra, quæ neq; mouere se quoq̃ poßint, neq; indicare quicquam, præter sui ferè artificis artem? At hymnus poëticus terram & mare permeat, eorumq; uirtutes quos prædicat, sempiterna memoria prosequitur. Sunt qui Pytheæ amicos Pindarum solicitasse ferant, ut epinicion Pytheæ conscriberet: ubi quum treis drachmas, ut Scholia habent, mercedis loco poposcisset, abnuisse illos, dixisseq;, se potius æream statuam eodem precio comparaturos. Postea tamen reuersos, precio, quod exegerat, numerato. Hinc ab eo facto, à statuarijs & statuis principium duxisse Pindarũ.* *b* ℂ *Cæterũ per omnes.) Musam suam inuocat, & hortatur ut per omnes naues transiens Aeginetæ Lamponis uictoriam Nemeã, quam pancratio obtinuit, annunciet. Quare per naues uult itare Musam? quia Aegina insula in mari sita, ad quam & ex qua citra naues nemo iter facere potest.* *c* ℂ *Quum nondum.) Ab ætate amplificat. Est autem oratio tropica uel allegorica. Vult aũt dicere, quod impuberis adhuc ætatis adolescens Pytheas uicerit. Porrò sensum poëtæ, non uerba, reddidimus: sic enim Pindarus habet: Mentum nondum autumnũ,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

teneram uini floris matrem, ostenderat. Qua in periodo hypallage utitur, dum autumnum per appositionem facit matrem uitium pullulationis. Non enim autumnus est initium & origo floris uini, sed potius signum uindemiæ & maturitatis. Ipsa autem sententiæ necessitas, per τὴν οἰνανθην, *hic non herbam (quã Dioscorides lib. 3. cap. 126. explicat) accipi, sed ipsam uitis germinationem, cymas & asparagos, ut ita dicã, cogit.* d ℂ *Genæ.) Quia uero* γένυς *uocula illa nedum mentum, sed &* τὴν σιαγόνα *significat, uel pro malis, uel mento, citra errorem hic uertitur.*

ANTISTROPHE, COLON XI.

[a]E Saturno uero & Ioue heroës iaculatores plantatos, [b]atq; aureis Nereidibus [c]Aeacidas exhilarauit, metropolinq; [d]charam hospitibus tellurem. [e]Quam olim bonis uiris abundantem ac nauibus celebrem posuerunt, prope aram patris [f]Hellenij stantes, dum ad sydera palmas unà tenderẽt, [g]Endeidos nobiles filij, [h]uisq; Phoci regis,

EPODOS, COLON XI.

Diuinæ illius prolis, [i]quã Psamathea ad littus maris peperit. [k]Verecundor equidem magnum quiddam dicere, neq; iure patratũ damnum, quo modo iam percelebrẽ insulam reliquerũt, & quis genius [l]ab Oenone fortes illos uiros traxerit. Cõtinebo uero me ab huiusmodi narratione. Nam [m]non omnis constans ueritas palàm faciem suam ostentans lucro est: uerũ sæpenumero silere nouisse, homini sapientissimum est.

a ℂ *E Saturno uero.) Fructum uictoriæ Pytheæ nunc subijcit. Is est, quod exhilararit è Saturno & Ioue progenitos: hoc est, præclaros Aeginetas heroës, ceu maiores suos. Est autem Chiron Saturni filius & Phillyræ, Iouis Aeacus, Aeaci Telamon & Peleus, Pelei Achilles: hos, inquit, Pytheas unà cum metropoli Aegina celebres reddidit, eo quod Aeginam ceu patriam præ reliquis urbibus & matrem, Aeacus & nepotes coluerint, ut sæpe suprà indicatum,*

tum. Quam & metropolin appellat, hoc est, primam & præcipuam, ac ueluti parentem reliquarum urbium, quas paßim Aeaci proles inhabitauit: ut Cypri, Iolci, Salaminis, Leuces, aliarumq; respectu, hanc μητρόπολιν uocet.

b ℂ Aq; aureis Nereidibus.) Hoc est, à Thetide & Psamathe.

c ℂ Aeacidas.) Hoc est, Aeaci posteros & nepotes, Telamonem, Pelea, Achillem, Neoptolemum, Chironem item, qui ad genus Pelei & Achillis propter amicitiæ legem refertur. d ℂ Charam hospitibus tellurem.) Hoc est, hospitalem: siue quod hospitales fuerint Aeginetæ, siue quod metropolis fuerit inter Telamonis & Pelei urbes. e ℂ Quam olim.) A pietate & religione Aeginetas heroës laudat. f ℂ Hellenij Iouis.) Iupiter Hellenius in Aegina colitur, à promontorio Hellenio nominatus. Vel Hellenium Iouem à Græciæ salute in Aegina impetrata dictum. g ℂ Filij Endeidos.) Endeis Chironis filia, Aeaci uxor, Telamonem & Pelea peperit. Hinc per Endeidis filios hic Aeaci posteritatem accipit. Aeaci ergo nepotes, inquit, Aeginã bonis ciuibus & re nautica exuberantem, celebrem & inclytam reddiderunt. Quomodo celebrem reddiderint, subiungit: dum prope aram patris Hellenij, paßis ad sydera palmis, Iouem pro salute Græciæ imploraret. Sensus igitur est, Aeginam illustrem redditã, precibus & pietate Aeaci ad Iouem. Historiam attingit, ac ueluti per transennam ostendit, cuius meminerunt hic Scholia, & Isocrates in Euagora. Quum enim pestis, uel ut alij uolunt, sordes factæ essent in Græcia quis plures interirent, uenerunt urbium legati Aeginam ad Aeacum, scientes eum Iouis prolem esse, supplicantes ei, ut patris sui Iouis numen exoraret, pro auertenda Græciæ internitione. Aeacus ergo preces ad Iouem fudit, ac salutem Græciæ impetrauit: uniuersa Græcia à uel peste uel grandi isto malo liberata. Ex eo, inquit, facto Aegina celebrior est reddita. Iuxta Isocratis sententiam Aeacus solus obsecrauit Iouem. Iuxta uero Pindari hic mentem, non Aeacus tantum, sed Aeaci & Endeidis liberi Telamon & Peleus Iouem orarunt unà cum rege Phoco. h ℂ Phoci regis uis.) Periphrasis est, pro ipso Phoco. Erat autem hic filius Aeaci ex marina dea Psamathe, frater Pelei & Telamonis. i ℂ Quem Psamathea.) Vbi Nympha Psamathe Phocum pepererit. Dicitur autẽ Psamathe & Psamathea, sicut Penelope & Penelopea, per extensionem posterioris syllabæ. k ℂ Verecundor equidem magnum &c.) Infortunij, quod fratribus Telamoni, Peleo & Phoco contigit, hic per præteritionem non reminiscitur: nempe quur celeberrimã insulam Aeginam dereliquerint. Porrò infelicitas ea est huiusmodi: Fama est, quod Peleus & Telamon fratrem suum (dum sese mutuò exercerent, lapidis iactu, & alijs id genus corporis exercitijs) occiderint: Peleus quidem disco, sed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Telamon ferro. Hinc ut odium ciuium ſuorũ effugerent, ex Aegina excidiſſe, Telamonemq; Salaminã Atticæ, Pelea uero Phthiam Theſſaliæ perueniſſe & occupaſſe. l ℂ Ab Oenone.) *Stephanus, Aeginæ tres ſunt, inquit: prima eſt una è Cycladibus, quæ Oenone uocata eſt.* m ℂ Non omnis conſtans ueritas.) *Gnome eſt, qua non ſemper ueritatem ediſſerendam indicat, ſed occaſionem expectandam eſſe: potiſsimũ uero in encomio & genere laudis præcauendum, ne qua turpia, etiamſi uera, admiſceamus. Hinc etiam Iſocrates in encomij Helenæ exordio Sophiſtam quendam carpit, qui Helenã quidem ſatis pulchre laudauerat, ſed interim tamen uitium, uel adulteriũ ab ea cõmiſſum purgarat. Porrò nõ ubiq;, neq; apud quoslibet, neq; quouis tempore, ueritatẽ dixiſſe unquam profuit: ſed occaſio hic etiam quærenda, ne ſi importune ueritas dicatur, uel ipſa, uel nos cum ipſa reijciamur.*

STROPHE II. COLON XI.

Sin aliam Aeacidarum felicitatem, aut manuũ uires, bellum'ue laudare ferreum uiſum ſit, [a]longos inde ſaltus mihi quiſquã ſuffodiat, [b]eſt enim leuis genubus meis impetus. Sed & [c]ultra mare aquilæ feruntur, [d]quibus cum & pulcherrimus Muſarũ chorus prope Pelium haud imprudenter canit. Inter Muſas porrò citharam Apollo ſeptichordem, aureo [e]plectro quatiens,

ANTISTROPHE, COLON XI.

[f]Omnis generis modulabatur cantiones. Muſæ uero primũ à Ioue orſæ, uenerandam Thetin cecinerũt, Peleaq́ꝫ, ut ipſum tenera Cretheis Hippolyti filia [g]dolo trucidare uoluerit, coniux ipſa maritum ſuum Magnetium Epiſcopũ uarijs conſilijs perſuadendo. Cæterum falſo confictum cõcinnauit ſermonem, ut uidelicet ſponſus iſte in lectis Acaſti tentet

EPODOS, COLON XI.

Sedem. Longe enim ſecus ſe res habet. Nam

ſæpe

sæpe toto ex animo illi ſupplicabat, ut ſecum coiret. Cuius tamen mentem excelſi tales ſermones contriſtabant, ut adeò protinus abdicaret Nympham iſtam, [h]hoſpitalis patris bilem ueritus. Ille uero annuit ei, nubium excitator è cœlo Iupiter, immortalium rex, ut repente quandam Nereidũ aureas colos geſtantium ſibi in uxorem duceret,

ὀργὰν, hoc eſt, mores, uel mentem

STROPHE III. COLON XI.

Aſcito ſibi ſocero Neptuno, qui [i]ab Aegis haud raro ad inclytum Corinthiorum Iſthmum cõmeat: ubi à læta iuuenum corona, qui audaci membrorum robore decertant, arundinea [k]fiſtula ſuſcipitur. [l]Apud quos iuuenes de omnibus operibus cognata fortuna locum arbitri retinet. [m]At enim Euthymenes Aeginæ ad certamina diuinæ uictoriæ perueniens, uarios adſecutus es hymnos.

a ¶ Longos mihi ſaltus.) In quinquertio ſaltantibus, foſſæ, in ſignum ſaltus & in metam effodiebantur, ut ſequens, ſi uincere uellet, ea ſigna tranſiliret. Hac ratione hic tropice Pindarus ſibi iubet ſignum ſtatim poni quod tranſiliat, in encomijs Aeacidarũ, inſignium uirtutũ. Ac ſi dicere cupiat: Quantamcunq; metam mihi poſueritis, ego tamen pro meæ Lyrices facilitate, facile tranſuolabo, & omnes alios cõcertatores uel poëtas uincã. b ¶ Eſt genubus meis.) Hoc eſt ἀλληγορικῶς, mihi non eſt difficile hymnum pangere de Aeaci familia, qui præſtantiſsimus iudicetur, qui palmam obtineat apud omneis: non tam Lyrices mea gratia, quàm inſignium factorũ, quæ Aeacidæ tranſegerunt, cauſa. c ¶ Vltra mare aquilæ.) Confert characterẽ ſuum & ſeſeipſum aquilæ, nedum terras, ſed maria uolatu ſuo emetiente. Mea, inquit, poëmata nedum terras, ſed & maria permeant. Et quia aquila, ob altiſsimum uolatum ſuum diuina ales (ut Ariſtotelis eſt ſententia) creditur, ideo characteris hic ſui ſublimitatem adumbrat. d ¶ Quibus cum.) Aquilas & Muſarum chorum unà cum ipſo Apolline circa Pelium canere adſerit, in gratiam Pytheæ: oſtendens Aeaci familiæ uirtutes tantas eſſe, ut eas & ſummi & diuini poëtæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

cùm celebrent, tum admirentur: ac iuxtà subindicat eam familiam & literarum & Musarũ amantem fuisse. Aquilæ enim & Musæ unà cum Apolline suo haud suaueis cantilenas ædent, si non & à Peleo & eius posteritate foueantur & honorentur. Apollini septichordem citharam tribuit, ob septemplicem illum bonarum artium orbem, quem græca gens ἐγκυκλοπαιδείαν uocat, qua bonarum artium uniuersitas, circulus & consummatio consistit. e ℂ πλήκτρῳ.) Plectro quatit citharam Apollo: hoc est, instrumento, quo percussa ædit sonorem suum. f ℂ Omnis generis.) Quid Apollo & quid Musæ cecinerint, per amplificationem adiungit. Pulchre autem Musas à Ioue principium carminis duxisse confirmat. Moris enim est poëtarum, à Ioue sua ordiri poëmatia, uel Iouem ut summum deum primum deuenerari. Vnde & Aratus, ἐκ διὸς ἀρχώμεσθα, A Ioue, inquit, ordiamur. Et Virgilius hunc secutus,

A Ioue principium Musæ, inquit, Iouis omnia plena.

Dehinc pudicitiam Pelei: impudentiam & calumniam Cretheidos, uxoris Acasti Magnetiorum regis: posthac nuptias Pelei cum Thetide cecinisse Musas testatur. Cui historiæ de instigato ad adulterium Peleo, non dissimilis est impudentia & factum Prœti uxoris cum Bellerophonte apud Homerum in Iliade: Phædræ item nouercæ cum Hippolyto priuigno: & si sacra miscere prophanis licet, Pharaonis uxoris cum Iosepho. Iosephum castitatis amantem fuisse, & peccati inimicum, mirum non est, ut cuius animus amore & timore Dei inflammatus erat. Verum si principes gentium uerè, tam omnia domantis Veneris, tamq; sponte sese offerentis cõtemptores fuere, uel maiorem uel parem cum Lucretia non immeritò laudem consequuntur. Atqui ut Cretheis Pelea prouocarit ad sui amorem, præcedenti ode explicatũ. g ℂ Decipiens.) Quomodo decipiebat Pelea? an ficte & simulanter ad amorem prouocauit? haudquaquam. Sed si expugnasset pudicitiã Pelei, tum decepisset & Pelea, & sese. Vel παρφαμβίν, pro παραφαμβύν, hoc est, inhonesta, & pudicam coniugẽ minime decentia loquens: quæ ecphrasis mihi magis arridet. παρὰ enim præpositio uitiat sæpe uerbi qui cum coit, significationem: ut ἀκούω παρακούω, φημὶ παράφημι. h ℂ Hospitalis patris.) Timore patris sui, qui hospitali iuri præest, permotus, noluit Peleus sceleratæ petitioni morem gerere. Hoc est, quia Iupiter hospitum & peregrinorum tutor, & uiolati hospitij ultor est, hinc ueritus hospitalis Iouis iram, noluit hospitij sui genialem ad se nõ pertinentem torum uiolare. Iouem autem uel hospitalis iuris cassati, uel amicitiæ uiolatæ ultorem esse & hic Pindarus, & Nicander, dum Alexipharmaca sua cludit, admonent. i ℂ Ab Aegis.) Aegæ insula est prope Eubœam: unde mare Aegæum dicitur: quod, ut & Stephanus & Plinius lib. 4. cap. 11. tradit, à

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

capris nomen habet, quas Græci αἶγας *appellant. Aegeo mari, inquit, nomen dedit scopulus inter Tenedum & Chium uerius quàm insula, Aex nomine, à specie capræ, quæ ita à Græcis appellatur, repente in medio mari exiliens. Ab Aegis ergo Neptunus ad Isthmū, hoc est, ad Isthmios ludos cōmeat. Nam Isthmij ludi in gratiam Neptuni aguntur.* k ¶ *Fistula suscipitur.*) *In Isthmijs ludis, à decertantibus, deus eorum certaminū præses, cantatur, celebratur, fistula & instrumentis musicis prædicatur. Hæc uero alia quadā digreßione adiungit: quum enim Pelei Neptunum socerum fecisset, statim Neptunios ludos, & Neptuni honores, quos ex Isthmo à uictoribus refert, subiecit.* l ¶ *Apud quos.*) *Gnome est, qua fortunam esse dominā uictoriarum ait. Hoc est, certaminum uictores constituuntur, quos fortuna ad uictoriam prouexerit. Hactenus digreßus est ab Aegina, ad heroum eius insulæ insignia facta, quos uictoria Pytheæ exhilaratos dixit, qui & quales sint illi explanando: nūc denuò ad institutum redit, & à familiari Euthymene Pytheam etiam euehit.* m ¶ *Atqui Euthymenes.*) *Non parum laudis ex insignibus amicis ad aliquem refluit. Quare dum Euthymenes pancratij uictor familiaris est Pytheæ, fortem fortibus, uictorem uictoribus oblectari ob oculos ponit, iuxta Homericā parœmiā,* ὡς μὲν ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. *Sanguinis aūt gradu iunctum fuisse Pytheæ Euthymenem claret: siquidem frater matris, siue auunculus Euthymenis, Pytheas hoc loci à poëta salutatur.*

ANTISTROPHE, COLON XI.

Quare & nunc auunculus tuus Pytheas eiusdem originis gentem Aegineta ornat. Siquidem illi Nemea sic apparata est, [a]patriusq́ue mensis, qui Apollini in delicijs est, ut [b]coæquæuos aduenas domi, adeoq́ue in concauo [c]Nisi cono uincat. [d]Plurimum equidem lætor, quod circa bonū, cunctæ iam urbes certant. Noueris deinde te dulcium [e]Menandri laborum compensationem feliciter

EPODOS, COLON XI.

Accepisse. [f]Decet ab Athenis certantiū præfectum esse. Quocirca si uenias prædicatū Themistium, ne adhuc rigeas, uocem æde, [g]intende

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

uela ad antennarum iugum, pugilemq; ipsum, & pancratij uictorẽ decanta, duplicemq; uirtutem [h]in Epidauro potitum rerum, ipsum uidelicet capere: in [i]Aeaci uero uestibulis flores coronarum herbidos ferre, [k]uirentibus cum Gratijs.

a ¶ *Patriusq; mensis.*) *Mensis indigena uel patrius uel domesticus, apud Aeginetas Delphinius appellatur, Delphinio Apollini sacer, in quo sacrificant Aeginetæ Apollini ædificatori & patrio, ut scribit Pythænetus. Aliam porrò sententiam Scholia adijciunt, huiusmodi: Mensis indigena est, qui Delphinius appellatur, in quo agũtur ludi, quæ Hydrophoria dicuntur. Hũc ergo mensem Apollo amat, ut in quo ipse magnifiat & colatur.* b ¶ *Coæquæuos domi.*) *Nedum Nemea, sed & domestica uictoria conspicuus est Pytheas. Aguntur autem ludi in Aegina, Aeacij, in quibus hunc æqualiũ uictorem fuisse denunciat.*

c ¶ *Nisi cono.*) *A uictoria Megarensi. Periphrasis est Megarorũ. Nisus enim rex Megarorũ est: in ea urbe certamen Pythia, uel, ut alij, Alcothoia agebãtur, in quibus & Pytheã primas tenuisse cõmemorat.* d ¶ *Plurimũ lætor.*) *πάθος est, quo prudentiã magistratuũ Græciæ demiratur, qui in multis passim urbibus circa optima desudant, & uarijs certaminibus patriam suam illustrant. Præter enim Olympiam uel Elin, Isthmon, Pythona, Nemeam, plerisq; alijs urbibus ludi sunt exhibiti, quemadmodum in Olympijs & Pythijs cõmonstratum est, nempe Pellene, Megaris, Marathoni, &c.* e ¶ *Menandri laborum.*) *Ab unctore Menandro Atheniensi laudat Pytheam, ut quem nõ debeat pudere, talem se habuisse alipten, cuius exercitatione & sedulitate ad eam peruenerit uictoriam.* f ¶ *Decet ab Athenis.*) *Summæ artis præceptorem, à summa urbe oriundum docet: breuiter ita Athenas omnis eruditionis matrem, merita sua laude non defraudans. Huc pertinet, quod Theseus Atheniensis pancratium & luctam in Labyrintho, in interfectione Minotauri, quum ensem non haberet, reperisse perhibetur. Alij à Phorbante Thesei præceptore palestricen repertã adserunt, ut Polemon autor. Quod uero Theseus Athenis primum luctam didicerit, Istrus tradit.* g ¶ *Intende uela.*) *Hoc est, felici uento & sequunda aura Themistium auum Pytheæ maternum celebra.*

h ¶ *In Epidauro.*) *Asclepiea, ludi Aesculapio sacri celebrantur, in quibus & pugilatu & pancratio uicit ille Themistius.* i ¶ *Aeaci uestibulis.*) *Hoc est, in Aegina, uel in ipsa Aeaci aula: quasi coronæ, quas ex Epidauro retulisset, in Aegina illi suspensæ uel dijs consecratæ cernerentur. Periphrasis est Aeaci uestibulis, pro ipsa Aegina, uel Aeaci regia. Quod si quis hæc ad Aeacia*

ludos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ludos referat, non errabit admodum, ni fallar. k ¶ Virentibus uel flauis cum Gratijs.) *Hoc est, Gratiarum beneficio, uel summo Aeginetarum applausu & fauore. Est enim græcismus,* σὺν θεῷ, σὺν χάρισι: *pro quo nos dicimus,* Dei benignitate, Deo uolente, Deo propitio, *fauentibus* Gratijs.

ALCIMIDAE AEGINETAE IUUENI LUCTATORI, ODE VI.

STROPHE I. COLON XIII.

» H[a]Ominum idem quod deorũ genus:
» ex una enim parente utriq; spiramus.
» At nos omnis absoluta uis separat, se-
» cundum quã ceu nihil sumus. Dehinc
» ferreum sanè cœlum tuta perpetuò sedes manet.
» Quadantenus tamen pares sumus, siue magnam
» iuxta mentem, siue industriã, dijs immortalibus:
» tametsi ignoremus qua die uel nocte ad uitæ no-
» stræ summam, quam definiuit diuina prouiden-
» tia, nobis currendum sit.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

Certis uero signis nunc eam [b]cognationem indicat Alcimides, ex frugifera eam tellure uidens, quæ quidẽ statis uicibus annuũ iam agrorum prouentũ mortalibus tribuit, iam uero quiescens robur iterato recipit. [c]Venit è iucundis Nemeæ ludis puer certaminibus clarus: hanc à Ioue adsequutus fortunam nunc non infelix apparuit, sed instar uenatoris, circa luctam

EPODOS, COLON XI.

[d]In Praxidamantis aui sui paterni uestigijs, pedem suum dirigens. [e]Nanq; is Olympionices pri

mus[f] inter Aeacides circa Alpheum, & quinquies in Iſthmo, ter uero Nemeis ramis coronatus, [g] Soclidæ memoriam renouauit, qui Ageſimachi liberorum præcellentiſsimus fuit,

ENARRATIO.

Argumentum. *Aeginetam Alcimidam hoc encomio euehit à luctæ uictoria, à maioribus, ab Aeacidis, ab amico Timida, & Mileſia unctore. Orditur autem à pulcherrima gnome, quid & quantum humanæ naturæ cum diuina ſit cõmercij, adaperiens.* a ¶ Hominum idem.) *Et deos & homines è Terra matre genitos poëtica opinione adfirmat. Cuius ſententiæ & Heſiodus eſt. E Terra Cœlũ, è Cœlo Saturnus, è quo Iupiter, dehinc reliqui Gigantes. E Pandora poſtea humanum genus, uel è Prometheo, ut alij. Verum piæ Chriſtianorũ mentes, quid de Deo ſentiendum, nouerunt. Hoc tamen planè uerum eſt, induſtria, ingenio, & intellectu, alijsq; animi eximijs dotibus hominẽ diuinæ naturæ perſimilem, id quod & diuinæ literæ teſtantur Geneſis primo: Faciamus hominem ad ſimilitudinem & imaginem noſtram. Rurſum pijßima ſententia humanã naturam à diuina perfectionis nomine ſecernit, dum inquit: At nos omnis abſoluta uis ſeparat, iuxta quam ueluti nihil ſumus. In Deo ſumma perfectio: in homine quid niſi umbra, & umbræ ſomnium? Proinde pulcherrimã ephodon & acceſſum hac gnome ad Alcimidæ uictoris encomion præſtruit. Statim enim Alcimidæ diuina uirtute probat hoc quod dixit uerum eſſe.* b ¶ Certis uero &c.) *Hominibus quadantenus parem cum dijs immortalibus mentẽ, induſtriã, agilitatem eſſe, Alcimidæ uictoria probat.* c ¶ Qui cognationẽ ſuam uidet.) *Genus Alcimidæ uictoris aruis cõparat, quæ uicißim fruges proferunt & quieſcunt. Lætiorẽ enim ſegetẽ & uberiorẽ fructum producunt agri, ſi poſt frugũ prouentũ eis, ut fieri ſolet, ſpatium reſpirandi, & uirium recolligendarũ detur. Exhauritur natiua fœcunditas, ſi intermißionẽ citra, quotannis colantur arua, ſeminaq; illis mandentur. Conſimilem ad modum genus & maiores Alcimidæ, partim certaminibus claruere, partim à certaminibus quieuerunt. Quam rem illis Pindarus laudi adſcribens, hoc ad uictoriam modo & alacriores & ſplendidiores redditos confirmat, agrorum inſtar, qui poſt uacationem, ocium & reſpirationem exuberantiore is fructus progenerant. Porrò genealogia Alcimidæ ſic habet: Ageſimachus, cuius Soclides, cuius Praxidamas, auus paternus Alcimidæ. Pater uero Alcimidæ neq; in Scholijs, nec in encomio Pindari nominatur. Atq; inter hos Ageſimachus athletam egit, Soclides filius quieuit, Praxi-*

damas

damas Soclidæ filius uictoria inclytus factus est. Rursum Praxidamantis filius, pater Alcimidæ à certaminibus abstinuit, filius Alcimides Nemea potißimum uictoria illustris est redditus. d ℭ *Venit ex amabilibus.*) *A Nemea uictoria Alcimidem effert.* e ℭ *In Praxidamantis.*) *Aui paterni uestigia insecutum nicephorum adserit: quod in laudem generis eius cedit.*

f ℭ *Nanq; is Olympionices.*) *Digreditur ad uictorias aui sui Praxidamantis, nouem eius coronas per uictoriam partas recitans, unam in Olympijs, quinq; Isthmicas, tres Nemeas.* g ℭ *Inter Aeacides.*) *Hoc est, Aeginetas, per metonymiã, & per antonomasiã.* h ℭ *Soclidæ memoriã renouauit.*) *Patris Praxidamantis: qui tametsi non fuerit uictor alicuius certaminis, insignẽ tamen filiũ fortitudine & uirtutibus Praxidamantẽ protulerit. Didymus autor nomẽ huic fuisse* σωκλεῖ: *poëtã uero patronymicôs extulisse.*

STROPHE II. COLON XIII.

[a]Postquam ei tres præmia certaminũ ferentes, ad summum uirtutis culmen conscenderunt, qui labores gustarunt, Deiq; beneficio, [b]nullam aliam domum, per uniuersæ Græciæ [c]angulos, coronarũ adeò promam pugilum certamine [d]demonstrauit. [e]Confido me magnifica dicendo, scopum assequi, sagittæ in morẽ ab arcu missæ. [f]Tu Calliope rectum percelebremq; uentum ad hanc » metam dirige. [g]Defunctorũ enim uita mortaliũ

ANTISTROPHE, COLON XIII.

» Et poëtæ & [h]oratores, pulchra sibi opera [i]tu» lerunt. [k]At Baßidarum antiquitus celebratum genus pulchris nõ destituitur uirtutibus, qui priuatim ex sese [l]Pieridum cultoribus, quæ ad laudẽ pertinent suppeditantes, è suis excellenter gestis rebus, multum hymni adhibere possunt. Etenim admirando manus [m] loro ligatus, ab eadem familia progeneratus [n]Callias, Pythiorũ uictor euasit, formosæ concinens

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

EPODOS, COLON XI.

Latonæ ramis, [o]iuxta Castaliam, ubi [p]decantantium in choro ad uesperam usq; reluxit, [q]marisq; pons indefessus [r]in uicinorum [s]Trieterica taurorum uictima honorauit Calliam per Neptunium delubrum. Ad hæc & [t]leonis herba uictorem [u]sub opacis Ogygijs [x]Phliuntis montibus coronauit.

a ℭ *Postquam ei.) Ei Soclidi tres filij fuere, uictorijs & certaminibus insignes, inter quos Praxidamus celeberrimas inuentus est.* *b* ℭ *Nullam domum.) Alcimidæ & maiorum eius domum in tota Græcia præ cæteris florentissimam & excellentissimã esse. Collatio est, qua genus & domesticũ splendorem reliquis antefert.* *c* ℭ *Angulos.) Vrbes Græciæ, in quibus certamina celebrantur, angulos appellat, & in quibus uictoriam obtinuere. Vrbes enim locorum sunt anguli, & regionum occultationes: seu quod urbes ferè in secessibus collocentur.* *d* ℭ *Demonstrauit.) Praxidamas.* *e* ℭ *Confido.) Ad seipsum per confidentiam apostrophen facit, non indigna sese Alcimidæ uirtutibus prolaturũ exponens.* *f* ℭ *Tu Calliope.) Deesis & inuocatio est: quia se magna prolaturũ proposuerat, ideo tanquam ipse non sufficiat tantis uirtutibus enarrandis, Calliopen inuocat, poëtices præsidem. Orat autem ut opem suam & sequundum uentum adleget, quo felicius, quod ipse decreuit, perficere queat.* *g* ℭ *Defunctorũ enim uita mortalium.) Quia iamolim defunctorũ heroum, à quibus originẽ duxit Alcimidæ genus, etiamnũ cõmendaturus est, ideo hanc gnomen iam adducit, qua poëtarum opera, defunctos ad uitã quoq; reduci confirmat.* *h* ℭ *Sapientes homines.) λόγιοι, id est, oratores, qui res politicas conscribunt uel narrant: uel etiam historici.*

i ℭ *Tulerunt.) Id est, extulerunt: simplex pro composito: hoc est, prædicauerunt. Græce κόμιξαν, quod Doricum est, pro ἐκόμισαν.* *k* ℭ *At Bassidarum.) Bassidarũ familia à Basso quodam deducta est in Aegina, à quo genus maiorũ Alcimidæ principiũ duxit.* *l* ℭ *Pieridũ aratoribus uel cultoribus.) Periphrastice poëtas Pieridum ἀροτὸς, id est, aratores appellat. Estq; metaphora ab agricolis desumpta. Vt enim illi agrum & uineas & hortos colunt, sic poëtæ carminibus suis & Deos & homines, atq; adeò præclara fortium uirorum facta colunt, celebrant, decantant. Et ne quisquam simpliciter colonos uel agri cultores intelligeret, adiunxit uates, πιεΐδων. Summa, ut*

rustici

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

rustici sunt agri cultores, sic poëtæ sunt Musarum aratores, hoc est, cultores. Aratores enim poëta pro cultoribus dixit. Basidæ, inquit, domesticis uirtutibus clarentes, abunde argumentorum hymnis poëtarum (qui sunt Pieridum cultores) præbent. m ℂ Loro ligatus.) Hoc est, pugilatu uictor euasit. n ℂ Callias.) Exemplo probat Basidas uictoriæ ornamentis abundare. Callias enim è familia Basidarum, Delphis, id est, Pythio certamine, Isthmijs & Nemeis ludis uictor, coronas reportauit. o ℂ Iuxta Castaliam.) Id est, Delphos. Castalia fons est prope Delphos et Pythonem. Periphrasis est Pythiæ uictoriæ. p ℂ Decantantiũ in choro.) Victores enim uel ad noctem usq; hymnis celebrabantur. q ℂ Maris pons indefessus.) Periphrasis Isthmiorum. r ℂ In uicinorum.) γῶ ἀμφικτυόνωρ. Amphictyones cõmune Græciæ conciliũ est, ut Cicero habet. Harpocration in Lexico decem Rhetorum, Amphictyonas græcum concilium esse item confirmat, quod Thermopylis congregetur: dicti uel ab Amphictyone Deucalionis filio, qui primus regem agens, collegerit gentes, ut in octauo Theopompus scribit. Fuerunt aũt gentes hæ duodecim, Iones, Dorienses, Perrhebi, Bœoti, Magnetes, Achæi, Phthiotæ, Melienses, Dolopes, Aenianes, Delphi, Phocenses. Vel ab eo quod Delphorum gentes illæ accolæ essent, quæ in eo concilio coirent, ut Anaximenes in primo Hellenicõn tradit. Per Amphictyonas ergo uel ipsum Græciæ cõcilium intelligit, cuius consilio institutũ, ut in Isthmijs ludis Neptunus uictima taurorũ honoraretur: (Solet aũt & Homerus nigris Neptuno tauris litare) uel uicinos & accolas Isthmi, Corinthios nimirum, intelligit. s ℂ Trieterica taurorum uictima.) Hoc est, triennali taurorum sacrificio. Isthmij nanq; ludi tertio quoque anno celebrabantur. ab Isthmia Calliã ita uictoria prædicans. t ℂ Herba leonis.) Hoc est, uiride apium, quo Nemei uictores coronabantur. Qur leonis herba? quia Hercules deuicto leone Nemeæo, ludos illos ad potiorem redegit statum, antea ab Archemori fato instituti.

u ℂ Sub opacis Ogygijs montibus.) Situm Nemeæ exponit, per topographian. Nemea sita est sub opacis Ogygijs Phliuntis montibus. Ogygia uetus est insula, in quam Vlysses naufragium perpessus delatus est tandem, ut & apud Stephanũ & Homerũ claret. Pro ueteri, adiectiue hic usurpatur, quemadmodum apud Nicandrum in Theriacis. Refertur, inquit Nicander, Ogygia inter adolescentes sanguine feruidos fabula: id est, prisca seu uetus fabula. Ita hoc loci, Ogygijs montibus, id est priscis. Opacis, id est arboribus consitis, umbrosis. x ℂ Phliuntis.) Phlius urbs est Peloponnesi, quæ antea Aræthyrea & Arantea dicta est, à Phliunte Bacchi et Chthonophyles filio nomen habens. Ad Phliuntis ergo Peloponnesi ciuitatis montes Nemea sita est: peri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

phrasticôs hac ratione à Nemea uictoria Calliam extollens.

STROPHE III. COLON XIII.

[a]Sunt autem latæ ſapientibus undiq; uiæ, ut præclaram hanc inſulam ornent, poſtquã eis Aeacidæ excellentem præſtitere felicitatẽ, magnas demonſtrando uirtutes. [b]Nam & per terram & mare procul ipſorum nomen uolat: aduſq; enim Aethiopes, [c]Memnone domum non redeunte, proſilijt. Queîs & graue certamen Achilles demonſtrauit, qui ad terram è curru deſiliens,

ANTISTROPHE, COLON XIII.

Pellucidæ filium Auroræ, funeſtæ traiecit haſtæ iaculo. Et hanc quidem ueteres [d]curulem adinuenerunt uiam, quos & ipſe ſequor certe ſedulò. [e]Quæ uero ad pedem nauis ingruit procella, cuiuis maxime turbare animum dicitur. [f]Ego aũt uoluntario dorſo geminũ ſubiens pondus, præco ueni, [g]quintũ hoc ad uiginti priora concinens

EPODOS, COLON XI.

Decus à certaminibus, quæ ſacra uocãt, quod inclyto generi ſuo appoſuit Alcimides. [h]Duobus quidem floribus te Alcimida, teq; Timidam prope Saturnij delubrum Olympiadis procliuis orbauit ſors. [i]Proinde non diſsimilem Delphini Mileſiam dixerim, propter ſaltus celeritatẽ, manuum & roboris, aurigam illum.

a ☾ *Sunt autem latæ.*) *A claris patriæ heroibus amplificat, nempe ab Aeacidis.* b ☾ *Nam per terram & mare.*) *Ad extremos uſq; Aethiopas Aeacidarũ nomen & uirtutem progreſſam demonſtrat: idq; propter Achillem, qui Memnonem Aethiopem Troiano bello interemit, ut ſtatim ſubijcit.*

Memnone

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

c ℭ Memnone domum non reuerso.) Memnon Tithoni & Auroræ filius, Aethiopum rex, auxiliares copias Troianis mittens, ipsisq; succurrens, ab Achille occisus est. d ℭ Curulem uiam.) Occasione currus, à quo Achilles desiliens Memnonem interemit. Curulem uiam à ueteribus repertam allegorice dicit. Veteres, inquit, poëtæ & oratores hanc curulem, id est, tritam & cōmunem uiam, hoc est, encomiorū rationem inuenerūt, quos & egoipse sequor. Vel alia ratione sic: Et ego Pindarus ueterum more ex curru depugnare malo, quàm ex naui: malo terrestri, quàm nauali conflictu decernere. Hoc est, (allegorijs enim & metaphoris frequens est Pindarus) & ego tutiori modo ueterū qui ante me heroum uirtutes extulerunt, exempla secutus, Alcimidem & maiores eius dignis euexi præconijs: & interim tamen uix periculum effugi, dum ab instituto excidens, ad Aeacidas sum deuectus. Atq; hoc est quod statim rursus allegoricôs adijcit, e ℭ Quæ uero ad pedem nauis.) Pes nauis est ipse temo uel gubernaculum uel clauus, quo dirigitur ac ueluti incedit nauis: hoc est, præsens tempestas animū gubernatoris angere solet. Hoc est, sum quidem latius fortasse digressus quàm æquitas exigat, ut uel animū hoc meum adflictare poßit. Cæterum hoc se de industria, non ex ignorantia uel inertia designasse, sed suo iure & suapte consilio fecisse subindicat, dum subiungit:

f ℭ Ego uero uoluntario dorso geminum subiens pondus.) Metaphora à baiulis. Non inertia & ignorantia quadam hebetatus, inquit, alios heroës & amicos epinicio Alcimidæ admisceo, sed uolens & ex composito, quemadmodum & nunc & Alcimidam & Milesiam unctorem eius unà ad sydera usq; extollo. g ℭ Quintum hoc ad uiginti priora decus.) Hoc est, uicesimam hanc quintam uictoriam Alcimidæ, uigintiquatuor prioribus adiungens, & suis laudibus efferens. Ostendit autem uigintiquinq; uictorijs cum hac ultima, Alcimidæ illius ipsius genus illustratum esse. h ℭ Duobus quidem floribus.) Alcimides & Timidas sortitò electi ut in Olympijs pueri ipsi cum pueris certarent, ad ipsum certandi tempus prima lanugine uestiti reperti sunt: quare à certamine sunt repulsi, quod puerilem iam ætatem egreßi essent, & ex ephebis excessérint. Hinc dicit, duobus floribus, id est, uictorijs procliuis sors uos orbauit: hoc est, ipsa pubes uestra in causa fuit, quo minus pluribus uictorijs augeremini, in Olympico nimirum agone. i ℭ Proinde non dißimilem.) Milesiam Alcimidæ unctorem à uelocitate laudans, Delphini (qui pernicitate sua omnes marinas belluas antecellit) comparat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

SOGENI AEGINETAE PVERO QVINQVERTIO, ODE VII.

STROPHE I. COLON XII.

» P[a]Arcarum mente profundarum asse-
» strix Ilithyia, præpotentis Iunonis fi-
» lia, liberorum procreatrix, imploran-
» tium uoto numen tuum adsis. [b]Tua si-
» quidem destituti ope, neq; lumen, neq; [c]nigram
» uidere noctem, [d]nec sororem tuam Heben, mem
» brorum ornatu splendidam, adipisci potuimus.
» [e]Neq; omnes ex æquo æui nostri uitam transi-
» gimus. Aliæ enim res, alio nos iugo à felicitate
» separant. [f]At uero tua ope Thearionis filius ab-
» solutus redditus Sogenes, gloriosus etiamnum
» quinquertij nomine cantatur.

ENARRATIO.

Argumentum. *Hoc encomio Sogenem Aeginetā quinquertionem, qui uicit quinquertio, ab ipsa uictoria, primum natiuum uel à natiuitate, Ilithyæ beneficio, adiectum & insitum ei robur deuenerans, laudat: à patria Aegina, & à consequenti uictoriam præconio. Deinde ad laudem poëtices, qua uirtus & insignia facta prædicantur, excurrit: docta & eleganti digreßione usus, qua miris certe modis poëticen, Homeri maxime, effert. Post à patre Thearione, apud quem ipse Pindarus hospitem egit. Postremo Nemeū Iouem efferendo ad Aeacū & Herculem descendit, & amicos & hospites: perinde ac in huius hymni œconomia planum fiet. Tum à uicinia. Estq; hic hymnus, cum ob pias sententias, quas subinde congerit & coaceruat, tum ob insigne encomium literarum, poëtices potißimum, ex omnium præstantißimis unus.* a ¶ *Parcarū mente profundarum.) Ilithyian hic uocat, quam Olympiorū ode sexta Eleutho appellauit, Latini Lucinam uocant, quæ parturientibus opem fert, & laboranti in partu fœturæ succurrit. Eleutho dicitur* παρὰ τὸ εἰς τικτούσας ἐλθεῖν, *quod ad parturientes accedat.* εἰλείθυια *uero* παρὰ τὸ ἐλίττεσθαι, τουτέστι ἐπικλώθειν, *hoc est, ab aduoluendo.* ἐλίσσεσθαι *enim est uoluere, quemad-*

modum

modum fusum uolutatur, ut est apud Aristophanem in Βατράχοις, ubi uicina quae gallum gallinaceum suum amiserat, fusum εἰειειειειειλίσσετου χεροῖν. prioris syllabae multiplicatione ipsam fusi & uolutationē & tractationem exprimens. Lucina ideo Latinis, quod lucem recenti foetui adferat, seu eundem in lucem proferat. Hanc Parcarum sociam fingit, hoc est, diuinae prouidentiae comitem, Iunonis filiam, sororem Hebes, id quod & Hesiodus in Theogonia sentit. Quod si per Ilithyian hanc diuinae prouidentiae & sapientiae potestatē accipiamus, pia erit, nec à nostra Christiana religione sententia remouenda. Diuini enim numinis sapientia omnium creaturarum uerè est procreatix. Hanc iam inuocat, ut adsit omnibus eius opem implorantibus. σχῆμα est, quod Graeci ἀλέκσιν, autore Lupo Rutilio, appellant. b ℭ Tua siquidem ope.) Potentiam & uires Ilithyiae enumerat: quae sunt, quod citra eius auxiliū nemo uitae officio & gratia fungi potest. c ℭ Nigram noctem.) Est metalepsis: id est, opacam. d ℭ Nec sororem Heben.) Pindarus hic simul fabulae μυθολογίαν adnectit. Non possumus, inquit, citra tuum ô Ilithyia beneficium sororem tuam Heben adipisci. Hebe pubertatem significat. Pubertas ergo soror est Ilithyias: id est, diuinae prouidentiae potestate, ad ipsam pubertatem ex infantilis aetatis sordibus promouemur. Fingitur et à poëtis, Heben ante raptum Gannymedem deorum immortalium egisse promam, & in promendo nectare ministram: quod superi aeternam secum pubertatem, hoc est, optimum aetatis florem retineant, nullo aeuo marcescant. Orditur autem ab Ilithyia, ob eam causam, iuxta Aristodemi sententiam, quod pater Thearion prouectioris iam aetatis, Ilithyian inuocarit, ut sibi prolem daret: postq; eam precationem & inuocationem, filium illum Sogenem sustulerit. Hinc Pindarum à Lucinae imploratione & laude duxisse hic principium. Et quanquam haec Aristodemi, Aristarchi discipuli, sententia, alijs aliam producentibus, optima uideatur, est ego tamen quur opiner Pindarum, inuentionis copia & ubertate ductum, ad Lucinae sese numen contulisse, ob insignem uel natura Sogeni inditam ad dimicandum agilitatem & fortitudinem. Nec opus esse hoc exordium, caeteris non dissimili robore pollentibus accōmodari oportere: quandoquidem pauperis ingenij esset, una in diuersis encomijs exordij formula uti. e ℭ Neq; omnes ex aequo.) Non omnibus eandem felicitatem obtingere: uarijs uaria esse uitae genera: non omnibus consummatam felicitatem, uel etiam robur membrorum obuenire: licet in encomio Helenae Thesea omni felicitate perfectum Isocrates confirmet, sed αὐξητικῶς. Atq; hac sententia facit προεργασίαν ad sequentem Sogenis laudem. Non omnibus, inquit, datur quod & Thearioni & Sogeni concessum est. Vt maiorem uictoris uirtutem reddat, subindicat, non

omnibus, imò paucis consimilem felicitatem obuiam sese præbere. Estq; iuncta præoccupatio, qua rationem reddit, cur non omnes ex æquo ab Ilithyia mortales ita foueantur primū, ut & uirtute & robore, adultiores facti, ex æquo præemineant. f ℂ At uero tua ope.) Applicat exordium ad institutū, & ipsum uictorem Sogenem. Tua benignitate effectum est, inquit, ut Sogenes ob quinquertij uictoriam inter quinquertiones celebretur: à quinquertij uictoria primum eum euehens.

ANTISTROPHE, COLON XII.

[a]Is [b]hymnorum amantem urbem bellicosorū Aeacidarum incolit, [c]qui & animum certaminis non ignarum in administratione reipublicæ successorem potius uoluerunt.
» [d]Porrò si quisquam
» fortunata gesserit, mellitam is, Musarum fluentis,
» occasionem dedit. [e]Magnæ sanè celebrandæ uir-
» tutes, tenebris obsitæ sunt. [f]Sedenim bonis operibus speculum uno modo nouimus, si quis memoriæ præclara redimicula habentis gratia, laborū pręmia inueniat, [g]ex inclytis carminū odis.

a ℂ Is urbem.) A patria Aegina Sogenem laudat. b ℂ Hymnorum amantem.) Propter uictores Aeginetas, qui carminibus & epinicijs celebrantur. c ℂ Qui & animum.) Aeginetæ uel Aeacidæ, animum uictoria quinquertij consummatum habere uolunt: amant quinquertium. Nam & Peleus πένταθλον reperisse dicitur, ut Scholia tradunt.

d ℂ Porrò si quisquam.) A consequenti uictoriam laude. e ℂ Magnæ sanè uirtutes.) Virtutes non iuuare alios, neq; suos etiam possessores, nisi celebrentur doctorum hominum scriptis. Digreßio est ad laudem literarum, poetices tamen potißimū. Virtutes, inquit, obscuræ sunt & prorsum ignorantur, nisi sub oculos & poëtarū & historicorum scriptis ponantur. Quare uictor etsi facto & fortitudine & triumpho suo luceat, longe tamen maior fit, si uirtus eius uel encomio, uel hymno exornetur, & posteritati consecretur.

f ℂ Sedenim bonis operibus speculum.) Quid præstent insignibus heroum factis, egregia cum scripta tum poëmata. Comparat autem ea speculo μεταφορικῶς καὶ συγκριτικῶς. Quemadmodum in speculo formā & pulchritudinē quisq; suā contuemur, uel etiam diuersum: ita poëtarum & histo-

ricorum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ricorum scriptis, insignia facinora, memoria & imitatione dignas uirtutes, digna exempla perspicimus, obseruamus, animaduertimus: id quod & Liuius in præfatione 1. Decadis 1. lib. testatur. g ℭ *Ex inclytis ergo carminum odis.)* E *Lyricis hymnis & alijs, quisquam laborum suorum præmia inuenit: id est, memorabilium factorum & rerum strenuè gestarum epænon, uel hymnum, uel encomion adsequitur: quo fit, ut sempiterna nominis eius gloria apud posteros uictura sit. Hymni enim sunt præmia laborum atq; uirtutum. Sunt qui hunc locum ad Pindari habendi studium & lucrum, quod ex hymnis suis expectet, referant: tunc, quemadmodũ primo uerti, hic locus reddi potest, hunc ad modum: Si quis pro inclytis carminum odis (quæ sunt splendida uersantis memoriæ labores) inuenerit munera. Hoc est, noui quidem ita insignes heroës celebrare hymnis meis, ut ueluti in speculo, res illorum strenuè gestæ ab omnibus perspiciantur, modo aliquid muneris, aliquid præmij laboribus meis impertiant. Quam sententiam, ei qui uoluerit sequi, liberum est. At prior honestior longe uidetur. Decet enim principes & primores liberalitatis non admoneri, ad quã suapte natura propensi esse debebant,* εἰ μὴ οὐδὲν ἱερὸν, οὐδεμία σωφροσύνη, ἢ ἀρετὴ, ἢ μεγαλοψυχότης *eis insit. Sed quur nõ Pindarus admoneret principes & heroës liberalitatis erga literas, erga suos hymnos, quum eius hymni omnibus illorum diuitijs præstantiores fuerint, qui per tot secula, hodieq; durant, quum illi cum suis diuitijs euanuerint, nec de nominibus eorũ quicquam posteritati constaret, nisi Pindarus hisce suis illos odis celebrasset?*

EPODOS, COLON VII.

[a]Sapientes gubernatores tertiæ diei futurum uentum didicerunt, neq; antea quæstus causa sol
» uerunt. [b]Et diues & pauper prope mortis tumu-
» lum cõmorantur. [c]Equidem maiorem Vlysis sapientiam [d]propter suauisonum Homerũ factam, quàm re ipsa fuerit, arbitror.

STROPHE II. COLON XII.

Quandoquidem [e]mendacijs eius ac desidera-
» bili arti, quædam adest grauitas. [f]Iam & sapien-
» tia uel fabulis mentem suffuratur humanã. [g]Nam
» plurima pars mortalium cæcam gerit mentem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

[h]Quod ſi ipſam ueritatem cognoſcere licuiſſet, non armis furioſus, fortis Aiax ſubter præcordia funeſtum infixiſſet enſem: [i]quem optimum Achillis in prælio comitem, pro reducenda flaui Menelai coniuge, ſecundi Zephyri flatus celeri nauigio duxerunt

ANTISTROPHE, COLON XII.

» Ad Ilium urbẽ. [k]Cæterũ omnibus ex æquo
» Ditis fluctus aduenit, tamq́ inglorium, quàm ho
» norificum inuadit. [l]Enimuero illi precioſi & cele
» bres redduntur, quorum [m]præclarã orationem
» adornat deus, adiutoribus uita defunctis. [n]Quod in Neoptolemo ſanè perſpicuum fit: qui [o]ad ingentẽ ſinuoſæ terræ umbilicũ peruenit, nuncq́ [p]in Pythijs campis ſitus eſt, [q]ubi Priami depopulatus eſt ciuitatem, [r]ubi Danai etiam defatigati ſunt: [s]à Scyro quidem ſoluens [t]deuiauit, [u]ueneruntq́ Ephyram palantes.

EPODOS, COLON VII.

[x]Moloſsiæ quidẽ modico temporis regnauit.

a ❨ Sapientes gubernatores.) Paradigma & gnome eſt, cuius applicationem & Sogeni uictori, & alijs adijciendam permittit. Eſt autem, ſiue ad priorem uel poſteriorem uerſionem de ſpeculo poëtices intelligamus, hoc ferè modo hæc accipienda cõparatio: Quemadmodum prudens & exercitatus gubernator, uentum qui perendie ſit uenturus agnoſcat, nec ante compoſitam tempeſtatem ſeſe pelago tradit: ſic primores & optimates huius ſeculi longe antè præmeditari debent, quid ſecum futurum ſit, nempe quod breui ex hoc mundo migraturi ſint. Quare iuxtà proſpicere eos conuenit, ut præclaris rebus & uirtutibus apud poſteros celebrentur: quod fiet, ſi inſignibus huiuſmodi Græciæ ſpectaculis uictoriã reportent: iuxtaq́; curent, ut à poëtis conſpicui mortalibus uel uenturis reddantur. Poëtæ autem dulcibus eos carminibus cõdecorabunt, ſi ipſi non clauſerint liberalitatis ſuæ theſaurum. b ❨ Porrò & diues & pauper.)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

pauper.) Omnes ex æquo omnis ſtatus, omnis ætatis homines morituros: unde nihil eos præclarius, nihil melius ex hoc mundo ablaturos, atq; uirtutũ ſuarũ cum apud contemporaneos, tum poſteros præconium. οἱ δὲ χριστιανοὶ ἀγαπῶσι μὲν πᾶσαν ἀρετὴν, ἀλλὰ παρὰ τοῖς βροτοῖς, ἢ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, οὐ ζητοῦσι ἑαυτῶν ἐγκώμιον, μένουσι γὰρ ἄλλην μακρὰν μείζονα τὴν ἀθανασίαν, καὶ μισθὸν, καὶ ζωὴν, ὅς ἐστι χριστὸς ἰησοῦς ἐν δεξιᾷ πατρός. ἐκεῖνον μόνον τιμῶσι, τοῦτον εὐλαβοῦσιν τε καὶ προσκυνοῦσι. ὃν ὑπέρτατον ἀγαθῶν ὄντα ἀγνοοῦντες πάντες ἄπιστοι, καλῶς καὶ μήκιστα μαψιδίως τὴν ἀρετὴν ἑαυτῶν φιλεῖν διετέλεσαν, καὶ ἄμβροτον ζητεῖν τοὔνομα ἐσπούδασαν. κάλλιστον γὰρ τοῦτο ἦν καὶ τῇ πόλει μάλιστα σύμφερον ἀεί. c ℂ Equidem maiorem Vlyßis ſapientiam.) In poëtices laude cõmoratur: cuius tanta uirtus eſt, ut clariores eos efficiat, quos deprædicandos ſuſceperit. Sic Vlyſſem Homeri poëtica maiorem, quàm erat, factum. Vnde & ad amorem & honorem poëtices, cum Sogenem tum alios heroës inuitat. d ℂ Poſtquã è ſublimitate Homeri.) Confirmat quod propoſuit. Tanta eſt maieſtas Homerici carminis, ut hoc potuerit. Ita uero Homerum laudat, ut & ſuam Lyricen ab hac laude non excludat. e ℂ Et mendacijs.) Purgat fabuloſam Homeri partem. Tantus eſt Homerus, ut & eius fabulis grauitas adſit. f ℂ Iam & ſapientia.) Alia eſt gnome, (nam hic uarias gnomas, ceu Hyacinthos, Smaragdos & Saphiros congregat) qua oſtendit, quantũ effici poßit ſapientis hominis fabula, nempe quod humanam ea mentem permoueat. g ℂ Quandoquidem plurima pars.) Ratio eſt, quur fabulis etiam perſuadere mortalibus poßint: quia cæcæ ſunt mortalium, inquit, mentes. h ℂ Quod ſi ipſam ueritatem.) Exemplo Aiacis Salaminij probat cæcum eſſe hominibus cor. Ni cæca eſſet homini mens, inquit, non ſuo ſeſe gladio traieciſſet Aiax, qui propter arma Achillis ſibi per Vlyſſem adempta, furore correptus, ſuo telo incubuit. Huius factum elegantißime deſcribit Sophocles in Aiace μαστιγοφόρῳ. i ℂ Quẽ optimum.) Quomodo Achillem ſecutus ſit, pro reducenda Menelai coniuge Helena ex Ilio, digrediendo ſubijcit. k ℂ Cæterum omnibus.) Repetitio ſuperioris ſententiæ. Quia omnibus, ut antea dixi, ex æquo moriendum: ideo cunctis celebritati, potißimum inſignibus claritudinis genere uiris, ſtudendum, enitendumq; ut immortale quoddam decus poſt ſeſe relinquant.

l ℂ Enimuero illi precioſi.) Sententia eſt, qua indicat, quomodo celebriores principes ipſi fiant, & uirtute inſignes heroës. Eſt autem accipienda per deſcenſum à genere ad ſpeciem, uel à catholico ad mericon, ut Vlpiani in Demoſthenem uerbis utar. Omnes quidem celebriores redduntur, quorum in-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

clytam famam propagat Deus: illi uero potißimũ clari habentur, quos uel post adiutorum suorum, hoc est, parentum fatum seu obitum, Deus euehit & præclaris factis extollit. Nam quod per adiutores Scholia Eurypyli sodales, & Aristarchus Hectoris adiutores hic intelligant, utpote quos Neoptolemus deuicerit, nõ omnino mihi probatur: quandoquidem uniuersalis sententia, nõ apte, ni fallar, uni rei obscuræ adhuc tribuatur. m ℭ Teneram prudentiam.) ἁβρὸν λόγον, tenerum sermonem, delicatã orationem. Scholia intempestiue tropum quærentia, per λόγον encomia, per Deum poëtas intelligũt: sed hoc loci ualde incõmode. n ℭ Quod in Neoptolemo.) Confirmat sententiam Neoptolemi exemplo. Neoptolemum autem Achillis filium, post parentis sui obitum celebrem redditũ ait, idq́; diuino beneficio. Atq; hæc adducit, quasi & Sogenes post patris etiam sui Thearionis uictoriam sit illustris redditus. Est enim ingens prudentiæ, & magni consilij argumentum, post fata patris sui aliquẽ magnifica conari, altaq́; petere: ad quæ patris auxilio facilior aditus erat. Qur autem Neoptolemi & non alterius cuiusdam principis hic mentionem facit? quia est de stirpe Aeginetarum: ad Aeacum enim usq; genus eius refertur.

o ℭ Ad sinuosæ terræ umbilicum.) Delphos in medio sitas orbis in Pythijs annotatum est: quam insulam hic per sinuosæ terræ umbilicum intelligit.

p ℭ In Pythijs campis.) Locũ quo humatus sit, explicat. q ℭ Vbi Priami urbes.) Res gestas Neoptolemi adfert. Post excidium Troiæ Delphis sepultus est, inquit. r ℭ Vbi & Danai.) Amplificat à reliquorum principum, qui simul Ilium exciderũt, manu. Non uulgaris res, nec humilis, uel abiectus labor est, à Neoptolemo dirutam Troiam, apud quam tot insignes principes extrema sint paßi. Nõ quod solus Neoptolemus exciderit Ilium, sed quia ad patriam & maiores Sogenis pertinet, ideo, ut dixi, huius hic reminiscitur.

s ℭ A Scyro quidem soluens.) Scyrus insula est, Stephano autore, quã olim Pelasgi & Cares inhabitarunt. Vt Plinius refert, una ex Cycladibus, antea Syphnus, Meropia & Acis appellata. t ℭ Deuiauit.) Enallage numeri est: à singulari enim ad pluralem suo Pindarus more ascendit. Deuiauit, uenerunt, pro uenit Neoptolemus. u ℭ Veneruntq́; Ephyram.) Quatuor Ephyras hic Scholia recensent, quarũ prima est Epyri urbs, quæ & Cichyros à Cichyro Mermæ filio dicta est, atq; hæc etiam Corinthus nominatur: altera, Thessaliæ: tertia, circa Melin, cuius Hippias meminit: quarta, Thesprotarũ oppidum. Stephanus plures Ephyras colligit in Arcadia, Campania, Italia, eiusdem nominis oppida esse tradens. Frustrarium hic est adscribere, quomodo dij eum qui uicisset, & uictoriæ munus in Sogenen transtulisset, Epirotam genere, nomine Telemachum fuisse senserint. Alij, ut Aristarchus, alipten Soge-

nis

nis hoc nominis gessisse putãt: ideoq; poëtam ad Achillis Neoptolemum, nominis similitudine excurrisse. Discerpetur enim hac ratione potius, non explicabitur Pindarus. Nec enim unctoris nomine, sed Sogenis Aeginetæ gratia huc excurrit: quandoquidem Achillis illa proles etiam ad Aeginetarum sanguinem pertineat, ut paulò ante subindicauimus. x (Molossiæ quidem.) Molossia Epiri regio est. Stephanus μολοσία simplici σῖγμα legit. Apud huius loci populos Molossos, Plinius Dodonæi Iouis templum esse scribit. Scholia hanc regionem à Molosso Neoptolemi filio appellatam testantur: unde retrograda narratione uti Pindarum putant, quandoquidem non à patre, sed filio illi regioni nomen sit. Sed præstat per Molossiam illam Arachti fluminis locum, uel Dodonam intelligere, quàm Pindarum inertiæ arguere. Vel sic huius loci explicatio constituenda, ut dicamus Pindarum regionis nomen accepisse, nõ quod habuerit regnante Neoptolemo, sed eam nomenclaturam adduxisse, qua post fata Neoptolemi, cum à Molosso filio, tum posteritate fuerit celebrata.

[a]Sed genus eius regium ferre honorẽ semper consueuit. [b]Profectus Delphos bona Troiæ direpta secum tulit, illic in sacrificiorum pugna, gladio cuiusdam infeliciter cæsus succubuit.

STROPHE III. COLON XIII.

[c]Vnde supra modum Delphici xenijs præfecti grauati sunt: [d]sed fatum illud ei reddidit. [e]Oportebat enim quẽdam intus in uetustissimo saltu ab Aeacidis regem apud fortunatã Apollinis domum esse, [f]ac heroicis te apparatibus immolatione abundantibus, iustum speculatorem habitare. [g]Ad bonam uero causam [h]tria hæc uerba satisfecerint. [i]Neq; mendax rebus testis præsidet. [k]Et tuorum & Iouis filiorum Aegina, arduũ fuerit mihi enarrare,

ANTISTROPHE, COLON XII.

Vnà cum lucidis uirtutibus peculiarem negociorum uiam, quæ domi uestræ splendicãt. [l]Sed-

» enim requies in omni opere dulcis eſt. Nam & » mel, dulcesq́ Venerei flores ſatietatem habent. » [m]Natura autem ſinguli à ſingulis diſtamus diuer » ſa uiuendi ratione, dum alij ad hoc, alij ad aliud ra » piamur: unum autem omnia conſequi impoſsi» bile. Nec habeo quo de pronũciem, quod ad ſta» bilem uſq; finem hoc fatum porrexerit, ut omnẽ » proſperitatem recipiat. [n]Tibi uero decentem fe- licioris ſucceſſus opportunitatem Thearion

EPODOS, COLON VII.

Impertit fatum, [o]bonorũ audaciam accipien- ti prudentia mentis non deſit. [p]Hoſpitẽ equidem ago, nihil obſcuri apud me conuicij detinens. [q]Enimuero ceu aquæ fluenta in charum uirum ducens, encomio parato ad ſupera conuexa eue- ham. Atq; hæc non incõmoda bonis uiris mer- ces debetur.

a ℂ *Sed genus eius regium &c.)* *Laus eſt à duratione regni apud poſteros* Neoptolemi. *Etſi Neoptolemus paruo temporis interuallo in regni faſtigio perſeuerarit, regalia tamen ſceptra poſteris eius diu permanſere.*

b ℂ Profectus Delphos.) *Vt mortem oppetierit* Neoptolemus. *Quum ſacrificaret* Delphis, *eſſetq́; cõſuetudo, ut* Delpihci *heroës, ſacrificia illa ad ſeſe acciperent:* Neoptolemus *eos ne facerent hortatus eſt, ſed fortaſſe* Apollini *intacta relinquerent: unde à quodã enſe traiectus occubuit.* *c* ℂ *Vnde ſupra.)* Non *fuiſſe gratam* Delphicis *heroibus mortem* Neoptolemi *oſtendit, qui xenijs, hoc eſt, muneribus & ſacrificijs præfecti erant: ſeditioſe enim interfectus erat, ut* Scholia *ſubindicare uidentur.* *d* ℂ *Sed fatum ei.)* Interitum Neoptolemi *celebrans, diuina ipſum prouidentia cecidiſſe confirmat: nimirum ut diuinus & pius heros in diuino* Apollinis *templo cubaret.* *e* ℂ *Oportebat enim quendam.)* *Altera cauſa eſt, quur cæſus ſit* Delphis Neoptolemus, *ut ex diuina* Aeacidarum *ſtirpe aliquis illic eſſet.* *f* ℂ ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς. *Ac heroicis.)* *Tertia cauſa. Ideo cæſus eſt* Delphis, *ut ageret ſpectatorem ſolennitatum & feſtiuitatum & ſacrificiorum, quæ* Delphis *agerentur & immola-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

immolarentur, ut qui iustus esset fide & religione spectator. Fiebant aūt Delphis munera hospitalia, ad quæ Apollo ipse heroës uocabat. Huic solennitati letale erat quempiā interesse, qui & ipse non purus heros existeret. Quare nunc iure spectator semper eorum festorum & sacrificiorum post fata Neoptolemus permanet. g ℭ Ad bonam uero causam.) Parenthesis est, qua simul anticipat obgannientium calumniam. Si quisquam est qui putet indignam tanto heroi cædem, nec in laudem hoc ei cedere, quandoquidē fuisset honestius ad Epirum illum suam reuerti incolumen: Iusta, inquit, causa est, in qua uersor, & celebris, ideo non eget multa defensione: satis enim factum est illi per tria uerba. h ℭ Tria uerba.) Hoc est, per tres causas, quas reddidi. i s interitus non est incelebris, qui primo fato cuipiam contingit. Deinde, qua fit ut quispiam diuinæ stirpis heros, in Apollinis templo excubat, non est ingloria mors. Postremo, quia solenni ritui & sacrificijs iustus speculator adest Neoptolemus, igitur & honeste, & diuino fato Delphis occubuit. Neq; cauillari potest aliquis, hanc ei mortem ignominiosam, quæ potius æternum ei decus peperit.

i ℭ Neq; falsus testis.) Neoptolemū & ueracem & grauem rerum quæ Delphis aguntur, semper cum testem tum spectatorem esse. k ℭ Et tuorū & Iouis.) Epilogus rerum Neoptolemi cum apostrophe ad Aeginam. Reuocat sese ad institutum, fieri non posse adfirmans, ut Aeginæ & procerum eius magnifica & admiranda recenseat. l ℭ Sed enim requies.) Sententia est minime ignobilis, qua sese à nimia & æquo prolixiore digreßione abstrahit. Omnium rerum, inquit, est satietas: quare nō ab re fuerit me in parecbasi quoq; mediocritatis rationem habere. Imitatur autem Homericum illud, πάντωρ μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου λαγνείη τε καὶ μέλιτος. &c. m ℭ Natura autem singuli.) Non omnium esse idem studium, non omnibus eandem felicitatem, imò nemini mortalium in hac uita consummatā beatitudinem obuenire: quemadmodum & ille ait:

– Diciq; beatus,

Ante obitum nemo supremaq; funera debet. Qua sententia digreßionem cludit, & ad institutum uiam præstruit. n ℭ Tibi uero decentem.) Etsi nemini consummata in hac terra felicitas cōtingat, attamē, inquit, ô Thearion (est autem is pater Sogenis uictoris) tibi satis, nimirū pro homine, prosperioris fortunæ obtigit, qui in senectute filium tuum summo uictoriæ honore ornatum uideas: quæ res senio tuo nō modicum leuamen est. o ℭ Bonorum audaciam.) A prudentia & fortitudine Thearionem laudat. Prudentia inuenit quod aggrediare, fortitudo & audacia quod inueneris aggreditur.

p ℭ Hospitem equidem ago.) Laudis suæ synceritatem cōmendat patri

z

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ex filio. Quia non ſum ciuis Aegineta, ſed hoſpes, peregrinus & alienus illic, hoſpesq; Aeginetas laudo, à cæco uituperio, hoc eſt, ab inuidia ſum alienus. Nemo mihi inuidebit, nemo uirtuti meæ parum æquus erit, perinde ac in republica, alter alterius dexteriore fortuna maceratur, propterea quod honeſtum & pulchrũ atque adeò uirtutes extollam. Vel, alia ratione: Quia hoſpes, alienus, nec Aeginæ ciuis ſum, ideo neminem uituperabo, nulli cõuicium dicam: ſed laus mea candida erit & ſyncera: neq; quiſquam mihi obijcere poterit, quod ex affectu, uel te uel alium ô Sogenes commendem, quum non ſim Aegineta, paucíq; admodum Aeginetarũ mihi perſpecti ſint, nec multorum ſint mihi mores explorati. q ☾ *Cæterum ueluti.) Comparat encomium ſuum Pindarus aquæ fluentis, uel aquæ ductibus, uel ſiphonibus. Vt arbores & plantæ, aquæ fluentis irrigantur, uires & ſuccum accipiunt: ſic uirtutibus eximij uiri, poëtarum præconijs fouentur, & feliciores & beatiores redduntur.*

STROPHE IIII. COLON XII.

[a]Prope me uero exiſtens Achæus quiſpiam ſuper ſalum Ionicum habitans, de me non con-
» queretur. Nam & hoſpitali iuri confido. Sed &
» inter populares contribules meos oculo dextrũ
» uideo, neq; ſuper me cæteros erigo, omnia uio-
» lenta remouens à pedibus.[b]Et quod ſubſequetur tempus, utinam lætum ac tranquillum accedat. [c]Qui coràm hoc didicerit, is recenſere poterit, an ne ad carmen ueniam falſum ſermonem proloquens.[d]Hoſpitali patriæ Sogenes[e]deiero, me nõ ultra fines progreſſum: ceu ſagittam ferreis genis miram, excitare tibi

ANTISTROPHE, COLON XII.

Celerem meam linguam,[f]qui ceruicem & intrepidum robur tuum è palestrica eduxiſti, priuſquam ardenti ſoli membra tua inciderent.[g]At ſi labor erat, maior tamen laus è uictoria ſurgit. [h]Sine me ſi quid ſublimius inueni, gratiã uictori

adferre,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

adferre: [i]neq; sum enim adeò difficilis, hoc ut nõ sponte faciam. [k]Tu uero facile quiddam de sacris coronis ordire Musa, inq; æs & ebur aurum conglutina, amabilem pariter roris marini florem decerpens.

a ¶ *Prope me uero existens.*) *Purgat sese rursum* Neoptolemi *nomine.* Achaia *autem in* Epiro *sita est, unde uel* Neoptolemũ *ipsum, uel* Epirotas, *uel* Dodonæos, *uel* Molossios *intelligit.* Accusabatur *uero* Pindarus, *quod* Neoptolemum *propterea* Delphis *cecidisse affirmarit, quia pro pecunijs* Delphicis *sibi conquirendis certarit: unde excusat se* Pindarus, *sese hoc non dixisse, cæterum quod sacrorum nomine* Delphico Apollini *decretorũ pugnarit.* Et *hic morum suorum puritatẽ uates profert.* Neq; *Aeginetas maledicentia prouoco: nõ illos lacesso, amicos & hospites ueteres* Thebanorũ: *neq;* Epirotas, *uel ipsum* Neoptolemum *temere irrito, neq; ciues meos exaspero: meumq; hoc studium est, ut omnibus placeam, ut omnibus humanus sim, cunctis arrideam, nemini uel uerbo, uel opere grauis sim, neminem contemnam, nulli me præferam, nemini iniurius, tantum abest, ut in clarissimi principis* Neoptolemi *umbram sæuiam.*

b ¶ *Et quod subsequetur.*) *Deesis est &* εὐχή. Faxit Deus, *inquit, ut & residuum mihi uitæ spatiũ incolume & integrum ab omni odio, inuidia, & bonorum uirorum notatione liberum remaneat, æque atq; hactenus me integrũ seruaui apud* Aeginetas, *apud* Epirotas, *& ciues meos* Thebanos *quibus cum uiuo.* *c* ¶ *Qui coràm hoc didicerit.*) Hoc *est, ciuis & familiaris quispiam, cui mores mei perspecti fuerint, certum dicere testimonium poterit, num hic uera loquar an secus.* Innocentiam *ita suam uel ciuium* Thebanorum *testimonio comprobans.* *d* ¶ Hospitali *patriæ.*) εὐξενίδα πάτραθε. Alij *hospitalem patriam interpretantur, quod* Pindarus Aeginæ *sæpenumero hospitalitatẽ celebret.* Alij εὐξενίδα *uocatiuũ faciunt, referentes ad* Sogenẽ, *quasi ille à quodam* Euxeno, *maiorum suorum uno descenderit.* Vtrum *iam accipiatur parum refert.* *e* ¶ Deiero *me non ultra finem progressum.*) Sogeni *sese purgat, quod hac digressione modum non excesserit: metaphora à quinquertionibus sumpta, qui iaculum quo sunt robore præditi ultra scopum proijciunt.* Ego *tela mea ultra metam quinquertionum instar non misi.* Porrò *hoc hymno meo adueni, ut celeri mea lingua, laudes etiam tuas expedite concinerem, ac sagittæ in morem quæ in præfixum scopũ mittuntur, encomion hoc ad uirtutes & egregia tua facta dirigerem.* *f* ¶ Qui *ceruicem & intrepidum.*) A *uictoria eum celebrat, & laudi eius in primis adscribit, quod uicto-*

riam obtinuerit, priusquam membra eius solis ardorem & sudorem sensissent: hoc est, quod ipse in quinquertio per iaculum uicit, ideoq; coronatus sit, quum nemo reliquorum uoluerit eius cum fortitudine porrò congredi. Itaq; celeriter eum uicisse ait, nec ad luctam & alias quinquertij species uenisse: hincq; factũ, quod non admodum eo in certamine sudore sit perfusus. g ℭ At si labor erat.) προομολογία. Victoria quidem tua labore non caruit, sed laborem cum ipsa uictoriæ uoluptas & dulcedo compensauit. h ℭ Sine me.) Deesis est. Rogat autem Sogenem ut hymnum hunc non inepte conscriptum, sed sublimiori quadam uena, admittat. i ℭ Neq; enim.) Ratio est cur hymnum admittere debeat. Laudat autem seseipsum Pindarus, ab amœnitate & facilitate odarum suarum. Non asper sum, inquit, in pangendis hymnis, sed iucundus & placidus. Prosilit autem per enallagen personarũ, à secunda persona ad tertiam. Sine ô Sogenes, ut tibi eximium hymnum pangam: tantum enim uult dicere. k ℭ Tu uero.) Musam inuocat, ut præclara quædam inchoët: et si hactenus minora ꝓtulerit, nũc maiora adferat in gratiã uictoris: hoc enim uult dum æs, ebur, et aurũ, insignes flores coronis intertexi cupit, & orat.

Est autem hæc Pindari textus series: Ordire, inquit, Musa coronas plectere, ac facile conglutina seu connecte aurum, æs, ebur, florido simul marini seu pontici roris decerpto flore. Summa, Musam inuocat, ut coronam texat uictori ex auro, ære, ebore, & florenti marini roris flore. Vbi hoc animaduertendum, marinum rorem hic non esse, coronariam illam herbam, quæ Latine Ros marinus dicitur: Nam ea Græcis λιβανωτὶς, à thuris odore nominatur. Nusquã enim apud medicos græcos ros marinus, ποντία ἐέρση, quod ego sciam, eadem significatione, qua Latinis est ros marinus, appellatur. Cæterum periphrastice eum qui ex mari colligitur florem intelligit. Et quanquã ros marinus inter coronarias censeatur, nõ adeò res preciosa erit, rorem marinum coronæ ex auro, ebore, æreq; constanti, intertexi. Porrò dum λείριον ἄνθεμον præmittit Pindarus, non hic lilij etiam flos, quod κρίνον & κρινάνθεμον & λείριον à Dioscoride dicitur: quanquam enim λείριον propriè lilium sit, propter subiunctos à Pindaro genitiuos, ποντίας ἐέρσης, qui ab eo accusatiuo dependent, lilium esse nequit. Quare interpres coniectura ductus, Coralium esse putat: quod dum in profundo maris est, tenerum apparet, instar roris: ubi uero extractum fuerit, & à sole uerberatũ, lapidescat. De quo Dioscorides: Maris creditur planta, solidescere autem tum, quum è profundo maris extractum fuerit, & extra mare collocatum, uel tinctum uel fixum fuerit, ueluti à circunfuso nobis aëre. Hanc è mari originem eius, ipsum ἔτυμον sub oculos ponit. Nam κουράλιον, ueluti ἡ τῆς ἁλὸς κουρὰ, hoc est, maris tonsura uel cæsaries uel

coma

coma dicitur. Et quia apud Pachynū Siciliæ promontoriū optimum inuenitur, ſatis apparet ei lapidi, à Græcis hanc primum inditam nomēclaturā. Ad quam etymologiam Scholia reſpicientia, κουράλιον ſcribunt, & non κοράλλιον, ut uulgò appellatur. Qui hoc loci purpurā intelligunt per λείριον ποντίας ἐέρσης ἄνθεμον, ſua opinione & ratione fruuntur. Enimuero quia Curalio apud priſcos magnum inter gemmas precium & ingens autoritas ſteterit, & non modicum ornamentum gentibus fuerit, eorum ſententiæ accedo qui hic Corallium intelligendum eſſe putant. Rogat ergo Pindarus, ut Muſa coronas uel ſerta uictori Sogeni texat, ex ære, ebore, auro, & corallijs: hoc eſt, ut precioſum, uarieq́; & præclare ornatum & concinnatum hymnum pangat.

EPODOS, COLON VII.

[a]Iouis quoq; non immemor, circa Nemea celebrem diuinarum laudum copiam collige quiete. [b]Regem uero Deûm in eo ſolo ſacra prædicare uoce decorū eſt. [c]Aiunt enim Aeacum à Ioue ſub maternis genubus eſſe plantatum,

STROPHE V. COLON XII.

[d]Meæ quidem felici patriæ adiutorem ô Hercules, tibi uero alacrem & hoſpitem & fratrem.
» [e]Quod ſi homo hominis opera fruitur, [f]quidnā
» uicino, intenſa mente ſuum uicinū redamantem,
» eſſe dixerim? nempe omnium ſummā lætitiam.
[g]Sin idem uicinitatis munus dij exhibeant, tecū ô Hercules, qui Gigantes domuiſti, feliciter cum patre ſuo uixerit Sogenes, beatè prædiuitē atq; diuinam maiorum ſuorum urbem curans.

a ℂ Iouis quoq; nō immemor.) Apoſtrophe eſt ad ſeipſum: nā μεμναμένος masculina uox, ad Muſam referri nō poteſt. A Muſa igitur ad ſeſeipſum adhortationem transfert. Mi anime, inquit, ne ſis immemor diuinarum laudum circa Nemeam: hoc eſt, copioſe & exuberanter Nemeum Iouem prædica, ob uictoriam quā Sogeni Nemeonicæ impertijt. b ℂ Regem uero Deûm in eo ſolo.) Proponit Iouem in ea terra, Nemea uidelicet, dignum laude eſſe, &

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

rationem statim subiungit. e ℂ Nam aiunt à Ioue.) Propterea est laudandus potissimum Iupiter Nemeus, quod ab eo Aeacus sit progenitus, nō quidem Nemeæ, sed in Aegina: siquidem Aeginæ Nymphæ, à qua urbi nomen inditum, & Iouis filius est Aeacus Aegineta, à quo tot insignes heroës descenderunt, ut in prioribus hymnis satis præmonstratū: à maioribus uel primis patriæ uictoris principibus, ipsum Sogenem extollens. d ℂ Meæ quidem.) Quomodo Aeacus est adiutor patriæ Pindari, quum hic Thebanus, ille uero Aegineta fuerit? Ipse sese explicat, dum statim per apostrophen ad Herculem orationem transfert. Ideo est adiutor Thebarum, quod Herculis Thebani & amicus & hospes extiterit, ac ueluti frater. e ℂ Quod si homo.) Si homini homo Deus, ut prouerbium habet, quantum cōmodi è bono uicino, uicinus bonus habiturus est, si sese mutuò dilexerint? quasi dicat, plurimi.

f ℂ Quidnam? nempe.) Subiectio est: suæ enim interrogationi respondet. Gnomen autem hanc ideo hic attexit, quia Herculis uicinum Aeginæ Sogenem dicit, ut qui inter templa atq; delubra Herculis commoretur. Quantum autem bonum sit candidus uicinus, & quantum incommodum uicinus malus, Hesiodus sub apricum statuit, dum inquit:

πῆμα κακὸς γείτων, ὡς καὶ ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.

Argumentum ergo laudis à uicinia ductum est. g ℂ Porrò si idem uicinitatis.) Hoc est, si dij ita cōmodant hominibus, quibus uicini fuerint, ut homo homini, uicinus uicino: plurimum emolumenti abs te & Sogenes & pater accipiunt, uicinitatis nomine.

ANTISTROPHE, COLON XII.

[a]Postquam ueluti in quadriiugis curribus in delubris moratur, utrinq; tua manu circundatus. [b]Te decet ô felix Iunonē & maritū eius placare, [c]cæsiamq; filiam. Tu rerum latentiū, adeoq; imperuestigabilium uim præstare mortalibus potes, si eis non instabilem fortitudine uitam cum pubertate iungas, claræq; senectuti felicia tribuas; pueris & iuuenibus semp̄ iuuenū fungentibus

Vt filij filiorum.

EPODOS, COLON VII.

Officio & nunc & posthac melius. [d]Quapropter

pter animus meus nunquã admittet, ut indecen-
» tibus Neoptolemum sermonibus pingat. [e] Quæ
» terq; quaterq; iterata, dubium liberis ingerunt.
[f] At frustra nugatur [g] Iouis Corinthus.

a ℭ *Postquam ceu in.)* *Exponit quomodo sit uicinus* Herculi *Sogenes, idq; comparatione. Vt currus mediũ temo transit, sic Sogenes ex utraq; parte delubris tuis fultus est, utrinq; te uicinũ habet.* *b* ℭ *Te decet ô felix.)* A *decenti hortatur, & orat* Herculem, *ut* Iouem, Iunonem *&* Mineruam *propitios & Sogeni & posteris eius reddere uelit, atq; intercessorem agere Sogenis & familiæ eius nomine apud superos, ut semper in suo quo fungantur honore permaneant.* *c* ℭ *Cæsiamq; filiam.)* *Minerua est, quæ à cæsijs, hoc est, glaucis ac ueluti cœlijs oculis conspicua est. Et quia bello præfectam deam & bellicosam poëtæ cõminiscuntur, uel ipso uultu seueram esse decet: ideo apte glaucus oculis Mineruæ colos tribuitur, ut uel ipsis oculis hostem terrere uideatur. Atq; hanc precationem, ueluti perorationis uice adijcit.* *d* ℭ Proinde *animus meus.)* Q*uia, ut* Aristodemus *tradit, referentibus Scholijs,* Pindarus *ab Aeginetis accusatus erat, quod in pæanibus suis uideretur* Neoptolemum *notare, ceu sacrilegij & prædæ causa* Delphos *profectus esset, eamq; ob causam occubuisset, (Erat autem grauis Aeginetarũ infamia, talia de diuino ipsorum principe spargere) ideo sese hic postremo, quemadmodum & suprà, purgat, ueluti uelit Aeginetis persuasissimum esse, se nihil unquam tale quiddam in animum induxisse.* *e* ℭ *Quæ terq; quaterq;.)* *Correctio est suiipsius. Sed quia eiusdem rei crebram repetitionẽ exosam habent mortales, ideo præstat me hic etiam desistere, ne inanis nugator esse iudicer.* *f* ℭ μαψυλάκας.) *Qui frustra blateronem & locutuleium agit,* παρὰ τὸ μάψ, καὶ τὸ λακέω. *g* ℭ Iouis Corinthus.) *Prouerbium est, de inepte & nequicquam eandem rem repetentibus: à Corinthiorum legatis ortum. Dum enim illi sæpius apud Megarenses, qui ab ipsis desciuerant, ingeminarent, ulturam* Iouis *Corinthum eam defectionem, lapidibus à sese legatos repulerunt: ac postea exorto bello fugientibus Corinthijs, Megarenses præcipiebant, ut* Iouis *Corinthum cederent: hinc nata parœmia, de inaniter eandem rem reiterantibus. Sed quia* Erasmus *& hæc in sua adagionum cõmentaria retulit, inde possunt à studiosis peti.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

DINIAE, MEGAE FILIO, STADII CVRSORI, ODE VIII.

STROPHE I. COLON IX.

O [a]Venerande flos, [b]immortalium Veneris amorum præco, [c]qui uirginum puerorumq́; assidens palpebris, hunc quidem mansuetis [d]necessitatis manibus baiulas, alium uero non item mansuetis. [e]At
» pulchrum est suo tempore non deuiantem, qua-
» libet in re meliores obtinere posse amores.

ENARRATIO.

Argumentum. A stadij cursu, & uirtutis amore, quo circa uictoriam sudauit, Diniam Aeginetam laudat. Excurrit autem ad insignem Inuidiæ locum, & suos & Diniæ æmulatores sugillans. Porrò sese statuam allegorice Diniæ patriq́; eius Megæ erecturum dicit: hoc est, hymnū, qui & uictoriæ & uirtutū eius monumentū esse debeat. a ℂ O uenerande flos.) Quia nicephorus Dinias est Aegineta, ideo ab admiratione & potentia formæ orditur: per τὴν ὥραν formam & pulchritudinem significans. Vt enim uer & æstas, quæ per ὥραν significantur, sunt iucundissima anni tempora: sic forma est omnium in homine pulcherrimum & delectabilissimum bonum. b ℂ Immortalium Veneris.) Appositio est, uel etiam definitio formæ. Forma est præco, hoc est, indicium & diuulgatio Veneris amorū. Forma est, quæ hominem ad Veneris castra pertrahit. c ℂ Qui uirginum.) Potentiam amoris subijcit. Tanta est formæ & amoris potentia, ut & pueros & honestè & inhonestè inflammet.

d ℂ Necessitatis manibus.) Manus necessitatis, potentiam amoris metaphoricôs appellat, qua alius ad honesta, alius ad inhonesta desideria rapitur.

e ℂ Pulchrum uero.) Non ignobilis gnome est, qua per προτρόφγασίαν ad Iouis & Aeginæ amores uiam præstruit. Feliciter cum eo, inquit, agitur, qui quauis in re optimorum amore desiderioq́; tenetur.

ANTISTROPHE, COLON IX.

[a]Quales fuerunt, qui Iouis Aeginæq́; lectum circuierunt, [b]Cypriæ munerum pastores. Quin

Oenones

[c]Oenones filius Aeacus uisus est & manu & cõsilijs rex optimus. [d]Sæpe autem ipsum non pauci cernere optabant: suaq́ꝫ sponte, omni reiecta pugna, finitimorum heroum flores, illius imperijs obtemperare gestiebant.

EPODOS, COLON XI.

Qui asperis in Athenis exercitum conscribebant, quiq́ꝫ cum Spartanis Peloponnesij, supplices Aeaci genubus armabant, pro chara tum urbe tum ciuibus. [e]Quos nunc [f]Lydiam ferens mitram uariè ornatam, [g]Nemeam scilicet statuam, [h]pro geminis Dinidis ac Megæ patris stadijs celebro. [i]Quæ enim diuinitus cõtingit mortalibus
» prosperitas æternior est.

STROPHE II. COLON IX.

[k]Quæ & Cinnyran in marina olim Cypro diuitijs extulit.

a ℂ Quales fuerunt.) *Instituto suo gnomem accomodat, ad Aeaci natiuitatem progressurus. Quandoquidem enim Dinias uictor stadij in Nemeis ludis Aegineta est, ideo primum Aeaci clarissimi Aeginetarũ principis uirtutem admiratur: à primis maioribus magnum etiam Diniam faciens.* b ℂ Cypriæ munerum pastores.) *Amores Cypriæ munerum pastores dicit, hoc est, Veneris donorum conseruatores. Munera enim Cypriæ, hoc est, Veneris, à Cypro insula dictæ: uel ab etymo, ueluti κυὼρ ποιεῖσθαι. Scholia enim in Homerum Venerem ideo græce Cyprida uel Cypriam nominari adserunt, non quod in Cypro sit nata, sed quod, ut etymon indicat, parere faciat Venus, & grauidas reddat puellas. Amores ergo sunt pastores munerum Veneris, id est, (si per munera Veneris fœturam & sobolem & propagationem cunctarũ creaturarum accipiamus) sunt conseruatores & fouent amicitiã & iucunditatem & coniunctionem omnium generum & specierum in cunctis animantibus.*

c ℂ Oenones filius.) *Aegina & Oenone idem eiusdem insulæ nomen, ut suprà cõmemoratum. Aeacus ergo Oenones uel Aeginæ Nymphæ, unde urbi*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

& insulæ nomen, & Iouis filius est. Laudat Aeacum à prudentia & rebus gestis. d ℂ *Sæpe autem non pauci.) Ad pietatem Aeaci respicit, qua motæ cunctæ Græciæ urbes, orto squalore Aeacum accesserunt, ut Iouem pro auferendo illo exitio exoraret: qua de re & in prioribus Aeginetarum uictorum hymnis, & in Isocraticis orationibus fit mentio. Nec enim apte referri posse arbitror ad bellum Atheniensibus illatũ per Minoa Cretensium regẽ, propter occisum eius in ludis filium, cuius in 7. Metamorph. Ouid meminit. Impetrauit aũt tum imbrem Aeacus, ut arida & exiccata tellus fœcunda redderetur.*

e ℂ *Quos nunc.) Iouem & Aeacum. Ab Aeaco ad ipsum Diniam uictorem iam sese uertit, Diniam & patrem eius Megam à stadij in Nemeis ludis uictoria prædicans.* f ℂ *Lydiam mitram.) Hoc est, odam Lydia harmonia, quæ uaria est & iucunda, componens.* g ℂ *Nemeam statuam.) Metaphoram, alia metaphora interpretatur & excipit. Lydiam mitram, inquit, hoc est, Nemeam statuam: Lydiam suam mitram per Nemeam statuam uel simulacrum exponens. Intelligit autem hymnum suum, quo fit, ut res gestæ & Diniæ & Megæ, præclarius quàm ullo simulacro posteris cõmendentur.*

h ℂ *Pro geminis stadijs.) Hoc est, propterea quod diaulo uicerint. Est enim δίαυλος, στάδιον δισσόν, hoc est, duplex stadium. Hinc διαυλοδρόμοι, qui diaulo palmã adsequuntur.* i ℂ *Quæ diuinitus.) Gnome est, qua Diniæ laudem diuturniorem ostendit, propterea quod diuina benignitate ad uictoriæ fastigium euectus sit.* k ℂ *Quæ & Cinnyram.) Cinnyrã Cypri regem à diuitijs cõmendans, diuina benignitate & clementia immensis diuitijs exornatum ait. Nec hic uel iniquum uel uitijs notatum regem à Pindaro, colligi potest, ut quidam existimarunt: paradigmate enim amplificat. Quẽadmodum Diniæ uictoria diuinæ originis est, ideoq; diuturnior: sic Cinnyræ Cypriorum regis diuitiæ Dei clementia amplissimæ sunt factæ. Huius regis diuitiæ prouerbio locum fecerunt, Cinnyræ opes, de immensis diuitijs: de quo Erasmi Chiliades consulendæ.*

[a]Consisto autem pedibus leuibus respirans,
» antequam quicquã dicam. Multa enim ualde nar
» rata sunt. [b]Quin & nupera inuenta examini sub-
» mittere, ut iudicent, omni periculo est obnoxiũ.
» Enimuero [c]sermones, liuidis opsonium sunt. [d]Et
» liuor perpetuò bonos impetit, neq; unquã cum
» peioribus conserit manum.

ANTI-

ANTISTROPHE, COLON IX.

cIlle & Telamonis filium deuorauit ense circumuolutũ, ubi elinguem quidem, corde autem strenuum, tristi certamine obliuio detinet. At maximũ picturato mendacio munus expassum est. Occultis enim iudicijs Vlyssem Danai prætulerunt: unde & Aiax propter aurea illa arma, cum sui cæde colluctatus est.

a ¶ *Consisto autem.)* *Seipsum ut respiret parum & uires recolligat hortatur. Nam quum pleraq; hactenus de Aeacidis dixerit, ne rursum ad eos digrediatur longius, sese reuocat: utq; uideat & præmeditetur quid porrò dicat, ne inuidis & osoribus suis ansam calumniandi præbeat. Et quasi prioribus Aeacidarum encomijs defatigatus sit, nunc respirat: eorum instar, qui longis & magnis laboribus defeßi, quiescendo uires recolligunt.* *b* ¶ *Quin & nuper inuenta.)* *Etsi, inquit, noua proferre possem, hactenus de Aeacidis nõ audita, attamen uel nouũ quiddam in publicum ædere non caret periculo, non uacat detractione, inuidia & æmulatiõe. Aureæ profectò gnomæ sunt, quas hic de Inuidia cõgerit. Is enim humanæ naturæ adeò prauus affectus, ut alterius uirtutem suis dignari oculis non poßit, ut ei inuideat, odio & inuidentia prosequatur quicquid ab altero excellens & præclarum uel gestum, uel in lucem æditum uiderit. Inuidus præter sua amare nihil potest. Quicquid inuidus dixerit, scripserit, somniauerit, rosam, lilium, hyacinthum, purpuram, corallium, aurum & gemmas esse putat. Sin alius quispiam cum uirtute caput exerat, is inuido scarabeus, uipera, draco & basiliscus & satanas est. Enimuero dum inuident, maleuolam suam naturam ostendunt: qua quia nihil egregij efficere possunt, ideo alijs uirtutem inuident: nec aliud ex sua inuidentia referunt, nisi quod sese ipsi suo liuore conficiant, ut præclare Virgilius de talibus cecinit:*

Liuor tabificum malis uenenum,
Intactis uorat oßibus medullas,
Et totum bibit artubus cruorem.
Quo quisquis furit inuidetq; sorti,
Vt debet, sibi pœna semper ipse est.

Martialis illorum impotentiam non inscite taxat:

Omnibus inuideas, inquit, inuide nemo tibi.

Vt adeò felices iudicentur ij quibus inuidetur: rursum liuidos & osores pro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

pterea infœlices, quod nihil in illis dignũ conspiciatur quod inuidiam mereatur. Porrò hoc loco sese Pindarus egregie de inuidis ulciscitur, dum inquit:

c ℂ Sermones liuidis opsonium sunt.) Rationem hic reddit, quare inuidorum causa respiret. Sermones, inquit, liuidis sunt opsonium: id est, quia inuidi tali genio feruntur, ut ex sermonibus, orationibus, atq; poëmatis, & quibusq; scriptis alicuius ansam calumniandi sumunt, ego quid agam adhuc hæreo. Metaphora usus in dictione opsonij. Quemadmodum dapes & edulia, quæ pani & uino adijciuntur, symposium uel cõuiuiũ exornant & perficiunt: Nisi enim dapes bene conditæ & instructæ fuerint, parum gratiæ conuiuio accedit: consimilem ad modum inuidi si quando conuersentur, si consuetudinem inter sese habeant, tota illorum dissertatio, disputatio, studium, colloquium, ex doctorum hominum uel scriptis uel æditionibus uel monumentis uel operibus sumitur: ea enim sugillant, carpunt, reprehendunt, floccipendunt, aspernantur, rodunt, lacerant, mordent: sed in angulis, sed clanculum, sed apud suos: ut noctuæ enim lucem fugiunt, humiq; repentes graculi nequicquã cœlestes aquilas insectantur.

d ℂ Et liuor perpetuò.) Liuoris aliud officium subijcit, quod bonorum soleat formã petere. Inuidetur tibi, ergo bonus es. Non inuidetur tibi, ergo nulla uirtute insignis es. e ℂ Ille & Telamonis filium.) Exemplum inuidiæ subijcit, iniquum Græcorum iudicium reprobans, quo ex inuidentia, fortißimũ Aiacem, imbelli Vlyßi prætulerunt, Achillis arma ab Aiace ad Vlyssem transferentes: quæ res Aiacem Telamonium tam male habuit, ut sibi ipse mortem conscisceret, ut est apud Sophoclem in Aiace flagellifero.

EPODOS, COLON XI.

[a] Atqui inæqualia susceperunt in calido corpore uulnera, cum hostibus belligerantes, à perniciosa mortalibus hasta, & ea quidem cæsi nuper Achillis causa, aliorumq; laborum, [b] in multorum
„ corruptricibus diebus. [c] Ergo & apud priscos in-
„ uisa per blandos sermones deceptio fuit, [d] unde
„ malum deriuari solet struens technas maleficũq;
„ opprobrium: quæ [e] quod lucidum est uiolat, in-
„ conspicuarũ uero rerum marcidam curã extollit.

a ℂ Atqui inæqualia.) Aiacis & Vlyßis uires confert. Non simili impetu hostes adorti sunt Aiax & Vlysses: nam timidus erat Vlysses, Aiax fortis.

Demus consilio eminentiorẽ fuisse Vlyssem, fortitudine tamen Aiax superior repertus & inuentus est. b ¶ In multorum corruptricibus diebus.) In decennali Iliaco bello. c ¶ Ergo & apud priscos.) Non nouum est, inquit, seipsum consolans & Diniam (cui & sui osores, uirtutis nomine erant) inuidiæ malum, quandoquidem clarißimos principes in Troiano bello infestarit. Quid mirum igitur, si nos hodie impetat? d ¶ Vnde malum deriuari solet.) A consequentibus inuidiam malis amplificat, & effectibus ipsius.

e ¶ Quod lucidum est uiolat.) Inuidentiæ est summa petere, præclara reprehendere, quodq; imum est facere plurimi.

STROPHE III. COLON IX.

» [a]Eiusmodi mihi nunquam oro contingat ô Iu-
» piter pater, uerum simplicibus uitæ semitis ingre
» diar, [b]uti mortuus liberis meis celebritatem, ni-
» mirum non pessimam famam relinquam. Alij au
» ri sibi copiam, alij infinitos agros exoptant. Ego
» uero ciuibus placens, in terram corpus meum oc
» culuerim, honesta laudans, iniustis uero rebus
» condemnationẽ adijciens.

a ¶ Eiusmodi mihi nunquã.) εὐχὴ est & δέησις. Iouem enim orat Pindarus, ut sese ab inuidia seruet. b ¶ Vti mortuus liberis meis.) Sibi hoc unice curæ esse, ut liberis suis, si non diuitias, uirtutem tamen & bonum nomen relinquat. O piam mentem, ô sanctum pectus, ô uerè liberalem animum, qui diuitias uirtuti non præfert, opes bonis literis & moribus non anteponit, qui non solicitus est ut hæredibus suis ampla pergama, lucentes marmore & ebore domos, sed ut uirtutis exemplum, ut inclytam famam, horum loco relinquat.

ANTISTROPHE, COLON IX.

» [a]Augescit autem uirtus à sapientibus iustisq;
» uiris exaltata, arboris instar, quæ uiridi rore ad
» humidum aëra surgit. [b]Res quidem amicorum
» uariæ, sed quæ circa labores uersantur supremæ
» sunt. [c]Inquirit aũt & oculorum oblectatio fidem.
[d]Tuam ab inferis reuocare animam, ô Mega,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

EPODOS, COLON XI.

Impoſsibile mihi: uanæ aũt ſpei imbellis euentus. Atenim patriæ tuæ [e]Chariadiſq; firmam & à Muſis profectam ſtatuam erigere fortium pedum tuorũ gratia, utriq; ſuam, mihi non difficile. [f]Cuius rei cauſa cõmodum equidem lætor, præſertim quod haud uulgarẽ factis eorum hymnũ
» ædiderim. [g]Per carmina uero quiſpiam laborem
» doloris expertem facere queat. [h]Encomia ſanè
» & quondam fuere, & priuſquã Adraſtus & Cadmæi inter ſeſe depugnarent.

a ℭ Augeſcit uirtus.) Inuidiæ loco abſoluto ad uictorem Diniam redit Comparat uirtutem bonorũ uirorum, qualis eſt Megas Diniæ pater, qualis eſ & ipſe Dinias, arbori, quæ accepta humiditate & rore in altum ſurgit. Vt arbor naturali humore auctior & altior redditur, ſic uirtus per iuſtos & fortes uiros amplior efficitur. b ℭ Res quidem amicorum.) Id eſt, negocia charorum uirorum ſunt uaria: cæterum ea quæ circa labores, hoc eſt, certamina & uictoriam ludorum uerſantur, omnium ſunt excellentiſsima. Alius alijs rebus eximius eſt: ſed enim qui publicis certaminibus palmam obtinet, omnium excellentiſsimus. & patrem & filium à uictoria hac ratione extollens. c ℭ Inquirit.) γνομὴ eſt, qua nihil ſatis oblectare poſſe ait, niſi ſit præſens, & niſi in præſentia cernatur, atq; ob oculos ponatur. Eſt autem προκατάληψις. Etſi, inquit, magni uiri ob uirtutis & uictoriæ laudem ſint excellentiſsimi, attamen illorũ laus non ſatis oblectat, niſi coram uideatur. Atqui dum fato ſuo perfunctus ſit Megas, nemo eius perſonam intueri poteſt: ſed eius uirtutẽ, atq; per uictoriam obtentum triumphum, meis odis prædicatum, eſt conſiderare.

d ℭ Tuam ab inferis.) Officium & fidem ſuam Megæ manibus cõmendat Pindarus. Etſi non poſſum te uiuentibus hodie conſpiciendum dare ô Mega, ut qui diem tuum obieris: quod in meis tamen uiribus eſt faciam. Statuam enim & tibi & Chariadis erigam, qua uirtus tua & uictoria ueſtra cunctis plana fiet. e ℭ Chariadis.) Tribus eſt Aeginæ Chariadarum, unde Dinias & pater eius Megas. Per ſtatuam autem odam hanc ſuam intelligit, ut ipſe ſtatim ſeſe interpretatur, dum adijcit, A Muſis profectam. f ℭ Cuius rei cauſa.) Lætatur Chariadarum nomine, quod illis hymnum pepigerit, uel ſtatuas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tuas illis erexerit. g ℭ *Per carmina uero.) A præstantia poëtices, oden cludit, suum studium uictori Diniæ cōmendans. Labor, qui magno sudore alicui constitit, encomio sui dulcescit.* h ℭ *Encomia sanè & quondam.) Ab antiquitate encomiorum. Possunt encomia euehere Nemeos uictores & clariores reddere: quandoquidem & priusquam Nemea sint instituta, magno in precio apud priscos ea fuerint. Instituta enim sunt quum expeditionem destinaret aduersum Thebanos Adrastus, ut in Nemeorum origine cōmonstratum.*

CHROMIO AETNAEO CVRRV, ODE IX.

DYODECAS I.

C[a]Vm tripudio procedamus [b]ab Apolline è Sicyone Musæ [c]ad recens conditam Aetnā, [d]ubi apertæ reuolutæue hospitibus uincunt ianuæ, [e]ad fortunatas Chromij ædes. [f]Cæterum dulcem carminum hymnū pangite: [g]Siquidem ad equis regendum currum cōscendens, [h]matri & geminis liberis carmē denūciat, [i]eximiæ Pythonis æqualibus inspectoribus.

DYODECAS II.

» [k]Est uero prudentia quædam hominum, rem
» insigniter gestam, adeoq; absolutum bonū, non
» tacite humi recondere: diuina enim carmina com
» modam uictori laudem præbent. Atqui [l]per sonoram citharam atq; tibiam ipsam excitemur ad equestriū certaminū culmen, [m]quæ Phœbo posuit Adrastus ad Asopi fluenta: quæ equidem recordatus, inclytis heroëm honoribus illustrabo.

ENARRATIO.

In Chromij Aetnæi gratiam hoc encomion conscripsit. Hieroni Siciliæ re- Argumētū.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

gi charus fuit Chromius, hinc eum Aetnæ gubernatorē constituit: unde & Aetnæus à uictoria promulgatus est. A Sicyoniorum Pythiorum uictoria Chromium euehit: unde Nemeorum uictoribus hæc oda non est adscribenda, quum propter Nemea nihil quicquā Chromius laudetur. Deinde digreditur ad Adrasti Sicyonij regis (qui Pythia hæc condidit) res gestas apud Thebas: postea à ciuium Aetnæorum fortitudine & sapientia, à uerecundia & pudicitia iuuenilis Chromij ætatis, à fructu & præmio uictoriæ. a ℂ Cum tripudio procedamus.) Ab apostrophe ad Musas orditur, & ab ephodo, qua rem ipsam uictoris aggreditur: hortatur enim Musas, ut relicto & Apolline & Sicyone, Chromij Aetnæi ædes inuisant. b ℂ Ab Apolline & Sicyone.) Hoc est, à Pythijs ludis, qui in Apollinis decus Sicyone celebrantur. c ℂ Ad recens conditam Aetnam.) Recens conditam & instauratam ideo dicit, quod quum antea Catane nominaretur, ab Hierone renouata, Aetnæ sit nomen sortita. d ℂ Vbi apertæ.) Ab hospitalitate cum Aetnæos tum Chromium laudat. e ℂ Ad fortunatas.) A felicitate rerum & ubertate Chromiū laudat. f ℂ Cæterū dulcem.) Quomodo Musæ debeant Chromij ædes accedere, pangendo hymnū, quo Chromius magni fiat. g ℂ Siquidem.) A causa, quur pangere Musas hymnū Chromio conueniat: nimirum ideo, quod curru uicerit. h ℂ Matri & geminis liberis.) Hoc est, Latonæ & filijs eius duobus, Apollini & Mercurio, carmen nunciat uictoria sua. Quia Pythia uicit, quorum præses Apollo, ideo & Apollo eius uictoriam, uirtutem & encomion & promulgationem eius admiratur. i ℂ Altæ Pythonis.) Vrbis apud quam Pythia certamina quinquennalia aguntur, Apollo & Mercurius æqualem hæreditatem adeuntes, sunt præsides, sunt spectatores, sunt episcopi.

k ℂ Est uero prudentia.) Digreditur ad encomiorū excellentiam. Non cuiuslibet esse, rem insigniter gestam, pro decoro efferre laudibus. l ℂ Atqui per sonorum citharam.) Seipsum ad laudem uictoriæ excitat.

m ℂ Quæ Phœbo posuit.) Periphrasis est Pythiorum ludorum. Adfirmat autem Pythia illa certamina instituta esse ab Adrasto, quum ad Clisthenem uerius referantur. Nam ita de Pythijs Sicyonijs Alicarnaseus, ut Scholia habent, tradit: Quum Crisæi in bello facile commeatum in mari adipiscerentur, eamq; ob causam obsidio proferretur in longius tempus, Clisthenem Sicyoniū suis sumptibus instructa classe, cōmeatum hostibus in mari interclusisse. Cuius beneficij gratia, tertiam prædæ partem Clistheni dederunt, et ipsam Sicyoniā. Vnde & Sicyonij apud sese Pythia primum instituerunt. Porrò Sicyon Peloponnesi urbs est, Crisa uero Phocidis, ut Stephanus habet. Hic ergo poëtica licentia Pythiorum Sicyoniorum institutionem Adrasto regi tribuit. Quanquā

Pindarum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Pindarum rectius hac defenderim ratione, à Clisthene quidem instituta Pythia, sed ab Adrasto in melius redacta.

DYODECAS III.

[a]Qui tum quidem illic regnans, in nouis festiuitatibus fortiumque uirorum cœtu & cælatis curribus fulgebat administrans urbem. [b]Nam fugiebat Amphiaraũ consilio temerariũ, dirumque paternarum ædium statum, & ab Argo. [c]Neque ultrà Talai filij, [d]seditione compressi, [e]in Argiuorum principum numerum ueniebant, [f]quanquam meliore uiro lis componatur prior,

DYODECAS IIII.

[g]Quum prioris mariti sui domitricem Eriphylam, [h]qui ueluti maximum pulchra cæsarie præstantium Danaorũ iusiurandum fuerunt, Oeclis filio Amphiarao uxorem darent.

a ❡ *Qui tum quidem illic regnans.*) *Ad Adrasti Argiui Pythiorum in Sicyone cõditoris in Argo discessum digreditur.* *b* ❡ *Nam fugiebat Amphiaraum.*) *Occupatio. Quî factum sit, quod quum fuerit rex Argi, nunc Sicyone regnet: migrationem eius ab Argo Sicyonem exponens. Vt uero ex Argo Sicyoniam peruenerit, ex Herodoto Scholia recitant. Sicyonij, inquit, consueuerant ualde in precio habere Adrastum. Nã ea erat regio Polybi. Adrastus autem Polybi gener erat. Sine liberis porrò discedens Polybus, Adrasto regionem illam tradit. Menæchmus Sicyonius, Adrastum ab obitu fratris sui Pronactis filij Talai & Lysimaches filiæ Polybi, fugisse Sicyonem, & illic aui materni regnum accepisse, autor est. Dieutychidas Adrasti lactes & interanea Sicyone quidem esse ait, ipsum uero corpus Argi tumulo conditum, memoriæ prodidit in tertio Megaricorum. Alij uero hunc Argi dominorũ catalogum faciunt: Prœtus in Argo primus regnauit: ibi quum filiæ eius insania correptæ essent, aduenienti Melampodi uati duas regni sui parteis, si gnatas suas curaret, pollicitus est. Vt ergo eas à furore liberauit, promissam accepit mercedem. Alteram partem cum fratre suo Biante partitus est: alteram, dimidiam nempe, sibi ipse retinuit: ut ita uniuersum regnum in tria scinderetur, in Melampidas, Bian*

tidas & Prœtidas. Melampodis igitur filius erat Antiphates, cuius Oicles, cuius Amphiaraus. Biantis Talaus, cuius Adraſtus. Prœti Megapenthes, cuius Hipponus, cuius Capaneus, cuius Sthenelus. Ortum eſt autem diſsidium inter Amphiarai & Adraſti parteis, ut ab Amphiarao Talaus mortem oppeteret, Adraſtus autem fugeret Sicyonem, Polybiq; filiam duceret: ibi quum ſocer eius Polybus ſine maſcula prole ex hac uita diſcederet, regnum Sicyonium genero Adraſto tradidit. Scite ergo dixit Pindarus, fugiebat Amphiaraum Adraſtus, propter diſsidium aduerſus Melampodidas: poſtea tamen in gratiam redierunt.

c ℭ Neq; porrò Talai filij.) Id eſt Adraſti, & eius poſteritas & amici.

d ℭ Seditione compreſsi.) Quam Amphiaraus regni nomine concitarat. e ℭ In Argiuorũ principum.) Id eſt, Adraſtus Talai filius cum ſuis, non amplius Argiui regni partem retinuit, quandoquidem ob patris ſui internitionem, bellum & ſeditionem Amphiarai declinarit. f ℭ Quanquam meliore uiro.) Quomodo in gratiam redierint Adraſtus & Amphiaraus cõmemorat. Meliore uiro, hoc eſt, ipſo Adraſto, qui Amphiarao prudentior erat, lis prior inter Melampodidas & Biantidas orta componitur. g ℭ Quũ prioris mariti ſui.) Modum explicat, quo Amphiaraum reconciliarit Adraſtus. Eriphylam, inquit, ſororem ſuam Adraſtus in uxorẽ tradidit Amphiarao, ita lis eſt prior ſedata. Porrò hæc Eriphyla, priori marito ſuo cauſa necis fuerat. Poſteriorem uero Amphiaraum fratri ſuo Adraſto reconciliauit,

h ℭ Qui ueluti maximum.) Adraſti familiares per hoc quod Eriphylam Amphiarao matrimonio copula: unt, fuerunt maximũ iuſiurandũ: hoc eſt metaphoricôs, res certa, fidelis, firma, & perſpicua. Summa, omnium reputati ſunt celeberrimi, perinde ac iuſiurandum firmũ, ſanctum & celebre habetur.

[a]Deinceps & Thebas ſeptem portis inſigneis electum exercitum duxerunt, [b]non iuxta fatalis augurij uiam: neq; enim fulmine deiecto, Saturnius à charis ſuis feſtinantes progredi excitauit, ſed ab ea potius temperandum ſibi profectione ſubmonuit.

DYODECAS V.

[c]Perſpicuum itaq; damnum accedere feſtinabat cœtus, [d]ferreis armis equeſtribuſq; copijs. [e]Deinde quũ prope Iſmeni ripas [f]dulci reditu li-

berati

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

berati corporibus [g]albicātē impinguarūt fumū. [h]Septem nanq; pyræ robustos absumpserunt uiros. [i]At uero Iupiter Amphiarao uehementissimo tonitru profundam pectore terrā dehiscere fecit, ipsumq; unà cum equis absorberi curauit,

DYODECAS VI.

Priusquam animo confunderetur, bellaci dor-
» so Periclymenis hasta percussus. [k]Cæterum di-
» uinis præ terroribus & ipsi deûm filij in fugam
» se conuertunt.

a ❡ *Deinceps & Thebas.*) *Expeditionem quam Adrastus & Amphiaraus aduersum Thebanos destinarunt, breuiter attingit, cuius in superioribus sæpe meminit: acris enim clades fuit, in qua septem exercitus, ante septem portas, nobilissimi principes amiserunt. Huius belli argumento, Isocrates probat Athenarum urbis benefacta, quod & antiquiores sint cum Lacedæmonijs, tum præstantiores benefaciendo. Nam Theseo Atheniensium regi ab eo bello Adrastus supplicauit, ut eius autoritate posset impetrare à renuentibus Thebanis fusorum in prælio corpora ad sepulturam. Citat eam historiam Isocrates in encomio Helenæ, in Panegyrico, in Panathenaico, in Plataico & Archidamo: Aeschylus in Tragœdia, quam Septem apud Thebas inscripsit, ut Aristophanes in* Βατράχοις *eam adducit.* *b* ❡ *Non iuxta fatalis augurij.*) *Non bonis auibus ad Thebas profectos fratres illos Amphiaraum & Adrastum innuit. Iouis enim fulmine admonitos, ut ne proficiscerentur Thebas, sed domi potius suæ apud charos & uxores & liberos manerent.* *c* ❡ *Perspicuum itaq; damnum.*) *Fatis Argiuos principes restitisse testatur, quum Iupiter tonitru & fulgure eos absterruerit à profectione, & interim ipsi perrexerint proficisci, periculum suum atq; damnum accelerarunt.* *d* ❡ *Ferreis cum armis.*) *Hoc est, cum peditatu & equitatu.* *e* ❡ *Deinde quum prope Ismeni.*) *Ismenus Bœotiæ fluuius prope Thebas, ubi exercitus Adrasti & Amphiarai cecidit & fusus est. Quomodo perierint apud Ismenum uel Thebas renitentes fatis enarrat. Quia Iupiter eam urbem suis filijs Hercule & Libero patre nobilitarat, ac Thebas ea de causa charas habebat, ipse in hoc bello pro Thebanis & stetit & dimicauit, eorumq; hostes fudit.* *f* ❡ *Dulcem reditum liberantes.*) *Dulci reditu liberati, siue soluti: hoc est, prope Ismenum flumen cum*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Thebanis congreßi ceciderunt, adeò ut ad dulcem reditum non porrò accingerentur. Vel, reditum suum morte apud Ismenum persoluerunt. g ¶ *Albicantem impugnarunt fumum.*) *Dum enim fusi in prælio cremati sunt, fumus per pinguedinē albus est redditus: albus enim ferè fumi color dum in propinquo cernitur, apparet.* h ¶ *Septem nanq; pyræ.*) *Apud septem Thebarum portas, septem fusi exercitus: quos Adrastus Thesei ope à Thebanis recuperauit, ut paulò ante subindicatum, ad sepulturam: quæ erat, quòd ueterum ritu corpora cremarentur.* πεῖρων *pro* ἐπειρατία, *fraude & dolo accipit, qualis est piratarum & marinorum prædonum.* i ¶ *At uero Iupiter.*) *Quod terra Amphiarao dehiscuerit, propterea quod cum Periclymeno conserere manum uoluerit, recitat. Fuit autem Periclymenus filius Neptuni & Chloridis filiæ Tiresiæ. Antequam ergo, inquit, Amphiaraus dorso suo Periclymenis tela exciperet, terra Iouis tonitru cogente absorptus est.*

k ¶ *Cæterum diuinis præ terroribus.*) *Funesta est historia de expeditione Adrasti aduersum Thebanos: unde non multum laudis neq; Adrasto, neq; familiæ eius accedere potest: ideo apologeticam hic gnomen adiungit. Non est mirum, inquit, Adrastum & Amphiaraum non obtinuisse uictoriam apud Thebas: non enim cum hominibus, sed Ioue ipso pugnarunt. quasi dicat: Parū, imò nihil decedit uirtuti Adrasti uel Amphiarai, quod succubuerint, cæterū nihilominus fortißimi & nobilißimi principes existimandi sunt. Si enim homines cum hominibus depugnassent, eorum uirtus & auitum iuxtà decus enituisset. Adscribit posthac laudi Amphiarao, quod terra sit absorptus, nempe ne miserius & infelicius Periclymeni telo interijsset.*

[a] Si fieri poſsit, Saturni, contumacem & arduam conflictationem per haſtas à Phœnicibus miſſas, de morte & uita agentem quamlongiſsime reiecero. [b] Quæſo te felicem fortunā Aetnæorum liberis diu tribuas

DYODECAS VII.

Iupiter pater, ac urbis uirtutibus uulgus admoue: ſunt enim illic uiri equorū gerentes curā, [d] & animos rebus præſtantiores habentes. [e] Incredibile fortaſsis dixerim, quandoquidem lucrum uerecundiam & honeſtatē ſuffurari ſoleat:

quæ

quæ, uerecundia inquam, gloriam adfert Chromio, defendens ipsum tum in pedestri & equestri, tum nauali quoq; pugnis, [f]ubi periculũ acris conflictus fecisti.

a ℭ Si fieri poßit.) A rebus gestis Adrasti, ad uictorẽ redit, à patria eum extollens. Meminit autem belli, quod Hieron & Gelon cum ingruentibus cum in Italiam tum Siciliam Phœnicibus gesserunt. Si fieri posset, inquit, Iupiter, bellum cum Phœnicibus gestum, quo utrinq; acriter depugnatũ est, quamlongißime reiecero. Verbum ἀναβάλλομαι, quod & reijcere & præludere cithara sonat, hic ambiguam sententiam reddit. Si pro reijcere accipitur, clanculum indicat grauiter adflictam Siciliam in eo prælio: estq; precatio, ut Iupiter in posterum à tali acerbitate prælij ipsum uictorem Chromium conseruet. Sin pro præludere, tum hæc Pindari mens est: Si poßibile est, repetam funestum bellum, in quo de uita & morte certatũ inter Siculos & Phœnices. Enimuero prior mihi sensus magis arridet. Est enim præteritio, qua sese protelaturum id bellum adfirmat: & interim tamen breuiter, quum ad Siculos & Aetnæos sese confert, eam belli historiã adducit. b ℭ Obsecro te felicem. εὐχὴ est & precatio, pro Aetnæorum sequundiore successu. Sunt enim illic equorum curam.) Ab equitatu & diuitijs Aetnæos laudat: equos enim alere, est opulentiorum. d ℭ Et animos rebus præstantiores.) A sapientia Aetnæos extollit. e ℭ Incredibile fortaßis.) Chromium à uerecundia & pudicitia, summa in adolescente uirtute, prædicat: idq; à contrario gnomes argumento ducto. A lucro & pudicitia & uerecundia uincitur: at uerecundia Chromij neq; terrestri neq; nauali pugna expugnari superari'ue potuit.

f ℭ Vbi periculum.) Apostrophe ad Chromiũ. ὀξείας ἀϋτᾶς, acris prælij. Spondeus & Bacchius.

DYODECAS VIII.

[a]In bellis ergo dea illa bellicosum eius animũ instruebat, ut sese de Martis peste ulcisceretur.
» [b]Iam paucos est reperire, qui instante pugna nu-
» bem, adeoq; hostium ordines à sese manu & con
» silio uertere queant. [c]Prædicatur quidem decus Hectori florere ad Scamandri fluxum. At circa præcipitio profunda [d]Helori littora,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

DYODECAS IX.

Quem locum[e] Martis transitum uocant, in prima ætate hæc[f] Agesidemi filio lux emicuit.[g] Alia uero aliis diebus pleraque & in puluerulenta terra, aliaque in insulis facinora eius egregia percenseo.[h] E laboribus quidem, in iuuentute iuste peractis, senii tempore dies ipsa transigitur.[i] Sciat autem se nactum à diis admirandam felicitatem,

DYODECAS X.

Qui cum rerum copia, gloriosam pariter laudem tulerit. Nam eiusmodi homini non licet porrò alium felicitatis scopũ pedibus suis attingere.[k] Symposium uero quietẽ amat. Et recenter cõparata quidem uictoria, dulci encomio augustior fit.[l] Atqui cõfidens & alacris uox apud[m] craterẽ æditur, quem haud iniucundum hymni præcentorem quisquam nunc misceat.

DYODECAS XI.

Ac in argenteas phialas[n] uiolentũ uitis filium infundat.[o] Quas olim[p] equi domino suo Chromio, è[q] sacra Sicyone cum recte textis Apollinis coronis tulerunt. Hanc ipsam illius uirtutem celebrare, ac non sine Gratiis multo uenerari præconio, uictoriarum proxime Musas apprehenso scopo, equidem ardeo.

a ☾ *In bellis ergo.)* *Pudicitiam deam fingit, quæ eum in bellis adiuuerit ut uinceret.* b ☾ *Iam paucos est reperire.)* *Gnome est, qua paucos consilio & fortitudine in rebus bellicis præstanteis reperiri adseuerat.*

c ☾ *Prædicatur quidem gloria Hectori.)* *A cõparatione. Hectori Chromium comparat, & non Achilli uel Aiaci: ideo quod perinde Chromius pro* patria,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

patria, atq; Hector pugnauerit. d ℂ Helori.) Apud Helorū amnē Chromius Carchedonios fudit, Gelonem regē adiuuans Hippocratis ſucceſſorē. Helorus, inquit Stephanus, Siciliæ fluuius eſt, unde ciuitas eiuſdem nominis Helorus. Fluuius ille piſces habere dicitur, qui è manibus hominū cibum ſumunt, ut Apollodorus Chronicorū ſuorū primo tradit. Hæc Stephanus. Scholia de Heloro eadem ferè proferunt. e ℂ Martis tranſitū.) ἀρείας πόρον. Dubium eſt num ſit legendū, inquiunt Scholia, ἀρέιας πόρον, uel ῥέιας πόρον, uel ἀρειάσπορον per hyphena. Atqui à Marte uel bello apud illum fluuiū geſto per Gelonē & Chromiū, flumen ἀρέιας πόρον uocitatū, ueluti belli fluxum ſeu tranſitū, probabile eſt. Tædioſum hic foret referre, quomodo ex Timæo confirment bellum hoc Hippocratem Geloorū regem aduerſum Syracuſas mouiſſe, cuius hipparchus uel magiſter equitū fuerit Gelon, Gelonis autem gener Chromius. g ℂ Alia uero alijs.) Apodioxis eſt, qua, quum bellicas uirtutes Chromij, prope fluuium Helorū enumerarit, alia eius nunc egregia facinora quæ cum cōtinenti ſeu terra, tum mari peregerit, in aliud tempus procraſtinaturum, ceu iam non uacaret, nec temporis ratio pateretur, dicit.

h ℂ Porrò è laboribus.) A fructu uictoriæ. Eſt aūt ſententia generalis, qua iuuentutis uirtutes & cōmoda, ſenij dicit eſſe releuamina. i ℂ Sciat ſe nactum à dijs.) Alia gnome eſt προσαποδόσει ornata, cui plures hactenus ſimiles attulit, qua & omnes alios uictores, Chromiū præcipue beatum eſſe pronunciat. k ℂ Sympoſium quietem amat.) Comparat inter ſeſe, ſympoſium, quietem, uictoriā & encomiū. Vt conuiuiū iucundum, amœnū & dulce eſt, in quo deſunt rixæ, iurgia, contentiones, & quies, pax & amica ſocietas præſtò eſt: ut inquam quies, pax, & unanimitas, & amica conuerſatio conuiuarum, ipſum conuiuiū exornant, ſic hymnus & encomium uictoriam & nicephoros decorant. l ℂ Porrò confidens uox.) Crater ad finem uictoriæ ſtatuebatur, quo libabant dijs, & quo uictori gratificabantur, ut è Scholijs colligitur: hincq; initium ſumebat laus uictoris & conuiuium. Eſt ergo hæc metaphora: Miſceat nunc & apparet nobis aliquis craterem, quo uictorem ſuæ uictoriæ nomine celebremus. m ℂ προφήτην.) Pro proœmio & principio conuiuij & laudis accipit. Poteſt etiam ſimpliciter de cōuiuij cratere accipi, ut ſic hymnū & encomion conuiuali lætitiæ adæquet. Quemadmodum dulcia miſcentur colloquia circa pocula & crateres, & conuiuæ exhilarantur: hunc ad modum uictor Sicyoniorū Pythiorum hymno, quo uictor celebratur, gaudet & lætatur. Et crateris cōmodum meminit, quod amplioris uaſis uini nomen eſt, παρὰ τὸ κρατέω, id eſt capio: quia ad phialas argenteas, quas ex uictoria retulerit, orationem ſit translaturus. n ℂ Violentū uitis filium.)

προφή-της.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Periphrasis Bacchi. o ℭ Quas olim.) A uictoriæ præmio. Sicyon enim Pythiorum suorum uictoribus phialas argenteas pro ἐπάθλῳ dabat.

p ℭ Equi hero suo.) Hic Chromius ipse uictoriæ non interfuit, sed currum misit, cuius gubernator domino suo Chromio honorẽ & decorem attulit.

q ℭ Sacra Sicyone.) Sacram ideo Sicyonem dici Scholia putant, quod super eam sita fuerit Merone, ubi deorum sedes sit, Hesiodo & Callimacho testibus. Verum quid obest eam sacram appellari, Pythiorum certaminum nomine? r ℭ Hancipsam illius.) Voto cludit encomiũ.

THIAEO VLIAE FILIO LVCTATORI, ODE X.

STROPHE I. COLON XI.

[a]Anai urbem, & stemmatis præclarũ [b]quinquaginta filiarum eius Argum, Iunonis diuinã domum, Gratiæ celebrate. Collucet aũt innumeris uirtutibus, fortium gestorũ causa. [c]Sunt enim prolixæ
1 de Perse historiæ, quomodo sese circa Medusam
2 ille Gorgonẽ gesserit. [d]Dein multæ in Aegypto urbes sub Epaphi manibus habitatę sunt. [e]Neq;
3 uero Hypermnestra errauit, suum unius sententiæ gladium in uagina retinens.

ENARRATIO.

Argumentum. A patria uictoris orditur, insignia Argiuorũ facta enumerans: deinde ipsum uictorem Thiæum à uictoria Hecatombæorum, à Pythia, Isthmia, & Nemea uictorijs, à laude Athenis parta, à maioribus matris, à uictoria Argiuorum, à cognato Pamphaë laudat: à quo ad Castorem & Pollucem digreditur, Tyndaridarum fato hanc oden cludens. Et quia à uictoria Hecatombæorum Argiua potissimum hunc cõmendet, deinde uero reliquas etiam uictorias, Pythiam, Isthmiam & Nemeam congerat, Olympiam uero exoptet, ideo quidam & hanc oden à Nemeonicis, perinde ac priorem, separandam putant. a ℭ Danai urbem & stemmatis.) Danaus Beli filius in Argo regnauit. Rogat aũt Gratias, ut Argum urbem & regionem Peloponnesi celebrent. Quia enim Argus

patria

patria est Thiæi, ideo exordium huic odæ ab Argo & insignibus eius heroibus & principibus attexit. Danaum Beliden appellat Hypermnestra, dum ita dormientem Linum excitat:

Surge age Belidæ de tot modo fratribus unus,
Nox tibi ni properes ista perennis erit.

b ℭ Quinquaginta filiarum.) Danaum quinquaginta filiarum patrem fuisse Euripides etiam testatur in Tragœdia, cuius initium est:

Δαναὸς ὁ πεντηκόντα θυγατέρων πατήρ.

Quem uersum Isocrates unà cum alijs aliarum Tragœdiarum duobus protulit antequam exhalaret animam, ut est in uita eius apud Plutarchum. Argos Iunoni charum extitisse & Homerus adfirmat, hisce uersibus:

ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
ἄργος τε σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια μυκήνη.

Quos ita uertere queas:

Summus amor meus est in treis, nec decidit, urbeis:
Argos, dehinc Spartam, spatio pandaq; uiarum
Insignesq; Mycenas.

c ℭ Sunt prolixæ de Perseo historiæ.) Argos à claris principibus & heroibus euehit, & primum à Perseo, qui Argiuus fuit, Danaës matris nomine. Natus est hic ex Ioue in aurum permutato, & Danaë Acrisij Argiuorum regis filia, qua de in 3. Carminum Horatius:

Inclusam Danaën turris ahenea
Robustæq; fores, & uigilum canum
Tristes excubiæ, munierant satis
Nocturnis ab adulteris:
Si non Acrisium uirginis abditæ
Custodem pauidum, Iupiter & Venus
Risissent.

Ideo enim turri incluserat, ne uiro per cōcubitum alicui iungeretur, postquam ex oraculo didicerat, ex ea orituram prolem, excidium Acrisio & perniciem apportaturam. Perseus ergo Danaës & Iouis filius, ut caput uiperis intortum Medusæ amputarit, est apud Ouidium lib. 4. & 5. Metamorph. Fuerunt autem Ouidij sententia duæ Gorgones, quæ ambæ uno duntaxat oculo utebantur, eiusdem ambæ pulchritudinis. Porrò Medusæ aureos crines in angues propterea mutatos 5. Metamorph. scribit, quod eam Neptunus in templo Mineruæ uitiarit, unde indignata dea crines eius in angues permutauit: factumq; ut quisquis Medusam intueretur, lapidesceret, uel in lapidem uerteretur. Ouidij hac de re uersus sunt:

– Clarißima forma
Multorumq; fuit spes inuidiosa procorum

Danaus ex Aegypto fugiens Argū uenit, ante Troianum bellū. Isocr. in Encomio Helenæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Illa, nec in tota conspectior ulla capillis
Pars fuit: inueni, qui se uidisse referrent.
Hanc pelagi rector templo uitiasse Mineruæ
Dicitur: auersa est, & castos ægide uultus
Nata Iouis texit: ne'ue hoc impune fuisset,
Gorgoneum crinem turpes mutauit in hydros.

Scholia uero Pindarica ideo à Minerua admissum Persea Medusæ tradunt, quod ea pulchritudine sua Mineruam prouocarit. Quomodo postea Andromedem Cephei & Caßiopeæ filiam scopulo alligatam, & immanis belluæ marinæ ingluuiei expositam liberarit, ex Ouidij 6. Transform. planum fit.

d ℭ *Dein multæ in Aegypto sub Epaphi.) Argiuos & in Aegyptum usq; manus extendisse, Epaphi paradigmate probat. Fuit autem hic Epaphus Aegypti rex Iûs (Inachi Argi fluminis gnatæ) & Iouis filius: à matre quidem Argiuus. Ouidius primo Metamorph.*

Hinc Epaphus magni genitus de semine tandem
Creditur esse Iouis, perq; urbes iuncta parenti
Templa tenet. *Isocrates in Busiride: Busiris, inquit, à patre quidem Neptuni, à matre uero Libyæ, filiæ Epaphi, filij Iouis, gnatus erat.*

e ℭ *Neq; uero Hypermnestra.) In laudem Argiuorum, pietatem hoc tertio loco Hypermnestræ, Danai filiæ, profert. Quum enim quinquaginta fratres, quinquaginta filiabus Danaus suis copularet, regno suo timens inter generos diuidendo, egit cum filiabus suis, ut una nocte, qua matrimonij lege iungendi essent, in somno uinoq; obrutos ferrum distringerent. Patris scelerato imperio, præter unam hanc Hypermnestram, omnes sunt obsecutæ. Ideo nõ iniuria, ob eam suam pietatem & synceritatem, à poëtis & historicis hæc puella commendatur. Hanc historiam recenset ipsa Hypermnestra apud Ouidium in Epistola ad Linum, cuius initium est:*

Mittit Hypermnestra de tot modo fratribus uni. &c. *Quæ epistola huic Pindarico loco lucem adfert. Sponsum huius Hypermnestræ Linum uocatum epigrapha epistolæ ouidianæ testatur, si modo titulus non est uanus. Scholia Pindarica Lynceo illi nomen indunt.*

ANTISTROPHE, COLON XI.

4 [a]Diomedem in diuorum immortalium numerum flaua Minerua quondam retulit. [b]Thebana
5 tellus Iouis fulmine icta, uatem Oëclis filium Amphiaraum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

phiaraum suscepit,[c] belli nubem.[d] Et pulchre mu 6
lieribus olim dominatus est Iupiter, ad Alcmenã
Danaamq́ perueniens, rationem hanc demon-
strauit.[e] Qui & Adrasti parenti Talao, Lynceó- 7
que mentium fructum recto concinnauit modo.

EPODOS, COLON XII.

Sed & bellum Amphitruonis aluit Iupiter, ac 8
fortuna prestantissimus illius generi adscitus est
quũ ferreis armis Teleboas oppugnaret.[f] Tum
enim facie adsimilatus Amphitruoni Iupiter, im
mortaliũ rex aulam ingressus est, intrepidum se-
men adferẽs, Herculis puta.[g] Cuius per Olym- 9
pum uxor Hebe prope matrem suam [h] Telian,
pulcherrima deûm incedit.

a ℂ Diomedem.) *Laudat iam Argos ab indigenis dijs: ex heroibus enim Argiuis aliquot in deorum numerũ adsciti sunt, ut* Diomedes *&* Amphiaraus. Diomedes *igitur* Tydei *filius ducta* Hermione *in uxorem, unà cum* Castore *&* Polluce *in deorum catalogum & naturam relatus est, tali quidem origine. In* Thebano *bello* Melanippus Thebanus *heros* Tydea *sauciauit: quare excandescens ira* Tydeus *rogauit* Amphiaraum, *ut sibi caput* Melanippi *adferret. Allato ergo capite non saturauit stomachum suum tanto spectro, sed carnes etiam eius capitis exedit.* Minerua *uulnerato* Tydeo *immortalitatem impertijt: sed quum animaduerteret se ob carnium illarum esum non posse eo dono frui,* Mineruam *rogauit* Tydeus, *ut eam immortalitatem filio suo* Diomedi *cõmunicaret. Hunc ergo ad modum* Diomedes *ex homine in diuinam est transmutatus naturam. Hæc* Ibycus, Polemon *&* Euripides *in* Meleagro *de* Diomede *memorant. Colitur numinis loco apud* Argyrippos, Metapontios *&* Thurios.

b ℂ Thebana tellus.) *Argiuos ab* Amphiarai *uatis immortalitate commendat.* Amphiaraus *enim ut immortalis fieret, in* Thebano *bello terra unà cum curru suo receptus & absorptus est, quum ipsa primum terra* Iouis *fulmine dissecta & aperta esset: quo de in præcedenti ode satis etiam multa prædicta.*

c ℂ Belli nubem.) *Metaphora est. Qui* Amphiaraus *nubis instar, magna manu ex* Argo Thebas *profectus est. Vel accusatiuus per ablatiuum reddi*

potest: Belli nube, hoc est, in ipso denso prælij conflictu. d ¶ Et pulchre comatis.) Argus hic ab heroidibus etiam, nõ solum ab heroibus, effert: quemadmodũ suprà à dexteritate Hypermnestræ, ab Alcmena Amphitruonis uxore, & Danaë Acrisij filia, quibus cum rem habuit, Argiuis matronis. Vt uero in aureum sese imbrem permutarit accedens Danaën, suprà etiam ex Horatio indicatũ. Extat ea etiam in Metamorphosi Ouidiana fabula, & apud Isocratem in Encomio Helenæ. Vt uero sese Amphitruoni adsimilarit Alcmenam ingrauidans, facete in Amphitruone Plautina lusum est: cuius rei & Isocrates in Encomio Helenæ meminit. e ¶ Qui & Adrasti parenti Talao & Lynceo.) Talaum & Lynceum prudentes fecit principes Iupiter. De Talao in oda præcedenti nonnihil dictum. Lynceus item Argiuus rex ad maiores Persei ratione matris pertinens, ut Scholia: ut Pausanias, referente Erasmo in adagio, Lynceo perspicacior, Danai successor. f ¶ Tum enim facie Amphitruoni.) Quum Iupiter cum Alcmena concumberet, nox ea aliarum trium noctium longitudinem adepta est. Vnde Hercules trinoctio illo conceptus, dicitur apud Lucianum ἐν ἐνυπνίῳ τριέσπερος. Ex Ioue Herculem, ex Amphitruone insequenti nocte Iphiclẽ Alcmena peperit. g ¶ Cuius per Olympũ uxor.) Digreditur ad immortalitatem Herculis. Hebe, inquit, filia Teléiæ, id est Iunonis, uxor est Herculis. h ¶ Telian.) Hebe filia Teliæ. Pubertas filia est perfectionis. Perfectio generat pubertatem apud superos. Hoc est, qui sempiterna felicitate fruuntur, pubertatem habent: id est, semper uigent & florent immarcessibili ætate. Teliam autem ipsam Iunonem uocat. Aeschylus ἐπιθετικῶς Iouis sororem & coniugem τελείαν salutat, inquiens, ἥρα τελεῖα ζηνὸς εὐναῖα δάμαρ. Iuno Telia, hoc est, perfecta Iouis genialis coniux. Nuptiæ humanæ uitæ & societatis perfectionem apparant.

STROPHE II. COLON XI.

[a]Proinde antea me sermo defecerit, quàm omnia præclara enarrauero, quæ Argiuũ delubrum
» tenet. [b]Cæterum excedere modum in rebus, gra
» ue est hominibus. [c]Attamen excita lyram, luctarumꝙ curam accipe. [d]Certamẽ enim æreum, populum ad litandum Iunoni hortatur, ad præmiorumꝙ iudicium, ubi Vliæ filius Thiæus uictoria insignis, [e]bina uice [f]fortunatorum laborum obliuionem nactus est.

ANTIST.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ANTISTROPHE, COLON XI.

Obtinuit item [g]græcum quondam in Pythone exercitum fortuna concomitatus: & Isthmici & Nemei certaminis uictor, [h]coronam Musis, unde hymnorum occasionem sumant, dedit. Ter in [i]ponti quidem portis bonam sortem adsequu- Iteratio.
tus, ter item in uenerandis campis [k]in Adrasteis pascuis.

a ¶ Proinde antea me sermo.) Insignia Argiuorum facinora uoto & ab impoßibili claudit. b ¶ Cæterum excedere modum.) Rationem conclusionis reddit. c ¶ Attamen sonorã excita lyram.) Ad ipsum uictorem Thiæum nunc citharam dirigit. Non sic, inquit, ab Argiuis mihi maioribus discedendum, ut nõ posteriores etiam recorder, quorũ de numero hic est Thiæus.

d ¶ Certamen enim æreum.) Iunoni sacrum certamen in Argo agitur, Hecatombæa, nomen habens à centum bubus: in ea enim panegyri centum bubus Iunoni litabant. ἡραῖα dicebantur etiam hi ludi, quod perinde sonat ac si dicas Iunonia. In hisce ludis Thiæus lucta uictoriam obtinuit. Aereum certamen dicit, uel metaphoricôs pro forti, uel quod ærea arma, uictoriæ præmium erant. e ¶ Bina uice.) Bis uictoriã in Hecatombæis retulit. Periphrasis enim uictoriæ est, à fructu. Victoriæ enim dulcedo efficit, ut laborum ante uictoriam toleratorum obliuiscamur. f ¶ Fortunatorum laborum.) Græce est εὐφόρων, hoc est, facilium. Victoria enim parta, labores qui præcessere, & faciles & iucundi sunt, Legitur & εὐφρόνων, hoc est, iucundorum. Dulcescunt enim post obtentam palmam labores. g ¶ Græcum in Pythone exercitum.) Id est, antagonistas Pythij certaminis: à Pythia uictoria eum prædicans. h ¶ Coronam.) Pythiam & Nemeam. Musis dedit occasionem, ut Pythiam & Nemeam eius uictoriam celebrarent. ἀρόσαι colere: ut suprà poëtas Pieridum nominauit ἀροτὰς, id est, cultores.

i ¶ Ponti portis.) Repetit quod dixit, & clarius exponit. Ponti portæ, est periphrasis Isthmiorum. k ¶ In Adrastæis pascuis.) Periphrasis Nemeorum. Ter uictoria potitus est in Nemeis, quæ sunt à septem apud Thebas instituta, quorum Adrastus unus est.

[a]Iupiter pater, quæ mente quidem expetit, ore conticet. [b]Omnis autem operũ finis & consum-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

» matio in te est, [c]neq; ignauo corde adferens au-
» daciam à te gratiam petit.

EPODOS, COLON XII.

[d]Cognita Deo cano, [e]& ei qui circa summorũ certaminum cacumina inuigilat. Supremum autem Pisa Herculis [f]institutum habet. Suaues certe uoces dilucide [g]in festiuitatibus Athenienfium bina ipsum uice [h]per interualla laudauere. [i]Terra uero igni adusta, [k]fructus oliuę ad Iunonis magnanimum populum accessit in uariegatis uasorum septis.

a ℭ *Iupiter pater.*) *Apostrophe ad Iouem, qua & Vliæ filium Thiæum Olympiam etiam uictoriam optare dicit, non sine labore quidem, quum citra laborem ea constare non poßit. Attamen adeò uerecundus est, ut non audeat palàm eam à te uictoriam postulare.* *b* ℭ *Omnis autem operum.*) *Est gnome, qua uictoriam in Iouis nutu consistere uerè dicit.* *c* ℭ *Neq; ignauo corde.*) *Et animo & corpore robustus tuum implorat auxilium, ut circulum Græciæ ludorũ absoluat, per te Olympia etiam uictoria accepta.* *d* ℭ *Cognita Deo cano.*) *Suspicionem falsi præoccupat. Iupiter Olympiorũ præses me uera dicere nouit.* *e* ℭ χὤστις *pro* καὶ ὅστις.) *Ad Thiæum refertur melius. Hoc est, & Ioui cognita cano, & ei non inexplorata, qui certat summa certaminum culmina conscendere, hoc est, Olympiam uictoriam obtinere.*

f ℭ τεθμόν.) *Doricum est, pro* θεσμόν. *Hercules enim Olympiaca instituit, ut in Olympiacorũ origine subindicatum.* *g* ℭ *In festiuitatibus Atheniensium.*) *Id est, Panathenæis, quibus nomen est ab omnium Atheniensium uel Atticorum solenni cõuentu: unde etiam Isocratico Panathenaico nomen est inditum.* *h* ℭ ἀμβολάδαν.) *Hoc est, non uno tempore, sed per interualla.* παρὰ τὴν ἀναβολήν, *hoc est, à dilatione, uel procrastinatione, uel reiectione.* *i* ℭ *Terra uero igni adusta.*) *Quid præmij ex uictoria Panathenæorum retulerit, hydriam, aqualem, uel urceum oleo plenũ. Primum hic est* ἀσύνδετον, *dum ait: Terra uero igni adusta, fructus oliuæ, pro, & fructus oliuæ. Deinde, Terram igni ustam, ipsum urceum, qui igni consolidatur & induratur, dicit. Vas enim fictile primum ex luto fingitur, deinde igni consolidescit. Vel pro æreo uase accipit: æs enim primum è terrea mate-*

ria

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ria conflatur, deinde ex ære uasa funduntur. k ℂ Fructus oliuæ.) *Est ipsum oleum. Dabatur aũt præmij loco uictori Panathenaico, uas æreũ, oleo refertũ: quod Minerua olei inuentrix fuerit. Nec ulli nisi uictori ex Attica oleum euehere licebat: quod uas pulchre pictura, ut par erat, exornatum conspiciebatur. Summa, Thiæus Panathenæorum uictor, uas oleo oliuarum refertum Athenis Argum pertulit.*

STROPHE III. COLON XI.

[a]Sequitur autem Thiæe, ab auunculis maternis celebre genus uestrum gloria certamina decens, unà cum Gratijs & Tyndaridis frequenter. [b]Atqui dignus ego iudicari queã, Thrasycli Antiæq; cognatus existens, in Argo, [c]non occultare oculorum lumen. [d]Quot enim uictorijs diues illa urbs Prœti floruit? [e]Corinthiacis iugis & [f]Cleonæos apud uiros quater uictoria conspicua fuit.

ANTISTROPHE, COLON XI.

[g]Sicyone uero argenteis phialis uino aptis honorati recesserunt Argos. [h]E Pellene induti tergum molli purpura redierunt Argos. [i]Verum æris indicare multitudinem uires meas excedit: maiore enim ocio indigeret, enumerare quantũ æris [k]Clitor, Tegea, Achæorumq; excelsæ urbes, quantum deniq; [l]Lycæũ, prope Iouis aram contulerint, ubi tum manuum tum pedum robore [m]uicerunt.

a ℂ *Sequitur autem Thiæe.) A matris maioribus.* μήτρωες *& matris fratres & maiores significat. Genus tuum, inquit, ô Thiæa clarum est, matris nomine, cuius cognati Antias & Thrasycles nonnihil ad Castoris & Pollucis stirpem pertinent, quemadmodum subiungit.* b ℂ *Atqui dignus ego.) Hæc poëta in persona Thiææ dicit per prosopopœiam, uel* μίμησιν.

c ℂ *Non occultare oculorũ lumen.) Quum uictoriam, inquit, ego Thiæas obtinuerim in Argo, meorum oculorum fulgorem non occultauero: id est,*

non defigam in terram oculos ceu deuictus, ſed libere circumſpiciã, uictoris inſtar. Solent enim ſontes & rei & noxij & deuicti, pudore ſuffuſi, & caput & oculos in terram declinare, non libere circumſpicere auſi. d ℭ *Quot enim uictorijs diues.*) Ad Argi laudem redit, ipſum à Thiæi maiorum uictoria extollens. Vrbem Prœti hic Argos appellat, quam principio huius odæ Danai ciuitatem nominauit. Prœtus enim Abantis Argiuorum regis filius, patri in regno ſucceßit. e ℭ Corinthiacis ſeceßibus.) Hoc eſt, Iſthmijs ludis uicerunt Thiæi maiores. f ℭ Cleonæos apud uiros.) Hoc eſt, in Nemeis ludis. Cleonæ enim, ut Plinius refert lib. 6. cap. 6. & Clitorium Nemeam regionem includunt. A Cleonis, leo Cleonæus, ab Hercule apud Molorchum paſtorem hoſpitem agente, interfectus dicitur. Atq; ipſas Cleonas pro Nemeis hic ludis accipit. g ℭ Sicyone.) Vt in Pythijs Sicyonijs argenteæ phialæ niceterij loco ſint datæ, quum è præcedenti ode planum ſit, nõ eſt neceſſum eadem hic repetere. h ℭ E Pellene.) Ciuitas Achaie eſt Pellene, ut Stephanus & Plinius lib. 4. cap. 6. memorãt. Aguntur aũt Pellenæ Dija, à Ioue nomen gerentia feſta, uel Theoxenia. Certaminũ quæ illic agebantur præmiũ erat chlamys uel chlæna, ueſtis qua hybernum frigus arcetur, ut in Olympijs etiam traditum. i ℭ Verum æris.) Aeris, hoc eſt, æreorũ præmiorum uel armorum ex ære factorum. In plerisq; nanq; certaminibus lebetes, & ærea ſcuta dabantur, uictoriæ merces. k ℭ Clitor & Tegea.) Vrbes ſunt Argolicæ. Tegeam Stephanus in Arcadia recenſet. l ℭ Lycæum.) Lycæum Arcadiæ montem Plinius lib. 4. cap. 6. tradit, in quo Iouis ſit delubrũ. Stephanus Lycæã urbem Arcadiæ ex Theopompo refert: fortaſſe hanc ipſam Pindarus intelligit: etſi genere uarient. Theopompus enim τὴν λυκαίαν, Pindarus τὸ λύκαιον habet. Fieri poteſt quod proxime Lycæum montem eiuſdem nominis urbs λυκαία habitata ſit. Enimuero quid attinet hic multa coniecturare? m ℭ Vicerunt.) Manuum robore, periphraſis eſt pugilatus. Pedum robore eſt periphraſis curſus. Manuum robore & pedum, ipſum & pancratium intelligi poteſt.

EPODOS, COLON XII.

[a] At Caſtore cum fratre ſuo Polluce ad hoſpitium diuertente, apud cognatũ tuum Pamphaën, [b] non mirum eſt ueſtro generi inſitum & agnatũ eſſe, ut bonos Athletas proferat, [c] poſtquam latè patentis Lacedæmonis moderatores certaminũ

ſortem

ſortem ac lætitiã cum Mercũrio & Hercule ad-miniſtrant: [d]Siquidem ij ualde bonos uiros cu-rant, ac fida deûm ſoboles exiſtunt.

a ❡ *At Caſtore cum fratre ſuo Polluce.)* *A cognato uel maiorũ uno Pamphaë effert Thiæum: cõmemorans tanta iuſtitia & pietate Pamphaën prædi-tum fuiſſe, ut Tyndaridæ ad eum diuerterint, nempe quando alternis iam in cœlis, iam apud homines agunt. Tum enim diuerterunt ad Pamphaën, ad genus Thiæi pertinentem, quando immortales illi fratres Caſtor & Pollux in terris agunt. Quomodo uero alternis aliàs in cœlo, aliàs in terra, uel ſub terra agant, & Homerus indicat, dum inquit:*

ἄλλοτε μὲν ζώουσ᾽ ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
τεθνᾶσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασι ἶσα θεοῖσι.

& Pindarus hoc loci ſubijcit. Porrò in tertia Olympiorum ode Caſtor & Pollux amantes hoſpitum prædicantur: ac in panegyri Theoxeniorum dij hoſpitio & expectabantur & ſuſcipiebantur. Fieri ergo poteſt, quod & hoc loci Pindarus à Pamphaë in Theoxenijs Tyndaridas hoſpitio ſuſceptos putet. Magnam autem eius hominis & pietatem & religionem eſſe operæpreciũ fuerit, ad quem dij diuertant. In ſacra Bibliorum hiſtoria (quur enim & eius hic nõ liceat meminiſſe) Abraham & Lot & angelos & Deum exceperunt in domum ſuam, id quod & ad Hebræos Epiſtola teſtatur, II. cap. Illi diui patriarchæ uerè Theoxenia celebrarunt: quorum reſpectu Argiuorum Theoxenia à Tyndaridis inſtituta, ſomnium ſunt & umbræ ſomnium. Chriſtiani Theoxenia agunt quoties καὶ τὸν λόγον θεοῦ τῇ καρδίᾳ ἑαυτῶν ἐγκλείουσι, καὶ τῇ τοῦ κυρίου τραπέζῃ χρῶνται. *Verum hæc aliò pertinent.* *b* ❡ *Non mirum eſt ueſtro.)* *Quia Pamphaës hoſpitio excepit Tyndaridas, ideo eorum beneficio, ueſtro Thiæe, inquit, generi uictoria certaminum confertur.* *c* ❡ *Poſtquam latè patentis.)* *Tyndaridæ diſpenſant lætitiam & conuiuia, quæ uictores concernunt, unà cum Mercurio & Hercule. Sunt enim illi certaminũ in Argo diſpenſatores, uel præſides Hecatombæorum. Hinc paulò ante dixit: Sequitur autem Thiæe ab auunculis maternis celebre genus ueſtrum gloria certamina decens cum Gratijs & Tyndaridis frequenter. hoc eſt, Caſtoris & Pollucis & Gratiarum beneficio.* *d* ❡ *Siquidem ij probos uiros ualde curant.)* *Amorum ſynceritate Thiæi maiores extollens, bonos uiros Tyndaridis curæ eſſe dicit, ac pariter fidem & amicitiam illorum ad memoriam reuocat. Fratres illi gemini, ut erga ſeſe ipſi fideles extiterunt, ſic erga ſuos cultores nihil non beneficiorum conferre ſolent. Sic & uobis ô Thiæe cõmodant.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

STROPHE IIII. COLON XI.

[a]Permutantes enim alternis diem quidem alteram charo patri Ioui tribuũt, alteram uero sub occultis terræ locis [b]in Therapnes cõcauitatibus eandem subeunt mortem: [c]postquã hanc uiuendi rationem Castore in bello pereunte, Pollux eligere maluit, quàm solus deus esse, & in cœlo sine fratre agere. [d]Hunc enim Idas boues surripientẽ conspiciens, æreæ hastæ acumine sauciauit.

ANTISTROPHE, COLON XI.

[e]A Taygeto [f]pede radians [g]Lynceus in stipite quercus sedentes conspexit. Siquidem omnium hominum longe acutissimi uisus erat Lynceus. Deinde subitò, celeri cursu ad eos geminos fratres peruenerunt, & ingens repente opus perfecerunt, grauiaq; manibus perpessi sunt à Dioscuris [h]Apheretidæ. Mox enim prostrato Castore Ledæ filius adfuit, persequens Apherei natos: at illi prope patris sui tumulum restiterunt.

EPODOS, COLON XII.

Vnde arreptam [i]Ditis statuam, politam nempe petram, Pollucis in pectus iniecerunt: cæterũ neq; cõtundere, neq; cohibere ipsum potuerũt. [k]Excandefactus igitur celeri iaculo, in Lyncei latera ferrum traiecit. [l]Iupiter deinde in Idam igniferum fumidumq; deiecit fulmen, sicq; unà exure-
„ bantur & interibant ambo. [m]Adeò difficile est,
„ fortioribus repugnare uelle.

STROPHE V. COLON XI.

Ilicet ad fratris uiolentiam reuersus Tyndari-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

des, nondum planè mortuũ, ſed adhuc anxie reſpirationibus rigentem reperit. Calentibus itaq; lachrymis profuſis, & gemitu facto repente clamauit: [n]Iupiter pater, ecquis tantorum luctuum finis erit? Et mihi cum hoc infligas mortẽ ô rex.
» Orbato enim amicis uiro omnis abit honor. Iam
» & pauci mortaliũ in adflictione fideles ĩueniunt,

Id eſt, reſpirantem & palpitantẽ.

ANTISTROPHE, COLON XI.

» Qui laborem & curam amici ſuſcipiant, aut le
» uaſsint. Sic dixit. At Iupiter ſic orſus contrà, id uerbi proloquutus eſt: [o]Tu quidem mihi filius es, illum uero deinde Tyndarus heros matri tuæ appropinquans, maritus ipſe, mortale ſemen ſtillauit. Sed age tamen, horum tibi optionem do: Siue mortem fugiens, iuuiſamq; ſenectam, in Olympo malis agere, unà cum Minerua, cruentoq; Marte,

EPODOS, COLON XII.

Eſt harum tibi rerum ſors. Sin circa fratrem pugnando, in omnibus tuis cum eo æque diuidere cogites, partim quidem ſub terra deliteſcens ſpiraueris, partim uero in aureis cœli ædibus. Hæc ubi fatus eſſet Iupiter, non duplex animo conſilium Pollux uolutauit, [p]reſoluit ſtatim oculum, dehinc uocem reduxit armati adeoq; fortis Caſtoris.

a ¶ *Permutantes enim alternis.) Ad Caſtoris & Pollucis fata digreditur, mutuã illorum fidem & amicitiam exponens. Hac enim ratione diſtributã inter ipſos immortalitatem, ut altera die apud ſuperos, altera apud mortales in terris agant: iuxta Pindari ſententiam.* *b* ¶ *In Therapnes.) Therapne*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Laconicæ oppidum, cuius & suprà in Olympijs facta mentio, & alijs paßim Pindaricis, & Encomio Helenæ apud Isocratem, ubi Castor & Pollux & Helena in lucem sunt progeniti. Sunt qui pro Lacedæmone accipiant: de qua satis in tertia Olympiorum ode. c ℭ Postquam hanc uiuendi.) *Modum historica narratione subiungit, quo Castor & Pollux alterna uita & morte potiantur: uel, alternis diebus & in celo & terra agant.* d ℭ Hunc enim Idas.) *Historia de Castoris interitu plana est apud Pindarũ, ut ob abactos surreptosq́; boues interierit. Scholia uero hunc ad modum Tyndaridarum fata tradunt. Lynceus & Idas Apherei filij, Leucippi filias Phœben & Elairam in uxorem ambierunt: ad horum nuptias inuitati Castor & Pollux, sponsas illas abreptas abduxerunt. Hinc exorto nuptiarum causa prælio, Castor occiditur. Deinde Pollux utrunq; fratrem, Iouis patris fulmine adiutus, interemit.*

e ℭ A Taygeto.) *Mons est Laconicæ Taygetum. Stephanus.*

f ℭ Pede radians.) *Propter uelocitatem, pede fulgentem Lyncea appellat, metaphoricôs.* g ℭ Lynceus.) *Hic Lynceus est de quo prouerbiũ, Lynceo perspicacior.* h ℭ Apheretidæ.) ἀφαρητίδαι, *patronymicum ab* ἀφαρεύς. *Idas & Lynceus Apherei filij.* i ℭ Ditis statuam.) *Ditis statuam, lapideam columnam appellat, quod uita defunctis erigatur, qui in Ditis regia recubãt: id est, qui mortui sunt. Euulsam ergo statuã à monumento patris sui Apherei, in Pollucem proiecerunt.* k ℭ Excandefactus.) *Lynceus ferro Pollucis traiectus.* l ℭ Iupiter uero in Idam.) *Idas fulmine Iouis ictus, perijt ob interfectum Castorem.* m ℭ Adeò difficile est.) ἀποφώνημα, *gnomen inclusam habens & prouerbiũ. Apheretidæ sese præstantioribus congreßi interierunt.* n ℭ Iupiter pater.) *Precatio ad Iouem Pollucis.* o ℭ Tu mihi quidem filius.) *Iupiter optionem dat Polluci, ut uel solus immortalis sit, uel immortalitatem suam cum fratre Castore æque partiatur.* p ℭ Resoluit oculum.) *Iupiter oculos Castoris clausos morte resoluit, & ad uitam restituit.*

ARISTAGORAE PRAESIDI TENEDIO, FILIO ARCESILAE, ODE XI.

STROPHE I. COLON VI.

O [a] Vesta Rheæ filia, Iouis altisſimi, eiusq́ germanæ dominatione & regno æqualis Iunonis, soror, [b] quæ Curiam inhabitas, benigne quæso tuum

ad tha-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ad thalamum Aristagoram suscipe, [c] illiusque prope splendidum sceptrum à cõsilijs benigne complectere, [d] qui te uenerantes iuste administrando conseruant Tenedon,

ANTISTROPHE, COLON VI.

[e] Sæpenumero quidem libaminibus atque sacrificijs [f] primam dearum colentes. Ipsis quidem cithara & carmen personat, [g] hospitalisque Iouis exercetur ius in æternis eorũ mensis. [h] Quare cum laude & gloria duodecim mensium interuallum læto corde perage.

ENARRATIO.

Primum inscriptio explicanda breuiter. Inscripta est hæc ode Prytáni Tenedio, hoc est, gubernatori, uel administratori Tenedi insulæ. Scholia alteram Tenedon Troiæ esse tradunt, de qua & latinus Poëta:

Est in conspectu Tenedos notißima fama
Insula diues opum. *Alteram Lybiæ. Stephanus unam esse Sporadum testatur, à Tenno & Amphithea uel Hemithea Cycni liberis, ceu τεννου ἕδος, hoc est Tenni sedem: ex Hecatæo id referens. Hæc antea dicta est λεύκοφρυς. Est & altera Tenedos apud Lyciam: uel, ut Apollodorus, in Pamphylia est. A Tenedo prouerbia sunt, Tenedius tibicen, de mendaci teste. Tibicinem enim Philonome ad Cycnum perduxit, qui testificaretur Tennẽ ipsam uoluisse comprimere. Et aliud adagium, Tenedia bipennis, de crudeli iudice & legislatore: à rege quodam Tenedio, qui quum legem sanciuisset, ut in adulterio deprehensus securi percuteretur, in filio suo ἐπ' αὐτοφώρῳ comprenso, eandem legem inuiolatam seruauit. Hæc ex Stephano. Verum de his adagionibus Erasmus abunde disputat. Tenedum aũt hic intelligit, quæ est in Lesbo. πρυτανι. Quur Prytanen uocet, in ipsa enarratione primæ Strophes in dictione πρυτανεῖον planum fiet. Iam ad argumentum stylum uertamus.*

Aristagoram itaque ab administratione sua, à suorum item consiliariorum iustitia, pietate & hospitalitate prædicat: deinde à parente Arcesilao, à lucta & pancratio, à maioribus Pisandro & Menalippo: ad liberalitatẽ tandem ipsum clanculum adhortans. Cæterum neque hanc odam Didymus Nemeonicis adscri- Argumentum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

bendam putat: quandoquidem id ex eo satis colligatur, quod iam gubernatorē laudet, qui tamē olim in adolescentia sua, lucta & pancratio palmā obtinuerit: cuius eius uictoriæ & iam meminit, acclamans gubernanti hoc epinicio.

a ¶ O Vesta Rheæ filia.) Quia Aristagoras hic πρυτάνης, hoc est, gubernator & administrator Tenedi erat, ideo ad ἔτυμον uocis respiciens Pindarus, orditur à Vesta dea illa, quæ τὸ πρυτανεῖον, siue τὴν ἑστίαν, hoc est, focum incolit. Porrò apud Athenienses quinquaginta ab unaquaq; tribu delecti uiri, qui, quæ à Senatu decreta essent, persequebantur, dicebantur πρυτάνεις, ut Arpocration ex Aeschine indicat. Hinc metaphorice simpliciter pro administratoribus, ut hoc in loco, usurpantur πρυτάνεις. Hinc πρυτανεῖον multitudinis numero Isocrati pecuniam significat, quam & reus & actor deposuerunt in iudicio: ut idem Arpocration testatur. Pindaro uero hic τὸ πρυτανεῖον domum illam senatoriam, uel ædes magnificas quas immoratur πρυτάνης ualet, more nominū in εῖον, quæ ferè locum sonant & receptaculum alicuius rei, ut ἰχθυοτροφεῖον, μουσεῖον, ἀνδρμεῖον, κουρεῖον. Quanquā Scholia τὸ πρυτανεῖον dici putent ueluti πυριταμιεῖον, hoc est, ignis promptuarium. Vel mutatione β in π, ceu βρυτανεῖον, παρὰ τὸ βρύειν, quod est augescere seu crescere uel florere, quod in Prytaneo focus & floreat & splendeat. Græcis ἑστία dicitur: hæc ut Homerus in hymno in Dianam canit, perpetua uirginitate conspicua est, & deorum & hominū amplas domos inhabitat, ut idem Homerus in hymno εἰς ἑστίαν cōcinit, ubi & Saturni eam filiā nominat. Iam Rhea Saturni uxor est, ideo rectè à Pindaro et Rheæ filia uocatur. Hæc à ueteribus numinis loco culta, & à Romanis in templum Victoriæ collocata, æterni ignis præses fuit. Et quia Vesta semper uirginitate gaudet, ideo & uirgines ei consecrarunt Romani, quas eo in Vestæ ministerio uirgines semper permanere necessum erat. Vestales illæ puellæ dicebantur. Ouidius per Vestam ignem intelligendum docet, dum ait:

Nec tu aliud Vestam quàm uiuam intellige flammam,
Nataq; de flamma corpora nulla uides.

Iure igitur uirgo est, quæ semina nulla remittit. Ipsa ἑστία Latinis etiam Lar est & focus. Atqui dum æternus ignis firmamenti, Sol, Luna & stellæ hunc mundum semper suo iubare illustrent, fieri potest quod ueteres per τὴν ἑστίαν æternum Dei lumen, siue Solem, siue rectius ipsum Deum intellexerunt. Solet autem in deorum delubris & principum optimatiumq; pergamis focus esse lucidior, & ignis rutilantior: ideo non inscite optimatem Aristagorā laudans, cuius focus minime est frigidus, quin potius rutilo Vestæ igni renidet, à Vesta dea, ædes eius sua benignitate claras reddente, principiū ducit. Schema

est

est deesis. Vestam enim deam precatur Pindarus, ut ad suum thalamũ & suam sedem Aristagoram suscipiat. b ℂ Quæ curiã inhabitas.) Prytanẽia, hoc est, magistratum, atq; ipsas magnificas ædes administratoris Aristagoræ curas & colis. πρυτανεῖον apud Aristophanem in Nebulis & Equitibus domus erat Athenis senatoria, in qua qui magno beneficio rempublicã affecissent, publicis sumptibus alebantur. (der herren stub.) Pindarus metaphorice pro quacunq; splendida gubernatoris æde accipit. c ℂ Illiusq; à consilijs.) Rogat ut & Vesta nedum regnantem Aristagoram, sed eius etiam consultores, in suam curam recipiat. d ℂ Qui te uenerantes.) A pietate & religione prædicat cum Aristagoram, tum eius συμφράδμονας. e ℂ Sæpenumero quidem libaminibus.) Et hæc ad pietatem pertinent. πολλὰ δὲ κνίσσα, hoc est, sæpe etiam pinguedine seu nidore, hoc est, ipsis sacrificijs. Nidor enim est uictimæ & sacrificij indicium. Ex consequenti antecedens intelligitur. f ℂ Primam dearum.) Ipsam Vestam, à qua hic sumpsit exordium. Vel ideo primam, quod uictima & sacrificijs gaudeat Vesta.

g ℂ Hospitalis Iouis ius exercetur.) Id est, hospitales sunt. Iupiter hospitalis est, eo quod hospites & peregrinos curet, nolit eos iniuria affici, sed amicè tractari. h ℂ Proinde cum laude & gloria.) Interuallum duodecim mensium, est περίφρασις anni. Hinc apparet magistratum & functionem Aristagoræ annuam fuisse. Estq; εὐχή. Optat enim ut feliciter in suo magistratu eum annum transigat.

EPODOS, COLON IX.

[a]Præterea uirum illum Arcesilan parentem, admirandum illud corpus [b]cõgeneremq; Atremiam beatifico.[c]Sin quis cum diuitijs, tum forma
» præstiterit alijs, inq; certaminibus primas tenẽs
» uires suas demonstrauerit, is & sese mortalia cir-
» cunferre membra, & terrã se olim fatis ordinan-
» tibus subiturum meminerit.

STROPHE II. COLON VI.

Huiusmodi bonos principes & magistratus, bonorum ciuium præconijs euehi conuenit, ac mellita, illorum gratia, fabrefactaq; carmina con

cinere. Verumenimuero [d] quũ è uicinis ſedecim eſſent colluctatores, ſolum Ariſtagoram, patriamq; eius lucta & magnifico pancratio celebrẽ, ſplendidæ uictoriæ coronauerunt.

a ❡ *Præterea uirum illum Arceſilan.) Parentem Ariſtagoræ Arceſilan uehit laudibus: uel à patre Ariſtagoram laudat.* *b* ❡ *Congenerem Atremiam.)* ἀτρεμίαν τε σύγγονον, *hoc eſt, congenerem Atremiam. Eſt enim ambiguum, ut Scholia referunt, num* ἀτρεμίας *ſit fratris nomen, uel Atremia ſororis: uel an ſimpliciter* ἀτρεμίᾳ *pro* ἀφοβίᾳ, *hoc eſt, fortitudine accipiatur.* *c* ❡ *Quod ſi quis cum diuitijs.) Gnome eſt, qua eos & ſumma felicitate præditos adſeuerat, & ſuæ ſortis iuxtà admonet, ne maiora porrò quærant, ſimulac formam, diuitias, & palmam certaminum obtinuerint: qualeis ſententias ſuprà ſæpe protulit. Meminerint, inquit, diuites & potentes huius terræ, ſeſe homines, nõ deos eſſe: nec ob ſuam efferantur fortunam ſequundiorem, ſed ita ſe gerant, ut ſe mortales eſſe cogitent. Gnome eſt parænetica, cõmonefaciens uictorem, & gubernatorem Ariſtagoram, ne nimium fortuna ſua efferatur.* *d* ❡ *Quum è uicinis ſedecim.) Inter ſedecim antagoniſtas ſolum Ariſtagoram & lucta & pancratio uiciſſe, idq; iuuenem, in uicinorum ludis, nõ in ſacris illis quatuor certaminibus, adſerit.*

ANTISTROPHE, COLON VI.

[a] Spes uero parentum ſegniores, pueri uires retinuerũt quo minus Pythone & Olympiæ certaminum periculum faceret. [b] Per ſanè ipſum iuſiurandum, ac meam exiſtimationẽ, circa [c] Caſtaliam ac [d] nemoroſum Saturnij montem ueniens, pulchrius profectò præ certantibus reliquis collegis redijſſet.

EPODOS, COLON IX.

Ad quinquennem panegyrin, Herculis nimirum inſtitutionẽ lætus ſe contuliſſet, comam purpureis ramis religatus. Cæterum [c] alium quidem mortalium mente carentes gloriationes ab hone

ſtis

» ſtis deiecerunt. Alium uero de robore ſuo deſpe
» rantem à proprijs & præſentibus bonis aberra-
» re fecit animus inaudax, ceu manu ab arduis re-
» bus hominem retrahens.

a ℭ *Spes uero parentum ſegniores.)* *Qui factum ſit, quod Pythijs & Olympijs ludis non ſit adſecutus palmam. Parentes, inquit, timidiores, ueriti ſunt, ne non obtineret uictoriam, hinc domi eum retinuerunt. Alioqui ſi ludos eos acceßiſſet, hauddubie uictoria conſpicuus in patriam ſuam fuiſſet reuerſus. Ideo etiam ſubijcit:* *b* ℭ *Per ſanè ipſum iuſiurandum.)* *Nihil certius eſt inquit, quàm eum prærepturũ cæteris fuiſſe palmam, modo parentes eum non eſſent remorati.* *c* ℭ *Caſtaliam.)* *Caſtalia fons Heliconis prope Pythonem uel etiam Delphos.* περιφραστικῶς πύθια *intelligit.* *d* ℭ *Nemoroſum Saturnij montem.)* περίφρασις *Olympiorum. Cumulus eſt & collis Saturno ſacer apud Olympiam. Nemoroſus collis, propter oleas, quas illic Hercules ab Hyperboreis aſportatas plantauit.* *e* ℭ *Alium quidem mortalium.)* *Sententia eſt, qua cum audaciam damnat, tum timiditatem uel puſillanimitatem. Audacia & uana gloriatio non eſt laudabilis: ea enim bona quæ ante pedes ſunt remouet, dum maiora quàm par eſt affectat. Puſillanimitas rurſum damnanda, quod ab arduis rebus fortem animum retrahat. Medium in omnibus rebus eſt optimum. Non audacem, non deſperabundum, ſed fortem eſſe conuenit. Peccarunt parentes tui Ariſtagora in altero extremorum, nempe in timiditate. Non ſatis fortes extiterunt, dum ad Olympiam & Pythonem ſunt ueriti mittere.*

STROHPE III. COLON VI.

[a]Conijcere ualde facile tũ erat Piſandri quondam à Sparta ſanguinem eum eſſe. [b]Ab Amyclis ille perrexit cum Oreſte armatas Aeolenſium copias huc reducens. [c]Sed & iuxta Iſmeni fluenta Ariſtagoræ genus à Melanippo materno auo
» pendere, coniecturare non erat difficile. [d]Anti-
» quæ ita uirtutes

ANTISTROPHE, COLON VI.

» Auferuntur, [e]robur hominũ, permutatæ gene

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

rationibus [f] Neq; deinceps nigra tellus in promptu fructum dedit, nec arbores singulis annorũ reuolutionibus, bene olentem florem ferre diuitijs similem uolunt nisi per alternationẽ. Eodem pacto mortales hominum uires ducit

EPODOS, COLON IX.

Fatum. [g] At ex Ioue homines finis manet: illum non prænoſcimus, non ob oculos ponimus, ſed faſtuoſi incedimus, multas res in animo noſtro uerſantes. Sed membra noſtra [h] impudenti ſpei alligata ſunt. Prudentiaq; & remoti conſilij fluxus à nobis remoti ſunt. [k] Ergo lucri modum uenari opportunũ ac decorum eſt. Amorũ nanq;, quos conſequi nequeas, uehementiores inſaniæ fuerint.

a (Conijcere ualde facile erat.) *Ex uirtute Ariſtagoræ facile cognoſci poterat, eum Piſandri nepotem eſſe, uel à Piſandro genus ducere, à forti nimirum principe.* *b (Ab Amyclis.)* *Qualis Piſander fuerit, & quid geſſerit, paucis oſtendit. Piſander, inquit, Amyclæus uel Spartiates cum Oreſte ex Lacedæmone in Aeoliã migrauit, ibiq; Tenedon Leſbi urbem incoluit, ex qua oriundus eſt Ariſtagoras. Hinc ergo colligitur, Tenedon hanc Leſbi urbem uel etiam Aeoliæ eſſe. Vt uero Oreſtes in Aeoliam coloniam deduxerit, Hellanicus in primo Aeolicorum prodidit memoriæ, ut Scholia teſtantur.* *c (Sed & iuxta Iſmeni.)* *Genus paternũ ad Piſandrum Spartiatam, maternum ad Melanippum Thebanum refert. Iſmenus autem Bœotiæ fluuius eſt prope Thebas, ubi Adraſti copiæ cum Thebanis pugnantes corruerunt, ut in 9. Nemeorum ode ſubindicabamus. In eo prælio Melanippus aduerſus Tydea manũ conſeruit, ubi adeò in eum excanduit ab ipſo uulneratus Tydeus, ut ab Adraſto interfecti cerebrum exorberet. Ea crudelitate permota Minerua, immortalitatẽ ei, qua donarat illum, ademit. Priſcum ergo Ariſtagoræ ſtemma eſt, à matre ad Melanippum illum Thebanũ pertinens: quem pium etiam eſſe oportuit, quum Minerua eius cauſa immortalitate Tydea priuarit.* *d (Antiquæ uirtutes.)* *ἐπιφώνημα eſt, quo patrum & maiorum uirtutes in poſteros atq; ne-*

potes transfundi ait. e ¶ Robur hominum.) Appositio. Antiquæ uirtutes, quæ sunt ipsa fortitudo & robur bellicum. f ¶ Neq; deinceps nigra tellus.) Probat exemplis, non semper, neq; simul bona proferri, neq; præclara geri posse. Nigra tellus solet esse pinguior & fertilior alterius colori s aruis: & interim tamen neq; illa semper optimas fruges producit, sed omnia per alternationem & intermissam quietem, progenerantur copiosius. Itidem arborũ fœtus sese habet. Eundem ad modum fortitudo & reliquæ mortalium uirtutes, non in omnibus liberis & nepotibus enitescunt, sed aliàs absconduntur, aliàs caput denuò erigunt. Sic tametsi à Pisandro & Melanippo, uiris & ducibus uirtute claris, pauci rebus gestis celebres effulserint, auita tamen non est extincta planè uirtus: unus enim Aristagoras maiorum suorum inclyta studia ad uitam reuocauit, & per sese restituit. g ¶ Atqui ex Ioue hominibus finis manet.) Hortatur Aristagoram, ut non felicitatis suæ nomine efferatur, sed cogitet sese mortalem esse. h ¶ Impudenti spei.) Hoc est, nos plura semper nobis pollicemur, quàm poßimus consequi. i ¶ Ergo lucri modum uenari.) παραίνεσις est, qua cõmonefacit administratorem Aristagoram. Ne quæras, inquit, plura uel maiora, qui in ea felicitate & dignitatis fastigio constitutus es, propter sedecim coronas, quas lucta & pancratio paßim in Græciæ certaminibus, (licet non periodicis, hoc est, sacris & quatuor illis generalibus) adeptus es: iam beatus es, opulentus es, reipublicæ habenis moderaris: ne ampliora desideres, sed his cõtentus acquiesce, & effice, ut uirtutes tuæ per poëtas & Lyricos decantentur, tum plus gloriæ nanciscêris, quàm opum accumulatione: clanculum, ut in argumento monui, ad liberalitatem eum inuitans.

ENARRATIONVM IO. LONICERI IN PINDARI NEMEA FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

HERODOTO THEBANO, ODE I.

STROPHE I. COLON VII.

[a]MATER mea, [b]aureo ſcuto inſignis Thebe, [c]opus tuum omni negocio præſtantius iudicabo. [d]Ne mihi obſecro iraſcat̃ aſpera Delos, [e]in qua nunc compoſui quiddam bonis inclytisq́ꝫ parentibus amabiliſsimū. [f]Cede Apollonias pauſulum: [g]utrarunqꝫ enim gratiarum, fortunantibus dijs, copulabo ſummam.

ANTISTROPHE, COLON VII.

[h]Et intonſam ferentẽ comam Phœbum [i]hymnis celebrans, in circunflua [k]Ceo [l]cum inſulanis, [m]& mari ſeptam Iſthmi eminentiam: [n]poſtquam ſex coronas Cadmi exercitui, è certaminibus tribuit, pulchram, uictoriæ cauſa, gloriam patriæ.

ENARRATIO.

Iſthmia ludi ſunt, ad circulum quatuor Græciæ celeberrimorum ſpectaculorum pertinentes: nomen habentes ab Iſthmo, anguſtia illa inter Aegeum & Ionium mare, non longe à Corintho. A Corinthi Iſthmo Neptunus Iſthmius dicitur, autore Stephano: & Iſthmia uictoria, à ludis Iſthmijs. Nam in Iſthmo Neptuni delubrū eſt quinquennalibus ludis inclytum, ut Plinius lib. 4. cap. 5. tradit. Ab Iſthmo παρίσθμια etiam deducuntur, quas Medici naturæ antiſtites tonſillas uocant. Ab Iſthmijs ludis uerbum, quod adagioni locum dedit, ἰσθμιάζειν deducitur, quo non optime ualentem uitam ducere ſignificant Græci: quod Iſthmiorum ludorum tempus eſſet ἐπίνοσον, morbidum & peſtilens, ob confluentem Græcorū multitudinem, ut Heſychius etiam teſtatur. Vt ergo Iſthmia, ludi illi, ab Iſthmo Corinthi dicãtur, paucis indicatū eſt. Iam quomodo & quur cœperint, breuiter iuxtà ſubnectendum. Quum Athamas Aeoli filius

lius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

lius Nephele uxore priore defuncta, Ino Cadmi filiam duxisset, ex qua Learchum & Melicertē liberos sustulerat, uersus ex ira Iunonis in rabiem (ut Scholia Pindarica, & Ouid. in 4. Metamorph. adfirmant) Learchum filium suum occidit: hinc & uxor insequentem furibundum maritū fugiens, cum infante suo Melicerta ex petra Moluride in subiectum pelagus se præcipitem dedit. Neptunus utrunq; miseratus, Ino in marinam deam, indito Leucotheæ nomine: Melicertem uero in deum, Palæmonis imposita nomenclatura, permutauit. Furoris Athamantis non Iunonem, sed ipsos deos omneis causam fuisse Scholia in Argonautica Apollonij indicant. Quinetiam in adagio, Inūs dolores, Erasmus recitat. Athamas Aeoli filius primū uxorem habuit Nephelen, quæ illi Hellen & Phrixum peperit: hac defuncta Ino Cadmi filiam duxit: hæc ut nouerca insidias struens Hellæ & Phryxo, persuasit mulieribus, ut semina, priusquā terræ mandarentur, igni adurerent ac torrerent: quo facto, eo anno nihil frumenti terra dedit. Athamas rex legatos Delphos mittit scitatum causam. Hic Ino legatos corrumpens euicit apud eos, ut reuersi dicerent, Apollinem poscere ad uictimā Hellen & Phryxū. Reuersi igitur legati, referunt Athamanti, Apollinē hoc respondere, terram non daturam fruges, nisi liberi eius ex priore coniuge immolentur dijs. Athamas rem ita seriò sese habere ratus, adornat aram, Hellen & Phrixum uictimæ destinat. Dij uero miserti liberorum Athamantis, aureo ariete eos per aëra abducunt. Helle cum sese non tutò in dorso arietis teneret, in mare decidit, quod ab ea dicitur Hellespontus. Phryxus in Colchum delatus est. Vlciscentes dij Inūs maleuolentiā, adegerunt in rabiem Athamanta, ita ut Learchum filium Inūs maiorem natu occideret rursum, ipsamq; cum infante persequeretur: quæ timore perculsa, sese in mare cum infante Melicerte præcipitauit: ubi Ino in Leucotheam deam, quæ Latinis Albuna est uel Alba dea, Melicertes in Palæmonem transmutatus est. Nereides igitur quodam tempore chorum ducentes, Sispyho Corinthiornm regi apparuerūt, iubentes ut in gratiam Melicertæ, ludos Isthmios institueret. Funebre igitur spectaculum in Melicertæ honorem Isthmia fuerunt primū. Intermißi sunt hi ludi aliquandiu, propter pericula latronum, donec Theseus sublato Procruste, eos redintegrarit. Corona uictoribus primum ex apio dabatur, quod esset terrestris planta. Deinde uero ex pinu texebatur, propterea quod infrugifera, maris instar arbor sit: quo significabant uictorem præter gloriam & decus nihil expectare. Agebantur Isthmia, ut in 6. Nemeorū ode planum fit, tertio quoque anno: ut uero Plinius, singulis lustris. Ego uero hic Pindaro potius accedendum arbitror, ut qui de his certaminibus græcis, græcus ipse certius alijs scripserit. Trieterica enim taurorum uictima per Neptunium delubrum 6. Nemeorū ode periphra-

Isthmiorum ludorū origo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ſticôs à Pindaro, ipſa Iſthmica nominãtur. Hæc de origine & inſtitutione Iſthmiorum. Herodotum Thebanum ab Iſthmia uictoria, à comparatione laudat. Confert enim eum Caſtori & Polluci. A patre Aſopodoro. Tandem precatur perorationis loco, ut dei benignitate poſthac Pythiorum & Olympiorum etiam uictoriam indipiſcatur. a ℂ Mater mea.) A patria uictoris orditur. Et quia Pindarus ipſe etiam Thebanus eſt, ideo Thebas matrem ſuam appellat, ut in qua ſit & genitus & educatus. b ℂ χρυσάσπιν.) Aureo ſcuto inſignem Thebas nominat, παρὰ τὸ χρύσον καὶ ἀσπίδα, per metonymian & ſynecdochen: hoc eſt, bellicoſam. Scholia arbitrantur hæc Pindarum ad ipſam heroidem Theben urbis tutelarem deam referre, à qua ſit urbi nomen inditum. Hanc uero filiam Aſopi fluminis & Meropes gnatæ Ladonis putant. c ℂ Opus tuum.) Proponit αὐξητικῶς. Te, inquit, à rebus tuis geſtis cunctis alijs urbibus celebriorem hoc epinicio demonſtrabo.

d ℂ Ne mihi obſecro iraſcatur aſpera Delos.) Copiam ſibi fieri uberius Thebas extollendi, à Delo petit. Quid ergo orat, ne ægreferat Delos? Cauſa eſt, quod Cij uel Coi rogarant Pindarum, ut pæanem Apollini Deliacum conſcriberet: quẽ dum pangit, Herodoti Thebani cum uictoria, tum ode ſuperuenit, quam primum etiam confecit, Ciorum & Deli hymnũ interim ſuſpendens & imperfectum relinquens. Rogat igitur, hoc ne ægreferat Delos, quod omiſſo Deliaco poëmate, Thebas propter Herodotum Thebanum Delo præſtantiorẽ ſim conſtituturus. e ℂ ἐν ᾇ κέχυμαί τι, in qua compoſui.) In Delo, inquit, carmen pepigi, quod inclytis parentibus, hoc eſt, ciuibus Deli, ſit maxime placiturum. Parentes Deli, ciues & ſeniores, qui liberos propagant, adoleſcentumq; ſuorum curam gerunt. f ℂ Cede.) ô Delos. Apolloniadem Delon uocat, hoc eſt, Apollini charam, eò quod in ea ſit Apollo genitus.

g ℂ Vtrarunq; enim gratiarum copulabo ſummam.) Hoc eſt, connectã finem & conſummationem duorum beneficiorum, uel officiorum, uel inſtitutorum. Id eſt, utraq; perficiam, & hymnum Cijs & Apollini dicatum, & oden hanc patriæ meæ atq; Herodoto Thebano deſtinatam: ſuo tamen utrunq; tempore. Atq; hunc locum ita intelligendum ſubſequenti mox Strophe declarat, dum inquit: h ℂ Et intonſam ferentem comam.) ἀκειροκόμαν Apollinem Lyricus appellat, quem Homerus ἀκερσεκόμην, eadem ſignificatione, παρὰ τὸ ᾱ στερητικὸν, & κείρω & κόμην. i ℂ Hymnis celebrans.) Chorus enim hymnos in Delo in Apollinem cõcinit. k ℂ Ceo.) Cij ſunt, qui Coi dicuntur. l ℂ Cum inſularibus.) Hoc eſt, ciuibus & Cijs & Delijs. m ℂ Et mari ſeptã.) Prima gratia & primũ inſtitutum eſt, celebrare Delium Apollinem. Altera eſt, euehere Iſthmia: ex quibus Herodotus

dotus patriam ſuam Thebas illuſtrauit. n (*Poſtquam ſex coronas.*) *Quare Iſthmia euehere uelit, αἴτιον eſt. Sex coronas, quas uictoriæ cauſa retulerunt, Iſthmia dederunt. Variant hic in ſenario coronarũ autores. Alij ad Thebanos ſex uictores referunt: alij ad ſolum Herodotum: alij ὅς cum tenui ſpiritu legentes, ad ὤπασε uerbum copulant: & uerbum ὤπασε nõ ad Iſthmum, ſed ad Apollinem ludorum præſidem flectunt. Sunt qui ad Herodotum referant ſolum coronas, ſed eas ex uarijs ludis, non è ſola Iſthmo retuliſſe ſentiunt: atq; huius ſententiæ eſt Ariſtodemus Alexandrenſis. Thebis ergo Iolia uel Heraclia, in Orchomeno Minyia, in Eubœa Baſilia, in Theſſalia Proteſilia, in Iſthmo nunc Iſthmia, & alia finitimorũ certamina, quæ hic præterierit, uicit. Sed hic quiſq; quod rectius uiſum fuerit ſentire poteſt. Verũ mea quidem ſententia, quemadmodum ex Pindari uerbis colligere datur, ad Iſthmon ſenarius coronarũ referendus eſt, nec ad ſolum Herodotum, ſed & alios etiam Thebanos uictores. Vnum enim Herodotum non poteſt Cadmi exercitum cõmode appellare, niſi per ſyllepſin & ſynecdochen totum pro parte accipiat: perinde ac mox Geryonæ canes, unum duntaxat canem appellat.*

[a]In qua & intrepidum Alcmena peperit

EPODOS, COLON XI.

Filium, [b]quem feroces olim Geryonæ horruerunt canes. [c]Ego uero Herodoto qui curru quadrijugo uicit, quiq; per ſeſe habenas gubernauit, hoc Encomij apparans, uel Caſtoris uel Iolai adiunxerim hymno, [d]illi enim heroũ aurigæ tum Lacedæmoni, tum Thebis præſtantiſsimi nati ſunt

STROPHE II. COLON VII.

Ac [e]in certaminibus, plurima ſunt præmia nacti, tripodibus, lebetibus, aureiſq; phialis domũ ſuã exornarũt coronis, quæ uictoribus debent, redimiti. Clara uero illis uirtus & [f]nudis ſtadijs, & in ſcutis ſtrepentiũ armatorũ curſibus relucet.

ANTISTROPHE, COLON VII.

Quales nanq; erant, dum manibus haſtas tra-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ijcerent, ac lapideos discos iacularentur: [g]Nec tum enim quinquatriū erat, [h]sed quodlibet egregium opus sua merces manebat. Siquidem frequentibus coronarū ramis [i]iubas religabant. Id quod [k]prope Dirces fluenta & [l]Eurotę apparuit.

EPODOS, COLON XI.

[m]Iphiclis enim filius Spartanorum generi contribulis erat. [n]Tyndarides uero inter Achæos altam Therapnes sedem incolit.

a ¶ *In qua & intrepidum.*) Ad Herculem *Thebis oriundum* Iouis & *Alcmenæ filium digreditur: patriā* Herodoti Thebas *ab insigni heroë efferens.*

b ¶ *Quem feroces Geryonæ canes.*) *Scholia hic dicunt syllepsin tropū esse, hoc est comprehensionem, quam alij* συνεκδοχὴν & ἐναλλαγὴν *numeri dicunt.* Pluralis *enim est pro singulari.* Vnū *enim Geryonæ canem fuisse, ut* Hesiodus *etiam testatur.* Geryon *ille rex* Erythiæ *insulæ in* Oceano *triplicis formæ uixisse dicitur: quod sibi similes duos fratres habuerit, quibus cum unanimiter spiritum duxerit.* Ouid. 9. Metamorph. *Nec me pastoris* Iberi *Forma triplex mouit. Huic armenta* Hercules *abduxit, ab* Eurystheo *sibi præceptum complens: ut est apud* Isocratem Encomio Helenæ. *Sed quur Geryonæ hunc canes timuerunt? quia rex ille diues armenti fuit: unde ab* Ouidio *pastor* Iberus *appellatur.* Pastores *aūt canes pecoribus & armentis adhibere solent, propter arcendos lupos, ursos, feras & fures.* Per *metalepsin ergo accipiendum est,* Canes *Geryonæ timuerunt* Herculem, *dum armenta Geryonæ abduceret, nec ausi sunt arcere* Herculem: *ac deinceps ipse* Geryon & *ciues eius* Herculem *formidarunt.*

c ¶ Ego *uero* Herodoto.) A *uictoria* Isthmia, *quam quadriga obtinuit,* Herodotum *prædicans,* Castori & Iolao *confert.* Laudat *item, quod non alienis, sed suis manibus currum gubernarit:* ἡνίοχον, *hoc est, aurigatorem ipsum faciens & directorem, suæ, qua uicit, quadrigæ. Simul aūt ab educatione equorum hunc cōmendat, ut qui equos cum ad patriæ commodum, tum ad publica certamina aluerit.* Comparat *autem propterea* Herodotū Castori & Iolao, *quod & ipsi equites fuerint.* Castor *equestris erat,* Iolaus Herculis *aurigatorem agebat.*

d ¶ *Illi enim.*) Rationem *reddit, quare* Herodotum Castori & Iolao *conferat: illi enim inter heroës præstantißimi aurigæ fuere, nempe* Castor & Iolaus. Castor Lacedæmonius, & Iolaus Thebanus.

Porrò

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Porrò quæ Iolai sunt, Castori etiam cōmunicat. e ¶ In certaminibus plura nacti sunt.) Quibus scilicet domum suam adornarunt. Palmam assecutus est Iolaus apud Pelium montem, armatus currens. Castor secundas obtinuit disci & hastæ iactu. Sed cōmunes hic ambobus uictorias facit, per episyllepsin. f ¶ Nudis stadijs.) Hoc est, cursu gymnico. g ¶ Nec tum enim quinquatrium.) Quinquatrium est quod suprà quinquertium dixi, quinq; certaminū generibus constans (græce τὸ πένταθλον) ut in Olympijs uisum: saltu, disci iactu, iaculo, cursu & lucta. Temporibus Castoris & Iolai nondum institutum erat quinquatrium. Erant & Mineruæ dicta quinquatria, sed his de hic nihil agitur. Mineruæ enim quinquatriorum Pindarus in sua certaminū periodo nusquam meminit. h ¶ Sed quodlibet egregium opus.) Hoc est, quamlibet uictoriam singularis corona, & singula certamina singulæ mercedes præstolabantur. i ¶ Iubas.) Comam, cæsariem adornabant.

k ¶ Prope Dirces.) Dirce Thebanus fons est, apud hunc clarus effulsit Iolaus. l ¶ Eurotæ.) Eurotas fluuius Lacedæmonius, ubi uirtus Castoris enituit. Summa, Castor Lacedæmoni, Iolaus Thebis eximij conspecti sunt.

m ¶ Iphiclis filius.) Iolai periphrasis est. Ostendit autem nonnihil societatis & necessitudinis inter Spartanos & Thebanos uiguisse, dum Iolaū Spartiatis contribulem facit. A Sparta enim relicti, Thebanorum sunt facti extructores, ut Hyperenor, Chthonius, Pelorus, Vdæus, Echus. Hinc & Iolaus & alij Thebani, nō iniuria cum Spartiatis contribules sunt. Vult autem dicere, Iolaum esse Thebanum ciuem. n ¶ Tyndarides.) Castor Therapnen incolit. Therapne est uicus Lacedæmonis, uel Laconicæ oppidum, in quo fuerit templum Castoris & Pollucis, aliorum sententia. Lacedæmoniū ergo uel Therapnæum esse Castorem ait.

[a]Sed ualete heroës coætanei. [b]Ego uero Neptuno, diuinæq; Isthmo, [c]Onchestiq; littoribus hymnum diligenter curans, uictoris huius nomine demirandam Asopodori patris fortunam celebrabo,

STROPHE III. COLON VII.

[d]Orchomeniq; patriā tellurem: [e]quæ ipsum naufragio grauatum ex immenso salo horrida suscepit fortuna. [f]At nunc rursus cognatū pristinæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

» felicitatis fatum acceſsit. [g]Fit autem ut qui defati-
» gatus ſit ſemel, animo poſthac prudentior & cau
» tior fiat.

a ℭ χαίρετ᾽.) *Valedicit Caſtori & Iolao, digreßionẽ illam omittens, & ad Herodoti hymnum porrò ſeſe recipiens.* *b* ℭ *Ego uero.*) ἐπάνοδος *eſt: redit enim ad inſtitutum, à patre Aſopodoro euehens uictorem. Per Neptunum, Iſthmum & Oncheſtum, ſola Iſthmia intelligit. Oncheſtus eſt Bœotiæ ciuitas Neptuno conſecrata.* *c* ℭ *Oncheſti littoribus.*) *Oncheſti littora dicit, quod urbi Bœotiæ Oncheſto palus Copais adiaceat. Scholia.*

d ℭ *Orchomeniq́; tellurem patriam.*) *Et patrem Aſopodorum & patriam tellurem Orchomeni celebrabo. Patriam tellurem Orchomeni, pro ipſa Orchomeno accipit.* *e* ℭ *Quæ ipſum.*) *Orchomenos Thebarum ciuitas eſt. Excidens ergo è patria Thebis, Orchomeni à matre ſua, quæ Orchomenia erat, ſuſceptus eſt. Allegorice enim fugam ex Thebis Orchomenon uates adumbrat. Ipſum autem è patria ſeceſſum acri allegoria exprimit, naufragium & horridam ex immenſo ſalo fortunam appellans, perinde ac per ſeditionem è patria exciderit.* *f* ℭ *At nunc rurſum.*) *Apoſtrophe ad Aſopodorum, qua congratulatur ei, quod priſtinæ ſit reſtitutus felicitati, & in patriã Thebas denuò receptus.* *g* ℭ *Fit autem ut qui defatigatus.*) ἐπιφώνημα *eſt, quo ex periculis cautiores nos reddi adfirmat. quaſi dicat, periculo ſuo edoctus & cautior redditus Aſopodorus, ſibi poſthac melius proſpiciet.*

ANTISTROPHE, COLON VII.

» [a]Sin uirtus omni ſua ratione & modo hiſce in
» duobus, ſumptu nempe atq; labore cõſtat, æquũ
» eſt ut ij qui ipſam conſequuti fuerint, eximiã lau
» dem citra inuidiam ferant. [b]Quandoquidem fa-
» cile donum eſt ſapienti uiro, [c]cõmune erigere bo
» num, [d]ubi pro uarijs præclariſq; laboribus [e]bo-
» num uerbum dixerit.

EPODOS, COLON XI.

» [f]Alijs hominibus in ſuis negocijs, alia merces
» dulcis eſt, puta opilioni, agricolæ, aucupi, piſca-
» tori, & ei qui [g]difficilem à uentre ſuo famem diſ-

pellere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

» pellere molitur. At qui in certaminibus aut bellís delicatã laudem bene prædicatus tulerit, [b]summum is lucrum à ciuium hospitumq; linguæ fructu receperit.

a ℭ *Sin uirtus.*) Ad Herodotum *uictorem redit. Primũ animaduertendum, quod (ut* Scholia *legunt) plurali fœminino* ἀρεταὶ, *singulare uerbum iunxerit* κατάκειται, *pro* κατάκεινται, *suo more: unde* Pindari *exemplar haud dubie* ἀρεταὶ *primũ habuit: & non* ἀρετᾷ, *quemadmodum Romanum* Calliergæ *exemplar profert.* Deinde, quod τὴν ὀργὴν *nõ pro ira durante, sed pro* ἦθος, *hoc est, more, natura, ui,* Pindarus *usurpet.* Postremo, *quod uirtus duobus hisce potißimum comparetur, utpote sumptu atq; labore. Est autem argumentum ex habitu animi sumptum.* Quisquis *uirtutem labore & sumptu parauit, citra inuidiam meretur insiguem laudem.* Hæc *est maior.* Huic *postea subijcit minorem:* Herodoti *uictoria sumptu & labore constitit.* Conclusionem *quia manifesta est omittit.* *b* ℭ Quandoquidem *facile donum.*) A *facili maiorem syllogismi dilatat. Sapienti uiro, id est poëtæ, quem sapientem esse par est, non est difficile bene meritos attollere.* *c* ℭ Commune *erigere bonum*) Hoc *est, exemplum uirtutis, quã imitari debeant spectatores, præscribere: quod fit per encomia bonorũ uirorum uirtute præditorum, quales sunt publicorum* Græciæ *spectaculorum uictores.* *d* ℭ Vbi *pro uarijs.*) Id *est, uictorijs & certaminibus.* *e* ℭ Bonum *uerbum dixerit.*) Hoc *est, encomium cecinerit, uel hymnum uel oden conscripserit.*

f ℭ *Alijs hominibus.*) Non *esse præstantiores merces, quàm ipsum uirtutis præconiũ. Et quia id uatum sit insignium arte & ingenio, ideo clanculum poëticen* Herodoto *cõmendat, & eum ad amorẽ uatum excitat.* *g* ℭ Difficilem *à uentre suo famem.*) *Periphrasis mercatoris.* *h* ℭ *Summum is lucrum à ciuium hospitumq;.*) Hoc *est, & ab indigenis & exteris uirtutis nomine cõmendabitur, ad quos uirtutum eius encomion peruenerit.*

STROPHE IIII. COLON VII.

[a]Nos proinde Saturni filium Neptunum [b]uicinum [c]equestrem [d]recompensantes, ipsum [e]curruum benefactorẽ collaudare conuenit: ac [f]tuos Amphitruo natos, [g]Minyamq; Orchomenum, inclytumq; Cereris nemus [h]Eleusinam & [i]Eu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

bœan in flexibilibus curſibus euehere.

ANTISTROPHE, COLON VII.

[k]Deinde tuum etiam [l]Achiuorũ Phylacæ delubrum inter Herodoti uictorias connumero ô Proteſilaë. [m]Omnia uero percenſere, quæ Mercurius certaminum præſes equis præſertim Herodoto tribuit, breuem menſuram habens hymnus non admittit. [n]Atqui ſæpenumero tacuiſſe, non parum gratiæ attulit.

a ℂ Nos proinde.) *Gnomicam hactenus propoſitionem & amplificationem rurſus* γνωμολογικῶς *tractauit. Iamnunc aſſumptionem uel minorem ſubijcit, uarias eius coronas & uictorias enumerans, admixta gratiarum actione, qua* Neptuno *& alijs, quorum beneficio palmam conſecutus eſt* Herodotus, *gratias agit. Eſt autem minor hæc ſyllogiſmi propoſitio huiuſmodi:* Herodotus Thebanus *ſumptu & labore uictoria ornatus eſt,* Iſthmia *curru uincens, deinde* Thebis Iolaia *&* Heraclia *exuperans, poſtea in* Demetrijs Eleuſinijs, *ad ultimum in* Eubœæ *certaminibus ſuperior inuentus eſt cæteris.*

b ℂ Vicinum.) Thebis *uicinum* Neptunum *uocat* Oncheſti *nomine, qui* Thebarũ *locus eſt, ut paulò ante cõmemoraui.* c ℂ Equeſtrem.) *Quur equeſtrem* Neptunum *appellat?* ἱπποδρόμιον, *hoc eſt, equorum curſui, uel equeſtri certamini (quo* Herodotus *in* Iſthmijs *uictor euaſit) fauentem.*

d ℂ Recompenſantes.) *Hoc eſt, hymnũ & laudem pro beneficijs, quibus* Herodotũ *affecit, illi dicentes.* e ℂ Curruum benefactorem.) Neptunum *curruum benefactorem nominat, &* Iſthmiorũ *aliorum uictorum, &* Herodoti *nomine, qui curru certans cæteris palmam præripuit.* f ℂ Tuos Amphitruo.) *Apoſtrophe ad* Amphitruonis *liberos.* Herculem *&* Iolaum *intelligit. Et quanquã* Iolaus *ſit nepos* Amphitruonis *ex filio* Iphicle, *attamen per cõplexionem, quod ad eius ſanguinem pertineat,* Iolaum *hic pro filio uſurpat. Eſt autem ſubaudiendum, laudare cõuenit.* σέθεν *genitiuus* Doricus, *pro* σοῦ. g ℂ μινύα τε μυχόν.) *Hoc eſt,* Minyæ *angulum.* Periphraſis *eſt* Orchomeni. Minyæ Orchomenum, *quod* Minyas Orchomenum *inhabitarit: unde* Orchomenos Minyius *dicitur. Hinc* Minyam *quidam ab* Orchomeno *progenitum, inter quos eſt* Pherecydes, *tradunt, ut* Scholia *habent. Alij uero* Orchomenum *à* Minya: *alij &* Orchomenũ *&* Minyam Eteoclis *eſſe liberos.*

Dionyſius.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Dionysius Minyam ad Martem refert. Aristodemus Aleæ filium Minyam scribit, indeq; Argonautas Minyos appellatos idem autor est. Sed de Minyis in ultima Olympiorum ode plura. Ludos autem quosdam & Orchomeni Thebarũ oppido exhibitos fuisse, in quibus uicerit Herodotus, Pindarus innuit.

h ℂ Eleusinia.) Eleusinæ Atticæ δημήτρια, hoc est, Cereris ludi agebantur, quibus hordeum corona erat & præmium uictoriæ. i ℂ Euboean.) Eubœa insula est Bœotiæ auulsa, ut Plinius lib. 4. cap. 12. habet: & huius insulæ ludis superiorem repertum Herodotum adfirmat Pindarus.

k ℂ Deinde & tuum Phylacæ.) Phylacæ Thessaliæ urbs est, cuius Protesilaus rex, qui & Phylaciorum & reliquorum suorum ciuium dux fuit, dum ad Troiam proficiscerentur. Vt ille quum primum è naui prosiliret à Dardano quodam sit occisus, & in eius locum frater Podarces suffectus, est apud Homerum in Bœotia seu Catalogo nauiũ, ubi et huius Phylaces meminit, dum inquit:

οἳ δ' εἶχον φυλάκην, καὶ πύρρασον ἀνθεμόεντα.

Stephanus à Phylace Deionis filio dictam tradit. l ℂ Achiuorum delubrum.) Locum Phylaces, ubi Græcorum uel Achiuorum confluxu certamina sunt edita, Achiuorum τέμενος, hoc est, uel delubrum, uel segregatum, uel certamini destinatum locum appellat. τέμενος, ut & Scholia & Hesychius habent, omnis segregatus in gratiam & honorem alicuius, locus est: templum uel ara deo uel regi consecrata: uel separatus aliàs locus, non modo templum uel ara, Homeri etiam testimonio:

καὶ μήν οἱ λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον. &c.

m ℂ Omnia uero percensere.) Claudit αὐξητικῶς uictorias Herodoti. Impoßibile est ut breui ode magnum & ingentem uictoriarum Herodoti catalogum percenseam. n ℂ Atqui sæpenumero.) Gnome qua rationẽ reddit, quur breuior esse uelit, nec omnia Herodoti magnifica enumerare, bifariam intelligi potest: primum, quod ænigmatice ostendat nonnihil etiam infortunij excepisse in certaminibus Herodotum, quod satius sit taceri, quàm in medium, in laudum loco explicari. Vel quod iucundum & pulchrum sit in loco βραχυλόγον esse: decet enim lyricos hymnos βραχυλογία, neq; quicquã μακρολογία. Sin quispiam ad locum cõmunem referre uelit, nempe:

Haud nocuit tacuisse quidem, nocet esse loquutum. non cohærebit cum præcedentibus hæc gnome.

EPODOS, COLON XI.

ᵃFaxint autem superi, ut splendidis canorarũ Pieridũ alis excitatus in Pythijs, ac iuxtà Olym

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

piis, excellentibus [b] Alphei ramis manum suam obfirmet, gloriam Thebis septē portis minime obscuris allaturus. [c] Quod si quispiam in penetralibus suis diuitias clanculū coaceruans, alium, in quem inciderit, derideat, is non reputat, quod inglorius animam suam Plutoni seruet.

a ℭ Faxint autem superi.) εὐχὴ *est: precatur enim perorationis uice, ut posthac deûm beneficio & Olympicorum & Pythiorum uictor euadat.*

b ℭ Alphei ramis.) Olea: ex olea enim Olympij uictores coronabantur. Alpheus autem fluuius præterlabitur Olympiam. *c ℭ Quod si quispiam.) Insignis gnome est, qua hanc oden claudens auaritiam opulentorum, seu auaros opulentos damnat: ac rursum ad liberalitatem inuitat maiorem, Herodotum. Auari diuites alta more sepulti in perpetuum ignorantur. Rursum, diuites nonnihil facultatum suarum ad uirtutes & uictoriam obtinendam impendentes, æternam nominis sui gloriam post sese relinquunt, præsertim si eruditorum hominum hymnis illorum uirtus celebretur.*

XENOCRATI AGRIGENTINO, ODE II.

STROPHE I. COLON VIII.

[a] Eteres, ô Thrasybule, [b] quicunque ad preciosarum [c] Musarum scandebant currum, [d] inclytæ participes citharæ, facile mellitos in pueros hymnos condebant, & ut quisque pulcherrimus erat, sic formosæ Veneris suauissimum florem ac fructum ad Venerem allicientem habebat.

ANTISTROPHE, COLON VIII.

Nec enim tū lucro, aliquo pacto inhiabat Musa: neque mercenaria: neque uendebant dulces mellisonæ, faciem deargentatæ, mollíloquæ, [e] à Ter-

psichore

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

» pſichore cantiones. [f]Hodie uero hoc Argiui
» uerbum, proxime uerum incedens, admittit no-
» bis obſeruare Muſa,

EPODOS, COLON VII.

» Pecuniæ pecuniæ uir. Sic [g]dixit, qui cum fami
liaribus tum amicis deſtitutus erat.

ENARRATIO.

Ode hæc Xenocrati Agrigentino Siculo inſcribitur: de quo Artemon, Ariſtarchus & Calliſtratus diſſentiunt. Alij enim Theronis fratrem, alij cognatũ tantummodo Theronis faciunt: alij fratrem Thraſybuli, qui Hieronis uxoris item frater extiterit, conſtituũt. Tranſmittit igitur hanc oden Thraſybulo Pindarus, per Nicaſippum ueluti legatum, ut eam Thraſybulus Xenocratis frater etiam legat: atq; principio ſtatim expoſtulat cum eodem, & cõqueritur potius, quod non dignam pro conſcripto antehac hymno à Xenocrate mercedem acceperit. Ab eo principio ſtatim ad certamina Xenocratis dirigit lyram ſuam, ipſum ab Iſthmia & Pythia palma euehens: à Nicomacho auriga: à maioribus Aeneſidemi filijs: à comitate & affabilitate, atq; adeò à manſuetudine morum, ab equitatu, à religione, ab hoſpitalitate. Poſtremo claudit apoſtrophe ad Nicaſippum. Atqui huic Xenocrati Agrigentino 6. Pythiorum oden inſcripſit etiam Pindarus, ubi Thraſybulũ Xenocratis filiũ uates ipſe dicit. Quare & hic rectius, mea quidem ſententia, Xenocrates pater Thraſybuli huius cenſendus eſt: id quod ex 6. Pythiorũ planum fit, dum inquit: Ex noſtris uero uel Thraſybulus ad paternam regulam potiſſimum conſcendit. Argumentum.

a ¶ *Veteres ô Thraſibule.*) *A collatione ueterum Lyricorum, cum ſuorum temporũ poëtis, orditur: non expreſſis autem uerbis. De Xenocratis in perſoluendo hymno tenacitate queritur, ſed ita tamẽ occulte, ut ſatis Thraſybulus intelligat. Statim autem non ad Xenocratem, ſed ad filium eius Thraſybulum, quaſi maiora à filio ſperet, apoſtrophen facit. Summa eſt: ô Thraſibule, ueteres lyrici non condebant ſtata mercede, uel ſpe lucri hymnos, ſed gratis planè celebrabant ſuos, quos amabant: & ut quiſq; pulcherrimus erat, eo faciliores in eius ſcribundis encomijs ueteres erant lyrici. Lyricos autem illos iuxtà notat, quod non adeò in honeſtis rebus uerſati ſint, ſed Venerea ferè argumenta tractarint. quaſi dicat: Ego non Cupidinem, non Venerem, nõ uæſanos amores concino, ſed enim fortia clariſſimorum uirorum geſta: quare meum poëma pluris æſtimandum quàm priſcorum. Veteres, inquam, non pro pecunia ſcribebant: ſed hodiè ſecus fit.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

b ¶ Quicunq; ad Muſarũ.) Periphraſis eſt Lyricorum. c ¶ χρυσαμπύκων.) Muſas χρυσάμπυκας appellat, hoc eſt, aureo ornatu capite inſignitas. ἄμπυξ enim ornatus capitis muliebris eſt. d ¶ Inclytæ participes citharæ.) Hoc eſt, Lyrici. Intelligit autem Alcæum, Ibycum & Anacreontem, qui ſunt Pindaro ueteriores. Atq; hi in amatorijs argumentis cõmorati ſunt. Porrò Anacreon interrogatus, quur non deos potius, ſed pueros tantum hymnis ſuis excoleret: Quia, inquit, pueri dij noſtri ſunt. e ¶ A Terpſichore cãtiones.) Quæ à Terpſichore Muſa, Lyricorũ præſide, proficiſcuntur: hoc eſt, lyrici hymni. f ¶ Hodie uero Argiui uerbũ.) Meis temporibus, inquit Pindarus, non gratis ſcribuntur poëmata. Et quia cum uates non adeò diuites ſunt, & præclara pangunt aſmatia, non immeritò eis iuſta aliqua merces penditur. Hodie Argiui uerbum regnat, & ſceptris potitur, quod in paroemiam abijt, nempe, Pecuniæ uir. Argiui huius nomen non exprimit poëta, ſed Alcæus, ut Scholia recitant, Ariſtodemum Spartiatam fuiſſe teſtatur. Sic enim iamolim Ariſtodemum Spartiatam dicere, Pecuniæ uir. Nemo pauper, neq; bonus, neq; ullo honore dignus exiſtimatur. Argiuum dixit, quia & Argos & Sparta ad Peloponneſum referuntur. Ellipſis eſt: deeſt enim ſubſtantiæ uerbum, eſt. Pecunia eſt uir. Hoc eſt, Nemo pro uiro, pro forti, bono, alicuius uirtutis habetur, niſi bene nummatus ſit. Tantus eſt unuſquiſq;, quantæ ſunt eius opes. Citra nummos nihil cõmode expediri poteſt, ut eſt apud Demoſthenem in 2. Olynthiaca, & Aphthonium. Epheſius ad ſeptem ſapientes hoc adagij refert. Chryſippus non eſſe parœmiam, ſed apophthegma, in Scholijs eſſe arbitratur. Atqui Eraſmus hic etiam conſulendus. g ¶ Dixit qui cum familiaribus.) Hoc eſt, Ariſtodemus quum omni auxilio deſtitutus eſſet, & iam tam opes quàm amicos perdidiſſet, hoc apophthegma protulit, Pecuniæ uir.

[a]Verum tu ſapiens es: [b]nec enim incognita cano: Iſthmiam equeſtrem puta uictoriam, quam Xenocrati [c]Neptunus tribuens, coronam illi è [d]ſelino Dorico miſit, qua comã ſuam exornaret,

STROPHE II. COLON VIII.

[e]Curru decorum uirum honorans Agrigentinorum lumen. [f]Criſæ nanq; late potens apparuit: idq; Apollinis nomine, qui eum & benignus inſpexit, & ſplendorem tribuit. [g]Illic enim cele-

bribus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

bribus [h]Erechthidôn gratijs, in altum ſublatus præclaris Athenis, nihil conqueſtus eſt de laxa aurigæ manu,

ANTISTROPHE, COLON VIII.

[i]Quam Nicomachus opportune omnibus habenis uerſat. [k]Hunc & horarum Olympici ludi præcones agnouerunt, Saturnij Iouis in Elide ſacerdotes, ubi hoſpitalitate aliqua adfecti, ſuauiter ſpirante uoce Xenocratem ipſum ſuſcipiebant, aureis uictoriæ genibus incedentem

EPODOS, COLON VII.

Suam per terrã, quam Olympij Iouis ſaltum uocant, [l]ubi Aeneſidemi filij immortalibus aucti ſunt honoribus. Etenim neq; uobis [m]incognitæ ſunt [n]ædes amabilium hymnorum Thraſybule, neq; non mellite ſonantium odarum.

a ¶ *Verũ tu ſapiens es.*) *Conciliat ſibi & beneuolũ reddit Thraſybulũ, dum eum ſapientem appellat. Sapiens es, inquit: atq; ideo ſatis intelligis quid hoc ænigmate uelim, quid'ue inquiram. Satis uides & ſentis quô iter faciam, quod uidelicet Xenocrates pater tuus me nõ adeò liberali mercede pro hymno Pythio decorarit.* b ¶ *Nec incognita cano.*) *Iam ad laudes Xenocratis patris Thraſybuli ſeſe accingit. Non cano incognita, ipſam ſcilicet Xenocratis uictoriam Iſthmiam.* c ¶ *Neptunus.*) *Neptuni enim in Iſthmo delubrum, ad quod ludi Iſthmij aguntur.* d ¶ *Selino Dorico.*) *Hoc eſt, Iſthmio. Nam Dorienſes ſunt Peloponneſi accolæ. Vel Corinthiaco: quoniam Dorienſes Corinthum accoluere: & ipſa Corinthus porta fuit Peloponneſi.*

e ¶ *Curru decorum uirum.*) *Quia curru uicerit. Laus eſt Xenocratis à uictoria Iſthmia, quam curru obtinuit.* f ¶ *Criſæ.*) *Criſa Phocidis locus, & ipſa Python urbs. Pythios ludos hic intelligit, in quibus & Xenocratẽ Apollinis benignitate ſuperiorem factum refert.* g ¶ *Illic & celebribus.*) *Ab Olympia uictoria non ipſum quidem Xenocratem laudat, quandoquidem nullam ex Olympia uictoriam retulerit: ſed ipſum Theronem. Iam quod ne-*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

cessarij amici Theronis est, in Xenocratem transfert: & quod unius est, alteri cõmune facit, consucto sibi more, iuxta fortasse prouerbium, τὰ τῶν φίλων κοινά. *Theronis ergo uirtute & Xenocratem nobilem facit.* h ¶ ἐρεχθιδᾶν.) *Erechthidæ Athenienses sunt, ab Erechtheo rege suo. Erechthidarum gratijs aptatus in præclaris Athenis: hoc est, usus Nicomacho aurigatore, qui genere Erechthides uel Atheniensis erat, feliciter compos est uoti factus, & uictoriam obtinuit.* i ¶ *Quam Nicomachus.) A diligentia & agilitate Nicomachi amplificat.* k ¶ *Hunc & horarum.) Præcones & Olympici certaminis sacerdotes agnouerunt Nicomachum, ut qui eos Athenis amicè pariter antehac tractasset, si quando eò sese recepissent: qui'ue ab ipso Xenocrate antea etiam nonnihil beneficij accepissent, iam rursus Xenocratẽ uictoria conspicuum reuerebantur.* l ¶ *Vbi Aenesidemi filij.) A maioribus amplificat. Fuerunt autem Aenesidemi filij Theron & Dinomenes Siciliæ reges: & quia Isthmionices Xenocrates Siculus est, ideo horum meminit.*

m ¶ ἀγνῶτες.) *Incogniti uel expertes. Aedes uestræ nunquam hymnis & odis uirtutum uestrarum uacant: illic enim mellite sonantes cantiones frequentes audiuntur.* n ¶ *Aedes amabilium hymnorum.) Vel ad ædes Xenocratis & Thrasybuli, uel ad ipsam Olympiam hæc referri possunt.*

STROPHE III. COLON VIII.

[a]Nec scrupulosa, nec aduersa uia est, si quis ad gloria dignorum uirorum domos Musarum honores ducat. Hinc ego tanto [b]sermonem meum longius iecero, quanto præ cæteris mortalibus dulciorem conuictus rationem exhibuit Xenocrates: [c]uenerãdus enim & gratus ob sui conuersationem ciuibus erat.

ANTISTROPHE, COLON VIII.

Equitatum deinde [d]græco curabat more, [e]deorumq; omneis panegyres suscipiebat religiose quidem. [f]Neq; unquam spirans felicior aura uelum circa mensam hospitibus contraxit: [g]cæterum æstiuo tempore [h]ad Phasin usq;, hyberno uero ad Nili usq; littora proficiscebatur.

EPODOS

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

EPODOS, COLON VII.

[i]Ne igitur, tametsi liuidæ curæ mortaliũ mentes obsepiant, paternam unquam uirtutem sileat, neq; hymnos, quandoquidem non ineptos eos condiderim. [k]Proinde ubi ad meum diuinum hospitem perueneris, hec Nicasippe recita.

a ℭ *Nec scrupulosa nec ardua uia est.*) Laus est à facilitate Xenocratis & filij Thrasybuli in hospitalitate, & eruditorum complexu. Gnomice autem sic argumentatur: Si quis Musarum honores, id est periphrastice, carmina uel poëmata, ad uestras & clarorum uirorũ ædes perduxerit, non est asperum iter, hoc est, facile ad uos perueniunt, uosq; citra omnem difficultatem ea complectimini. b ℭ δισκήσαις.) Lapidem teretem proijciens, uel disco ludens. Metaphora à disco athletarum. Per discon hymnum suum ἀλληγορικῶς intellige. Disci instar hymnum hunc tanto uenustiorem & elegantiorem pangã, quanto ipse Xenocrates morũ clementia & mansuetudine cæteros antecellit.

c ℭ *Venerandus.*) ὀργᾷ pro moribus & uiuendi consuetudine Pindarus hic usurpat, ut suprà in Nemeis. A morum ergo dulcedine Xenocratem laudat. d ℭ *Græco curabat more.*) Ab equorum educatione & alimonia, quod reipublicæ ornamentum sit alere equos, iuxta græcam legem, qua præcipiebatur opulentis, ut alerent equos. e ℭ *Deorumq; omnes panegyres.*) A pietate & religione. Panegyres festa religiose colebat, non ex sola consuetudine. f ℭ *Neq; unquam spirans.*) Ab hospitalitate allegorice uictorem cõmendat. Confert autem inuidiam uento. Nunquam spirans aura uelum circa mensam hospitibus contraxit: id est, nulla inuidia obsistere potuit, quo minus beneficijs hospites suos prosequeretur. Comparatio est huiusmodi: Vt naues sequundo uento impulsæ uela nõ submittunt, sed aßiduò procurrunt: eundem ad modum Xenocrates adsidua & hospitalitate & amicitia suos afficiebat, nec desinebat & hospitalis & beneficus esse. g ℭ *Cæterum æstiuo tempore.*) Perstat in allegoria hospitalitatis & liberalitatis in hospites.

h ℭ *Ad Phasin & Nilum.*) Phasis Scythiæ fluuius frigidißimus. Nilus Aegypti ab oriente ortum ducit, unde calidus est. Hoc est, æstiuo & calenti tempore amicos & hospites suos refrigerabat suauiter: hyberno & frigido tempore eosdem calefaciebat atq; fouebat. i ℭ *Ne igitur.*) Si quis hæc unquã prædicaturus, uel in uulgus proclamaturus est, nimirum dulces mores, hospitalitatem & alia, ne taceat uel occultet etiam ipsam patris tui Xenocratis uirtu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

tem ô Thrasybule, ut parenthesis sit, Tametsi liuidæ curæ mentes mortaliũ obsepiant. Omnia quidem sunt plena inuidia, sed propterea uirtus non est prætereunda silentio. i ℂ Neq; hymnos.) Et hymnis suis iustum honorem uult seruari & exhiberi Pindarus, neq; quicquam contemni, uel nihili fieri: uidebat enim quanto in precio essent, & quomodo ab omnibus peterentur: unde eos ἀκελινύσοντας, id est, non inertes, non in uno tantum loco permanentes, statuæ ritu, appellat: respiciens per hæc ad Nemeam oden, cuius initium, Statuarius non sum. quasi dicat: Mihi exploratum est, quod hymni mei & terram & mare transeant, non maneant uel Thebis, uel Athenis. k ℂ Proinde.) Apostrophen ad Nicasippũ ceu legatum facit, præcipiens, uel orans, ut Thrasybulo uel Xenocrati hæc omnia fideliter recitet: per Nicasippum enim hanc oden transmisit, ut in argumento subindicatum. Quod ad nomina huius odæ attinet, Thrasybulus idem sonat quod Germanis Cunradus, hoc est, consilio audax. Xenocrates idem est quod hospites retinens, germanicè gasthart. Aenesidamus παρὰ τὸν αἶνον καὶ δῆμον, hoc est, à laude uel etiam hortatione populi, quem Romani à populi fauore, ni fallor, Publiũ dixere: uulgò Lobuolck, uel Manuolck, uel Volckman, qui populũ animet uel hortetur ad ardua. Theron uenatorem sonat: θὴρ enim feram, θήρων à feris & uenatione deductum. Dinomenes, παρὰ τὴν δεινότητα καὶ τὸ μένος, hoc est, à potentia uel uehementia & animi robore corporis'ue, uulgò Starckgmuet, uel Vestgmuet. Nicomachus, aurigæ nomen, παρὰ τὴν νίκην καὶ μάχην, hoc est, à uictoria & conflictu: uincens in pugna, germanicè Vuindtkrieg, oder kriegstreidt. Adeò Græci semper heroibus & claris & liberis parentibus progenitis, heroica & liberis hominibus digna nomina imposuere, quibus ad uirtutem, ad fortitudinem, ad reipublicæ cõmoditatem atq; salutem semper admonerentur: eaq; nomina è sua lingua, iam simplicia, iam composita, ut satis apparet, desumpserunt: id quod omnibus linguis familiare est.

MELISSO THEBANO EQVIS,

ODE. III.

STROHPE I. COLON X.

„ [a]I quisquam mortaliũ fortunatus, siue
„ cum gloriosis certaminibus, siue diui-
„ tiarum robore continet animo conti-
„ nuam satietatem, dignus est, cui à ci-

» uibus bene dicatur Iupiter.[b] Eximiæ uirtutes tuo
» beneficio mortales comitantur.[c] Enimuero futu-
» ra considerantium maior est felicitas. At peruer-
» sæ mentis hominibus non peræque omni tempo
» re florens prosperitas adest.

ANTISTROPHE, COLON X.

[d] Celebrium uero operum [e] præmia, pro bona re debita, euehere decet, ac [f] admirandis laudibus efferre.[g] Duorum ergo certaminum [h] portio, hæreditas, seu uictoria est Melisso, qua cor suum ad dulcem uertat lætitiam: primũ quod in Isthmi uallibus coronas acceperit, deinde quod [i] in caua alto pectore insignis leonis nemore [k] Thebas pronunciarit,

EPODOS, COLON XI.

Simulac [l] equestri cursu uictoriam obtinuisset. [m] Scilicet complantatam & congenitam uirorum indolem & fortitudinem nõ redarguit. [n] Agnoscitis sanè Cleonymi antiquam in curribus uirtutem & gloriam, & eos qui matris nomine Labdacidis, haud inæquales diuitias posidebant
» quadrigarum laboribus.[o] Tempus autem subin-
» de alia aliàs dierum reuolutione producit.[p] Deo-
» rum uero liberi immutabiles & ad malum infle-
» xiles perseuerant.

ENARRATIO.

Melissum Thebanũ ab Isthmia & Pythia uictoria laudat: à patris & matris maioribus Cleonymo & Labdacidis. Melissus ab apibus nomen habet, quas Græci μέλισσας, quasi dicas Apitius. Cleonymus, celeb re nomen, uel nominis celebritatẽ sonat. Labdacidæ à Labdaco maiore, quod Syrium uel Chaldæũ *Argumentum.*

nomen eſſe uidetur, à λάϐδα deductum: perinde ac omnium Græcorum elementorũ nomina ab Hebræis uel potius Chaldæis deriuata apparet: ut ab aleph alpha, à beth beta, à gimel gamma, à daleth delta, à chet chi, à tet theta, à iod iota, à cap cappa, à lamed lambda uel labda: à Cadmo primum Phœnice in Græciam illata nomina. Apud Græcos ergo nihil ſignificant literarũ nomina: apud Chaldæos uero & Hebræos, illarum etymon & fons nemini eſt obſcurus. Sic lambda ad lamed reductum, à uerbo limed, quod doctrinæ accommodatur, doctrinam & inſtitutionem ſonabit. Conſimiliter Labdacus à λάϐδα primo uel lamed deductum ſatis apparet. Verum quia in propriorum etymo non multum ſitum eſt, ideo hæc iam miſſa facimus. a ℭ Si quiſquam mortalium.) Ad Iouem apoſtrophe facta, cum à ciuibus uirum meritò laudandum ait, qui uictoria & diuitijs pollens, ſua ill[illegible]eclara quidem ſorte contentus uixerit: à uictoria pulchre & animi moderatione exordium ducens, uictorem modeſtia clarum Meliſſum prædicaturus, beneuolentiã pulchre hoc gnomologico principio conciliat. b ℭ Eximiæ uirtutis.) Alia gnome eſt, qua uictoriam Ioui refert acceptam, pro ſolita ſua pietate Pindarus. c ℭ Enimuero futura conſiderantium.) Futura conſideranda monet, ne uidelicet Meliſſus uel alius quiſquam præſenti felicitate efferatur: id quod ſacræ literæ etiam hortantur, dum tempore bonorum, felicitatis & gaudij, mala nos recordari præcipiunt, & econtra. d ℭ Celebrium uero operum.) Exordio & ingreſſu peracto, προκατασκευὴν adijcit, atq; adeò præparationem ad rem ipſam uel uictoriam Meliſſi. e ℭ Præmia pro bona re debita.) Periphraſis eſt coronarum quibus uictores ornabantur, ac niceteriorum. f ℭ Admirandis laudibus.) Hoc eſt, eximijs & arte cõpoſitis hymnis & odis efferre. τὸν κωμάζοντα, hoc eſt, conuiuantem, & uictoriæ nomine chorum ducentem uel tripudio deditum Meliſſum: uel indefinite pro gnomæ natura, qualemcunq; uictorem. g ℭ Ergo duorum certaminum.) A duplici uictoria, nempe ab Iſthmia primum, deinde à Nemea euehit Meliſſum. h ℭ Portio.) Id eſt, poſſeſsio, pars & hæreditas. i ℭ In caua alto pectore inſignis leonis ſylua.) Periphraſis eſt Nemeorũ. k ℭ Thebas pronunciarit.) Per præcones Pythios & Nemeos. Victores enim & ſuo & patriæ nomine proclamabantur à præconibus. l ℭ Equeſtrem uictoriam.) Equeſtrem uictoriam Pindarus appellat. Et quia non conſtat ex hac ode, num quadriga, uel celete tantum uicerit Meliſſus, ideo etiam epigraphe huius hymni, equis uel equeſtri curſu hunc adſequutum palmam teſtatur. m ℭ Scilicet complantatam.) ἐπιφώνημα eſt, qua Meliſſum maiorum ſuorum ingreſſum ueſtigia confirmat. Qui uero ſint maiores iſti, ſtatim adiungit. n ℭ Agnoſcitis ſanè Cle=

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ne Cleonymi.) Cleonymus auus paternus est Melyßi, Telesiades pater. Auum ergo Cleonymum primum enituisse quadrigarum uictoria, deinde matris etiam cognatos uel maiores eadem palma insignes fuisse testatur. Refert autem maternum potißimum, & ipsius etiam Cleonymi genus & genealogiam ad Labdacidas. Sunt autem Labdacidæ Labdaci posteri, ut Laius Oedipus, uetustißimi etiam Thebani principes, ut & in Olympijs & Pythijs annotatum.

o ❡ Tempus aũt subinde.) Claudit oden pulcherrima gnome, qua uel ad Labdacidarum & Oedipodis fata respicit, uel ad cognatos Melißi, quorum meminit in sequenti ode. Quatuor enim Melisso sanguine coniunctos, bello perijsse subsequenti ode referet. p ❡ At deorũ liberi.) Alia gnome, qua non mirum esse adseuerat, nonnihil infortunij mortalibus accidere. Eam enim hominum conditionem, ut uarijs subinde periculis obijciantur. Solos autem superos & immortales deos à calamitate immunes esse. Per deorum autem liberos, ipsos deos intelligit, ut Scholia uolunt, quemadmodum Homerus dicere cõsueuit, ῦιους ἀχαιῶν, filios Achæorũ, pro ipsis Achæis uel Græcis: & perinde ac Hebræi בני ישראל filij Israël pro ipsis Israëlitis, peculiari cum Hebræistum Græcis loquendi formula.

EIDEM MELISSO, ODE IIII.

STROPHE I. COLON X.

E[a]St mihi deorũ gratia, infinita undiq; uia ô Melisse: sed & tu opportunitatẽ Isthmijs uictorijs monstrasti, ut hymno uestras uirtutes prosequar. [b]Quibus Cleonymidæ perpetuò florentes, [c]cum Deo mortalem uitæ transigunt finem.
» [d]Sed enim aliàs
» alius [e]sequundus uentus omnis homines adflans
» & excitans trahit.

ANTISTROPHE, COLON X.

[f]Quinetiam Thebis è prisco stemmate cum celebres prædicantũ, tum [g]in uicinos hospitales, [h]ab omni prorsus tumultuante iniuria alieni. [i]Quæcunq; testimonia super homĩes tam uiuos, quàm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

uita functos ſpirant de difficili, adeoque inacceſſa uirtute, ij nimirum omnibus numeris adſequuti » ſunt. [k] Ad hæc domi rebus præclare geſtis [l] Her » culanas aduſque columnas pertingunt.

EPODOS, COLON XI.

» [m] Neque ultra Gades niti datur. [n] Præterea fuit illis quo equos alerent, [o] & quo ferreo Marti placerent. [p] Cæterum una quapiam die aſperi [q] belli tempeſtas, ac ueluti grauis defluxus niuis, quatuor uiros beato lare orbauit. [r] At nunc rurſus exacta hybernorum menſium caligine, terra ceu purpureis uernans roſis conſpicitur,

STROPHE II. COLON X.

[s] Deorum conſilijs. [t] Terræ uero commotor Neptunus [u] Oncheſtum & [x] marinū pontem ante Corinthi muros inhabitans, hunc admirandū generi eius hymnum tribuens [y] è lecto ueterem reducit famam bonorum operum. Siquidem [z] ea in ſomno cecidit, [a] excitata uero colore lucet, ceu phoſphoros inter alia admirationi eſt ſydera.

ENARRATIO.

Argumentum. *Quaſi liberaliter pro priori hymno tractatus ſit à Meliſſo, præſenti ode, ceu gratus exiſtens, fuſius idem argumenti Pindarus lyræ ſuæ accōmodat: uictorem ipſum ex integro laudans, à maioribus Cleonymidis, à ſplendore generis, ab hoſpitalitate, à iuſtitia, atque adeò cunctarum uirtutum circulo, à domeſticis præclare geſtis rebus, ab Iſthmia uictoria, ab Athenienſibus & Sicyonijs ludis, à maiorū curribus obtenta uictoria. Dehinc nonnihil infortunij attingit, quod Meliſſi maioribus obtigerit. Ad Herculis Thebani etiam eximia decora & fata deſcendens, ab Heracleorum iuxtà uictoria Meliſſum, & Orſea unctore extollit.* a ❡ *Eſt mihi deorum gratia.*) *Proponit ſe multa in promptu habere argumenta, quibus Meliſſum & maiores eius ſuis efferat laudibus,*

præcipue

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

præcipue tamen Isthmios ludos. b ℂ Quibus Cleonymidæ.) Est autem Cleonymus auus paternus Melißi, ut priori demonstratum ode. Verum hic nedum auum paternum, sed & alios maiores omnes & posteros Cleonymidas appellat, ceu à remotiori quodam Cleonymo principium ducentes. Laudat aũt eos à uirtutibus inadulanter, dum inquit: c ℂ Cum Deo mortalem uitæ finem transigunt.) Quasi dicat: Quantumuis hac in terra fortunati sunt heroës, attamen mortales sunt: sola uirtutis memoria est æterna. d ℂ Sed enim aliàs alius.) Gnome est, qua nonnihil infelicitatis Melißi domui cõtigisse subindicat: at iuxtà id infortunij cõtegit, & Melissum ea de re consolatur. Non mirum est homines non omni ex parte beatos esse, quum nemo mortaliũ perpetuam sit hic beatitudinẽ nactus. e ℂ οὖρος.) Ventus uelum inspirans. Allegoria est à nautis sumpta. Vt nautæ non semper sequundo uento impelluntur, ita nec mortalium uita à procellis, hoc est, calamitate, potest esse immunis & libera. f ℂ Quinetiã Thebis.) A natalium splendore. g ℂ In uicinos hospitales.) Ab hospitalitate. h ℂ Ab omni prorsus tumultuante.) A iustitia. i ℂ Quæcunq;.) A uirtutum circulo, & earundem encomio. k ℂ Ad hæc domi.) Quod nulli alij domesticis his uirtutibus & rebus strenuè gestis anteeant. l ℂ Herculanas adusq; columnas.) A prouerbio deducta auxeseos formula: quasi dicat, à nemine hic superatur: ille enim eò peruenit, ubi non poßit ultra pergere. m ℂ Neq; ultra Gades.) Prouerbialis eadem cum proxima locutio. Hoc est, quum ad summa peruentũ est, quiescas necesse est. Hunc ad modum Cleonymidæ, quum Gades & Herculis columnas uirtutibus suis contigerint, ad id culminis conscenderunt, ut conscendere altius non poßint. n Præterea fuit illis quo equos.) Ab equorũ educatione, quæ diuitias & ingenuum ortum demonstrat: non enim cuiusuis est ἱπποτροφεῖν, sed procerum, nobilium & potentiorũ. o ℂ Et quo ferreo Marti.) Ab armis & apparatu bellico. p ℂ Cæterum una quapiã die.) Ad cladem digreditur & prælium, quo quatuor Melisso cognati occubuere. Adeò perpetuò felicitatis, syncerus uates meminit, ut infortunij tamen iuxtà non obliuiscatur: non ut improperet obijciat'ue, sed ut præsenti felicitate exacta mala obliteret, & dulcem acerborum memoriam, prosperiore successu rerum faciat, utq; simul humanæ sortis nos omneis cõmonefaciat. q ℂ Belli tempestas.) Conflictum tempestati & niui comparat. Vt enim tempestas cœlum nubibus obducit, & uentus & murmur auræ & fulgur & tonitru omnia ita confundant, cœlum obscurent, ut intremiscant mortales, nec sciant, maxime maris tempestate correpti, quid agant: & ut densa decidente niue, ipsum iter & uisus noster tantumnon obscuratur: Sic in martia compreßione, tantus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

impetus, tantus furor, tanta uehementia, tremor & clamor, ut nemo uerius expresserit, quàm qui semel interfuerit: quanquam ne uerbis quidem efferri possit, sed mente uix etiam concipi. r ¶ *At nunc rursum.*) *Pulchra allegoria, post abactam calamitatem per Melissi uictoriam, nunc felicitatem reuersam ad firmat: pulchra iuxtà antithesi hybernorum mensium caligini* (*id est, exactæ calamitati*) *terram purpureis rosis uernantem* (*hoc est, summã iucunditatem ex Melissi uictoria profluentem,*) *opponens.* s ¶ *Deorum consilijs.*) *Non suis id uiribus Cleonymidæ consecuti sunt, sed deorum benignitate: quo simul ipsos pios & deorũ timentes fuisse arguit.* t ¶ *Terræ uero cõmotor Neptunus.*) *Neptuni beneficio, Isthmia nimirum uictoria, obscuratam Cleonimydarum famam illustrari.* u ¶ *Onchestum.*) *Onchestum Neptuno sacrum locum esse, in 1. Isthmiorum prædictũ est. Est autem amplificatio à loco & τοπογραφία.* x ¶ *Marinum pontem.*) *Periphrasis est Isthmi. Nam cingulum illud, seu terræ angustiam inter utrunq; mare, ponti adsimilat.*

y ¶ *E lecto.*) *Hoc est, decumbentem & ægrotantem famam.* μεταφορὰ *à decumbentibus: hoc est, sopitam ac ueluti infirmam.* z ¶ *Ea in somno cecidit.*) *Metaphora est: hoc est, sopita est & obscurata.*

a ¶ *Excitata uero.*) *Pulchre in comparatione perseuerat. E somno excitata fama, hoc est, reparata & instaurata, lucet ceu* φωσφόρος. *Famæ splendorem per Melissi uictoriam excitatum* τῷ φωσφόρῳ *comparat. Vt enim lucifer cæteris stellis est rutilantior, sic hæc Melissi fama cæterorum Thebanorum decori præeminet.*

ANTISTROPHE, COLON X.

[a]Quæ famæ claritudo & cultis in Athenis, &
Adrasti certaminibus Sicyone peractis, currum
proclamans uincere, præbuit huiusmodi enco-
mia, qualia & progenitorũ tuorum à tum uiuen
tibus poëtis fuere. [b]Qui neq; in publico cõuentu
flexibilem retinebant currum, sed cum uniuersis
Græcis certantes [c]equorum sumptu gaudebant.
» Eorũ enim [d]qui nihil experti sunt nulla est memo
» ria: incognitã enim uitam silentio pressam uiuũt.

EPODOS, COLON XI.

» [e]Est autem quædam fortunæ & pugnantium

obscuritas,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

obscuritas, quandiu ad finem non fuerit peruentum. [f] Alia enim alijs fortuna impertit, quæ & interdum bonum uirum à peioribus arte & fraude circunueniri facit. [g] Agnoscitur id in martia Aiacis fortitudine, quam in concubia nocte suo ense resecans, ingentem luctum Græcorum liberis, quicunque Troiam se receperãt, reliquit.

STROPHE III. COLON X.

[h] Atqui Homerus Aiacem apud mottales honorificum reddidit, qui omnem ipsius uirtutem colligens [i] ad uirgam diuinorum carminum posteris celebrando recensuit.

a ¶ Quæ famæ claritudo.) Ab Atheniensibus ludis obtenta palma, & Sicyonijs Pythijs, de quibus in Nemeis satis auditũ, prædicat uictorem Melissum, eum curru uicisse confirmans. b ¶ Qui neq; in publico.) Maiores Melißi ab encomijs, quos per suorum temporum poëtas, ab equestri uictoria retulerunt, prædicat. c ¶ Equorum sumptu.) Ab ἱπποτροφία maiores effert. d ¶ Qui nihil experti sunt.) Hoc est, qui in certaminibus non sunt defatigati uel exercitati, qui nõ adepti sunt palmam, non sunt in hominum memoria, ut qui nullis odis celebrentur. Potest & generatim ad omneis inertes & ignauos referri hæc gnome. e ¶ Est autem quædam fortunæ & pugnantium obscuritas.) Gnome est, qua obscurã primum Melißi famam, priusquam palmam arriperet, fuisse ostendit: adeoq; in persona non apparuisse, quod euentus certaminis conspiciendum in eo dedit. f ¶ Alia enim.) Varium esse euentum humanarum rerum: unde non mirum, si quisquam, quæ sibi polliceatur, non semper adsequatur. Porrò non omnia semper pro uotis mortalibus euenire, exemplo Aiacis probat, dum subijcit: g ¶ Agnoscitur id in martia Aiacis.) Aiax, inquit, quum esset post Achillem omnium fortißimus, attamen Achillis armis per longe inferiorem, Vlyssem nempe, orbatus est. Charum autem habet Pindarus Aiacem, & fortißimo principi miserrimum fatum inuidet: quo de apud Sophoclem in Aiace μαστιγοφόρῳ. h ¶ Atqui Homerus.) Etsi uictus sit Aiax, attamen perpetuis Homeri monumentis, æternum etiam uiuit. Scholia hic Chrysippum & alios adferunt, qui hic dubitant, num hic locus Homericæ celebrationis, uel Aiaci uel Vlyßi attribuendus

ſit, quum Homerus neutrũ nominet. Ego, tametſi quidam ad Vlyſſem hæc pertinere putent, Aiaci potius accenſeri poſſe autumo: quaſi uelit poëta ſubindicare nonnihil infelicitatis paſſum eſſe, inſtar Aiacis, uel aliquot maiores eius. Qui ad Vlyſſem referũt, per hoc perſuadentur, quod ſubinde uates Meliſſum paruæ ſtaturæ fuiſſe teſtatur, & uictoriã tamẽ cæteris præripuiſſe. Sic Vlyſſem reſpectu Aiacis paruum extitiſſe. Verum fruſtra demiratur, ac ueluti deplorat fatum fortiſsimi herois, ſi poſtea in iniuriam Aiacis Vlyſſem ad ſydera uehat.

i ℭ Ad uirgam diuinorũ carminũ.) Hoc eſt, ipſis poëtices monumentis: in Iliade uidelicet τὴν ῥαψωδίαν circunloquens hac περίφρασιν.

» [a]Hoc porrò immortale præconium eſt, ſi quiſ-
» piam quid apte & eleganter dixerit. [b]Ac rerum
» bene geſtarum fulgor & laus nullis unquam ſe-
» culis extinguibilis, tum per fertilem terram tum
» pontum commeat.

ANTISTROPHE, COLON X.

[c]Vtinam & ego ſolertes Muſas conſequar, ut illam hymnorum [d]ardentem lampada cõtingere queam, [e]dignamq; pancratij coronam [f]Meliſſo, Teleſiadæ ramo. [g]Eſt enim illi animus æque in labore, atq; leonibus, dum feroces ipſi, uenantur non citra laborem beſtias. Conſilio uero & calliditate uulpẽ agit, quæ ſupinè recumbens, aquilæ
» impetum remoratur & arcet. At uero prudentis
» eſt ac nihil non tentantis, hoſtem inglorium red-
» dere ſeu deijcere.

EPODOS, COLON XI.

[h]Neq; enim Orionẽam naturã nactus eſt: ſtatura quidem breuis, cæterum dimicandi artis peritiſsimus. [i]Verum ad Antæi domos Cadmeijs Thebis, corpore quidem non adeò magnus, animo uero indefeſſus Antagoniſta uenit, ut eum

qui

qui hoſpitum cranijs Neptuni templum coronaret, cohiberet

STROPHE IIII. COLON X.

Filius Alcmenæ, [k] qui uniuerſæ terræ, tamq́ maris, præcipitijs alti, reperto fine, fretoq́ ad nauigationes pacato, Olympum conſcendit, ubi apud [l] Aegiochum, pulcherrima felicitate fruens demoratur, precioſus & charus immortalibus dijs, quandoquidem & aurearum domorũ rex, Heben ac Iunonis generum coniugauit.

ANTISTROPHE, COLON X.

[m] Cui ſuper Electridas conuiuium exhibentes ciues, & nouis aras coronis ornamus, in memoriam & ſacrũ octo fortium interemptorũ, quos Megera Creontis nata Herculi peperit filios, quibus ab obitu ſolarium radiorum oriens flamma totam noctem lucet, aërem uapore fumi quadantenus calcitrans.

EPODOS, COLON XI.

[n] Poſtero dehinc die annuorum ludorum finis eſt, in qua tum fortitudinis opus abſoluitur, ubi redimitus caput myrtis, uir ille [o] duplicem uictoriam demonſtrauit, qui antehac tertiã ab adoleſcentibus reportarat, [p] prudentis gubernatoris, agilisq́ aurigatoris conſilio uſus. [q] Proinde cum Orſea ipſum uictorem exultans laudabo, iucundam deſtillans gratiam atq́ præconium.

a ℂ *Porrò hoc immortale.)* *Digreditur ad poëtices & bonarum literarum præſtantiam. Ea eſt eximia laus, inquit, quæ cuipiam ab elegantibus poëtarum carminibus, & eruditorum hominum ſcriptis prouenit.* *b* ℂ Acre-

rum geſtarum radius.) Metaphora eſt, pro excellentia. Hoc eſt, uirtutes à doctis celebratæ cum terram tum mare tranſeunt. c ℭ Vtinam & ego.) Deeſis eſt: precatur enim, ut perinde Meliſſum queat prædicare, atq; Homerus cum Aiacem tum Vlyſſem extulit. d ℭ Ardentē facem.) Hoc eſt, ſplendorem & autoritatem poëtices. e ℭ Dignamq́; pancratij.) Vt poßim ſuis celebrare laudibus uictoriam Melißi, quæ ei ex pancratio contigit, unde & coronatus eſt. f ℭ Meliſſo ramo Teleſiadæ.) Vtinam poßim celebrare digne coronam pancratij, in gratiam Melißi, qui ramus eſt Teleſiadæ. Solet autem & Homerus magnanimos principes atq; inſignes heroës appellare ἔρνη ἄρηος, & θεράποντας ἄρηος, ramos Martis, quaſi à Marte proſeminati uel plantati eſſent. Eſt autem Teleſiades pater Melißi. g ℭ Eſt enim illi.) Hic poſt uotum & precationem ex integro præconium Melißi texit, conferens robur eius leoni, prudentiam uulpeculæ, heroica ſanè & principe digna comparatione. h ℭ Neq; Orionæam.) A ſtatura corporis uirtutem animi extollit. Etſi corpore paruus fuit, animo tamē magnus, ideoq́; uel maiorem ſeſe uicit. Orionem Gigantem non æquiparauit corpore, attamen antagoniſtam ſuum Orioni ſtatura haud dißimilē ſuperauit. i ℭ Verum ad Antæi domos.) Alia comparatio. Quemadmodum Hercules Alcmenæ filius ſtatura Antæo inferior, Antæum tamen Gigantem longe ſeſe ſtatura quidem excellentiorē proſtrauit & cōpreſſu interemit, ſic Meliſſus ſe maiorem deuicit, perinde ac Hercules cōparatione ſui maiorem Antæum. Hic deſerta Libyæ incolens, è prætereuntium occiſorum capitibus Neptuno templum exornauit: quod ſceleris alij Diomedi Thracio, alij, ut Bacchylides, Eueno accōmodant. k ℭ Qui uniuerſæ terræ.) Digreditur ad fata Herculis, ut poſt erectas Gades & abſolutos labores tandem in cœlum migrauerit, ibiq́; Heben uxorem duxerit.

l ℭ Aegiochum.) Aegiochus Iupiter, ueluti capram tenens. Scholia in Homerum Aegiochum dici Iouem autumant, quod Aegida ſcutum teneat. Mea eſt ſententia, ut ab αἶξ αἴγος, id eſt capra, à qua in Creta altus eſt, αἰγίοχος, τουτέστι τὴν αἶγα κατέχων, appelletur. Verum de Aegide ſcuto & Aegiocho ſuprà. m ℭ Cui ſuper Electridas.) Electridæ portæ ſunt Thebis, ubi ſacra faciunt Herculi, & octo filijs eius, quos & Creontis regis filia Megera peperit, quosq́; ipſe indignatione Iunonis in rabiem actus occidit. Etſi Lyſimachus dolo ab hoſpitibus interemptos ſcribat. Variæ ſunt uariorum de filijs Herculis hiſce opiniones. Lyſimachus enim & Socrates, Dionyſius, Euripides, Aeneas Argiuus, Pherecydes, Batus, Herodotus, nedum hiſtoria mortis, uerum numero etiam diſſentiunt. Batus nominibus recenſet eos, Polydorum, Anicetum, Meciſtophonum, Patroclem, Toxoclitum, Menebronten, Cherſibion.

Hæc Heraclea dicuntur.

bion. Alij alia nomina proferunt, Therimachum, Creontiadem, Aristodemum, Deicoontem, Deionem, Antimachum, Clymenum, Glenum. n ℭ *Postera uero die.)* *Post sacrificium super* Electridas *perficitur certamẽ, aguntur ludi, ubi uictores myrtea corona exornantur.* o ℭ Duplicem uictoriam.) Bis *inquit, adultior factus, & uirili ætate conspicuus, funebribus illis* Herculis *ludis uictoriam obtinuit* Melissus*: tertiam autem uictoriam dum puer esset reportauit.* Obscurũ *est autem, num* Herculanis *certaminibus uel alijs euaserit uictor, dum puer esset imberbis adhuc.* p ℭ Prudentis *aurigæ consilio.)* Aurigam *etiam laudat.* q ℭ Proinde *cum* Orsea.) Orseas *haud pœnitendus* Melissi *aliptes fuit.*

PHYLACIDAE AEGINETAE PANCRATIO VINCENTI, ODE V.

STROPHE I. COLON VIII.

[a]Eneranda Solis mater Thia, te propter alijs metallis præpotens aurum excellentius iudicarunt mortales. [b]Etenim in ponto cõtendentes naues & in curribus certantes equæ propter tuum honorem regina, in uelociter uertentibus sese ludis admirandæ sunt,

ANTISTROPHE, COLON VIII.

Inq; [c]ludicris certaminibus [d]uenerabilem gloriam & ingens decus pepererũt, quibus manuũ robore, aut pedum uelocitate uincentibus densa
» serta cæsariem coronarunt. [e]Sed fortitudo mor-
» talium à Deo est. [f]Duo sunt autem quæ iucundũ
» uitæ florem, cum uirenti felicitate pascunt:

EPODOS, COLON XI.

» Nempe si quis bene adfectus, seu in bona for-
» tuna constitutus, celebri pariter fama claruerit.

» [g]Præter hæc, ne frustra coneris Iupiter fieri:
» omnia nanque habes, si talium tibi bonorum sors
» contigerit. [h]Mortalia mortales decent. [i]Verum tibi in Isthmo Phylacida duplex uirtus pullulans collocata est, [k]ac Pytheæ in Nemeis pancratij splendor repositus est.

ENARRATIO.

Argumentum. *Phylaciden Aeginetam, ab Isthmia & Nemea uictoria concinit: à patria Aegina, ab urbis insigni politia, à maioribus Aeacidis, à suis progenitoribus, à Pythea alipte. Suprà in quinta Nemeorũ ode, & in hac, & sexta insequenti, cognati & sanguine iuncti celebrantur. De ordine harum trium odarum, quæ prior, quæ posterior esse debeat, superuacaneũ est multis delitigare. Callistrati sententia est, soli Phylacidæ hanc inscriptam: mentionem autem fieri Pytheæ, cuius laudes concinuit in quinta Nemeorum, propterea quod sint cognati inter sese. Perinde ac in sequenti uictoriam etiam Euthymenis repetit, quod sanguinis linea ad uictores illos pertineat.* a ℂ *Veneranda.*) *A Solis matre Thia initum sumit: encomion doni Thiæ, quod aurum est, pro exordio adducens. Propter te, id est propter tuum donum ô Thia, mortales aurum cæteris metallis præferunt: utq; tu es dearum præstantißima, sic tua dona nobilißima simul & optima habentur. Ea enim est dea prestantißima, cuius proles cæterã deorum sobolem antecellit. Atqui Thiæ soboles, nimirum Sol & Luna, cæteris in cœlo fulgentibus numinibus siue erronibus sunt rutilantiores & splendidiores. Est igitur Thia reliquis deabus eminentior. Porrò Thian esse matrem Solis Hesiodus testatur, dum ait:*

θεία δ' ἠέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε σελήνην
γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Charum Thia suis complexa Hyperiona membris
Ingentem peperit Solem, Lunamq; nitentem.

Thia ergo & Hyperion sunt parentes Solis & Lunæ. θεία *nomen habet à* θέα, *id est, à spectaculo: uel à* θεάομαι *specto, uel uideo: uel à* θεῖν, *id est currere. Vnde recte Thia spectatrix, mater Solis, qui hanc terrã illustrat, pater Hyperion dicitur,* παρὰ τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι, *quod supra nos eat. Vnde Sol eadem ratione, patronymica tamen, Hyperionides, & simpliciter Hyperion poëtis appellatur. Atqui per Solem aurum intelligit: suum enim cuiq; planetarum metallum attribuitur, ut Scholia annotarunt.*

εἰς

εἰς	ἥλιον	ἀνάκειται	χρυσός	
	σελήνην		ἄργυρος	
	ἄρη		σίδηρος	
	κρόνον		μόλυβδος	
	δία		ἤλεκτρος	
	ἑρμῆν		κασσίτερος	
	ἀφροδίτην		χαλκός.	

Soli	attribuitur	aurum
Lunæ		argentum
Marti		ferrum
Saturno		plumbum
Ioui		electrum
Mercurio		stannum
Veneri		æs.

Quur ergo tale huic hymno attexit exordium: in gratiam 'ne uictoris, an sui ipsius causa? Etsi neutrum ipse expresserit, quisq; tamen per sese satis abundeq; percipere hinc potest, quod primũ in gratiam hoc Phylacidæ, dein suo quoq; nomine faciat. O multi nominis Thia, inquit: ô uenerãda, ô præclara, ô eximia, tua causa homines aurum cæteris metallis prætulerunt. Deinde & quæ terra, & mari ludi exhibentur, propter tuum honorem & precium sunt admirationi. Quid est, tui causa, & tuum propter honorem? hoc est, propter tuum beneficium, quo mortales adiutas: & propter tuum honorem, quem hominibus impertis: id est, propter aurũ, quod humano generi largiris. Propter liberos tuos Solem & Lunam, id est, aurum & argentum, quæ per te generantur. Huius exordij σχόλιον est apud Demosthenem in secunda Olynthiaca, dum inquit: Citra pecunias nihil cõmode expediri potest. Neq; ludi quinquennales, siue periodici, siue alij per Græciam, neq; uictoria citra Thiæ filios Solem & Lunam, hoc est, aurum & argentum, agi comparari 'ue possunt. Neq; uictoriam Phylacides adipisci potuisset, nisi opibus esset adiutus. Neq; ego condere poëmation possem, nisi me Thiæ clara, fulgensq; soboles, aurum & argentum inuitarent. b (Etenim in ponto.) Ratio quare aurum excellentius sit metallum: quia spectacula quæ & terra & mari aguntur, per te, hoc est, aurum adeoq; pecunia aguntur: quandoquidẽ, ut iam dixi, sine pecunijs nemo quicquam rite queat persequi. c (Ludicris certaminibus.) Equorum & curruum. d (ποθεινὸν κλέος ἔπραξεν.) Desiderabilem celebritatem peregit. Enallage numeri est. A plurali enim ad singularem decidit Pin-

darus, pro more sibi consueto. Hoc est, ipsa etiam decertantiū uictoria, non sine sumptibus & sine munere tuo ô Thia constat. e ℭ Sed fortitudo mortalium.) Pietas Pindari. Gnome enim sibi consueta uirtutes hominum Deo refert acceptas. f ℭ Duo sunt.) Commendaturus Phylacidam, in quibus humana felicitas consistat proponit, nempe in rebus præclare gestis, & earundem encomio. Perficitur autē & constat encomion nicephori hoc syllogismo: Beatus est, qui rebus præclare gestis & illarum encomio exornatus conspicitur: Phylacides est huiusmodi: igitur est felix & beatus. Duo sunt, intentio est.

g ℭ Præter hæc.) Rhetorica intentionis uel maioris dilatatio.

h ℭ Mortalia mortales decent.) Gnome ethnica, imò & Christiana, si corpus spectes, & animi etiam ταπεινοφροσύνην. i ℭ Tibi uero in Isthmia.) Minor est, qua rebus gestis, hoc est, uictoria Isthmia Phylaciden insignitum memorat. k ℭ Et Pytheæ.) Meminit Nemeonicæ Pytheæ, cuius laudes prædicauit in 6. Nemeorū. Fratres fuisse, ex subsequenti odes colligitur epigrapha: utrunq; autem pancratiasten fuisse commonstrat.

[a]At meus animus, [b]haud sine Aeacidis encomia tua decantat. [c]Cum Gratijs enim, [d]Lamponis filijs adueni

STROHPE II. COLON VIII.

[e]Ad hanc legibus bene confirmatam urbem. [f]Sin horum uita per puram diuinorum operum semitam uersa est, ne inuideas pro laboribus illorum, hymnum poëtæ cōuenientem concinnare.
» [g]Etenim qui ex heroibus insignes bellatores fue-
» runt, uel post mortem encomia consequuti sunt:
» [h]Celebrantur nanq; & citharis & sonoris tibia-
» rum concentibus,

ANTISTROPHE, COLON VIII.

» Omne per æuum. [i]Meditationem poëtis, [k]Iouis gratia, præbuerūt fortiter agentes. [l]In Aetolorum quidem sacrificijs, conuentibus'ue lucidis, Oenidæ præduri uiribus. [m]Thebis uero eque-

stris

ſtris Iolaus munus habet, [n]Perſeus autem in Argo. At [o]Caſtoris Pollucisq́ haſta, prope Eurotæ fluenta.

EPODOS, COLON XI.

[p]Oenone uero magnanimi [q]mores Aeaci liberorum celebrantur: [r]qui ſociali pugnæ fœdere bis urbem Troianorum depopulati ſunt, Herculem primum ſequuti, deinde Atridas.

a ☾ *Meum uero cor.)* *Alteram partem, nempe encomion Phylacidæ adeſſe oſtendit. Seipſum enim rerum ab eo geſtarũ, præcipue uero uictoriæ eſſe encomiaſtẽn.* *b* ☾ *Nõ ſine Aeacidis.)* *Tuas uirtutes ita celebro, ut Aeacidarum non obliuiſcar.* *c* ☾ *Cum Gratijs.)* *Gratiarum benignitate, & iucundis hymnis.* *d* ☾ *Lamponis filijs.)* *Hoc eſt, in honorem & gloriam filiorum Lamponis Pytheæ & Phylacidæ.* *e* ☾ *Ad hanc legibus.)* *Circunſtantia, qua patriam Phylacidæ à bona politia laudat.* *f* ☾ *Sin horum uitæ.)* *Ad inuidos digreditur. Non inuidendum bonorum uirorum encomijs.* *g* ☾ *Etenim.)* *Bonorum uirorum laudes poſt mortem uiuere.*

h ☾ *Celebrantur enim.)* *Quî uiuant poſt fata bonorum laudes.*

i ☾ *Meditationem poëtis.)* *Fortium heroum facta, poëtis argumenta ſuorum monumentorũ dediſſe.* *k* ☾ *Iouis gratia.)* *Id eſt, Iouis beneficio & uoluntate fortiter agentes.* *l* ☾ *In Aetolorum.)* *Exemplis externis & domeſticis probat. In ſolennitate & panegyri Aetolorum inclyta, Aenei fortes filij celebrantur à poëtis.* *m* ☾ *Thebis.)* *Equeſtris Iolaus honoratur Thebis & feſto & carminibus.* *n* ☾ *Perſeus in Argo.)* *Celebratur.*

o ☾ *Caſtoris & Pollucis.)* *De quorum fato ſuprà.* *p* ☾ *Oenone.)* *Oenone uocata eſt, priuſquam ex Ioue Aegina, Aſopi fluminis filia, illic produceretur: hoc eſt, in Aegina res geſtæ Aeacidarũ cõmemorantur.* *q* ☾ ὀργαί.) *Rurſum pro moribus, & uitæ conſuetudine, ut antehac ſæpius.*

r ☾ *Qui ſociali pugnæ fœdere.)* *Bis depopulati ſunt Aeacidæ Troiam: primum quidem Telamon cum Hercule, deinde Neoptolemus cum Atridis.*

[a]Proinde à principio mihi Muſa repete, qui Cycnum, qui Hectorem, & intrepidum Aethiopum exercitus ducem inſigniter armatũ Memnona interfecerint, Quis enim fortem Telephũ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Caicus fluuius est Mysiæ.

ſua haſta ſauciauit prope Caici ripas?

STROPHE III. COLON VIII.

[b]Quibus fama Aeginam decoram illam inſulam patriam tribuit. [c]Extructa eſt autem & iam olim turris, quam altis ſuis uirtutibus conſcendant. [d]Quin & lingua mea multas circa Aeacum ſagittas cõtinet, quibus illum reſonet. [e]Nuncq́ in Marte teſtari queat ciuitas Aiacis, nautis defenſa

ANTISTROPHE, COLON VIII.

Salamis, in multa corrumpente Iouis imbre, in denſa innumerorũ uirorum ſtrage. [f]Attamen » gloriationem hanc ſilentio complue, cela. [g]Iupi» ter hæc & hæc gubernat omniũ dominus. [h]Huiuſmodi uero fortium uirorum uirtutes, uictoriæ pulchrum gaudium, præ amabili melle diligunt. Eat nunc & belligeretur aliquis ſtrenuè,

EPODOS, COLON XI.

Et in certaminibus [i]Cleonici genus addiſcat: neq́ enim prolixus uirorum labor obliteratus eſt, neq́ quantum in ſpes uictoriarum inſumptũ eſt, ego cura & carmine meo obſcurauerim. [k]Cæterum & Pytheam membrorũ domitorem laudo, qui Phylacidæ laborioſum curſum manibus ſuis felicẽ reddidit, mente prouidus. Apprehende igitur ei coronã, adfer uilloſam mitram, [m]& adlega ſimul elegantem recens natũ hymnũ.

a ¶ Proinde.) *Ad Muſam apoſtrophe eſt, rogans ipſam, ut dicat, quinam fuerint & unde, qui in Troiano bello fortiſsimos quoſq; occiderint. Quis, inquit, Cycnum, quis Hectorem, Memnonem interfecit? quis Telephum haſta ſua ſauciauit?* *b* ¶ Quibus fama.) *Reſpondet interrogationi. Illi iſtos*

principes

principes interfecerunt, quorũ patria Aegina fuit. Achilles enim Hectorẽ &c. c ☾ *Extructa est iamolim turris.*) *Allegoria est. Magna celebritas, ingens & ueluti fastigiatum decus eis propositum est, quod suis uirtutibus Aeacidæ conscendant.* d ☾ *Qui & lingua mea.*) *Sibi multa in Aeaci laudem in promptu argumenta esse: atq; primo Aeginæ summo principe laudat Isthmionicen.* e ☾ *Nuncq; in Marte testari queat.*) *Ad naualem pugnam, quæ circa Salaminem Græci cum Persis conflixere, uertit animũ, in qua primas tenuere Aeginetæ, ut Herodotus & Ephorus tradunt.* f ☾ *Attamen gloriationem.*) *Ne nobis inuideant reliqui, si tanta solis Aeginetis tribuamus, Iupiter quæso hæc occulta, ne omnes aduersum nos excitentur æmuli.*

g ☾ *Iupiter hæc & hæc.*) *Vt & superbiæ & inuidiæ adimatur locus, aurea gnome & bona & mala in Iouem reijcit.* h ☾ *Huiusmodi fortium uirorum uirtutes.*) *Quid & alij & Aeginetæ heroẽs potissimum deament: uictoriam nempe, imò potius uictoriæ hymnũ: gaudium enim uictoriæ est oda, qua ad gaudium allicimur.* i ☾ *Cleonici genus.*) *Ab auo paterno Cleonico Phylaciden euehit. Cleonicus Lampon, Phylacides & Pytheas. Cleonicus auus, Lampon pater, Phylacides & Pytheas filij.* k ☾ *Cæterum & Pytheam.*) *Alipten eiusdem cum Pythea fratre Phylacidæ nominis intelligit.* l ☾ *Apprehende ei coronam.*) *Claudit cum apostrophe ad seipsum uel ad Musam, ut uel Aeginã uel uictorem Phylacidem coronet.* m ☾ *Adlega.*) *Simul destina ad uictorem.*

PHYLACIDAE PYTHEAE, EORVMQVE AVVNCVLO EVTHYMENI, ODE VI.

STROPHE I. COLON XIII.

[a]Ecundum calicem (quemadmodum in florenti hominum symposio fieri solet, [b]ut misceantur pocula) musicorũ cantuum super certaminibus præclari generis Lamponis temperamus. [c]At Iupiter tibi florem coronarum in Nemeis suscipientes, primum craterẽ libamus. [d]Nunc minore inter pueros natu Phylacida uincente Isthmia, Neptuno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ac [f]quinquaginta iuxtà Nereidibus, alterum statuimus. Tertium uero Seruatori Olympio exhibentes, liceat dulcisonis Aeginam celebrare carminibus.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

" [f]Sin quisquam sumptu laboreq; adiutus, diui-
" nas perficit uirtutes, ac illi iuxta Deus amabilem
" gloriam parat, is ad summã certe felicitatem an-
" chorã iacit, diuino honore adauctus. Hanc uiam, Cleonici filius inambulans, & canam senectam ac ipsam iuxta [g]suscipere mortem optat. [h]Ego uero alto sedentem solio Clothonem sororesq; eius Parcas imploro, ut inclytis chari hominis uotis propitiæ sint.

EPODOS, COLON XI.

[i]Vos aũt curribus uenerandi Aeacidæ, mihi ius esse clarissimum dico, ut insulam illam ingrediens laudibus adspergam. [k]Atqui multæ magnæq; in promptu uiæ cõstitutæ sunt, quibus res bonæ extollantur, & [l]ultra Nili fontes & per Hyperboreos. Neq; usquam adeò barbara, aq; sermone aliena ciuitas fuerit, quæ Pelei herois felicis, [m]deorum generi, famam non audierit:

STROPHE II. COLON XIII.

Neq; si ipsa Aiacis Telamonij, eius'ue parentis urbs fuerit.

ENARRATIO.

Argumentum. Lamponis filios Phylaciden, Pytheam, horumq; auunculum Euthymenem pancratiastas hac ode simul extollit, à Nemeorum & Isthmiorum uictoria, ab aui paterni Cleonici felicitate, à maioribus Aeginetis, Aeacidis, Peleo, Telamone,

Telamone, à maioribus Psalychiadis, ab hospitalitate patris Lamponis, ab aurea eiusdem mediocritate. Res gestas Herculis & Aiacis suo loco interserit, ut subinde patebit. a ℂ Secundum calicem.) Haud iniucundam metaphoram usurpans proponit, quid sit acturus. Est autem à cōuiuio tralatio sumpta, ut ipse etiam exprimit. Quemadmodum in symposijs fit, ut cyathus cyatho adijciatur, ut alter post alterum temperetur, ut pateræ uino ornentur: sic & ego alteram iam craterem, hoc est, alteram oden Lamponis filijs pango. Elegans autem utrinq; similitudo. Vt enim Bacchus conuiuas exhilarat, sic epinicia, & hymni, quibus uictores celebrantur, illos ipsos lætos reddunt. Hephestion hinc argumentum sumpsit, ut crederet hanc oden præponendam præcedenti, ut ordine quinta Isthmica fieret. Primum enim calicem musicorum cantuum Lamponis filijs, quintam Nemeorum oden fuisse, cuius initium est: Statuarius nō sum. Atq; hoc ipsum ex hoc principio cōfirmatur, ubi dicit, ex Nemeis primum Ioui craterem libari: ex Isthmijs, Phylacida uincente, secundum Neptuno & Nereidibus temperari. Vnde constat, nō habitam esse rationē temporis, quo compositæ sunt, apud eos, qui hasce digesserunt: sed numerū tantum obseruatum. b ℂ Vt misceantur pocula.) Treis crateras miscet: primū Ioui Olympio, ob Nemeam uictoriam, quæ in 5. Nemeorum celebrata est, ut dixi. Secundū Neptuno & 50. Nereidibus, ob Isthmiā, quam pancratio Phylacides & Pytheas obtinuerunt unà cum Euthymene auunculo. Tertium ex uoto & exoptatione Ioui Seruatori temperat: non quod Olympiacam obtinuerint, sed quod optet ut posthac eam omnium sibi clarissimam uictoriam adsciscant, & ad eam adspirent: hacq; ratione Aeginam se rite celebraturū ait, ut quæ huiusmodi heroas producat. Apud ueteres, ut est apud Euripidem in Nauplio, & Aeschylum in Epigonis, uti Scholia habent, tres crateras libabant: primum Ioui Olympio, secundum Terræ & heroibus, tertium Ioui Seruatori: propterea quod ternarius sit numerus perfectus, quippe cui sit principium, medium, & finis. Vel quod qui tertium cratera biberint, stabili adhuc mente consistant: quo sumpto, qui sapientes esse uolunt, domum sese, ut est apud Athenæum in 2. recipiunt. Quartus enim & reliqui deinceps hominem in uitia procliuem ac tantumnon dementem faciunt. Locus est ex Eubulo poëta apud Athenæum de Bacchi cyathis: quem, quod mirifice Bacchi uirtutes exprimat, non pigritabor subnectere:

τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω,
τοῖς εὖ φρονοῦσι τὸν μὲν ὑγείας ἕνα
ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι. τὸν δὲ δεύτερον
ἔρωτος ἡδονῆς τε, τὸν τρίτον δ' ὕπνου,

ὃν εἰσπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι,
οἴκαδε βαδίζουσιν. ὁ δὲ μὲν τέτρατος
οὐκ ἔτ᾽ ἀμέτρός ἐστ᾽, ἀλλ᾽ ὕβρεως. πέμπτος βοῆς.
ἕκτος δὲ κώμων, ἕβδομος ὑπωπίων,
ὄγδοος δὲ κλήτορος, ὁ δ᾽ ἔνατος χολῆς.
δέκατος δὲ μανίας, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ
πολὺς γὰρ εἰς ἓν μικρὸν ἀγγεῖον χυθείς,
ὑποσκελίζει ῥᾷστα τοὺς πεπωκότας.

c ¶ At tibi Iupiter.) *Primus crater Iouis: huius respectu, hæc ode secundo crateri adsimilatur.* d ¶ Nūc inter iuuenes minore natu.) *Secundus crater Neptuni Isthmiorū præsidis est, ob uictoriam Phylacidæ Isthmiam, qui inter Lamponis filios est minor natu.* e ¶ Quinquaginta Nereidibus.) *Nereides filiæ sunt Nerei & Doridis. Hæ quinquaginta numero sunt, ut apud Hesiodum denumerantur. Virgilius aliquot Nereides item recenset, uerum Hesiodus quinquaginta esse testatur, quem hic Pindarus imitatur. Sunt aūt ut ab Hesiodo recensentur, hæ:*

νηρῆος δ᾽ ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ δωρίδος ἠυκόμοιο
κούρης ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο.
πρωτώ τ᾽, εὐκράτη τε, σαώ τ᾽, ἀμφιτρίτη τε,
εὐδώρη τε, θέτις τε, γαλίνη τε, γλαύκη τε,
κυμοθόη, σπειώ τε θοὴ, θαλίη τ᾽ ἐρόεσσα,
πασιθέη τ᾽, ἐρατώ τε, καὶ εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
καὶ μελίτη χαρίεσσα, καὶ εὐλιμένη, καὶ ἀγαυή.
δωτώ τε, πλωτώ τε, φέρουσά τε, δυναμένη τε,
νησαίη τε, καὶ ἀκταίη, καὶ πρωτομέδεια.
δωρὶς, καὶ πανόπη, καὶ εὐειδὴς γαλάτεια,
ἱπποθόη τ᾽ ἐρόεσσα, καὶ ἱππονόη ῥοδόπηχυς
κυμοδόκη θ᾽ ἣ κύματ᾽ ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ
πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηΰνει καὶ εὐσφύρῳ ἀμφιτρίτῃ,
κυμώ τ᾽, ἠιόνη τε, ἐϋστεφανός θ᾽ ἁλιμήδη,
γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς, καὶ ποντοπόρεια,
λειαγόρη τε, καὶ εὐαγόρη, καὶ λαομέδεια
πουλυνόμη τε, καὶ αὐτονόμη, καὶ λυσιάνασσα,
εὐάρνη τε φυήν τ᾽ ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος,

καὶ

καὶ ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δῖητε μενίππη,
νησώτ', εὐπόμπητε, θεμισώτε, προνόητε,
νημερτής θ' ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο,
κοῦραι πεντήκοντα ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

f ☾ Quod si quispiam.) *Gnome est, non dissimilis ei quam in praecedenti in eandem sententiā protulit. Felicitatem humanā, in rerum gestarum splendore, earundemq; encomio consistere ait. Est autem talis ratiocinatio, qualis & illa prioris odae 5. Maior est, eos beatos, qui rerum gestarum splendore, & earū praeconio floreant. Huic minorem subiungit huiusmodi:* Lampon Cleonici filius pater Phylacidae & Pytheae, *& rebus gestis, & earum encomio floret. Cōplexionem quia plana est, relinquit menti lectoris. Est igitur felix* Lampon.

g ☾ Mortem suscipere optat.) *Lamponem ad extremam usq; senectutem in ea felicitate perdurasse innuit.* h ☾ Ego uero.) *Deesis* Pindari, *ut* Parcae *misereantur* Lamponis, *& uitam ei, quia id optet, abrumpant.*

i ☾ Vos aūt curribus uenerandi.) χρυσάρματοι, *aureis curribus insignes. Epitheton est heroicum. Primores enim & principes uiri, uel aureis, uel auro obductis curribus uehuntur. Mihi, inquit, in more est, si quando ad insulā* Aeginam *ingressus fuero, laudibus etiam primum uos aspergere ô* Aeacidae: *à patria ita & maioribus heroës* Phylacidam, Pytheā, Euthymenemq; Aeginetas *praedicans.* k ☾ Atqui multae.) *Multa superesse quibus uirtutes* Aeacidarum *exornentur.* l ☾ Vltra Nili fontes & Hyperboreos.) *Tam eximiae sunt* Aeacidarum *uirtutes, ut ultra* Nilum *&* Hyperboreos *planè currant. Atqui* Nili *ostia, &* Hyperboreorum *plagam, pro uniuerso terrarum orbe accipit, pro* Europa *&* Asia, *in quas apud priscos oecumenicus orbis diuidebatur.* m ☾ Deorum generi.) *Pelea deorum generum uocat, quod* Thetin Nereida *in cōiugem duxerit. Est ergo gener* Neptuni *uel* Nerei *&* Doridis. n ☾ Aiacis Telamonij urbs.) *Salamis. A rebus gestis amplificat.*

[a]Quem (Telamonē dico) unà [b]cum Tirynthijs, ad gaudens ferro bellum, prudentem sanè auxiliatorem, adusq; Troiam (quae heroibus negocium fecit) secum ob perpetratum à Laomedonte scelus, classe aduexit Alcmenae filius. [c]Cepit quidem Pergama, deinde [d]Coorū etiam gentes Telamone adiutus, [e]bubulcumq; Alcyonem

montiſimilem,[f]Phlegris Thraciæ repertum,nec manibus pepercit grauiter ſtridenti arcui ſuo

ANTISTROPHE, COLON XIII.

Hercules. [g]Enimuero Aeacidem ad claſſem uocans,omnium in conſpectu prædicauit: ac [h]in tergore leonis ſtantem Amphitryoniadem bello inuictū libare dijs nectare iuſsit. Hic phialam auro grauem, uini ſuſceptricē, præſtantiſsimus ei Telamon reddidit,qui indefeſſas manus ad cœlum tendens, [i]tali quadam oratione precatus eſt: Si unquam, ô Iupiter pater, preces meas tuapte ſponte audiſti,

EPODOS, COLON XI.

Nunc tibi, nunc inquā diuinis precationibus ſupplico,ut uiro huic fortem gnatum,ex Eribœa tribuas: ipſum uero amicum meum ita fortunatū reddas, ut corporis uiribus alioqui ineffabilem, talis animus maneat atq; ſequatur,qualis eſt,quē hæ cōtegunt exuuiæ leonis, quem olim ante omnia primum certamina in Nemea occîdi.

a ℭ *Quem Telamonē.)* *Hic ad inſignia facta Telamonis Aiacis parentis digreditur, qui item ad maiores Aeginæ pertinet.* b ℭ *Cum Tirynthijs.)* *Tiryns urbs eſt Argi. Tirynthios ergo pro Argiuis uſurpat,* κατὰ συνεκδοχήν. *Argumentū tale eſt: Hercules Telamonem ſecum ad Troiam aduexit, dum primum Troiam caperet, eiusq; regem Laomedontē leto daret, ob iniuriam quam à Troianis ſuſtinuerat: dum cum Argonautis Colchos uſq;, pro aureo uellere diripiendo nauigaret. Appulſi enim ad Sigæum Troiæ littus, à Laomedonte, tanquam inſueti hoſpites & aduenæ uel prædones repulſi ſunt, ut antehac etiam cōmemoratum, utq; Dares Phrygius memoriæ prodidit.*

c ℭ *Cepit quidem Pergama.)* πέργαμον *uel* περγάμιον. *Vrbium arx & altum ædificium pergamus uel pergama numero multitudinis dicuntur: pro ipſo Ilio per* συνεκδοχὴν *accipit.* d *Coorum gentes.)* *Græce eſt*

μερόπων

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

μερόπων ἔθνεα. Merops, inquit Stephanus, filius Triopæ est, à quo Coi Meropes dicuntur: unde & interpres Pindaricus, per Meropes Coos intelligit.

e ℭ *Alcyonem bubulcum.*) E Gigantibus unus est Alcyoneus, de quo suprà auditum. Bubulcũ appellat, quod Soli boues abegerit: huic Hercules eas abstulit, ipsumq; interemit, ut 4. Nemeorum ode tentatũ, ubi eadem quæ hic ferè de Hercule Pindarus refert: Qui cum Troiam olim, inquit eo loci, Telamon depopulatus est, & Coos, & magnum bellatorem stupendum Alcionea.

f ℭ *Phlegris.*) Phlegræ Thraciæ oppidum. g ℭ *Verum Aeacidem.*) Telamonẽ præ cæteris fortitudinis exhibuisse specimen, ideo & ab Hercule etiam præ alijs prædicatum ait, ut qui fortiter in expugnatione Troiæ, & in prælio aduersus Alcyonea dimicauerit. h ℭ *In tergore leonis stantẽ.*) Telamon præcipit Herculi, ut dijs litet. Hæc dicit uates, ut ampliorem Telamonis autoritatem faciat. Quanquam hic Scholia hæc desumpta ex magnorum Eyiorum historia tradant, in qua Herculem hospitio à Telamone exceptũ memoriæ proditũ, tumq; hæc contigisse, Herculemq; ut hospitem obsecutum præcipienti Telamoni. Verũ hæc eruditiores iudicent. i ℭ *Tali quadã oratione precatus est: Si unquam ô Iupiter.*) Precatio Herculis pro Telamonis posteritate, ut Telamon ex Eribœa fortem filium progeneret. Hic rursum apparet, Pindarum inique tulisse iudicium Græcorum, quo Vlyssem Aiaci prætulerunt, dum arma Achillis ab Aiace ad Vlyssem transferrent. Nusquam nõ enim impense admiratur uirtutem & fortitudinem Aiacis: unde & hic mirificam & miraculo prænunciatam Aiacis Telamonij natiuitatem fingit poëta,

[a]Hæc ubi dixisset, magnã animi ducem aquilam Deus demisit; ingenti uero intus gaudio perfusus est:

STROPHE III. COLON XIII.

[b]Hæcq; ceu uates aliquis oraculũ ædens, protulit: Erit quidem tibi filius, quem petis Telamõ, uocabisq; prolem ex uiso alite, excellentem uiribus Aiacem, belli sudoribus cunctis populis admirandum. Sic fatus continuò resedit.

a ℭ *Hæc ubi dixisset, magnam animi ducem.*) Iouis alite, aquila, precationem exauditam esse, denunciatum ostendit. Iupiter ad eius preces aquilam demisit, qua certior redderetur Hercules orationem suam exauditam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

b ℂ Dixitq; ceu uates aliquis.) *Vaticinium Herculis de nascituri Telamonis filij cũ nomine, tum uiribus.* αἴας *appellabitur à uiso* ἀετῷ, *ab aquila quæ iam apparuit. Apud Sophoclem tamen in Aiace* μαστιγοφόρῳ. *Aiax nomen sibi inditum esse à luctu & calamitate conqueritur, atq; adeò ex fato, quandoquidem in eam decidere calamitatem debuerit.*

[a]At omnes mihi enarrare uirtutes, prolixius est, quàm ut res ferat. [b]Siquidem Phylacidæ, Pytheæ, Euthymeniq; laudum ô Musa dispensator ac promus ueni. [c]In quorũ gratiam [d]Argiuo more quicquam tamen breuissime dicetur.

ANTISTROPHE, COLON XIII.

[e]Tulerunt enim uictorias à pancratio treis in Isthmo, & eas quas à florente Nemea susceperunt, splendidi filij & auunculi: [f]qualẽ uero inde hymnorum sortem ad lucem reduxerunt? [g]Psalychiadarum quidem tribum pulcherrimo Gratiarum rore rigant, iustitiæ administrantes domum, ciuitatem illam Deo gratã incolunt. [h]Lampon uero tribuens exercitium operibus, carmen illud Hesiodicum impense ueneratur, [i]filiosq; suos eò, dum recitat, hortatur,

EPODOS, COLON XI.

Commune patriæ suæ ornamentum adducens: [k]qui & beneficentia, quam in hospites exercet, cõmendatur. [l]Moderata enim in animo suo sequens, moderata etiam obtinens, linguam non imprudentem gerit. [m]Dixeris illum inter athletas esse id, quod cos Naxia ferrum domans, inter reliquas petras. [n]Equidẽ dabo eis bibere puram Dirces lympham, [o]quam castæ Mnemosy-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

nes comptæ filiæ produxerunt, prope bene munitas Cadmi portas.

a ❡ At mihi omnes enarrare.) Redit ad institutas uictorum laudes: digreßioni, qua Herculis precationem & res gestas explicauit, umbilicum adijciens. b ❡ Siquidem.) Ratio quur breuem eum esse oporteat.

c ❡ In quorum gratiam.) Se nonnihil de uictoribus Aeginetis dicturum proponit. d ❡ Argiuo more.) Id est, Laconicè seu breuiter.

e ❡ Tulerunt enim.) Ab Isthmijs uictorijs & Nemeis. f ❡ Qualem uero.) Per interrogationem legendum. Hoc est, multa argumenta & poëtis & λογογράφοις per suas uirtutes dederunt. g ❡ Psalychiadarũ.) Psalychidæ, tribus est & familia Aeginæ, ex qua Cleonicus, Lampon cum liberis suis. Eam à iustitia, & beneficentia laudat. h ❡ Lampon uero.) A patris in uirtutibus exercitio. Ipso opere uirtutes complet Lampon, & Hesiodicum uersum re ipsa honorat. Est aũt Hesiodi ad Persem fratrem parænesis, μελέτη δὲ τ' ἔργον ὀφέλλ. i ❡ Filiosq; suos.) Adhortatur, inquit, liberos suos, ut uirtutem opere exhibeant, in ea sese exerceant, uictoria & sese & patriam illustrent. k ❡ Qui & beneficentia.) Ab hospitalitate.

l ❡ Moderata enim.) A modestia & prudentia. m ❡ Dixeris illum.) Eleganti comparatione coti Naxiæ Lamponem adæquat. Vt cos Naxia inter alias cotes & lapides omniũ est præstantißima ad acuendum ferrum: non dißimilem ad modum Lampon inter reliquos athletas est fortißimus, qui quosuis antagonistas sibi obuios uincit. Hyperbolica & αὐξητικὴ comparatio. Est aũt Naxus Cretæ ciuitas: unde Naxius lapis uel cos Naxia, quæ alibi nascentes bonitate sua plurimum excedit. n ❡ Equidem potabo eos.) Allegoria est: Thebano hymno eos exhilarabo. Dirce enim fons est Thebis, & ipse Pindarus Thebanus. o ❡ Quam castæ Mnemosynes filiæ.) Hoc est, quem hymnum ego Musarum beneficio Thebis pepigi. Summa est, meis eos carminibus, meis lyricis odis celebriores constituã. Nec prætereundum est quod dicat Pindarus, πίσω σφε, pro ποτίσω αὐτὸς, uel ποτιῶ, quasi thema sit πίζω. Annotant Scholia hic, quod ueteres, potatrices & bibulas appellarint πίσας.

STREPSIADAE THEBANO QVINQVERTIO VICTORIAM CONSEQVVTO, ODE VII.

STROPHE I. COLON VIII.

I[a]N quonam uero bonorũ ueſtrorum
animũ ueſtrum antehac exhilaraſtis
maxime, ô felices Thebæ? [b] Arbitror
1 equidem tum, quum [c] ære pulſantis
Cereris [d] aſſeſſorem comoſum Bacchum protu-
2 liſti: [e] aut quando in intempeſta nocte aurũ nin-
gentem deorum præſtantiſsimum ſuſcepiſti.

ANTISTROPHE, COLON VIII.

3 [f] Quando in Amphitruonis ueſtibulo conſti-
tutus uxorẽ [g] cum Herculana prole acceſsit: [h] aut
4 quando Tireſiæ uatis denſa conſilia imitata es:
5 [i] aut quando Iolaum aurigandi peritum conſpe-
6 xiſti: [k] aut quum Spartæ lanceis indefeſsi admit-
7 terentur: [l] aut quando acri Adraſtum ex confli-
ctu remiſiſti orbatum

EPODOS, COLON VIII.

Innumeris ſocijs ad equeſtre Argos: [m] aut quan
8 do Doricam Heraclidarũ coloniã in recto Lace
dæmoniorũ pede ſtatuiſti. Ceperunt enim Amy
clas [n] Aegidæ ciues tui, idq́ Pythijs ducti oraculis.

ENARRATIO.

Argumentum. *A uictoria pancratij Iſthmica, à corporis & animi pulchritudine, à bonis literis Strepſiadem Thebanum laudat: ab auunculo eiuſdem nominis, qui pro patria dimicando, mortẽ oppetierit. Tandem uoto hanc odam cludens Strepſiadæ aſſumpta perſona, Apollinem orat Pindarus ut Pythiam etiam uictoriam uictori Strepſiadæ tribuat.* a ¶ *In quonam uero bonorum ueſtrorum.)*

Exordium

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Exordium ducit à mirifica comparatione, qua Strepsiadem clarißimis heroibus, imò ipsi etiam Ioui confert. Atq; prior huius comparationis pars interrogatione & responsione constat, quam subiectionem Rhetores uocant, non paucas & historias & fabulas congerens. Est uero comparatio huiusmodi: Quemadmodum ô Thebæ exhilarastis animũ uestrum in natiuitate Bacchi, in aureo Iouis imbre, in Herculis & conceptu & ortu, in consilio Tiresiæ uatis, in uictoria aduersus Adrastum: itidem & iam mentẽ uestrã exhilarare debetis in uictoria Strepsiadæ uestri, qui Isthmia uicit &c. b ℂ Arbitror equidem tum.) Interrogationi suæ respondet uates, uarias cum fabulas tum historias colligens, quibus gaudio perfusas olim Thebas adfirmat. c ℂ Aere pulsantis Cereris.) Ad inquisitionem Cereris respexit poëta: quum enim filiam suam Proserpinam paßim quæreret, cymbalis & tympanis circumcursitans sonitum & tinnitum ciebat, ut nemo nõ resciret, quidnam Ceres inuestigaret. d ℂ Assessorem Bacchum.) Quur Bacchum assessorem Cereris fingit poëta? Mystica est ratio: quod humido frugum nutrimento, liquidus Bacchi potus adsocietur: uel quod uua sit & ad edendum & ad bibendum accommoda.

e ℂ Aut quando in intempesta nocte.) Alterum paradigma & responsio. Tum exhilarasti animum tuum ô Thebæ, quando Iupiter in concubia nocte, aureæ niuis uel pluuiæ specie ad Danaën descendit. f ℂ Quando in Amphitruonis uestibulo.) Fabulam Danaës cum Amphitruonis Alcmena miscet. g ℂ Cum Herculana prole.) Hoc est, quando Iupiter in specie Amphitruonis cum Alcmena congressus, diuinam è semine suo prolem, Herculem nimirũ ex ipsa propagauit. h ℂ Aut quando Tiresiæ uatis.) Tertia responsio per exemplum. Tum lætitia es perfusa, quũ usa es consilio prudentißimi Tiresiæ uatis. Quando apud uos claruit optimus ille & pientißimus & sapientißimus ciuis & natus Tiresias, tum respublica uestra felicißime administrata, tripudij causam uobis dedit. i ℂ Aut quando Iolaum.) Herculis hic aurigator fuit, in cuius gratiã Iolaia, ludos, instituerunt. ἱππόμητιν ideo nominat, hoc est, equis consulentem, quod aurigam egerit. k ℂ Aut quum Spartæ.) Spartas undecunq; collectam conuenarum manum uocat, παρὰ τὸ συνείρεσθαι. quod, ut Androtion in Scholijs refert, quum Cadmus ex Phœnicia Thebas usq; fugeret, eum sint secuti & paßim & sparsim congregati exteri & profugi. Sententia igitur est: Tum gauisæ estis Thebæ, dum Cadmum undiq; collectis conuenarum copijs ad uos usq; iter facere perspiceretis. Conuenas autem & eos qui Cadmum sunt comitati, ἀκαμαντολόγχας, hoc est, fortes, bellicosos, hastis indefesse pugnantes appellat. Atq; hoc quintum responsionis παράδειγμα est. Cauendum autem ne hic per Spartas Lacedæmon uel

Lacedæmonij intelligantur. l ℂ *Aut quando ex uehementi conflictu.*) *Sextum responsionis exemplum. Vel tum gauisæ estis, dum ingentes Adrasti & Amphiarai copias fudistis prope portas uestras, ipso tantũ Adrasto è ducibus & populo seruato & ad Argos remisso. Huius belli suprà crebro facta est mentio.* m ℂ *Aut quando Dorica expeditione nos exhilarastis Thebæ, eo quod eam in recta Lacedæmoniorum planta statuisti.*) *Heraclidæ ab Apolline responsum tulerũt, quod Aegidarum ope Peloponnesum obtinere deberent. Pertinent autem & Lacedæmonij & Amyclæi ad Peloponnesiacos.*

n ℂ *Aegidæ.*) *Aegidæ familia in Thebis fuit, seu tribus quædam, ab Aegeo quodam, nõ illo Atheniensium rege, quos Heraclidæ secum armarunt, quũ Doricum suum reditũ in tuto collocare uellent Heraclidæ. Admonent hic Scholia, quosdam pro Aegidis scribere Argidas: quod Aristodemi ab Heraclidis oriundi, uxori nomen extiterit Argiæ, ex qua geniti sint Procles & Eurysthenes, qui Laconicã sibi uindicarint. Hac de re nõnihil est in Archidamo Isocratico, & in alijs orationibus. Sunt qui hic Pindarũ nolint intelligere bellum Amyclæum, cuius dux fuerit Timomachus, qui Lacedæmonijs aduersus Amycleenses Aegidis adiutus, opem tulit: cæterum eorum hic Aegidarum mentionem facere, qui cum Herculis posteritate Peloponnesum reuersi sint, quorũ duces fuerint Aristomachus Cleadæ filius, & Hylli gnatus Cleadas.*

» [a]Cæterum uetus gratia sopita est, priscæ uir-
» tutes obliuioni dantur. Immemores enim sunt
» mortales

STROPHE II. COLON XIII.

» Eius rei, quæ non ad summum florem, inclytis
» carminum, à sapientibus poëtis conditorum, flu
» xibus cõiuncta peruenerit. [b]Deinceps uero Strepsiadem dulcisono hymno canas. [c]Is nanque ab Isthmo pancratij uictoriam refert, [d]robore quidem stupendus, cuius formosa mens non minorem corporis pulchritudine uirtutem ducit.

ANTISTROPHE, COLON VIII.

[e]Lucetq; nunc uiolacea cæsarie decoris Musis. [f]Huius quidem eiusdem nominis auunculo com

munem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

munem gloriam uictoria dedit, Marsq́; mortem propinauit.[g] Atqui ſuum bonis preciũ propoſitũ eſt. Id enim planè nouerit, quiſquis [h]in tali nebula, ſanguinis grandinẽ pro chara patria [i]ferat,

EPODOS, COLON VIII.

Hoſtemq́; contrario exercitu fundat, ciuium ſuorum generi, maximis auctibus gloriam ſeſe addere, ſiue ſuperſtes manſerit, ſiue occubuerit.

a ℭ *Cæterum uetus gratia ſopita eſt.*) *Gnome eſt, qua ad poëtices laudem excurrit breuiter. Hæ omnes, inquit, enumeratæ per me hiſtoriæ, dormiunt & ſilentio prætereuntur, quia eruditis uiris, qui taleis prædicare ſolent, caruerint: & quia non in ſuos poëtas inciderint, qui æterno carmine eas ad poſteritatem tranſmiſiſſent. quo iuxtà, more ſuo, ad amorẽ poëtices & gratitudinem & munuſcula, uictorem Strepſiadem inuitat.* *b* ℭ *Deinceps uero Strepſiadem.*) *Applicatio comparationis. Vt uos ô Thebæ hactenus enumerati ciues & heroës ueſtri exhilararunt rebus cum uirtute geſtis: ſic uos nunc haud immeritò, lætitia perfundere debet Strepſiades. Poteſt autem hæc apoſtrophe uel ad Thebas, uel ad Muſam Calliopẽ, uel ad ipſum Pindarũ referri: enimuero, ut cõparatio conſiſtat, rectius Thebis accõmodabitur.* *c* ℭ *Is nanq; ab Iſthmo.*) *αἴτιον eſt, quur uelit laudari Strepſiadem. Iſthmia, inquit, uel Iſthmios ludos, pancratio certans, uicit. Victoriam ex Iſthmijs reportauit, pancratio ſiue quinquertio pugnãs. à uictoria eum paucis, ſi uerba ſpectes, multis, ſi ſententiam & uerborum pondus, extollens.* *d* ℭ *Robore quidem ſtupendus, cuius formoſa.*) *A corporis & animi pulchritudine.* *e* ℭ *Lucetq́; nunc uiolacea cæſarie.*) *A bonis literis: ſiue quod ipſe in literis ſit eximius, ſiue quod iam hoc Pindari hymno à Muſis profecto exornetur. Quur uiolaceam cæſariem Muſis tribuit? quia pulchram atq; adeò flauam comam habent. Sunt autem uiolæ flauæ, purpureæ & candidæ.* *f* ℭ *Huius quidem eiuſdem nominis auunculo.*) *Ab auunculo eiuſdẽ nominis, nempe Strepſiade, Theodoti filio, qui in bello Peloponneſiaco, uel pugna circa Salaminã animam efflauit pro patria, Iſthmionicen hunc iam laudat.* *g* ℭ *Atqui bonis.*) *Exaggerat gnomis & extollit ſtrenuam auunculi mortem, ut qui cum ſumma laude pro patria occubuerit, aduerſum hoſtem fortiter pugnans. Neq; oſcitanter prætereundum, quod Martem χαλκάσπιν appellet, quod æreum ſcutum*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

quatiat ſeu gerat. h ℂ *In tali nebula.)* Per Martis nebulam, bellum metaphorice intelligit. Per ſanguinis grandinẽ, rurſum hoſtilem illum conflictum & pugnam, qua ſanguis inſtar grandinis magno impetu è uulneribus proſilit.

i ℂ *Ferat.)* Vel ulciſcatur.

[a]Tu uero Diodoti fili bellicoſum æmulatus Meleagrum, æmulatus et Hectorem, floridumq́ Amphiaraum, oppetijſti mortem.

STROPHE III. COLON VIII.

In eo cœtu pugnans, ubi in prælio fortiſsimi uictoriam obtinuere, qui extrema ſpe ineffabili luctu defatigati ſunt.[b] Verum iamnunc mihi poſt hyemem, ac turbulentas procellas ſerenitatẽ dedit. [c]Canam itaq; comã adornans coronis, [d]neq; » mihi immortales quæſo inuideant,

ANTISTROPHE, COLON VIII.

» Si dulcem aſsiduò uitam tranſigens quietus ac » tranquillus conſeneſcam, fatalemq́ accedam ho» ram. [e]Omnes nanq; ex æquo morimur, numen » autem diuinum hominibus reconditũ eſt.[f] Quod » ſi quis ad maiora circunluſtret, minor eſt, quàm » ut minutiſsimã deorũ ſedem conſequatur: quandoquidem & alatus Pegaſus deiecit

EPODOS, COLON VIII.

Dominum ſuum Bellerophontem, qui cœli tecta, ut Iouis collega fieret, conſcendere uoluit. » [g]Rem uero præter iuſtitiã dulcem acerbiſsimus » finis manet. [h]Nobis uero ô aurea coma florens Apollo, è tuis ludis floridam, adeoq́; Pythiam coronam impertias.

a ℂ *Tu uero Diodoti fili.)* Redit ad auunculum, glorioſam eius mortem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ab exemplis confirmans, Melagri, Hectoris, & Amphiarai. Meleager patriam suam à Curetibus defendit: primum etiam aprum occidit à Diana Aetoliæ immissum, ut est apud Homerum Iliad 1. Hector pro Troianis occubuit, Amphiaraus pro Argiuis. Vt ille ipse prope Thebas in prælio perierit, sæpius antehac explicatũ. b ℂ Cæterum nunc mihi post hyemem.) Chori uel Pindari uerba sunt. Luxi, inquit, & nõ parum planctus sustinui, in morte auunculi Strepsiadæ: sed nunc Neptunus, ut qui Isthmijs præsit, serenitatem post tempestatem, hoc est, gaudium post tristitiam dedit, per uictoriam Strepsiadæ.

c ℂ Canam itaq;.) Ipsum ideo uictorem Isthmicum euehabam laudibus.

d ℂ Neq; mihi immortales.) Votum est. Vtinã & ego & ipse Isthmionices tranquillam adusq; fatum nostrum ætatem transigere queamus: ut ego illum concinam, eius uirtutes & cæterorum bonorum uirorum eximia decora prædicem: ipse uero Strepsiades reliquis suis moribus & uita sit exemplo.

e ℂ Omnes nanq; ex æquo.) αἴτιον est, quur tranquillam uitam ducere optat. Nihil homini certius est quàm mori. Quid igitur melius, quid iucundius, quid felicius in terris homini à dijs accidere poterit, quàm si tranquillè & pacatè spiritum ducat? Quur multis sese implicat, quur ita uiuit, quasi æternã uitam sit habiturus, quum certißime illi moriendum sit? Atq; hæc philosophico & ethnico more dicit, perinde ac insequentia. f ℂ Quod si quis ad maiora circunlustret.) Exemplo Bellerophontis hortatur Strepsiadem, ne maiora & altiora sese inquirat, sed suæ uictoriæ & felicitati acquiescens uiuat.

g ℂ Rem præter iustitiam dulcem.) Parænesis est gnomica, qua ne animum ad iniuriam cuipiam inferendam adijciat, hortatur. Res ex iniuria & iniustitia parta, dulcis quidem est: sed iniustitiam ulcisci solet Deus, ideo acerbus finis dulcedinem ex iniusto profluentem sequitur. h ℂ Nobis uero.) Claudit hymnum precatione & uoto ad Apollinem. In persona autem uictoris hæc orat. O Apollo, inquit, rogo te ut impertias nobis, id est, mihi Strepsiadæ, Pythiam etiam uictoriam. Da quæso ô formose & prudens Apollo, ut maiori uictoria insigniatur Strepsiades, nimirũ Pythia, per tuam illi clementiam & benignitatem cõmunicata. Præses enim Pythiorum ludorum est Apollo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

CLEANDRO AEGINETAE, ODE VIII.

DIAERESIS I COLON XXIII.

[a]Leandro quiſquam ætatiq; eius laborum comparet precium, [b]ſplendidum prope Teleſarchi patris ueſtibulum ſtans, Iſthmiacæq; uictoriæ, ac Nemeorũ certaminũ præmia, celebrem nempe laudem colligat. [c]Quoniam potentiam inuenit, [d]cui & ego mœrens licet animo aureã uocare Muſam poſco. [e]E magnis uero luctibus ſoluti, neq; coronarum in orbitate concidamus, neq; nimium triſtitia cõficiaris: [f]ſed enim ab inutilibus malis ceſſantes ac liberati, dulce quiddam ludamus: idq; poſt graues labores, quibus Deus aliquis ſuper caput noſtrum Tantaleum lapidem aduoluit,

DIAERESIS II. COLON XXII.

Imbellem Græciæ conatum. At exactorum malorum timorem, omnemq; mihi anxiã ſolicitudinem ſemouit. [g]quam nunc nobis ante pedes, inq; præſentia cernimus conſtitutã felicitatem.
» [h]Nunquã uero non præſens bonum felicius eſt:
» doloſum enim æuum hominibus imminet, uitæ
» meatum uertens. [i]Mortales ubi libertate fruant
» beati ſunt. Præterea [k]bonam ſpem homini curæ
» eſſe decet. [l]Conuenit etiam Thebis portarum ſeptenario inſignibus educatũ, Æginæ Gratiarũ florem decerpere, [m]eo quod geminæ filiæ patri fuerint Aſopidum minimæ natu, [n]quæ & Ioui regi placuerint, quando ad pura lympha fluentem,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

°Dircen potentis urbis constituit ducem.

ENARRATIO.

Ab Isthmia & Nemea uictoria Cleandrum laudat: à patre Telesarcho, à maiorum fortitudine, à patria Aegina, ubi more suo ad Aeacum eiusq; posteritatem lyram applicat poëta. Scite enim & eleganter contentionem Iouis & Neptuni de Thetide interponit: deinde Themidis interuentũ, & fati per ipsam enunciationem: quo iubente, oportere Thetin matrimonio copulari, non dijs, sed homini, unde susceptura sit sobolem, quæ & Martis impetui & Iouis fulguri non sit futura inferior. Intelligit autem Achillem. Pòst ad Achillis res gestas excurrit. Postremo ad uictoriam Isthmionicæ, qui pancratio superior antagonistis suis fuit, Cleandri regreditur, eius uirtute hymnum hunc cludens. Insuper hymnum hunc in diæreses septem diuisit, quarum unaquælibet 22. uersibus genere differentibus constat: perinde ac quintam Nemeorum in dyodecadas partitus est. Argumentum.

a ℭ *Cleandro quisquam.) Aliquis emere & comparare posit, inquit, ipsi Cleandro & eius ætati, id est per Endyadem Cleandro iuueni, precium laborum. Est uero hymnus & encomium, uirtutis & insignium laborum precium & merces. Propositio est, qua subindicat, dignum esse Cleandrum, qui ob merita sua debito præmio, hoc est, & hymno & encomio exornetur.* *b* ℭ *Splendidum prope patris.) Patrem eius Telesarchum Nemeonicen fuisse adumbrat, simul eum à diuitijs & potentia cõmendans, imò à uirtutibus, dum splendidum uestibulũ, præclaras'ue ædes Telesarchi nominat.*

c ℭ *Quoniam potentiã inuenit.) αἴτιον, quur sit hymnis & encomijs condecorandus Cleander: quoniam inuenit potentiam, scilicet qua uicit antagonistas suos.* *d* ℭ *Cui & ego.) Etsi mœream, inquit, attamen gestio & percupio auream accersere Musam, hoc est, pulcherrimum hymnum, quo conspicua eius reddatur uirtus. Ecquid mœret Pindarus? Quum ipse uates nõ exprimat, augurantur hic Scholia & diuinant, quod per hunc mœrorem & insequentem calamitatem quam statim subnectit, ad cladem Salaminiam, ubi cum Xerxe atq; adeò Persis Græcia depugnauit, respiciat, ut in qua maiores eius & necessarij interierint.* *e* ℭ *E magnis ue. o luctibus soluti.) Postquam illa belli Persici calamitas, in qua damnũ accepit genus Cleandri, præterijt, ne semper mœreamus, sed iam ob præsens uictoris bonum recipiamus animum.* *f* ℭ *Cæterum ab inutilibus malis.) Per Tantaleum lapidem, & imbellem Græciæ laborem, ingens malum & cladem adumbrat, quam Græcia acceperit. Est uero cognitũ è prima Olympiorũ ode, & ex Homeri Odyß. 11. ut super caput Tantali lapis lapsum minitans dependeat: quo grande malum,*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

προοιμιακῶς significatur. g ℭ Quam nunc nobis ante pedes.) Victoriam Cleandri intelligit. h ℭ Porrò nunquã non præsens.) Gnome est, qua per amplificationem, præsens bonum futuro, quod ambiguum, anteferendum monet. i ℭ Mortales.) Sententia est, qua summum illis bonum adesse testatur, qui sunt liberi, quales sunt Aeginetæ, à quibus ille oriundus: libertatem & rempublicam illorum Democraticam efferens. k ℭ Bonam spem.) Est ueluti correctio iam dictæ sententiæ. Etsi præsens felicitas absenti & futuræ sit anteponenda, haudquaquã tamen futurum bonum seu imminens sequundior fortuna est adspernanda: eam enim per bonam spem intelligit. Futurum bonum obtentũ æque iuuare mortaleis potest, atq; id quo quisquã in præsentia fruitur. l ℭ Decet item portarum insignibus.) Decet etiam, inquit uates, ut ego Pindarus Thebis oriundus & illic educatus decerpam florem gratiarum Aeginæ: hoc est metaphoricôs, ut laudem Aeginam, ut insignia ornamenta Aeginæ attingam, & eueham præconio. m ℭ Eo quod geminæ filiæ.) Hic locus ex quarta Nemeorũ ode perspicuus redditur, ubi eadem res tractata est breuiter. Reddit rationem quur deceat, ut laudet ipse Aeginam. Quia, inquit, idem est pater, eademq; origo Thebanorũ & Aeginetarũ. Tantum enim efficit per hoc quod dicit: Eo quod geminæ filiæ, patri Asopidum fuerint, minimæ natu. & reliqua quæ illic Pindarus habet. Summa huius loci est huiusmodi: Thebe & Aegina sunt duæ Nymphæ, filiæ Asopi fluminis (poëtarum sententia.) Pater ergo Asopidum est ipse Asopus, à quo patronymica forma Thebe & Aegina Asopides dicuntur. Ex Thebe ergo Nympha, urbs Thebæ prodijt: ab Aegina Nympha, ipsa insula & urbs Aegina prouenit. Congeneres, inquit, sunt & Affines inter sese Thebani & Aeginetæ. Non igitur indecorum est, Aeginam Cleandri patriam à me Thebano uate cõmendari.

n ℭ Quæ & Ioui.) Iupiter captus est pulchritudine Asopidum, adeò ut alteram, nempe Theben, constitueret ducem potentis urbis, id est, faceret dominam & deam ipsarum Thebarum, quæ ab ipsa nomen suum ferrent.

o ℭ Dircen.) Fons est Thebanus Dirce.

DIAERESIS III. COLON XXII.

[a]Te uero ad insulam cœruleam ferens sopiuit, [b]ubi generosum procreasti Aeacum celeberrimũ mortalium grauiter sonanti patri suo, [c]unde & diuinitus iustitiam administrabat, [d]cuius quidem diuini filij primas tenebant, [e]Martijq; nepotes for

titudine æreum angustiarumq́ꝫ exercitum gubernare callidi, animoq́ꝫ solertes fuerunt. [f] Hæc & deorum immortalium conciones meminerunt, quando Iupiter ac Neptunus ob formosam dimicarunt Thetin, dum uterq́ꝫ illam esse suam cuperet. Amore siquidem correpti erant. Cæterum immortalia deorum consilia illis nō pararunt sedem, nec illorum pugnæ locum reliquerunt,

DIAERESIS IIII.

Fati sententia percepta. [g] Dixit enim optima consilia Themis, quod fatale decretum esset, marinam deam, prolem, regem adeò parituram, qui aliud telum longe melius fulmine, inuictoq́ꝫ tridente iaculetur, si uel Ioui, uel eius fratribus misceatur. Proinde à pugna desistite, inquit. Mortalem nanq́ꝫ adsequuta genialem thorum, mortalem quoq́ꝫ filium, manibus in prælijs Marti, pedum uero felicitate fulguri parū adspiciat. [h] Meū quidem diuinum munus Pelei Aeacidæ nuptijs donare cordi est, quem pientissimū [i] Iolci solum tenere ferunt.

DIAERESIS V.

Hic ubi antrum subierint incorruptibile, repente illic sint [k] Chironis nuncij, qui edicant, ne denuò nobis Nerei filia contentionum materiem subministret, sed potius bimestri spatio à nostro consortio segregata, amabile [l] uirginitatis frenū cum heroë soluat. [m] Sic Saturni liberis ueneranda dea, hæc proloquuta est. [n] Illi uero immortalibus palpebris annuerunt, neq́ꝫ sermonis fructus in-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

teribat: aiunt enim ſimul adiuuare nuptias Thetios [o] regem.

a ℂ *Te uero.*) *Per apoſtrophen ad alteram Aſopi filiam hæc dicit: Te ô Aegina Nympha Iupiter ad cœruleam inſulam tulit, hoc eſt, ad inſulam eiuſdem tecum nominis, Aeginam ſcilicet.* b ℂ *Vbi generoſum procreaſti Aeacum.*) *Ad Aeaci Aeginetæ herois, Iouis & Aeginæ Nymphæ filij laudes deſcendit.* c ℂ *Vnde & diuinitus.*) *A iuſtitia Aeacum prædicat.*

d ℂ *Cuius quidem filij.*) *Peleus & Telamon.* e ℂ *Martijq́; nepotes.*) *A rebus bellicis nepotes Aeaci laudat, aq́; prudentia.* f ℂ *Hæc & deorum immortalium.*) *Probat Aeaci nepotes & fortes & prudentes eſſe, exemplo Thetidis nuptiarum, quam ſibi Peleus, Ioue & Neptuno corriualibus poſthabitis, matrimonio copulauit.* g ℂ *Dixit enim optima conſilio Themis.*) *Dea eſt honeſtatis, & prouidentia ipſa diuina, Themis. Vt litem inter Iouem & Neptunum Thetios nomine diremerit Themis, enarrat, cui ſit iungenda uiro, & qualem ſit habitura prolem, ex Peleo nimirum Achillem uaticinans.* h ℂ *Meum quidem diuinum munus.*) *Hoc eſt, placet ex fato, ut Peleus Aeaci filius, Thetin uxorem habeat.* i ℂ *Iolcus.*) *Magneſiæ urbs.* k ℂ *Chironis nuncij.*) *Quandiu in antro Chironis Centauri in Theſſalia cum Peleo uiuere debeat Thetis.* l ℂ *Virginitatis.*) *Virginitatis frenum ſoluere, eſt periphraſis primi concubitus.* m ℂ *Sic Saturni.*) *Epilogus uel concluſio mandatorum Themidis deæ.* n ℂ *Illi uero.*) *Iouem & Neptunũ obſequutas uoci & uoluntati Themidis.* o ℂ *Regem.*) *Hoc eſt, ipſum Iouem, per antonomaſiam.*

[a] Atqui ſapientũ ora nouam Achillis uirtutem demonſtrarunt, [b] quod & Myſium uitiferũ agrũ nigra Telephi cede aſpergens cruentauit,

DIAERESIS VI.

[c] Fabricauitq́ ponti in morẽ Agamemnoni & Menelao reditum. [d] Helenam deinde ſoluit, Troianis uiribus haſta ſua acciſis: [e] quæ ipſam olim excellentẽ Memnonis uim, Hectorẽq́, utrunq́ magna in campo perſequentẽ, aliosq́ optimates è prælio homines perimente, liberabant. [f] Quibus omnibus [g] Proſerpinæ domum denuncians

Achilles,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Achilles, mons Aecidarum, Aeginam suam ualde admirandam cõmonstrauit: [b]quem sanè nec morientem destituerunt hymni, cæterum iuxta pyram tumulumq́;, [i]Heliconiæ uirgines ei astiterunt, multæq́; famæ lamentum superfuderunt. [k]Visum est itaq; superis bonum uirũ, iamq́; defunctum uita, hymnis dearum cõmendare.

a ¶ *Atqui sapientum ora.)* *Ad Achillis Pelei & Thetios filij uirtutum laudes pergit uates. Sapientum ora, periphrasis est poëtarum & historicorum.* *b* ¶ *Quod & Mysium.)* *Vt Achilles Mysiæ regem prohibentem ipsum à finibus suis, dum ad Troiam proficisceretur, interfecerit, est alibi enarratum: eius historiæ hic meminit, primũ insigne Achillis facinus ostendens, ipsam Telephi Mysiorum regis interemptionem.* *c* ¶ *Fabricauitq́;.)* *Factum Achillis. Comparat autem reditum ponti: ut enim pons hominem per flumen transmittit, itidem Achilles, suis sudoribus & sanguine, Agamemnoni & Menelao pons fuit: hoc est, eos tutò in patriam post dirutam Troiam remisit.*

d ¶ *Helenam dein soluit.)* *Insigne Achillis facinus.* *e* ¶ *Quæ ipsum.)* *Robur Achillis exaggerat. Vires Achillis liberarunt eum à Memnone & ab Hectore & alijs optimatibus, quos interemit manu sua.* *f* ¶ *Quibus omnibus.)* *Aeginam celebrem reddidit Achillis memorabilibus rebus suis gestis, ut qui à Peleo Acgineta propagatus sit.* *g* ¶ *Proserpinæ domũ.)* *Periphrasis regiæ Plutonis, seu inferni, uel mortis.* *h* ¶ *Quem sanè nec.)* *Achillis uirtutes etiam à Musis & poëtis post mortem prædicatas, potißimũ ab Homero, docet.* *i* ¶ *Heliconiæ uirgines.)* *Musæ sunt, quæ poëtarũ maxime Homeri carminibus & fatum deplorarunt, & fortia eius facta posteris fecere cognita.* *k* ¶ *Visum est itaq́;.)* *Reiteratio est: idem enim dicitur, cum proxima Heliconiarum uirginum præsentia. Placuit superis, & ita diuina prouidentia digeßit, ut Achilles à Musis celebraretur.*

DIAERESIS VII.

[a]Proinde etiamnum rationem fert, pronusq́; est ac promptus [b]Musarũ currus, ut memoriam † pugilis uictoria celebris prædicet, ipsumq́; honoret, qui [c]à Doricis selinis [d]Isthmiam coronam nactus est, postquam & ille iam Perictyonas ui- † *uel pugilis Nicoclis.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

cit, manu ſua uiros repellens turbansq́ue, quem boni patruelis generatio, nõ afficit ignominia. [c] Sertum præterea coætaneorũ quiſpiam Cleandro, pancratij, cuius uictor euaſit, nomine ex myrto nectat: [f] quoniam & Alcathoi certamẽ feliciter, ac [g] iuuentus antehac eum in Epidauro ſuſcepit. hinc bonorum uirorum encomijs eum adhibet. Pubertatem enim ſuam minime ignauam, in palæſtra honeſtatis rite formauit.

a ℂ *Proinde Muſarum currus.*) *Epanodos eſt, redit enim ad uictoris Cleandri præconium.* b ℂ *Currus Muſarum.*) *Eſt periphraſis poëtice. Lyrice mea uel poëtice mea deſiderat & ardenter concupiſcit euchere pugilem uictorem Cleandrum. Eſtq́; hic metaphora periphraſi mixta, dum currum Muſarum poëticen appellat ſuã.* c ℂ *A doricis ſelinis.*) σέλινον *apiũ eſt. Primum autem ex apio corona nectebatur Iſthmijs uictorijs, poſtea ex pinu data eſt, ut in origine Iſthmiorũ explicatum. Doricis, hoc eſt, per Doricos ſubminiſtratis, uel Corinthijs.* d ℂ *Iſthmiam coronam.*) *Laus uictoris ab Iſthmia corona ſeu uictoria Iſthmia. Amphibolia tamen hic animaduertenda eſt, dubium enim num* νικοκλέος *ſit proprium uel ſubſtantiuũ. Si proprium, tum uel Cleandri patruelis erit, uel ſanguine iunctus, quem à pugilatu cõmendat. Sin* ἐπίθετον, *tum ſententia erit, quã reddidi. Animus tamen inclinat, ut credam* νικοκλέος *eſſe nomen cuiuſdam qui ad genus Cleandri pertineat.*

e ℂ *Sertum præterea.*) *Hic iam Cleandrum à pancratio laudat.*

f ℂ *Quoniam & Alcathoi.*) *A uictoria Alcathoiorũ. Sunt uero Alcathoia feſta, quæ & Pythia nominantur, quæ agebantur Megaris, ab Alcathoo quodam, ut apparet, nomen habentia, de quibus in 5. Nemeorum: atq; illis in ludis myrteas coronas datas ex hoc loco colligitur.* g ℂ *Iuuentus eum antehac.*) *De Epidauro & ludis Aſclepieis, quæ illic aguntur, in 4. Pythiorũ nonnihil cõmemoratum. De hac Stephanus ita ſcribit: Epidaurus, inquit, ciuitas eſt prope Argos, quam alij* λειμηρὴν *dicunt, eo quod* λειμῶσι, *hoc eſt pratis abundet. Vocabatur etiam Meliſsia, & Hæmera.* αἵμηρα, παρὰ τὸ αἱμάσσεσθαι, *quod Aeſculapij ara illic aſsiduo ſacrorum & uictimarum ſanguine maderet.*

ENARRATIONVM IO. LONICERI IN PINDARI ISTHMIA FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

VOCVM ET RERVM ATQVE sententiarum præcipuarum Index.

A

Belli

INDEX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Frenum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Melissæ

N

O

Peloponnesus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

INDEX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

INDICIS FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

INDEX.

ADAGIA, QVAE passim in hoc opusculo reperiuntur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

ERRATA.

Fol.17.uer.21.& apud Euripidem. 20.18.nomine & nicet. 28.26.triſtia. 29.8.antitheſis. 41.24.Hyperboreos. 43.20.θσύμοροι. 76.26.odarum. 86.14.diſpoſitione. 101.23.Neoptolemus. 116.5.Abundæ. 119.12.ſcriptus. 134.17.στάδιον. 149.10.intelligit. 155.uer.ult.delere. 159.19.ſiphones. 175.20.terram. 232.14.numeri,nom. 234.uer.à fine 8.certaminum. 266.uer.penult.fulmine. 280.uer.ult.citra. 291.in margine,eloquentiæ. 305.in marg.inſtitutio. 307.20.puero. 323.uer.ult.Aeacidarum. 325.uer.penult.præterea. 329.17.ciuis hoſp. 333.10.amore Pelei. uer.14.Pelij. 414.13.alta morte. 439.7.alterum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

1-.6-80

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

005643469

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.6.86